

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sweet Dreams

Kristen Ashley

Tatlı Rüyalar

Kristen Ashley

Yayınlayan: Kristen Ashley Telif

Hakkı 2011 Kristen Ashley

Kristen Ashley yazarına ait diğer kitapları keşfedin:

Rock Chick Serisi:

Rock Chick

Rock Chick

Kurtarma

Rock Chick Redemption

Rock Chick Renegade

Rock Chick Revenge

The 'Burg Series:

Senin

İçin

Huzur

İçinde

Colorado Dağ Serisi:

Kumar

Kristen Ashley'in diğer kitapları:

Penmort Kalesi Üç

Dilek

www.kristenashley.net

Kindle Edition, Lisans Notları

Bu e-Kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır.

Bu e-Kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez.

Bu kitabı başka bir kişiyle paylaşmak isterseniz, lütfen her kişi için ek bir kopya satın alın.

Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız veya sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, lütfen

Amazon ve kendi kopyanızı satın alın. Bu yazarın sıkı çalışmasına saygı duyduğunuz için teşekkür ederiz.

Teşekkür

John "Dukeboy" Wynne ve Gib Moutaw'a bu kitapta bana futbolla ilgili her konuda tavsiyelerde bulunarak yardımcı oldukları için teşekkür ederim. Sürekli sorularım karşısında sabırsızlanmadığınız, bilgilendirici cevaplar verdiğiniz ve Tate'in sesinin gerçek olduğundan emin olmama yardımcı olmak için diyalog bloklarını okuduğunuz için teşekkürler. İkinizi de kalbimin en derinlerine kadar seviyorum ve sadece NFL Draftını bana açıkladığınız için değil.

Birinci Bölüm

Bubba'nın Yeri

Barın dışında park halindeki arabama oturdum.

Bir bara benziyordu. Herhangi bir yerdeki herhangi bir bar olabilirdi, küçük bir kasaba, büyük bir şehir, fark etmezdi. Sadece bir bardı. Görünüşe göre Bubba'nın barıydı, çünkü tepesindeki kocaman tabelada siyah zemin üzerine mavi harflerle "Bubba's" yazıyordu.

Sol tarafımdaki pencereden dışarı baktım. Orada park etmiş iki Harley Davidson motosiklet vardı.

Biraz motorcu barı gibi görünen bara dönüp baktım.

Penceremden sağ tarafa baktım. Park yerinin kenarında eski püskü, mavi bir Chevy pikap duruyordu. Arkama dönüp bara baktım, ne yüksek sınıf ne de lüks bir yer gibi görünüyordu. Muhtemelen barları bile yoktu. martini bardakları.

Barın penceresine baktım. İçinde "Yardım Aranıyor" yazan bir tabela vardı. Tabelanın altındaki küçük beyaz boşlukta "Garson" yazıyordu.

Nefesimi burnumdan içeri çektim. Sonra nefesimi verdim, arabadan indim ve kapıya doğru yürüdüm, kapıdan geçtim ve bara girdim.

Haklıydım. Özel bir şey yok. Yüksek sınıf ya da yüksek kaşlı değil. Herhangi bir yerdeki herhangi bir bar olabilirdi.

Odanın arka tarafındaki uzun barın köşesindeki taburede bir adam oturuyordu. Başında bir şapka vardı. Dört bilardo masasından birinde bilardo oynayan iki adam daha vardı (ikisi solda, ikisi sağda, adamlar soldaki masalardan birindeydi). Belli ki motorcular bilardo oynuyordu. Barın arkasında bir kadın vardı. Platin sarısı saçları vardı. Ayrıca göğüs dekoltesinde çok fazla et vardı. Bunu görebiliyordum çünkü Harley tankının üstünden dışarı taşıyor ve malzemeyi zorluyordu.

İçeri girdiğim anda gözleri kapıya geldi ve bara doğru yürürken de beni bırakmadı.

"Merhaba," diye başladım.

"Chantelle yolun yaklaşık yirmi mil aşağısında. Düz devam et," diye sözümü kesti sarışın. "Otoparktan sağa dön ve devam et."

"Pardon?" diye sordum ve kasketli adamın dönüp bana baktığını hissettim.

"Chantelle'i mi arıyorsun?" diye sordu sarışın.

"Hayır, ben -"

"Kemik mi?" diye sordu.

"Kemik mi?" Tekrarladım.

"Gnaw Bone. Chantelle'den çok uzakta değil," dedi bana. "Aradığın şey bu mu?"

Ne diyeceğimi bilemedim. Sonra sordum, "Yani Gnaw Bone bir kasabanın adı mı?"

Cevap vermedi. Kasketli adama baktı. Ben de baktım. Baktığımda, öncelikle kasketinin kesinlikle daha iyi günler gördüğünü ve o günlerin

dört yüz yıl önce. İkinci olarak, göğüslerime baktığını gördüm.

Sarışına tekrar baktım.

"Garsonluk pozisyonu için geldim."

Bir an için yüklü bir sessizlik oldu. Sonra kasketli adam gürültülü bir kahkaha patlattı.

Sarışının gözleri kısıldı.

"Bunu sana Bubba mı yaptırdı?" diye sordu.

"Bubba?" Bu noktada kafam karışmış bir şekilde sordum.

"Bubba," diye ısırdı ve bana bakmadan önce etrafına göz gezdirdi. "Bu hiç komik değil. Yapacak işlerim var."

Ben de etrafıma bakındım ve aslında yapacak pek bir şeyi olmadığını gördüm. İki adam bilardo oynuyorlardı ve o kadar da susamış görünmüyorlardı. Şapkalı adamın önünde neredeyse dolu bir fıçı vardı.

Tekrar sarışına baktım.

"Şaka yapmıyorum," dedim

ona.

"Saçmalık," diye cevap verdi öfkeli bir şekilde, zaten sabrının sonuna gelmişti.

Bu şok ediciydi. Daha önce hiç küfür duymamış ya da kendim kullanmamış değildim, sadece iş arayan yabancılara ağızından kaçırma eğiliminde değildim. Ya da genel olarak yabancılara. Ayrıca yaklaşık üç dakikadır oradaydım ve kimsenin sabrını zorlayacak bir şey yapmamıştım.

"Hayır, ciddiym. Pozisyon için başvurmak istiyorum," diye açıkladım.

Bir süre cevap vermedi ve sessiz kaldığı zamanı beni incelemek için kullandı. Ben de aynısını yapmaya karar verdim.

Saçlarını bu kadar dağıtmasa, bu kadar makyaj yapmasa, kötü bir ruh hali içindeymiş gibi görünmese ve herkes onu kızdırmasa güzel olabilirdi. Yine de o atletik çok iyi çıkarmıştı. Benim de ciddi göğüs dekoltem vardı ama bu minyon, ince ama yuvarlak bir vücutla gelmiyordu. Büyük bir kış, mini Buda göbeği ve bir miktar sırt yağıyla birlikte geliyordu. Biraz sarkık kollardan bahsetmiyorum bile.

Sessizliği bozmaya ve "Ben Lauren Grahame" demeye karar verdim.

Elimi uzattım. Elime baktı ve şapkalı adam konuştuğu için konuşma fırsatı bulamadı.

"Jim-Billy," dedi ve ben ona döndüm.

"Pardon?"

Elini bana uzatmıştı, gülümsüyordu ve bu kez gözlerimin içine bakıyordu. Sol tarafındaki ikinci dişini kaybetmiş ve yerine yenisini koyma zahmetine girmemişti. Nedense bu onu kötü diş hijyenine sahip bir köylü gibi göstermek yerine, biraz şapşal ve biraz da tatlı gösteriyordu.

"Jim-Billy," diye tekrarladı. "Benim adım bu."

Elini tuttum ve sıktım. "Memnun oldum Jim-Billy."

Adını tekrarladım çünkü uzun zaman önce bir eğitim seminerinde biriyle tanıştığınızda bunu yapmayı öğrenmiştim. Bu, unutmamanız için ismini zihninizde sağlamlaştırıyordu. İsimler konusunda berbattım ve bunun işe yaradığını gördüm ve küçük bir kasabadaki bir garsonun bardaki müdavimlerin isimlerini hatırlaması gerektiğini düşündüm. Ve Jim-Billy kesinlikle müdavimlerden birine benziyordu.

Kafamda Jim-Billy, Jim-Billy, Jim-Billy diye bağırmam da işe yaradı.

Ayrıca, "Jim-Billy" ismini kim unutabilir ki?

Beni sıktı, elimi bıraktı ve bakışlarını sarışına çevirdi.

"Tate onu sevecek. Hem de çok," diye açıkladı. "Bubba onu daha da çok sevecek."

"Kapa çeneni Jim-Billy," diye mırıldandı sarışın.

"İş hakkında..." Konuyu tekrar gündeme getirerek söyledim ve sarışın bana baktı.

Sonra bana doğru eğildi. "Kızım, bunu sana bir iyilik yapıyorum olarak kabul et. Buradaki erkekler..." elini uzattı, "seni canlı canlı yerler. Chantelle'e git. Kemik kemir. Senin gibi bir kadının Carnal'da işi yok."

Carnal.

O kasabayı seçmemin nedenlerinden biri de buydu. Adı "Carnal" idi. Bunun komik ve ilginç olduğunu düşündüm ama istediğim kadar ilginçti.

Carnal adında bir Nowheresville kasabasında yaşamak istiyordum. Bubba's adında bir barda çalışmak istiyordum. İkisinde de isimler dışında bir şey yoktu. Akılda kalıcı bir şey yok. Özel bir şey yok. Hiçbir şey.

"Anlamıyorsun," dedim ona, "ben-"

Arkasına yaslandı ve "Ah kızım, anlıyorum" dedi. Gözleri başımın üstünden göbeğime doğru hareket etti (önündeki çubuktan görebildiği tek şey buydu) ve sonra tekrar benimkine geldi. "Heyecan arıyorsun. Macera arıyorsun."

"Ben değilim. Ben -"

Ellerini havaya kaldırdı. "Gördüğümde anlamadığımı mı sanıyorsun? Etrafta olmayan bir kadın gibi mi görünüyorum? Yeni bir garsonun beni besleyeceği yeni saçmalıklara katlanmak için işe almak, eğitmek ve öğrenmek isteyen ve sonra eski hayatını geri istediğini fark ettiğinde kalkıp giden ve sonra tekrar işe almak, eğitmek ve yeni saçmalıklara katlanmayı öğrenmek zorunda kalan bir kadına mı benziyorum?"

"Sana vermem... um..."

"Herkes bok kürekliyor ve ben kendi türümden olanların tadını sevmiyorum. Sizininkinin tadını gerçekten sevmediğimi zaten biliyorum."

Yine ne diyeceğimi bilemedim çünkü bana karşı ayrımcılık yaptığını anlamaya başlamıştım.

"Kaba olmak istemem ama" dedim usulca, "beni gerçekten tanımıyorsun. Benim nasıl biri olduğumu bilmiyorsun."

"Doğru," diye cevap verdi ve sözlerinde ağır bir alay vardı.

"Yok," diye iddia ettim.

"Kızım -" diye başladı ama ben öne doğru eğildim ve bunu yapmamın bir nedeni vardı.

Öne eğildim çünkü beni duymasına ihtiyacım vardı. Öne eğildim çünkü uzun zamandır Carnal'ı arıyordum.

zaman. Uzun zamandır Bubba'yı arıyordum. Orada olmalıydım ve orada olmak için de o işe ihtiyacım vardı.

"Doğru," diye tekrarladım. "Kendimi bulmak için aptalca bir yolculukla dünyayı dolaşan, kitaplardan fırlamış gibi kayıp bir kadın olduğumu mu düşünüyorsun?" "Oraya gidip güzel yemekler bulabileceğimi, ilginç yerler görebileceğimi, ruhumu arayabileceğimi, harika kıyafetler giyebileceğimi, muhteşem olabileceğimi, karşılaştığım herkese kendimi sevdirebileceğimi ve sonunda sekste gerçekten iyi olan ve bana mantıksızca tapan harika bir adam bulabileceğimi mi düşünüyorsun?" diye sordum ve o cevap vermeden devam ettim. Başımı salladım. "Ben öyle değilim. Kim olduğumu ve ne istediğimi biliyorum ve bunun olmadığını da biliyorum çünkü böyle bir şey yok. Ne aradığımı da biliyorum ve onu tam burada bulduğumu biliyorum."

"Dinle -" diye başladı.

"Hayır, sen beni dinle," diye sözünü kestim. "Hayatım boyunca ya da kendimi bildim bileli başıma özel bir şey geleceğini düşündüm. İliklerime kadar işleyen bir his vardı içimde. Ne olduğunu bilmiyordum ama çok güzel, muhteşem, devasa olacaktı." Daha da eğildim. "Tüm... hayatım..." Başımı tekrar salladım ve elimi barın üzerine koydum. "Olmadı. Bekledim ve olmadı. Daha fazla bekledim ve olmadı. Daha çok bekledim ve yine olmadı. Olması için uğraştım ve yine olmadı. Artık olmayacağını biliyorum. Asla gerçekleşmeyecek çünkü dışarıda gerçekleşecek özel bir şey yok."

Nefesimi içime çektim, o ağzını açtı ama ben konuşmaya devam ettim.

"Bir kocam vardı. Bir evim vardı. Bir işim vardı. Arkadaşlarım vardı. Sonra kocamın en yakın arkadaşımınla yattığını öğrendim. İlişki değildi, beş yıldır yapıyorlardı. İş ortaya çıkınca, gerçekten birlikte olmaya karar verdiler. Benden boşandı ve evi tek başıma karşılayamadığım için sattık. Sonra birdenbire, biriyle on yıl birlikte olduktan sonra yalnız kaldım. Her zaman arkamdan iş çevirdiklerini düşündükleri arkadaşlarını aldılar.

birlikte mükemmel. Hepsi biliyordu. Beş yıl boyunca. Ve kimse bana söylemedi."

"Lanet olsun, kadın," diye mırıldandı Jim-Billy.

"Evet," dedim Jim-Billy'ye ve tekrar sarışına baktım. "Ama biliyor musun, olayın şoku geçtikten sonra umurumda olmadı. Yemin ederim. Umursamadım. Çünkü birdenbire boktan bir adamla boktan bir evliliğim olduğunu, boktan bir en iyi arkadaşım olduğunu ve bunun dışında bir sürü boktan arkadaşım olduğunu fark ettim. Ve tüm bu süre boyunca istemediğim bir evde yaşıyordum, çok büyüktü ve çok fazla şey vardı. Bir ev yuva olmalı, ev değil. Ve bu ev sevmediğim bir kasabadaydı çünkü her ev aynı görünüyordu ve her kadın aynı giyiniyordu ve her erkek aynı şekilde oynuyordu ve her araba parlak ve yeniydi ve hiçbir yerde kişilik yoktu. Ve o kasabada bana iyi para kazandırmasına rağmen pek de umursamadığım bir işim vardı." Sesim kısıldı ve ona şöyle dedim: "Özel bir şeyim olmadığını fark ettim. Birdenbire hayatın benim için özel bir şey saklamadığını fark ettim." Nefes aldım ve sözümü şöyle bitirdim: "Ve ben bununla iyiyim. Artık özel bir şey istemiyorum. Bekledim, gerçekleşmesi için uğraştım ama olmadı. Öyle olsun. Şimdi, sadece bir yer olan bir yerde yaşamak istiyorum. Yaparken iyi bir iş çıkarabileceğim bir iş istiyorum ve sonra evim olan bir yere gidip sadece evimde olmak istiyorum. Hiçbir şey istemiyorum. İstemekten bıktım. Kırk iki yıldır istiyor ve özlüyorum. İstedğim tek şey huzur."

"Bir Harley barda huzur bulacağını mı düşünüyorsun?" Jim-Billy muhtemelen yerinde bir soru sordu ve ben de ona baktım.

"Bence işe zamanında gidebilir, iyi bir iş çıkarabilir, çok çalıştığım ve elimden gelenin en iyisini yaptığım için kendimi iyi hissedebilir ve eve gidip Harley barı düşünmeyebilirim. Kendimi ya da akşam yemeğinde ne yemek istediğimi ya da televizyonda neyin iyi olabileceğini düşünebilirim. Sonra da hiçbir şey düşünmeden uyur ve yine tam zamanında kalkıp işe giderim." Sarışına döndüm. "Ben de öyle düşünüyorum. Ben bakmıyorum

heyecan için. Macera aramıyorum. Özel bir şey aramıyorum çünkü bununla yetinebilirim. Aradığım şey bu. Bana bunu verebilir misin?"

Sarışın hiçbir şey söylemedi, sadece gözlerimin içine baktı. Yüzü boştu ve daha az sert değildi ve uzun bir süre boş ve sert kaldı.

Sonra dedi ki, "Ben Krystal. Size bir başvuru formu getireyim."

* * * * *

Otel odamın penceresinde durmuş, bir elimle perdeleri tutuyor ve havuza bakıyordum.

Carnal Hotel hakkında yazılacak pek bir şey yoktu. Uzun bir bina bloğu, iki katlı, tüm kapılar öne bakıyor, üstte on dört, altta on dört. Ben en altta on üç numaradaydım. Odalar temizdi, benimkinde büyük boy bir yatak vardı ve on beş yıl önce satın alınmış olması gereken bir televizyon duvara asılmıştı. Dört çekmeceli alçak şifonyer ve komodinler duvardan dışarı sarkıyordu ve ayakları yoktu. Dolapta fazladan iki yastık ve bir battaniye vardı. Küvet ve mutfak lavabosunda pas lekeleri vardı ama buna rağmen onlar da temizdi. Her şey ortalamanın altındaydı ama idare ederdi.

Havuz ise bambaşka bir şeydi. Büyük değildi ama tertemizdi. Etrafındaki şezlonglar birinci sınıf değildi ama iyidiler, çok iyi durumdaydılar ve belli ki bakımları yapılmıştı.

Havuzdan resepsiyona baktım. Resepsiyondan çok küçük bir evdi. Küçük bir üst katı olan bakımlı küçük bir ev. Ayrıca önünde yeni ekilmiş çiçeklerle dolu büyük yarım variller vardı. Tam olarak yaz değildi ama baharın sonuydu, bu yüzden çiçekler dolmaya yaklaşmamıştı.

Carnal Rocky Dağları'ndaydı, etrafı dağlarla çevrili tepelerle çevrili küçük bir vadiydi. Mayıs ayına yaklaşıyorduk, havada bir esinti vardı ve o çiçeklerin umutlu olup olmadığını merak ediyordum.

Eğer öyleyse, onları her kim diktiyse çok fazla umut kapasitesine sahipti. Pencere önündeki kutularda daha çok çiçek vardı.

ön pencerelerine yerleştirilmişti. Ayrıca otel odalarının önündeki yürüyüş yolundaki direklerin yanına aralıklı olarak yerleştirilmiş yarım varillerde daha fazla çiçek ve üst kattaki odaların önündeki balkonun korkuluklarında daha fazla pencere kutusu vardı. Ve son olarak havuz alanının etrafında daha fazla yarım varil vardı.

Otopark düzenli ve bakımlıydı; otel ve resepsiyon binasının her ikisi de iyi bir boya işine sahipti.

Tüm bunlar Carnal Hotel'in ortalamanın altında olabileceğini ancak sahiplerinin onu önemseydiğini gösteriyordu.

Resepsiyonda ihtiyacım olan her şeyi, otomatlar veya çamaşır odası için bozuk para, Wi-Fi erişimi, şehirdeki restoranlar ve paket servisler için menüler, "sadece seslenin" diyen hoş bir bayanla check-in yapmıştım.

Sonra arabamı boşalttım. Hepsini. Dört buçuk ay sonra ilk kez açmıştım. Sonra içeri temizledim. Tüm abur cubur ambalajları, atılmış gazoz kutuları, düşmüş nane şekerleri, kaybolmuş şeker parçaları, kağıt parçaları. Öldürücü bir yolculuktan arta kalanlar. Bavullarımı (beş tane vardı) ve kutularımı (iki tane vardı) otel odasına taşıdım ve bulduğum plastik bir torbayı çöplerle doldurarak otelin sokağa bakmayan tarafına yakın bir yerde bulunan büyük açık hava çöp kutusuna götürdüm.

Sonra giysilerimi yerleştirdim.

Geçtiğimiz dört buçuk ay boyunca tonlarca otel odasında kalmıştım ama hiç valizimi boşaltmamıştım. Hiç üç günden fazla kalmamıştım. Sadece çamaşır yıkayacak, biraz soluklanacak ve Nowheresville'i ararken sayısını unuttuğum kadar çok eyalette zikzaklar çizerek bir sonraki arayışında nereye gideceğime karar verecek kadar uzun süre kalmıştım.

Eşyalarımı yerleştirdikten sonra şehre doğru yürüdüm, bu da on dört numaralı odanın önünden geçip köşeyi dönmem anlamına geliyordu. Carnal Hotel, yol tekrar boşluğa açılmadan hemen önce kasabanın kenarındaydı. Bir şarküteri buldum, çavdar ekmeğinde pastırma aldım ve kaldırımda yedim.

bir diyet gazozla. Sonra kasabanın bir ucundan diğer ucuna kadar yürüdüm.

Bubba's tam ortadaydı, otelden beş blok ötedeydi ve kesinlikle bir motorcu barıydı çünkü Carnal bir motorcu kasabasıydı. Carnal Hotel'in diğer ucunda iki bisiklet dükkânı ve bir bisiklet tamircisi vardı ve üzerinde "Biz de araba alırız" yazan bir tabela vardı. Ayrıca vitrinlerine baktığımda görebildiğim üç motosiklet gereçleri dükkânı da çok sayıda deri bisiklet aksesuarı ve daha fazla deri motorcu kıyafeti satıyordu.

Ayrıca bir şarküteri, bir lokanta, bir İtalyan restoranı, bir pizza dağıtım yeri ve garip bir şekilde adı "La-La Land Coffee" olan bir kahve evi vardı. Yine La-La Land'in camlarına baktığımda, buranın motorcular tarafından değil, önlerinde barış işareti olan kravat boyalı gömlekler giyen ve uzun saçlı hippiler tarafından işletildiğini gördüm. Tezgâhın arkasındaki iki kişiden biri içeride olmasına rağmen yuvarlak, mavi camlı bir güneş gözlüğü takmıştı, diğerinin ise alnına ince örgülü bir saç bandı sarılmıştı. Yere bağdaş kurup Kumbayah şarkısını söyleme tehlikesiyle karşı karşıya görünüyordlardı.

Tüm bunlar, içebileceğiniz her türlü şey için her türlü içici zevkini satan bir indirimli tütün mağazası; iki indirimli likör mağazası; bir eczane; motorcu yamalarını deriye dikme konusunda uzmanlaşmış gibi görünen bir terzi (ya da en azından vitrindeki tabela böyle söylüyordu) ile karışıyordu; biri otelin karşısında, diğeri kasabanın diğer ucunda tamircinin karşısında olmak üzere iki market; ülkedeki diğer tüm kasabaların sahip olduğu mega marketlerin yaklaşık dörtte biri büyüklüğünde ve 1967'den beri orada gibi görünen işlek bir bakkal; bir fırın; bir hırdavatçı; bir çiçekçi; bir benzin istasyonu ve bir Nowheresville kasabasını dolduracak çeşitli diğer Nowheresville mekanları.

Sokakta insanlar vardı ve dost canlısı olduklarını biliyordum çünkü çoğu bana gülümsüyordu.

Yeni evimin Ana Caddesini (Ana Cadde olarak adlandırılıyordu ve aynı zamanda işyerlerinin bulunduğu tek caddeydi, geri kalanı konuttu) kontrol ettikten sonra otelin resepsiyonuna geri döndüm. Adının Betty olduğunu benimle paylaşma fırsatı bulan nazik bayandan bir haftalık Wi-Fi satın aldım. Ben de adımı paylaştım ve Wi-Fi'yi aldığımda odam için bir haftalık peşin ödeme yapmaya karar verdim. Bu karar Betty'yi çok sevindirdi ve bunu bana söylediği için biliyordum.

"Tatlım! Bir hafta! Çok sevindim!" diye bağırmıştı.

Olabilirdi. Otoparktaki tek araba benimkiydi ve onun bir çiçek ve havuz alışkanlığı vardı ve bunlar pek de ucuz sayılmazdı.

Yine de arkadaş canlısı ve açıktı ve Betty'den hoşlandığıma karar verdim.

Ona neşe getirdiğim için mutlu olduğumu söyledikten sonra on üç numaraya geri döndüm ve dizüstü bilgisayarımı çıkardım. Sonra giriş yaptım. Sonra tüm e-postalarımı görmezden geldim ve annemle babama ve küçük kız kardeşime her şeyin yolunda olduğunu, iyi olduğumu ve daha sonra daha fazla bilgi ile kontrol edeceğimi belirten bir mesaj gönderdim. Bana e-posta gönderdiklerini gördüm ama onları okumadım. Okumadım çünkü beni korkutacaklarını biliyordum çünkü annem, babam ve kız kardeşim Caroline'in korktuğunu biliyordum. Özel bir şey aramak için ülkeyi dolaşmamı pek istemiyorlardı. Eve taşınmamı, kendimi toparlamamı, düzgün bir adam bulup yeniden başlamamı (bu sırayla) daha çok istiyorlardı.

Bilgisayarımı kapattım, büyük, yumuşak yatağıma oturdum, duvara baktım ve garsonluk eğitimi almak ve yeni hayatıma başlamak için saat on birde Bubba'nın yerinde olmam gereken ertesi günü düşündüm.

Sonra gülümsedim.

Sonra hava kararana ve havuz beni çağırana kadar televizyon izledim.

Şimdi ayakta durmuş dışarıya bakıyordum ve havuzun temiz ve cazip görüldüğünü ve aydınlatılmış olduğunu görüyordum. Aslında

park yeri aydınlatılmıştı. Bunu gördüğümde Resepsiyon Betty hakkında dört şey biliyordum. Arkadaş canlısıydı, çiçekleri severdi, ortalamanın altındaki oteli ve küçük ama temiz havuzuyla gurur duyuyordu ve misafirlerinin kendilerini güvende hissetmelerini istiyordu.

İşte o zaman arabanın geldiğini gördüm. Üstü açık bir arabaydı, eski model bir şeydi. Bir Chrysler'e benziyordu, çok iyi durumda değildi ama hurda da değildi.

Resepsiyonun önüne park etti, kapı açıldı ve bir kadın katlanarak dışarı çıktı.

Kadına baktım.

Kalın, uzun siyah saçları ve çok kısa, yıpranmış yırtmaçlı kot eteğinin altından çıktığını görebildiğim uzun bacakları vardı. Dar bir atleti ve Krystal'dan daha fazla göğüs dekoltesi vardı (ama benim kadar). Minyon ya da ince değildi, uzun ve çok yuvarlak hatlıydı ama umurunda olmadığı belliydi. Mini Buda göbeği ve bir miktar sırt yağı onu rahatsız etmiyordu. En ufak bir şekilde bile. Aslında, buna çalışıyordu.

Resepsiyona girdi ve orada bir adam olduğunu gördüm. Betty'nin üst-orta yaşlarındaydı. Adam onu tanıyormuş gibi gülümsedi, o da el sallayıp gülümseyerek aynı izlenimi verdi. Adam her zamanki kontrol işlemlerinden hiçbirini yapmadan ona bir anahtar uzattığında bunun doğru olduğunu anladım. Anahtarı aldı, iki elini tezgâhın üzerine koydu, kendini yukarı kaldırdı, poposu havaya kalktı, ayakları yüksek topuklu ince sandaletler içinde parmak ucundaydı. Bir ayağını geriye attı ve ona doğru eğilerek tezgahın üzerinden bir hava öpücüğü verdi. Sonra kasıla kasıla üstü açık arabasına gitti, bindi ve otoparka girip Lexus'umun üç sıra aşağısına park etti. İndi, bavulunu almadı ve onu gözden kaybettiğim bir kapıya doğru yürüdü.

Carnal'a uyum sağlamak için birkaç atlet satın almak zorunda kalacağımı hissediyordum.

Perdeyi indirdim ve şifonyere gittim. Kıyafetlerimin çoğu katlanmış ve üstte duruyordu, çekmecelerde ve dolapta hepsi için yeterli yer yoktu. Ama en azından

bavul esaretinden kurtulmuşlardı. Çekmecelere iç çamaşırlarımı, çoraplarımı ve pijamalarımı koyardım. Mayomu da oraya koyardım.

Kıyafetlerimi yerleştirdiğimi görünce fazla bir şey olmadığını düşündüm ama uzun zamandır sahip olmadığım kadar evim vardı ve bu beni garip bir şekilde yerleşmiş hissettirdi.

Sıcak bir gündü ama dışarısı altmış beş derecenin üzerinde olamazdı. Yine de havuzları severdim, suda olmayı severdim ve nedense yüzmeyi çok istiyordum, bu yüzden soğuk suya girdiğiniz her zamanki gibi olacağını düşündüm. Bir kere girdiniz mi, alışırsınız. En azından ben öyle umuyordum. Yoksa ne olacaktı? Cesedimi sürükleyerek çıkar ve odama geri dönerdim.

Mayomu değiştirdim, bir eşofman altı, bir sweatshirt ve parmak arası terlik giydim. Korkup kaçmaya fırsat bulamadan bir havlu ve oda anahtarımı kaptığım gibi havuzun yolunu tuttum.

Ayakkabılarımı ve eşofmanlarımı çıkardım ve hemen içine dalmaya karar verdim. Her şeyi bir kerede halletmek daha iyiydi. Havuzun kenarına geçtim, çarpışmaya hazırlandım ve daldım.

Havuz ısıtılıydı.

Cennet gibi.

Kısa havuzda beş tur yüzdüm ve nefes alamadığım için durmak zorunda kaldım. Kendi kendime bunun Rocky Dağları'nda, yüksekte olmamla ilgili olduğunu ve ciddi anlamda formsuz olmamla ilgisi olmadığını söyledim.

Dört tur daha attım ve tekrar durmak zorunda kaldım.

Sonra bir tur daha zorladım ve bisiklet borularının kükremesini duyduğumda bir tur daha dönmek için elimi kenara koydum.

Havuzun kenarında durmuş, tutunmuş ve kenardan bakarken, gözlerim Reception Betty'nin otoparkının ışıklarında parıldayan siyah ve krom Harley'in süzülüşünü, çekilişini ve üstü açık arabanın yanına park edişini izledi. Sonra gözlerim adamın çizmeli ayağıyla sehpayı itmesini ve bacağını motosikletten aşağı sallamasını izledi.

Sırtı bana dönüktü, bu yüzden tek görebildiğim uzun boylu

olduğu ve harika bir arkası olduğuuydu. Ayrıca üzerinde solmuş bir kot pantolon vardı.

siyah, uzun kollu, termal bir tişörtü ve tıpkı Harley'i gibi ışıpta parlayan gür siyah saçları vardı.

Otel odasının kapılarından biri açıldı ve mini kot etekli kadın koşarak dışarı çıktı ve kendini uzun boylu adama attı. Kollarını adamın boynuna doladı, göremiyordum ama dudaklarının adamın dudaklarına yapıştığını söyleyebilirdim.

Kızın vücudu onunkine çarptığında bir adım bile geri atmadı. Sadece kollarını ona doladı ve öpücüğüne doğru eğildi.

Bu özel bir şey.

Bu düşünce bir anda aklıma geldi ve nedenini bilmiyordum. Neler olduğunu bilmiyordum. Bu iki insanı tanıımıyordum. Tek bildiğim özel göründükleriydi. O kadar özeldi ki, tek yapabildiğim bakmaktı.

Öpüşmeyi bıraktılar ve kadın başını arkaya doğru eğip saf bir zevkle güldü, ses havada çınlayarak müzikle doldu.

Ondan nefret ettiğime karar verdim ve nedenini bilmiyordum. Kim olduğunu ya da neler olduğunu bilmiyordum. Sadece onda özel bir şey olduğunu ve bende olmadığını ve asla da olmayacağını biliyordum ve bu berbat bir şeydi. Bu hoş bir düşünce değildi, normalde iyi bir insan olduğum için bu alışılmadık bir durumdu ama sahip olduğum tek düşünce buydu.

Ondan ayrıldı ve yanına geldi, kolunu onun beline doladı ve onu ileri doğru itti.

Ona baktı ve ben de Reception Betty'nin parlak otopark ışıklarında onun profilini gördüm ve gördüğümde nefesimi tuttum.

Profilden bu kadar yakışıklı, nefes kesecek kadar yakışıklı olsaydı; tam anlamıyla sansasyonel olurdu.

İşte o zaman ondan gerçekten nefret ettiğime karar verdim.

Kapıya yaklaştıklarında adam aniden ve hızla hareket etti. Onu önüne doğru savurarak bacaklarını kalçalarına, kollarını omuzlarına doladı ve ona bakmak için başını eğdi. Ama adam sanki bir şey görmeyi bekliyormuş gibi odaya bakıyor gibiydi.

Birisi, önemli bir şey ya da birisi, görmeyi dört gözle beklediği bir şey ya da birisi. Ama o şeyi ya da kişiyi bulamadan, kadın bir elini adamın saçlarında dolaştırdı, adamın sırtını yatırdı, ağzı onunkine indi ve odaya sarmaş dolaş girdiler.

Çizmeli ayağıyla kapıyı kapattı.

Evet, sansasyonel. Eğer onu bu şekilde kucağına alıp istediği yere götürebiliyorsa, sansasyonel olmanın da ötesindeydi.

"Havuz gibi mi?"

Sıçradım ve ayağımla kenardan ittim, nefret ettiğim Cehennem Kadar Şanslı Kız'ı kontrol eden Resepsiyon Görevlisine bakarken başım döndü. Havuzun kenarında durmuş bana bakıyordu. Yakışıklı Harley Guy ve Cehennem Kızı Lucky'ye o kadar dalmıştım ki geldiğini duymamıştım.

"Pardon?" diye sordum.

"Havuz," diye yanıtladı. "Beğendin mi?"

"Um..." Ona bakarak mırıldandım. "Evet."

"Isındı," diye beni bilgilendirdi.

"Um..." Tekrar mırıldandım. "Anlayabiliyorum."

"Betty ve ben geçen yıl yeniden kaplattık. Her gün birimiz ya da diğerimiz temizliyoruz. İlçedeki en iyi havuz."

Aynı fikirde değilim. Harika bir havuzdu, temiz, ısıtılmalı ve her şey vardı.

Bu yüzden "Gerçekten çok güzel" dedim.

Topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı ve bana bakmadan önce gözleriyle havuzu inceledi.

"Teşekkürler. Ned," dedi.

"Benim adım Lauren," diye karşılık verdim ve o da güldü.

"Hayır, güzel bayan, adım Ned." Başparmağıyla kendisi. "Ben Ned."

"Ah," diye cevap verdim, kendimi aptal gibi hissederek.

"Hey Ned."

"Selam Lauren." Sırıttı. "Betty bana bir süre kalacağını söyledi."

"Evet," dedim, yeterince arkadaş canlısı görüldüğünü düşünerek ama ne kadarını paylaşacağımı bilmediğim için.

O ve Nowheresville'in kıyısındaki bir otelin otoparkında havuzda olan her kız akıllı olmalı ve şu anki ya da geçmişteki hikayelerini onlara gizlice yaklaşan rastgele bir adama anlatmamalıdır. Aslında böyle kızlar havuzdan çıkmalı, odalarına girmeli ve kapıyı kilitlemelidir.

"Bu harika." Ned hâlâ sırtıyordu. "Çok fazla uzun süreli müşterimiz olmuyor. Hafta sonları. Gececiler. Evet. Uzun süreli gelenler. Hayır."

"Ah," diye cevap verdim, gözlerim uzun otel bloğuna, özellikle de şu anda olmam gerektiğini düşündüğüm odama geri döndü.

"Bu Neeta," dedi Ned ve ben de ona dönüp baktım. "Neeta mı?" diye sordum.

Ned başını salladı. "Neeta ve Jackson," diye başını salladı, "haberler kötü."

Bakışlarım tekrar otelin olduğu yöne kaydı. Nereye baktığımı yanlış yorumlamıştı. Harley Guy ve Lucky as Hell Girl'ün odasına baktığımı sanmıştı.

Ona hatasını söylemedim. Onun yerine usulca "Kötü haber mi?" diye sordum.

"Evet," diye yanıtladı Ned. "Kasabaya giriyor ve kıışt!" Gözlerimi ona çevirdiğimde ellerini iki yanına kaldırdığını ve bir adım geri attığını gördüm. "Destek alıyoruz."

"Ne için destek?" Ben sordum.

Ellerini indirdi. "Neeta'nın kolunda ne varsa ona hazır olun."

"Bu..." Durdum ve başımla Harley'i ve üstü açık arabayı işaret ettim, "Neeta o adamla mı?"

"Jackson, evet. Harika biri, iyi bir adam, akıllı, sağlam, dünyanın tuzu biberi. Gerçi Neeta'nın yanında aklını kaybediyor. Gerçi bunu yapmayacak pek erkek yoktur ama sanırım sen bunu biliyorsundur."

Ben suda ilerlerken ve Ned konuşurken gözlerim Harley'e geri dönmüştü ama yorumunu duyunca Ned'e baktım.

"Öyle mi?"

Sırıtişı geri geldi ve bu sefer daha büyüktü, daha parlaktı, tüm yüzünü dönüştürüyordu ve bana görüldüğü gibi Rocky Dağları'ndaki bir motorcu kasabasında dost canlısı bir hancı olabileceğini düşündürüyordu.

"Elbette biliyorsun. Benimle dalga geçmiyorsun, güzel bayan."

O haklıydı. Onunla dalga geçmiyordum çünkü neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Yine de," diye devam etti ve gözleri Harley'e doğru kaydı, "neden olabileceğin her türlü soruna değersin."

"Ne?" Fısıldadım ve o da bana baktı.

Kendini açıklamak yerine bana "İnsanları iyi değerlendiririm," diye bilgi verdi.

"Evet mi?" Başka ne diyeceğimi bilemediğim için sordum.

"Evet," dedi sessizce, havuzun kenarına yaklaştı ve çömeldi. Suya basmaya ve ona bakmaya devam ettim. "Bak," diye devam etti, hâlâ sessizdi, "neden olabileceğin herhangi bir sorun, sanırım neden olmak istemediğin bir sorun olacaktır."

"Ben hiç sorun çıkarmadım," dedim ona.

Bu doğruydı. Ben yapmadım. Ben iyi bir kızdım. Her zaman iyi bir kız oldum. Her zaman doğru kararlar verdim ve doğru şeyler yaptım. Yanlış kocayı ve yanlış arkadaşları seçmiş olabilirdim ama bu senaryolardaki pislikler onlardı, ben değil. Ben iyiydim. Düşünceliydim. Düşünceliydim. Komşularıma göz kulak oldum. Yaşlı kadınlar bekleme odasında oturmak istediğinde kalktım. Marketlerde kasada iki ya da üç ürünü olan insanların önüme geçmesine izin verdim, eğer elimde dolu bir yiyecek arabası varsa. Sır sakladım. Tanıdığım insanlar pişman olacaklarını bildiğim aptalca şeyler yaptıklarında dudağımı ısırdım ve sonra bu aptalca şeyler onları kışkırttı ve bana gelip sızlandıklarında dudağımı ısırmaya devam ettim.

Mini etek giymeazdim, etek uçları yıpranmış olanları değil, hiç mini etek giymeazdim. Giyseaydim de yüksek topuklu sandaletlerle giymeazdim. Belki parmak arası terlik ya da düz ayakkabı ama yüksek topuklu değil. I

Ned adındaki resepsiyon görevlilerini tanısam bile öpmedim. Üstü açık araba kullanmadım. Bir kapıdan aceleyle çıkıp kendimi bir erkeğin kollarına atmadım.

Ve hiç bu kadar yüksek sesle gülmemiştim, havayı müzikle doldurmuştum. "Betty benden farklı," diye Ned düşüncelerimi böldü.

ve ona odaklandım.

"Öyle mi?" Bir şey kaçırmış olabileceğimi düşünerek sordum. "İnsanları iyi tanırım, onda görme yeteneği var."

"Görüş mü?" Aptalca tekrarladım.

Doğrulurken yine sırtıttı, bu onun büyük sırtışıydı. Bütün dişleri yerindeydi, gözleri biraz bozuktu ama hepsi temiz ve beyazdı, geri kalanı da düzdü. Saçları biraz inceydi, açık kahverengiydi. Uzun boylu değildi ama kısa da değildi. Zayıf ve ince yapıydı. Ve, Nowheresville'deki bir otelin ürkütücü gece katibi değil, gerçekten iyi bir adam olduğuna inanmaya başlamıştım.

"Manzara." Başını salladı ve otele doğru baktı, sonra bana döndü, ben kollarımı suyun içinde hareket ettirerek beni kenara çekmeye çalışıyordu. O devam ederken uzandım ve kenara tutundum. "Bana seninle tanıştığını ve bildiğini söyledi."

"Neyi biliyordun?"

"Büyük bir şey olacaktı."

Gözlerimi kırptım ama bu gözlerimdeki suyu boşaltmak için değildi. "Büyük bir şey mi?"

"Evet."

"Bana mı?"

"Sana, senin aracılığınla, senin sayende, her neyse. Ama her ne olursa olsun, büyük ve iyi olacak."

Bununla ne yapacağımı bilemedim çünkü biraz çılgıncaydı.

"Bunu o mu söyledi?"

Başını salladı ve kollarını göğsünde kavuşturarak tekrar topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı.

"Evet. Ve hiç yanılmıyor. Yirmi beş yıldır evliyiz ve bu hislere kapılıyor ve tekrar ediyorum, o

asla yanılmaz. Benim Betty'm her zaman haklıdır. Her zaman."

Buna ne diyeceğimi bilemedim ve sessiz kaldım.

"Her neyse!" diye bağırdı yüksek sesle. "En iyisi sizi yüzmeniz için yalnız bırakayım. Bir şeye ihtiyacın olursa beni nerede bulacağını biliyorsun. Gece yarısı gibi yatıyorum ama ön kapının önündeki zili çalarsan beni uyandırırısın. Tamam mı?"

Başımı salladım.

"Neye ihtiyacınız olursa olsun, güzel bayan, ciddiylim," dedi ve bunu kastettiği anlaşılıyordu.

"Tamam," diye cevap verdim.

"Bizimle olmana sevindim Lauren."

"Teşekkürler Ned."

Elini sallayarak resepsiyona geri döndü.

Harley'e baktım ve Carnal'ın sessizliğini dinledim.

Sonra on tur daha attım (üç dinlenme periyoduyla birlikte), havuzdan çıktım, havlumu aldım, eşyalarımı topladım ve odama koştum.

İkinci Bölüm

Yapılacak Bir İş

Bubba'da antrenman yapmaktan çok işe giderken ne giyeceğimi düşünerek zaman geçirdim.

Krystal bir gün önce atlet giydiği için, bunun muhtemelen iş kıyafeti olmadığına, daha çok her şeyin serbest olduğuna karar verdim. Bu yüzden güzel bir kot pantolon, bir kemer ve şeftali pembesi renginde, bisiklet yakalı ve kolları üç fırfırlı bir tişört giydim. Parlak ve sevimli olduğunu düşündüm. Eski sevgilim Brad, bunun benim için biraz genç olduğunu düşündüğünü söyledi ama ben beğendim, rengime uygun olduğunu düşündüm. Parmak arası terlik giydim çünkü genelde parmak arası terlik giyerim ama aynı zamanda rahat ayakkabılara ihtiyacım olacağını düşündüm. Şeftali-pembe kristallerden oluşan küçük küpeler taktım, yarım inçlik

Şeftali-pembe boncuklardan oluşan bir gerdanlık ve çok renkli kristal boncuklardan oluşan elastik bantlar olan bir grup bilezik, şeftali, pembe, şeftali-pembe, krem si şeftali, krem si pembe, şeffaf ve kot pantolonumla uyumlu olması için birkaç tane mavi olanları attım.

Otelden Bubba'ya doğru yürürken dün gece önceden plan yapmam gerektiğini ve belki de odama biraz erzak stoklamam gerektiğini düşündüm. Fırına uğrayıp bir çörek ve kahve alabilmek için erken çıktım. Bir gece önce akşam yemeğini düşünmemiştim ve hiç yememişim, bu yüzden açlıktan ölüyordum.

Kaslarım da ağrıyordu. Sıkıcıydı ama çalıştırılmaya alışık değillerdi. Birincisi dört buçuk ay boyunca bir arabada kapalı kalmışlardı ama ondan önce bile spor salonunun müdavimi değildim. Bütün gün ayakta olacağımı düşünürsek bunun iyi bir şey olduğunu düşünmüyordum.

Oraya vardığımda Krystal oradaydı ve kötü bir ruh hali içinde olduğunu hemen anladım. Nedenini bilmiyordum ama onun deyimiyle "yerde" bırakılmış bazı kirli bardaklar ve bira şişeleri olduğundan şüpheleniyordum, ancak bunların çoğu bilardo masalarının etrafındaki duvarların çıkıntılarındaydı ve yerde hiç yoktu. Ayrıca, sandalyeleri masalardan kaldırdığımızda çoğu silinmemişti.

Moralinin bu yüzden bozuk olduğundan şüpheleniyordum çünkü sinirli bir şekilde mırıldandı: "Lanet olası Tonia ve Jonelle. Onlara daha kaç kere söylemem gerekiyor? Masaları silin, yerleri boşlardan temizleyin. Kahretsin," bana baktı, "akşam vardiyası sende, yerdeki boşları temizle ve masaları iyice sil. Bunu yapmak zor değil ve Anita sabahları süpürmek ve paspaslamak için geliyor, bu yüzden temizlikçi kadın gibi değilsin."

Başımı salladım, boşları temizlemek ve masaları "iyice" silmek için aklıma bir not aldım çünkü Krystal'ın onu kızdırmak için çok fazla şeye ihtiyaç duymayan biri olduğunu düşündüm ve görünüşe göre sürekli kötü olan ruh halini daha da kötüleştirecek bir şey yapmak istemedim.

Bana barı gezdirdi ama pek bir şey yoktu. Ön tarafta bar, dışarıda bir sürü masa ve yanlarda da bilardo masaları vardı. Hafta sonu olmadığı sürece gündüz vardiyasında sadece bir garson ve barmen olduğunu anlattı. Hafta sonu ise kat iki garson için iki bölüme ayrılıyordu. Hafta içi geceleri her zaman iki garson ve bir ya da iki barmen vardı. Hafta sonu geceleri üç garson ve en az iki barmen olurdu.

"Bizim garsonumuz yok," diyerek beni bardan dışarı çıkardı ve barın arka tarafına açılan iki kapıdan birine yönlendirdi. Üzerinde "Özel Girilmez" yazan bir tabela vardı. "Siz garsonlar kendi boşlarınızı kendiniz doldurabiliyorken, maaş bordrosunda başka birine ihtiyacımız yok."

Bana bakmadığı halde başımı salladım.

Beni bir ofise götürdü ve bizi içeri aldı. "Çantanızı buraya koyun ve molalarınızı burada verin. Herkese anahtar vermiyoruz, bu yüzden buraya geri gelmeniz gerekiyor, sizi içeri alması için Tate, Bubba, Dalton veya beni bulun."

"Tate, Bubba ve Dalton?" Ben sordum.

"Bubba benim babam," diye cevap verdi. "Tate bizimle birlikte barın sahibi. Pek ortalıkta görünmez. Ama Bubba da pek ortalıkta görünmez. Şimdi olduğu gibi. Balık tutuyor." "Balık tutuyor" kelimesini tadı kötüymüş ve ağzından hemen çıkarması gerekiyormuş gibi söyledi, yoksa sonsuza dek o tadı alacaktı. "Dalton diğer barmen," diye bitirdi.

"Oh. Tamam," dedim ve bana baktı.

"Şimdi bir kez söyleyeceğim, Bubba, Tate ve ben buranın sahibiyiz ve Bubba on yıldır yatağında. Bu kadar dostluğa ihtiyacımız var. O serseriye yatağında istemediğim zamanların yarısında balık tuttuğu için yatağında olmuyor. Tate ya da Dalton'a göz koyarsan, herkes Tate ya da Dalton'a göz koyar, bir daha düşün. Çalışmak için buradasın, sevişmek için değil."

"Ah," diye tekrarlardım, bu konuya ve konuyu sunuş şekline biraz şaşırmıştım. "Tamam."

Hareket etmedi ama konuştu. "Şaka yapmıyorum, kızım."

"Um..." Bir önceki günkü yorumlarından beni o kadar da havalı biri olarak görmemesini sağlamak için elimden gelenin en iyisini yapmaya karar verdim, ama dürüst olmak gerekirse öyleydim ya da en azından onun gibi motorcu bir fıstık değildim. "Tam olarak biriyle yatmak için piyasada değilim, Krystal."

Bana bakmaya devam etti. Sonra mırıldanarak ofisten çıktı, "Evet, henüz Tate ya da Dalton'ı görmedin."

Bunun beni biraz endişelendirdiğini itiraf etmeliyim. Yakışıklı erkeklerle birlikte çalışmaya ihtiyacım yoktu, özellikle de başlangıçta. Bu beni endişelendiriyordu. Her şeye alıştıktan, kendimi toparladıktan sonra iyi olacaktım çünkü yalan söylemiyordum. Piyasaya biriyle yatmak için girmemiştim. O pazar kapanmıştı ve benim için sorun yoktu. Ama yakışıklı motorcu erkeklerin izlediği bir motorcu barında nasıl garsonluk yapılacağını öğrenmeye çalışmak istemiyordum.

Krystal sanki aklımdan geçenleri okumuş gibi beni koridorda yönlendirirken konuştu. "Seni bir, belki iki hafta gündüz vardiyasında tutacağım, bakalım nasıl yapacaksın. Dişlerini sık. Gece vardiyasına geçmeden önce ortama alış."

Kapalı bir kapının önünde durduğunda "Teşekkürler," dedim.

Bana döndü. "Bana teşekkür etme. Gündüz vardiyasında bahşişler bok gibi."

Kapının kilidini açıp itti ve bana depoyu gösterdi. Sonra bana barmenler meşgulse garsonların stoklamaya yardım etmek ya da geri dönüp bir şeyler almak için çağrılabilceğini söyledi. Sonra da bana stokları karmaşık bir şekilde takip ettikleri panoyu gösterdi ki bu bir bilgisayar tablosuna yerleştirilse çok daha kolay olurdu. Muhtemelen bunu onun için bir saat içinde ayarlayabilecek olmama rağmen, onu bu konuda bilgilendirmedim.

"Öğlen açıyoruz, üçte kapatıyoruz," diye devam etti koridorda geri yürürken. "Vardiyalar on bir ile yedi arasında, on beş dakikalık iki mola ve yarım saatlik yemek molasıyla devam ediyor. Gece vardiyası yediden üçe kadar. Son çağrı 2:30'dur, bu yüzden içkilerinizi alın ve barda insanlar varken elinizden geldiğince temizliğinizi yapın. Dörde kadar

buralarda takılmak istemezsiniz.

temizlemek istiyorum ve bunun için sana para ödemek istemiyorum. Öyle mi?"

"Evet," diye başımı salladım ama bana bakmıyordu, beni bardan geçirip diğer salona doğru götürüyordu, açıklığın üzerinde "Tuvaletler" yazan bir tabela vardı.

"Anita sabahları bunları temizler ve tuvalet kağıdıyla doldurur. Tuvaletlerle ilgili bir sorun bildiren bir müşterimiz olursa, çocuklardan birine söyleyin. Tuvalet kağıdı depoda. Yeniden stoklamanız gerekebilir ve sizi uyarıyorum, temizlik yapmanız gerekebilir. Bir barın tuvaletinde inanamayacağınız şeyler olur." İki tuvalet kapısının arasındaki koridorda durdu, bayanlar önde, baylar arkada ve bana döndü. "Bununla ilgili bir sorunun mu var?"

"Kusmuktan mı bahsediyoruz?" Sordum çünkü itiraf etmeliydim ki kusan biri değildim.

"Kusmuk, sidik, bok, bir vücudun üretebileceği her şeyi temizlemek zorunda kaldım."

Gözlerimin büyüdüğünü hissettim ve "Bir şey var mı?" diye sordum.

"Kızım, burası bir motorcu barı. Bu çocuklar azgınlaşır, boşalmaları gerekir ve nerede boşalacaklarını pek umursamazlar. Ve motorcularla takılan kızlar daha da az umursar."

"Vay canına," diye fısıldadım.

"Yani, bununla ilgili bir sorunun mu var?" diye tekrarladı.

Ona baktım ve omurgamı dikleştirdim. "Her şeye alışabilirsin, değil mi?"

Bir süre bana baktıktan sonra "Doğru" diye mırıldandı ve beni ön tarafa götürüp kasayı nasıl kullanacağımı gösterdi. Sözlerini şöyle bitirdi: "Önlüğünde bir şamandıra olacak ve ne sattığını ve önlüğünde ne olduğunu kontrol etmek için kendi yolunu bulacaksın. Ben, Bubba, Dalton ya da Tate paranı çekeceğiz, senin paranı ve bizim paramızı alıp hesaplaşacağız ve seni bahşişlerinle baş başa bırakacağız." Bana sert bir bakış attı. "Bu işi iyi takip etmen senin yararına olur. İşler yoğun olacak, bahşişleri hak etmek için canını dişine takacaksın. Hiçbirimizin sana kazık atacağını söylemiyorum. Sadece söylüyorum.

kendinize dikkat etmeniz gerekir. Ve bir işi batırırsan, bu senin işin. Ne satarsan sat, sen takip et, biz takip edelim, hepsi uyuşmazsa bahşışinden kesilir. Kasayı çok kullanmayacaksınız ama yolunuzu bilmelisiniz."

Başımı salladım, orta sınıf kadınların orta sınıf doğaları gereği bira satmaktan, para üstü yapmaktan ve takip etmekten aciz oldukları gerçeğini anlamadığını düşünüyormuş gibi beni inceledi ve sonra sanki onun için her şey aynıymış gibi omuz silkti.

Bana bardakların nasıl yıkanacağına, boş şişelerin nereye atılacağına dair karmaşık, üç lavabolu prosedürü gösterdi ve yıkamanın çoğunu barmenlerin yaptığını, ancak işler yoğunsa garsonların da ellerinden geldiğince yardım etmelerinin beklendiğini söyledi. Bana içeceklerin ve atıştırmalıkların (patates cipsi, domuz kabuğu ve yer fıstığı satıyorlardı) ve fiyatlarının listesini içeren bir kağıt verdi.

"Bunu ezberle, en kısa zamanda yapabilirsin," diye emretti, sonra kollarını atletinin (başka bir Harley atleti, bu çok havalı gümüş, kırmızı ve siyah harflerle beyaz) altında kavuşturdu ve gözlerimin içine baktı. "Başımız belaya giriyor Lauren ve bu hiç de seyrek olmuyor. Çocuklar buraya gelir, kafayı bulur, aptalca davranırlar. Bazılarının bıçağı, hepsinin yumruğu var. Bela sezersen bana, Bubba'ya, Tate'e ya da Dalton'a söylersin ve uzak durursun."

Kusmuk ve bir beden iş tanımının bir parçası olarak üretebileceği diğer her şeyi temizlemekten memnun değildim ama bıçaklı adamlar bunu yeni bir seviyeye taşıyordu.

Yine de ona söylememi isteyeceği konusunda biraz endişelendiğimi de itiraf etmeliyim. Benden beş santim daha kısa ve en az elli kilo daha hafifti. Bıçaklı bir kavgaya ya da herhangi bir kavgaya girmeye hiç hakkı yoktu.

Ben ikincisine odaklanmaya karar verdim. "Anlatayım mı?" diye sordum.

"Ben," diye cevap verdi.

"Ama, bir erkek bulmam gerekmez mi -?"

"Buraları çok gezdim kızım ve burası benim barım. Beş yıldır benim barım. Sorunları çözemeyeceğimi mi sanıyorsun?"

"Hımm... 1.75 boyundasın ve yaklaşık 100 kilosun," diyerek muhtemelen bildiği bir gerçeği ona söyledim (gerçi kilosunun arkasını ve göğüs dekoltesini düşünerek nazik davranıyordum).

"Zekiyim, hızlıyım ama tüfeğimizi nerede sakladığımızı bildiğim için bunun bir önemi yok," diye cevap verdi. "Ziyan olmuş olsalar bile, erkekler kendilerine doğrultulmuş dolu bir tüfek gördüklerinde hemen kavgayı bırakırlar." Odanın öbür ucunda, ahşapta bir sürü görünür çukurun olduğu duvarı işaret etti. "Buckshot. Benimki. Buralarda sadece tüfeğin yerini bildiğim değil, nasıl kullanılacağını da bildiğim bilinir ve biri barıma girmeye kalkarsa, ben de girerim."

Bana anlattığı çeşitli çılgınlıklardan neden etkilenmediğimi merak ederek tekrar başımı salladım ve "Teşekkürler... ama sanırım ben gidiyorum." demek yerine orada durup onu dinledim.

Onun yerine, "Tamam." dedim.

"Pekâlâ," diye cevap verdi ve kapı açıldı.

İkimiz de dönüp baktık ve kimin geldiğini gördüğümde nefesim kesildi.

Dün gece otelde gördüğüm Harley Guy'dı. Yüzünü tam olarak görmemiş olsam da o olduğunu biliyordum. Ve haklıydım. Direkt olarak sansasyoneldi.

Uzun boyluydu, belki otoparkta görüldüğünden daha uzundu ya da belki de omuzları çok geniş olduğu için barda daha iri görünüyordu. Ama kalçaları ince ve bacakları uzundu, kalçalarının güçlü kaslara sahip olduğu belliydi ve bunu kot pantolonundan bile anlayabiliyordum. Koyu kahverengi saçları barın donuk ışığında bile parlıyordu. Kalındı ve belli ki yıkamıştı ve düz değil doğal olduğu için olduğu yerde bırakmıştı, geriye taranmıştı ama bir kısmı şakaklarına düşüyordu ve kulaklarının etrafında ve ensesinde biraz kıvrılıyordu. Gözleri karanlık görünüyordu.

Rengini söyleyemem ama yanlardan yayılan güneş çizgileri çekiciydi. Kaşları ağırdı; burnu mükemmel değildi ama düzdü ve köprünün tepesinde onu ilginç kılan hafif bir çıkıntı vardı; elmacık kemikleri kesikti ve çenesi güçlüydü. Teni, havuz kenarında uzanırken bu rengi almadığını bildiğim bir şekilde bronzlaşmıştı ve solmuş kot pantolon, siyah motosiklet botları ve ısıtılmış gri-mavi, uzun kollu, dar, termal bir Henley giyiyordu.

Çok güzeldi.

"Hey Tate," diye seslendi Krystal ve ben odun gibi bir sesle ona döndüm. Tamam, belki de Krystal daha önce haklıydı, "Tate"i görmemiştim.

henüz (gerçi vardı ama bilmiyordum ve adının Jackson olduğunu sanıyordum) ve eğer bu Tate ise kesinlikle onunla yatmak istiyordum. Kesinlikle.

Gerçi Neeta gibi bir kızı elde edebilecek böyle bir adam bana bakmazdı bile ve bakabilirdi, zaten Neeta'ya sahipti ama lanet olsun, herkesi elde edebilirdi.

Yanıldığımı anlamak için Tate'e döndüm. Yaklaşmıştı, barın yan tarafında bir açıklığın olduğu yerde durdu. Gözlerinin koyu kahverengi olduğunu ve bana baktığını gördüm.

"Bu kim?" diye sordu, sesi derin ve biraz sertti. Gözlerini benden ayırmıyordu ve Krystal gibi o da kötü bir ruh hali içindeymiş gibi görünüyordu.

"Bu Lauren, yeni kızımız," diye cevap verdi Krystal. O konuştuğunda merhaba demek için ağzımı açtım.

"Lauren?" diye sordu ve sesi sertti. Düpedüz sertti. Yüzü de kötü bir ruh hali içindeymiş gibi bir ifadeden tamamen aşağılayıcı bir ifadeye dönüşmüştü.

Vücudumun otomatik olarak gerildiğini hissettim.

"Evet, Lauren, o -" Krystal söze başladı ama adam onun sözünü kesti.

"Konuş," diye homurdandı ve sonra koridordan aşağı döndü.

Krystal bana baktı. "Buzdolaplarını kontrol et." Barın arka tarafındaki bir grup cam cepheli, yarım buzdolabını işaret etti. "Stoklamak için neye ihtiyacımız olduğuna bak ve depoya git. Koy

yeniler arkada, eskiler önde." Anahtarları bana verdi ve Tate'i koridorda takip etti.

Bir saniye bekledim çünkü o tuhaf sahnenin etkisinden kurtulmaya çalışıyordum ve tüm bu insanların neden benden hemen hoşlanmadıklarını merak ediyordum. Krystal beni işe almıştı, bu iyi bir şeydi ama eğitim sırasında bile pek hoş karşılanmamıştı. Ve Tate, şey...

Bu hissi motorcularla ilgili deneyimsizliğime verdim. Belki de birbirlerine sıkı sıkıya bağlı bir gruptalar ve kendinizi kanıtlamanız gerekiyordu. Bunu yapabilirdim. Üniversitedeki yazlarımda bir yemek tiyatrosunda kokteyl garsonu olarak çalıştığımdan beri garsonluk yapmamıştım ama tekrar başlamak zor olamazdı. Çok çalışkan biriydim. Hatırlayabildiğim kadarıyla, tüm iş hayatım boyunca bir kez grip olduğumda hasta olduğumu söylemişim. Geç kalmaktan nefret ederdim ve hiç geç kalmazdım. Aslında, genellikle erken gelirdim. Beni tanıdıklarında, kendi kendime beni seveceklerini söyledim.

Koridorda yürüdüm ve ofisin kapısı kapalıydı. Tate'in yüksek sesini duyduğumda neredeyse depoya varmışım.

"Tanrım, Krys, belki de lanet olası barımızın etrafında dolanması için zavallı, yaşlı, şişman, varoş bir kaltak tutmadan önce benimle konuşmak istersin?"

Durdum ve kendimi tutmak için bir elimi duvara koymak zorunda kaldım.

Üzgün kıçlı, yaşlı, şişman, banliyö kaltağı.

O güzel adamın sözleri kafamda sekerek öyle acı verici bir hasara yol açtı ki, bu hasarın asla ama asla iyileşmeyeceğini biliyordum.

Sonra vücudum sarsıldı ve depoya koştum, dördüncü denemede anahtarı buldum ve içeri girdim, ışık düğmesini açtım ve kapıyı arkamdan kapattım.

Sonra eğildim ve alnımı dayadım.

Tamam, kırk iki yaşındaydım ve pek de genç sayılmazdım. Tamam, hiç de zayıf değildim ve zayıf olamayan ve denesem bile asla olamayacak bir vücudum vardı (yine de birkaç kilo ya da birkaç kilodan fazlasını almaya dayanabilirdim).

Ama üzgün değildim. Banliyöde yaşamıştım ama hiç sevmemiştim, Brad için kendime öyle demiştim çünkü onu seviyordum. Ama bu ben değildim ve elime fırsat geçer geçmez oradan ayrıldım.

Ve kırk iki seksen beş değildi. Emekliliğime yirmi yıldan fazla vardı. Bu pek de yaşlı sayılmazdı.

Herkes onun gibi güzel olamazdı. Herkes onun gibi harika kemik yapısına sahip olamazdı. Herkes onun gibi gür, muhteşem saçlara sahip olamazdı. Herkes onun gibi güzel bir vücuda sahip olamazdı. Bunların çoğu (belki vücudu değil, çünkü bu biraz emek isterdi) ona ailesinden miras kalmıştı! O sadece şanslıydı! Herkes o kadar şanslı değildi, özellikle de ben.

Ne pislik ama!

"Siktir et onu," diye fısıldadım ve sonra dudaklarımı birbirine bastırdım çünkü küfür etmeyi sevmiyordum. Sonra, kontrolüm dışında, "Krystal'ı da sik" diye fısıldadım.

Dönüp içki şişeleri, bira ve şarap kasaları, duvarlara dizilmiş fiçılar, patates cipsi kutuları ve kocaman plastik ambalajlı tuvalet kağıdı rulolarıyla dolu raflara baktım ve oraya girmeden önce neye ihtiyacım olduğunu hesaplamadığımı fark ettim.

Her neyse.

Her neyse!

Bu benim istediğim hayattı. Burası yaşamak istediğim yerdi. İhtiyacım olan şeyi bulmak için şehir şehir dolaşıyordum ve dört buçuk ay sonra bana doğru gelen tek yer burasıydı. Ve Bubba's da doğru hissettirdi, çok fazla olmasa ve insanlar iyi olmasa bile, yine de doğru hissettirdi.

Benden hoşlanmamaları umurumda değildi. Onlardan biri olmadığımı düşünmeleri umurumda değildi. Kot pantolonumun onlarınkinden iki kat pahalı olması ve tişörtümün tasarım olması ve bunu görmeleri, bilmeleri ve beğenmemeleri umurumda değildi.

Siktir et onları. İkisini de.

Depodan çıktım ve bara geri döndüm. Bir kâğıt buldum, neye ihtiyacım olduğunu gözden geçirdim ve rafları karıştırıp bulmak için depoya geri döndüm. Üçüncü seferdeydim ve geri geldiklerini duyduğumda çömelmiş Bud ve Coors Light şişelerini çeviriyordum.

Nefesimi içime çektim ve başımı kaldırıp Tate'e baktım. Gözlerim onunkilere takıldığında, yüzünün keskin bir şekilde değiştiğini ve bunu küçük bir baş sarsıntısı ve irkilemeyle yaptığını izledim.

Onu duyduğumu biliyordu ve en azından o pislik tepki verme nezaketini gösterdi.

Son şişeleri de koydum, ayağa kalktım, buzdolabının kapağını ittim ve ikisine doğru yürüdüm, "Bir tur daha atıp stokları tamamlayacağım. Ne aldığımı not ettim ve panonuza işaretleyeceğim. Sonra da masaları sileceğim."

Sonra yanlarından geçip koridora ve depoya doğru yürüdüm.

Siktir et

onları.

İkisini de.

Yapmam gereken bir iş vardı.

Üçüncü Bölüm

Salla Gitsin

Otel odamdan çıktım ve kapı arkamdan kapandı.

"Hey tatlım," diye seslendi Betty. "Üstün çok güzelmiş."

Betty'ye döndüğümde elinde bir hortum olduğunu ve sabah çiçekleri suladığını gördüm. Üzerinde bir güneş elbisesi, hafif bir hırka ve sıcak pembe Crocs vardı. Saçları alevli bir kızıla boyanmıştı ve at kuyruğu şeklinde arkaya toplanmıştı. Bacaklarında biraz bronzluk vardı, sanırım sık sık çiçeklerini suladığı, havuzu temizlediği ya da yürüyüş yollarını süpürdüğü için

Ya da havuzun etrafındaki serin güverteyi hortumla temizlerken her zaman üzerinde bir güneş elbisesi olduğunu fark ettim.

Carnal'da dördüncü günümdeydim ve Bubba'daki işimin üçüncü gününe başlamak üzereydim.

Yanılmamıştım, onu almak zor değildi ama yine de bardaki trafik hafifti. Gün boyunca çoğunlukla Jim-Billy ve birkaç serseri vardı. Saat beş gibi kalabalıklaşmaya başladı ve ben yedi buçukta (ilk gün Tonia geç geldiği için) ve yedi yirmide (ikinci gün Jonelle geç kaldığı için) ayrıldığımda gerçekten kalabalık oluyordu. En zor kısmı her şeyin fiyatını hatırlamak ve anında para üstü yapmaktı. İlk gün şamandıramı batırmıştım ve bu yüzden eve on beş dolar değerinde bahşişle dönmüştüm. Ertesi gün çabuk öğrendim ve müşterilerime yeni olduğumu ve acele etmediğimi söyledim ve neyse ki aldırış etmediler. Yine de eve sadece yirmi üç dolar bahşişle döndüm. Eğer gerçekten bu işten para kazanmak zorunda olsaydım gündüz vardiyası beni kesmezdi.

Neyse ki, Brad'le beş yıl boyunca (Hayley'le yattığı beş yıl boyunca) yaşadığımız Horizon Summit konut sitesinden ayrılmadan önce, Brad'le evden kazandığımız paranın yanı sıra sahip olduğum her şeyi "her şey gitmeli" bahçe satışında satarak payıma düşeni almıştım. Dört yatak odası ve üç buçuk banyosu olan kocaman bir evimiz ve yedi bin Meksikalı adamın çalıştığı Juan-Carlos adında bir adamın baktığı bir bahçemiz vardı. Juan-Carlos vardı çünkü tüm arkadaşlarımız Juan-Carlos'u kullanırdı ve biz de tüm arkadaşlarımızın yaptığını yapardık. Ayrıca evimi temizleyen Griselle adında bir kız vardı çünkü herkes Griselle ve kız kardeşi Alicia'yı kullanıyordu. Bu benim seçimim değildi, Brad'in seçimiydi. Bizim gibi insanların temizlikçi kadınları olduğunu söylemişti. Ama ben temizlik yapmayı seviyordum. Sonuçlarını görebildiğim bir şeydi ve müzik açıp ne yaptığımı düşünmezdim bile, sadece müziğin içinde kaybolur ve evimde dolaşıp temizlik yapardım. Evimi temizlemek,

garip bir şekilde, içinde olmaktan hoşlandığım tek zamandı. Sonra Griselle geldi ve işte o kadar.

Zengin değildim ama önemli bir birikimim vardı. Yine de, eninde sonunda Carnal'da bir ev satın almak isteyebilirdim ve bunu mobilya ve benzeri şeylerle düzenlemek için paraya ihtiyacım olacaktı ve sahip olduğum para sonsuza kadar sürmeyecekti. Günde yirmi üç dolar artı aldığım berbat saat ücretiyle geçinemezdim. Bir şekilde işleri hızlandırmam gerekecekti.

Betty'ye doğru yürüdüm ve gülümsedim.

"Teşekkürler, ben de senin elbiseni beğendim" dedim.

"Annem bana hep etek giydirdi. Bir kızı olduğunu, hiçbir kızının pantolon giymeyeceğini söyledi ve gördüğünüz gibi bir kızı oldu." Çiçeklerine sıçrayan spreylere sırtarak baktı ve konuşmaya devam etti. "Pantolon giydiğim zamanlar bir elin parmaklarını geçmez. Nedenini bilmiyorum. Annemin yaptığı şey aklıma geldi ve pantolon giymeyi hiç düşünmedim." Betty hayatından rastgele bir parçayı paylaşmayı bitirdi, bana doğru baktı ve başıyla üstümü işaret etti. "Renklerle aran iyi. Her zaman doğru renkleri seçtiğini fark ettim. Senin için mükemmel."

Kendime baktım.

Sahip olduğum üç çift kot pantolondan sonuncusunu giyiyordum, bunlar önceki iki gün Bubba'ya giderken giydiklerimden biraz daha solmuş ve yıpranmıştı. Onları bir süredir giyiyordum ve aslında bir süredir giymiyordum çünkü çok dar geliyorlardı. Şimdi tam oldular, nedense biraz bol bile geldiler, ben de onlarla devam ettim. Ayrıca üzerimde soluk pembe bir kaşkorse vardı ve onun üzerine de neredeyse transparan bir kelly yeşili bluz giymiştim. Yuvarlak yakasının ve kısa kollarının manşetlerinin etrafında küçük bir fırır vardı. Ayrıca ön kısmında minik fırırlar ve iğneler ve bir sürü inci düğme vardı. Bunu küçük papatya şeklinde gümüş küpeler, bileğime taktığım üzerinde papatya ya da güller olan gümüş bileklikler ve yuvarlak burnunda büyük bir çiçek olan bir çift kelly yeşili süet ayakkabı ile eşleştirdim.

"Teşekkürler," dedim Betty'ye.

Betty bana gülümseyerek, "Bubba'nın yerinde sınıf atlıyorsun," dedi.

Dün bara gitmeden önce onunla sohbet ederken Bubba'da çalıştığımı söylemiştim.

Düşündüğümde, yorumu nazik de olsa pek hoş karşılanmadı.

Neyse ki Tate ilk gün ben depodan dönmeden gitmişti ve ikinci gün ortalıkta yoktu. Ancak her iki gün de barmenim olan Krystal'ın buzları çözülmemişi (biraz bile). Hem Tonia hem de Jonelle ile kısa bir süre tanıştıktan sonra, onların Buzlu Cephe konusunda Krystal'dan daha kötü olduklarını fark ettim.

Benden hoşlandığını düşündüğüm tek kişiler Jim-Billy, Nadine (şimdiye kadar her gün dört civarında gelen bir başka müdavim) ve iki gün de beş buçukta gelen Dalton'du.

Dalton da çok yakışıklıydı, uzun, kirli sarı saçları neredeyse omuzlarına dökülüyordu; zayıf bir vücudu vardı ama Tate'inki kadar iri ve güçlü değildi; benden dört ya da beş santim daha uzun olması gereken Tate'in aksine benden sadece birkaç santim daha uzundu ve ben de bir buçuk metre boyundaydım; Dalton sanki sadece kendisi için icat edilmiş gibi kot pantolon giyerdi ve bu yüzden herkes bir pantolon giymeden önce onun onayını almak zorundaydı. Son olarak, Dalton'ın sık sık yüzünde beliren ve gerçek olduğunu hemen anladığım rahat bir gülümsemesi vardı.

Lauren'i sevebilecek ve sevmeyecek olanların yarı yarıya karışımına rağmen, iki çift Levi's'tan daha pahalı bir bluz giymemin iş değerlendirmem sırasında iyi sütuna not edileceğini düşünmüyordum. Öte yandan çok fazla tişörtüm yoktu ve Krystal'ın Harley tanklarının, otantik Harley Davidson ekipmanı olarak, pek de ucuz olmadığını düşündüm.

"Alışveriş merkezine gitsem iyi olacak. Herkese uyum sağlamak için bir şeyler alırım," diye önerdim Betty'ye.

Hortumdaki spreyi durdurdu ve on dört numaralı odanın önündeki saksiya doğru çekti, ben de bu sırada onu takip ettim.

"Tatlım, çok tatlı görünüyorsun. Kendin ol. Olabileceğin tek şey bu."

Tonia ve Jonelle tişört giymese de tişört envanterimi artırmam gerektiğini düşündüm. Tonia'yla tanıştığımda, göğüslerini kapatan, sırtında ince bir kayış ve boynuna dolanmış başka bir kayıştan başka bir şey olmayan, yumuşak, üçgen bir süet parçası giyiyordu. Jonelle'in üzerinde ışıltılı, mor bir tişört vardı. Hiçbir şekilde sırtı açık, süet askılı bir üst ya da askılı bir bluz giyemeyecektim. Asla.

Eğer uyum sağlamak istiyorsam, tişörtler benim için tek yoldu.

"Belki de haklısın," dedim Betty'ye, namlusuna sprej sıkarken. "Gidip kahve ve kahvaltı almalıyım."

Betty başıyla onayladı ve bana baktı. "Kahvaltıya gelmek istersen, gelip zili çalman yeterli. Yedide açtığımda Ned genellikle hâlâ uyuyor olur ama ben her zaman iyi bir kahvaltı hazırlarım. Yumurta, domuz pastırması, kızarmış ekmek ya da krep ve sos. Kendini güne doğru hazırlamalısın. Sabahları çok yemek yemeseniz bile, her zaman iyi bir tencere kahvemiz vardır ve her zaman bir kupa içebilirsiniz."

İtiraf etmeliyim ki, ilk kafeinimi almak için saat on buçuğa kadar beklemek bana iyi gelmiyordu. Betty ya da Ned'e odama elektrikli su ısıtıcısı koyup koyamayacağımı sormaya niyetlenmişim ama fırsatım olmamıştı. İşten sonraki ilk gece çok yorgundum. İşler yoğunlaştığında gecenin sonuna kadar ayaklarım yerden kesilmedi ama yüzmenin etkisinden hâlâ kurtulamamıştım. Otel odasına gittim ve uyudum. Akşam yemeği bile yemedim. İkinci gece işten sonra doğrudan lokantaya gidip bir hamburger yedim, kendime geldim ve otele gidip yüzdüm. Sonra da yattım.

"Odam için elektrikli su ısıtıcısı almamın bir sakıncası var mı?" diye sordum. "Kendime bir yer bulmam biraz zaman alabilir ve -"

Konuşmayı kestim çünkü hortumdaki spreji durdurdu ve bana döndü.

"Elbette Lauren, bu harika bir fikir. Bir tane de şu küçük mini buzdolaplarından var. Onu kullanmıyoruz. Ned'e söylerim odanıza koyar. Bir süre buralarda olacaksın, sütünü saklayacak bir yere ihtiyacın olacak."

"Çok nazıksınız ama -"

Benim üzerimden konuştu. "Aslında Ned'e bugün dışarı çıkıp sana bir çaydanlık almasını söyleyeceğim. Bütün gün ayaktasın, geceleri ayak işlerine koşturmana gerek yok."

"Gerçekten yapamadım -"

"Belki iki ya da üç tane alırız. Müşterilere şu küçük hazır paketlerden veririz. Kiraya veririz. Güzel bir ekstra olur." Başını yana eğdi. "Kahveni nasıl alırsın?"

"Süt ve şeker," diye cevap verdim. "Ama, Betty -" "Ned'e biraz da ondan almasını söyleyeceğim." "Betty -"

Beni susturdu. "Bu fikri sevdim. Su ısıtıcıları. Küçük kupalar. Muhtemelen tanesi beş dolara kiralayabiliriz. Bunu broşüre koyabiliriz. Ekstra bir ikram. Ned'e resepsiyon için bir tabela yaptıracağım." Otelin yan tarafına doğru yürüdü ve hortumu bir tutucunun olduğu yere yuvarlamaya hazırlandı. "Teşekkürler tatlım. Her zaman hizmeti iyileştirmenin yollarını arıyorum."

Garip bir şekilde Betty, Ned'le bana iyilik yapmalarının benim ona iyilik yapmam olduğunu düşündü.

Evet, Betty'den hoşlandığımı söyleyebilirsin.

"Döndüğümde sana beş dolarımı veririm," dedim. "Sen. Uzun süredir burada olduğun için Gratis." Yukarı baktı. Hortumu yuvarlamaktan vazgeçti ve bana kocaman sırıttı. "Ve havuzumuzu seviyorsun."

Her ne kadar cömert bir davranış olsa da ve park yerinde sadece iki araç daha olduğunu düşünürsek (bir minibüs, bir Harley), Ned'le birlikte pek de cömert sayılmazlardı. Yine de, babam bana her zaman biri bir iyilik teklif ederse kabul et derdi. Aynı şeyi düzenli olarak yapan bir insan ol ki işleri kendi yolunda eşitlediğinden emin olabilesin.

"Havuzunuzu kim sevmez ki?" "İlçenin en iyisi olduğunu duydum." diye takıldım.

Güldü, başını salladı ve mırıldandı, "Benim Ned'im. Tam bir palavracı." Bana bir sırtıma daha fırlattı. "İşe koyul, tatlım."

"Sonra görüşürüz, Betty."

"Belki yarın kahve içmeye gideriz?" "Olur."

Sırtışı daha da büyüdü. "Bu hoşuma giderdi."

Ona gülümsedim, kasabaya doğru yürüdüm ve doğruca La-La Land'e gittim. İlk gün fırını, kahve ve çöreklerini denemiştım. İkinci gün La-La Land'i denedim. La-La Land'in kahvesi çok daha üstündü ve muzlu ekmekleri, eğer inanılırsa, şimdiye kadar tattığım tüm çöreklerden daha iyiydi ve bu nedenle kesinlikle hayatımda yediğim en iyi muzlu ekmektı.

İçeri girdiğimde adamın gözünde bu kez mor renkli, yuvarlak çerçeveli bir gözlük vardı. Kadının, kıvırcık kül sarısı saçlarının tamamını olmasa da bir kısmını örten kravat boyalı bir fular vardı.

"Hey!" diye bağırdı adam, "Dün buradaydın!"

Bunu bir mucizeymiş ve Vatikan'ı aramayı düşünüyormuş gibi söyledi.

Ona küçük bir gülümseme verip tezgâha doğru yürürken yüzümün yumuşadığını hissettim. "Evet."

Kız "Muz ve karamela yemişti" dedi ve bana "Beğendin mi?" diye sordu.

"Muzlu ekmek harikaydı ve iyi kahve yapıyorsunuz" dedim.

"Ekmeği ben yapıyorum," dedi adam, "mayonez de gizli." "Ne?" diye sordum. diye sordum.

"İçine bir çorba kaşığı mayonez koydum." Ona göz kırptım. "Öyle mi?"

"Her şeye bir çorba kaşığı mayonez koyuyor," dedi kız.

"Turta değil," diye düzeltti adam. "Turta değil," diye tekrarladı kız.

"Bunu neden yapıyorsun?" diye sordum.

"Moist Factor Five Hundred, babeeeeeeee," dedi adam büyük, şapşal bir sırıtışla ve ben güldüm.

"Nem Faktörü Beş Yüz mü?"

"Evet, bir çorba kaşığı mayonez nem faktörünü beş yüz kat artırır. Benden şüphe ediyorsan, en sevdiğin keki, brownieyi yap, her neyse, ama turta olmasın. Yıllardır yaptığınız bir tarif. İçine bir çorba kaşığı mayonez koyun ve bam! Neye uğradığınızı şaşıracaksınız. Nem Faktörü Beş Yüz," diye paylaştı.

"Mayonezini de kendi yapıyor," diye ekledi kız.

"Her şeyimi kendim yaparım," diye kabul etti. "Ev yapımı... gidilecek tek yol."

"Muzlu ekmeğinizin şimdiye kadar tattıklarımın en iyisi olduğunu ve muzlu ekmeği sevdiğim için çok denediğimi düşünürsek, haksız sayılmazsınız," diye bilgi verdim ve yüzündeki şapşal sırıtış neredeyse ikiye bölündü. "Gerçi Mayo Moist Factor Five Hundred'ı deneyemeyeceğim çünkü otelde yaşıyorum ve mutfağım yok ama hazır olduğumda deneyip sana haber vereceğim."

İkisi de bana baktı ve sonra kız "Neden otelde yaşıyorsun?" diye sordu.

"Buraya yeni taşındım," diye açıkladım. "Bubba'da garsonluk yapmaya yeni başladım ve henüz yerleşecek zamanım olmadı."

Adam hemen "Akşam yemeğine gel," diye davet etti. "Pardon?" diye sordum.

"Evet, Bu gece," ve Kız koy içinde.

"Shambalayapar

"İnanılmaz sebzeli chili ve chili gecesi."

"Shambala?" diye sordum ve adam elini tezgâhın üzerine uzattı.

"Ben Shambala," diye elini sıktım, benimkini bıraktı ve kız elini tezgâhın üzerine uzattı, ben de tuttum ve Shambala devam etti. "Bu Sunray Tanrıçası ama ben ona Sunny diyorum."

Elini sıktım ve "Şey... merhaba Shambala ve Sunny. Ben -"

"Çiçek Yaprığı," diye araya girdi Sunny ve parmağını önce kulak memesine, sonra da bileğine dokundurdu. "Tamamen çiçekli. Beğendim!"

"Ve bana Shambles de, herkes öyle diyor," dedi Shambala. Yumuşak bir şekilde güldüm. "Pekâlâ Shambles."

"Peki... akşam yemeği?" Shambles sordu.

"Çalışıyorum ve bütün gün ayakta olmaya alışmaya çalışıyorum, bu yüzden bu gece sosyalleşecek durumda olmayacağım," diye reddettim ama bunu nazikçe yaptım çünkü ben söyledikçe yüzleri düştü ve öyle oldukları için devam ettim. "Ama yarın izinliyim."

"Yarın o zaman!" Shambles haykırdı.

"Yarın Orta Doğu gecesi ve bu chili'den çok daha iyi. Shambala her şeyi kendi yapıyor. Humus ve pideyi bile" dedi Sunny.

"Kulağa harika geliyor," diye gülümsedim.

"Adresimizi ve yol tarifini yazacağım. Beşten sonra istediğiniz zaman gelebilirsiniz. Beşte kapatıyoruz ve doğruca eve gidiyoruz. Ama altı buçuk gibi yemek yeriz," dedi Sunny bir yandan yazarken.

"Ve şimdi, bana izin verin, dünyanızı sallayacağım. Sipariş vermeyin. Size elimizdeki en iyisini vereceğim," diye teklif etti Shambala.

"Tamam," hala gülümsüyordum, "Ben buna varım."

"Groovintude!" Shambala heyecanla bağırdı ve ardından espresso makinesine doğru atladı.

"Bu harika," diye açıkladı Sunny. "Biz de bu kasabada yeniyiz. Herkes bizim bir Harley kasabasında kahve dükkânı açtığımız için deli olduğumuzu düşünüyordu. Ama biz sevdik. Dağlar yakın ve istediğimiz zaman güneşi çekebiliyoruz. Sadece kapanıyoruz, bisiklete biniyoruz ve ruhumuz bizi nereye götürürse orada yapıyoruz." Bana doğru eğildi. "Ama biliyorsun, halk tarafından pek benimsendiğimiz söylenemez."

Biliyordum. Kesinlikle biliyordum, bu yüzden başımı salladım.

"Gelecekler," diye mırıldandı Shambles, iki kelimesinde hem umut hem de kararlılık vardı.

"Birkaç gün boyunca muzlu ekmeğinden bedava ısırik verersen, onları sopayla döverek geri alırsın" dedim. "Hey!"

diye bağırdı, kafasını çevirip bana baktı.

"Harika bir fikir!"

Sunny, Shambles'a döndü. "Bunu neden düşünemedik?"
"Zamanımızın yarısında k a f a m ı z g ü z e l olduğu için
mi?" Shambles sordu

Geri.

"Evet," diye sırttı Sunny, "bu bazen sinapsları
karıştırıyor."

I güldü ve Karmakarışık mırıldandı,
"Mary Jane Aydınlanmanın bir bedeli var" deyince
daha da çok güldüm. İki dakika sonra çantamda evlerinin
adresini bulmuştum, Shambles bana vanilyalı tarçınlı latte
ve cevizlerle dolu bir parça kabak ekmeği verdi. Bir tane
aldım

sonra bir yudum. Sonra ona sırttım.

"Dünyanı salladın mı?" diye sordu.

Ödemeyi yaparken "Beni müdavim olarak kabul
edin" diye cevap verdim. "Tamamdır!" Shambles
bağırды.

"Yarın sabah görüşürüz o zaman," dedi Sunny ben kapıya
yönelirken. "Ve yarın gece!" diye seslendi.

"Evet, kesinlikle. Tanıştığımıza memnun oldum," dedim
veda ederken. "Evet, ben de memnun oldum!" Shambles
bağırды. "Görüşürüz, Çiçek Yaprığı," dedi Sunny.

"Sonra," diye cevap verdim ve yemek yiyip yudumlayarak
dışarı çıktım, caddeyi geçip bir blok ötedeki Bubba's'a doğru
ilerledim ve belki de Betty, Sunny ve Shambles, harika
ekmek ve kahve ve önümdeki ve tek kapımın dışındaki
ısıtılmalı havuzla, beş yıldızlı olmasa da en azından kişiliği
olan bir oteldeki bir kapıyla Carnal'ın iyi olacağını düşündüm.

Vardiyam için beş dakika erken gelmişim ama kapının
önünde park etmiş bir Harley vardı ve tanıdık geliyordu.
Bunun iyiye işaret olmadığını düşündüm ve karton
bardağımı ve son lokma ekmeğimi taşıyarak içeri girdiğimde
haklıydım.

Tate barın arkasında başka bir Henley giymişti, bu seferki
bordoydu, termal değildi ama uzun kollu ve daracıktı.
Bordonun ona yakıştığını hemen fark ettim.

Dang.

Döndü, bana baktı, gülümsemedi ve derin sesiyle selam verdi, "Bugün beni yakaladın, Ace."

Harika.

Başımı salladım ve bara yönelerek "Ofisin anahtarını alabilir miyim?" diye sordum.

Elini ön cebine attı, anahtarlarını çıkardı ve barın üzerine fırlattı. Ekmeğin son lokmasını ağzıma attım, şişman olduğumu ve onun önünde yediğimi düşündüğünün farkındaydım ve ona bakmadan anahtarları alıp salona yöneldim.

"Değiştirmem gereken fiçılar var, yeniden stoklama konusunda iyi misin?" Ben ilerlemeye devam ederken sorduğunu duydum.

"Elbette," diye cevap verdim, hâlâ ona bakmıyordum.

Ofise gittim, çantamı yerleştirdim ve bara geri döndüm. Barın altında bir fiçinin başında çalışıyordu ve anahtarlarını ona olabildiğince yakın bir yere fırlattım (ki çok yakın değildi) ama barın tepesine çarptığını duysun diye yüksek sesle yaptım. Başını kaldırdı ve gözlerini bana dikti ama hemen döndüm ve buzdolaplarını inceledim.

"Ace, depoya girmek için anahtarlara ihtiyacın olacak," dediğini duydum.

Vay be. Çok aptaldım. Anahtarlarını geri vermek ve ona ait hiçbir şeyin etime değmesine izin vermemek için çaresizce, beni aptal gibi gösteren bir hata yapmışım.

"Doğru," diye mırıldandım, onları yakalamak için döndüm ve yaptığım işe geri döndüm.

Sessizce görevime devam ettim, notlar aldım, kahvemi yudumladım ve Tate işine devam ederken depoya gidip geldim. Eğer yollarımız kesişirse, gözlerini kaçırıyor ve onu elimden geldiğince uzak tutuyordum. Yeniden stok yaptıktan sonra sandalyeleri indirdim ve unutulmuş boşları ararken masaları inceledim. Alışılmadık bir şekilde, bardaki masaların yarısı temizdi ve boş yer yoktu; masaların diğer yarısının silinmesi gerekiyordu ve iki şişe bira ile yarısı dolu bir kupa buldum.

Boşları bırakmak ve sprey temizleyici ile bir bez almak için barın arkasına geçtiğimde Tate konuştu.

"Dün gece Wendy vardı. Tonia gelmeyince geç geldi."

Doğuştan gelen kibarlığım nedeniyle ona bakmak zorunda kaldım, baktım ama konuşmadım. Kaşlarımı soru sorarcasına kaldırdım.

"Wendy ile tanışmadın mı?" diye sordu. Başımı salladım.

"Garson, elimizdeki tek iyi garson," dedi bana. "Temizliğini o yapıyor."

"Unh-hunh," diye mırıldandım ve Wendy'nin askılı bluz mu yoksa askısız bluz mu giydiğini ya da çoğunlukla erkek olan müşterilere mümkün olduğunca fazla et göstermenin başka bir yolunu mu bulduğunu merak ederek barın arkasından çıktım. Tonia'nın uzun, şık, siyah saçları vardı, uzun boyluydu, zayıf denecek kadar inceydi, belli ki sahte memeleri vardı ve yüksek topuklu ayakkabılar giyiyor, askılı bluzuyla birlikte kısa şortlar giyiyordu. Jonelle'in vahşi, kocaman, kıvrıkcık dalgalı kumral saçları vardı, ortalama boydaydı, Neeta gibi yuvarlak hatlıydı (sadece biraz daha inceydi ve çok daha genç olduğunu düşündüm) ve askılı bluzuyla mikro-mini giyiyordu. Wendy muhtemelen sarı saçlarıyla sırayı tamamliyordu ve motorcu marka bir süper modele benziyordu.

Gece vardiyasından ve o kızlardan biriyle karşı karşıya gelmekten korkuyordum. Sadece şu ana kadar sürtük olduklarını kanıtlamakla kalmamışlardı, aynı zamanda tüm erkekler muhtemelen benim istasyonumdan taşınacak ve bahşişler muhtemelen daha da az olacaktı.

Tate'in "Ace" diye seslendiğini duyduğumda kirli masalara doğru ilerlemeye başladım.

Beni yirmi dakikadan daha az süredir tanıdığı ve yirmi dakikadan daha az süredir (daha çok on yıl) tanıdığınız birine lakap takmadığınız için bunun garip olduğunu düşündüm ve bunun pek hoş olmadığını anladım, istemesem de ona baktım. Ancak onu görmezden gelemezdim. Başkasını arıyor olamazdı, onu görmezden gelmek kabalık olurdu ve o benim patronumdu.

"Evet?" Gözlerini yakaladığımda sordum. "Duyduğunu biliyorum," dedi.

Bildiğini biliyordum, sadece bu konuyu açmasına şaşırmıştım. Kaşlarımı tekrar kaldırmaktan başka bir tepki göstermedim.

"Boktan bir ruh halindeydim bebeğim. Kendine gel," diye emretti ve ben de bakakaldım.

Bana yaşlı, zavallı ve şişman demişti ve benden bunu unutmamı mı istiyordu?

"Elbette," diye kabul ettim, döndüm ve masaya temizleyiciyi sıktım.

"Ace," diye tekrar seslendi, ben silmek için eğildiğimde. Gözle görülür şekilde sinirli bir nefes aldım ve ona bakabilmek için sadece boynumu büktüm. Gözlerim onunkilerle buluştuğunda, "Sana silkin dedim," diye tekrarladı.

Tamamen ona döndüm. "Ben de tabii dedim."

"Bunu söyledin ama ciddi değildin," diye karşılık verdi. Hayır, öyle demek istemedim.

"Evet," diye yalan söyledim.

"Bebeğim, yapmadın," diye cevap verdi.

"Yaptım," diye tekrarlardım ve masaya dönüp silmeye başladım.

"Ace, bana bak," diye talep etti ve sesi sabırsızlanıyormuş gibi ç ı k ı y o r d u .

Doğruldum ve kaşlarımı tekrar kaldırarak ona baktım.

"Bırak gitsin," diye emretti.

"Bıraktım," diye tekrar yalan söyledim. "Bırakmadın," diye karşılık verdi.

Derin bir nefes aldım ve nefesimi verirken şöyle dedim. "Patronum olduğun için saygı duyuyorum ama öyle bir şey olmadığına göre sen de zihin okuyucu değilsin. Bu konuyu kapattım ya da bu konu hakkında konuşmayı bıraksaydın kapatırdım."

"Yapmadın," diye tekrarladı. "Onun üzerinde pişiriyorsun."

Bu da doğruyd u . Son iki gün içinde onun sesinden aklıma gelen ve beni ürküten her söz için bir dolarım olsaydı,

Riviera'ya taşınabilirdim. Gecenin bir yarısı beni uyandırdıkları bile oldu. Sonra tekrar, uykusuzluk çektim

Çocukken bile hep öyle oldu. Düzenli olarak hayatımda beni utandıran, inciten, endişelendiren ya da korkutan şeyleri düşünürdüm ve uyuyamazdım. Uyuduğumda ise gecede üç, dört kez uyanır, bazen saatlerce dönüp durduktan sonra tekrar uyurdum. Bu güzel adamın benden bahsederken o korkunç sözleri söylemesi sadece yeni değil, geceleri yaşadığım şeytanların en kötüsüydü ve hayatımın sonuna kadar süreceğini bildiğim bir şekilde olacaktı.

Ama o anda aklıma geldi ki, beni hiç tanımadığı halde hakkımda böyle şeyler söylemekten çekinmediği gibi, duyduğumu da biliyordu ve özür dilememekle kalmayıp, bana sallamamı ve boş vermemi, çünkü bir şekilde onun kötü bir ruh halinde olduğunu kabul etmemi ve bununla başa çıkmamı söyledi.

Yani gerçekten. Neden hep iyi olmak zorundaydım? Neden her zaman doğru olanı yapmak, diğer yanağımı çevirmek, görmezden gelmek zorundaydım? Neden hep iyi kız olmak zorundaydım?

Böylece beni kovabilirdi. Her neyse. Markette kasiyere ihtiyaçları olup olmadığına bakar ya da yoluma devam ederdim. Eğer bir Carnal bulabilirsem, bir başkasını da bulabilirdim. Dört buçuk ay daha sürebilirdi ama param ve zamanım vardı.

Siktir et.

"Evet," dedim usulca, gözlerinin içine bakarak. "Bunun üzerine kafa yoruyorum. O sözleri tekrar tekrar söylediğini duyuyorum. O kadar çok ki geceleri uyuyamıyorum. O kadar çok ki, uykumda aklıma geliyor ve beni uyandırıyorlar."

"Ace -"

"Ama bunları sen söyledin, ben duydum ve sonuçları da bunlar. Geri almak yok, sallamak yok, bırakıp gitmek yok. Olan oldu. Anlaştım ve yoluma devam ediyorum ve belki sen de bana bu konuda çeneni kapama nezaketini gösterirsin."

Barın arkasından bana doğru yürüdü ve ben de vücudumu olduğu yerde kalmaya zorlayarak onu izledim.

ve bir adım geri atmamak ya da daha iyisi kaçmak.

Bir adım ötemde durdu ve bana baktı. Ona bu kadar yaklaşıncı gözlerinin koyu kahverengi olmadığını gördüm. Koyu kahverengiydiler ama onları daha da ilginç kılan alaca benekleri vardı.

Harika, şanslı pislik daha da şanslıydı.

"Ben sessiz bir ortağım," diye ilan etti.

"Pardon?" diye sordum.

"Ben. Ben sessiz bir ortağım," diye tekrarladı.

Başımı yana eğdim ve kaşlarımın birbirine y a k l a ş t ı ğ ı n ı hissettim. "Ne olmuş yani?"

Tate barı işaret etmek için elini uzattı. "Sana sessiz mi görünüyorum?"

O gün açıkça benim barmenim olduğunu ve fiçileri değiştirdiğini düşünürsek, bunun cevabı hayır olurdu.

Onun yerine "Ve?" dedim.

"Anlaşma şuydu, parayı ben koydum çünkü Krys ve Bubba'nın bu işi üstlenecek pastası yoktu ama ben dahil olmadım. Sadece payımı aldım ve kendi işimi yaptım. Beş yıldır Ace, çoğu zaman ben de işin içine giriyorum. Bubba balık tutmaya gitti ve Krystal her zaman berbat insanları işe alıyor. Tonia ve Jonelle tarihteki en kötü garsonlar olmayı sanat haline getirmişler. Sosyalleşmek için buradalar, kıçlarını içeri soktuklarında yani. Yapacak işlerim var ve burada olduğum için yapmıyorum, çünkü yatırıma göz kulak olmalıyım, çünkü Bubba bir moron ve Krystal elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyor ama kendi başına yapamıyor. Bu beni kızdırıyor. Bubba yine gitti ve ben yine sinirlendim ve bunun yükünü sen çektin. Pislikçe bir sözdü; öyle demek istememiştim. İstemediğim bir sürü şey söylediğim için sinirleniyorum. Artık bunu biliyorsun, bundan kurtulmalısın."

Belki onun için bu kadar kolay olabilirdi. Benim için değildi.

"Bunu takdir ediyorum ama sen daha iyisini bilecek yaştasın. Kelimelerin gücü olduğunu bilecek ve onları akıllıca kullanacak kadar büyüksün. Bubba'ya kızgınsın, ona laf at, tanımadığın bir kadına değil."

"Dediğim gibi, sinirlendiğimde içimden gelmeyen bir sürü şey söylüyorum ve senin hakkında söylediklerimde de içimden geleni söylemedim," diye tekrarladı, sesi kadar sabırsız görünmeye başlamıştı.

"Ve dediğim gibi, bunu yapmaman gerektiğini öğrenecek kadar büyüksün," diye tekrarladım, muhtemelen sabırsız görünüyordum.

"O ben değilim," diye cevap verdi.

"O zaman, belli ki bu seni yiyip bitiriyor ve bu senin sonucun çünkü benim duygularım var ve sen onların üzerine yürüdün ve sen kendini daha iyi hissedeceksin diye bana bundan kurtulmamı emredemezsin. Bu orada, beynime kazınmış durumda ve sen söyledin diye unutamam. Yani bununla yaşamak zorundasın. Bunu yapamazsın ve gitmemi istiyorsan şimdi söyle çünkü Betty'den hoşlanmaya başladım ve Shambles ve Sunny ile tanıştım ve yarın akşam onlarla yemek yiyeceğim ve patronum benden kurtulacağı için yola çıkmam gerektiğinde bağ kurmamayı tercih ederim."

"Shambles ve Sunny mi?" diye sordu.

"Shambles ve Sunny," diye cevap verdim ama daha fazlasını paylaşmadım. "Şimdi yolumuza devam edip birlikte çalışmak ve diğer zamanlarda birbirimizden uzak durmak için elimizden geleni yapabilir miyiz yoksa gitmemi ister misin?"

Bir santim ilerledi ve ben yine geri çekilme dürtüsüyle savaştım.

"Bağışlamak ilahidir," dedi yumuşak bir sesle ve onun yumuşak konuştuğunu hiç duymamıştım. Çok güzel bir sesi vardı ama yumuşadığında çok güzel oluyordu.

Bu da berbattı.

"Ben ilahi değilim," diye karşılık verdim. "Ace de değilim, Babe de değilim. Ben Lauren'im. İsmimi beğenmiyorsan, bana hiçbir şey deme. Şimdi şu lanet masayı temizleyebilir miyim?"

Gözlerinin içine bakmak için başımı arkaya eğmiştim ama tüm vücudunu sabit tutmak için çaba harcadığını görebiliyordum.

Sonra o yumuşak sesiyle, "Özür dilerim Ace," dedi.

"Ben de," diye cevap verdim ve özrünü kabul etmediğimi açıkça belirttim ki bu hoş bir şey değildi ama yine de

Bu kibar olmama olayını deniyordum ve söylediklerinin canımı çok acıttığını fark ettim, o yüzden devam edecektim. "Artık işime dönebilir miyim?"

Hareket etti, böylece bir adımdan daha az uzaktaydı ve benim alanıma giriyordu.

"Krys bana senin hikâyeni anlattı," dedi sessizce ve ben iç çektim ama konuşmadım. "Kocanı böyle mi eziyorsun?"

İç organlarımla sıkıştığını hissettim ve bu hiç hoş bir duygu değildi.

Sonra sordum, "Şimdi de kızdın mı? Son pislik sözünün sebebi bu mu?"

"Hayır, sadece merak ettim."

"O zaman hayır," diye yanıtladım ve acımasız bir dürüstlikle paylaşmaya devam ettim, "Onu sevdim. O benim için her şey demektir. Çoğunlukla mutlu olduğumuzu düşünüyordum. Kötü zamanlarımız oldu ama çoğu zaman mutlu olduğumuzu düşündüm. Ya da en azından ben öyleydim. Bu yüzden onu kızdırmama gerek yoktu çünkü onu seviyordum, birlikte iyiydik ve iyi bir hayatımız vardı. Ta ki her şeyin en ince ayrıntısına kadar yalan olduğunu öğrenene kadar. Boşanmasına izin verdim, evimizi sattım ve kenara çekildim. Onun canına okuyabilirdim ama bu sadece üzüntümü uzatır ve belki de acı çekmeme neden olurdu."

Tate ben konuşurken beni izledi, gözleri garip bir şekilde benimkilere dikilmişti, öyle ki söylediğim kelimeler sanki söylediğim anda onun ruhuna kazınmış gibiydi ve sözümü bitirdiğimde sordu, "Yani onu hilekar bir pislik, yalancı ve iyi bir şeyi bir kenara atacak kadar aptal olduğu için affediyorsun ama aptalca bir şey söylediğim için beni affedemiyor musun?"

"Onu affetmedim. Sadece taşaklarını patlatmadım. Sorunuz buydu ve cevabım da buydu. Şimdi masayı silebilir miyim?"

"Evet, Ace, masayı silebilirsin ve birlikte çalışmanın bir yolunu bulabiliriz ama sana açıkça söyleyeyim, sırf sana sıkı sıkıya bağlı olduğun için senden kaçmak için çaba harcamayacağım."

Bir bok ifade etmeyen bir şey. Benden kaçmaya çalışabilirsin ama burası büyük bir bar değil, büyük bir kasaba değil - tavırların var ve çok inatçısın ama benden kaçamayacaksın. Yollarımız kesişecek."

Tavana baktım. "Harika, uykusuz kalmak için daha fazla neden."

"Bebeğim," diye seslendi ve ben de gözlerimi devirerek ona döndüm. "Bana bebeğim demeyi kes," diye ısrar ettim.

Tate beni görmezden geldi. "Tatlı rüyalar görmek istiyorsan, bu tavrından vazgeç ve sana tatlı rüyalar görmen için bir neden vereceğimi göreceksin."

Sözleri karşısında vücudumun sıkıştığını hissettim ama işi bitmişti. Bunu biliyordum çünkü döndü ve uzaklaştı, karanlık onu sarana ve onu gözden kaybedene kadar koridorda ilerledi.

Tate'in derin ve sert sesindeki yeni kelimeler beynimde sekerken bedenim donup kaldı.

Ve iyi bir şeyi çöpe atacak kadar aptal olan bir sık kafalı...

Ve eğer bu yeterli değilse.

Tatlı rüyalar görmek istiyorsan, bu tavrından vazgeç ve sana tatlı rüyalar görmen için bir sebep vereceğimi göreceksin.

İlki inkar edilemeyecek kadar güzeldi. İkincisini hiç anlamadım.

"Selam Lauren," diye duydum, sesle sıçradım ve Jim-Billy'nin içeri girdiğini görmek için döndüm. "Erken geldim ama bir içki alabilir miyim?"

Önce saatime, sonra Jim-Billy'ye baktım. "Saat on biri otuz geçiyor."

"Zor bir sabah geçirdim," diye yanıtladı Jim-Billy, taburesine doğru ilerlerken.

"Ne oldu?" diye sordum. Hâlâ kirli olan masayı bırakıp Jim-Billy'nin yanına giderek sordum.

Jim-Billy, "Uyandım," diye cevap verdi ve sonra konuşmayı kesti. "Uyandın..." Ben sordum.

"Evet," dedi. "Şimdi bir taslak alabilir miyim?"

Elimde değildi, Tate'le olan o sahneden sonra, söylediği şey, bunun ne anlama gelebileceği, ondan gerçekten hoşlanmadığım ve sadece onunla çalışmak zorunda olmadığım, aynı zamanda patronum olduğu gerçeği, Jim-Billy'nin söylediği şey beni o kadar güldürdü ki bunu yapmak için başımı arkaya atmak zorunda kaldım. Belki o kadar komik değildi ama gülmek için gerçekten rahatlamaya ihtiyacım vardı, ben de güldüm.

Bezimi ve spreyi bırakıp barın arkasına yöneldim.

"İznim var mı bilmiyorum ama uyanmak zorunda kaldığına göre bir fıçıyı hak ediyorsun." Bir fincan aldım ve musluklara gittim. "Hem belki sana hizmet etmem beni kovdurur."

"Kovulmak mı istiyorsun?" Jim-Billy sordu. "Şu anda istiyorum," diye cevap verdim.

"İki gündür buradasın kadın," diye hatırlattı Jim-Billy. "Üç gün önce de Krystal'a seni işe alması için yalvarıyordun."

"Evet, ama o iki gün Krystal'la çalışmam gerekiyordu, Tate bugün içeride," dedim ona, bardağı birayla doldururken.

Jim-Billy, "Sevgilim, bu bardaki diğer bütün garsonlar ve bu kasabadaki kadınların çoğu bunun tam tersini düşünür," diye karşılık verdi.

"Ben onlar değilim," diye karşılık verdim, musluğu geri ittim ve birayı Jim-Billy'ye götürdüm, kaşlarının yukarı kalktığını ve alnının uzun çizgiler halinde birbirine yaklaştığını gördüm.

"Tate ile bir sorunun mu var?" diye sordu inanamayarak.

Tate daha iyisini bilecek kadar iyi olmasa da benim iyi olduğumu görerek, söylememem gereken sözleri söyleyerek paylaşmadım.

Jim-Billy'nin önüne bir bira altlığı attım ve kupasını üzerine koydum. "Sadece aynı görüşte değiliz."

"Kahretsın," diye mırıldandı Jim-Billy ve gülümsemeye karşı koyuyormuş gibi görüldüğünü gördüm.

"Kahretsın ne?" Ben sordum.

"Hiçbir şey," diye mırıldandı Jim-Billy dudaklarının ucundaki bira bardağına.

"Kahretsin ne?" Tekrarladım ve Jim-Billy bir yudum aldıktan sonra bana sırtıttı.

"Başka bir zaman, Lauren, sen yokken ve sen ve ben ateş ederken, bir bira içerken, sana ne bok olduğunu söyleyeceğim."

"Tanrım, Billy, yirmi dakika sonra açacağız." Tate'in dediğini duydum ve arkamdan yürüyüp arkamda durduğunda bir mil sıçradım, sadece yan tarafa ama sonra bir elini bara yasladı, böylece tamamen benim alanımdaydı. O kadar tamamen benim alanımdaydı ki vücudunun sıcaklığını hissettim ve eğer hareket edersem omzumun göğsüne değeceğini biliyordum.

Jim-Billy, Tate'i ve beni inceliyor ve gülümsemesiyle savaşımaya devam ederken vücudumu yine hareketsiz kalmaya zorluyordum.

Jim-Billy, "Nasıl olduğunu bilirsin Jackson," diye cevap verdi ve bu, birinin Tate'ten Jackson diye bahsettiğini ikinci duyuşumdu ve nedenini merak ettim. Bu onun soyadı mıydı?

Tate o yumuşak sesiyle, "Nasıl olduğunu biliyorum, Billy," dedi. Sonra da, "Ace, şu masaları silecek misin, silmeyecek misin?" dedi.

Boynumu büküp ona baktığımda bana baktığını gördüm ve beklediğimden daha yakındı. Ayrıca yine sabırsız görünüyordu ve kaburgalarına sert bir dirsek atma isteğime karşı koydum.

"Hemen, ah Kaptanım, Kaptanım," diye mırıldandım ve spreyi ve bezi alarak uzaklaştım.

* * * * *

"İki Miller Lites, bir votka rocks ve bir Jack and Coke," diye sipariş verdim Tate'ten, gözlerim ne sipariş ettiğime dair notlarımı tuttuğum kağıt defterime eğilmişti.

Vardiyamdan yaklaşık iki saat sonra bunun göz temasından kaçınmak ve o yokmuş gibi davranmak için mükemmel bir yol olduğunu öğrendim. Eğer yeterince uğraşırsam, içkilerimin sihirli bir şekilde ortaya çıktığına inanabilirdim.

Şimdi vardiyamın bitmesine on dakika vardı ve neredeyse evde özgürdüm.

Bu taktik çok işe yaramıştı ve neredeyse tüm gün meşgul olduğumuz için neredeyse tüm vardiyam boyunca bunu yapabildim. Saat bir buçukta on motorcu geldi ve bir daha da gitmediler ve ben de serseriler ve müdavimlerle birlikte Tate'ten uzak kalmak için bir bahane olarak hemen hemen sürekli hareket halindeydim.

Ayrıca araştırma moduna geçerek Tate'in varlığını görmezden gelmeye çalışıyor, ipuçlarımı artırmak için stratejiler deniyordum. Takip ediyordum ve yaptığım şeyin işe yaradığını düşündüm.

İlk stratejim biraz daha arkadaş canlısı ve konuşkan olmak, biraz daha zaman ayırmak ve takılmaktı ve görünüşe göre çocuklar bundan hoşlandı. Bu işe yaradığına göre, bir sonraki stratejim isimleri öğrenmek, ezberlemek ve kullanmaktı. Her zamanki barınızda olmasanız bile, herkes kendini evinde hissetmekten hoşlanırdı ve hiçbir şey birinin sizi tanımasından ya da tanıyormuş gibi davranmasından daha fazla ev gibi hissettiremezdi ya da en azından ben öyle tahmin ediyordum ve artan bahşişlerimden takip ettiğim kadarıyla haklıydım.

Kısa bir süre içinde, yeni bir taneye ihtiyacı olan var mı diye bakmak için yaklaştığımda, gözlerin bana kaydığını, yüzlerin gülümsediğini ve esprili bir yakınlaşmanın başladığını fark ettim, bazen ben onlara ulaşmadan önce bile bir şaka ya da istemediklerini bildiğim aptalca bir iltifat yapıyorlardı.

Bazen de son içkileri bitmemiş olmasına rağmen içki siparişi veriyorlardı.

Ve bahşişlerim gittikçe arttı.

Bu nedenle, Tate ile paylaşmak zorunda olduğum bir güne denk gelmesine rağmen kendimden ve o günkü çabalarımından oldukça memnundum.

"Bebeğim," diye seslendi Tate, beni mesai sonu keyifli düşüncelerimden aldı.

"Öyle mi?" Kulağımın arkasından bir kalem çıkarıp defterime eklemeler yapmak için cevap verdim.

"Ace," diye seslendi.

"Öyle mi?" Tekrar cevap verdim, defterimi karıştırıyordum.

"Tanrı aşkına Lauren, bana bak," dedi Tate ve ilk kez adımı kullandığı için ve ayrıca sesi biraz kızgın çıktığı için başım yukarı kalktı.

"Evet mi?" Ben sordum.

Her iki yumruğu da üstte ama yanlarda olacak şekilde bara yaslanmıştı. Bu bazıları için sıradan bir duruş olabilir ama onun için hem agresif hem de baskın görünüyordu.

"Buradaki oyununuz nedir?" diye sordu.

"Pardon?" Sorusuna ve bariz kızgınlığına şaşırarak karşılık verdim.

"Senin oyunun," diye tekrarladı ve sonra başını sallayarak devam etti. "Siktir et, umurumda değil. Sadece oynamayı bırak."

"Neden bahsediyorsun?" diye sorduğumda başım biraz yana eğildi.

"Aptal olma," diye cevap verdi ve onun bu sözleri üzerine sinirlerimin bozulduğunu hissederek bara doğru yaklaştım.

"Aptal mı?" Fısıldadım.

"Anlatmak istediğin şeyi anlatmak için o adamlarla arkadaş oluyorsun." Başını, en cömert müşterilerimin ve yeni kankalarımın, otuzlu yaşlardaki motorcuların kamp kurduğu sağındaki bilardo masalarına doğru salladı.

"Hangi nokta?" Ben sordum.

"Ve benim aptal olduğumu düşünme," dedi bana. Şimdi gerçekten kafam karışmıştı.

"Aptal olduğumu düşünmüyorum."

"Eğer oyununu anlamadığımı düşünüyorsan anlıyorsun."

Taktik değiştirdim. "Arkadaşça davranmak neden aptalca olsun ki? Bunun benim işim olduğunu sanıyordum."

"Sizin işiniz içki getirmek, flört edip başınızı belaya sokmak değil."

Artık kafam karışmamıştı ve sinirlerim bozulmamıştı, yıpranmıştı.

Ben de bara doğru eğildim, bir elimi üzerine koydum ve "Flört etmiyorum!" diye tıslarken sesim kısıldı.

"Bebeğim, lanet olsun, cidden mi? Aptal gibi mi görünüyorum?"

"Hayır, ama flört ettiğimi düşünüyorsan ediyorsun," diye cevap verdim ve yüzünün sertleşmesini izledim.

Sonra daha da eğildi, yumruklarını bardan çekti ve her iki kolunun üzerine yaslandı, biri elimin iki yanında duruyordu, böylece yüzümdeydi.

"Kesin şunu," diye emretti ve bu üç kelimeyi söyleme şeklinden, sinirli olmadığını, bir nedenden dolayı kızgın olduğunu anladım.

"Bunu kesmeyeceğim," dedim. "Bahşişlerim harika!"

"Daha önce sorunlarımız olduğunu düşünüyorsun, o çocuklarla oynamaya devam et, benimle sorun yaşamamanın ne demek olduğunu göreceksin."

Ona baktım.

Nasıl bir sorunu olabilir ki? Garsonların yarısının berbat olduğunu söyledi, insan çok içki satan arkadaş canlısı bir garson bulsa sevinçten havalara uçacağını düşünürdü.

"Mallarının tadına mı bakıyordun?" Yarısı alaycı, diğer yarısı ciddi bir şekilde sordum ama bunu pek iyi karşılamadı çünkü daha da eğildi, böylece sadece yüzümde değil, bir inç uzağımdaydı.

"Beni deneme," diye ısırıldı. "Beni tehdit etme," diye karşılık verdim.

"Hey! Harika!" Bağırıldığını duyduk, Tate'in gözleri omzumun üzerinden geçti ve bana doğru koşan çok minyon bir kadın görmek için döndüm. Koyu renk saçlarını kısa kestirmişti ve bu ona çok yakışıyordu, iri, geyik gözleriyle dost canlısı, açık bir yüzü vardı, üzerinde "McLeod's Gym, Burn It!" yazan bir tişört, bir kot pantolon ve parmak arası terlik giymişti ve yüzünde makyaj yoktu.

Ayrıca kesilmişti, gerçekten kesilmişti. O kadar formdaydı ki kollarındaki tüm kasları görebiliyordum.

Önümde durdu, bu mükemmel yabancı, ve sonra sıkı kollarını bana doladı ve bana sarıldı. Doğam gereği onun kollarında kaskatı kesilmiş olsam da yine de kendimi ona sarılmaktan alıkoyamadım.

"Hey!" diye bağırdı, beni bırakıp yarım adım geri çekildiğinde bana bakmak için başını geriye eğdi. "Ben Wendy. Sen de Lauren'sın! Çok havalı!"

"Selam," diye cevap verdim, Wendy'den hoşlandığıma otomatik olarak karar vermiştim. Eskiden, özellikle ailemle ve Brad'le birlikteyken, sarılmayı seven biriydim. Dokunmayı severdim. Sarılmayı severdim. Sarılmayı ve el ele tutuşmayı severdim. Annemle, babamla, Caroline'la, Brad'le - yakın olduğumuz herkesle.

O günler geride kalmıştı, uzun zamandır sarılmamıştım ve bunun minyon olmasına rağmen beni bir dal gibi kırabilecekmiş gibi görünen mükemmel bir yabancından gelmesi önemli değildi. Yine de hoşuma gitmişti ve ondan hoşlanmıştım.

"Sizi duydum. Jim-Billy ve Nadine senin harika biri olduğunu söyledi ve seninle çalışmak için sabırsızlanıyorum! Eğlenceli olmaz mı?"

Ayak parmaklarının üzerinde bir aşağı bir yukarı yuvarlanıyordu, öylesine enerji ve coşkuyla doluydu ki bu doğal değildi. Sanki o kadar çok şeye ihtiyacı vardı ki, ben de dahil olmak üzere tüm atmosferden emiyordu.

"Evet, eğlenceli," dedim gülümseyerek.

Yana doğru eğildi ve el salladı. "Selam Tate."

"Wendy," diye karşılık verdi Tate.

"Gidip çantamı boşaltacağım. Neden benim vardiyam sırasında takılmıyorsun, böylece sohbet edebiliriz?" diye sordu.

"Um..." Cevap vermeye hazırlanırken (ve bu cevap, Tate'in varlığı ve garip davranışları nedeniyle ne yazık ki hayır olacaktı) ama ben konuşmadan, bir ayağının üzerinde yuvarlandı ve barın etrafında koştu.

"Çalışan bir hesabın var mı?" Tate'in sorduğunu duydum ve ona döndüm.

"Evet," diye cevap verdim.

"Onları nakde çevir. Gidebilirsiniz," dedi ve gözlerim barın üzerindeki büyük Coors Light saatine gitti.

"Wendy'nin çıkmasına on dakika var," diye hatırlattım ona.

"Ve Jonelle henüz gelmedi."

Dün bir gösterge olsaydı, en az yarım saat boyunca da

olmayacaktı.

"İçkilerinizi servis edin," diye başıyla tepsimi işaret etti,
"ve lanet olası paranızı ödeyin."

"Ama -"

"Kendimi tekrarlamaktan
hoşlanmıyorum, bebeğim." "Bebeğim
denmesinden hoşlanmıyorum,
bebeğim." Gerçekten!

İçimde olduğunu bilmiyordum ama olmalı çünkü Tate kesinlikle onu dışarı çıkardı.

"Krys'e bu tavrı sen mi verdin?" diye sordu.

"Krystal'ı severim," diye yalan söyledim. "Ve beni hiç tehdit etmedi ve bana hiç yaşlı, şişman ya da zavallı demedi!" Tersledim, tepsimi kaptım ve tepinerek uzaklaştım.

Jim-Billy ve Nadine'in söylediğimiz her kelimeyi duyduklarını bilmiyordum. Tate'in neden beni sinirlendirdiğini ve şirret bir deli gibi davranmama neden olduğunu da bilmiyordum. Ayrıca onun bir pislik olduğuna daha önce karar verdiğim ve kendime bir sürtük olma izni verdiğim için üzerinde durmadım. Yani, pislik gibi davranmaya devam ederse kaltağı almaya devam edecekti.

İçkilerimi servis ettim, hesabımı hesapladım ve neyse ki önlüğümünden boz durabildim ve Dalton içeri girdiğinde ona merhaba dedim. Ayrıca Wendy yediye birkaç dakika kala yere düşene kadar topuklarımı sürükledim. Sonra barın arkasına geçtim ve önlüğümü Dalton'a yaklaştırdım.

"Hey, Dalton, paramı verir misin? Gidip makyajımı tazeleyeceğim," dedim ona.

"Elbette Lauren, bana on dolar verir misin?" Dalton cevap verdi. "Sorun değil," diye cevap verdim ve dönüp ancak üst kolumun aniden beş güçlü parmak tarafından sarıldığını ve vücudumun kendi isteğiyle tuvalete doğru hareket etmediğini, Tate tarafından ofise doğru itildiğini fark ettim.

Şimdi ne olacak?

"Çek elini üzerimden," diye tısladım.

"Kapa çeneni," diye karşılık verdi, kapıyı açtı ve beni içeri çekti. Sonra kapıyı kapattı ve sırtım kapıya dönük, kendisi de önüme yakın olacak şekilde manevra yaptı.

"Çekil," dedim, orada, ofiste, olmak istemediğim bir yerde, sevmediğim bir adam tarafından sürüklendiğim için yarı şok olmuş ve yarı korkmuştum çünkü onu çok iyi tanı mıyordum ve onunla olan deneyimlerimin çoğunda kızgındı ama şimdi gerçekten kızgın görünüyordu.

"Duygularını incittim, anlıyorum. Özür diledim," diye karşılık verdi. "Bunu kabul etmek zorunda değilsin, bu senin seçimin. Ama sana iyi bir tavsiye verdiğimde beni dinlemek zorundasın. Dışarıdaki çocuklar bir motorcu çetesinde, kötü bir çete değil ama beladan kaçan bir çete de değil. İçki satacak kadar arkadaş canlısı, radarlarına yakalanmayacak kadar da mesafeli olmalısın. İçeri girdikleri anda göğüslerini, kışını, bacaklarını, saçını ve tavırlarını fark ettiler ve inan bana Ace, sana uzaktan hayran olmalarını istiyorsun. Yapmak istemediğin şey, son dört saattir onlara verdiği şeyi onlara vermek."

"Onlara bir şey verdiğim yok," diye karşılık verdim.

"Bebeğim, onlardan birinin kucağına sürünerek girdin, hiç şaşırmazdım."

"Bu çılgınlık!" Ben de tersledim.

"Öyle mi? Erkek olduğumu anladın mı?" diye tuhaf bir şekilde sordu ve ben de bir an ona bakakaldım çünkü dünya üzerindeki hiç kimse bunu fark edemezdi.

"Evet, bir erkek olduğunu anlıyorum," diye cevap verdim.

"Yani, sadece senin saçmalıklarını izleyerek böyle bir izlenim edindim, alıcı tarafta olarak ne elde ettiklerini düşünüyorsun?"

Uh-oh. İtiraf etmek beni ne kadar öldürse de, haklı olduğu bir nokta vardı. "Um..." Mırıldandım.

"Um," diye taklit etti ve gözlerimin ona dikildiğini hissettim. "Aynen öyle, Ace. Buraya nasıl geldin?"

"Pardon?" diye sordum.

"Bara, araban var mı?"

"Yürüdüm," dedim ona.

"Dalton seni nakde çevirdiğinde Harley'imdesin."

Hayır, değildim.

"Ne?" Bağırdım, evet, bağırdım.

"Seni eve götürüyorum," diye cevap verdi. "Hayır, götürmüyorsun."

"Bebeğim, öyleyim."

"Hayır. Sen. Değilsin!" Yana kaymaya çalıştım ama eli kalktı ve avucunu kapıya dayadı, ben de durdum. "Bir yer bulana kadar otelde kalacağım. Sadece beş blok ötede."

"O çocuklardan en az ikisi sen gidene kadar bekledi. Sen gittiğin için harekete geçmeyeceklerini mi sanıyorsun?"

Bu beni şaşırttı. Bir çetenin motorcularıydılar ama aralarında birkaç tane yakışıklı vardı ve bence hepsi de iyiydi. Benimle eğlendiklerini, biralarının, bilardolarının ve erkek arkadaşlığının tadını çıkardıklarını, biraz şımarık, yaşlı, koca kıçlı bir garsonun bazı esprili sözler ve arsız bir sırıtişla aralarına girdiğini düşündüm (yine de bazılarının benim yaşımda, diğerlerinin biraz daha yaşlı olduğunu tahmin ettim ve bu grup arasında yakışıklı olanlar vardı).

Hiçbirinin benden hoşlanacağını düşünmemiştim.

Gözlerim barın bulunduğu yöndeki duvara kaydı ve sessizce, "Gerçekten mi?" dedim.

"Tanrım," diye mırıldandı. "Bu ilgiyi istiyor musun?" diye sordu ve gözlerim tekrar ona döndü.

"Tabii ki hayır!" Ama itiraf etmeliyim ki, nefes alan bir kadın olarak buna sahip olmak yine de güzeldi.

"O zaman benim

bisikletimdesin." "Hayır."

"Ya sen binersin ya da ben seni sürüklerim."

Yüzüne vurma sırası bendeydi. "Neden böyle bir pisliksin?"

"Kıçını koruyor olsam da böyle düşünmenle yaşayabilirim," diye karşılık verdi.

"Bir kelimeyi atladın. Koca kıçım demek istedin!"

Sonra kolunun ters yönüne doğru kaydım, çantamı koyduğum dosya dolabına gittim ve onu kaptım. Ona geri döndüğümde kapının önünde durmuş, kollarını göğsünde kavuşturmuş beni izliyordu.

Doğruca kapıya doğru yürüdüm, elimi kapı koluna koydum ve "Çekil yolumdan" dediğimde kapıya baktım.

Hareket ettiğini görmekten ziyade hissettim, kapıyı açtım ve dışarı fırladım.

Dışarı çıktığımda Dalton bahşişlerimi hazırlamıştı ve kolay gülümsemelerinden biriyle onları bana verdi ve sonra bir müşteriye döndü.

"Biraz oturup bira içer misin?" Jim-Billy bahşişlerimi çantama tıktırırken sordu ve ona baktığımda bana gülümsediğini gördüm.

"Teşekkürler Jim-Billy, hayır," diye cevap verdim Tate'in yakınımaya girdiğini hissettiğimde. "Öğle yemeğini atladım ve biraz yemeğe ihtiyacım var."

Jim-Billy, "O zaman seni yemeğe çıkaralım," diye önerdi ve Tate'in barın sonunda bana yakın bir yerde durduğunu hissettim ama Jim-Billy'ye bakıyordum.

"O tabureyi bıraktın mı?" diye sordum ve gülümsemesi daha da genişledi. "Güzel bir kadını yemeğe götürmek için, evet," diye cevap verdi. "Sıra sende," dedim ona.

"Gidiyor musun?" Wendy seslendi, kayarak durmadan önce neredeyse zıplayarak bize doğru geliyordu.

"Evet, Wendy, yemeğe ihtiyacım var," dedim ona.

"Sorun değil," diye cevap verdi ve Tate'e baktı. "Hey Tate, Lauren ve benim yakında birlikte bir vardiya alacağımızdan emin olabilir misin?"

Tate, "Yarın izinli ve bir süreliğine gelecek," diye cevap verdi.

Wendy bana baktı. "O zaman Tonia'yı arayıp Cumartesi günü benimle vardiya değiştirmesini isteyeceğim. Çok heyecanlanacak. Gündüzlerden nefret eder. O bir gece kuşu."

"Wendy, bebeğim, geceleri sana ihtiyacımız olduğunu biliyorsun," diye araya girdi Tate.

Başını o kadar yana eğdi ki kulağı neredeyse omzuna değecekti.

"Tate, hadi ama. Lauren ile bir vardiya istiyorum. Sadece bir tane, lütfen. Beni haftalarca Jonelle ve Tonia'ya mahkûm etme," diye yalvardı Wendy ve ben de Tate'e dönüp baktım ve belki de Jonelle ve Tonia'nın bana sadece soğuk davranmadıklarını, belki de tam olarak böyle olduklarını ve her gün (ya da bu durumda her gece) bununla çalışmak zorunda kalmanın berbat olacağını düşündüm.

Tate'in gözleri Wendy'de kaldı. "Tonia vardiyaları, cumartesiye alabilirsin." Sonra gözleri Jim-Billy'ye kaydı. "Ace'i yemeğe götür, onu otele kadar geçir."

"Jackson, dostum, neden onu yemeğe götürdüğümü düşünüyorsun?" Jim-Billy sordu ve gözlerimin açıldığını hissettim.

"Güzel bir kadın olduğum için olduğunu düşünmüştüm," dedim ve bana sııttı.

"Öyle, sevgilim. Ayrıca bilardo masasında kurt gibi aç görünen dört oğlan var ve gözlerini sana dikmişler," diye cevap verdi Jim-Billy.

Bilardo masalarına bakmadım ve Tate'in haklı olduğunu kabul etmek istemedim, bu yüzden Jim-Billy'ye "Az önce Duran Duran'dan alıntı mı yaptın?" dedim.

"Duran kim?" diye sordu ve Tate kıkırdadı, ben de kahkahamı bastırdım çünkü bunu bile onunla paylaşmaya niyetim yoktu.

Onun yerine Jim-Billy'ye doğru yürüdüm ve onu kolundan tutup taburesinden çektim.

"Besle beni yakışıklı," diye ısrar ettim, kolumu onun koluna doladım ve yanına yaslandım.

"Tamam, şimdi sadece ben ve güzel bir kadın varız," diye karşılık verdi Jim-Billy ve işte o zaman ona gülmek için kendime izin verdim.

"Cumartesi görüşürüz, Lauren!" Wendy bağırdı. "Evet, Wendy, Cumartesi," diye karşılık verdim.

Kapıya doğru yürürken Tate arkamızdan "Otel," diye

seslendi.

Jim-Billy elini salladı ama dönmedi, ben de karşılık vermedim. Artık vardiyada değildim, Tate Jackson ya da son adı her neyse artık yoktu.

Bilardo masasındaki arkadaşlarıma döndüm ve "Şeker babamla yemeğe gidiyorum!" diye bağırdım. Sonra görüşürüz çocuklar!"

"Güle güle
Laurie!" "Bye
darlin'!"

"Güle güle
bebeğim!"

"Hoşçakal
güzelim!"

"Görüşürüz!"

Ve böyle devam eder.

Gülümseyerek çıktım çünkü tüm bu vedalaşmalar güzeldi ve kimse beni Jim-Billy'nin elinden alıp saçlarımdan tutarak mağaralarına sürüklemek için üzerime atlamaya çalışmadı.

Al sana Tate, son adı her neyse.

Tamam, yani tam olarak yok olmamıştı... her neyse.

Dördüncü Bölüm

Gece Yüzme

"Sonra görüşürüz!" Wendy mavi Honda CR-V'sinin camından dışarı sarkarak seslendi.

"Sonra görüşürüz!" Geri seslendim ve sonra anahtarı otel odamın kilidine soktum, çevirdim, kapıyı açtım, içeri girdim, kapının arkamdan kapandığını duydum ve yüzüstü yatağıma düştüm.

Wendy'nin erkek arkadaşı Tyler'ın sahibi olduğu McLeod's Gym'e gitmiştim. 1.80 boyunda, sarışın, pazıları o kadar büyüktü ki iki elimi birden saramazdım (Wendy'nin daveti ve Tyler'ın gülümseyerek onaylaması üzerine denemiştim). Tyler haftada üç kez, on beş çılgın Carnalit'in işkence görmek için sabahın yedisinde geldiği eğitim kamplarına katılıyordu.

Cumartesi günü Wendy beni bir seans denemeye ikna etti ve ben de ona izin günüm olmadığı sürece bunu yapmamam gerektiğini söyledim. Neyse ki (Wendy'nin düşüncesine göre) eğitim kamplarından biri Salı günüydü.

Bugün. İzin günüm.

Seans sırasında kusacağımı sandım. Daha sonra seans sırasında öleceğimi düşündüm. Her ikisini de yapmadım ve Wendy'nin beni Tyler ve kendisinin evine götürüp organik Yunan yoğurdu, bir muz, bir çorba kaşığı fıstık ezmesi, bir tutam bal, bir tutam süt, bir demet buz ve bir kaşık protein tozundan oluşan bir protein shake hazırladığı süre boyunca ayakta kaldım ve nefes aldım.

Protein shake çok lezzetliydi ve sabahımın en güzel parçasıydı.

Ama o anda yatağında yüzüstü yatarken öleceğimden oldukça emindim.

Ne olursa olsun, Carnal'da sekizinci günümdeydim ve acemi kampı işkencesine rağmen doğru kararı verdiğimi biliyordum.

* * * * *

Bubba'da Tate ile çalıştığım ilk günden sonra Jim-Billy beni akşam yemeğine götürdü ve bir saat boyunca beni eğlendirdi. O kadar uzun zamandır bu kadar çok ve bu kadar sert gülmemiştim ki gülmekten karnımın ağrımalarının ne kadar iyi hissettirdiğini unutmuştum. Jim-Billy'nin gözleri sık sık göğüs bölgeme kayıyordu ama bunu affedebilirdim çünkü geri kalan her zaman çok komik ve kesinlikle tatlıydı.

Beni otele bıraktıktan sonra içeri girdiğimde odamın mini bir dönüşüm geçirdiğini gördüm. Kapının yanındaki duvarda altı çekmeceli bir şifonyer vardı ve yerleşik şifonyerin üzerinde katlanmış ve istiflenmiş olan kıyafetlerimin gittiğini ve yeni şifonyere taşındığını gördüm. Ayakta duran şifonyerin üstünde taze çiçeklerle dolu bir vazo vardı. Ankastrenin üstünde elektrikli su ısıtıcısı, üzerinde renkli girdaplar olan iki büyük kahve fincanı ve bir fincanın yanında

Birbiriyle uyumlu şekerlik ve yanında bir kavanoz hazır kahve ve iki çay kaşığı bulunan bir krema kabı. Ayrıca fincanlarla uyumlu renklerde iki adet parlak çizgili kurulama bezi vardı ve şekerlik doluydu. Yerleşik kupa gereçlerinin yanında mini bir buzdolabı duruyordu ve içine baktığımda bir sürahi süt, bir şişe ucuz şampanya ve üzerinde bir not olduğunu gördüm:

Evinize hoş geldiniz, Betty ve Ned.

Not: Şifonyerimiz zaten vardı ve kullanmıyorduk.

Okuduktan sonra elimdeki notu tutarak dizlerim yatağa çarpana kadar geriye doğru yürüdüm.

Oturdum ve gözyaşlarına boğuldum.

* * * * *

Ertesi gün erken kalktım, günle yüzleşmek için hazırlandım ve Betty ile kahve içmeye gittim.

Yanına vardığımda kahvaltısını yapmış ve açılmıştı, ben de resepsiyonda onunla birlikte oturup sohbet ettim. Sonra arabama gittim ve onu şehrin diğer ucundaki tamirciye götürdüm ve Tate'in bir gün önce neden bahsettiğini çok çabuk öğrendim.

Carnal kesinlikle küçük bir kasabaydı ve bu yüzden ondan kaçmak zor olacaktı.

Bunu öğrendim çünkü Tate tamircinin büyük ön avlusunda Harley'inin yanında durmuş, neredeyse onun kadar uzun boylu ama daha yaşlı ve daha yumuşak, uzun gri saçlarını at kuyruğu şeklinde arkaya toplamış ve bira göbeği olan bir adamla konuşuyordu. Kır saçlı adam kot pantolon, siyah bir tişört ve üzerinde bir sürü yama olan siyah deri bir yelek giyiyordu. Tate'in üzerinde kot pantolon, botları ve yine dar, uzun kollu bir tişört vardı ama bu sefer Henley değildi ve lacivertti.

Tate'i görmezden geldim, park ettim, arabadan indim ve üzerinde "Ofis" yazan kapıya doğru yürümeye başladım.

Uzun zamandan beri kötü görünmeye asla izin verilmeyeceğine dair katı bir kişisel fermanım vardı. Elbette, evliliğimin çökmekte olduğunu inkar ettiğim ve işaretleri görmezden geldiğim zamanlarda kilo almaya başladım ama asla

Saçımı yapmayı, en azından hafif bir makyaj yapmayı ve bir yere gitmeden önce, bakkalda kısa bir mola olsa bile, düzgün bir kıyafet giymeyi bıraktım. Sonra iki arkadaşın konuşmasına kulak misafiri oldum, Brad'e söylediklerini anlattım, o da Hayley'i ve ayrılmak istediğini itiraf etti ve ben de iki ay boyunca yenilebilir her şeyi yiyerek ve Tate'in sandığı gibi şehirde sürünerek geçirdim.

Bir sabah, kahveli kekim kalmadığını fark ettim ve çoğu sabah kahvaltıda bir tanesinin yarısını yediğimden, pijamalarım ve sweatshirt'ümle arabama atlayıp markete gittim. Markete girer girmez takım elbise giymiş ve ofise gitmeye hazır olan Brad'i ve ince, mükemmel, modaaya uygun, vücudu saran bir elbise ve yüksek topuklu ayakkabılar giyen Hayley'i gördüm. Mağazanın önündeki zincir kahve standında ayakta durmuş içeceklerini bekliyorlardı. Birlikte mükemmel görünüyorlardı ve belli ki kendi küçük mutlu dünya baloncuklarında bir şeyler hakkında birbirlerine gülümsüyorlardı.

Pijamalarımı giymiştim, üç gündür saçımı yıkamamıştım ve saçımı yapmadan, makyaj yapmadan ya da kıyafetlerimi ütölemeyen işe gitmeye niyetli olduğumu biliyordum.

Kahveli keki almadım. Koşarak arabama döndüm, eve gidip duş aldım, uzun zamandır ilk kez bacaklarımı tıraş ettim, saçımı yaptım, kıyafetlerimi ütöledim ve birkaç saniye kala işe yetiştim.

Ayrıca bir daha asla bu kadar alçalmayacağıma yemin ettim. Güzel Brad'imi mükemmel Hayley'e kaptırdığım için değil, hiçbir şey için değil.

Ne yazık ki yemeyi bırakmadım ama en azından bir şeydi.

O gün, Carnal'da, mekanikte, izin günüm olmasına rağmen, kırmızının sessiz bir tonu olan, pas renginden biraz uzak bir kırmızı olan dize kadar kot eteğimi ve yarı yakın zamanlarda aldığım birkaç kıyafetten biri olan mantar renkli örgü üstümü giydim (ki

Brad'in yorum yaptığı ve içinde iyi göründüğümü söylediği (beni yatağıma götürüp çıkarmadan önce) bir yıl önceydi.) Üzerime tam oturmuştu, hatta biraz dardı, göğüslerimin altında bir imparatorluk dikişi vardı, yerçekimine karşı harikalar yaratan bir raf sütyeni, göğüs dekoltesinin bir kısmını açıkta bırakan derin bir yırtmacı vardı ve kolsuzdu. Saçlarımı yandan ayırmış, iki yandan yumuşak Fransız örgüleriyle örmüş ve arkadan büyük, oval bir kaplumbağa kabuğu tokayla tutturmuştum. Altından bir sıra kırmızı boncuk sarkan orta halka gümüş küpeler ve yine kırmızı ve kahverenginin farklı tonlarında boncuklu geniş, esnek bir bileklik takmıştım. Ayrıca baldırlarım için harikalar yarattığını düşündüğüm kısa ama sevimli bir topuğu olan kahverengi sandaletlerimi, ayak ucunda çapraz ince kayışları ve ayak bileğinde eşleşen saran bir kayışı giymiştim.

Bir açıdan şanslıydım, fazla kilo taşıyor olabilirdim ama bacaklarım ve baldırlarım sağlamdı. Biraz ağır olsalar bile, çok iyi şekillenmişlerdi, her zaman iyi görünüyorlardı - bunu ailemin anne tarafından almıştım, sağ olsun.

Ofise doğru ilerlemeye başladım ama içinde bir sürü araba ve bisikletin üzerinde çalışıldığı iki büyük bölmeden birinden üç adam çıktığında yetişemedim.

Durdum, bekledim ve üç adamdan ikisi öndeki koşucuya baktı, kırpılmış siyah saçlı, kalın keçi sakallı ve sağlam vücutlu (ilginç görünümlü dövmelemleri olan büyük kollar) bir adamdı. Mini topuklu ayakkabılarımla bile benden birkaç santim daha uzun görünüyordu. Beyaz bir tişört, solmuş bir kot pantolon ve motosiklet botları giyiyordu ve hepsi (botlar hariç, ama ne biliyordum ki, siyahlardı, olabilirlerdi) siyah yağ lekeleriyle lekelenmişti.

"Hey," dedi birkaç metre uzaktayken, ellerinde siyah lekeli beyaz bir bez vardı ve parmaklarının etrafında döndürdükçe lekelerle yenilerini ekliyordu. "Yardımcı olabilir miyim?"

Ona doğru ilerledim ve gülümseyerek yarı yolda onu karşıladım.

"Merhaba, bu benim arabam." Döndüm ve siyah Lexus'umu işaret ettim, ön avluda hem Tate'in hem de konuştuğu adamın gözlerinin üzerimde olduğunu gördüm. Bu yüzden tekrar siyah saçlı adama döndüm. "Bazı işlerin yapılması gerekiyor."

"Sorun ne?" diye sordu.

"Hiçbir şey, sadece bir süredir yoldayım. Yağ değişimi, belki bir ayar, lastiklerin rotasyonu ve detaylı bir bakıma ihtiyacım var. Bunu yapıyor musunuz?"

Bana sırtıttı ve keçi sakalına ve bronz yüzüne göre daha beyaz görünen güzel beyaz dişleri olduğunu fark ettim.

"Evet," diye cevap verdi ve ben de ona gülümsedim. "Harika, ne kadar sürecekt?"

"Biz hallederiz," dedi, omzunun üzerinden bölmelerdeki araç karmaşasına baktı ve sonra bana döndü. "Pazar günü dükkan kapalı. Muhtemelen Pazartesi geç olur."

O gece Sunny ve Shambles'ın evine gitmek için arabama ihtiyacım olduğundan dudağımı ısırdım.

Dudağımı ısırığımı gördü ve "Ödünç birine ihtiyacın var mı?" diye sordu. "Bunu yapar mısın?"

"Hayır," diye cevap verdi ve kendimi tutamayıp göz kırptım. "O zaman..."

Mırıldanmamı yarıda kesti. "Ama senin için bir tane bulacağım." Tekrar göz kırptım, şaşırmıştım.

"Gerçekten mi?"

Tekrar sırtıttı. "Evet."

"Tamam, bu iyi olur. İsterseniz ekstra ödeme yaparım."

"Gerekli değil," dedi. "Depoyu boşaltırsın, iade etmeden önce doldurursun. Bu iyi mi?"

Ona gülümsedim. "Evet, bu harika. Çok nazıksınız." "Hiç hoş değil," diye cevap verdi.

"Pardon?"

"Ben iyi biri değilim," diye tekrarladı.

Başımı yana eğdim. "Bana iyi görünüyorsun."

"Güzel olurdu, bunu sadece yapmış olmak için yapıyordum. Sırf yapmış olmak için yapmıyorum. Bana borçlu olası diye yapıyorum."

Tekrar göz kırptım ve başımı düzelttim. "Pardon?" diye sordum.

"Bana borçlu olman fikri hoşuma gitti."

"Oh," diye fısıldadım çünkü bu tuhaf ve belli belirsiz korkutucu (ama aynı zamanda belli belirsiz heyecan verici) söze başka ne diyeceğimi gerçekten bilmiyordum.

Tırnaklarının kenarlarında siyah yağ lekeleri olan büyük, güçlü ve çekici elini uzattı. "Ben Wood."

Elini tuttum ve parmakları benimkine dolandı, sallamadı, sadece güçlü ve sıkı bir şekilde tuttu ve bırakmadı. "Ben Lauren," dedim yumuşak bir sesle çünkü o biraz korkmuştu. Beni dışarı çıkar.

"Güzel isim," diye mırıldandı, siyah gözleri benimkilerden ayrılmıyordu, "sana yakışıyor."

"Teşekkürler." Hâlâ yumuşak konuşuyordum.

"Şehirde yeni misin?" diye sordu elimi bırakmadan.

"Evet," diye cevap verdim, yapmalı mıyım diye düşündüm ama kendimi durdurmadım ya da elimi çekmedim.

"Nerelisin?" diye sordu.

"Phoenix, sayılır. Yine de Indiana'da büyüdüm." "Carnal'da ne yapıyorsun?"

Hâlâ elimi tutuyor olmasına rağmen omuz silktim ve konuşmam gerekip gerekmediğini bilmesem de konuşmaya devam ettim. "Kendimi dolaşırken buldum, burada dolaştım, hoşuma gitti ve kaldım."

Başını geriye attı ve güldü, aynı zamanda elimi nazikçe çekiştirdi, böylece ona doğru yarım adım atmak zorunda kaldım.

Gülmeyi bıraktığında çenesini eğdi ve tekrar gözlerimin içine baktı.

"Carnal'a gittim, orayı sevdim ve kaldım. Deli misin sen?" "Hayır," diye cevap verdim.

"Sanırım öylesin, sadece farkında değilsin."

"Um... elimi bırakabilir misin?" Fısıldadım.

"Hayır," diye fısıldadı ve kalp atışlarımın hızlandığını hissettim. "Ace," diye seslendiğini duydum ve onu görmek için başımı çevirdim
Uzun bacakları mesafeyi yiyor, gri-

Yanındaki saçlı adam ona ayak uydurmakta zorlanıyordu.

"Tate, hey," dedim ona, elimi çekiştirdi ve neyse ki Wood bıraktı.

"Ace?" Wood sordu ve ben de ona döndüm.

"Um... Tate'in bana taktığı lakap," dedim ve Wood'un yüzü biraz korktu.

"Tate'in lakabı mı?" diye sordu Tate yanıma yakın bir yerde dururken.

"O benim," diye açıkladı Tate, merak uyandıran tescilli sözleri karşısında bedenim küçük bir sarsıntı geçirdi ve başım hızla dönerek ona baktı.

"Senin mi?" Wood sordu ve sesi artık biraz korkutucuydu.

"Onun için çalışıyorum," diye açıkladım ve Wood'un yüzünü izledim.
vücut rahatlar.

"Ah," diye mırıldandı, kollarını göğsünde kavuşturdu ve ağzı seğirdi.

"Araba sorunun mu var?" Tate, Wood'u görmezden gelerek bana sordu.

Wood, Tate'i görmezden gelmeyerek benim yerime, "Yağ değişimi ve bakım yapılması gerekiyor," diye cevap verdi, sonra da kır saçlı adama baktı. "Stang'i ona ödünç olarak veriyorum."

Kır saçlı adamın gür kaşları doğrudan saç çizgisine gitti ve Tate'in yanımda gerildiğini hissettim.

"Stang'i yağ değişimi için ona ödünç mü veriyorsun?" diye sordu kır saçlı adam, açıkça şaşırmıştı.

"Evet," diye cevapladı Wood gelişigüzel.

Gri saçlı adam, "Oha," diye mırıldandı.

"Um... Çoğunlukla yürüyebiliyorum," diye bilgilendirdim onları. "Ama bu gece Shambles ve Sunny'lere gitmem gerekiyor, o yüzden sadece bu gece için bir arabaya ihtiyacım var."

Tate, "Seni bisikletimle gezdireyim," diye teklif etti ve başım tekrar döndü, yine hızlıydı ve bunu sırf ona bakabilmek için yaptım.

Sonra dedim ki, "Buna gerek yok." "Ne zaman orada olman gerekiyor?" Tate sordu.

Ben daha reddedemeden Wood konuştu. "Stang'i alıyor."

Tate'in gözleri Wood'a kaydı ve "Onu yakaladım," diye karşılık verdi. Wood, "Anlaşmayı çoktan yaptık," diye cevap verdi.

"Onu yakaladım," diye tekrarladı Tate.

"Um..." Mırıldandım, Tate'in bakışları bana kaydı ve gözlerindeki ifadeye bakarak ağzımı kapattım.

"Benim bisikletimdesin," diye hırladı.

Wood, "Kız Stang'in içinde," diye homurdandı ve Tate de ona baktı. Yemin edebilirim ki, nedense biri kıpırdasa ikisinin de tepesi atacak ve birbirlerinin boğazını sıkacaklardı.

"Flower Petal!" Duydum, kargaşaya hazırlandım ama Shambles'ı görmek için döndüm, uzun saçları arkasında uçuşuyordu, burnunda mavi renkli, yuvarlak gözlükleri vardı, üzerinde peçete olan bir tabak ve ekmek parçalarına benzeyen bir şey taşıyordu ve bize doğru koşuyordu.

"Hey Shambles," diye seslendim.

Gruplaşmamızda durdu ve havada sinsice kıvrılan tuhaf gerginlikten habersiz bana gülümsedi.

Shambles iyi huylu bir tavırla, "Bugün kahve içmeye gelmedin," diye suçladı.

"Bir sonraki durağım orası," dedim ona. "Groovintude!" diye bağırdı.

"Bu senin muzlu ekmeğin mi?" Başımın tabağı işaret ettim.

"Evet!" diye bağırdı. "Sabahtan beri kaldırımda dolaşıp dağıtıyorum. Beş kişi bir ısırik aldı ve sonra kendilerine bir dilim almak için dükkana doğru yürüdü. Sen... bir dahisin!" Shambles başka bir bağırişla cevap verdi.

"Harika," diye gülümsedim, sonra nefesimi tuttum, çocuklara döndüm ve "Bu muzlu ekmek yiyebileceğiniz en iyi şey ve hemen sokağın aşağısında bulabilirsiniz," dedim.

Tüm erkeklerin Shambles'a ne yapacaklarını bilmiyormuş gibi baktıklarını gördüm ama buldukları şey pek de hoşlarına gitmedi.

Sonra Shambles ön avluya baktı ve gözleri bana geldi.

"Araba sorunun mu var?" diye sordu.

"Hayır," diye cevap verdim hemen, kimse bir şey söyleyemedi. "Sadece yağ değişimine falan ihtiyacım var. Gerçi arabam bir süre daha burada kalacak."

"Tamam, bu harika, Sunny ve ben eve gitmeden önce otele uğrayıp seni alacağız. Erken gelersen humus için nohut ezmeme yardım edebilirsin."

Tanrı'ya şükür Shambles, beklenmedik ama hoş bir sorun çözücü.

"Bu mükemmel," dedim ona.

"Harika!" diye bağırdı. "Saat beş gibi senin evinde olacağım."

"Görüşürüz o zaman," dedim ve çocuklara bakıp tabağını onlara uzattı.

"Ekmek mi?" diye sordu.

Tate, Shambles'a ters ters bakarak, "Pas," diye homurdandı.

"Hayır," diye homurdandı Wood, Shambles'a da ters ters bakarak.

"Bir parça alacağım," dedi kır saçlı adam ve sonra bir parça alıp ağzına attı ve Shambles izlerken çiğnedi.

"Eee?" Shambles sordu.

Kır saçlı adam bana baktı ve "Haklısın tatlım, bu şey harika" dedi.

"Tam isabet!" Shambles bağırdı.

"Kahvesinin tadına bakmalısın," dedim kır saçlı a d a m a ,
"cennet."

Tate ve Wood sessizliklerini korurken, "Bunu yapabilirim," diye mırıldandı.

Shambles, "Bu arada, Flower Petal, sen de henüz ilaçlarını almadın," diye araya girdi.

"Doğru ya, evet," diye mırıldandıktan sonra Wood'a döndüm ve anahtarlarımı uzattım. "Pazartesi dönecek miyim?"

Wood, "Numarana ihtiyacım var," diyerek anahtarlarımı aldı ve Tate tekrar yanımda gerildi.

"Benim numaram mı?" Gözlerimi Wood'da kalmaya zorlayarak sordum.

"Evet bebeğim, bilmen gereken bir şey bulursak ihtiyacın olur," diye cevap verdi Wood, gergin değildi ve sesi yumuşamıştı ve bana o yumuşak ses tonuyla bebeğim demesi, itiraf etmeliyim ki hoşuma gitmişti.

"Numaram yok," dedim ona. "Oteldeyim."

"Ace," dedi Tate sessizce ve ona baktığımda nedense başını salladığını gördüm.

"Cep telefonun yok mu?" Wood sordu, ben de ona baktım.

"Aslında var, sadece şarjı yok ve Phoenix numarası var. Dört aydır şarj etmedim."

Shambles da dahil olmak üzere tüm adamlar bana baktı ama konuşan Tate oldu.

"Bebeğim, aklından ne geçiyor senin?"

Başımı kaldırıp ona baktım ve Tate'in yanında olduğum her zamanki gibi onu kızdıracak bir şey yaptığımı gördüm.

"Pardon?" Ben sordum.

"Tanrım, aklını mı kaçırdın sen?" Tate sordu.

"Neden?" Tersledim, çünkü Tate'in yanında olduğum her zaman olduğu gibi, beni kızdıracak bir şey yaptı.

"Lanet olası telefonu olmayan yalnız bir kadın mı?" Tate devam etti.

"Evet, yani?"

Tate tamamen bana döndü ve yaklaştı. "Ee?"

"Yani?" Tekrar ettim.

Başımın üzerinden baktı ve "Yüce Tanrım" diye mırıldandı. Sonra gözleri tekrar benimkilere döndü. "Ölmek mi istiyorsun?"

Elimi kalçama götürdüm ve sert bir şekilde sordum: "Kaptan, söyleyin bana, cep telefonumun olmaması nasıl ölmek istediğim anlamına gelir?"

"Güvenli değil," diye cevap verdi.

"Burada durmuş nefes alıyorum, değil mi?" Ben de karşılık verdim.

"Bu gidişle Ace, sana bir ay veriyorum," diye karşılık verdi. "Kendi başımın çaresine bakabilirim," diye tersledim.

"Artık banliyöde değilsin bebeğim," diye beni bilgilendirdi.

"Evet, değilim," diye karşılık verdim ve ona doğru eğildim.

"Duh!" Tate'in yüzü taşa döndü.

Tate'in sert ifadesine aldırmadan konuşmaya devam ettiğim düşünülürse, ölmek istiyor olabilirim.

"Tanrım, Kaptan, burası motorcularla dolu bir kasaba, Viking yağmacılarıyla değil!"

İşte o zaman Tate'in yüzünün granit'e dönüştüğünü gördüm.

"Ah... Çiçek Yaprığı," diye yaklaştı Shambles ve elimi tuttu, "belki de sana kahve getirmeliyiz."

Shambles'la konuşurken gözlerimi Tate'in öfkeli bakışlarından ayırmadım. "Kulağa harika geliyor."

Shambles elimi çekiştirdi ve ben Tate'e ters ters bakmaya devam ettim, o da ben iki adım uzaklaşırken bana kaşlarını çatmaya devam etti. Sonra Wood'a baktım ve "Teşekkürler Wood. Seninle tanışmak güzeldi."

Wood Tate'e bakıyordu ama onunla konuştuğumda gözleri benimkilere geldi, yavaşça gülümsedi ve "Evet, Lauren" diye mırıldandı.

Tanıştırılmadığım kır saçlı adama "Hoşça kal," dedim.

"Görüşürüz tatlım," diye cevap verdi.

Sonra arkamı dönüp Shambles'la birlikte ön avludan çıktım ve onunla birlikte kaldırımda döndüm.

Shambles'la dükkânına kadar el ele tutuştığımız çok sonraları aklıma geldi.

* * * * *

Sunny ve Shambles eski bir VW minibüs kullanıyor ve iki yel değirmeniyle çalışan bir kulübede yaşıyorlardı. Kulübelerini çevreleyen her toprak parçasına ya yeni ekilmiş çiçekler ya da sebze ekilmişti ve yeni yeni yeşermeye başlayan bir üzüm çardakları vardı. Bana sıcak su ısıtıcısını sıcak suya ihtiyaç duymadan yarım saat önce açtıklarını ve işleri bittiğinde kapattıklarını söylediler. Yemeklerimizi yerde yedik çünkü mobilyalarının çoğu büyük yastıklar ya da fasulye torbalarıydı.

Aynı zamanda son derece nazik, olağanüstü cömerttiler ve Shambles'ın mutfakta bir yeteneği vardı - ve sadece unlu mamullerde değil.

Onlara Carnal'a olan yolculuğumu anlattığımda, ikisi de beni anlamış gibi başlarını salladılar.

Sonra Sunny, "Bunu çok iyi anlıyoruz Petal. Kasabaya geldiğimiz anda ikimiz de böyle hissettik."

"Hiçbir şey değildi," diye devam etti Shambles. "Sadece bir histi, güçlü bir histi, ikimizde de vardı ve 'buradayım' diye bağıırıyordu!"

"Biz de burada kaldık," diye tatlı bir gülümsemeyle sözlerini tamamladı Sunny, öne doğru eğilip elimi tuttu ve sıktı.

Beni eve bıraktılar ve güzel yemeklerinin ve eskiden yaşadıkları Austin, Teksas'tan getirdikleri ev yapımı şarabın etkisiyle hemen uykuya daldım.

Ama her zamanki gibi gecenin bir yarısı uyandım, ama bunun nedeni Tate'in bana şişman ve yaşlı dediğini duymam değildi. "O benim" diyen derin sesini duyduğum içindi.

Uyuyamayınca kalktım, dizüstü bilgisayarımı açtım ve annemle babama ve kız kardeşime yeni evimi bulduğumu düşündüğümü ve Ned ile Betty, Jim-Billy, Sunny ve Shambles hakkında biraz bilgi verdiğimi anlatan bir e-posta daha gönderdim.

E-postamı gönderdikten sonra hâlâ uykum gelmemişti, kalktım ve penceremden otoparka baktım. Park yerinde iki Harley, bir SUV ve eski bir station wagon vardı.

Saat sabahın üçünü geçiyordu ama çoğu insanın benim gibi hafif uyumadığını ve yüzmenin gürültülü olmadığını, dolayısıyla beni duymayacaklarını düşündüm. Kıyafetlerimi giydim ve havuza gittim, sessizce girdim ve turlarımı attım. Daha iyiye gidiyordum çünkü kendimi mola vermemeye, sadece daha yavaş gitmeye ve devam etmeye zorluyordum. Sadece iki dinlenme periyoduyla elli tur attım ve sonra kendimi havuzdan çıkardım.

Bunu yaptığımda, yakınlarda bir Harley'in rölantide çalıştığını duydum ama bu Carnal'da alışılmadık bir şey değildi, bu yüzden bakmadım bile. Sadece havlumu aldım, eşofmanımı giydim, havluyu saçıma sardım, parmak arası terliklerimi ve eşofman üstümü giydim ve koşarak odama gittim.

Duştan sonra doğruca uykuya daldım.

* * * * *

Wendy ile Cumartesi vardiyası bir keşifti.

Enerjisi atmosferden emilerek gelmiyordu. Aksine, o kadar çoktu ki havayı doldurdu ve Dalton (o günkü barmenimiz) ve beni de onunla birlikte coşturdu.

Üçümüz çok eğlendik. Dalton'un kuru bir zekâya sahip olduğunu ve boşları toplamamıza yardım etmek için bardan ayrılmayı umursamadığını gördüm. Wendy çok komikti ve aklına gelen herhangi bir düşünceyi barın öbür ucuna bağarmaktan çekinmiyordu ve bunu sık sık yapıyordu (böylece bir eğitim kampında ona katılmam fikrini ortaya attı ve bunun üzerine ileri geri bağarmaya başladık ve sonunda beni ikna etti). Ancak bunlar genellikle Dalton'u, beni ve tüm müşterileri güldüren çılgın fikirlerdi (eğitim kampına katılmam çılgın bir fikir değildi, sadece o sırada bunu bilmiyordum). Ayrıca Tonia ve Jonelle ile dalga geçmekte bir sakınca görmedi ve hatta her ikisinin de en az on dakika süren taklitlerini yaptı ve bu da Dalton'u, beni ve tüm müşterileri gülmekten kırdı geçirdi.

Krystal saat dört buçukta her zamanki gibi dünyanın hala dönüyor olmasına kızgın bir şekilde ortaya çıktı ancak Wendy davranışını hiç değıştirmede ve Krystal'ın ıslak battaniye taklidine rağmen harika ortam devam etti.

Jonelle yediyi çeyrek geçe geldi ve Wendy, Tonia içeri girene kadar kalmayı kabul etti, ben de minnetle çıktım. Cumartesi günleri normal günlerden çok farklıydı ve buna barda beş kat daha fazla insan olması da dahildi. Ayaklarım yerden kesilmişti ve ne kadar eğlenmiş olsam da eve dönmek istiyordum.

Biraz şarküteri eti, ekmek, diyet gazoz ve meyve aldığım marketten dönerken Tate'in Harley'sini Bubba'nın yerine çektiğini gördüm.

O içeri girerken başını bana doğru çevirdi, ben de başımı eğdim ve yoluma devam ederken titizlikle ayaklarımı inceledim.

Neyse ki ben Bubba'nın önünden geçerken o binadaydı (göz ucuyla baktım).

Otele gittim, kendime bir sandviç yaptım, bir elma yedim ve sonra şampanyayı Ned'in oturduğu resepsiyona götürdüm.

"Betty hâlâ ayakta mı?" İçeri girdiğimde şampanyayı kaldırarak sordum ve yüzünü aydınlatan kocaman sırıtışını gördüm.

"Gidip onu getireyim," dedi.

"Ve gözlükler!" O uzaklaşırken arkasından seslendim. "Gözlük!" diye karşılık verdi.

Sonra Betty, Ned ve ben resepsiyonda oturduk, şampanya içtik ve Harry Potter Clue oynadık. Her ikisi de büyük Harry Potter hayranlarıydı, her biri kitapları okumuş ve filmleri sayamayacakları kadar çok izlemişlerdi (kendi sözleri) ve kendim de bir hayran olduğum için ipucu oyunu muhteşemdi.

Betty sonunda yatmak zorunda kaldı, ben de Ned ile bir süre sohbet ettim, gülümseyerek iyi geceler diledim ve odama geri döndüm.

* * * * *

Gecenin bir yarısı uyandım ve önceki gece yüzme olayı çok işe yaradığı için tekrar yaptım ve kendimi daha da zorlayarak sadece bir kez dinlenerek elli tur attım.

Havlumu alıp odama giderken çabamdan ne kadar memnun olduğumu düşünüyordum. Bu nedenle, otelin yan sokağına park etmiş sessiz Harley'siyle beni izleyen sessiz adamı fark etmedim ve on beş dakikadır bunu yaptığını bilemezdim.

* * * * *

Pazar günü Tonia ile çalışmak Wendy ile çalışmaktan çok daha az eğlenceliydi. Krystal çıktı ve Tonia bir buçuk saat gecikti. Geldiğinde, Krystal tek kelime etmeyerek beni şaşırttı, sadece kafasında iki hassas lazer deliği yakması gereken bir bakış attı. Tonia bunu tamamen görmezden geldi ve çok geçmeden fark ettim ki ben de dahil olmak üzere pek çok şeyi görmezden gelme konusunda iyiydi.

ve müşterilerine "yuh" bile diyemezdi, tabii yakışıklı değillerse.

Yakışıklı olanlarla çok zaman geçiriyordu ama onlara içki getirmiyordu. Hayır, masalarının yanında durup saçlarını savuruyor ya da ellerinin içine eğilip göğüslerini birbirine bastırıyor ve poposunu bir o yana bir bu yana sallıyordu (Wendy'nin bunu yaptığını bir gün önce görmüştüm ve şimdi canlı olarak ve bizzat gördüğüm için Wendy'nin taklidinin yerinde ve daha da komik olduğunu düşündüm).

Neyse ki, Tonia'nın müşterilerini görmezden gelmesi benim işime yaradı çünkü geri kalan herkes sonunda bundan bıktı ve benim bölümüme geçti ve berbat bir garson olmadığım için çok meşguldüm ama aynı zamanda harika bahşişler alıyordum.

Wendy yediye on kala geldi ve ben de Jonelle yirmi geçe gelene kadar kalacaktım ama Tonia'yla ikimiz de bardayken Tonia, "Parayı çekeyim," dediğinde Krystal, "Evet, bana borcun olan bir buçuk saat içinde çekeceksin," diye cevap verdi. Sonra Krystal ona bir bakış attı, Tonia'nın ağzı sıkıştı ve Krystal sözlerini şöyle bitirdi: "Kıçını kaldırıp yere yat ve hazır oradayken bana bir iyilik yap ve biraz içki sat."

Bunlar olurken Wendy geri geldi, bana geniş gözlerle baktı ve önlüğünü kaptı.

Vardiyamdan sonra Wendy'ye moral vermek ve hafta sonları çok daha geç gelen Jim-Billy ile bir bira içmek için kalmaya karar verdim.

"Günlerin sessizliği gibi," dedi bana bira içerken. "Şimdi sessiz değil," dedim ona ve değildi de. Bar sessizdi. Sıkışmış.

Jim-Billy bana sırtıttı. "Ayrıca çılgın geceler gibi," bir yudum aldı, yutkundu ve bitirdi, "denge."

"Doğru," diye sırttım.

Tate sekiz buçukta geldi ve bunun benim gitme işaretim olduğunu düşündüm, ancak onun yüzünden gittiğimi düşünmesini istemedim, bu yüzden bunu yapmak için yeterince uzun süre takıldım.

Açıklama. Bu tam yirmi beş dakika sürdü ve bu süre boyunca ona bakmaktan bile kaçındım.

Sonra bara bir hesap bıraktım, Jim-Billy'nin yanağından öptüm, Wendy ve Krystal'a veda ettim ve dışarı çıktım.

* * * * *

Pazartesi günü gündüz çalışıyordum ve o hafta boyunca da öyle olacaktım ama Krystal bana bir sonraki hafta geceye geçeceğimi söyledi.

Bir elimde La-La Land kahvem, diğer elimde havuçlu tarçınlı çöreğimle Bubba's'a vardığımda Tate'in de sahnede olduğunu gördüm.

Kapıdan girer girmez gözleri üzerime dikildi.

O daha bir şey söyleyemeden, "Yeniden stok yapmamı ister misin?" diye sordum.

Bara doğru yürüyüp kahvemi yudumlarken çenesinin sıkışmasını izledim.

Bara gittiğimde Tate "Hiç merhaba dedin mi?" diye sordu. "Merhaba," diye cevap verdim. "Şimdi, yeniden stok yapmamı ister misin?"

Başını birkaç kez salladı, gözleri benden ayrılmıyordu ve "Evet, Ace, yeniden stokla" dedi.

Bana anahtarlarını fırlattı ve ben de koridorun ağzından geçene kadar bekleyip "Bana Ace deme" diye mırıldandım.

* * * * *

O gün on bisikletçinin gelmediğini düşünürsek, yapacak fazla bir şeyim olmadığı için Tate'ten uzak durmayı daha zor buldum.

Bu nedenle, öğle yemeğinde şarküteriye koşup ona, Jim-Billy'ye ve kendime birer sandviç alarak ve dönüş yolunda La-La Land'e sapıp hepimize kocaman bir yulaf ezmeli tarçınli kurabiye, hatta Tate alarak ondan kaçtım.

"Tarçın havasındayım!" Shambles, tarçın teması hakkında onu sorguladığımda bağırmıştı.

Sandviçler iyiydi, kurabiyeler orgazmikti ve Tate bile öyle söyledi ("orgazmik" kelimesini kullanmasa da "bu kurabiyeler..." gibi "boktan" kelimelerini kullandı).

Yemeğimizi yedikten sonra spritz temizleyiciyi alıp tüm masaları ve sandalyeleri sildim. Bunu yaptıktan sonra, arkaya geçmeye cesaret ettim.

Tate ile barı temizliyor, içkilerin bulunduğu tüm cam rafları ve arkasındaki aynayı temizliyor, şişeleri aşağı indiriyor ve işim bittiğinde geri koyuyordum. Bir kısmı benim için çok yüksekti, bu yüzden şişeleri aşağı taşıdım, sonra arka bara tırmandım ve dizlerimin üzerinde devam ettim.

Elimi uzatıp silerken Tate'in "Kapatmamı ister misin?" diye sorduğunu duydum.

"Hayır," diye cevap verdim raflara.

"O halde bar işletmeye açıkken sağlık ve güvenlik ihlali yapmamak istiyorsunuz?"

"Ben gayet iyiyim," dedim raflara ve ardından küçük bir çığlık attım. Bunu yaptım çünkü iki el kalçalarımın etrafında kıvrıldı ve kendimi Tate'in önünde ayaklarımın üzerinde bulmadan önce vücudumu aniden iki saniyeliğine hareket halinde buldum.

"Ben yokmuşum gibi davranmak istiyorsan Ace, bunu boynunu kırmadan yap. Öyle mi?" diye sordu ama cevap vermemi beklemedi. Döndü ve şişeleri yüksek raflara geri taşımaya başladı (boyu düşünüldüğünde bu onun için sorun değildi).

Jim-Billy kıkırdadı. Ona ters ters baktım.

Jim-Billy sesli ve gözle görülür bir şekilde kıkırdamasını yuttu ama gülümsemeyi bırakmadı.

Kapı açıldı ve Nadine içeri girdi.

"Hey Nadine," diye coşkuyla bağırdım, coşkulu selamım karşısında vücudu şaşkınlıkla sarsıldı.

Jim-Billy kahkahayı patlattı.

Nadine bara yaklaştı. "Merhaba Lauren."

Jim-Billy ona döndü ve "Sam ve Diane tartışıyorlar," diye duyurdu.

Nadine'in yüzünde anlayışlı bir ifade belirdi ve sırtıttı. "Ben Diane değilim," diye Jim-Billy'ye çıktım ve sonra Tate'in başparmağını. "Ve o Sam değil."

"Daha fazla saçım var," diye mırıldandı Tate ve bu komikti ama hem Nadine hem de Jim-Billy gülmesine rağmen ben gülmedim.

Tate'ten kaçmak için yapacak bir şeyim de kalmamıştı çünkü Nadine bir bar taburesine oturmuştu ve Tate içkiyi çoktan bitirmişti

ve her zamanki Bud Light şişesini çıkardı. Kapağını kapatıp önüne bir paspas attıktan ve oraya koyduktan sonra, arka bara yaslandığım yerde yanıma doğru ilerledi.

Kıpırdayamıyordum çünkü kaçınma taktiklerimi kullanmıştım, bu yüzden Tate'in varlığı beni rahatsız etmiyormuş gibi davranmak zorundaydım.

Herkes sessizdi. Sonunda

Tate konuştu. Benimle.

"Cep telefonu aldın mı?" diye sordu.

"Hayır," diye cevapladım.

"Yarın izin gününde bir tane alacak mısın?" diye sordu.

"Hayır," diye yanıtladım.

"Mm," diye mırıldandı.

Bu gizemli bir yanıttı ve ben de gizemli bir Tate fikrinden hoşlanmadığım için "Ne?" diye sordum.

"Hiçbir şey, bebeğim."

Ona döndüm. "Lütfen, bana bebeğim demeyi keser misin?"

"Hayır," diye cevap verdi.

Gözlerimi devirdim ve elimi avuç içi yukarı bakacak şekilde ona doğru kaldırdım. "Anahtarlarınızı alabilir miyim?"

"Neden?"

"Ben gidip arka tarafta bir durum değerlendirmesi yapacağım."

Gözlerini kırıştırırken bile kaşları havaya kalktı. "Ne yapacaksın?"

"Stok sayımı. Elinizdekileri sayın ve stok tablosundakilerle aynı olup olmadığına bakın."

Tate bana "Bubba ve Krystal bunu yapıyor," dedi.

"Onları zahmetten kurtarıyorum," diye karşılık verdim.

"Neden?" diye sordu.

Kolumu bara doğru salladım. "Burada kimse yok. Yapacak bir şey yok."

Tate, "Öyleyse bir soda al, biraz ara ver," diye önerdi. "Meşgul olmamam mümkün değil," diye cevap verdim.

"Neden olmasın?" diye sordu.

"Çalışıyorum, bana para ödüyorsun. Gazoz içip çene çalamam. Bu doğru değil. Bir şeyler yapmam lazım."

"Belki de onu Tonia ve Jonelle için bir eğitim kursuna göndermelisin," diye araya girdi Nadine ve Tate ona sırtıtmak için başını ona doğru çevirdi.

Yakındık ama yakın olmadığımız zamanlarda bile onu gülümserken gördüğümde emin değildim.

Gülümserken iyi görünüyordu.

Omurgamı dikleştirdim ve elimi tekrar yukarı kaldırdım.

"Kaptan, bana anahtarlarınızı verebilir misiniz?" diye sordum,

Benim kadar bıkkın bir sesle.

Bana baktı, hala sırtıyordu, bana doğru bakmasının ne kadar iyi görüldüğünü görmezden gelmek için elimden geleni yaptım ve kotunun ön cebini karıştırdı, anahtarları çıkardı ve elime bıraktı.

"Keyfine bak," dedi.

"Teşekkürler," diye karşılık verdim ve hızla koridora çıktım.

* * * * *

Stok sayımım biraz uzun sürdü çünkü büyük bir işti ve daha fazla müşteri olup olmadığını kontrol etmek için dışarı çıkmaya devam ettim. Saat beş buçuk civarında nerede durduğumu not ettim ve iş çıkışı kalabalığın gelmeye başlamasıyla dışarı çıktım.

Saat altı buçukta, iş çıkışı kalabalığına birden Wood da dahil oldu.

Yarım saat önce gelen Dalton'un siparişimi doldurmasını beklerken Wood yanımdaki tabureye kaydı. Ona baktım ve gülümsedim.

"Merhaba," dedim.

"Hey Lauren," diye gülümsedi. "Araba tamam." "Bilmem gereken bir şey buldun mu?" diye sordum. Başını salladı. "Her şey yolunda."

Öyle olmalı. Brad, her iki yılda bir yenilemek için elden çıkardığını düşündüğümde bunun çılgınca olduğunu düşünsem de arabalarımızın bakımı konusunda takıntılıydı. Sıkı bir program dahilinde yağ kontrollerini yaptırıyor, lastikleri döndürüyor, motor ayarlarını yaptırıyor ve her iki

arabamızı da düzenli olarak

detaylı. Temizlenmiş değil, detaylı. Bunun için bir servet harcadı. Çılgınca.

"İçmek ister misin, Wood?" Dalton ona sordu.

Wood çenesini kaldırarak, "Evet," dedi,

"Coors."

"Anladım," diye yanıtladı Dalton ve buzdolaplarına döndü.

"Ne zaman çıkıyorsun?" Wood sordu.

"Pardon?" Dalton'un yüklediği tepsiyi kaldırıyor ve elimde dengede tutmaya odaklanıyordum.

"Bu gece bebeğim, ne zaman çıkıyorsun?" diye tekrarladı, sesi yumuşamıştı ve bana bebeğim diye hitap etmişti, kalbim daha hızlı atmaya başladığında gözlerim ona dikildi.

"Yedi, kızlardan birinin ne zaman ortaya çıkacağına bağlı."

"Bu gece yola çıkıyoruz," dedi ve devam etti. "İstiyor musun

bisikletimin arkasında mı olacak?"

"Pardon?" Tekrarladım, bisiklete binme düşüncesi karnımda bir heyecan yarattı. Daha önce hiç yapmamıştım ama hep yapmak istemiştim. Bu heyecanın biraz daha fazla olduğunu düşündüm çünkü o bisikletin üzerinde önümdeki kişi Wood olacaktı.

"İşini bitir, seni arabana kadar götüreyim, seni otele kadar takip edeyim ve sen ve ben dışarı çıkalım."

"Akşam yemeği yemem lazım," dedim ve gülümsedi.

"O zaman sen ve ben ata biner ve akşam yemeği yeriz," diye değiştirdi.

"İsterim -" Kabul etmeye başladım ama birden Tate geldi ve elinde Wood'un Coors'u vardı.

"Bu gece kalmana ihtiyacım var," dedi Tate, Coors'u Wood'un önüne koyarken ve o bana baktığı için ona bakmazken.

"Ne?" Tate'e sordum.

"Burası tıklım tıklım bebeğim, Wendy ve Tonia gelene kadar kalmalısın," diye cevap verdi Tate ve ben de haklı olduğunu görerek bara baktım. İş çıkışı içenlerle her zamankinden daha da kalabalıktı.

Yine de umutlu bir şekilde, "Wendy bu kalabalığı barın arkasında ikinizle idare edebilir," diye önerdim.

Tate, "Birazdan gidiyorum, halletmem gereken bir iş var," diye cevap verdi. "Ama -"

Sözümü kesti. "Kalmana ihtiyacım var."

"Um..." Ben başladım ama o uzaklaştı.

Wood'a döndüm ve onun Tate'i izlediğini gördüm ve pek mutlu görünmüyordu.

"Üzgünüm Wood, kalmam gerek," dedim usulca, kafasını bana çevirdi ve hâlâ pek mutlu görünmüyordu.

"Evet," diye yanıtladı.

"Tonia oldukça geç kalabiliyor. Pazar günü bir buçuk saat geç kaldı. Bilmiyorum -"

Konuşmayı kestim çünkü Wood'un yüzünün yumuşaklığını izledim ve o kadar iyi görünüyordu ki, tepsimi havada tutmaya ve bayılmamaya konsantre olmak zorunda kaldım.

"Başka zaman bebeğim," dedi Wood usulca. "Tamam," diye fısıldadım ve hareket etmedim.

Bir süre hareket etmeyince Wood bana gülümsedi ve başını tepsiye doğru eğdi. "İçkilerini servis etmek isteyebilirsin, Lauren."

"Oh!" diye bağırdım. "Tamam. Yarın gelip arabamı alacağım." Başını salladı.

"Sonra," dedi ben arkamı dönerken.

"Görüşürüz Wood," diye seslendim omzumun üzerinden.

* * * * *

Tonia kırk beş dakika gecikti ve geldiğinde Wood gitmişti.

Göğüslerinin hemen altından kesilmiş bir atlet ve kalçalarında neredeyse hiç olmayan bir mini etekle içeri girdi ve öyle bir sarkıyordu ki sanki cesurca hayaletten vazgeçmemeye çalışıyordu ama düşmek üzereydi. Ayrıca ayağında baldırlarına kadar uzanan çapraz askılı, gök yüksekliğinde ince topuklu ayakkabılar vardı.

İçeri girdiğinde rahat bir nefes aldım çünkü bir süredir çalışıyordum ve sakin bir gün olabilirdi ama yoğun bir geceydi.

"Hey Tate," diye nefes aldı, bana doğru bakmadan hemen yanımdaki bara uzanırken gözleri nemliydi.

"Kırk beş dakika geciktin," diye yanıtladı Tate. "Evet, ben -"

"Ayrıca bir fahişe gibi giyinmişsin," diye devam etti Tate ve nefesimi içime çektim, gözlerim yaklaşmış ama geri çekilmiş olan Dalton'a kaydı.

"Ne?" Tonia sordu.

"Kırk beş dakika geç kalıyorsun, fahişe gibi giyiniyorsun ve çalışmaya başladığında bir bok satmıyorsun. Söyle bana Tonia, sana neden para ödüyorum?"

"Şey..." saçlarını savurdu çünkü her zaman saçlarını savururdu ama bu kez gergin olduğunu gizlemek için yaptığını fark ettim, "içki servisi yapmak için."

"Vardiyanız neredeyse bir saat önce başladı. O saat içinde bu içeceklerden herhangi birini servis ettiniz mi?"

"Burada değildim Tate, bir durumum vardı -" Tonia başladı.

"Kadın, senin her zaman bir durumun var ve benim umurumda değil," diye Tate onun sözünü kesti. "Kıçını kaldırıp kapıdan çık. Benden bu kadar."

Wendy yanıma kaydı ve orada kaldı ama ben gözlerimi önümdeki manzaradan ayıramıyordum.

"Beni kovuyor musun?" Tonia fısıldadı, gözleri büyüyor ve vücudu geriliyordu.

"Evet," diye yanıtladı Tate. "Ama Krystal -"

"Bubba geri döndü, senden hiç hoşlanmadı, Krystal senden hiç hoşlanmadı ve ben de senden hiç hoşlanmadım. Hep geç kalıyorsun ve buradayken bekârlar kulübündeymişsin gibi davranıyorsun. Bu saçmalığa ihtiyacım yok. Git buradan."

"Ama -"

Tate eğildi ve kırptı, "Sürtük, git."

Bir an için far ışığına tutulmuş bir geyik gibi donmuş bir halde ona baktı, sonra döndü ve hızla kapıdan çıktı.

Tate'in gözleri bana kaydı ve ben de hazırlandım.

"Sen yoksun. Ben işimi erteleyeceğim ve burada kalacağım."

"Ben kalabilirim, Wendy'ye yardım ederim," diye teklif ettim.

Eğildi ve her zamanki öfkesinin çok ötesinde görünüyordu, o kadar ötesinde ki geri adım atmak yerine bedenimi olduğu yerde kalmaya zorlamak zorunda kaldım.

"Bebeğim -" diye başladı.

Ellerimi havaya kaldırdım. "Pekala, Kaptan, ben gidiyorum."

Bana bir el uzattı. "Önlüğünü ver, paranı vereyim."

"Çarşamba günü alabilirim," diye teklif ettim ve gözleri tekrar gözlerime çarptı ve ellerim hemen önlüğün iplerini çekmek için arkama gitti. "Beni paraya çevirmene izin vereceğim."

"İyi düşünmüşsün," diye mırıldandı.

Ona önlüğümü verdim, barın arkasına geçti ve ben de bana kocaman gözlerle bakan Wendy'ye döndüm ama o gözler dans ediyordu ve dudaklarını ısıırıyordu.

"Gülme, bu hiç komik değildi," diye fısıldadım.

"Sistah, Tonia ile yeterince çalışmadın," diye fısıldadı.

"Güven bana, o merhaba... Larry... bizdik."

Dalton, "Kesinlikle," diye mırıldandı ve Wendy kıkırdadı, Tate bize döndü, Wendy kaçtı ve Dalton barın aşağısına doğru yürüdü.

Bekledim ve Tate bana bahşişlerimi verdiğinde onları saymadım bile, sadece "Teşekkürler, sonra görüşürüz" diye mırıldandım, bahşişlerimi çantama tıktırdım ve oradan çıktım.

* * * * *

O gece yine ay ışığında yüzmüştüm ve yatağında yüzükoyun uzanırken bunun gerçekten aptalca bir fikir olduğunu fark etmiştim. Enerjimi korumalı ya da İtalyan restoranına girip kendime spagetti hazırlamalı ve kafayı bulmalıydım.

Kendimi yataktan dışarı sürükledim, duş aldım, izin verebileceğim en minimal tuvalet hazırlıklarını yaptım (fönlü saç, yüz pudrası, allık ve rimel sürdüm), bir çift beyaz şort (garip bir şekilde üzerimde çok bol duruyordu) ve sessiz pastellerin rastgele bir deseni olan tüllü malzemedен yapılmış spagetti askılı bir üst giydim, bir

ince bir fırır vardı ve bir başka minik fırır da etek ucunu süslüyordu. Parmak arası terliklerimi giydim, güneş gözlüklerimi aldım (çünkü hava sadece sıcak değildi, sadece Colorado'nun yapabildiği gibi süper güneşliydi), Betty'nin büyük fincanlarından biriyle kendime kocaman bir kahve yaptım ve havuz kenarındaki şezlonglara doğru yürüdüm.

Giderken Betty'ye el salladım, o da bana el salladı, en yakın şezlonga uzandım ve içine çöktüm.

Havuzun parıldayan suyuna bakarken kahvemden iki yudum aldım, fincanımı serin güverteye bıraktım ve hemen sızdım.

* * * * *

"Ace," diye
duydum.

Bunun tuhaf olduğunu düşündüm. Uyurken Tate'in bana söylediği pek çok şeyi duyuyordum (gerçi son zamanlarda yaşlı ve şişman olduğumla ilgili ilk yorumu değildi, o zamandan beri söylediği şeylerdi, Brad'in iyi bir şeyi çöpe atmasıyla ilgili, Tate'in bana tatlı rüyalar gördürmesiyle ilgili, bana "benim" demesiyle ilgili ve bunun gibi şeyler). Ama bana Ace dediğini hiç duymadım.

"Bebeğim," diye duydum.

İşte yine oradaydı. Tuhaf.

Hafifçe yer değiştirdim, sırtımı biraz gerdim ve sonra tekrar uykuya daldım.

"Laurie, bebeğim, uyan." Tate'in nazikçe söylediğini duydum, parmaklarımın benimkilere yaklaşıp sıkıldığını hissettim. "Burada kızaracaksın."

Gözlerimi açtığımda Tate'in üzerime eğildiğini gördüm ve bedenim sarsıldı.

"Lanet olsun," diye nefes aldım, "ne..." Konuşmayı kestim, etrafıma bakındım ve Betty ile Ned'in havuzunun kenarındaki bir şezlongda uzandığını gördüm. "Kahretsin," diye fısıldadım, "uyuyakalmışım."

"Evet," dedi Tate ve gözlerim hareket ettiğini görmek için ona gitti ve şok içinde bir kalçasını şezlongun kenarına kaydırmasını izledim, kalçalarımı onunkine uyum sağlamak için yoldan itti. "Güneş kremi sürdün mü?" diye sordu.

Benimkine bastırđı kalçasına **b a k ı y o r d u m ,**
b u yüzden takip edemiyordum.

"Pardon?"

"Güneş kremi, bebeğim, burada güneşe daha yakınsın, hiç bulut yok ve güneş kremin yoksa kızarırsın."

Gözlerim onun yüzüne gitti. "Güneş kremim yok."

"O zaman kızaracaksın. Hadi odana gidelim."

Vücudum

dond u. "Benim

odam mı?"

Ayağ a kalktı ve elini bana doğru uzattı. "Kalk, Ace."

"Ne?"

Kendini tekrar etmedi. Eğildi, elimi tuttu ve beni salondan dışarı çıkardı. Sonra tekrar eğildi ve neredeyse dolu olan kahve fincanımı aldı. Sonra eli hâlâ benim elimdeyken beni otoparka doğru sürükledi.

Hala uyuyor gibiydim, bu yüzden itiraz etmedim ama resepsiyona doğru baktım ve Betty'nin bizi izlediğini gördüm. Güneş gözlüklerimle kaplı gözlerim onunkilere takılınca coşkuyla el sallamaya başladı ve emin değildim ama sandalyesinde zıplıyor gibi görünüyordu.

Tate beni on üç numaralı odanın dışında durdurdu ve doğrudan kapıma götürdü, yerini bilmesine imkân yoktu, benim de hâlâ fark edemeyecek kadar uykulu olduğum bir şeydi bu.

"Anahtarın yanında mı?" diye sordu, ben öylece dururken.

Cebimden çıkardım, benden aldı, kapıyı açtı, elimi kullanarak beni önüne aldı ve içeri itti, o da takip etti.

Sonra elimi bıraktı, kapı kapandı ve doğruca perdelere gitti, onları araladı ve parlak güneş ışığı odaya vurdu. Güneş gözlüklerimi saçlarımla birlikte kafama kadar yüzüme ittim ama tüm o güneş ışığı üzerime vurduğunda daha iyi düşündüm.

Bana döndü, anahtarı yatağın üzerine fırlattı ve "Quick Way'de muhtemelen aloe vera vardır" dedi.

Göz kırptım.

"Yanıyorsun," diye açıkladı, bana doğru yürüdü, sonra da "Aloe veraya ihtiyacın olacak," diyerek beni geçip banyoya gitti. Sonra banyodan seslendi, "Caddenin karşısındaki hızlı yol."

"Nerede olduğunu biliyorum," diye karşılık verdim, kendime gelmişim ve Tate'in odama girmesine nasıl izin verdiğimi merak ediyordum.

Musluğun sesini duydum, sonra dışarı çıktı ve doğruca çaydanlığa gitti. Onu kaldırdı, içinde su olup olmadığını kontrol etmek için salladı, tabanına geri koydu ve açma düğmesini çevirdi.

Fincanı yere bırakıp doğrulurken, "Kahveye ihtiyacın var," dedi.

"Burada ne yapıyorsun?" Ben sordum.

"Tamam," dedi ve eli arka cebinde, bana doğru dört adım yürüdü. Yanıma geldiğinde elini bana doğru çevirdi, diğer eliyle benimkini kavradı, avuç içi yukarı bakacak şekilde kaldırdı ve pahalı görünümlü bir cep telefonunu elime tutuşturdu. "Cep telefonu," dedi gereksiz yere, bir eli hala benimkini tutarken diğer eli cebine geri döndü. Elimdeki telefonun üstüne bir zarf koymak için tekrar döndü. "Bilgileriniz, numaranız. Şarjı var. Şarj aleti ve kutusu Harley'deki çantamda. Seni kızartırken gördüm ve uyandırmak için bıraktım."

Hâlâ hücreye bakıyordum.

Sonra ona baktım. "Bana cep telefonu mu aldın?"

"Güneşin altında uyuyordun bebeğim, alışveriş merkezine gitmiyordun.

bir telefon almak için. Ben de sana bir telefon aldım." "Neden?" diye sordum.

"Bir telefona ihtiyacın var," diye yanıtladı. "Ama -"

"Telefonun olmaması güvenli değil." "I -"

"Ve bu konuda ağız dalaşına girmeyeceğim."

O sırada parmaklarının hâlâ elimi avuç içimde tuttuğunu fark ettim ve elimi onunkinden çekip bir adım uzaklaştım.

"Sana geri ödeyeceğim," dedim.

"Zaten yaptım, stok sayımının çoğunu yaptım. Senin işin değil. Bu senin ikramiyen."

"Ama -"

Sözümü kesti ve bunu kızgınlıkla değil, biraz sinirli ama biraz da yorgun bir ses tonuyla yaptı. "Lauren, ciddi, sadece kapa çeneni, tamam mı?"

Ona baktım. Çift vardiya çalışmıştı ve dün gece çok yordu. Zaten çalışmaması gereken bir işte çalışarak uzun bir gün geçirmişti. Birini kovmuştu ve bu konuda gerçekten pislik gibi davransa da, Wendy ve Dalton'ın tepkileri ve Tonia'nın kendim gibi davrandığını gördüğümde, muhtemelen uzun zamandır bunu bekliyordu. Birinin bunu yapması gerekiyordu ve muhtemelen bu hoş bir şey değildi. Şimdi, bir garson eksikimiz vardı ve beni işe aldıktan sonra hala piyasadaydılar çünkü gerçekte, beni almadan önce iki garson eksikleri vardı. Her zamanki gibi sıkışmıştı.

"Dün uzun bir gün geçirdin," diye ağzımdan kaçırdım. Kaşları birbirine çatıldı. "Yine mi geldin?"

"Hiçbir şey," diye mırıldandım. "Kahve ister misin?" "Kahve ister misin?" diye sordum ve gözleri bana o kadar dikkatle odaklandı ki, kim olduğumu bilmiyormuş gibi baktığına yemin edebilirdim.

Sonra da, "Hayır Ace, Bubba'nın yerine gitmeli ve adaşının barın arkasında olduğundan emin olmalıyım," dedi.

"Yani Bubba geri mi döndü?"

"Evet, Tonia'dan çok daha iyi olmasa da, en azından onun yer kaplaması bize paraya mal olmuyor."

"Ah," dedim usulca ve sonra kapı çalınınca sıçradım.

"Misafir mi bekliyorsun?" Tate sordu ve ben önce kapıya sonra ona baktım.

"Muhtemelen Betty'dir," diye mırıldandım, kapıya döndüğümde başını pencereden içeri bakarken gördüm ve sonra kayboldu, ben de gülümsedim. "Betty," diye onayladım, sonra üniformalı bir polisin pencerenin önünde durup içeri baktığını gördüm ve yüzümdeki gülümseme dondu. "Ne oluyor -?"

Ama Tate harekete geçmişti. Odanın diğeri ucundaydı ve ben daha gözümü kırpmadan kapıyı açmıştı.

"Frank," diye selamladı Tate, kapıyı ardına kadar açtı ve memur da Betty gibi içeri girdi.

Polis memuru Tate'e "Seni arıyordum, bisikletini gördüm" dedikten sonra bakışları bana geldi.

Betty, "Umarım kızmazsın Laurie, ama Tate'e ihtiyacı olduğunu söyledi," diye araya girdi.

"Neler oluyor?" Tate sordu ve gözlerini memurdan ayırmadı.

"Tonia Payne dün gece tecavüze uğradı," diye anons etti memur.

Nefes nefese kaldım, elimdeki eşyaları yatağı fırlattım ve Tate'in yanına koşarken aynı anda "Aman Tanrım" diye fısıldadım.

Memur bana baktı ve "Bunu doğru anladınız" dedi. "Ne oldu lan?" Tate homurdandı ve ben gecikmeli olarak Kendini kıpırdamadan tuttuğunu ve yüzünün kaya gibi sert olduğunu fark ettim ama ondan ölümcül bir enerji yayılıyordu. O kadar güçlü, o kadar kuvvetliydi ki, hızla odayı dolduruyordu ve eğer Betty kapıda durup kapıyı açık tutarak Tate'in enerjisinin bir kısmının dışarı çıkmasına izin vermeseydi, hepimizi boğacağından korkuyordum.

Frank Tate'e, "Kötü, dostum, kötü derken ciddi söylüyorum," dedi. "Berbat durumda, hastanede. Onu bıçakla öldürmüş."

Betty haykırdı ve hiç düşünmeden elim havaya kalktı ve Tate'in pazusunu kavradım ve ağırlığımı ona verdim çünkü bunu yapmazsam bayılabilirdim.

Tate yer değiştirdi, böylece elim ayrıldı ama ben yere düşmedim çünkü o yer değiştirdi, böylece kolu belime dolandı ve beni kendi tarafına doğru çekti.

"Tanrı aşkına Frank, dinleyicilerin var," diye bağırdı Tate.

Frank, Betty ve bana baktı ve mırıldandı, "Kahretsin. Doğru ya. Üzgünüm."

"Doğru, özür dilerim," diye tekrarladı Tate çileden çıkmış bir halde. "Sabahın üçünde bunu söyleyemezsin, çünkü bu kadınlar az önce paylaştığın şey beyinlerine işlediği için uyuyamayacaklar."

Frank yine, "Özür dilerim," diye mırıldandı.

Tate, "Bana bu adamı yakaladığını söyle," diye sordu. "Neden burada olduğumu düşünüyorsun?" Frank sordu.

Tate, "Çünkü bu adam sende değil," diye ısırdı.

"Sana ihtiyacımız var, Tate," dedi Frank ve dört kelimesinde ince ama çaresiz bir yalvarış vardı.

Ama şaşırdım. Neden Tate'e ihtiyaçları olsun ki?

Çenesinde bir kas sıçraması görmek için ona baktım. Sonra "Dışarı." diye kestirip attı.

Betty kapıdan çekildi ve Frank de kapıdan çıktı ama Tate beni önüne doğru kıvırmadan önce belimi sıktı. Tam önüne, kalçalarımız ve göbeklerimiz birbirine değiyordu!

Bana bakarak, "Şu kapıyı kapat, kahveni yap ve sakın beni dinleme. Geri geleceğim."

Sonra beni bıraktı ve Frank'i takip etti.

"Ah canım," dedi Betty ve ben de ona baktım.

"Tonia," diye fısıldadım ve gözlerim yaşlarla doldu.

Yani, onu çok iyi tanı mıyordum ve ondan hoşlan mıyordum ama bıçakla tecavüze uğramak?

Betty başıyla onayladı, elimi tuttu ve beni yatağa götürdü. Oraya varınca ellerini omuzlarıma koydu ve bastırdı.

Ben oturduktan sonra "Kahve yapacağım," diye fısıldadı ve sonra çaydanlığa döndü.

O kahve yaparken ve ben kendimi toparlarken Betty sessizdi. Sonra yatağa iki fincan getirdi, yanıma oturdu ve benimkini bana uzattı.

O zaman sordum, "Polisler neden Tate'e gelsin ki?"

"Eskiden onlardan biriydi" diye cevap verdi ve ben de ona baktı.

"Gerçekten mi?"

"Yeppo... ve iyi bir tane."

"Neden şimdi değil?" diye sordum. "Neeta," diye cevap verdi. "Pardon?"

"Neeta." Yüzümü gördü ve dizimi okşadı. "Uzun hikâye ve üzücü bir karmaşaydı. Sana sonra anlatırım. Ama şimdi Tate dışarıdayken zamanı değil. Tamam mı?"

O zaman bilmek istedim ama haklıydı, ben de "Tamam" dedim. "Her neyse, ona gelmeleri iyi oldu," dedi. "Tate'in onu bul."

"Ama barmen olduğu halde polisler ondan nasıl yardım isteyebilir?" Ben sordum, o da gülümsedi.

"O bir barmen değil, tatlım, o bir ödül avcısı." "Ne?" Nefes aldım.

"Duyduğuma göre onlar da iyiymiş. Bubba işten kaytarmadığında ve Krystal'ın tam kadro çalıştığında, Tate kanun kaçaklarını bulmak için ülkenin dört bir yanına çağırılıyor."

"Gerçekten mi?" Hâlâ sadece nefes alıp vererek konuşuyordum.

"Evet, Laurie. Tatum Jackson hayatını bir barın arkasında geçirecek türden bir adam değil."

Gözlerim kapıya kaydı.

"Vay canına," diye fısıldadım.

Betty, "Kahveni iç," diye ısrar edince ona dönüp baktım ve öylece oturdum, o da "Kahve, tatlım," dedi.

"Doğru," diye fısıldadım ve kahvemi içtim.

* * * * *

Beş dakika sonra kapı çalındı.

Betty onu almak için koştu çünkü ben yatakta bağdaş kurmuş kahvemi yudumluyordum.

Tate içeri girdiğinde Betty'ye başıyla selam verdi ama hemen yanıma geldi, durdu, yatağın üzerine bir telefon şarj aleti ve parlak bir kutu attı ve bana baktı.

"Gece yüzmeleri bitti Ace," dedi sert bir sesle. Gözlerimi ona diktim ve şaşkınlıkla, "Pardon?" diye fısıldadım.

Belinden eğildi, kalçalarımın iki yanına birer yumruk koydu, yüzüme baktı ve ben hareket edemeyecek kadar

sersemlemiştim.

"Gündüz vakti ve Ned ya da Betty etrafta olmadıkça yüzmek yok," diye emretti.

"Ama, sen nasıl -?"

"Odana gireceksin, zinciri takacaksın ve orada kalacaksın, anladın mı?"

"Ama -"

Tate, "Kim olduğunu ve yalnız olduklarını kesin olarak bilmeden kapıyı açmazsınız," diye devam etti.

"I -"

"Numaralarımı telefonuna programladım. Bir yere gitmen gerekiyor ve gece vakti, beni ararsan aşağı inerim ve bisikletimin arkasına binersin."

Yutkundum ama gözlerim hâlâ yaşlarla doluydu. "O kötü biri," diye fısıldadım.

"Hayatta kaldığı için şanslı olacak," diye fısıldadı.

"Tate," diye fısıldamaya devam ettim, ona ilk kez adıyla sesleniyordum.

Gözlerinin kapanışını ve yüz hatlarına tuhaf bir şeyin hücum edişini biraz da hayranlıkla izledim. Tuhaftı çünkü hem sıcak hem de acı verici görünüyordu.

Onları açtı ve sessizce, "Dün gece onu serbest bıraktım," dedi.

Elim parmaklarımı onun koluna dolamak için hareket etti. "Bu senin hatan değildi."

"Onu serbest bıraktım," diye tekrarladı. "Tate, yapma," diye fısıldadım.

"Bu konuda nazik değildim," diye devam etti. "Yapma -"

"Ağzımdan duyduğu son şey ona kaltak dediğim oldu."

"Tate -"

"Vardiyadaydı -"

Parmaklarım sıkıştı ve daha yakına eğildim, "Tatlım, yapma."

Sessizdi ve bir süre birbirimizin gözlerinin içine baktık.

Sonra da "Artık gece yüzmek yok bebeğim" diye emretti.

"Tamam," dedim usulca.

Betty'ye, "Biraz aloe veraya ihtiyacı olabilir," diyerek kapıya doğru yürüdü.

"Doğru, Tate," diye cevap verdi Betty kimseye, çünkü o kapıdan çıkmıştı.

Betty bana döndü ve öyle bir sırttı ki, farklı duygular içinde olmasaydım, özellikle de içinde bulunduğumuz koşullar düşünüldüğünde, tuhaf bir şekilde, mutlulukla umutlu olduğunu düşünebilirdim.

Ama tek söyleyebildiğim ya da düşünebildiğim "Yüzdüğümü nereden biliyordu?" oldu.

Betty, "Neden iyi bir polis olduğunu, neden iyi bir ödül avcısı olduğunu, Tate Jackson hepsini biliyor," diye yanıtladı.

Bunun benim için iyi bir haber olduğunu düşünmemiştim.

Umarım Tonia'ya zarar veren adam için de aynı derecede kötü bir haberdir.

Beşinci Bölüm

Bitkin Sen

Ertesi gün, saat öğleden sonra ikiyi geçiyordu ve o geldiğinde Bubba'nın yerinde yine sakin bir gündü.

Ben çıktım ve Dalton barın arkasındaydı.

O sabah en çok ağrıyanın bacak kaslarım mı, kol kaslarım mı, karın kaslarım mı yoksa popo kaslarım mı olduğunu anlamaya çalıştım ama hepsi eşit derecede ağrıdığından karar veremedim.

Jim-Billy içeri girdiğinde Dalton ve Jim-Billy Tonia'yı tartışarak vakit geçirdiler. Dalton biraz gergin görünüyordu, sanki hiç uyumamış gibiydi, muhtemelen Tonia'dan korktuğu için bu şekilde görünüyordu. Beni üzdüğünü görene kadar Tonia hakkında konuştular, Jim-Billy Dalton'a bir bakış attı ve ikisi de bu konuda sustular.

Dalton, Jim-Billy ve kendime şarküteriden sandviç almak için dışarı koştum, La-La Land'e uğrayıp hepimize içinde fıstık ezmesi olan brownieler aldım.

O sabah kahvemi ve kahvaltımı almak için içeri girdiğimde Shambles "Bu haftanın teması fıstık ezmesi, bebeğim" diye bağırmıştı, ben de tema fıstık ezmesiye çocuklara ikram etmek için geri dönmek zorunda kaldım. Fıstık ezmesine bayılırdım.

Günü, iki gün önce tam olarak bitiremediğim stok sayımını tamamlayarak ve Dalton'un iyi olduğundan emin olmak için ön tarafa gidip gelerek geçiriyordum. Görevimi yeni bitirmiştım ve o gece dizüstü bilgisayarımda oluşturup Krystal'a sunacağım hesap çizelgesini zihnimde tasarlıyordum. Koridorda yürürken ön kapının açıldığını ve Tate'in içeri girdiğini gördüm.

Yüzüne bir kez baktım ve ayaklarım takıldı.

"Hey Tate, haber var mı?" Tate gelir gelmez Dalton'ın sorduğunu duydum.

"Ace," diye seslendi Tate, gözleri benim üzerimdeydi, Dalton'un sorusuna cevap vermiyordu. "Arkanı dön. Ofis," diye emretti.

İtiraz etmedim. Başımı salladım, döndüm, koridorda aceleyle ilerledim ve ofis kapısının önünde onu bekledim. Geldiğinde anahtarlarıyla kapının kilidini açtı ve iterek açtı, ben de ondan önce gelebileyim diye kapıyı tuttu. İçeri girerken ışık düğmesini çevirdim, birkaç adım attım ve döndüm. Tate kapıyı kapattı ve sırtını kapıya dayadı.

Konuşmak için ağzımı açtım.

"Bu sabah öldü," diye duyurdu Tate.

Gözlerimi ve ağzımı kapattım, sonra gözlerimi açtım ve ona doğru yürümeye başladım.

"Yapma," diye homurdandı ve ben sarsılarak durdum. "Bana yaklaşma, bebeğim."

"Kaptan -"

Sözümü kesti. "Dün bana adımı söyledi, Ace."

Yutkundum ve mırıldandım, "Um... Tate -"

"Betty ve Ned'le konuştum," diye tekrar araya girdi. "Seni evlerine daha yakın bir odaya taşıyorlar. Sonda olmanı istemiyorlar. Çok uzaktasın."

"Tamam," diye kabul ettim.

"Bugün işe yürüyerek mi gidiyorsun?"

diye sordu. "Evet," diye cevap verdim.

"Saat yedide burada olacağım, seni eve götüreceğim," dedi bana. "Jim-Billy'ye soracağım -"

"Burada olacağım

Lauren." "Tamam," diye

fısıldadım.

Konuşmayı kesti ve birbirimize baktık.

Sonunda, "Sen sorumlu değilsin, Tate" diyecek kadar cesur davrandım.

Cevap vermedi.

Ona doğru bir adım attım ve sert yüzü daha da sertleşince durdum.

"Değilsin," diye fısıldadım.

"Neden geceleri yüzüyorsun?" diye sordu ve konuyu değiştirmesi üzerine başımı yana eğdim.

"Neden geceleri yüzüyorum?"

"Evet."

"Uykusuzluk çekiyorum," diye cevap verdim. "Hep vardı, çocukken bile."

"Uyuyamıyor musun?"

Başımı salladım. "Bazen bırakamıyorum. Bazen gecede iki, üç kez uyanıyorum. Bazen uyandığımda tekrar uyuyamıyorum."

"Demek yüzüyorsun," dedi.

"Şey, normalde değil, gerçi evde bir havuzum vardı ama nedense hiç kullanmadım. Ama burada..." Bitirmedim çünkü Brad ve benim havuzumu neden nadiren kullandığımı ya da Ned ve Betty'ninkini neden bu kadar sık kullandığımı bilmiyordum.

"Adamın uyumana yardım etmedi mi?" Tate sordu ve ben nefesimi çektim.

Bu onu ilgilendirmezdi, hiç ilgilendirmezdi.

Yine de, "Bu konuda pek bir şey yapabileceğinden emin değilim. Bu biraz..." Durakladım ve sözümü şöyle bitirdim: "Bu onu rahatsız ediyordu, bu yüzden sonunda zor bir gece geçireceğimi bilsem misafir yatak odasına geçerdim."

"Bunu yapmana izin mi verdi?"

"İzin mi?" Kafam karışmıştı. "O istedi."

"Seninle paylaştığı yatağı terk etmeni istedi," dedi Tate, Brad'in iyi bir uyku çekebilmek için benden başka bir yatağa geçmemi istemesi, hayatımızdan vazgeçmemi, birkaç eşyayı büyük bir bandanaya koymamı, bir sopaya bağlamamı ve berduş olmamı istemesi gibi bir şeydi.

"Neden bundan bahsediyoruz?" Sessizce sordum.

"Yüzdükten sonra uyudun mu?" Tate sessizce karşılık verdi, sanki bu bir sorguymuş gibi bana sorular yöneltmeye devam ediyordu.

"Pardon?"

"Yüzdüğün o geceler, içeri girdiğinde uyuyakaldın mı?"

"Evet."

"Tekrar uyandın mı?"

"Hayır."

"Kendini tüketmişsin," diye tahmin etti.

"Belki, dinle -"

"Yani, belki de sizi yormuş olsaydı, uyumakta g ü ç l ü k çekmezsiniz."

"Beni yordu mu?"

"Evet, Ace, becerdin sen Yani zor sen yapamadım hareket ettin, uyumaktan başka bir şey yapamadın. Seni çok yordu."

O anda hareket edemiyordum, bakmaktan başka bir şey yapamıyordum.

"Yatağımdaydın, uyuyamadın, ben de öyle yapardım" dedi.

"Tate," diye nefes aldım.

"Şimdi bana gelmek ister misin?" diye sordu sanki bir meydan okumaymış gibi.

"I..." Yutkundum, "Sanmıyorum."

"Bu muhtemelen iyi bir karar."

"Kızgınsın," dedim usulca ve bunun o olduğuna karar verdim. Bu yüzden endişe verici şekilde davranıyor, bu çılgınca şeyleri söylüyordu. Bana kızginken istemediği pek çok şey söylediğini anlatmıştı, bu yüzden olmalı.

"Evet bebeğim, kızgınlım. Onu kovduğumda ve söylememem gereken şeyleri söylediğimde kızgındım. O gitti, onu bağlayan ve içini dışını kesen lanet olası bir psikopat tarafından yakalandı. Adam bunu yaparken kız hayattaydı, yaptığı süre boyunca. Tüm saçlarını kafa derisinden kesti, kafa derisini bile kesti ve çok fazla kanamadı çünkü verecek çok fazla kanı kalmamıştı. Sonra da onu çıplak, açıkta ve kanlar içinde, köpeğini gezdiren yaşlı bir kadın tarafından bulunması için bıraktı. Şimdi bu yüzden kızgınlım."

Bana söylediği şeyden nefret ettim, bunu bilmekten nefret ettim, çağrıştırdığı görüntülerden nefret ettim, bunun Tonia'nın, onun güzel vücudunun ve muhteşem saçlarının başına gelmiş olmasından nefret ettim. Bununla ilgili her şeyden nefret ettim.

Ama bırakması gerektiğini biliyordum. Bırakmam için bana neden güvendiğini bilmiyordum ama güvendi ve ben de bunu kabul etmem gerektiğini biliyordum.

"Sen sorumlu değilsin," diye tekrarladım.

"Kıçına tekme bastım ve bir saat geçmeden ölmüştü."

"Tate, sen sorumlu değilsin. Tonia değildi, başka biri olabilirdi."

"Ama o Tonia'ydı."

Bir süre daha birbirimize baktık.

Sonra fısıldadım, "Şimdi sana gelebilir miyim?"

"Bunun için hazır mısınız?"

"Bilmiyorum."

"Odayı geçmelisin, Ace, hareket etmiyorum."

Hiç düşünmedim. Sadece odayı geçtim.

Yanına vardığımda kendimi onun uzun bedenine bıraktım, kollarımı beline doladım ve yanağımı ona bastırdım.

göğsüne yasladım. İşim bittiğinde kolları beni öyle sıkıca sardı ki nefesim kesildi.

Yanağını başımın tepesine yasladığını hissettim.

"Bunu yapacağını nereden bilebilirdim?" diye cevap beklemediği bir soru sordu ki bu iyi bir şeydi çünkü o bilebilirdi ama ben yapana kadar bilmiyordum.

"Sen sorumlu değilsin tatlım," diye fısıldadım göğsüne.

"Bunu söylemeye devam et bebeğim, belki aklına yatar."

"Sen sorumlu değilsin."

Beni sıktı.

"Betty bana ne iş yaptığını söyledi," dedim sessizce. Tate cevap vermedi.

"Onu bulacak mısın?" Ben sordum.

"Evet, onu bulacağım, her ne kadar benden bunu istediklerini düşünseler de istemediklerinden eminim."

Ona bakmak için başımı arkaya eğdim ve ben eğildiğimde onun da başı yukarı kalktı.

"Neden olmasın?"

"Onu bulursam, Ace, aletini koparıp boğazına sokacağım."

Yüzümün buruşmasına ve ağzımın "İğrenç" diye mırıldanmasına engel olamadım.

Bana gülümsedi, yüzüm buruşmamıştı ve ben onun ağzına baktım.

Kollarından biriyle beni serbest bıraktı, böylece eli çeneme kadar gelebildi.

"Laurie, onu bulacağım," diye söz verdi.

"Tamam," diye fısıldadım.

"O yüzden endişelenmeyin," dedi.

Başımı salladım ve başımı sallayışım onun elini çözmedi.

"Tamam." "Bana inanıyor musun?" diye sordu.

"Evet," diye cevap verdim ve yaptım.

"Yani tatlı rüyalar göreceksin?"

Oh.

Beni

m.

Tanr

ım.

Bedenim kendiliğinden onunkinin içinde eridi. Tek söyleyebildiğim "Tate," oldu.

Yüzü benimkine yaklaşırken nefesimi tuttum ve izledim, çenemdeki elini kullanarak benimkini kendine doğru yaklaştırdı ve son saniyede gözlerimi kapattım, beni öpeceğini düşündüm, hatta umdum ama burnunun yan tarafının benimkine değdiğini hissettim, sonra dudaklarını alnımda hissettim.

"Saat yedide, bebeğim, bisikletimle," diye mırıldandı, sonra beni öptü, bıraktı, beni uzaklaştırdı, döndü ve kapıdan çıkıp kayboldu.

Çok uzun süre boş salona baktım. Sonra daha fazla baktım.

Sonra boş salona "Az önce ne oldu?" diye sordum. Cevap gelmedi.

* * * * *

Dörde çeyrek kala kapı açıldı, Krystal içeri girdi ve ben bakakaldım.

Saçları artık platin sarısı değil, abanoz rengiydi. Bu değişiklik şaşırtıcıydı ve ona çok yakışmıştı.

Gözlerimi Yeni Krystal'dan ayırabildiğimde, peşinde bir adam olduğunu gördüm ve sonra ona baktım.

Dev gibiydi, mamut gibiydi. Neredeyse iki metre boyunda olmalıydı; açık kahverengi saçları ve dolgun, kalın bir sakalı vardı. Omuzları genişti, bacakları ağaç gövdesi gibiydi, kolları sağlam dallar gibiydi ve büyük bir göbeği vardı, bu da ona yakışıyordu çünkü o da sağlam görünüyordu ve devasa fiziğinin geri kalanıyla uyumluydu. Bol beyaz bir tişört, solmuş bir kot pantolon ve Carnal'ın olmazsa olmazı motosiklet botları giymişti.

Gözleri bana dikildi ve büyüdü, sonra gürledi, "Tam isabet!" ve üzerime doğru geldi.

Kaçamak bir manevra yapacak vaktim olmamıştı ki parmakları omzuma dolandı, sert bir sarsıntı verdi ve bedenim onunkiyle çarpıştı. Kolları beni sardı ve bir o yana bir bu yana savurdu.

"Lauren, Süper Garson!" diye başımın üzerinden bağırdı ve beni sallamayı bıraktığında ona bakmak için başımı geriye doğru eğdim.

"Merhaba," dedim.

Bana baktı ve kendini tanıttı, "Bubba."

"Tahmin etmiştim," dedim ve gülümsedi; gülümsemesi de diğer her şeyi gibi kocaman ve eziciydi.

"Krys bana senden bahsetti. Senin boktan biri olduğunu söyledi," diye beni bilgilendirdi ve gözlerim Jim-Billy'nin yanında duran Krystal'a kaydı ve ifadesiz bir yüzle bizi izliyordu (hafif sinirli görünmek dışında).

Bu iltifat beni oldukça şaşırtmıştı. Krystal kırılması zor bir ceviz gibi görünüyordu. Evde oturup Bubba'ya işimde iyi olduğumu söylediğini hayal bile edemezdim. Evdeyken zamanını onu rahatsız eden sayısız şeyi, neden yaptıklarını ve nasıl asla durmayacaklarını düşünerek ya da Bubba evdeyse ona sopa göstererek geçirdiğini hayal ediyordum. Beni överek değil.

Bubba'ya "Teşekkürler, bu çok hoş," dedim ve gitmeme izin verdi. "Sonunda düzgün bir garson," diye ilan etti, hantalca

Barın arkasına geçti ve doğruca buzdolabına gidip bir bira çıkardı. Arkasını döndü ve üstünü çevirdi. "Uh... ölümler hakkında kötü konuşmak istemem."

Jim-Billy'ye baktım ve irkildiğini gördüm. Sonra tekrar Bubba'ya baktım ve Krystal'ın şimşek gibi hızlı bir şekilde onun yanında olduğunu ve parmaklarını Bubba'nın bira içmek için kaldırdığı bileğine doladığını ve bileğini çektiğini gördüm. Bira fışkırdı ve Bubba'nın sakalına ve gömleğine bulaştı.

"Kadın!" diye bağırdı sakalını sıvazlayarak.

"Çalışmak için buradasın, Bub, birini bağlamak için değil," diye tersledi. "Eğer bir bar sahibi olamayacaksan, bar sahibi olmanın ne anlamı var?

Lanet olası bira mı?" diye karşılık verdi.

"Bilemiyorum. Belki ipoteğimizi ödeyebilmek için onları satabiliriz?" diye alaycı bir şekilde önerdi.

Bubba kaşlarını çatarak ona baktı ve "Tekrar soruyorum hayatım, neden bu kadar çok balık tuttuğumu bilmek ister misin?" diye sordu.

"Bub -"

Jim-Billy'ye baktı. "Seyircilerin önünde taşaklarımı patlatıyorsun. Kahretsin."

Bubba ve Krystal bana bakarken durumu yatıştırmak için "Stok sayımı yaptım," diye araya girdim. "Bitti, bu sabah bitirdim. Bir rapor yazdım ve panoya koydum. Her şey iyiydi, orada burada birkaç şey vardı, bir kasa Jack Daniels'ın kayıp olması dışında büyük bir şey yoktu. Girişte bir hata olduğunu düşündüm ve takip etmeye çalıştım ama..."

Atmosfer yoğunlaştığı ve Krystal'ın başını yavaşça çevirip Bubba'ya bakmasını izlediğim için sözümü yarıda kestim.

Uh-oh.

"O davayı sen mi aldın?" Krystal sordu.

"Sevgilim -" Bubba başladı.

"Anladın mı?" diye tersledi.

"Jack'im olmadan balığa çıkmam," diye ilan etti.

"Siktir git," diye mırıldandı, döndü ve barın arkasından koridorun sonuna doğru tepindi.

Bubba'ya baktım ve onun gidişini izlediğini gördüm. Sonra gözleri bana geldi.

"Çok özür dilerim," diye fısıldadım, "ben -"

Başını iki yana salladı. "Endişelenme, güzelim. Eninde sonunda öğrenecek. Zaten bana çok kızgın. Kızgınlığını atlattıktan sonra yeni bir kızgınlık yaşamaktansa bir seferde halledeyim daha iyi. Bana bir iyilik yaptığını düşündüm."

"Olaya böyle bakabilmene sevindim," dedim.

"Hayatın iyi tarafı, Lauren. Bir fırtına bulutuyla yaşarsan, iyi tarafını bulmayı öğrenirsin," diye cevap verdi ve Krystal'ı takip etti.

Önce Dalton'a sonra Jim-Billy'ye baktım. "Um... eek!" Jim-Billy'ye söyledim.

"Sen söyledin," diye mırıldandı Jim-Billy.

"Her zaman böyle mi?" Ona yaklaşıarak sordum. "Tebeşir ve peynir," diye yanıtladı Jim-Billy. "Bubba iyi bir ole boy, rahat, yumuşak başlı, tek derdi eğlenmek, sorumluluk sahibi olmak değil. Krystal zor zamanlar geçirdi, hayatı boyunca çalıştı, bu onu zorladı ve sadece kendisine ait olan bir şeyden pay almak istedi. Barla, patron olmakla, yaşamak için bok yemek zorunda kalmamakla bunu elde edeceğini düşündü. Gördüğünüz gibi, o hala çok çalışıyor ve Bubba da balık tutuyor. Bunda yanlış bir şey görmüyor, tek bir şey bile. Çok fazla çift vardiya çalışıyor. Ben iyi şeyler görmüyorum."

"Bilmiyor muydu -?" Ben başladım. "Bubba hakkında mı?"

Başımı salladım.

O da başıyla onayladı. "Biliyordu Laurie. Ama ona, Tate'e söz vermişti, çizgiyi çekecekti, üzerine düşeni yapacaktı, büyüyecekti." Jim-Billy başını salladı. "Tate yüzüne vuruyor, Bubba arabaya biniyor ama hep düşünüyor."

Yaklaştım ve sessizce "Balık tutmayı bu kadar çok mu seviyor?" diye sordum.

Jim-Billy bana baktı.

Sonra eğildi ve fısıldadı, "Tatlım, o balık tutmuyor." Cevap vermedim ve kafam karışmış gibi görünüyorm olmalıydım çünkü Jim-Billy fısıldamaya devam etti. "Neden Krystal'ın kalbinin etrafındaki taşı kırdığını ve sana şans vermesini sağladığını düşünüyorsun?"

"Ben -"

"Etrafta dolaşıyor Laurie, hareket eden, nefes alan her şeyle. Orada burada, her yerde, partilerde ve sevişmelerde. Kasabadakiler ona Bender Bubba der. O bir alemde ve her şey olabilir."

Salonun kapısına doğru baktım ve "Neden buna katlanıyor?" diye sordum.

Jim-Billy'ye dönüp baktığımda omuz silktiğini gördüm. "Onu seviyor."

Bunu anlayabilirdim. Aldatılmamış pek çok kadın buna katlanan diğer kadınları anlamıyordu. Brad bana Hayley'den bahsettiğinde, ilk düşüncem seni affediyorum oldu. Yalnız bir hayat düşünemezdim. Onsuz bir hayata tahammül edemezdim. Onu o kadar çok istedim ve sevdim ki, onu her şekilde elde edebilirdim.

Sadece beni istemiyordu.

"Zavallı Krystal," diye fısıldadım.

"Bunu söylediğini duymasın," diye fısıldadı Jim-Billy.

Ona baktım, dudağımı ısırdım ve başımı salladım.

Kapı açıldı ve müşteriler içeri girdi. Onları tanıyordum, daha önce de gelmişlerdi.

Tepsiimi aldım, onlara doğru yöneldim ve gülümseyerek "Hey Steg, Bob, ne haber?" diye seslendim.

* * * * *

Bara girerken Krystal'a "İki Bud fıçısına ihtiyacım var," dedim.

"Anladım," diye cevap verdi, birkaç bardak kapmak için döndü ve eli musluğa giderek geri döndü.

Onu inceledim.

Aklımda çok şey vardı, özellikle de beni bisikletinin arkasına bindirip beş blok ötedeki otelime götürmek için gelecek olan Tate. Ayrıca onun benim güvenliğim için duyduğu şiddetli arzu ve bunu güvence altına alma isteği de aklımdaydı.

Yine de ofisteki sözleri beni çıldırtıyor, korkutuyor ve bunun yanında çok farklı şeyler söylüyordu. Anlayamadım. Orada ne olduğundan ya da neden olduğundan emin değildim. Tek bildiğim öyle olduğuydu.

Ama şimdi Krystal'ı düşünüyordum.

Tepsime bir kupa koydu ve diğerini almaya gitti. "İyi misin?" diye sordum.

"Evet, neden?" diye cevap verirken bana bakmadı.

"Tonia," dedim usulca ve gözleri bana kaydı, sonra tekrar Doldurduğu kupayı.

"Kız tam bir yer israfıydı," diye mırıldandı ve yüzümün irkildiğini hissettim. Sonra devam etti, "Yine de, Tanrım."

"Evet," dedim ve o da diğer bardağı tepsiye koydu.

Sonra "İyi misin?" diye sorarak beni şaşırttı.

"Tonia hakkında mı?" Ben de sordum ve o da başını salladı. "Hayır," diye cevapladım.

"Kimse bunu hak etmiyor," diye belirtti.

"Hayır," diye kabul ettim. "Kimse bunu hak etmiyor."

Krystal bana, "Halkın deyimiyle, giyim tarzı ve davranışları yüzünden başına bunlar geldi," dedi.

"Gerçekten mi? İnsanlar şimdiden bunu mu söylüyor?" "Evet," diye başını salladı.

"Başına gelen her şeyi biliyorlar mı?" Ben sordum.

"Başına gelen her şeyi mi?"

"Şey... saçıyla ilgili şey," diye açıkladım.

"Saçındaki şey ne?"

Bir an ona baktım ve sonra "Hiçbir şey" diye mırıldandım.

Beni inceledi. Sonra yüzü okuyamadığım bir şekilde değişti.

Sonra "Tate." dedi. "Ne?"

"Tate sana ona ne olduğunu söyledi mi?"

"Um... evet, daha önce uğradı ve -"

Sözümü kesti. "Hayır, halk onun başına gelenleri bilmiyor." Sonra mırıldandı, "Şerefsizler."

"Doğru anladım," diye cevap verdim.

Gözlerimi yakaladı ve beni yine şaşırttı. "Stok sayımı yaptığın için teşekkürler Lauren."

"Bir şey değil."

"Ve Tate barın çoğunu senin temizlediğini söyledi," diye devam etti.

"Yavaş bir gündü," dedim ona.

Başını salladı. "Bundan bahsetmişken, Tonia'nın gitmesi ve Tate'in ava çıkmasıyla, gün boyunca garsonumuzu kaybediyoruz. Programı yeniden düzenledim, kopyaları ofisteki masanın üzerinde. Artık tüm kızlar gececi, sen bile."

Ben de tekrar başımı salladım. "Tamam, benim için sorun değil." "Bunu halledebilirsin," dedi ve ben de ona gülümsedim. O da bana gülümsemedi.

Onun yerine bana, "Tüm ilçedeki gazetelere ilan verdim. Gnaw Bone, Chantelle, her yerde. Yakında birkaç kız bulacağımızı umuyorum."

"Tamam," diye cevap verdim.

"Bir süre zor olacak -"

Sözünü kestim. "Başa çıkacağız."

Uzun bir süre bakışlarımı üzerinde tuttu. Sonra dedim ki, "Bunları servis etsen iyi olur."

"Evet" diye mırıldanarak arkasını döndü.

* * * * *

Banyodaydım ve aynada kendimi inceliyordum.

Hayatımı gerçekten kazanmak zorunda olduğum zaman geldiğinde geçimimi sağlamak için olabileceğim en iyi garson olmanın yollarını bulmak için hala araştırma modundaydım. Krystal'ın uyardığı gibi günlük bahşişler pek iyi değildi. Barın yoğun olduğu Cumartesi ve Pazar günleri bahşişler harikaydı. Harika bile olsalar, hafta içini telafi etmiyorlardı. Geceleri çalışmak iyi olurdu.

Araştırma çabalarım sırasında makyaj denemeleri yapıyordum. Bugün biraz daha ağırdı. Krystal, Jonelle ya da Tonia'nınki kadar ağır değildi ama normalde yaptığım hafiflikte de değildi.

Ayakkabılarla da deneyler yapıyordum.

Kıyafetlerimi karıştırdım ve birkaç yıl önce aldığım ama bir süredir üzerime oturmayan bir bluzu çıkardım. Sürekli öğün atladığım, ayakta olduğum ve düzenli olarak yüzdüğüm için kıyafetlerim bol geliyordu. Bu yüzden denedim ve göğüs dekoltesi biraz dar olsa da üzerime oturduğunu gördüm. Krem rengi bir bluz, biraz transparan (bu yüzden altına kirli beyaz, esnek bir kaşkorse giydim), o da göbeğime tam oturdu ama oturması gerekiyordu çünkü göğüslerimin altında iki yanda ve arkada iki yanda aynı şekilde pensleri vardı. Yakası vardı ve kolları o kadar kısaydı ki, sadece bir inçlik bir malzeme olduğu için gerçekten kollu denemezdi. Ayrıca

Genellikle her seferinde sadece bir tane taktığım, hepsinden papatya ya da çiçek sarkan ya da üzerlerinde papatya ve çiçek damgalı kolyeler olan bir grup gümüş kolyeyi kat kat ekledim. Papatyalı küpelerimi ve çiçekli bileziklerimi takardım. Bunları kot pantolon, taba rengi bir kemer ve günün yeni taktığı olan yüksek topuklu sandaletlerle eşleştirmiştim. Neredeyse kemerle uyumlu taba rengi deridendi ve ayak ucunda büyük bir güle dönüşen beş ince kayışı ve kot pantolonumun altından görünmeyen bilekten saran bir kayışı vardı (bu çok kötüydü çünkü her zaman küstah olduğunu düşünmüştüm ve Brad de aynı fikirdeydi, bu sandaletlere bayılmıştı ve özellikle küstah bilek kayışına bayılmıştı).

Bütün gün onların üzerinde olduğum için ayaklarım beni öldürüyordu ve Bubba'nın tavsiyesine uyup iyi tarafından bakmaya karar verdim. Ayaklarıma odaklandığımda tüm vücudumun ağrıdığını düşünmeyi bırakabiliyordum. Ayrıca, bir müşterinin yanına gittiğimde, tanımasam bile bana tepeden tırnağa ve rahat bir gülümsemeyle baktıklarını fark ettim.

Saymadığım için emin olamıyordum ama bahşişlerimin iyiye gitmiş olabileceğini düşünüyordum. Belki yerleşip bir ev satın aldıktan ve içini döşedikten sonra her hafta programıma manikür ekleyebilmemi sağlayacak kadar büyük bir miktar değil ama en azından belki market alışverişi yapabilirdim.

Ancak o anda, bir bisikletin arkasında yüksek topuklu sandaletler giymeyi merak ediyordum.

Bu iyi miydi?

Dudak parlatıcısı sürsem mi diye de merak ediyordum.

Bunu merak ediyordum çünkü saat yediyi geçmişti ve Tate'in gelip beni almasını bekliyordum.

Tüm bunları düşünürken bir yandan da üzerimdeki krem rengi bluz, dar olmayan ama biraz bol bir kot pantolon ve iki yüz dolardan fazla tutan bir çift sandaleti merak ediyordum. Neeta'nın tüm kıyafeti muhtemelen bunun yarısına mal olmuştu ve Tate onu bir otel odasına götürüp öpmüştü.

Hayal gücümün hiçbir sınırında Neeta değildim. Kötü haber veren, her ne olursa olsun bir erkeğin kariyerini değiştirmesine neden olan, onunla gece otelde buluşan türden bir kadın değildim.

Atlet değil krem rengi bluzlar giyen ve eve bırakılması gereken bir kadındım, çünkü zaman zaman bir pislik olabilen ama sorumluluk üstlenme konusunda oldukça başarılı olan patronu, onun yalnız ve kendisine bakacak kimsesi olmayan bir kadın olduğunu biliyordu.

Yani bana göz kulak oluyordu. Bu kadar. Böylece, dudak parlaticısı kullanmamaya karar verdim.

Ama bu beni inanılmaz derecede gergin olmaktan alıkoymadı, ama heyecanlı bir şekilde gergindim - sanki bir roller coaster'ın tepesine çıkmışım ve dalmak üzereymişim gibi.

Kendi kendime bunun, Tate'in uykusuzluğumu tedavi etmenin yolunun beni hareket edemeyecek hale gelene kadar becermek olduğunu söylemesinden kaynaklanmadığını söyledim - Tonia'ya üzüldüğü ve aklını başka şeylere vermeye çalıştığı için böyle bir yorum yaptığına karar verdim.

Kendi kendime bunun, onun bisikletine bineceğim için olduğunu söyledim.

Kapı açıldı ve Krystal'a çok benzeyen bir kıyafet ve makyajla kadın müşterilerden biri içeri girdi. Onu daha önce görmemiştim, bu yüzden sadece gülümsedim ve kapıya doğru ilerledim.

Bara girer girmez Tate'in diğer tarafta Jim-Billy'nin yanında durduğunu gördüm. Karnımdaki çarpıntı arttı ve bayılacağımı ya da kusacağımı sandım.

Sonra güçlü bir kuvvet bana çarptığında bir ayağımın üzerinde geriye doğru sallandım.

Aşağı baktığımda Wendy'nin kollarını bana doladığını gördüm.

"Ah Lauren," diye fısıldadı.

Bir kolumu ona doladım ve diğer elimi kısa saçlarında gezdirirken başımı eğerek ağzımı kulağına dayadım.

"Bebeğim," diye fısıldadım.

"Ondan hoşlanmıyordum ama bu berbat bir şey," diye fısıldadı, beni bırakmadan.

"Biliyorum."

Beni bıraktı, geri çekildi ve yukarı baktı. "Kendimi kaltak gibi hissediyorum, kovulduğunda güldüm."

"Bunu aklından çıkar Wendy," diye tavsiye ettim. "Peki, nasıl?" diye sordu.

"Bilmiyorum tatlım, sadece... eğer aklın oraya giderse, bir dur işareti hayal et ve o yoldan gitme. Ona ne olacağını bilmiyordun."

Gözleri bana dönmeden önce hafifçe yana kaydı. "Eminim Tate kendini bir pislik gibi hissediyordur."

O bahsi kazanacaktı.

"İyi olacak," dedim ona hissettiğimden daha büyük bir güvenle.

"Evet, o sert bir adam. Onu yıllar önce kovmalıydılar. Bunu ancak sana sahip olsalardı yapabilirlerdi... ki sahiptiler ve o da yaptı. Yine de zamanlama boktan."

"Evet," diye kabul ettim, sonra gözlerim ona kaydı ve onun açıkça Wendy ve beni izlediğini gördüm. Tekrar Wendy'ye baktım. "Gitmeliyim tatlım, o şimdi burada çünkü o benim aracım."

Wendy ancak "Kapow!" denebilecek bir göz kırpması yaptı. Gözleri birbirine sıkıca ve hızlıca kenetlendi, kaşlarını da beraberinde götürdü ve sonra ardına kadar açıldı.

"O senin araban mı?"

"Bugün içeri girdim ve tek başıma geri yürümemi istemiyor," diye açıkladım.

"Jim-Billy, Dalton ya da Bubba seni eve götürebilir. Hatta buradaki adamların yarısı bile bunu yapabilir," diye cevap verdi.

"Şey... bu gece Tate yapıyor." Sırıttı.

"Senden hoşlanıyor."

"Benden hoşlanmıyor."

"Senden hoşlanıyor," diye tekrarladı. "Ben iyi bir garsonum," dedim.

Başını iki yana salladı. "Un-unh, senden hoşlanmasının nedeni bu değil." Öne doğru eğildi. "Senden hoşlanıyor, senden hoşlanıyor."

"Ben onun tipi değilim," diye cevap verdim ve o kadar çok güldü ki öne doğru eğilip ellerini dizlerinin arasına sokmak zorunda kaldı.

"Bu kadar komik olan ne?" Doğruldu ve gözünün altını kaydırduğında sordum.

"Sistah, motorcularla daha çok takılmalısın," dedi bana.

"Pardon?"

"Kıç severler," dedi ve ben ona baktım. "Ve göğüsleri. Gerçek motorcular, doğma büyüme, kadınlarının kadın gibi görünmesini isterler. Kıvrımlara, saçlara, tavırlara önem verirler. Sen bunların kraliçesisin. Bu yüzden buradaki tüm erkekler gözlerini senden alamıyor."

"Buradaki tüm erkekler gözlerini benden ayırabilir," diye karşılık verdim. "Kızım, uyan artık. Meşgul olabiliriz ama hafta içi geceleri çok daha meşgulüz ve bunun nedeni Jonelle'in uygunsuz teşhirin sınırlarını test etmesi ve Tonia..." diye devam etti.

"Wendy, yaz geliyor. İnsanlar kış uykusundan -"

"Kıçını seviyorlar."

"Sevmiyorlar."

"Ve göğüslerin."

"Wendy."

"Ve uzun bacakların. Bacakların çok uzun. Tyler bile harika bacakların olduğunu söyledi, en iyisi."

Bu beni şaşırttı. "Öyle mi?"

Gülümsedi. "Evet. Ve o bir göğüs ve kıç adamı değil, zayıf ve kesilmiş seviyor ama bacaklarınızı kesinlikle seviyor."

"Kapa çeneni."

"Öyle!"

"Kapa çeneni!"

"Ace!" Tate bağırды, hem Wendy hem de ben sıçradık ve ona doğru bakmak için boynumuzu büktük. "Parayı aldın mı, almadın mı?" Tate

hala bağıracak sordu.

"Param bitti," diye bağırdım.

"Önümüzdeki bir saat boyunca sosyalleşmek ister misin yoksa gidecek miyiz?" Hâlâ bağıırıyordu ve gürültü seviyesinin önemli ölçüde düşmesi nedeniyle tüm barın beni dinlediğinin farkındaydım.

"Pantolonunu çıkarma!" diye bağırdım. Gürültü seviyesi kayboldu.

"Bebeğim, buraya gel," diye emretti Tate. "Sabırlı ol Yüzbaşı, Wendy'yle konuşuyorum," diye karşılık verdim. "Kıçını. Buraya. Buraya!" Tate emretti.

Wendy'ye baktım ve yüksek sesle, "O çok lanet bir Otoriter!"

Barda bize yakın oturan iki adam ve bir kadın kahkahalara boğuldu.

Wendy, "Kıçını kaldırıp oraya gitsen iyi edersin," diye öğüt verince gözlerimi devirip barın öbür ucuna doğru yürüdüm.

Tate tepinmemi izledi ve ben köşeyi dönerken vücudunu bana doğru çevirdi.

"Çantamı almam lazım," dedim sinirli bir şekilde. "Bir yıl sürmez," diye karşılık verdi.

"Bir yıl almayacağım!" Tersledim ve koridorda tepindim, durdum ve Tate'in yanına geri döndüm. Bir elimi kaldırdım ve "Anahtarlar" dedim.

"Kahretsin, tam bir baş belasısın" diye mırıldanarak cebini karıştırdı.

"Tekrar ediyorum, Jim-Billy benimle eve kadar yürüyebilir," dedim ve Jim-Billy'ye bakarak başparmağımı salladım.

Jim-Billy'nin boynu omuzlarına gömüldü, gözleri barın arkasına sabitlendi ve birasından bir yudum aldı.

Tate'in tek söylediği "Çantanı al, Ace," oldu ve anahtarlarını elime bıraktı.

"Her neyse," diye mırıldandım, koridorda tepindim ve çantamı aldım.

Bara geri döndüğümde, neredeyse tüm müşterilerin dahil olduğu izleyicilerin meraklı bakışlarını görmezden geldim ve

Bunu yapabildim çünkü Tate anahtarlarını elinden aldı, elimi tuttu ve beni kapıya doğru sürükledi, böylece yürümeye konsantre olmak zorunda kaldım.

"Görüşürüz çocuklar!" Omzumun üzerinden mürettebata el sallayarak bağırdım.

"Görüşürüz, Lauren!" Wendy karşılık verdi. "Görüşürüz, güzelim!" Bubba gürlledi.

Dalton çenesini kaldırdı ve Krystal'ın gıkı bile çıkmadı.

Sonra dışarıdaydık ve Tate beni bisikletine doğru sürüklüyordu, beni durdurdu ama elimi bırakmadı.

"Biliyor musun Ace, o lanet olası bara her girdiğimde seninle bir sahne yaşamadan da yapabilirim," dedi.

En azından burası tanıdık bir bölgeydi ve birlikte olduğumuz son birkaç seferde kamp kurduğumuz kafa karıştırıcı bölge değildi. Onu kızdırmıştım.

"Sen başlattın," diye karşılık verdim.

Kaşları havaya kalktı. "Ciddi misin?"

"Cidden ne?"

"Hepsi bu kadar mı?" diye sordu.

"Ama sen yaptın!"

"Tanrım," diye mırıldandı, elimi kullanarak beni hafifçe motosikletten uzaklaştırdı, sonra bacağını salladı ve konsolla oynamaya başladı. Motosiklet kükreyerek canlandı ve bacaklarımın arasında bir ıslaklık hissettiğime yemin edebilirim.

Tate bana baktığında buna konsantre olmuşum ve boğazımdan kaçan bir iniltiyi durdurmak için dudağımı ısırıyordum.

"Atla," diye emretti.

Arkasına baktım. Sonra ona baktım. "Nasıl?" diye sordum.

"Ne?" diye sordu. "Nasıl bineceğim?"

Bana baktı. Sonra "Hiç bisiklete binmedin mi?" diye sordu. Başımı salladım.

Bana biraz daha baktı.

Sonra ona bakma sırası bana geldi çünkü yüzüne yavaş, seksi bir gülümseme yayıldı ve bacaklarımın arasındaki ıslaklık artık belirsiz değildi.

"Fazla vaktin yok ama seni götürecekler," dedi.

"Biliyorum, beni eve götürüyorsun."

"Şu ayak tutuşunu görüyor musun?" dediğinde hâlâ gülümsüyordu ve başını motosikletin arkasına doğru salladı.

Baktım, gördüm ve başımı salladım.

"Sağ ayağını üzerine koy, bana tutun ve sol bacağını salla."

"Tamam," dedim ve dediğini yaptım.

Kolaydı ve kazasız belasız yaptım, bu da gurur duyduğum bir şeydi. Devrilmek, onun devrilmesine ya da motosikletin devrilmesine neden olmak istemedim. Bunların hiçbiri olmadı ve arkasına yerleştim.

"Doğal bir şey," diye mırıldandı bisikleti geri geri götürmeye başlarken.

"Pardon?" Boruların üzerinden seslendim.

Cevap vermedi. Onun yerine, "Bekle." dedi.

"Ne için?"

Gözlerimi yakalamak için boynunu büktü, "Bana bebeğim."

"Ah," diye fısıldadım, kendimi aptal gibi hissediyordum ve ellerimi beline koydum.

"Ace," diye seslendi ve boynunun hâlâ bükük olduğunu görmek için baktım, "dayan."

"Öyleyim." Ve öyleydim!

Eğildi, biraz geri çekildim ama bileklerimi kavradı ve öyle sert bir şekilde çekti ki önümü sırtına yapıştırmaktan başka çarem kalmadı. Bileklerimi düz karnına doladıktan sonra bıraktı ve ben daha sesimi çıkaramadan otoparka doğru hızla ilerlemeye başladık.

Motosikleti çok gürültülü olduğu için şanslıydım çünkü boğazımda hissettiğim inlemenin duyulabildiğinden oldukça emindim.

Sokağa çekti ve beni otelime götürmedi.

Carnal'dan çıktı.

"Nereye gidiyoruz?" Rüzgâr ve boru sesleri arasında bağırdım.

"Binmek," diye cevap

verdi. "Pardon?"

Bağırdım.

"Sakin ol Ace, sadece hisset," diye bağırdı.

Rahatlamadım ve sadece hissettim. Ta ki tepelere doğru dönene kadar ve o zaman rahatlayıp hissetmekten başka bir şey yapamadım.

Ve "o" çok güzeldi. Bisiklet, rüzgar, gürültü, karanlık manzaralar, Tate'in sağlam vücudu, yüzümde ve boynumda uçuşan saçlarım.

Olağanüstüydü.

O kadar olağanüstüydü ki, görebildiklerim ve hissedebildiklerim dışında her şeyi unuttum ve sırtına yaslanarak rahatladım, yanağımı omzuna koydum ve dünyanın kükreyerek geçişini izledim.

Daha önce hiç bu kadar aklımdan çıkıp bedenime bu kadar bağlı olmamıştım. Hiç bu kadar kendimi bırakmamış ve sadece hissetmeme izin vermemiştim. Bu konuda özgürleştirici bir şey vardı, huzurlu ama heyecan verici. Birlikte çalışmaması gereken garip bir kombinasyondur ama gerçekten de öyleydi.

Ve her saniyesini o kadar sevdim ki, zihnim o kadar berraktı ki, Tate Carnal Hotel'in otoparkına girene kadar geri döndüğümüzü fark etmedim. Doğruca resepsiyona gitti, ön tarafa park etti ve motoru kapattı.

Arkasına oturdum, hâlâ ata biniyormuşuz gibi tutunuyordum ve bize bakan Ned'e bakıyordum.

"Bebeğim," diye seslendi Tate ve vücudum sarsıldı.

Bacağımı savurdum ve Tate arkamdan savrulduğunda iki ayağım da yerdeydi.

"Yeni anahtarınızı getireyim," dedi ve resepsiyona doğru yürümeye başladı. Ben de onu takip ettim.

"Jackson, merhaba oğlum, Laurie," diye selamladı Ned biz içeri girerken. "Ned," diye karşılık verdi Tate.

"Hey Ned," diye gülümsedim.

"Üçüncüsün," dedi Ned bana, bir çekmeceyi açıp halkaya bağlı bir anahtar çıkardı, bu anahtara bağlı büyük, kırmızı üçgen bir plastik parçası da vardı. Ned anahtarı tezgâhın diğer tarafına kaydırды, Tate anahtarı aldı ve Ned'in gözleri bana döndü. "Eşyalarını taşıdık tatlım, umarım sakıncası yoktur. Betty senin bavullarını kullandı ve kişisel eşyalarını taşıdı. Ben sadece bavulları taşıdım ve şifonyer ile buzdolabını yaptım," dedi.

"Teşekkürler Ned, ikiniz de çok nazıksınız," diye cevap verdim.

"Bütün gün çalışıp sonra da eşyalarını yeni bir odaya taşımak isteyeceğini düşünmemiştim," diye açıkladı.

"Sana bir şişe şampanya ve bir Clue turu daha borçluyum," dedim ona.

"Bunu dört gözle bekliyorum Laurie," dedi Ned ve Tate elimi tuttu, Ned'in gözleri elime kaydı ve hemen sözünü bitirdi, "İyi geceler ikiniz," ama bunu kocaman sırtarak söyledi.

"Görüşürüz Ned," diye mırıldandı Tate beni kapıya doğru çekerken. "İyi geceler Ned," diye seslendim kapı arkamızdan kapanırken.

Ned ve Betty'lere çok daha yakın olan üçüncü odaya doğru yürürken Tate elimi onunkinin içinde tuttu. Onun uzun adımlarına ayak uydurabilmek için iki kat yürümek zorunda kaldım. Kapıya vardığında elimi bırakmadı; sadece kilidi açtı ve beni içeri itti.

Tate ışık düğmesini çevirirken ben dört adım yürüdüm.

Diğer odamın harfiyen aynısıydı.

Çantamı yatağın üzerine attım, Tate'e döndüm ve "Garip, sanki hiç hareket etmedim. Burası aynı oda."

"Yolculuğun tadını çıkardın mı?" Tate sordu ve ben ona göz kırptım. "Pardon?"

"Yolculuktan keyif aldın mı Lauren?" diye tekrarladı ve ben de gülümsedim.

"Evet, Tate öyleydi -"

Sözümü bitirmedim ama bir ses daha çıkardım. Nefes nefese kalmıştım çünkü bir saniye önce kapalı kapının içinde duruyordu, bir saniye sonra tam karşımda duruyordu.

Elleri boynumdan saçlarıma doğru kayıyordu, diğer kolu belime dolanmış, bedenimi kendine çekiyordu.

"Sen ne -?" Saçlarımdaki parmakları yumulmadan, nazik olmaktan biraz daha az aşağı çekilmeden ve ağzı ağzımda olmadan önce çıktım.

Ve beni öptü.

Hayır. Beni öptü.

Brad iyi öpüşürdü ve yatakta harikaydı. Ama o benim ilk öpücüğüm ya da ilk sevgilim değildi. Brad'den daha iyi öpüşenlerim olmuştu ama daha iyi bir sevgilim olmamıştı.

Ama Tate'in öpücüğü.

Bunu tarif etmek mümkün değildi.

Yavaş başlamadı, sert ve ıslak başladı ve o kadar talepkardı ki aldığım şeyi geri vermekten başka seçeneğim yoktu. Ve verdim de. Dillerimiz çarpışıyor, sonra dişlerimiz birbirimizin dudaklarını ısıyor ve başlarımız bir o yana bir bu yana dönüyordu; bunların hepsi her şeyi tüketen akılsız, seksi bir dansı. Onun ağzı ve benim ağzımdan, yaptıklarından ve bana hissettirdiklerinden başka hiçbir şey yoktu. Hiçbir şey yoktu. Tüm evrende.

Başını bir santim kadar kaldırdığında ellerimden birinin gömleğinin arkasında olduğunu ve başının arkasını kavradığını gördüm. Eli hâlâ saçlarımdaydı ama diğer kolu kürek kemiklerimin hemen altında kıvrılmış, parmak uçları göğsümün yan tarafına bastırmıştı.

İkimiz de derin nefes alıyorduk, nefeslerimiz birbirimize karışıyordu, ben onunkileri hassaslaşmış dudaklarımda hissedebiliyordum ve o da benimkileri hissetmek zorundaydı.

Sonunda konuştu. "Kahretsin, Ace."

"Kahretsin ne?" Fısıldadım, gözlerinin içine bakıyordum, o kadar yakındı ki kahverengi benekleri sayabiliyordum.

"Bu iyi değil," diye fısıldadı ve ben yutkundum ve karnımda ekşi bir çukur oluştuğunu hissettim.

"Öyle değil mi?"

"Odaklanmalıyım," diye fısıldamaya devam etti.

"Neyin üzerine?" Ben de fısıldayarak sordum.

"Ağzının ve dilinin sikime yapabilecekleri buna dahil değil."
Sırtındaki elim yumruk oldu. "Tate -"

"Ve eğer amın da ağzın kadar tatlıysa." "Tate -"

"Kahretsin," diye
mırıldandı. "Tate -"

"Bu adamı bulmalıyım," dedi bana.

"Biliyorum."

"Geri dönüyorum Lauren, bisikletimin arkasındasın."

Söylediklerini anlamadığım için gözümü kırıştırdım, sonra beni bıraktı ve tek kelime etmeden ya da arkasına bakmadan odamın kapısını arkasından kapattı.

Birkaç dakika sonra konuşabildiğimde kapıya "Nereden dönüyorsun?" diye sordum.

O gün daha önceki koridorda olduğu gibi, kapının da bir cevabı yoktu.

Altıncı Bölüm

Çöp

Oteldeki yatağımın ortasında bağdaş kurmuş oturuyor ve önümdeki dizüstü bilgisayarına bakıyordum.

Tate'in öpücüğünden bu yana bir ay geçmişti, çok şeyin yaşandığı bir ay, odamdan çıkıp gitmesinden bu yana bir ay geçmişti ve onu bir daha görmemiş ya da ondan haber almamıştım.

Son bilmem kaç saatimi altı aylık e-postaları gözden geçirerek geçirdim.

Daha önce kontrol etmeliydim.

Annem, babam ve kız kardeşimin hepsinde yeni yerim ve Tate'in bana aldığı cep telefonunun numarası vardı. Bu bilgiyi haftalar önce vermiştim. Onlar sürekli

O zamandan beri iletişim halindeyim, önce çok korktular sonra yerleştikimi duydukları için yerleştiler. Ailem yaz sonunda gelip beni ziyaret etmeyi planlıyordu ve Caroline ile ortağı Mack de onlarla birlikte gelmeyi düşünüyordu. Bu fikir hoşuma gitti. Carnal'ı severlerdi ve Betty ile Ned de bu işi her zaman yapabilirlerdi.

Bunların hepsi iyiydi ama geri kalan e-postalarımın hepsi kötüydü. İlk olarak sözde arkadaşlarımdan gelenler Şehirden hızlıca ayrılmam, tüm eşyalarımı satmam ve eski hayatımla bağlarımı koparmam konusunda endişeli e-postalar attılar. Benimle konuşmak, iyi olup olmadığımı öğrenmek ve doğru şeyi yaptığımdan emin olmak için bol bol akşam yemeği ve içki daveti gönderdiler.

Demek istedikleri, aklımın nerede olduğunu öğrenip Hayley'e haber vermektir. Brad'in elimde olduğunu ve boşanmayı zorlaştırabileceğimi biliyordu. Tek yapmam gerekenin avukatlarıma onun kışını çivilemelerini söylemek olduğunu biliyordu (ve bunu yapmam için neredeyse bana yalvarıyorlardı) ve ben de onu yerden yere vurabilirdim.

Ama ben yapmadım. Evrakları imzaladım, hayatımızın yarısını aldım, evrakları imzaladıktan birkaç gün sonra sattım ve oradan defolup gittim.

Ama sonra e-postalar değişti. Sahte endişeli görünmek yerine, daha endişeli görünüyorlardı. Sonra pişman oldular. Sonra aramam, kontrol etmem, temas kurmam için yalvardılar.

Eski, sahte, iki yüzlü arkadaşım Audrey bana bir şeyler olduğunu, bilmem gereken bir şeyler olduğunu söyledi.

O e-postayı sadece iki hafta önce göndermişti.

Bu da Brad'in ilk ve tek e-postasını göndermesinden bir hafta önceydi.

Ree, başladı ve bana taktığı lakabı ekranda görmek bile kalbime bir bıçak sapladı ve neredeyse okumaya devam edemeyecek kadar canımı acıttı. Tersine, beni o kadar kızdırdı ki neredeyse okumaya devam edemeyecektim.

Keşke yapmasaydım. Ama yaptım.

Geri kalanında şöyle yazıyordu:

Neredesin? Cep telefonunu arıyorum ama mesaj bırakamayacağımı söylüyor. Ailen bana söylemiyor. Caroline'ı onlarca kez aradım ama Mack onunla konuşmama izin vermiyor.

Öylece gittiğine inanamıyorum. Tatlım, veda bile etmedin. Konuşamadık. Söylenmesi gereken şeyler vardı, bilmen gereken şeyler oluyordu, bazı şeyler değişmişti. Konuşmamız gerekiyordu. Gitmeden önce mesajlarımı almadın mı?

Seninle konuşmam gerek, Ree, acilen, tatlım. Bunu aldığımda beni ara ya da nerede olduğunu söyle.

Bir hata yaptım sevgilim ve açıklamam gerekiyor. Tüm sevgimle,

B

Bir hata mı yaptı? Ne hatası?

Açıklaması mı gerekiyordu? Neyi

açıklaması? Bir şeyler mi değişmişti?

Ne gibi şeyler?

Tüm aşkım mı? Bu da neydi böyle? E-postaya baktım.

Ayrılmadan önce mesajlarını aldım ama görmezden geldim. Ayrılığımızı dostane kılmak ve beni kızdıracak bir şey yapmamak için burnunu o kadar kıcıma sokmuştu ki, onu çıkarmak için ameliyat gerekecekti. En iyi arkadaşımın sadece yatmakla kalmayıp yıllardır yatarken ve beni bırakıp onun yanına taşınmışken ve yeni mutlu balon hayatına çoktan başlamışken onun sahte endişesine ihtiyacım yoktu.

Dışarı çıkmam gerekiyordu. Ben de çıktım.

Boşanma Kuralları Kitabı'nın neresinde veda etmem gerektiği yazıyordu? Söylenmesi gereken tüm vedalar o gece söylendi, bana artık beni sevmediğini ama iki yıl boyunca evliliğimde bir şeylerin yanlış gittiğinden endişelendiğimi ve kocamı kaybetmektense ölmeyi tercih edeceğimi söylediğim kadını sevdiğini söyledi.

Ekranın üstündeki çarpı işaretine bastım ve e- postayı kapattım. Sonra görüntüleme panelindeki çarpı işaretine bastım ve kapattım.

programı. Sonra makineyi kapattım ve dizüstü bilgisayarını tokatlayarak kapattım.

Sonra cep telefonum çaldı.

Elime aldım ve ekrana baktım. "Wood Calling" yazıyordu.

Telefonu açmak için düğmeye bastım ve kulağıma götürdüm. "Hey," dedim.

"Selam bebeğim," diye nazik sesiyle selam verdi ve ayak parmaklarım kıvrıldı. "Bu gece işini bitirip bana gelme şansın var mı?"

Telefona gülümsedim. "Sabah üçe kadar işim bitmez, Wood."

"Bunu biliyorsun Laurie."

"Ayaklarımın üzerinde öleceğim ve sadece uyumak istiyorum." "Benim bir yatağım var."

"Evet, ve senin yedide işe gittiğin bir işin var. Benimse öğlene kadar uyuduğum bir işim var."

"Bana bunu söylüyorsun çünkü..."

"Ben yatacağım ve üç saat sonra sen gitmiş olacaksın." "Ve?"

"Ned ve Betty de benim için endişelenecek."

Gülüştünü dinledim. Harika bir kahkahası vardı.

"Sen isteyken ben de uğrarım. Betty Anne ve Ned Baba'ya Bebek Laurie'nin Wood Amca'nın yanında güvende olacağını söyle."

Hafif bir kıkırdamayla "Güvende olacak mıyım?" diye sordum.

"Siktir et, hayır," diye cevap verdi ve kıkırdamam artık hafif değildi. Sonra fısıldadım, "Geleceğim."

"Duymak istediğim de bu bebeğim," dedi yumuşak sesiyle.

Bu dansı neden yaptığımı bilmiyordum. Son bir haftadır neredeyse her gece mesaimi Wood'un yatağında bitiriyordum. Yalan söylemiyordum, oraya gittiğimde tek yapmak istediğim yatmaktı ve yaptığım tek şey de buydu. Ve o yediden önce kalkıp işe gidiyordu, çoğu zaman beni terk ettiğini bilmiyordum.

Bunların hiçbirini umursuyor gibi görünmüyordu. Öte yandan, Krystal iki yeni kız işe almıştı ve ikisi de önümüzdeki birkaç gün içinde işe başlayacağı için benim sürekli işim çok yakında sona erecekti. Wood'un buralarda takılıp ödülünü beklediğini düşündüm.

"Kapıyı açık bırakacağım," dedi ve bıraktı, her zaman bırakırdı.

"Sonra görüşürüz," diye cevap verdim. "Sonra görüşürüz."

Sonra telefonu kapattı.

Telefonumun düğmesine bastım, yatağa fırlattım, çalar saatime baktım ve bronzlaşmış bacaklarımı yataktan aşağı salladım.

İş için hazırlanma vakti gelmişti.

* * * * *

Tate'in öpücüğünden sonraki gün hayatım başka bir yöne saptı.

Geceleri çalıştığım için tüm günüm vardı ve bu iyi bir şey değildi çünkü tüm günümün olması Tate'in gezintisini, sonra Tate'in öpücüğünü ve kalan zamanda da Tate'le ilgili diğer şeyleri düşünmek için tüm günümün olması demekti.

Ben de Tate'i düşünmemek için günümü doldurma işine giretim. Kahve içip Betty ile sohbet ettikten sonra farklı bir kahve içmek, biraz daha garip bir sohbet (çünkü hem Sunny'nin hem de Shambles'ın kafalarının biraz iyi olduğundan şüpheleniyordum) ve Shambles ile Sunny'nin ürünlerinden biraz daha tatmak için La-La Land'e uğradım (üstündeki çıtır çıtır parçalarla yaban mersinli kek, harika, Shambles'ın kafası iyi olabilir ama yine de pişirebiliyor). Sonra geç de olsa arabamı almak için tamirciye doğru yürüdüm.

Wood ortalıkta yoktu, ben de Carnal'ın kadın nüfusunun yarısına stil eğitimi verdiği belli olan ofisteki daha yaşlı ama kesinlikle hala havalı ve seksi bir bayana ödeme yaptım. Binlerce kez motorcu bebek gibiydi ve görünüşünü o kadar çok sevdim ki bunu ona da söyledim.

"Dominic, sevgilim," diye cevap verdi. "Carnal Spa. Spa falan değil, sadece saç, manikür ve pedikür yapıyor, yüz

bakımı falan yok.

masaj bok, ama o eşcinsel, flamin 'gibi, bu yüzden harika yapar saç."

Haklıydı. Koyu renk, muhteşem sarı röfleli ve fena halde havalı kesimli saçları ona çok yakışıyordu.

"Ona seni Stella'nın gönderdiğini söyle," diye bitirdi.

"Teşekkürler," diye cevap verdim, gülümsedim ve el sallayarak veda ettim.

Wood Harley'siyle yanaştığında arabama doğru yürüyordum. Tate'inkiyle aynı model gibi görünse de onunki siyah değildi, gümüş rengiydi.

Arabamın etrafından dolaştı ve yanına park etti, bisikletinden indi ve bisikletiyle arabam arasındaki boşlukta beni bekledi.

"Hey," diye gülümsedim ama o gülümsememe karşılık vermedi.

Yaklaştığımda nedenini anladım.

"Dün gece seni Tate ile gezerken gördüm."

Sessiz bir nefes aldım ve "Ahşap" dedim.

O baktı Uzakta, çalışan onun el birlikte onun "Tanrım, Lauren." diye mırıldandı.

"I -"

Arkasına baktı ve sözümü kesti. "Kız kardeşimi beceriyor." Vücudumun hareketsiz kaldığını hissettim.

Ama daha bitirmemişti. "Ve o evli ama Tate'le değil."

Sanki bir darbe vurmuş gibi ayağımı geri attım.

Bana doğru iki adım attı ve alanımı talep etti.

"Şehirde yenisin ama bunu duyacaksın. Herkes biliyor. Daha sonra seninle oynayıp seni aptal durumuna düşürmesindense şimdi duyman daha iyi."

"Ahşap -"

"Bu ikisi, kahretsin, çok uzun zaman oldu, sanki sonsuza dek bu ikisi aptalca şeyler yaptılar, sorun çıkardılar, insanların üzerine yürüdüler, neşeli yollarına giderken kalplerini kırdılar."

Beni vurdu.

"Neeta," diye fısıldadım.

Bana baktı, yüzü sertleşmişti. "Zaten duydun."

"Onları daha önce otelde birlikte görmüştüm -"

"Eminim sen oradayken, artık onunla orada buluşmuyordur." Boğazımın düğümlendiğini hissettim.

Yaklaştı ve elini boynuma doladı. "Senin iyiliğin için, benim değil çünkü sana söyleyeceklerim beni en sevdiğin kişi yapmayacak ve sanırım bunu anlıyorsun bebeğim, seni motorumun arkasında istiyorum. Ama yüzünü tokat atmışım gibi görmemeyi daha çok istiyorum, şu anda olduğu gibi, bu yüzden her şeyi bilmelisin."

"Ahşap -"

Yüzü yaklaştı ve diğer eli belime kıvrıldı. "Adı Bethany'ydi, Polis Şefi'nin kızı. Tate'in gözüne Neeta'yla ayrıldıkları zamanlardan birinde takılmıştı. Bethany bunu bilse de, hepimiz gibi yaşadı, umdu. Aptalcaydı, herkes öyle olduğunu biliyordu. Tate Bethany ile takıldı, yakınlaştılar ve Neeta şehre geri döndü. Bir gün bile dönmemişti, bir saat bile, Laurie, birbirlerine girmeden önce. Bethany bunu öğrendi ve bileklerini kesti."

Sert bir nefes aldım ve elini geri çektim ama daha da sıkı, ben de durdum.

"Hayır," diye fısıldadım.

"Evet," diye karşılık verdi. "Babası onu buldu ve hayatta kaldı. Colorado Springs'e taşındı. Neeta çılgına döndü ve Tate'i terk etti. Tate de Güç'ü bıraktı, avlanmaya başladı. Neeta düzenli olarak geri dönüyor ama babamı görmeye gelmiyor. Herkes bunu biliyor çünkü Carnal Hotel'e geldiğinde arabasını ve bisikletini görebiliyorsunuz. Crested Butte'de yaşıyor ama düzenli olarak ve sık sık Tate'i görmeye geliyor ve CB'deki bir adama yasal olarak bağlı olduğunu bilmesine rağmen ona bunu veriyor."

"Ben -" Başladım ama iki eli de beni sıkınca durdum.

"Bahsettiğim kişi benim kız kardeşim, bebeğim," dedi yumuşak sesiyle. "Ve o bir pislik. Ben söylüyorum, babam da söyleyecek."

Neeta bir çöp. Bisikletinin arkasına tekrar binmeden önce bilmeniz gereken şey, Tate Jackson'ın da bir çöp olduğudur."

Bu cümleyi söyledikten sonra beni bıraktı ve uzaklaştı. Sessiz kaldım ve birbirimize baktık.

"Artık biliyorsun," diye hâlâ nazikçe konuşuyordu. "Bunu içine sindir ve kararını ver. Nerede olduğumu biliyorsun."

Bunu söyledikten sonra uzaklaştı ve ben de ofiste gözden kaybolana kadar onu izledim. Stella'nın ofisten çıkıp dışarıda durduğunu, gözlerini güneşten korumak için elini alına götürdüğünü görene kadar olduğum yerde kaldım. Bana baktığını biliyordum ve yaklaşmaya hazır görüldüğünde arabama bindim ve uzaklaştım.

* * * * *

Krystal'a nerede olduğunu sormak için iki gün boyunca ne Tate'in ne de bir haberin olması gerekti.

Bardaydık ve yağmur yağıyordu, çok fazla, gök gürültüsü ve şimşekleri takip eden bir sağanak, o kadar çok yağmur yağıyordu ki kimse dışarıda olmak istemiyordu ve barda işler yavaştı.

Jonelle ile birlikteydim ve Jonelle belli ki Tate'in Tonia'ya ne yaptığını duymuştu çünkü zamanında gelmişti, sokak fahişesinden bir adım ötede giyinmemişti ve aslında masaları bekliyordu.

O meşgulken ama Krystal meşgul değilken Jim-Billy'nin yanında durdum ve "Hey Krystal, Tate nerede?" diye seslendim.

Jim-Billy'nin yanımda doğrulduğunu hissettim ve barın diğer ucunda bazı müşterilerle şakalaşan Bubba'nın bize doğru döndüğünü gördüm. Krystal önce Jim-Billy'ye, sonra da bana baktı.

Sonra Bubba bize doğru gelirken yanıma geldi.

"Sana söylemedi mi Lauren?" Krystal temkinli bir şekilde sordu, bakışları keskin bir şekilde yüzümdeydi.

"Um..." Mırıldandım. "Hayır."

"Avlanıyor, güzelim," diye söze girdi Bubba. "Evet, biliyorum. Tonia'nın katili," dedim.

Krystal başını kaldırıp Bubba'ya baktı ama Bubba gözlerini benden ayırmadı.

Sonra da "Birkaç gece önce sen onun bisikletinin arkasında değil miydin?" diye sordu.

"Evet," diye cevap verdim ve Bubba Krystal'a baktı ama kaşlarının yukarı kalktığını gördüm.

"Kahretsin," diye mırıldandı Krystal.

"Ne?" diye sordum. Ben sordum, Bubba bana baktı ve hepsi daha da yaklaştı. Jim-Billy'nin bile yaklaştığını hayal ettim.

"Tonia'yı öldüren adam seri katil," dedi Bubba sadece bizim grubun duyabileceği şekilde sessizce.

"Mısır gevreği mi?" Şaşkınlıkla sordum.

"Seri, güzelim. Bir seri katil. Tonia yedi kişiden biri," diye açıkladı Bubba ve elim parmaklarım barın kenarına dolanabilecek şekilde dışarı fırladı.

"Yedi mi?" Fısıldadım.

"Yedi," dedi Bubba. "Dört yılda yedi. Takma isimlerden hoşlanmadıkları için federalleri kızdırıyor ama polisler ona Mayıs-Aralık Katili diyor. Mayıs'ta öldürüyor, sonra Aralık'ta öldürüyor."

"Aman Tanrım," diye nefes aldım.

"Hepsi Colorado'da da değil," diye devam etti Bubba.

"Ama hepsi Rocky Dağları'nda ve Colorado sıcak bir nokta. Biri Utah'ta, biri Wyoming'de, ikisi Nevada'da, geri kalanı da Colorado'da." "Tonia," diye fısıldadım, saçma bir nedenden ötürü, bu onun ölümünü daha da kötüleştirdi ve yeterince kötüydü

Zaten.

Bubba bana "Hiçbir bokları yok," diye bilgi verdi. "En uzun süre dayanabilen Tonia oldu. Onu canlı attılar, canlı buldular, bu bir ilk. Bilinci asla yerine gelmedi, bu yüzden ona soru soramadılar. Onu yaraladığı yerden uzağa atmışlar, olay yerinde hiçbir kanıt bırakmamışlar. Görgü tanıkları yok, onu nereden aldığını bilmiyorlar, arabası dairesinin dışında, anahtarlar mutfak tezgahının üzerinde, zorla girilmemiş, parmak izi yok, son gören

burada olduğunu söylediler. Kıyafetlerini, saçını bulamadılar. Elllerinde hiçbir şey yok."

Gözlerim ona takılı kaldı ve Krystal'a bakmadım. "Saçını biliyor musun?"

"Tate gitmeden önce bize geldi Lauren," dedi Krystal pek de Krystal'a ait olmayan bir sesle. Sesinde yumuşak bir ton vardı ve gözlerim sonunda ona kaydı. "Her şeyi açıkladı."

Bana hiçbir şey açıklamadı.

"Yani Tate'in kat etmesi gereken çok yol var, bu adamı takip ediyor, parçaları birleştiriyor. Dört yıl, dört eyalet ve yedi cinayetin izini sürüyor," diye bitirdi Bubba.

Bu mantıklıydı.

Bana hala bir açıklama yapmadı.

Konuyu değiştirdim ve bunu Bubba'nın gözlerinin içine bakarak yaptım.

"Neeta'yı tanıyor musun?"

Bubba'nın Yeri üst vücut taşındı Geri, o oldu Neredeyse fark edilmiyordu ama ben gördüm.

"Laurie," dedi Jim-Billy sessizce ve elini barda benimkinin üzerine koydu.

"Neeta'yı düşünme Lauren," diye emretti Krystal ve ben de ona baktım.

"Neden böyle söyledin?" diye sordum.

"İnsanlar konuşur, dinlemezler" diye cevap verdi.

"O geçmişte kaldı," dedi Bubba, "çok eskide kaldı, düşünmeye değmez."

"İki hafta önce Ned ve Betty'nin havuzunda yüzerken Tate'in onu bir odaya taşıdığını gördüğümde tarih değildi," diye karşılık verdim.

Bubba'nın gözlerini kapamasını ve bunu yavaşça yapmasını izledim.

Sonra bir yumrunun boğazımı tıkadığını hissettim.

"Lauren," dedi Krystal ve sesi artık tamamen yumuşaktı, ben de ona baktım.

Üzgün ve sert görünüyordu Krystal'ın bana öyle bakması her şeyi anlatıyordu.

"Tamam," diye fısıldadım yumrunun etrafından, kelimem boğuk çıktı ve uzaklaştım.

* * * * *

Aynı gece kapanmak üzereydi ve Jim-Billy ve ben otele doğru yürümeye hazırlanırken çantamı almaya gittim.

Dosya dolabından çıkardım, ofis kapısına döndüm ve Krystal'ı orada gördüm.

"İyi geceler" diyerek ona doğru yürüdüm ama durmak zorunda kaldım çünkü kapıya geldiğimde yolumdan çekilmedi.

Gözlerinin içine baktım.

Sonra bir elini kaldırıp omuzlarımdan birinin saçını tarayarak beni şok etti.

"Sana Tate'e göz koyma demiştim," diye fısıldadı. "O bana göz koydu," diye fısıldadım.

"Aynı şey, tatlım."

Başka tarafa baktım ve dudağımı ısırdım.

"Bu dünyada özel bir şey yok, biz kızlar bunu biliyoruz." Hâlâ fısıldıyordu ve ben ona dönüp baktım. "Haklıydın Laurie, bulduğun huzura sıkı sıkı tutun. Özel bir şey arama. Dışarıda bir yerde değil. Bunu biliyoruz. Sadece o huzura sıkı sıkı tutun. Tamam mı?"

"Evet," dedim usulca.

"İyi geceler sevgilim," dedi ve kenara çekildi.

Ben de kapıdan çıktım.

* * * * *

Zor bir işti, Colorado'nun bir kasabasında, bana söylenene göre yaza kadar sürebilecek bir baharı atlatmaya çalışan bir motorcu barında üç garson çalışıyordu. Ama günler daha uzundu, neredeyse her zaman aydınlık ve sürekli ılıktı, sonra sıcaktı, bu yüzden motorlar dışarıdaydı ve bar özellikle hafta sonları cıvıl cıvıldı.

Carnal, Harley'lerin uğrak yeri idi ve Ned ile Betty'nin işleri bile artmıştı. Carnal'da dört ya da daha fazla motosiklet vardı.

Her gece otoparkta. Cuma ve Cumartesi günleri çok daha fazla sayıda SUV ve minibüs olurdu.

Çocuklar olmadığı sürece havuz tamamen bana aitti. Ve neredeyse her gün yüzmek ve dinlenmek için kullanıyordum ama sadece gündüzleri. Tonia'nın delisi tekrar saldırana kadar Aralık ayı geçmeyecekti ama işimi şansa bırakmıyordum.

* * * * *

Tyler yeni bir eğitim kampı programı deniyordu, saat yedi antrenmanını yapıyordu ama sırf Wendy gidebilsin diye başlattığını düşündüğüm saat bir antrenmanına da başlamıştı. Sabahın üç buçuğunda yatağa girip üç buçuk saat sonra yüksek yoğunluklu aralıklı antrenmana hazır olmak onun için kolay değildi.

Haftada üç kez onunla birlikte gidiyordum çünkü onunla vakit geçirmeyi seviyordum ve Tyler harika bir antrenördü, çok pozitif ve neşeliydi ve her şeyi Olimpiyatlarda yarışmaya hazırlanan bir takımımız gibi hissettiriyordu ama bunu birlikte yapmamız gerekiyordu. Birlikte olursak ayakta kalırız, bölünürsek düşeriz, bu yüzden hepimiz Tyler ve birbirimiz için her şeyimizi verdik.

Kamlara gitmeye devam ettim çünkü iki hafta içinde kaslarımın etimin altında kendini gösterdiğini hissettim ve sadece ağrıdığı için değil.

Ve iki hafta içinde kendilerini gözle görülür bir şekilde belli ettiler ve artık sırtımda yağ yoktu.

Tyler saat bir derslerine beş kişiyle başlamıştı. Ben ve Wendy'nin konuşmaları ve Wendy'nin benim Tyler'ın başarı hikayesi olduğumu söylemesiyle bir ay içinde yirmi kişi olduk.

Hala hepimizin deli olduğunu düşünüyordum çünkü bu hala bir işkenceydi.

* * * * *

Tate ayrıldıktan sonraki Pazartesi günü Sunny ve Shambles'la takılmak için şehre gittim ve sonra sadece zamanım olduğu için şehirde dolaşım.

Çiçekçinin önünden geçtim, sonra geri döndüm, içeri girdim ve Betty için çiçek sipariş ettim. Çiçekçi onları hazırlarken bekledim, parasını ödedim ve çıktım.

Kaldırımda durdum ve içeri girdim. "Her şey yolunda mı?" diye sordu.

"Her pazartesi sabahı bir buket hazırlayabilir misin? Otuz dolar değerinde. Onları almak için sabah geç geleceğim. Eğer öğlene kadar gelmezsem, onları otelde Betty'ye teslim edebilir misin? Bir hesap açarım."

"Daimi sipariş mi?" diye sordu kaşları kalkarak.

"Evet," diye cevapladım gülümseyerek.

"Elbette, kıymetlim."

Ona elimi uzattım. "Ben Lauren." Elimi sıktı. "Holly."

"Memnun oldum," dedim ve dükkândan ayrıldım.

O andan itibaren Betty her Pazartesi resepsiyon masası için otuz dolarlık bir buket aldı.

Her pazartesi çiçekleri taşıyarak yukarı çıkardım, pencereden beni izlerdi ve yüzünün aydınlanışını izlerdim.

Bazen, intikam bir sürtük değildi.

* * * * *

İkinci Pazartesi günü, La-La Land'den sonra ve Holly'den çiçekleri almadan önce Carnal'ı boydan boya yürüdüm.

O sabah hazırlanırken dikkatli davranmıştım, biraz daha fazla makyaj, birkaç parça daha mücevher, güzel bir etek (kemiklerimde daha fazla et varken daha güzel duruyordu ama şimdi kalçalarımaya yapışuyordu). Güzel sandaletler, düz ayakkabılar ama parmak arası terlik değil. Saçımı da tamamen değiştirdim.

Carnal'ın sonundaki köşeyi döndüm ve tamircinin ön avlusuna girdim.

Kır saçlı adam ön avluda durmuş tulum giymiş bir adamla konuşuyordu. Bana baktı, konuştuğu adama bir şeyler söyledi, adam uzaklaştı ve gri saçlı adam bana doğru yürüdü.

"Merhaba," dedim ve ona doğru durdum. "Selam tatlım," diye karşılık verdi.

"Hiç tanışmadık." Elimi uzattım ve biraz titrediğini gördüm, bu yüzden parmakları elimi sardığında rahatladım. "Ben Lauren."

"Baba," diye cevap verdi ve parmaklarımı bırakmadan önce sıktı.

"Baba?" Ben sordum, o da sırttı.

"Baba, Wood ve Neeta'nın babası. Bana Baba derlerdi ve her çocuk, sonra da çocuğu olan her çocuk evime girip bir şekilde evi mahvettiğinden, Baba olarak bilinmeye başladım. Öyle de kaldı."

Neeta'nın babası. Ayrıca Wood'un.

"Wood burada mı?" Sesimin titriyor gibi çıktığını düşünerek sordum, umarım o da öyle düşünmüyordur.

Beni bir dakika inceledi, gözleri kibar ama yüzü boştu, sonra sırttı ve "Odun!" diye bağırdı.

Onun ötesine baktığımda Wood'un çoktan yolu yarılamış olduğunu gördüm. Ayaklarımı sabit durmaya ve dönüp uçmamaya zorladım.

Babam döndü ve "Lauren seni görmeye geldi" dedi.

Odun bize çarptı, "Yürü git baba" diye cevap verirken gözleri beni bırakmadı.

"Hiç saygı yok," diye mırıldandı Pop iyi huylu bir şekilde ama uzaklaştı.

Karşılıklı konuşmalarına tepki veremeyecek kadar korkmakla meşguldüm. "Hey," dedi Wood.

"Um..." Ben de cevap verdim.

Gözleri kısıldı. "İyi misin?" "Um..."

Tekrar ettim.

Gözleri kısık kaldı. Sonra çözüldü ve bana sırttı. Yavaşça yaptı ve bunu yaparken ağzını izledim.

Kalbim hızla çarpmaya başladı ve dudağımı ısırdım. "Bu gece çalışıyor musun?" diye sordu.

Sesimi buldum. "Bugünlerde her gece çalışıyor gibiyim."
Yaklaştı, elini enseme doladı ve sonra beni kendine çekti.
Bir elimi göğsüne koydum.

"O zaman Bubba'nın yeni bir müdavimi
var." Ona gülümsedim.

* * * * *

Wood yalan
söylemedi.

Sonraki bir hafta boyunca düzenli olarak benim yerime
oturdu. Molalarımı onunla geçiriyordum ve akşam yemeği
molamda bir şeyler atıştırmak için lokantaya yürüyorduk.

Bu kadar erken saatlerde çalıştığını bilmiyordum çünkü
gece saat üçte bisikletine bindim ve beni eve bıraktı.

İlk gece beni otel odamın kapısının hemen önünde öptü.
Bir Tate öpücüğü değildi ama harika bir öpücüktü,
Brad'inkilerden çok daha iyiydi, bu yüzden hala zirvede
olduğumu hissediyordum.

Ertesi gece de beni öptü. Ve bir
sonraki.

Ertesi gece izinliydim, Wood beni bir gezintiye çıkardı ve
hiçbir yerin ortasında olduğu için hiçbir yerin mekanı
olmayan bir mekanda biftek yemeye götürdü.

Biftekler muhteşemdi.

Ona neden Carnal'da olduğumu söyledim, bu da ona
Brad'den bahsettiğim anlamına geliyordu.

Bana iki çocuğunun velayetini alan ve Gnaw Bone'a
taşınan Maggie'den bahsetti. İki haftada bir hafta sonları,
dönüşümlü olarak Noel ve Bahar Tatilleri ve yazın dört hafta
boyunca onlarla birlikteymiş. Ayrıca bana çocuklarının onsuz
büyümesinin berbat bir şey olduğunu söyledi. Ama
Maggie'yle yaşamının daha berbat olduğunu, çünkü
Maggie'nin tam bir sürtük olduğunu söyledi. Dahası, bana
Maggie'nin boktan bir eş ama iyi bir anne olduğunu ve
çocuklarının onun tam zamanlı iyi bir anne olmasına ve onu
çoğu zaman boktan bir eş ve her zaman kaltak olarak
görmemeye ihtiyaçları olduğunu söyledi.

Beni otelime götürdüğünde, onu içeri aldım ve öpüşme şakalaşmaya dönüştü.

Ertesi gece de aynı.

Ertesi gece ben de o da temizlendik. Geceyi evinde geçirdi ama ikimiz de kıyafetlerimizle yorganın üstünde uyuduk. O kadar erken saatlerde çalıştığını o zaman öğrendim ve geceyi onun evinde geçirme sözlü dansı o zaman başladı.

İki kez karşı koyabildim.

Sonra bana sahip oldu.

* * * * *

Şimdi artık Carnal'ın evi olmuştu, kendi yatağımdan çok Wood'un yatağındaydım (henüz sevişmemiş olsak da) ve Tate hâlâ ortalarda yoktu.

Ama benim için o hep gitmiş olacaktı. Eskiden o yokmuş gibi davranırdım; şimdi sadece var oldu.

Evli olduğunu bildiği evli bir kadınla yatan ve bunu umursamayan bir erkek yoktu.

Ve beni böyle gezintiye çıkarabilecek, böyle öpebilecek, bir saatten kısa bir sürede dünyamı değiştirebilecek, sonra arkasına bile bakmadan çekip gidebilecek, haftalara dönüşen günler ve bir aya dönüşen günler boyunca aramayacak bir adam kesinlikle yoktu.

Tüm Carnal motorcu kızlarının eşcinsel stilisti Dominic'in bana yeni bir görünüm kazandırdığı gün Wendy'yle yaptığımız alışverişte aldığımız yeni mayoyu çıkardım. Wendy de benimle gelmişti ve dönüşümümden o kadar etkilenmişti ki beni alışveriş merkezine onunla birlikte gitmeye zorlamıştı.

"İtiraf etmeliyim ki," demişti Dominic o sırada, arkamda durmuş ve aynada bana bakarken saçlarımı kabartmıştı. "Senin benim başyapıtım olduğunu düşünüyorum."

Ben de aynada kendime bakıyor ve haksız olmadığını düşünüyordum.

Altı aydan uzun süredir kestirmedeğim koyu sarı saçlarımı almış ve yüzümün etrafına, biraz da arkaya parlak röfleler yapmıştı. Etkisi göz kamaştırıcıydı, özellikle de

bronzluğuma karşı. Saçlarım her zaman omuzlarımla hemen üzerinden geçerdi ama şimdi sırtımdan aşağı, neredeyse sütyen askıma kadar uzanıyordu. Saçımı yüzümü çerçeveleyecek şekilde derin ve kalın bir kahkülle kesmiş, geri kalanını da göz alıcı ve şuh bir şekilde oraya buraya savrulan kalın katlar halinde kesmişti ki röflelerle birleşince, Premier Motorcu Fıstık Stella'nın saçlarını bile sönük gösteriyordu.

"Sen bir mucize işçisisin," diye nefes aldım, aniden irkiltici bir yeşile bürünen ela gözlerime bakarken.

"Bunu söyleyen ilk kişi sen değilsin hayatım," dedi Dominic en ufak bir alçakgönüllülük belirtisi göstermeden.

Wendy, beni kapıdan çıkarıp CR-V'sine bindirmeden ve iki kasaba ötedeki civardaki tek alışveriş merkezine gitmeden önce ona ödeme yapmama (ve muazzam bir bahşış vermeme) zar zor izin verdi. Neyse ki büyük bir alışveriş merkeziydi ve iyi bir alışveriş merkeziydi çünkü Wendy beni "sana uymayan o kıyafetlerden kurtarmaya kararlıydı, kardeşim!"

Ve yaptı da. Küçük cipini çantalarla doldurduk - etekler, kotlar, şortlar, tişörtler, atletler, kombinezonlar, bluzlar, ayakkabılar, botlar, iç çamaşırları ve pijamalar.

İki beden küçük olması dışında yepyeni bir gardırop.

İyi ki geceleri çalışıyordum, Bubba'nın yeri yoğunlu ve harika bahşışlar alıyordum yoksa o alışveriş kampanyası birikimime büyük bir darbe vurabilirdi.

Ama itiraf etmeliyim ki, sorun sadece Wendy değildi. Bronzlaşmam, muhteşem saçlarım, motorunun arkasında beni seven bir motorcuyla motorcu bir bebek olmam ve en önemlisi iki beden küçük olmamdı.

O boyuta geleli beş yıldan fazla olmuştu. Brad, Hayley'i becermeye başlamadan ve hayatım parçalanmadan önce. Yeniden doğmuş gibi hissettim çünkü öyleydi.

Yeni mayomu yeni çamaşır sepetime attım (hasır, bir hafta önce kasabada açılan küçük şirin bir kır dükkanından almıştım). Beş yeni mayom, iki tankinim ve şimdiye kadar sahip olduğum tek bikinim vardı - minicik bir bikini değildi ama yine de seksiydi (en azından ben seksi olduğunu düşünüyordum).

bu yüzden) ve bu nedenle benim için işe yaradı - havuz kenarında uzanmak ve yüzmek için iki takım elbise. Sonra duşa girdim. Çıktım, havluyla kurulandım, losyon sürdüm, parfüm sıktım ve yeni eşleşen iç çamaşırlarımı giydim. Koyu mor renkteydi ve bolca siyah dantel vardı.

Makyajımı yaptım (Krystal ve Eski Ben arasında bir yerde karar kılmıştım ve bu benim için işe yarıyordu), saçlarımı Dominic'in bana gösterdiği gibi rulo fırçayla kuruttum, yarı atlet, yarı kaşkorse olan tozlu lila bir atlet giydim çünkü askıları atletten daha inceydi ama spagetti değildi ve dikkatli olmazsam sütyen askılarım görünüyordu. Tank bronz tenimle harika görünüyordu, kibirli falan değilim ama bunu ben bile kabul etmek zorundaydım. Yeni bir kot pantolon, geniş, kalın, koyu kahverengi bir kemer ve yeni mor bantlı, ince topuklu sandaletlerimi giydim. Saatlerce yüksek topuklu ayakkabılarla dolaşmaya alışmak neredeyse bir ayımı aldı - ama artık bunu hissetmiyordum bile ve uçlarım üzerindeki etkisi şaşırtıcıydı.

Çantama yeni iç çamaşırlarımı, deodorantımı, diş fırçamın koruyucusunu ve at kuyruğu tutucusunu koydum, çantamı omzuma attım ve odamdan çıktım.

Ned'e el salladım, o da bana el salladı, daha sonra Wood'a gideceğim için arabama bindim (ve Ned tabelayı biliyordu, şimdiye kadar alışmış olmalıydı) ve Bubba'nın yerine doğru yola çıktım.

Yedinci Bölüm

Geri Kalan Her Şey

"Jack ve kola, üç şişe Coors ve bir Tanqueray ve tonik," diye emrettim Bubba'dan, defterime bakarak ama başımı eğip ona bakmasam bile yine de dalga geçtim (Bubba'ya genellikle yaptığım gibi). "Kurşunu da çıkar koca adam. Doldurduğun son siparişi büyükannem bile daha hızlı doldurabilirdi ve o tekerlekli sandalyede."

"Siktir," diye mırıldandı Bubba, başımı kaldırdım çünkü bu onun her zamanki esprili cevabı değildi ve solgun olduğunu ve omzumun üzerinden baktığını gördüm.

Hayalet görmüş gibi bakmasına neden olan şeyin ne olduğunu görmek için dönmeye başladım ama bunu yapamadım çünkü aniden saçlarım boynumdan çekildi, bir çift aşındırıcı dudak oradaydı ve bir kol karnıma dolanarak beni uzun, sert bir bedene doğru çekti.

"Ne -?" Vücudum kaskatı kesilirken söylemeye başladım ama bir el gelip pedi elimden çekip aldı ve barın üzerine fırlattı.

Tate'in beni tuttuğunu görmek için boynumu çevirdiğimde kalemin diğer elimden çekildiğini hissettim. Tate sakallıydı, tam bir sakal. Biraz dağınık görünüyordu ama aynı zamanda seksi de görünüyordu.

Gözleri Bubba'ya dikilmişti. "Wendy'ye içki servisi yaptır, Bub, Laurie molada," diye emretti, sonra elimi tuttu ve beni koridorda sürüklemeye başladı.

"Hey!" diye bağırdım, elimi çekmeye çalıştım ama o beni tuttu ve sürüklemeye devam etti. "Tate!" diye bağırdım ama o devam etti, ofisin yanından, deponun yanından geçip koridorun en arkasındaki karanlık, az ışıklı yere gitti.

Sonra elleri kalçalarımıdaydı ve beni duvara doğru itiyordu.

"Tate," diye bağırdım ama o vücudumu incelemeye odaklanmıştı, elleri yanlarımdan yukarı kayarak başparmakları göğüslerimin hemen altında dururken gözleri göğsümdeydi, parmakları yanlarımda yayılmıştı.

"Tanrım," gözleri benimkilere geldi ve sonra saçlarımı taradı, "kendine ne yaptın bebeğim?"

"Tate," diye tekrarladım ama daha fazlasını söylemedim çünkü başı eğildi ve beni öptü.

Dudakları ve dili zihnimde harikalar yarattı, onun bir aldatıcı olduğu ve bir ay boyunca aramayacağı ve benim Wood'la birlikte olduğum düşüncelerini zihnimden temizledi ve zihnimi sadece onu olabildiğince sert bir şekilde öpme düşünceleriyle doldurdu.

Sakalın yardımı oldu, daha önce hiç sakallı bir erkek tarafından öpülmemiştim - kaşındırıcıydı ama çok seksi bir şekilde.

Dudakları benimkilerden ayrıldığında, aslında ayrılmadılar, sadece beni öpmeyi bıraktılar ama oldukları yerde kaldılar, böylece nefeslerimiz birbirine karıştı.

"Hatırladığım kadar tatlı," diye mırıldandı dudaklarıma karşı. "Tate," diye fısıldadım.

Eli yanımdan ayrılıp boynumun yanına geldi ve başını iki santim kaldırdı.

Başparmağı çenemde gezinirken, "Onu bulamadım bebeğim," dedi.

"Pardon?"

"Tonia'yı öldüren şerefsiz. Her yerdeydi. Pislik herif hiçbir şey bırakmadı. O bir hayalet."

"Olamaz," diye nefes aldım.

"Polisler, federaller, herkes şaşkın. Ben de dahil." "Özür dilerim," diye fısıldadım.

"Şimdi ailesine hiçbir şeyim olmadığını söylemem gerekiyor," diye devam etti. "Tate."

"Bu berbat olacak," diye bitirdi.

Nefesimi içime çektim ve nefesimi içime çektikçe, bildiğim şekliyle hayat beynimdeki yerini yeniden aldı.

"Tate -" Ben başladım ve başparmağı dudaklarımda gezindi.

"Berbat, ama Laurie'yi sikeyim, evde olmak güzel," diye fısıldadı, başparmağı kayboldu ve başı aşağı inmeye başladı.

"Tate!" Bağırdım ve duvara doğru geri çekildim.

Başı yukarı kalktı.

"Ne?" diye sordu.

"Lütfen geri çekilir misiniz?" Rica ettim.

Gözleri loş ışıktaki yüzümü taradı. Sonra

"Hayır" diye cevap verdi.

"Konuşmamız gerek," dedim. Öpücüğü sırasında ellerim boynuna kaymıştı. Şimdi hafifçe omuzlarına bastırıyorlardı.

"Pekala," diye yanıtladı.

"Sonra görüşürüz. Ben çalışıyorum. Yarın, biz, um... um'a gideceğiz -" Sözümü kesti. "Sen buradasın," göğsümün yanındaki eli sırtıma doğru kaydı, "Ben buradayım," eli göğsümde

boynum saçlarıma doğru kaydı, "konuş."

"Geri çekilmeni istiyorum," dedim ona.

"Ve ben uzun zamandır yoktum Ace, sana olduğun yerde ihtiyacım var."

Başımı yana eğdim. "Yani geçen ay Neeta'ya hiç uğramadın mı?"

Vücudunun benimkine karşı kaya gibi sertleştiğini hissetmek biraz korkutucuydu.

"Ne oluyor lan?" diye sordu daha da korkutucu bir sesle. "Beni bırakmak isteyebilirsin," diye önerdim.

"Ve olmayabilirim de," diye karşılık verdi.

"Neeta'yı biliyorum," dedim ona, bir suçlama gibi görünmemeye çalışarak ama öyle olduğundan oldukça emindim.

"Öyle mi? Sen ne bilirsin ki?"

"Bunun benden alacağın son öpücük olduğunu yeterince biliyorum."

"Belki açıklarsın," diye ısırdı, sesi daha da korkutucuydu.

"Tamam, bunu açıklayacağım." Omuzlarına bastırdım ama Hiçbir şey çıkmadı, ben de vazgeçtim. "Kocam beni en iyi arkadaşım için terk etti ve beş yıldır onu beceriyordu."

"Bunu zaten biliyordum, Ace."

"Diyelim ki evli bir kadınla uzun süreli bir ilişki yaşadığını umursamayan bir adamla birlikte olmak için heyecanlanmıyorum."

Sonra beni bıraktı, daha önce hiç kimsenin hareket ettiğini görmediğim kadar hızlı. O kadar hızlıydı ki buna hazır değildim ve devrilmemek için kendimi dik tutmak amacıyla iki elimi de duvara çarpmak zorunda kaldım.

Bir adım geri çekildi ama bunun dışında hareket etmedi ve konuşmadı.

Ben de öyle yaptım. "Görüyorum ki ne demek istediğimi anlatmışım."

"Ve görüyorum ki yine başa döndük," diye karşılık verdi.

"Ne?"

Eğildi, görebildiğim tek şey yüzüydü ve bunu agresif bir şekilde yaptığında durumu ve atmosferi büyük ölçüde yanlış değerlendirdiğimi anladım. Onu çok kızgın, korkutucu derecede kızgın görmüştüm.

Şimdi, onun öfkelenildiğini fark ettim.

"Bir an için bile olsa Ace, bana Neeta'yı sormayı düşündün mü?" diye homurdandı.

Ama iki kişi öfkelenenebilir.

Çünkü o gece bisikletinin üzerinde ve öpücüğüyle bana özel bir şey vaat ettiğini gösterdi.

Sonra da çekip gitti ve aramadı bile! "Wood her şeyi gayet açık bir şekilde anlattı," diye cevap verdim sert bir şekilde. "Wood," diye fısıldadı.

"Odun," diye tekrarladım.

"Seni daha sikmedi mi?" Tate kaba bir şekilde sordu ve ben de zaten duvara yaslanmış olduğumu unutarak geri adım atmaya çalıştım.

"Bu seni ilgilendirmez!" Tersledim.

"Seni becermedi ama becerecek," dedi. "Etrafta sana Wood hakkında birkaç şey söyleyecek Wood gibi yardımcı birinin olmaması senin için çok kötü."

"Evet mi? Ne gibi şeyler?"

"Çok kötü bebeğim, bu sahne ile kaybettin. Kendi başına öğrenmek zorunda kalacaksın." Ve bu sözlerle birlikte botunu çevirip uzaklaştı, ben de onu izledim, nefesimin kesildiğini fark ettim çünkü durdu ve bana döndü. "Yani tüm bunlar Wood için mi?" diye garip bir şekilde sordu.

"Hepsi ne?" Ben de sordum.

Elini sinirli bir hareketle bütün vücudumu kaplayacak şekilde salladı.

"Hayır," diye tersledim.

"Önceden daha iyi görünüyordun, Ace. Şimdi diğerlerine benziyorsun."

Ve bu son derece başarılı veda cümlesiyle koridorda gözden kayboldu.

Sekizinci Bölüm

Martini ve Manikür

Tate eve döndükten bir gün sonraydı ve işten sonra Wood'un evine gittiğimin, kıyafetlerimi çıkardığının, tişörtlerinden birini giydiğimin, yatağına süründüğümün, onu uykuya dalmadan önce beni kollarına almasına yetecek kadar uyandırdığının (ama yapmadım) ertesi günüydü.

Wood'un kollarında, onu uyandırmak istemediğim için dönüp durmadım ama Tate'le olan o sahneyi aklımdan çıkaramıyordum.

Ya da öpücüğünü.

Ya da "Ama Laurie'yi siktir et, evde olmak güzel." demesi.

Ya da "Önceden daha iyi görünüyordun, Ace." demesi. Şimdi diğerlerine benziyorsun.

Sonunda uykuya daldım ve her zamanki gibi kalktığımda Wood gitmişti.

Deniz salyangozu mavisi tankinimi giymiş, eteklerinde ve korsajının üst kısmında kraliyet mavisi işlemeler olan ağdan yapılmış bir üstle güneşin altında uzanıyordum. Raflı sütyen göğüslerimi örtüyordu ama göbeğimdeki file altımdaki teni belli ediyordu. Şezlongumun altında kraliyet mavisi bir pareo, yanımdaki serin güvertede cep telefonumun yanında bir diyet gazoz, burnumda güneş gözlüğü, vücudumu parlatan güneş koruyucu yağ ve ellerimde değersiz bir dergi vardı.

Ben de son çamaşırlarımın kurumasını bekliyordum. Ned ve Betty'nin evlerinin yanındaki binanın en üst katında, içinde otomatların bulunduğu odanın karşısında bir çamaşırhaneleri vardı. Yıkayıcı ve kurutucu çok pahalıydı, kasabadaki çamaşırhanededen çok daha fazlaydı (kontrol etmiştim), ama uygun olduğu için ödedim, sadece iki kapı ötedeydi, o kadar yakındı ki, iki otel odası uzakta değil de garajımın içindeymiş gibi davranabiliyordum.

Hapse giren ünlüler hakkında bir şeyler okuyor ve onların turuncu tulumlar içindeki fotoğraflarına bakıyordum ki bir Harley'in boru sesini duydum. Yaz mevsimiydi. Carnal'dı. Harley'in boru sesleri modaydı, bu yüzden tamamen görmezden geldim.

Ta ki soğuk güvertede motosiklet botlarının sesini duyana kadar tamamen görmezden geldim.

Etrafıma bakındım ve Tate'in bana doğru geldiğini gördüm. Bana doğru yürüyordu ama kafasını otoparka çevirmişti, ben de omzumun üzerinden bakmak için döndüm. Dört Harleyci dışarıda motosikletleri üzerinde çalışıyormuş gibi görünüyordu ama ikisi, biri ayakta, biri çömelmiş, bana doğru bakıyorlardı.

Gözlerim tekrar Tate'e döndüğünde onun üzerimde yükseldiğini gördüm.

"Harika gösteri, Ace," diye hırladı kaba sesi. "Burada yaşadığın duyulursa Ned ve Betty'nin evi dolup taşar."

Neden bu adamın, güzel olduğu kadar, bir pislik olmadığı seçeneğini hiç düşünmemiştim ki?

"Yardımcı olabilir miyim?" Tersledim.

"Evet bebeğim," diye cevap verdi, sesi imalı bir şekilde çıkıyordu ve bunu biliyordum çünkü gözleri vücudumda geziniyordu. Aynalı güneş gözlüğü takmıştı (ve ona çok yakışıyordu, ki bu berbat bir şeydi) ama gözlerinin beni boydan boya dolaştığını anlayabiliyordum.

"Eee?" Bakışları altında kıvrınmamaya çalışarak öfkeyle sordum. Tyler harika bir eğitmendi ama mucize yaratan biri değildi.

Gölgeli gözleri benimkilere geldi.

"Krys'in iki yeni kızı eğitmen için sana ihtiyacı var. Bir süreliğine izinlisin."

"Ve Krys bunu bana söyleyemedi çünkü...?"

"Çünkü barda tek başına. Birkaç çocuk geldi ve o da meşgul çünkü Bubba beni görür görmez çekip gitti. Bu sabah gitmişti."

Ona baktım. Sonra Krystal'ı düşündüm.

Sonra fısıldadım, "Lanet olsun."

"Demek günlerdesin," diye bitirdi ve işi bitmiş ve gitmeye hazırmış gibi görünüyordu.

Telefonum çalarken "Gündüz vardiyalarında bahşişler berbat," diye mırıldandım. Bunu onu durdurmak için değil, sadece sızlanmak için söyledim.

"Hayatta kalacaksın," diye mırıldandı, ben telefonuma uzandığımda, aslında onun telefonuna, çünkü parasını ödemişti, ekranda kız kardeşimin adını gördüm ve aramayı cevaplamak için düğmeye bastım. Bu beni şaşırttı, işte olmalıydı ve isteyken asla aramazdı.

"Carrie, tatlım, ne oldu?" diye sordum.

"Laurie." Sesi adımı söyleyerek kesildi ve vücudum yukarı fırladı, bacaklarım ayrıldı, böylece iki ayağım da serin güvertede ydi.

Başka bir şey söylemedi.

"Carrie, konuş benimle, ne?" Tate'in uzaklaşmayı bırakıp bana doğru dönmeye başladığını fark edemeyecek kadar odaklanmış bir halde ısrarla sordum. "Carrie!"

"Babam," diye fısıldadı ve sonra gözyaşlarına boğuldu.

Top gibi kıvrıldım, bu otomatik bir hareketti. Dizlerim yukarı kalktı, topuklarım salona girdi ve gövde mi kalçalarım a bastırdım.

Bunu yaptım çünkü babamı seviyordum ve kız kardeşimin ses tonu yeni motorcu bebeğime olan zayıf bağılılığımı kaybetmeme ve doğrudan sekiz yaşındaki Babasının Küçük Kızı'na gerilememe neden oldu.

Bu benim kötü bir özelliğimdi. Kriz anlarında iyi olmadığımı söylemeliyim. Hepsi babamın suçuydu, evinde üç kadın vardı ve o evin erkeği olmayı seven bir erkekti, öyleydi de. Hayatımın büyük bölümünde her şeyimle ilgilenen ve beni babasının küçük kızı yapan oydu.

"Babam ne?" Fısıldadım ama cevap vermedi. "Carrie, bebeğim, babama ne oldu?"

Tate yanıma çömeldi ama ben hâlâ telefona odaklanmıştım.

"Kalp..." diye hıçkırdı, "kalp krizi."

Gözlerimi kapattım ve alnımı dizime bastırdım. "Konuş benimle," diye mırıldandım çünkü boğazım kapanmıştı. Konuşmayınca, "Lütfen tatlım, konuş benimle," diye yalvardım.

"O... o yaşıyor, Laurie, ama onlar... onlar endişeli."

Vücudum hıçkırıklarla sarsıldı ve telefonumun elimden kaydığını zar zor hissettim. Yine de elim serbest kaldığını biliyordu çünkü ben ağlarken Tate'in konuşmasını belli belirsiz dinlerken iki kolum da bacaklarımın etrafında kıvrılmıştı.

"Ben Tate Jackson, bu kim?" Durakladı. "Ben Laurie'nin bir arkadaşıyım, sen onun kız kardeşi misin?" Bir duraklama daha. "Pekâlâ, yanınızda biri var mı?" Bir duraklama daha. "Telefonu ona ver." Duraklama. "Bu Mack mi? Tate Jackson, Laurie'nin arkadaşı. Ne oldu?"

Güçlü parmakların elimi sardığını hissettim ve sonra sıkıca ama nazikçe beni kaldırdı ve beni salondan çıkarıp ayağa kalkmaya zorladı.

"Bir saniye bekle," dedi Tate telefonda. "Bebeğim, şalını giy ve eşyalarını topla," diye yumuşak bir sesle emretti.

Otomatik olarak bana söyleneni yaptım. Eşyalarımı aldıktan ve ayaklarımı parmak arası terliklerime geçirdikten sonra elimi tuttu ve beni havuz alanından odama doğru yönlendirdi.

"Döndüm," dedi telefonda. "Onu halledip bir uçağa bindireceğim." Bir duraklama daha. "Evet." Bir kez daha. "Tamam, bir saat içinde tekrar ara."

Kapıdaydık, telefona dokundu ve sonra eşyalarımın çoğu kolumda olduğu için göğsüme dayadığım anahtarımı elimden aldı.

"Mack ne dedi?" Ben sordum.

"İçeri gir bebeğim," dedi nazikçe ve kapıyı açtı.

İçeri girdim ve gazoz kutusu hariç her şeyi yatağın üzerine attım. Gazozu komodinin üzerine koydum ve Tate'e döndüm.

"Ne dedi?"

"Ameliyatta," diye yanıtladı Tate ve ben gözlerimi kapadım. "Bebeğim, bir uçağa binmen gerek." Gözlerimi açtım.

"Doğru," diye fısıldadım.
"Duşa gir," diye emretti.

"Tamam."I Fısıldadı, itaatkârca başlangıç doğru
Banyoya.

Tate kapıya doğru yöneldi ama adını söylediğimde onu durdurdum.

"Tate?"

Döndü ve bana baktı.

"Mack dedi mi..." Yutkundum. "Annem nasıl?"

"Dayanıyor," diye yalan söyledi.

"Tate," diye fısıldadım, kollarımı ortama doladım ve Tate'in uzun bacakları onu bir saniyeden daha kısa bir sürede önüme getirdi.

Elleri boynumun omuzlarıma değdiği yere yerleşti. "O iyi değil."

Başımın üst kısmı göğsüne degecek şekilde öne doğru düştüm. "Güçlü olan o," diye fısıldadım yere.

Elleriyle beni sıktı. "Laurie, duşa gir."

Başımı geriye attım ve ona baktım, ellerimi karın kaslarına koyarak kendimi tutuyordum.

"Hepimizin," diye fısıldıyordum
hâlâ. "Ne?"

"İçimizde en güçlü olan o," diye açıkladım ve gözyaşlarım o kadar büyük dalgalar halinde akmaya başladı ki birinin nerede durup diğerinin nerede başladığını bilemedim. "Biz... biz... kızlar. Onun kızları. Ayrı düşeriz," diye bitirdim, yüksek sesle hıçkırarak boğazımı yırttım ve sesi hissettiğimden sadece biraz daha az acı vericiydi.

Sonra Tate'in kollarındaydım.

* * * * *

"Laurie, bebeğim, uyan," diye seslendiğini duydum Tate'in ve gözlerim açıldı.

Uçaktaydık ve ben ona sarılmıştım, başım göğsünde, kolum karnına dolanmıştı.

Başımı arkaya yatırdım ve ona baktım.

"İniyoruz, koltuk arkalıklarını yukarı kaldırmamız gerekiyor," dedi bana sessizce.

"Tamam," diye fısıldadım ve geri çekildim, saçlarımı yüzümden çektim ve doğruldum.

Tate, sadece Tate'in bildiği nedenlerden dolayı o uçakta benimle birlikteydi. Tek bildiğim, beni oteldeki banyoya sokmayı başardığı ve sonra ortadan kaybolduğuydu. Duştan çıktığımda Betty odamdaydı, çamaşırhaneden aldığım temiz kıyafetlerim yatağımın üzerinde katlanmıştı. Makyajımı yapmam ve saçımı kurutmam için beni ikna etti ve benim için seçtiği bir kıyafeti giydim. Ben bunları yaparken o da benim için toparlandı, işim bittiğinde makyajımı ve saç fırçamı aldı.

Sonra kapı çalındı ve sanki ünlü biriymişim gibi Betty güneş gözlüklerimi burnuma taktı ve Ned beni odamdan alıp direksiyonunda Tate'in oturduğu büyük, siyah bir Ford Explorer'a bindirdi.

"Burada ne işin var?" Ned çantamı arka koltuğa attıktan sonra Tate'e sordum.

"Ben seni götüreceğim," diye cevap verdi ve sonra yola koyulduk ve odamın dışında duran Ned ve Betty'ye el sallamaya ancak fırsat bulabildim.

"Kimin cipi bu?" Carnal'dan çıktıktan sonra sordum.

"Benim," diye cevap verdi.

Ona baktım. "Harley kullanıyorsun."

"Kötü adamları avladığımda motorumun arkasına koymayı pek sevmem Ace. Sokaktaki itibarımı zedeliyor."

"Ah," diye mırıldandım, yüzümü yola döndüm, karanlık düşünceler beynime saldırdı ve sessizliğe gömüldüm.

Denver Uluslararası Havaalanı'na sessiz ama biraz tüyler ürpertici bir yolculuktan sonra öğrendim ki (bunun sebebinin uçağımın kalkıyor olması ve Tate'in beni uçağa yetiştirmek için fazla zamanı olmaması olduğunu çok sonra anlayacaktım) o sadece benim aracım değildi. Çünkü beni bırakmadı. Kısa süreli park yerine park etti, beni bilet gişesine yönlendirdi, çantamı kontrol ettik ve iki bilet aldık (gerçi bunu bilmiyordum) ve ikimiz de güvenlikten geçmek için sıraya girdik ve neredeyse tüm bunlar boyunca Tate'in iki çantası vardı, bir elinde benimki (benim elim çoğunlukla diğer elindeydi), bir gece çantası

Omzuna asmıştı ama onun olduğunu fark edemeyecek kadar kendimde değildim.

"Biletiniz yoksa geçemezsiniz," diye bilgilendirdim onu.

"Biletim var," diye cevap verdi, başımın üzerinden aşağıya bakarak.

"Nereye?" Aptalca sordum ve başını eğerek bana baktı.

"Indianapolis," diye cevap verdi.

Kaşlarımın saç çizgime doğru fırladığını hissettim.

"Benimle mi geliyorsun?"

"Seni oraya götürüyorum, yarın eve geliyorum." "Ne?"

"Ace, berbat durumdasın. Seni ailene götüreceğim ve yarın eve uçacağım."

"Bu delilik," diye fısıldadım.

"Ben de öyle yapıyorum," diye karşılık verdi. "Ama -"

"Kapa çeneni,

Ace." Ona

bakakaldım.

Sonra "Tamam." dedim.

Sonra Tate ile güvenlikten geçtim ve Tate ile uçağa bindim.

Şimdi Tate'le birlikte Indianapolis'e iniyordum.

İndik. Taksi yaptık. Emniyet kemerlerimizden kurtulduk.

Tate ayağa kalktı ve çok büyüktü, hala sakalı vardı, saçları uzamıştı ve sadece kulaklarının etrafında değil boynunda da kıvrılıyordu, dar siyah bir tişört, çok soluk bir kot pantolon, motosiklet botları giyiyordu ve her zaman uzun kollu tişörtler giydiği için daha önce hiç fark etmediğim, pazusundan aşağı doğru kayan çok havalı bir dövmesi vardı, ve bu nedenle tam olarak bir ödül avcısının görünmesini beklediğiniz gibi görünüyordu (ama daha havalı, daha korkutucu ve daha yakışıklı), bu yüzden diğer yolcular, siyah, deri gece çantasını baş üstü bagajından çıkarırken ona alan bıraktılar.

Kompartıman. Sonra elimi tuttu, beni koltuklardan dışarı çekti ve elini sırtımın küçük kısmına koyarak beni önüne itti.

Havaalanında yürüdük ve kız kardeşimin ortağı Mack'in uzun boylu, koyu sarışın kafasını terminalin sonundaki kalabalığın üzerinden bakarken gördüğümde koşmaya başladım.

Ona öyle sert vurdum ki bir ayağı geri gitti. "Laurie, tatlım," diye fısıldadı kollarıyla

Ben.

Yine ağlamaya başladım.

Ağlamama izin verdi ve beni sıkıca tutarken Tate ile erkek tarzı heceli bir konuşma yaptı.

"Jackson sen
misin?" "Evet.

Tate."

"Mack."

"Haberl
er?"

Sessizlik

·
"Doğru."

Mack beni yanına itti, kolunu omuzlarıma doladı ve bizi bagaj alım yerine götürecek yürüyen merdivene doğru yönlendirdi.

Mack yürüyen merdivenden çıktığımızda "Başka bir durum var," dedi ve bunu söylerken koluyla beni sıktı.

"Öyle mi?" Tate sordu ve başım Mack'e bakmak için geriye eğildi.

"Ne?" Fısıldadım.

"Baban ameliyattan çıktı, yoğun bakımda. Sadece annen onu görebildi. Onu yakından izliyorlar ve dinlenmesini istiyorlar," dedi Mack bana.

"Tamam," diye cevap verdim.

Mack sessizdi ve bagaj alım yerine uğradık. Sonra derin bir nefes aldı. "Brad hastanede."

Kolunu kopardım ve bir adım geri atarak "Ne?" diye bağırdım.

"Laurie..." Mack dedi
ki. "Ace..." Tate

söyledi.

Tate'e baktım ve ona "O benim eski sevgilim" dedim. Bana yaklaştı ve elimi tuttu. "Tamam, bebeğim."

"Eski kocam derken, evliliğimizin beş yılını en iyi arkadaşım ile yatarak geçiren eski kocamdan bahsediyorum," diye bağırdım, diğer yolcuların bakışlarından habersiz.

"Evet bebeğim, biliyorum." Tate elimi yukarı çekti ve avuç içi göğsüne gelecek şekilde elinin üzerine koydu.

"O hastanede," diye bağırdım, "babamın yattığı yerde. BEN...C...U!"

Tate'in başı, yüzü bana yakın olacak şekilde eğildi. "Sakin ol, Laurie."

"Hayır!" Yüzüne karşı bağırdım. "Ne pislik ama!"

"Oraya vardığımızda onu bir güzel pataklamamı ister misin?" Tate ciddi bir ses tonuyla sordu ve ben ona göz kırptım.

"Ne?"

"Yapacağım," dedi Tate.

"Sen... sen... onun ağzını burnunu kıracak mısın?" "Söyle bebeğim."

"Böyle bir şey için tutuklanmaz mıydın?" diye sordum.

"Muhtemelen," diye cevap verdi.

"O zaman belki de yapmamalısın," diye karar verdim.

"Sen bilirsin," diye mırıldandı ve elimi beline doladığı kolum haline getirip kolunu omuzlarımda gezdirerek bagaj bölümüne döndü.

Mack, "Çantayı görünce bağıracaksın," diye talimat verdi ama sesi komik bir şey bulmuş gibi çıkıyordu.

"Evet," dedi Tate, gözleri artık hareket etmekte olan atlıkarıncadaydı. "Bu arada çok iyisin," diye devam etti Mack.

"Ne?" Tate sordu.

"Carrie'yi bir dramdan nasıl vazgeçireceğimi anlamam beş yılımı aldı. Laurie ne zamandır senin kasabanda? Bir aydır mı? Kahretsin dostum, sen ustasın."

Tate kıkırdadı.

Bu konuşma bana nüfuz etmedi. Indianapolis Havaalanı'nda bağırma sonrası, hastane ziyareti öncesi

Çok sevdiğim ama altı aydır (ya da daha uzun süredir) benim için endişelenmeyi bıraktığım babam yoğun bakımdaydı ve eski kocam sadece delirdiği anlamına gelebilecek nedenlerle takılıyordu.

Bu yüzden Tate'in yanına çöktüm ve başımı omzuna yasladım.

Omuzlarımdaki kolu daha da sıkılaştı.

Bu olmazdı. olmak kadar Çok fazla, çok daha sonra o I Wood'u aramadığımı hatırlayacaktı.

* * * * *

Görünüşe göre St. Vincent Hastanesi'ne vardığımızda gözyaşı haznesi kurumuştı çünkü bekleme odasına girdiğimde annem ve Caroline üzerime düştü, tek yapabildiğim mini kucaklaşmamızda ikisine de tutunmaktı.

"Burada olmana çok sevindim," diye fısıldadı annem kulağıma, "seni çok özledim tatlım."

Ona daha sıkı sarıldım.

Uzun bir süre sonra ayrıldık ve onlar da geri çekildiler. Carrie önce Tate'e doğru baktı. Sonra ağzı açık kaldı.

Sonra mırıldandı, "Kutsal inek."

Annem Carrie'yi duydu ve bana hüzünle gülümsemeyi bırakıp Tate'e baktı, sonra gözlerini kırıştırdı ve başı geriye düştü.

"Anne, Carrie, bu Tate Jackson benim bo-"

"Erkek arkadaşım," dedi Tate kararlı bir şekilde, derin ve sert sesi bekleme salonunu dolduruyordu ve Carrie'nin bayılacakmış gibi görüldüğüne yemin edebilirdim çünkü annem tekrar tekrar gözlerini kırıştıtırırken vücudunun üst kısmı rastgele bir şekilde sallanmaya başladı.

Şok içinde Tate'e baktım ama o kız kardeşimin başının üzerinden bakıyordu.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu ve kime baktığını görmek için döndüm.

Brad orada duruyordu, solgun görünüyordu, biraz bitkin görünüyordu, gerçi o da Brad'e benziyordu ama bunca şeyden sonra

Aylar önce, Carnal'da Tate ve Wood gibilerle bir aydan fazla bir süre geçirdikten sonra, artık benim görkemli, güzel Brad'im gibi görünmüyordu.

Açık kahverengi saçları vardı ve her zamanki gibi, hastane bekleme odasında bile saçları mükemmel görünüyordu. Saçlarını yıkamıyor ve olduğu gibi bırakıyordu. Saçlarını şekillendiriyordu ve bazen saçlarıyla uğraşması benim saçlarımı kurutmamdan daha uzun sürüyordu ve bu da bir şey ifade ediyordu çünkü benim çok saçım vardı. Boyu benden sadece beş santim uzundu, bu yüzden topuklu ayakkabı giymemden hiç hoşlanmazdı. Eskiden delici olduğunu düşündüğüm mavi gözleri vardı. Şimdi sadece mavi görünüyorlardı. Ve kesinlikle harika bir vücudu vardı ama bunu haftada beş kez spor salonuna giderek, planlanmış bir ziyareti asla kaçırmayarak geliştirdi. Hasta olduğunda bile giderdi, özenle hazırlanmış fiziğini kaybetme düşüncesinden o kadar nefret ederdi ki.

Gözleri benim üzerimdeydi.

"Ree?" diye sordu, beni daha önce hiç görmemiş gibi bakıyordu.

"Burada ne yapıyorsun Brad?" Ben de sordum.

Sesimi duyunca "Ree" diye nefes aldı.

Carrie bana "Onu uzaklaştıramadık," diye bilgi verdi.

Brad kendini toparlıyormuş gibi sarsıldı ve gözleri bana dönmeden önce kısa bir süre Tate'e k a y d ı .

"Bu benim ailem," diye açıkladı.

"Pardon?" Vücudumun gerildiğini hissederek fısıldadım. Mack Tate'e, "Bunu çok sık söylüyor," diye mırıldandı. "Sanırım sen Brad'sin," dedi Tate Brad'e.

Brad, Tate'e, "Evet, Ree'nin kocası," dedi.

Tate bana baktı. "Evrakları imzaladığını sanıyordum?" Başımınla onayladım ve o da Brad'e baktı. "Sanırım yasalara göre bu seni artık onun kocası yapmıyor."

Anneme ve Carrie'ye baktım. "Tate muhtemelen biliyordur; eskiden polisti."

"O şimdi ne tatlım?" Annem sordu.

"Bir ödül avcısı," diye cevapladım.

Caroline'ın gözleri Tate'e kaydı ve "Kutsal inek" diye tekrarladı. Brad daha da solgunlaştı.

Mack kıkırdadı.

Annemin yuvarlak gözleri Tate'e takıldı ve "Aman Tanrım" diye fısıldadı.

Tate hepimizi görmezden geldi ve Brad'e "Ace'in sorusunun hâlâ geçerli olduğunu düşünüyorum" dedi.

"Ace?" Brad sordu.

"Lauren," diye yanıtladı

Tate.

Brad'in gözleri bana dikildi. "Sana Ace mi diyor?"

Ellerimi havaya kaldırdım. "Burada ne yapıyorsun Brad?"

Brad bana doğru gelmeye başladı ama aniden durdu. Aniden durdu çünkü Tate onunla benim arama girdi ve elini Brad'in göğsüne koydu.

Tate alçak sesle, "Ona en fazla bu kadar yaklaşmanı istiyorum," dedi.

Brad bir adım geri çekildi ve Tate'e ters ters baktı. "Büyük bir adam olduğunu anlıyorum ama karımla konuşmak istiyorum."

"O zaman karırken onu bir kenara atmamalıydın. Şimdi değil. Artık o benim için bir şey ve sevmediğim erkeklerin ona yaklaşmasına izin vermem ve sana söylemeliyim ki dostum, senden hoşlanmıyorum."

Brad'in gözleri bana geldi ve "Ree!" diye bağırdı.

Tate'in arkasında ve yanında durana kadar iki adım ilerledim ve onun ötesinde Brad'e doğru eğildim.

"Babam yoğun bakımdayken sırf beni kazıkladığın ve ben şehirden ayrılırken kendini iyi bir adam gibi hissedip veda edemediğin için kendini enayi gibi hissettiğin için Phoenix'ten buraya kadar gelip bu dramı yarattığını mı söylüyorsun?"

"Hayır, sana söylüyorum, babana olanları duyduğumda burada olacağını biliyordum ve seni geri istediğimi söyleyebilmek için Phoenix'ten buraya kadar geldim!" Brad geri döndü ve Tate ile benim dışımda odadaki herkes kıpırdamadan durdu.

Tate hareketsiz kalmadı. Bunun yerine, hareketsizliğin tanımını yaptı. Vücudu tamamen taşa dönüştü ki bu iyi bir

şeydi çünkü benim kemiklerim suya dönüştü ve ayakta kalabilmek için Tate'e tutunmak zorunda kaldım.

"Ne?" Fısıldadım.

Brad bir adım öne çıktı, Tate bir milimetre hareket etti ve Brad durdu ama gözleri bana sabitlendi.

"Seni geri istiyorum Ree," dedi usulca. "Çok büyük bir hata yaptım."

"Evet, dostum, yaptın," diye araya girdi Tate ve Brad'in boynu o kadar hızlı büküldü ki, Tate'e baktığında muhtemelen bir aksama hissetti.

"Bu işe karışmayacak mısın?" diye kestirip attı.

"Bana tutunuyor, dostum. Ben de içindeyim diyebilirim," diye karşılık verdi Tate.

"Ree," dedi Brad gözleri bana geldiğinde.

Ve bunu yaptıklarında, sanki bir kurşun yemişim de hayatım değişmiş, algılarım geri dönüşü olmayacak şekilde değişmiş gibi hissettim.

"Git buradan," diye fısıldadım.

"O mu ben mi?" Brad başparmağıyla Tate'i göstererek sordu. "Tate değil, sen," diye fısıldıyordum hâlâ.

"Ree," diye tekrarladı Brad.

"Gerçekten mi?" Sessizce sordum ve Brad konuşmak için ağzını açtı ama ben konuşmaya devam ettim. "Şu anda hayatımın ne kadar güzel olduğunu biliyor musun Brad? Güzel bir hayatın ne olduğunu anlayabiliyor musun? Mükemmel bir ev, her iki yılda bir yeni bir araba, doğru peyzajcıya sahip olmak ve partilerde evini temizlettiğin için övünmek değildir. Tüm bu şeyler boktan olduğunda değil. Bunlar yüzeysel. Altında hiçbir şey yok."

Bu kelimelerin nereden geldiğini bilmiyordum, sadece derinlerde bir yerde gömülü olduğunu biliyordum, gün ışığını görmeyi özleyen bir yerde, o kurşun beni delip geçtiğinde nihayet kırılan bir yerde.

"Ree -"

"Bana ve tüm arkadaşlarıma beş yıl boyunca yalan söylediniz.

Hem bunu yapıp hem de bir ruha sahip olamazsınız." "Ree -"

"Bugün bana ne olduğunu biliyor musun?" Sordum ve cevap beklemedim, sadece söyledim. "Kız kardeşimden dünyamı başıma yıkan bir telefon aldım ve parmağımı bile oynatmama gerek kalmadı. Betty beni giydirdi, çantamı hazırladı ve çamaşırhaneden çamaşırlarımı bile aldı. Ned beni ve çantamı kamyonete koydu. Tate biletleri aldı ve beni uçağa bindirdi ve benimle gelmek için her şeyi bıraktı. Bu insanların yapacak işleri var, hayatları var. İş yerinde Krys ve Wendy, Tate ve ben yokken bile beni idare edecekler çünkü iyi bir insan olduğunuzda böyle yaparsınız. Bir ruhun varsa bunu yaparsın. Şu anda bulunduğum yer, yaşadığım yer, hayatım bu. Bir an için bile olsa, bu kadar güzel bir şeyi bırakıp sana geri döneceğimi mi sanıyorsun?"

Cevap vermedi, ben de devam ettim.

"Şu anda bile beni düşünmüyorsun. Babam bu hastanede bir yerlerde yaşam savaşı veriyor ve ailem korkudan aklını kaçırmış durumda ve senin umurunda değil. Sikinde bile değil. Tek umursadığın kendin ve ne istediğin. Her şeyi bırakıp bir aydır bir katilin peşinde olan bir adamın yanındayım ve bunu sadece beni aileme ulaştırmak için yaptı. Hayatında hiç böyle bir şey yaptın mı?"

Brad bana, "Beni seviyorsun Ree, Hayley'den bahsettikten sonra bile sevdiğini söylemiştin," diye hatırlattı. "Geri dönüş yolunu bulacağımızı, bu işi yürüteceğimizi söylemiştin."

"Yaptım," diye kabul ettim, "çünkü korkmuştum ve kördüm. Umuttan kör olmuştum. Özel bir şey bekledim ve kendimi senin o olduğuna ikna ettim. Sonra sen öyle olmadığını kanıtladın ve bana özel olanın dışarıda olmadığını öğrettin. Özel diye bir şey yoktur. Bu yüzden yapabileceğin en iyi şey gerçeği bulmaktır. Ben gerçeği buldum Brad ve bundan hoşlanıyorum." Tate'in gitmesine izin verdim, doğruldum ve onun yanına gittim. "Sanırım burada olduğun için sana teşekkür etmeliyim ki bana bu dersi verdiğin için yüzüne karşı teşekkür edebileyim. Hayatımın büyük bir bölümünü

özel bir şey. Şimdi elimdekiyle yetinebileceğimi fark ettim."

Brad'in konuşmak için ağzını açmasını izledim ama söyleyeceklerini duyma şansım olmadı. Bu şansı yakalayamadım çünkü Tate bir kolunu boynuma dolayarak beni kendine çekti, böylece vücuduyla çarpıştım ve başı aşağı indi, ağzı benimkinin üzerindeydi ve beni dilleriyle sert ve derin bir şekilde öptü.

Tam annemin önünde!

Bu, o zamanlar benim için bir şey ifade etmiyordu çünkü o Tate'ti ve ağzını iyi kullanıyordu, bu yüzden kayıtlara geçen tek şey buydu.

Sonra başını yarım santim kaldırdı ve "Özel bir şey bulacaksın Ace," dedi.

Kısmen olumsuz bir şekilde, çoğunlukla öpücüğünün etkisinden kurtulmak için izin verilen minimum boşlukta başımı salladım.

"Özel diye bir şey yok Tate," dedim ona. "Ve ben bununla iyiyim."

Dudakları tekrar benimkilere geldi ve konuştuğunda bunu nazikçe yaptı. "Senin için olacak, bebeğim."

Annem yüksek sesle, "Ondan hoşlanıyorum," dedi. Tate'in gözlerindeki gülümsemeyi izledim.

"Belki de babam yoğun bakımdayken annemin önünde gerdan kırmamalıyız," diye önerdim ve sonra Tate'in gözlerindeki gülümsemenin derinleşmesini izledim.

"Bize aldırmayın," diye seslendi Mack. "Muhtemelen hastane bekleme odalarında çok fazla ön sevişme yaşamıyorlardır. Gözyaşları ve öfke nöbetlerinden oluşan monotonluğu kırıyorsunuz."

"Mack!" Carrie tısladı. "Tate onu daha yeni öptü, bu ön sevişme sayılmaz."

"Yeterince yakından izlemiyordun, tatlım. Bu kesinlikle ön sevişme."

Bu sırada Tate'in başı yaklaşık on santim yukarı kalkmıştı, böylece ağzının gülümsemeye ya da belki de kahkahaya karşı mücadele ettiğini görebiliyordum.

"Ailem biraz delidir," diye fısıldadım.

"Anlıyorum," diye yanıtladı Tate.

Brad, "Belki de gitmeliyim," dedi ve Tate beni bırakmadı ama başı Brad'e doğru döndü.

"Sence?" diye sordu.

Kıkırdamaya başladım ve ellerimin Tate'in tişörtünü belinden kavradığını görünce, onları kaydardım, böylece sırtına gevşekçe sarıldılar ve ağırlığımı vücuduna yaslayabildim.

Ama Brad'in işi bitmemiştir. Yaklaştı ve ben de ona bakmak için başımı çevirdim.

"Anladım," dedi, "bu adam." Başını Tate'e doğru salladı. "Yaban yulaflı. Ama seni tanıyorum Ree. Manikürlerini ve martinilerini isteyeceksin. Geri döneceksin."

Tate'e baktım ve "Ben de seninle bu konuda konuşmak istiyordum. Bar için martini bardağı alabilir miyiz?"

"Hayır," diye yanıtladı

Tate. "Pekâlâ," diye mırıldandım.

"Otele gidebilir miyiz?" Annem sordu. "Dinlenmem gerek, sabah ilk iş babanı kontrol etmek için geri dönmek istiyorum."

"Siz kızlar arkada sıkışmak zorunda kalacaksınız. Tate ve benim bacaklarım çok uzun," diye açıkladı Mack.

"Bu senin araban tatlım," dedi annem ve sesi yorgun geliyordu. "Annemin sesi yorgun geliyor," diye fısıldadım Tate'e ve o da

Boynum gitti ama alanımdan çıkmadım.

"Onunla birlikte ol," diye fısıldadı.

"Tamam," diye kabul ettim ve sonra

"Kaptan?" diye seslendim. "Evet, Ace."

"Teşekkürler."

Elini kaldırdı ve parmaklarının arkasını çenemde gezdirdi.

Zihnim otomatik olarak onun dokunuşunu ve bunu yaparken yüzünde beliren ifadeyi hafızama kaydetti.

Sonra anneme gittim.

* * * * *

Annemin bize tutmakta ısrar ettiği otel odasına girerken Tate'e "Bunun için zgnm," dedim.

Biz!

iftliğimiz Indianapolis'e arabayla sadece otuz dakika uzaklıktaydı ve Carrie ve Mack şehirde yaşıyorlardı ama diğer tarafta oturuyorlardı ve annem gidip gelmek istemiyordu, bu yüzden hepimiz giriş yaptık ve babamın bir süreliğine ayrılmasının uygun olduğunu hissedene kadar (en azından annem ve ben) burada kalacaktık.

Çok geç bir akşam yemeği yedikten sonra otele gittik ve annem Tate ile benim odamın parasını ödemesi için ısrar etti.

Tate itiraz etmeye çalıştı, annem kaybediyordu, bu yüzden bana baktı, büyük silahları çıkardı ve "Baban burada olsaydı böyle yapardı" dedi.

Tate'in gözleri bana kaydı, çenesi sıkıştı, sonra içini çekti ve ben de annemin bize bir oda bulmasına izin verdim.

şimdi kral boy yataklı bir odada bir arada kalmıştık.

Tate valizlerimizi yerleşik bagaj rafına bıraktı ve ben de Ned ve Betty'nin ortalamanın altındaki (ama artık evimizdi) odasından olabildiğince uzakta olan Marriott'taki odaya baktım.

"Merak etme," diye mırıldandı Tate.

"Aşağı inip başka bir oda tutacağım, aynı katta falan tutmaya çalışacağım ki bilmesinler ve orada uyuyacağım."

"Her şey yolunda, Ace," dedi Tate. Bir sandalyeye oturmuş ve botlarını çıkartıyordu.

"Sadece bir yatak var," diye ona bildiği bir gerçeği söyledim. "Büyük bir yatak," diye cevap verdi.

"Tate -" Başladım ve kafası yukarı kalktı.

"Bebeğim, her şey yolunda. Kes zırlamayı."

"Tamam," diye fısıldadım ve sonra ne yapacağımı bilemeden öylece durdum.

Tate ne yapacağını biliyordu. Yatağa gitti, yastıkları yorganın altından çekip çıkardı ve üzerine yığdı.

bir tarafa. Sonra ceplerini boşalttı, yorganın üzerine uzandı, sırtını yastıklara dayadı, kumandayı kaptı ve televizyonu açtı.

Odaya doğru bir adım daha attım.

"Çok naziksin," dedim ona. "Ne?"

diye sordu televizyona.

"Brad'in önünde erkek arkadaşımışsın gibi davranmak için," diye cevap verdim.

"Eski sevgilin tam bir pislik, bebeğim." Hâlâ televizyonla konuşuyordu.

Bu konuda haklıydı.

Ben de "Akşam yemeğinde ailemin önünde rol yapman da güzeldi" dedim.

"Ailen bok gibi, Ace." Hâlâ televizyon izliyordu. Bu konuda da haklıydı.

"Mm," diye mırıldandım ve televizyona baktım.

Ekrandaki görüntülerin beni büyülemesi uzun sürmedi. Bunun nedeni duygusal ve fiziksel olarak tükenmiş olmamdı. Seyahat etmek beni yormuştu. Brad beni yıpratmıştı. Ve babamla son kez bir e-posta aracılığıyla iletişim kuracağımdan korkuyordum.

"Bebeğim," diye seslendi Tate.

"Mm?" Gözlerim ekrana yapışmış halde sordum. "Laurie, ayakkabılarını çıkar ve uzan." Hareket etmedim.

"Lauren," diye

seslendi Tate. Ekrana baktım.

"Siktir git," diye mırıldandı Tate, bir fermuar sesi duydum ve sonra vücudum hareket etti.

Sesim sarsıldı ve beni banyoya doğru iterken Tate'e baktım.

"Ne?"

"Üstünü değiştir ve ayaklarının üzerine düşmeden yatağa gel," diye emretti ve elime bir şeyler tutuşturdu.

Malzemeye baktım. "Bu benim değil."

"O benim. Senin bokunu ayıklamakla vakit kaybetmeyeceğim."

"Ama -"

"Tak şunu,

Ace." "Ama -"

Bir elini karnıma koydu, beni tamamen banyoya itti, ışık düğmesini çevirdi ve "Tak şunu" dedi. Sonra da kapıyı kapattı.

İçimde hiçbir mücadele kalmadan (hiç) onu giydim ve sonra onun kocaman, lacivert tişörtünü giyerek dışarı çıktım. Yatağın üzerindeki yorganın üzerine çöktüm ve bunu çapraz bir şekilde yaptım.

Tate haklıydı, yatak çok büyüktü. Ben çaprazdaydım, o yataktaydı ve birbirimize dokunmaya yakın bile değildik.

Ta ki elleri koltuk altlarıma gelene ve başım karnına değene kadar beni yatağa çekene kadar.

Kalkmaya başladım. "Tate -"

Beni tekrar aşağı itti. "Rahatla, televizyon

izle." "Ama Tate, bu -"

Sözümü kesti. "Bütün yastıkları

kullanıyorum." Ona bakmak için başımı

çevirdim. "Tate!"

Parmakları saçlarımda arasına girdi veeledi. "Tanrım, çok gerginsin. Rahatla biraz."

Parmakları saçlarımda arasında böyle gezinirken rahatlayamazdım.

Sinirli görünmeye çalışarak derin bir iç çektim. Sonra başımı arkaya döndürdüm ve karnına yasladım.

Tate parmaklarını saçlarımda gezdirmeye devam etti.

Elimi yüzümün hemen altındaki karnına koydum, bir kısmını yanağımın altına sıkıştırdım.

Bacaklarının uzunluğuna baktım, ayak bileklerinden çaprazlanmış çıplak ayaklarının yanından geçtim ve Tate ile televizyon izledik.

Tate parmaklarını saçlarımda gezdirmeye devam etti. Uyuyakalmışım.

* * * * *

Ama Laurie'yi siktir et, evde olmak güzel.

Kelimeler beynime çarptı, gözlerim açıldı ve odanın karanlık olduğunu gördüm.

Arkamda sıcak bir beden vardı, kolu bana sarılmıştı ve bu Wood'a ait değildi.

Indianapolis'te bir otel odasında Tate ile birlikteydim. Gözlerimi sıkıca kapattım.

Büyük yatak için çok fazla. Sadece dörtte birini kullanıyorduk.

Bu uyanık halimle tekrar uyuyamayacağımı biliyordum. Bu yüzden elimden geldiğince dikkatli bir şekilde Tate'in kolunun altından sıyrılıp yataktan çıktım. Çantama gittim, elimden geldiğince sessizce aldım ve banyoya götürdüm. Kapı kapanana kadar ışığı açmadım. Sonra çantamı açtım, karıştırdım, eşyalarımı buldum ve gecikmeli olarak yüzümdeki makyajı yıkadım, nemlendirdim ve dişlerimi fırçaladım. Sonra çantamı lavabonun altına ittim, ışığı söndürdüm ve dikkatlice pencerenin yanındaki sandalyeye doğru ilerledim.

Eğer kıvrılıp sonunda orada uyuyakalırsam, iyi olurdu ve Tate'i uyandırmazdım.

Ben de kıvrıldım ve Tate'in perdeleri kapatmamasına şükrederek penceremizden ışıklara baktım ve zihnimi boşaltmaya ve yorgunluğumu atmaya çalıştım.

"Ace?" Tate aradı.

Lanet olsun.

"Çok özür dilerim, seni uyandırdım mı?"

Fısıldadım. "Yatağına geri dön," diye emretti.

"Hayır, Kaptan, uyuyamıyorum. Ben iyiyim, bu çok sık oluyor.

Beni görmezden gel."

"Yatağına geri dön," diye tekrarladı.

"Gerçekten, ben..." Yorganın arkaya atıldığını gördüm, sonra pencereden gelen şehir ışıklarında onun çıplak göğsünü gördüm ve bu görüntü beni televizyondan daha derin bir büyülenmeye soktu. O kadar derindi ki, ben kollarına girene ve o yatağına doğru yürüyene kadar ne yaptığını bilmiyordum. Beni bir şekilde oraya bıraktı.

(beni düşürdü ve ben zıpladım) ve sonra beni yatağın derinliklerine doğru itti çünkü o benimle içeri girerken dizinden uzaklaştım.

"Dediğim gibi, yatağa gelin" diye tekrarladığında yorganı üzerimize örtüyordu.

"Beni burada istemezsiniz," diye tavsiyede bulundum.

Yorumumu duymazdan geldi ve "Seni ne uyandırdı?" diye sordu. "Pardon?"

"Neden uyanıyorsun?"

"Beynimde bir şeyler dolaşıyor, beni uyandırıyor." "Ne?"

"Bir sürü şey."

"Bu gece ne oldu?"

Tanrım, bunu ona söyleyemezdim.

"Sadece... Babamın iyi olmasını istiyorum. Dolaşırken, kafamı karıştırırken, yalnız kalmaya ve aradığım şeyi bulmaya ihtiyaç duyarken oldukça iletişimsizdim. Annemin, onun ve Caroline'ın endişelendiğini biliyordum. Gerçekten endişelendiler. Son zamanlarda yeniden bağlantı kurdum ama babamla en son e-posta yoluyla konuştum," diye yalan söyledim. "Onun sesini duymak istiyorum." Bu bir yalan değildi

Beni en çok endişelendiren şeyin tam olarak ne olduğuna odaklandı.

"Babanın kalp krizinden sen sorumlu değilsin, bebeğim."

"Ve Tonia'nın ölümünden sen sorumlu değilsin, bebeğim." Bu onu susturdu.

Yüz yüzeydik ama yüzü gölgede kalmıştı, pencerelerden gelen ışıklarda sadece omzu ve örtünün üstündeki kolu görünüyordu.

"Uyumaya devam et Tate, ben iyi olacağım," diye fısıldadım. Beni yine görmezden geldi. "Seni ayakta tutan ne?" "Beni ne ayakta tutuyor?"

"Evet, eğer bok beyninden geçip seni uyandırıyororsa, ne seni uyanık tutuyor mu?"

"Beynimin içinde gezinip duruyor."

"Onu kapatamıyor musun?"

"Hayır."

Sessizliğe gömüldü.

"Tate," dedim, "her şeyi denedim. Uyku yardımcıları. Koyun saymayı. Rahatlama teknikleri. Hiçbir şey işe yaramıyor ama ben buna alıştım."

"Zihin güçlü bir şeydir." "Evet," dedim usulca.

"Baban iyileşecek, Ace." "Umarım öyledir," diye fısıldadım.

İkimiz de sessizliğe gömüldük ve bu bir süre devam etti.

Sonra, tekrar uykuya dalma ihtimaline karşı sessizce, "Bugün yaptığın her şey çok güzeldi" dedim.

"Bebeğim," diye mırıldandı. "Seni yine uyandırdım mı?" "Hayır." Bunun için şükürler olsun.

Konuşmaya devam ettim. "Benimle buraya kadar geldiğin için teşekkür ederim."

"Sadece bir gün."

"Yine de," dedim, "bunu yapmak zorunda değildin."

"İçinde bulunduğun durum, Alaska'da sona ererdi." Bu beni bir kıkırdamayla irkiltti.

Sonra itiraz ettim, "Yapmam."

"Bebeğim, Cidden, sen vardı a robot olmadan herhangi bir programlama."

İtiraf etmeliyim ki biraz öyleydim.

"Sana babamın güçlü olduğunu söylemiştim," diye hatırlattım ona. Yanıt vermedi.

"Biletlerin parasını sana geri ödeyeceğim," diye fısıldadım. "Bunu sonra konuşuruz."

Bu sefer onu görmezden geldim.

"Seninkini de." "Lauren, bunu sonra konuşuruz."

"Çok pahalıya mal olmuş olmalılar."

"İngilizce konuşuyorsun, sadece duymuyorsun," dedi.

"Pekala, bunu sonra konuşuruz," diyerek teslim oldum.

Tekrar sessizliğe gömüldük. Bu uzun s ü r d ü , o kadar uzun ki, Tate'in nefes alış verişinin düzleştiğini duydum ve deneyimlerimden biliyordum

Brad'in uyumasını dinlemekten bayılmıştı.

Diğer tarafıma yuvarlandım ve bunu yaptığım anda Tate'in kolu çıktı ve beni belimden kavrayarak vücuduna geri çekti.

"Tate?" Çok sessiz bir şekilde seslendim. "Mm?" diye cevap verdi.

"Uyuyor musun?" Hâlâ sessiz kalmaya çalışıyordum. "Hayır," diye cevap verdi.

Eğer uyumuyorsa neden beni kendine çekti? "Um..." Mırıldandım.

"Saçın güzel kokuyor."

"Öyle mi?"

"Evet."

Vay canına. Saçımın güzel koktuğunu düşündü. Bu güzeldi. Bunu ve ne kadar güzel olduğunu görmezden gelmeye karar verdim.

"Neden uyumuyorsun?" diye sordum.

"Çünkü yatakta benimle birlikte susmak bilmeyen bir kadın var," diye cevap verdi.

"Oh," diye fısıldadım ve sonra "Bir süre önce sessizdim," diye işaret ettim.

"Bu doğru," diye mırıldandı.

"Peki neden uyumuyorsun?"

Sessiz kaldı.

"Tate?"

İçini çekti ve "Güzel kokuyorsun bebeğim" dedi.

"Öyle mi?"

"Sen de iyi hissediyorsun." Uh-oh.

"Tate -"

"Sadece sessiz ol, Lauren."

Bununla devam etmeye karar verdim. "Tamam," diye fısıldadım.

İkimiz de uzun bir süre sessiz kaldık ve adımı seslendiğinde sıcak bedeni sırtımdayken kolunun kıvrımında tekrar uykuya dalmak üzereydim.

"Laurie?"

"Evet," diye mırıldandım, sesim
uykuluydu. "Dün gece çok
kızgındım."

"Biliyorum."

"İyi
görünüyorsun."

"Pardon?"

"Diğerleri gibi görünmene imkân yok."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Kolu beni vücudunun daha derinlerine doğru kıvırdı ve
yüzünün saçlarıma gömüldüğünü hissettim.

"Sen her zaman parıldarsın," diye mırıldandı ve şimdi sesi
uykulu geliyordu ama ben yine tamamen uyanıktım. "Özel
bir şey," diye bitirdi.

Oh.

Beni

m.

Tanr

ım.

Dakikalar sonra uykuya daldı, ağırlığını sırtıma aldığım
bunu biliyordum, nefesi dengelendi ve güçlü kolu, altından
asla kayamayacağım, asla uzaklaşamayacağım şekilde
etrafımda daha derine kıvrıldı. Orada kalmak zorundaydım,
Tate'e sıkıca sarılmıştım.

Uzun süre uyuyamadım ama umurumda değildi. Orada
öylece uzanmış, Brad bana onca yıl böyle sarılsaydı, belki de
bir o yana bir bu yana dönüp onu çıldırtmazdım diye
düşünüyordum. Belki de uykusuzluğumla gayet iyi olurdum.

Brad bana her gece böyle sarılsaydı, bunu dört gözle
beklerdim.

Dokuzuncu Bölüm

Lanet Bebek

Telefon çaldı ve gözlerim açıldı.

Tate ve benim otel odamızda, yatağımızda yalnızdım.

Yalnız olduğumu biliyordum (yatak kocaman olmasına rağmen) çünkü onu hissedemiyor, duyamıyor ya da hissedemiyordum. Aslında, onu hiçbir yerde hissedemiyordum, duş çalışmıyordu, o gitmişti.

Telefonun olduğu Tate'in tarafına döndüm ve notu gördüm. Doğruludum, ahizeyi ve notu aldım, nottaki kelimeler beynime kaydedilirken ahizeyi kulağıma dayadım.

Ace,

Koşuyorum. Geri döneceğim.

Az konuşan adam.

"Alo?" Telefona "Alo?" dedim.

"Merhaba tatlım," dedi annem.

"Merhaba anne."

"Seni uyandırdım

mı?" "Sorun

değil." "İyi uyudun

mu?" "Pek

sayılmaz, ya sen?"

"Hayır," diye cevap verdi. "Dinle tatlım, kahvaltı için buluşacağız ve sonra oraya gideceğiz. Mack geri gelip seni alacağını söyledi, eğer -"

Saate baktım. Altı buçuktu. Bundan iki şey anladım. Annem gözünü bile kırpmazdı ve Tate cidden erken kalkardı.

"Tate koşuyor ama ben aşağıda olacağım,"

dedim ona. "Koşuyor mu?" diye sordu.

"Evet," diye cevap verdim.

"Bilmediği bir kasabada mı?"

"Um, o bir ödül avcısı, etrafta dolaşıyor," diye tahmin ettim. "Yeni yerler onu korkutmaz," diye tekrar tahmin ettim. "İyi olacaktır." Bu bir tahmin değildi. Tate'in cehennem ateşinden geçip yara almadan çıkabileceğini düşündüm.

"O dönene kadar bekleyeceğiz. Uzun ziyaretler için bizi içeri almıyorlar ve ziyaret saatleri saat ondan önce başlamıyor," dedi annem. "Zaten hastaneyi aradım ve durumunun değişmediğini söylediler ama..."

Durdu ve duygularını kontrol etmeye çalışarak ağır ağır nefes alışını dinledim.

"Acele etme anne," diye fısıldadım.

Nefes alışını dinledim ve sonra "Geceyi atlatmasının iyi olduğunu söylediler" dedi.

Lanet olsun ama bu
berbattı. "Bu iyi," dedim
usulca. "Evet," diye cevap
verdi.

"Bir duş alıp aşağı ineceğim ve Tate'e bir not bırakacağım.
Zaten bugün Carnal'a dönecek, belki uçağı erkendir ve
kahvaltıyı atlayıp taksiye binmesi gerekebilir."

"Bugün geri mi dönüyor?" Annem şaşırılmış bir sesle sordu.

"Um... evet."

"Neden
?"

"Şey..."

"En azından bir gün kalmalı, çiftliği görmeli."

"Yapacak işleri var," dedim ona.

"Sadece bir gün," diye
cevap verdi. Bunu daha
önce de duymuştum. "Dinle,
anne -"

"Onunla konuşacağım," diye
karar verdi. "Hayır! Anne,
gerçekten -"

"Böyle bir zamanda ona ihtiyacın var. O seni anlayacaktır."

"Ama..." Umutsuzca bir şeyler aradım ve sonra şöyle
dedim: "Yakalaması gereken adalet kaçakları var. İşi önemli
değil gibi bir şey değil."

Anneme yalan söylemekten hoşlanmıyordum. Tate'in eve
gidip barda yardım etmesi ve tüm bunları Bubba balık
tutmayı sevdiği için yaptığı için sinirlenmesi muhtemeldi.
Yine de belki Tate'in yakalaması gereken bir kaçak olabilirdi.

"Bir sürü ödül avcısı var Laurie, televizyonda bile bir tane
var. Yetki devredebiliyor," dedi, sanki Tate bir grup ödül
avcısıyla birlikte bir ofiste çalışıyormuş ve bir çağrı aldıktan
sonra "Ben giderim," ya da "Sen git," ya da "Hayır, sen git,"
ya da "Sırada Butch var, o gidecek," diyormuş gibi.

"Anne -"

"Kahvaltıda konuşuruz."

"Anne -" Tekrarladım ama kapı çalındı ve gözlerim Tate'in komodinine takıldı. Cep telefonunu, cüzdanını ve Marriott'un anahtar kartını gördüm, bu yüzden Tate'in anahtar kartını almadan dışarı çıktığını ve onu içeri almamı istediğini düşündüm. "Dinle, kapı çalındı, Tate döndü. Onunla konuşacağım. Eve gitmesi gerekiyorsa gitmeli."

"Belki eve gitmek zorunda kalırsa geri döner," diye umutla önerdi.

İşte oradaydı. Annem bir erkek bulduğum için hayatımın yeniden başlayabileceğini düşünüyordu. Babamla evlendiğinde o yirmi bir, annem on dokuz yaşındaydı. İçinde iyi bir erkeğin olmadığı bir hayatı hiç bilmediği için böyle düşünmüş olabilir.

Kapı bir kez daha çalındı, bu seferki daha yüksek sesle. Tate sabırsızlanmaya başlamıştı ya da belki de beni uyandırması gerektiğini düşünüyordu.

"Gitmem gerek," dedim anneme. "Kahvaltıda görüşürüz."

"Evet, sekiz diyelim ya da ne zaman hazır olursan," diye yanıtladı annem.

"Ziyaret saatinden önce oraya gitmek istiyorum. Bakalım doktorlarla konuşabilecek miyiz?"

"Tamam," diyerek yorgani üstümden attım ve bacaklarımı yataktan aşağı salladım. "Sekizde görüşürüz. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum Laurie ve burada olduğun için mutluyum." "Ben de seni."

"Tate'in de burada olmasına sevindim."

İçimi çektim.

"Ben de."

"Hoşça kal tatlım."

Ayağa kalktım ve "Hoşça kal anne" diyerek telefona eğildim. Telefonu kapattım ve odanın diğer ucundan kapıya doğru koştum.

Tate'ten başkası olamayacağı için bakmadan, konuşurken kapıyı açtım, "Şunu unuttun -"

Brad orada durduğu için konuşmayı kestim.

Gözlerime inanamıyordum, bu yüzden tek yapabildiğim orada durup bakmaktı ki bu kötü bir şeydi. Kötü bir şeydi çünkü Brad bu fırsatı değerlendirerek odaya girdi ve Tate kadar iri olmayabilirdi ama benden iriydi ve benim de onunla birlikte geri çekilmekten başka çarem yoktu ve öyle yaptım, geriye doğru yürüyüp ona baktım.

"Burada ne yapıyorsunuz?" Durduğumuzda sordum.

"Onu koşarken gördüm," dedi.

"Tate?"

"Yalnız olacağını

biliyordum." Tanrı aşkına.

İçimi çektim ve "Brad -" dedim. "O

burada olmadan konuşmamız

gerek." "Hayır, yok."

Beni tepeden tırnağa süzdükten sonra o öldürücü Bradford Whitaker gülümsemesini takındı. "Harika görünüyorsun, sevgilim."

Yeni uyanmıştım, babam yoğun bakımdaydı ve Bradford Whitaker'ın öldürücü gülümsemesini ya da gördüğümünden beri ilk kez üzerimde en ufak bir etki bile yaratmadığı gerçeğini düşünecek durumda değildim. Bunun yerine, gözlerimi devirmemek için kendimi zorlamaya odaklandım.

Bana sevgilim demesinden nefret ediyordum ve tam o anda, bana kazık atmadan önce de bundan nefret ettiğimi hatırladım. O da Indiana'lıydı. Phoenix'e onun işi için taşınmıştık. Indiana'da insanlar birbirlerine "sevgilim" demezlerdi. Onlara "sevgilim" diyebilirlerdi ama "g" ile değil. Bunun hep sahte olduğunu düşünmüştümdür. Phoenix'teki insanlar bile böyle demezdi. Tanrı aşkına, olmak istese de ya da en azından öyleymiş gibi davransa da İngiliz bir malikâne lordu değildi.

Bunu düşünmek beni Phoenix'i düşünmeye sevk etti, sevdiğim bir yerdi, harika alışveriş yerleri, mükemmel restoranları ve bu dünyanın dışında Meksika yemekleri vardı. Ayrıca her ikisi de muhteşem olan Sedona ve Flagstaff'a da yakındı. Ve çölün çiçek açması inanılacak gibi değildi. Ama yine de, asla

oraya yerleşti. Çok sıcağı. Sıcağı hiç alışamadım. Yazlardan nefret ederdim, işkence gibiydi.

Brad bayılırdı. Soğuktan nefret eder ve golfe bayılırdı. Onunla bu konuda ne kadar sık konuşursam konuşayım, başka bir yere taşınma fikrini aklından bile geçirmedi, işi DC'de (gerçekten yaşamak istediğim yerdı, güzel, tarihi ve heyecan vericiydi) ve Seattle'da (daha önce gitmişim ve harika olduğunu düşünmüştüm, o kadar ki eski hayatımdan ayrıldıktan sonra ilk gittiğim yer orasıydı - ama oraya gittiğimde Carnal'ın beni etkilediğı gibi etkilemedi, çok büyük, çok ıslaktı, bu yüzden kalmadım) iş teklif ettiğinde bile.

Bunları düşünmek omurgamı dikleştirmeme, Brad'in gözlerinin içine bakmama ve "Lütfen git" dememe neden oldu.

Gitmedi. Yaklaştı ve ellerini belime koydu. "Bronzlaşmış harika görünüyorsun, hep öyleydin."

Ellerimi onun ellerine koydum ve "Git" diye tekrarlayarak ellerini çekmeye çalıştım.

Elleri sırtıma doğru kaydı. "Ve saçların... Bu halini seviyorum, güneşte dağılmış."

"Bu sahte Brad. Güneş çizgileri değil. Tüm motorcu kızların eşcinsel stilisti Dominic'in kullandığı plastik bir fırçadan çıkan röfleler." Hâlâ ellerini itiyordum.

Kalçalarımızın birbirine değmesi için sırtıma baskı yaptı. "Her neyse," diye mırıldandı ve sonra devam etti. "Uzunluğu sana yakışmış. Normalde senin yaşındaki bir kadının uzun saçlı olması gerektiğini söylemezdim -"

"Brad!" Beni çeşitli şekillerde rahatsız ettiğı için sözünü keserek tersledim. "Git!"

Beni görmezden geldi, ellerim hala arkamda onun bileklerinde onları itmeye çalışırken gitmeme izin vermeden biraz geriye eğildi. "Ne kadar kilo verdin?"

"Bilmiyorum. Kimin umurunda? Bırak gideyim." Daha sert ittim. Beni daha yakına çekti.

"Dün ne giyiyordun?" diye mırıldandı ve ben de dün ne giydiğimi hatırlamaya çalıştım. Dün ne giydiğimi hatırlamaya çalıştım.

Başka bir atlet, bu somon rengi, yırtmaçlı ve vücuda oturan, kot pantolon, kemer ve parmak arası terlik. Tam olarak haute couture sayılmazdı ama ben bile üzerime tam oturduğunu biliyordum. "Tanrım, Ree." Bu neredeyse bir inilti olarak çıktı. Gözlerinin ağzıma kilitlendiğini fark ettim, bunun ne anlama geldiğini biliyordum ve durumun hızla kötüye gittiğini geç de olsa fark ettim.

Geri çekildim ama kolları daha da sıkılaştı.

"Brad! Bırak! Bırak!"

Gözleri tekrar benimkilere döndü. "Birlikte iyiydik."

Mücadele etmeyi bıraktım ve ona ters ters baktım. "Evet, öyleydik.

O zaman değildik."

Başını eğdi ve yüzünü boynuma gömdü. "Seni özledim," diye fısıldadı tenime karşı.

Tekrar mücadele etmeye başladım, vücuduna karşı kıpırdandım ama kolları beni daha sıkı sardı ve dudaklarının kulağıma doğru kaydığını hissettim.

"Beni aldattı," diye fısıldadı ve ben hareketsiz kaldım.

"Üzgün müsün?" diye sordum.

Başını kaldırdı. "Hayley. Yeni bir modelle takas edildi."

Aman Tanrım.

Devam etti. "Scott'tan daha çok para kazandım. Yeni adamı bir doktor. Bir cerrah. Belli ki benden daha çok para kazanıyor."

Buna ne anlam vereceğimi bilemiyordum, gerçi Hayley'nin Brad'le birlikte olduğundan hep şüphelenmiştim çünkü kocası Scott, Brad kadar başarılı değildi, benim evim onunkinden daha büyüktü ve Griselle'in haftada bir değil ancak iki haftada bir gelmesini karşılayabiliyordu. Daha fazlasını istediğini söylediği şeylerden de anlıyordum. En iyi arkadaşım hakkında kötü düşünmek istemiyordum, bu yüzden onlarca kez küçük yorumlarını görmezden geldim, ama her zaman kendimi garip hissetmeme neden oldular.

Artık biliyordum.

Kıkırdamak için uygunsuz bir istek duydum. Onun yerine, "Brad -" diye başladım.

"İki yıldır onu beceriyor. Biz neler yaşadığımızı bilirken

bile, Hayley

Ben onun için yapıyordum, o da bir sonraki hamlesi için çalışıyordu. Sonunda karısını onun için terk etti. Hayley gitti, Ree. Bir süredir yok. Bana, Audrey'e, Janet'a, Colleen'e, hepsine sırtını döndü. Yıllardır onlarla konuşmadı... ya da benimle. Artık hastane yardım komitelerinde. Kendini bir şey sanıyor. Sosyeteye takılıyor."

Bu e-postaları açıklıyor. Artık hepsi Hayley'nin tam olarak ne olduğunu biliyordu. Hepsi. Brad bile.

Kıkırdama isteğimi bastırmak daha da zorlaştı.

"Bu benim sorunum değil," diye hatırlattım ona.

"Tatlım -"

"Brad, bırak gideyim, bu benim sorunum değil," diye tekrarladım.

Beni daha da yakınına çekti ve yüzü aşağıya indi. "Buradayım çünkü sen haklıydın. Bunun üzerinde çalışabiliriz. Sahip olduğumuz şeye geri dönebiliriz."

Tekrar mücadele etmeye başladım. "Hayır, yapamayız."

"Bir zamanlar birlikte iyiydik. Sonra sen kendini bırakmaya başladın..."

Geri çekildim ama kollarından kurtulmayı başaramadım ve gözlerim ona dikildi. "Kendimi bırakmaya mı başladım?"

"Bir kadının fazladan ağırlık taşımasından hoşlanmadığımı biliyorsun," diye açıkladı.

Ona inanmak mümkün değil!

"Yemeye başladım çünkü benimle d a l g a geçtiğini hissettim!" Bağırdım.

"Sevgilim -"

"Bana öyle demeyi kes!"

"Geri döndün," dedi, gözleri saçlarımda ve göğsümde gezindikten sonra tekrar benimkilere geldi, "her zamankinden daha iyisin."

Bileklerine bastırmayı bıraktım ve ellerimi göğsüne bastırdım. "Çık dışarı!"

Beni görmezden geldi. "Ve geri dönebiliriz ve her zamankinden daha iyi olabiliriz."

"Cidden, bu hiç hoş değil."

Yüzü bana dönüktü. "O adamla ne yaptığını biliyorum. Anlıyorum. Canın yanıyor tatlım, sen kendininkini geri aldın. İkimiz de darbelerimizi vurduk, derslerimizi aldık, şimdi yolumuza devam edebiliriz."

"Darbe vurmuyordum, seni pislik, biz boşandık," diye bağırdım, kendimi kaybederek. "Hayley'i becerdin, birbirimize bağlıyken ve yasal olarak bağlıyken beş yıl boyunca onunla devam ettin! Sen ayrılmak istedin, ben de seni bıraktım ve hayatıma devam ettim. Tate'in seninle hiçbir ilgisi yok!"

"Tatlım, beni geri istediğini biliyorsun. Neler olduğunu bildiğin halde beni geri almak için yalvardın. Ben gittiğimde dağılmıştın."

İtmeye başladım, ciddi bir şekilde kıvrandım, geri çekildim ve "Siktir git!" diye bağırdım.

Sonunda bir yerlere varıyordum. Beni kontrol etmek için mücadele ediyordu.

"Ree -"

"Bırak beni...!"

"Git" kelimesini söyleyemedim çünkü aniden serbest bırakıldım ama beni serbest bırakan Brad değildi. Tate, kolları kesilmiş beyaz bir tişört, uyluğun ortasından kesilmiş siyah bir eşofman altı ve koşu ayakkabıları giymiş, terden sırılsıklam bir halde oradaydı. Kendi dramımıza o kadar dalmıştık ki onun içeri girdiğini duymadık.

Tate, Brad'in golf tişörtünün arkasından tutarak onu geri çekti ve ardından havaya uçurdu; Brad kendini toparlayana kadar beş adım sendeledi.

Ayaklarını dikti ve kaşlarını çatarak Tate'e baktı. "Bana bir daha elini sürersen seni dava ederim!" Brad bağırdı.

Tate tek kelime etmeden ilerledi. Sonra elini Brad'in üzerine koydu, parlak, mavi golf gömleğinin kumaşını büyük bir yumruk haline getirdi ve onu kapıya doğru geriye doğru itti. Oraya vardığında, Brad'in bir bez bebek gibi yalpalamasına neden olacak şekilde onu öne doğru itti. Brad'in elleri Tate'in bileğine gitti ve onu serbest bıraktı, Tate Brad'in ötesine eğildi, kapıyı açtı ve sonra onu iterek içeri soktu.

Brad geri döndü ve geniş koridorun yarısında kendini düzeltti.

"Seni pislik!" Brad bağırdı.

"Seni tekrar görürsem, bu hiç hoş olmaz. Seni tekrar gördüğünü öğrenirsem, lanet bir tüpün içinden nefes alıyor olacaksın. Anladın mı beni?" Tate hırladı.

"Siktir git!" Brad bağırdı.

Tate kapıyı kapattı. Ona bakakaldım, olduğum yerde donup kalmıştım. Tate bana döndü.

"Buraya nasıl girdi?" Tate sordu.

Hâlâ kapıya bakıyordum ama sorusuyla başım döndü ve ona baktım. "Ben açtım."

"Açtın mı?" Tate sordu ve ben de son sahnenin etkisiyle ses tonunun nüfuz etmesine izin veremedim.

"Sen..." Bir kolumu sallayarak komodini işaret ettim, "anahtar kartını bırakmışsın. Sen olduğunu düşündüm."

Tate elini kaldırdı ve iki parmağının arasında bir anahtar kartı vardı. Sonra eliyle bir fiske vurdu ve anahtar kartı havalandı. Havada süzülüşünü ve sonra yere düşüşünü izledim.

"Bu odada ikimiz varız, Ace, iki anahtar kartı," dedi ve gözlerim ona kaydı. O da elini salladı, parmağını kapıya doğru uzattı. "Bunun ne olduğunu biliyor musun?"

"Kapı mı?" Aptalca sordum.

"Bir gözetleme deliği," diye ısırıldı ve elini güvenlik mandalını kapatmak için hareket ettirdi. "Bunun ne olduğunu biliyor musun?"

"Kaptan -"

İlerledi ve bunu agresif bir şekilde yapması geri çekilmeme neden oldu. Bana kızgın olduğunu fark ettim ve Brad'e kızgın değildi. Bana kızgındı.

Bacaklarım masadaki sandalyeye çarptığında durdum. O da benim alanıma girdiğinde durdu. Ona bakmak için başımı arkaya doğru eğdim.

"Harika saçların var,
bebeğim." "Tate -"

"Kalın."

"Tate -"

"Yumuşak."

"Tate," diye fısıldadım.

"Ne yazık ki bir adam tarafından bıçakla kesildi.
o bıçakla sana tecavüz eder!" Kükreyerek bitirdi.

Vücudum

sarsıldı. "Tate!"

"Dışarıda kötü adamlar var, Ace. Kötüler. Sana öyle şeyler yaparlar ki sonunda öldüğüne memnun olursun. Arkasında kimin olduğunu bilmeden lanet olası bir kapıyı açamazsın."

"Sen olduğunu
sanmıştım." "Ama
değildim."

"Tate -"

"Seni becerdi mi?" Tate aniden sordu ve başım tekrar sarsıldı.

"Brad?" Kafam karışmış bir şekilde sordum.

Tate eğildi ve böğürdü, "Odun!"

"Hayır!" Ben de bağırdım.

Sonra havada uçuyordum. Kelimenin tam anlamıyla havada uçuyordum. Yatağın üzerinde bir kez zıpladım ve sonra Tate üzerimdeydi. Islaktı, terliydi ve ağırlığı harika hissettiriyordu. Ağzının benimkinde olması, dilinin ağzımda olması daha da iyi hissettiriyordu. İçime ne girdi bilmiyordum. Basitçe ateşlendim, tüm düşünceler zihnimi terk etti ve onu arzuyla öptüm, çaresiz, vahşi.

Ellerimi gömleğinin içine sokup yukarı ittim ve kolları kalktı, elleri kürek kemiklerinin arasından geçti ve gömleğini başının üzerinden çekip fırlattı. Bir ayağımı ittim ve onu yuvarlayarak üstüne çıktım. Onu öptüm, sonra ağzım sakallarının arasından, çenesinden, boynundan aşağı kaydı, bu sırada ellerim üzerinde geziniyor, keşfediyordu. Omzunu boyayan dövmeyi gördüm, yukarı ve aşağı, kolundan aşağı ve göğsünden aşağı kayıyordu. Ne olduğunu göremeyecek kadar kendimi yaptığım şeye kaptırmıştım ama dövmeyi takip ettim ve ağzım meme ucuna gelene kadar devam ettim. Oraya vardığımda, dilimle fiske attım ve sonra dudaklarımın arasında emdim.

Yarım saniye sonra sırtüstü yatıyordum ve tişörtüm yukarı kalkıyordu. Kollarımı kaldırdım ve gitmişti. Sonra Tate'in eli külotumun içine kaydı, tam içine ve ağzı meme ucuma yapışıp derinlere çekerken uzun parmaklarından birinin içimi doldurduğunu hissettim.

Bu o kadar iyi hissettirdi ki sırtım yataktan kalktı ve havaya doğru yükseldim. Parmaklarım onun nemli saçlarına kaydı ve "Tate" diye inledim.

Parmağı içimden kaydı ve tam yerine isabet etti. Ağzı daha derin emdi ve parmağı hareket etti ve bana çarptı, geliyordu, biliyordum.

"Tate." Bir iniltiydi.

Hem ağzını hem de elini kaybettim ve gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Bensiz olmaz," diye hırladı ve harekete geçti.

Elleri kalçalarımın iki yanında külotumu kavradı ve aşağı doğru çekti. Külotlar gittiğinde ve Tate'in yatağı terk ettiğini hissettiğimde, dirseklerimin üzerinde ayağa kalktım ve onun yatağın ayak ucunda durduğunu gördüm. Şortunu indirdi ve her yerini gördüm ve her yeri aynı derecede güzeldi, öyle ki nefesim kesilmişti.

Ve onun her şeyi sertti.

Baldırlarımı tutup birbirinden ayırdı, sonra dizlerimin bükülmesi için yukarı itti. Bir dizini yatağa koydu ve ileri doğru hareket etti, baldırlarımdan birini serbest bıraktı, eli horozunun etrafına sarıldı ve ağırlığının bana çarpmaya başladığını hissettim.

"Ben içindeyken boşalıyorsun, Ace," diye homurdandı ve sonra içimdeydi, beni dolduruyordu, güzeldi.

O kadar sertti ki, beni o kadar doyuruyordu ki, sırtım tekrar yatağı terk etti. "Tate."

Hareket etti, hızlı ve sert bir şekilde derinlere indi. Ağızlarımız birleşti, dillerimiz çarpıştı. Eli aramıza girdi ve bana dokundu ve işte o an oldu. Bana bir roket gibi çarptı ve yandım, dünyam patladı, beni de beraberinde götürdü ve her nanosaniyesini sevdim.

Ağzımı onunkinden ayırdım ve "Tate" diye inledim.

"İşte benim kızım," diye mırıldandı, hâlâ içimde hareket ediyordu.

Bana yaşattığı orgazmın etkisinden kurtulduğumda ellerinin kalçalarımın uzandığını, onları itişlerini karşılamak için yukarı çektiğini ve hala ona ihtiyacım olduğunu hissettim. Bacaklarım kalçalarına dolandı ve ellerim dolaştı, ağzım takip etti, dilim tattı. Dokunabildiğim her yere, ulaşabildiğim her şeye. Terinin tadı bana harikaydı, teni daha da güzeldi, şık ve kaygan teninin altındaki kaslar harika hissettiriyordu.

Eli kalçamı bırakıp tekrar aramıza girdi ve kalçalarım sarsıldı.

"Tatlım -" Dudaklarına karşı fısıldadım.

"Acele et bebeğim, çok yaklaştım."

"Yapabileceğimi sanmıyorum -"

Parmağı yuvarlandı. "Acele et, Laurie."

Acele etmeme gerek yoktu, beni acele ettirdi ve olan oldu. Kalçaları daha sert itmeye başladı, daha derine indi, homurtuları iniltilerime karıştı ve sonra tekrar boşaldım. Onu uzuvlarıma sıkıca sardım ve ağzına doğru inledim.

Bir kez, iki kez, üç kez, sonra dört ve beş kez derinlere daldı ve bu sırada benimkinin içine doğru inledi.

Sonrası, bisikletinde onunla birlikte olmak gibiydi. Aklımdan çıkmıştım ama tamamen bedenime uyum sağlamıştım ve orada, bedenimde, tenimin her santimine ve üzerimde ve içimde olan Tate'in her santimine uyum sağlamış olmaktan başka bir yerde olmak istemiyordum.

Yoğun bir şekilde "Lanet olsun bebeğim" diye mırıldandığında yüzü boynumdaydı.

Aklım başıma geldi.

Aman Tanrım. Az önce ne yaptım ben?

Başımı başka tarafa çevirdim ve ellerimi saçlarından omuzlarına götürerek zayıf bir itme hareketi yaptım.

Başını kaldırdığını hissettim. "Her zaman böyle mi yapıyorsun?"

"Çekil," diye fısıldadım.

"Yoksa sadece benim için mi?"

"Lütfen," diye fısıldıyordum hâlâ.

"Bebeğim," diye seslendi ve ben gözlerimi sımsıkı kapadım çünkü sesi gülüyormuş gibi geliyordu. "Şikayet etmiyorum ama daha sonra işleri ağırdan almak isteyebilirim ve sen de böyle ateşleniyorsun..."

"Uzun zaman oldu," dedim sessizce ve derin bir aşılanmayla.

"Ne kadar? On yıl mı?"

Başımı dikleştirdim ve yaptığı şaka yüzünden ve bunun komik olduğunu düşünmediğim için ama aynı zamanda ona baktığımda gülümsediği için ona ters ters baktım. "Hayır," diye tersledim.

"Daha uzun mu?" diye alay etti.

"Bir yıldan fazla," diye paylaştım ama bunu öfkeyle ve omuzlarını iterek yaptım.

Kalçalarını benimkilere bastırdı ve ben de itmeyi bıraktım.

Kaşları kalkmıştı ve ses tonu kuşkuluydu. "Kendi kendine bile mi?"

Bakışlarım erimişti.

Başını eğdi ama gülümsemesinin daha da büyüdüğünü fark ettim. Burnunun kulağıma değdiğini hissettim ve ardından "Kendine dokundun" diye mırıldandı.

"Aynı şey değil," diye sinirli bir şekilde onu bilgilendirdim.

Başını kaldırdı, bana baktı ve "Hayır bebeğim, değil" diye fısıldadı.

Saldırıya geçmeye karar verdim. "Sana hatırlatırım ki beni yatağa attı."

Gülümsemesi daha da büyüdü. "Evet Ace, kollarımda ağladığın, kollarımda uyuduğun, seni öptüğüm, vücudunu hissettiğim, saçlarını, parfümünü kokladığım bir gün, bir erkek ancak bu kadarını kaldırabilir. Bir saat boyunca koştum, sert, ısınmadım bile, dokunmadı. Geri geldim, o pislikle uğraştım ve sen orada duruyordun, bacakların ve saçlarınla, gömleğimi giyyordun. Ciddiyim. Bir erkek ancak bu kadarını kaldırabilir."

İtiraf etmeliyim ki, söylediği her şey beynimden çıkıp bedenime, sıcak ve mutlu hissettiren bir bedene geri dönüyormuşum gibi hissettirdi.

Oraya gitmeme izin vermedim.

"Kalkacak mısın? Duş almam ve ailemle kahvaltı etmem gerekiyor."

İlk başta ayağa kalkmadı. Onun yerine gözleri yüzümde ve saçlarımda gezindi.

Sonra mırıldandı, "Duş," ve aniden içimden kaydı ve ikimiz de ayaktaydık. Ayaktaydık ve Tate elimi tutuyordu. Tişörtünü kapıp giymek ve çıplaklığımı gizlemek için çılgınca yerde aradım ama beni banyoya doğru sürükledi.

"Tate!" Elini boş yere çekerek tersledim.

Düğmeyi çevirdi ve beni doğruca duşa çekti, içeri uzandı ve açtı.

Elimi tekrar çekmeye çalıştım ama Tate sert bir çekişle karşılık verdi, ben de öne doğru düşerek neredeyse ona çarpacaktım.

"Ne yapıyorsun?" diye sordum. Elini duş spreyinin altına sokmak için uzanmasını izlerken sordum.

Bana döndü. "İçeri" diye emretti.

"Pardon?" Nefes aldım, sonra elleri kalçalarımdaydı ve beni içeri itiyordu, bu yüzden küvetin kenarından tırmanıp duşa girmekten başka seçeneğim yoktu.

Tate benden sonra içeri girdi ve perdeyi kapattı.

"Um..." Kalbim hızla atarken mırıldandım.

Her santimi harika bir vücudu vardı. Onun kaç yaşında olduğunu bilmiyordum ama benim kaç yaşında olduğumu biliyordum ve artık sırtımda yağ olmayabilirdi ve kollarım ve omuzlarım katile doğru düz bir şekilde hareket ediyordu çünkü Tyler Bay Decline Push Up'tı ama geri kalan kısmım...

"Tate," dedim yüzümü ona dönerek, kollarım göğüslerimi örtüyordu ama o otelin duşta senin için bıraktığı küçük şişeleri inceliyordu.

Bir şişe aldı ve ileri doğru hareket etti, böylece geri adım atmak zorunda kaldım ve tamamen spreyin altında kaldım.

Sonra parmaklarının saçlarımın arasından kaydığını hissettim. "Yapabilir miyiz -?" Ben başladım.

"Önce sen yap," diye mırıldandı Tate. "Sonra dışarı çıkıp hazırlanmayı bitirebilirsin."

"Beni mi?"

Beni ileri doğru çekti, o kadar ileri gitti ki ıslak bedenim onunkine yapıştı.

Yüzümden aşağı kayan suyun kalıntıları arasından gözümü kırıştıtarak ona baktım ve odaklanabildiğim anda parmakları saçlarımdaydı. Güçlüydüler, saçlarımı ve kafa derimi okşuyorlardı.

Cennete.

Birinin saçlarımla oynamasını her zaman sevmişimdir, bu yüzden Tate bir gece önce yaptığında rahatlar ve başımı onun karnına yaslayarak televizyon izlerken uyuyakalırdım. Phoenix'te belirli bir kuaföre gider ve sırf saçınızı şampuanlarken on beş dakikalık kafa masajı yaptıkları için fazladan para öderdim.

Onun içinde eridim ve başımı öne eğdim. "Bu güzel bir his," diye fısıldadım.

Cevap vermedi, sadece saçımı yıkamaya devam etti, sonra beni nazikçe spreyn altına götürdü, başımın iki yanındaki büyük ellerini kullanarak geriye doğru eğdi, parmakları sabunu çıkarmak için saçlarımda gezindi.

Sonra beni spreyden uzaklaştırdı.

Hiç düşünmeden başımı arkaya eğdim ve ona "İki kez yıkarım, sonra saçımı kremlerim" dedim.

Sakallı çenesini eğdi, bana sırttı, daha da eğdi, ağzını ağzıma değdirdi, sonra saçlarımı tekrar yıkadı ve ardından saç kremiyle masaj yaptı.

Tate beni spreyle yüzleşmem için çevirdiğinde ve sabunlu ellerinin üzerimde gezindiğini hissettiğimde yine aklım başımdan gitmişti. Her yerdeydiler ve ben orada öylece durdum, önü sırtıma bastırdı ve kaygan, ıslak, sabunlu ellerinin tenimde süzülüşünü seyrettim.

Sonra biri bacaklarımla arasından süzüldü ve orada kalırken diğeri göğsüme doğru süzüldü ve onu kavradı.

Gözlerim açıldı ve yüzüme çarpan spreyi kırptırdım.

"Tate," diye fısıldadım.

Parmağı ve başparmağının meme ucumu yuvarlaması dışında tepki vermedi.

Saç kremiyle kaplı başım geriye düştü ve omzuna çarptı.

"Tate," diye nefes aldım.

Her iki elinin parmakları hareket etti ve beni tekrar oraya götürdü, bu sefer daha uzun sürdü ama daha az muhteşem değildi. Boşaldığımda kalçalarım sarsıldı, vücudum sarsıldı, bacaklarım güçsüzleşti ve Tate'in göğsümdeki eli beni ayakta tutmak için kaburgalarımın sarılan bir kola dönüştü.

Aşağı inerken Tate beni vücuduna yakın tuttu, kolu hala kaburgalarımın sarılıydı, diğer eli seksimi avuçluyordu ve tekrar bacaklarımın üzerinde sabit durduğumda beni çevirdi ve parmakları saç kremi durulamak için saçlarıma geri döndü.

İşi bittiğinde beni spreyden çıkardı, pozisyonlarımızı değiştirdi, böylece onun sırtı spreye dönüktü ve ben spreyin dışındaydım ve kolları bana dolandı, beni yakınlaştırdı.

Ona bakmak için başımı geriye doğru eğdim.

"Dışarı çık, hazırlanmayı bitir," diye yumuşak bir sesle emretti.

Kabul etmekten başka bir şey yapamadım. "Tamam," diye fısıldadım.

Sırıttı, ağzını tekrar ağzıma değdirdi, beni bıraktı ve spreye döndü.

Dışarı çıktım ama devasa siyah mürekkep kartalını gördüğümde elimi perdeye koyarak hareketsiz kaldım, kanat açıklığı Tate'in sırtını sağ yan kasının altından sol yan kasına ve omzunun üzerinden yukarı doğru kaplıyordu, kuşun gövdesi sırtında, yan kasında ve hatta yan tarafında eğimli bir şekilde boyanmıştı. Diğer kanadın omzunun üzerinden kıvrıldığını, kolundan aşağı indiğini ve kısmen göğsünden göğüs kafesine indiğini biliyordum. Sol omzu görkemli bir mürekkeple kaplıydı, sağ omzu ise çıplaktı.

Olağanüstü ve bir şekilde seksiydi ve gördüğüm manzara karşısında bacaklarımın güçsüzleştiğini hissettim.

Ellerini kaldırarak suyu saçlarına bastırdı, sonra da küçük şampuan şişesinin kalan kısmına uzandı.

Perdeyi kararlılıkla iterek kapattım.

Bir havlu kaptım ve yatak odasına koştum. Hızlıca kurulandım, saçımdaki ıslaklığı ovaladım ve havluyu etrafıma sardım. Losyon sürmekten kaçındım. Indiana nemli bir iklimdi, losyon kullanmadan da idare edebilirdim. Colorado'da, Tate duştan çıkmadan önce giyinmek için çıldırsam bile, bunu düşünürdüm.

Tate'in bu sabah bagaj rafına geri koyduğu belli olan bavuluma gittim çünkü neyse ki oradaydı. Wendy'ye ve iki beden küçüldüğüm için kendimden geçerek seksi iç çamaşırlarından başka bir şey almadığım ve sahip olduğum tüm iç çamaşırlarını çöpe attığım alışverişime hayıflanarak bavulumu karıştırdım.

Seçimlerim ekru dantelli bebek pembesi; siyah dantelli itfaiye kırmızısı, tam siyah; boz kahverengi dantelli adaçayı yeşili; devam etti - ama seksi olmayan hiçbir şey yoktu.

Lanet olsun!

Adaçayı yeşilini aldım, havlunun altından külotu çekiştirdim ve sonra havluyu çıkarıp çılgınca sutyeni giydim çünkü duşun çaldığını duydum. Havluyu tekrar üzerime sarıyordum ki Tate beline başka bir havlu sarmış halde banyodan çıktı.

Gözlerim ona kaydı ve ıslak saçlarla harika görüldüğü gerçeğine hayret ettim. Sonra yine o ıslak saçlar, çıplak göğsünü ve geniş omuzlarını tam olarak gösteriyordu ve o göğüs ve o omuzlar, üzerinde ıslak saçlı, kuru saçlı ya da saçsız bir kafa ile güzel görünebilirdi.

Gözleri bana geldi ve havludan aşağı kaydı.

Tekrar yüzüme baktı. "Bu kadar mı ileri gidebildin?"

"Yapmam gereken bir iç çamaşırı seçimi vardı," diye açıkladım ve sesim tuhaf bir şekilde nefes nefese çıktı.

Tekrar sıırttı ve ben ne demek istediğini anlamadan havlumun kenarını kavradı ve çırparak çıkardı.

Nefesim kesildi ve havluya uzandım.

Tate havluyu yatağın üzerine attı, elleriyle beni belimden yakaladı, arkaya yatırdı ve uzun uzun baktı.

Sonra gözleri benimkilere geldi. "İyi seçim, Ace."

Gözleri üzerimdeyken çıldıracak gibi olsam da sakın olmaya çalıştım. "Onayladığına sevindim, şimdi havlumu alabilir miyim?"

Belimdeki elleri kaydı, bir kolu belime dolandı, diğer elinin parmakları ıslak ve damlayan saçlarıma doğru kaydı.

Ellerimi omuzlarına koydum ve baskı uyguladım.

"Kahvaltı etmeliyiz," diye fısıldadım.

Başı bana doğru geliyordu. "Seni öptükten sonra."

"Tate," diye fısıldıyordum hâlâ.

Beni öptü, zihnimden çıkıp bedenime girdim. İşi bittiğinde tamamen vücudumla ilgiliydim.

Tate de öyleydi. "Örtünme bebeğim," diye mırıldandı ağzıma karşı. "Manzarayı seviyorum."

"Ben -"

"Hoşuma

gitti." "Ama -"

Eli popomun bir yanağında gezindi ve kalçalarımı daha da içine çekti.

"Bebeğim, bir ay boyunca bu anı düşündüm, benim olacağın ve bunu dört gözle bekleyebileceğim zamanı. Bunu benden saklama."

Sözleri karşısında tamamen şok olmuş bir halde gözlerinin içine baktım. "Bu anı düşünmek için bir ay mı harcadın?" Tekrarladım.

"Aslında hayır," diye cevap verdi. "Bir ay boyunca sana yatakta yaptıklarımı düşündüm," diye gülümsedi, "ve duşta." Gülümsemesi o kadar seksi bir hal aldı ki parmaklarım omuzlarına kıvrıldı. "Ve sana daha sonra ne yapacağımı. Seni seksi iç çamaşırlarıyla görmek sadece bonus görüntülerdi."

Buna verecek bir cevabım yoktu. Bunu algılayamadım bile. Tek yapabildiğim kollarında durmak, bedenimi ona bastırmak ve gözlerine bakmaktı.

"Orada durup bana mı bakacaksın, beni öpecek misin yoksa hazırlanacak mısın?" diye sordu.

"Hazırlan," dedim usulca ama kıpırdamadım ve kıpırdamamamın nedeni ikinci seçeneği tercih ettiğimi düşünmemdi (ama birinci seçenek olan sadece ona bakmanın da kendine göre avantajları vardı).

Sırıttı. "Bebeğim."

"Ne?"

Beni bıraktı ama eli kıcımdan ayrılmadı. Beni banyoya doğru itebilmek için orada kaldı.

Giderken eşyalarımı aldım ve banyoda kamp kurdum, aynayı sildim ve hazırlanmaya başladım. Saçlarımı taradım, beyaz bir saç bandı taktım, yüzümü yıkadım, dişlerimi fırçaladım ve diş ipi kullandım, nemlendirdim ve minimal makyaj için hazırlanıyordum ki Tate içeri girdi, hala havlusuyla yanımda durup dişlerini fırçaladı.

İşte o zaman zihnime tamamen geri döndüm, aslında Mach Three hızıyla zihnime geri döndüm.

Tatum Jackson'la birlikte Indianapolis'teki bir Marriott'un tuvaletinde yeni adaçayı yeşili saten ve boz dantel iç çamaşırlarımla nasıl duruyordum?

Allık fırçam havada durdu ve odun gibi ona döndüm.

"Bu nasıl oldu?" Ben sordum.

Diş fırçasını ağzından çıkardı ve ağzı beyaz köpüklerle doluyken "Ne?" diye sordu ve fırçalamaya devam etti.

Allık fırçamı havada döndürerek içinde bulunduğumuz durumu bir güzel gösterdim.

Lavaboya döndü, bir avucunu tezgâha koydu, boynunu büktü ve tükürdü. Sonra duruladı. Sonra döndü, önümdeki tezgâha uzandı, bir el havlusu aldı ve sildi, işi bitince tezgâha attı.

"Üzerime atladın," diye cevap verdi.

"Ben sana atlamadım! Sen beni yatağa fırlattın!" "Doğru," diye sıritti. "O zaman sen de benim üzerime atladın."

"Ben sana atlamadım, sırtüstü yatıyordum!"

Arkamda duracak şekilde hareket etti, elleri üst kalçalarımaya geldi ve boynumu öpebilmek için başını eğdi. Aynada bunu yaparken onu izledim ve bunu izlemek zihnim üzerindeki kontrolümü tekrar kaybetmeme neden oldu.

Sonra kafasını kaldırdı ve aynadan bana baktı. "Bunu bana hatırlattığın için teşekkürler," diye mırıldandı. "Yani, ben Sanırım atladığını söylememeliyim. Daha çok senin gibi. saldırıya uğradı."

"Bu hiç komik değil," dedim yansımaya. Yine sıırttı ve "Bebeğim" dedi. "Komik değil!"

"Bunu daha sonra konuşuruz," diye açıkladı. "Tate -" Ben başladım.

"Hazırlan."

"Tate! Konuşmamız gerek. Bu delilik."

"Konuşacağız."

"Ne zaman?"

"Sonra görüşürüz."

"Ne zaman, sonra mı?" Ben sordum.

"Sonra, sonra," diye cevapsız bıraktı.

Nefes aldım. Sonra elleri hala neredeyse çıplak kalçalarımdayken, ben iç çamaşırlarımla, bir banyoda, Tatum Jackson'la bir otelde, Tatum Jackson izlerken yanaklarıma allık sürmeye başladım.

"Bu bana hatırlattı. Annem bu sabah aradı ve seni bugün gitmekten vazgeçirmeye çalışacak. Çiftliğimizi görmeni istiyor," dedim ona.

"Çok fazla uğraşmasına gerek kalmayacak."

Allık fırçam yanağıma takıldı ve aynada onun gözlerinin içine baktım.

Gözleri çalılara kaydı. "Ace, etrafta dolanmaya devam edersen asla kahvaltı yapamayacağız."

"Kalıyor musun?" Fısıldadım.

Sakallı çenesini omzuma bıraktı ve kollarını karnıma doladı.

"Bebeğim, az önce üç kez boşaldın," dedi usulca, ağzı kulağıma yakındı. "Sen doymuşken ve bu gece oynama şansım varken dört eyaleti uçarak geçeceğimi mi sanıyorsun?"

Dizlerimin titrediğini hissettim. "Tate," diye nefes aldım.

"Ve eski sevgilin bir pislik ve ben onun lanet bir uçakla banliyöye geri döndüğünü öğrenene kadar hiçbir yere gitmiyorum."

Oh.

Beni

m.

Tanr

ım.

"Tate," diye fısıldadım.

"Baban hakkında henüz bir şey bilmiyoruz ve o iyileşene kadar ben buradayım."

Aynada ona baktım.

Kimdi bu adam ve ben onunla ne yaptım?

"Bardan ne haber?" Ben sordum.

"Bubba'yı arayacağım, kışını tekmeleyeceğim, ona durumunuzu anlatacağım ve o da kuruyup geri dönecek."

En önemli soruyu sordum, "Peki ya Wood?" Çenesi yukarı kalktı ama kolları beni bırakmadı.

"Bu daha sonra."

"Onu aramam gerek," diye fısıldadım.

"Hayır, onu aramana gerek yok. Onu benim aramam gerek. Wood ve benim konuşmamız lazım. Sonrasında sana söyleyecek daha çok sözü var, göreceğiz."

"Göreceğiz."

Başını salladı.

"Göreceğiz." "Ben -"

"Sonra görüşürüz."

"Ama -"

Kollarını sıktı. "Tanrım, Lauren. Sonra görüşürüz." Aynada birbirimizin gözlerini tuttuk.

Sonra "Kahvaltı, bebeğim" dedi.

"Doğru," diye fısıldadım.

Başını eğdi, omzumu öptü, sakalı tenimi gıdıkladı ve banyodan çıktı.

Aynada seksi iç çamaşırlarımla kendime baktım. Dürüst olmak gerekirse, hiç de fena görünmüyordum. Hepsi Tyler'ın "karın kaslarını çalıştırması" sayesinde olmuştu. Haftalardır deli gibi ağrıyan karın kaslarım işe yaramıştı, hatta göbeğimde biraz belirginleşme vardı ve mini Buda göbeği daha çok yumuşak bir kakaya benziyordu. Fark etmemiştim. Hatta sevimli bile sayılırdı.

Gözlerim köpeğimden makyaj çantama gitti; allık fırçasını içine bıraktım ve biraz göz farı çıkardım.

Onuncu Bölüm

Üzümlü Kool-Aid

Annem ve babamın büyük, kare, beton ön verandasının ön kenarına bitişik iki karaağacın arasındaki ip hamakta uzanmıştım, gözlerim uzun ön bahçemizin kenarını kaplayan devasa göletin yükseltilmiş alt ucunda duran Tate ve Mack'teydi.

Annem en iyi arkadaşı Norma ile hastanedeydi.

Kahvaltı yapmıştık. Tate annemin onu kalmaya ikna etmesine izin vermişti. Annem kahvaltıyı Tate'in ödemesine izin vermişti ama kavga etmeden değil. Annem yine baba kartını oynamıştı, Tate'in gözleri bana kaymıştı ve patlamak üzere olduğunu biliyordum, bu yüzden ben de erkek-arkadaşım-bir-macho-adam-ödeme-avcısı-ve-eğer-ödemesine-izin-vermezsen-hayatım-cehenneme-cevrilecek kartını oynadım ve annem Tate'in büyük, sakallı kabadayılığını ve sinirlenmesi durumunda bunun benim için ne anlama gelebileceğini değerlendirmek için tam bir dakika harcadı ve akıllıca vazgeçti.

Hastaneye gitmiştik. Babamı on dakikalığına ziyaret etmiştim, o süre boyunca uyuyordu ve tam olarak göğsü yarılmış gibi görüldüğünü ve benim büyük, uzun, güçlü, çiftçi babam için bunun ne kadar yanlış bir görünüm olduğunu düşünüyordum.

Babam. Carrie kendi ziyaretini yaptı, annem kendi ziyaretini yaptı ve sonra annemin en iyi arkadaşı Norma geldi ve annem Mack'i bizi çiftliğe götürmeye ve dönmeden önce The Station'da öğle yemeği yemeye ikna etti. Mack arabayı sürerken Tate yolcu koltuğunda, Carrie ve ben de arkada oturuyorduk. Mack konuştu. Tate konuşmadı. Carrie ve ben pencereden dışarı baktık, eminim ikimiz de manzarayı göremiyorduk, onun yerine babamızı hastane yatağında görüyorduk.

Şimdi Carrie evin içindeydi, Mack ve Tate araziyi inceliyorlardı ve ben sadece babam için değil, aynı zamanda çıldırıyordum.

Carrie'nin yaklaştığını duydum ve ona baktım.

"Skooch over," diye emretti ve annemin mor sıvıyla dolu Tupperware bardaklarından birini bana uzattı.

"Hayır, bu -?" Karalamaya başladım.

"Üzümlü Kool-Aid," diye onayladı.

Artık resmiydi, evdeydim.

Kendimi bildim bileli annem her mayıs başında hamağı gerip, her eylül sonunda da rulo yapıp içeri aldığı için yılların getirdiği bir zarafetle Caroline, elindeki bardakla hamağa bindi.

Sonra, sanki görünmez bir güç tarafından çekiliyormuş gibi, ikimizin de gözleri adamlara gitti.

"Tate çok ateşli," diye fısıldadı. Hiçbir fikri yoktu.

Buz gibi Kool-Aid'den bir yudum aldım. Lezzetli, ferahlatıcı ve Tyler ile Wendy içtiğimi bilseler kafaları patlardı, bu da onu mükemmel yapıyordu.

"Laurie, harika görünüyorsun," dedi Carrie bana ve ben de Tate'ten ona baktım.

"Teşekkürler, tatlım."

"Bronzlaşmaktan ve havalı saçlara sahip olmaktan daha fazlası. Mutlu görünüyorsun..." beni inceledi, "mutlu."

Bu beni şaşırttı. "Öyle mi?"

"Babam için üzgün görünmenin dışında ama bilirsin, derinlerde. Hoşnut gibi."

Tate'e doğru baktım.

"O mu?" diye sordu sessizce ve gözlerim tekrar ona döndü.

"Pardon?"

"Tate."

"Um..."

"Bak, çünkü Brad'le birlikteyken..." duraksadı, sonra başını salladı, "Bilmiyorum. Hiçbir zaman kendin değildin. Sen bizim Laurie'miz değildin. O etraftayken değil. Yalnızken harikaydın, kendindin. O etraftayken, bir şeyler eksikti. Sanki yumurta kabukları üzerindeymişsin, sanki mükemmel olmak zorundaymışsın ve tüm zamanını öyle olmak için harcıyormuşsun gibi."

Ona baktım, hem şaşırdım hem de şaşırmadım çünkü bu sözleri söylemesi Brad için mükemmel olmaya çalıştığımı fark etmemi sağladı çünkü onun mükemmel olduğunu ve onu elimde tutmak için buna uymam gerektiğini düşünüyordum.

Bu konuda yanılmışım.

Sonra sordum, "Gerçekten mi?"

"Evet," diye başını salladı. "Annemle bunun hakkında konuştuk..." duraksadı, "çok."

Söylediklerine zaten şaşırmıştım ama bu beni daha da şaşırttı.

"Bunun hakkında konuştunuz mu?"

Bana döndü. "O kadar da kötü biri değildi ve artık bunu bilmene sevindim. Bunu öğrenmek için yaşadıklarına üzüldüm, bu tamamen berbat bir şey ve keşke bunu yaşamak zorunda kalmasaydın, ama yine de bilmene sevindim. O sadece bir adamdı ve pek de iyi biri değildi. Brad sevimli biri ama o da bunu biliyor. Ama sen, sanki ne kadar güzel olduğunu bilmiyor gibiydin. Sanki onunla birlikte olduğun için onun seninle birlikte olduğundan daha şanslı olduğunu düşünüyordun, oysa durum tam tersiydi. Tate'le..." diye devam etti ve gözleri uzaklara kaydı.

"Tate ne ile?" Ben sordum.

Gözleri geriye kaydı. "Sen sadece... bilmiyorum... sen gibi görünüyorsun. Sanki Laurie olabiliyormuşsun, kendin olabiliyormuşsun gibi ve onun da bundan hoşlanması, seni olduğun gibi sevmesi çok güzel çünkü o da bunların hepsi."

Tekrar Tate'e baktım. Haklıydı; o da hemen hemen bundan ibaretti.

O aynı zamanda başka şeylerdi.

"Carnal'da başka bir adamım var," diye ağzımdan kaçırdım ve kız kardeşimin nefes nefese kaldığını duydum.

Sonra fısıltıyla "Ne?" diye sordu.

Başımı salladım ve ona doğru döndüm. "Carrie, her şey berbat oldu."

"Berbat olan ne?"

Konuşurken başımı sallamaya devam ettim. "Bilmiyorum, Tate ve ben tanıştık ve anlaşılamadık. Daha çok ben onunla anlaşılamadım. Benim hakkımda bazı şeyler söyledi ve ben de kulak misafiri oldum ve bunlar beni incitti ve özür dilemesine rağmen kabul etmedim ve sürekli didiştik ve sonra birdenbire puf." Elimdeki bardağı fırlattım ve üzümlü Kool-Aid neredeyse kot pantolonumun şortuna bulaşacaktı. "Tonia tecavüze uğradı ve öldürüldü ve biz bunu birlikte öğrendik ve artık didişmiyoruz, didişmekten o kadar uzaktayız ki komik değil. Tamamen başka bir şey olduk."

"Tonia tecavüze uğrayıp öldürüldü mü?" diye tekrarladı, gözleri kocaman olmuştu.

"Tonia," dedim başımı sallayarak. "Tate için çalışıyordu ve tecavüze uğradığı gece onu kovdu. Ve bu konuda hiç de nazik değildi. Sinirlenir ve dikkat eder. Ağzından bir şeyler çıkıyor, bu yüzden bana şişko ve kıcı kırık dedi, çünkü sinirliydi."

Başını geriye attı ve gözleri kısıldı. "Senin şişman ve üzgün olduğunu mu söyledi?"

Tekrar başımı salladım. "Öyle demek istemedi. Kötü bir mizacı var. Sinirlendiğinde istemediği pek çok şey söyler. Bunun üç kez olduğunu gördüm ve üçünde de pişman oldu."

defalarca. Tonia'ya herkesin önünde o şeyleri söyledi ve Tonia barı terk etti ve bu onu bilinçli olarak gören son kişi oldu. Sonra da öldü. Tate berbat bir haldeydi... Yani, belalı, motorcu, ödöl avcısı bir şekilde. Çılgına döndü ve katilin peşine düştü ve bir ay boyunca ortalıkta yoktu. Wood bana Tate'in kız kardeşini becerdiğini o zaman söyledi."

"Tate Wood'un kız kardeşini mi beceriyor?" Caroline sordu ve ben de başımı salladım.

"Wood öyle dedi." "Wood mu?"

"Yattığım diğer adam," diye bilgi verdim ve kaşları havaya kalktı.

"Onunla yatıyor musun?" diye fısıldadı, yaklaştı, o yaklaşınca ben de yaklaştım.

"Uyumak değil, sadece, bilirsin, uyumak ve belki biraz oyalanmak. O erken kalkıyor ve ben eve geç geliyorum -"

"Laurie!" diye tısladı. "Nasıl yapabildin-?"

"Bilmiyorum!" Ben de tıslayarak karşılık verdim. "Tate şehir dışına çıktı ve beni bisikletiyle gezdirdi ve gitmeden önce beni öptü. Ama bana gideceğini söylemedi. Sadece döndüğünde beni bisikletinin arkasında istediğini söyledi. Ama sonra gitti. Bir ay boyunca. Hiç aramadı. Hiçbir şey söylemedi. Öylece ortadan kayboldu. Sonra Wood'dan arabamı aldım ve beni Tate'in bisikletinde gördüğünü söyledi ve bana söylemesi gereken şeyi söylemek istemedi çünkü bisikletinin arkasında olmamı istiyordu ama sonra bana Tate'in Wood'un kız kardeşi Neeta ile birlikte olduğunu ve onun evli olduğunu söyledi."

"Bisikletinin arkası mı?" diye sordu, kafası karışmış görünüyordu.

Başımı salladım. "Bilmiyorum, anlamıyorum. Sanırım motorcu argosunda biriyle çıkmak istiyorlar gibi bir şey."

"Tate, Wood'un söyledikleri hakkında ne dedi?"

İşin zor kısmı burasıydı, bu yüzden "Hımm..." diye mırıldandım. "Ne?" diye sordu.

"Ona sormadım," diye itiraf ettim. "Geri döndüğünde..." Daha da yaklaştım, "Carrie, sanırım geri döndüğünde doğruca bana geldi, doğruca bara, elimi tuttu ve beni salona çekti, beni öptü ve bana Tonia'nın katilini bulamadığını ama evde olmanın güzel olduğunu söyledi, sonra tüm Neeta olayını yüzüne vurdum, sinirlendi, bazı kötü şeyler söyledi ve fırladı gitti."

"Bütün Neeta olayını onun yüzüne mi vurdun, huysuz, büyük, sert bir adamın?"

"Evet."

"Bunu neden yaptın ki?" diye fısıldadı yüksek sesle.

"Bilmiyorum!" Ben d e yüksek sesle fısıldadım, "Ben benim,

O Tate, birbirimizi çok uzun zamandır tanımıyoruz ama yaptığımız şey bu."

"Ne zaman oldu bu?" diye sordu.

"İki gün önce."

Kız kardeşim bana baktı.

Sonra "Anlamıyorum, barıştınız mı?" dedi.

"Hayır, sen beni aradığında o da oradaydı. Dalaşmayı yeni bitirmiştik ve sen aradın ve... ve..." Bir nefes aldım, sonra Kool-Aid'den bir yudum aldım ve "şimdi o burada" diye bitirdim.

"Şimdi burada," diye tekrarladı, dikkatle bana bakarak. "Evet," dedim.

Bana bakmaya devam etti.

Sonra başını salladı ve "Bazı şeyler asla değişmez" diye mırıldandı.

"Pardon?" diye sordum.

"Tatlım," diye fısıldadı ve bu tek kelimenin ciddi bir anlamı var g i b i y d i ama başka bir şey söylemedi.

"Ne?"

Birkaç santim yukarı kalktı ve bana baktı. "Şunu açıklığa kavuşturalım. Sen ve Tate anlaşıyorsunuz, sonra anlaşıyorsunuz, büyük olasılıkla gerçekten anlaştığınız için sadece biriniz ya da diğeriniz bunu anlamadı ve tahmin ediyorum ki bunu anlamayan kişi s e n s i n . Sonra da seni

Bisikletinin arkasında, ki bence bir randevudan fazlasını anlamıyorsun. Sonra çekip gidiyor ve aramıyor ve başka bir adam arkasından onun hakkında kötü konuşuyor. Bu saçmalıkları dinliyorsun ve bu adama inanıyorsun. Tate'i aramazsın. Geri döndüğünde ona ne olduğunu sormuyorsun. Sadece art niyetli bir adamın saçma sapan konuşmalarını dinliyorsun. Tate eve geliyor, bunu yüzüne vuruyorsun, yapacağını bildiğin gibi sinirleniyor, fırtınalar koparıyor ama bir gün sonra sırf baban hasta olduğu için elini tutmak için ülkenin öbür ucuna mı uçuyor? Doğru mu anladım?"

Uh-oh. Bu şekilde düşünmemiştim.

Gözlerim tekrar Tate'e kaydı ve onun Mack'le birlikte bahçede bize doğru yürüdüğünü gördüm.

"Peki şimdi nerede?" Carrie sordu.

"Bu sabah ilk kez seks yaptık," diye cevap verdim ve kız kardeşimin tekrar nefesini tuttuğunu duydum.

Gözlerimi kapattım.

"Laurie," diye seslendi Carrie ve ben ona bakmadım, sadece gözlerimi açtım ve yaklaşan Tate'e baktım.

"Mm?" Mırıldandım.

"Abla, seni seviyorum ama her zaman kin tuttun ve her zaman ama her zaman bakmadan önce atladın."

Gözlerim onunkilere kaydı. "Ne?" Fısıldadım.

"Brad bir hıyardı ve sen onun özel biri olduğunu düşündün, sana ilgi gösterdi ve sen de onun bir hıyar olduğunu görmeden ona tutundun. Bu iyi olmadı, yıllarca olmadı ve onu Phoenix'e kadar takip ettin ve nefret ettiğin bir hayat yaşadın ve onu elinde tutmak için elinden geleni yaptın. Bu da işe yaramadı ve sahip olduğun her şeyi satıp arabana atladın ve ülkeyi dolaşmaya başladın. Şimdi ıssız bir yerde bir hayat kurdunuz ve sizden hoşlanan bir adam var ve sizden hoşlanan başka bir adamı dinliyorsunuz ve hikayeyi düzeltmiyorsunuz, sadece inanıyorsunuz, kapatıyorsunuz ve tahmin ediyorum ki onu dışlamak için kasıtlı olarak kızdırıyorsunuz. Bir gün sonra, hayatınızın yoğun bir döneminde yanınızdadır,

Tahminimce yine erkek arkadaşınmış gibi davranıp sik kafalı eski kocanın gözüne girmeye çalışıyorsun ve sonra da onunla yatağa atlıyorsun. Laurie," yüzünü bana yaklaştırdı, "pek çok açıdan zekisin ama bu nasıl düşüneceğini öğrenmen gerekmediği anlamına gelmiyor."

Tamam, itiraf etmeliyim ki bunu daha önce de duymuştum, sadece Carrie'den değil, babam ve annemden de.

Yine de, "Carrie -" dedim.

Adamların yaklaştığını duyduğumuzda, "Konuş onunla," diye fısıldadı. "Hikayeyi düzeltmesi için ona bir şans ver."

"Doğru," diye fısıldadım çünkü adamlar neredeyse gelmişti, konuşmayı kesmemiz gerekiyordu ve çünkü o haklıydı, genellikle öyleydi. O benim küçük kız kardeşimdi ve akıllı ve sorumluluk sahibi olanın ben olmam gerektiğini biliyordum ama asla öyle olmadım. Her zaman iyi bir kızdım ve her zaman iyi bir insandım ama her zaman akıllı ve sorumlu değildim. Bu her zaman Caroline'ın rolüydü.

Yüzümün bir santim yakınına kadar geldi. "Ve dinle," dedi. Bitti.

"Doğru," diye fısıldayarak tekrarladım.

Mack yakından, "Bu iyi görünmüyor," dedi ve Carrie geri çekildi, böylece ikisinin de hamaktan bir metre uzakta durduğunu gördük. Mack kollarını göğsünde kavuşturmuştu. Tate'in elleri kalçalarının üzerindeydi. Mack'in gözleri değerlendirme yapıyordu ve Carrie'nin üzerindeydi. Tate'in yüzü dikkatle boştu ve gözleri benim üzerimdeydi.

Carrie Mack'in yorumunu duymazdan gelerek, "Üzümlü Kool-Aid ister misiniz?" diye sordu.

"Tanrım, içtiğin şey bu mu?" Mack sordu. "Evet," diye yanıtladı Caroline.

Mack, "Bunu küçük çocuklar içiyor," dedi.

"Laurie ve ben evdeyken hep çocuk oluruz," diye yanıtladı Carrie. "Bunu biliyorsun."

Mack bunun iyi bir şey olmadığını açıkça belirten bir tavırla, "Tanrı şahidim olsun," diye mırıldandı ve başını sallayarak Tate'e baktıktan sonra tekrar Carrie'ye baktı.

"Üzümlü Kool-Aid bıyığın var," dedi Carrie'ye ve Carrie bileğinin tersini ağzına götürürken aynı zamanda "Yok!" diye bağırdı.

Mack sadece takılıyordu ve bu yüzden sırtıyordu.

Mor dilini ona doğru uzattı ve Tate'e baktı. "Kola ister misin?"

"Evet," diye yanıtladı Tate.

"Ben de bir kola alayım," diye ekledi Mack, Carrie'yle birlikte onun çıkabilmesi için hamağı geri sallarken.

"Kendin alabilirsin," diye mırıldandı hamaktan yuvarlanıp ayağa kalkarken. Sonra hamağı yuvarladı, verandaya atladı ve kapıya doğru yöneldi.

"Görüyorum ki Grahame kardeşlerin tavırları birbirine uyuyor," diye mırıldandı Tate Mack'e. Gözlerim ona dikildi ama Mack kıkırdadı.

"Bu genlerde var. Jeannie, Gavin yoğun bakımda olduğu için şokta. İyileşene kadar bekle. Dramdan biraz uzaklaşmak için kalp krizi numarası yapacak," diye karşılık verdi Mack.

"Mack!" Tersledim. "Annem turta kadar tatlı."

"Evet, sana. Senin taşakların var, o da onları patlatacak," diye karşılık verdi Mack ve gözlerim Tate'e kaydı, çünkü ilk olarak beni taşaklarını patlatmakla suçlamıştı, ikinci olarak da kahkahayı patlatmıştı.

Mack, hâlâ kıkırdayan Tate'e ters ters bakmamı izlerken, "Kahretsin dostum, yakalayacaksın," diye uyardı. "Ben bir kola alacağım."

Sonra Mack verandaya doğru yürüdü, üzerine atladı ve eve doğru yöneldi.

Tate bana doğru yürüdü ve sonra yürümeye başladığından beri her gece uyuduğu gibi yanıma uzanmak için hamağa girdi.

Dökülme tehlikesi altında olmadığım gerçeğine aldırmadan, "Kool-Aid'ime dikkat et!" diye bağırdım.

"Bebeğim," diye cevap verdi. Ona ters ters baktım.

Karın kaslarına uzandı, bir kolunu belime doladı ve beni kıvırdı, böylece yan yattım ve ona yaslandım. Ayrıca bunu Kool- Aid'imi tehlikeye atmadan yaptı.

Onu görmezden gelmeye ve bir yudum almaya karar verdim.

Tate bunu yaparken beni izledi ve "Sen cennette büyümüşsün" dedi.

Yutkundum, bardak elimi göğsüne koydum, ona baktım, başımı kaldırdım ve baktım. Göletin üzerinde güneşin göz kamaştırıcı ışıklarını; babamın düzenli ve budanmış tuttuğu uzun, yeşil ön bahçeyi; eteğindeki yemyeşil, sık ağaçları; onun ötesindeki tarım arazisini ve annemin her yıl çilek, patates, domates, normal mısır ve patlamış mısır ektiği göletin karşı tarafındaki düzenli, gelişen bahçesini gördüm.

Tate'e baktım ve "Evet" diye fısıldadım.

Tate bana, "Seninle ilk tanıştığımda burada büyüdüğünü söylemiştin, sana yalancı derdim," diye bilgi verdi.

Başımı yana eğdim ve "Gerçekten mi?" diye sordum. "Gerçekten mi?"

"Neden?"

"Birinci sınıf," diye yanıtladı. "Pardon?"

"Birinci sınıf görünüyorsun," diye yarı tekrarladı. "Değilim," diye belirttim.

"Hayır, Ace, değilsin. Sen farklı bir sınıfsın." "Çiftçi sınıfı."

"Saf sınıf."

Bu o kadar hoş ve beklenmedikti ki, kendimi durduramadan onun içinde eridim, yüzüm onunkine yaklaştı.

"Tate," diye fısıldadım.

Eli belimden sırtımın bir kısmına doğru kaydı.

"Tişörtüme üzümlü Kool-Aid bulaştırırsan, bebeğim, bu beni kızdırır," diye yalan söyledi ve bunun yalan olduğunu yüzündeki tatlı, yumuşak ve her zamankinden daha yakışıklı ifadeden anladım.

"Tişörtüne Kool-Aid bulaştırmayacağım," diye sessizce karşılık verdim.

Bana doğru yuvarlandı ve bardağı kaldırıp arkasından tutmaktan başka çarem kalmadı.

"Belki o kadar da kötü olmaz," dedi, yüzü boynumdaydı, sakalı boğazımı gıdıklıyordu. "Yalayarak çıkarabilirsin."

"Kaptan, Mack ve Carrie evdeyken annemle babamın evinin önündeki hamakta oyalanamayız," diye bilgilendirdim onu, dudakları ve sakalı çenemin altından yukarı kayarken.

Ağzıma ulaştıklarında, "Evet, berbat" diye fısıldadı.

Yanılmamıştı.

Birden kafasını kaldırdı ve omzunun üzerinden baktı.

Ben de tam zamanında baktım ve bir polis kruvazörünün ardından gümüş bir sedanın virajı dönüp ailemin kıvrımlı, çakıllı şeridinden yukarı çıktığını gördüm.

"Ne oluyor lan?" Tate mırıldandı, sonra onun da benim gördüğümü gördüğünü anladım; gümüş sedanı süren Brad'di. Bunu biliyordum çünkü "Ne oluyor lan?" diye tekrarladı.

Ne olduğunu anlamadan ikimiz de hamaktan yuvarlanıyorduk ve Tate hareketlerimize sıkı sıkıya rehberlik ederken, üzümlü Kool-Aid'imi güvende tutma görevim vardı. Tate elimden tutup beni ağacın etrafından sürükledi ve ikimiz de verandanın iki ayak yüksekliğindeki kenarından yukarı atladık. Caroline ve Mack evden çıktılar, Carrie'nin elinde hala bardak vardı, Mack'in elinde ise iki kutu kola vardı. İkisi de Tate'e ve bana baktı, sonra da evin yan tarafına, kamyonetin ve sedanın park ettiği yere baktılar. Hepimiz buluştuk ve birlikte yan tarafa doğru yürüdük ama üniformalı bir polis görüş alanına girince durduk ve peşinden Brad de onu takip etti.

Harika. Brad.

Tekrar.

Polisin gözleri hepimizi taradı ama Tate'e döndü, genişledi, kekeleyerek adım attı ve sonra durdu,

Indiana'nın ortasındaki bir çiftlikte tesadüfen karşılaştığı bir film yıldızına bakar gibi gözlerini dikmiş Tate'e bakıyordu.

"Sen Tatum Jackson'sın," diye fısıldadı, ona baktım, sonra başımı çevirip Tate'e baktım ve dört eyalet ötedeki bir polis onun kim olduğunu biliyorsa gerçekten iyi bir ödül avcısı olmalı diye düşündüm.

"Seni tanıyor muyum?" Tate sordu.

"Tatum..." Mack sözlerine devam etti ve gözlerimi ona çevirdiğimde Tate'e sanki onu daha önce hiç görmemiş gibi baktığını gördüm. "Kahretsin," diye mırıldandı Mack, "Tanıdık bir şeyler olduğunu biliyordum..." Brad konuşurken tekrar sözünü kesti.

"Evet, bu o!" diye Tate'i işaret ediyordu. "Marriott'ta bana saldıran adam bu!"

Kafamı çevirdim ve bunu hızlıca yaptım, böylece Brad'e ters ters bakabildim.

"Sana saldırmadı!" Tersledim.

"Ellerini üzerime koydu," dedi Brad öne doğru eğilerek, "iki kez!"

Ben de öne doğru eğildim. "Çünkü zorla odamıza girdin, ellerini üzerime koydun ve milyon kere söylememe rağmen gitmeme izin vermedin!" Polise baktım ve onu bilgilendirdim, "Ve Tate ellerini Brad'in üzerine koymadı. Sadece bir elini kullanması gerekiyordu."

Caroline boğuk bir kıkırdama çıkardı ve Tate bir elinin bir parmağıyla kemer halkalarımın birini tutup beni yanına çekti.

"Sessiz ol, Ace." diye usulca emrettiğinde dudaklarını kulağımda hissettim.

Polis memuru hâlâ Tate'e bakıyordu.

Sonra konuştu. "Dostum, ben ve babam çocukken senin en büyük hayranlarıydık."

Tate'in dudakları kulağımdan ayrılırken doğruldu ve "Tekrar gelir misin?" diye sordu.

"Babam Penn State mezunu ve hâlâ senin üniversite futbolu tarihindeki en iyi defans oyuncusu olduğunu söyler," dedi polis memuru. "İkinci maçta dizini sakatladığında o kadar yıkılmıştı ki bir hafta boyunca konuşmadı."

Eagles." Başını iki yana salladı. "Cidden. Berbattı dostum."

Vücadumun hareketsizleştiğini hissettim.

"Bu da ne?" Caroline kafamın içindeki soruyu sordu.

Mack, Tate'e sanki onu daha önce hiç görmemiş gibi bakarak, "Lanet olsun, Tanrım, sen Tatum Jackson'sın," diye fısıldadı.

"Bu neyle ilgili?" Brad kırdı. "Neden onu karakola falan götürmüyorsun?"

"İmzanızı alabilir miyim?" diye sordu polis memuru Tate'e.

"Ne?" Fısıldadım.

"Ne?" Brad bağırdı.

"Hayır," dedi Tate.

Polis memuru, "Benim için değil, babam için," diye devam etti. Brad ellerini havaya kaldırdı. "Bu çok saçma!"

Tate Brad'i görmezden geldi ve polis memuruyla konuştu. "Baban şehirde mi yaşıyor?"

"Evet," diye yanıtladı polis memuru.

"The Station'da öğle yemeği yiyeceğiz. Onu ara, gelmesini söyle, bira içerez," diye teklif etti Tate.

"Bu harika olurdu," diye nefes aldı polis memuru, sonra daha yüksek sesle, "Babam çıldırarak!" dedi.

"Affedersiniz, saldırı suçlaması hakkında konuşmamızın bir sakıncası var mı?" Brad alaycı bir tavırla sorunca polisin vücudu sarsıldı ve Brad'e baktı.

Sonra bana baktı. "Jackson'ın kadını mısınız?"

"Um..." Bu soruya vereceğim uygun yanıttan emin olamadığım için mırıldandım.

"Evet." Tate cevap verdi, değil sondaj belirsiz içinde en ufak bir şey.

"Bu adamla evli misin?" Polis memuru başparmağını Brad'e doğru salladı.

"Boşandılar," diye paylaştı Tate.

Polis memuru Brad'e baktı. "İfadesinde karınız olduğunu söyledi."

Brad, "Eski karım, aynı şey," diye mırıldandı.

"Hayır," diye araya girdi Tate'in sert sesi ve Brad kaşlarını çatarak ona baktı, "öyle değil."

Polis memuru Brad'e "Jackson'la onun odasına zorla girdiğinizi söylüyor, bunu siz mi yaptınız?" diye sordu.

Brad, "Beni içeri aldı," diye cevap verdi.

"Ben yapmadım!" Tersledim. "Tate'in koşudan döndüğünü ve anahtar kartını unuttuğunu düşündüm ve kapıyı açtım. Öylece içeri girdin, seni davet etmemiştim ve sana gitmeni söylemeden bir gün önce hastanede beni şaşırtmıştın. Sabahın altı buçuğunda otel odamın kapısında olduğuna inanamadım, Tate'in koştuğunu biliyordun çünkü onu görmüştün ve gittiği için bundan faydalanıyordun."

O korkunç enerjinin Tate'ten yayılmaya başladığını hissettim ama ben tepki veremedim ya da Tate'in Brad'e yönelttiğini gördüğüm daha da korkunç bakışı algılayamadan Caroline konuştu.

"Carrie beni destekledi ve ardından yardımsever bir şekilde daha fazla bilgi paylaştı. "Babam kalp krizi geçirdi ve Brad ortaya çıktı. Hepimiz ondan kurtulmaya çalıştık çünkü Lauren'ı en yakın arkadaşıyla aldattı, sonra da boşandı, şimdi de onu geri istiyor ama Lauren onu geri istemiyor çünkü ödül avcısı seksi bir adam var ve Brad tam bir pislik, gitmiyor."

Polis memuru Tate'e kocaman gözlerle baktı. "Şimdi de ödül avcısı mı oldun?"

Tate cevap veremedi çünkü aklıma bir şey geldi ve Brad ile konuştum.

"Babamı nereden biliyorsun?" Ben sordum ve Brad rahatsız görünmeye başladı. "Brad," diye söze girdim.

Brad bana "Tina bir yerlerden duymuş ve beni aradı," dedi.

"Tina mı?" Tina Blackstone'u kastettiğini bilerek usulca sordum, o kasabada birlikte büyüdüğüm bir kadındı. Sevmediğim bir kızdı ve büyüyünce de sevmediğim bir kadın oldu. Brad'i ziyaret için kasabaya getirdiğim ve bir partide karşılaştığımız andan itibaren gözünü ondan ayırmamıştı. Sonra tekrar, o

Karşılaştığı yakışıklı her erkekte gözü vardı. Brad onunla tamamen masum olduğunu söylediği bir arkadaşlık kurdu ama bu beni her zaman rahatsız etti. Hala konuştuklarından haberim yoktu. Indiana'dan ayrılalı yıllar olmuştu. Neden Tina ile görüşmeye devam etsin ki?

"Tina?" "TinaPOLİS MEMURU sordu Brad. "Sen ortalama Tina Blackstone?"

Brad'in sırtı dikleşti ve polise baktı. "Evet, o bir arkadaş."

"Eminim," diye mırıldandı polis memuru, belli ki Tina Blackstone hakkında her şeyi biliyordu ve ben de biliyordum. Tina sadece bir arkadaş değildi ve eski sevgilim de sadece bir pislik değildi, çılgık atan bir pislikti.

Tate, polise "Lauren'i odamızda taciz ettiğini söyledi mi?" diye sorarak konuyu tekrar gündeme getirdi.

"Hayır, bundan bahsetmemiştim," diye yanıtladı polis memuru. Brad, "Onu zorluyordum," diye tükürdü.

"Koridorda bağırdiğini duydum," diye cevap verdi Tate. "Odaya girdiğimde ellerin onun üzerindeydi, çırpınıyor ve onu bırakman için bağırıyordu. Bu saldırı değilse nedir?"

Brad, "Konuşuyorduk," diye açıkladı.

Tate, "Bud, bir kadın kollarında çırpınıyor ve 'siktir git' diye bağırıyor, bu konuşmak değildir," diye eğitti.

Brad Tate'ten vazgeçti ve polise baktı. "Yine de ellerini üzerime koydu, beni odadan dışarı itti."

"Sana vurdu mu?" diye sordu polis. Brad, "Tam olarak değil," diye yanıtladı.

"Sana vurdu mu?" diye tekrarladı polis.

"Hayır," diye tersledi Brad.

"Yaralandınız mı?" diye devam etti polis.

"Hayır, ama bu önemli değil! O -"

"Ben polisken," diye araya girdi Tate, "yalan ifade verenleri hoş karşılamazdık. O zamanlar Colorado'daydık." Tate

Kollarını göğsünde kavuşturdu ve gözlerini polise dikti. "Indiana'da işler farklı yürüyor olabilir."

Polis memuru Tate'e baktı. "Polis miydin?"

"Tanrım!" Brad bağırdı. "O bir çeşit Tanrı'ymış gibi davranmayı bırak! Bu ciddi bir durum! Saldırıya uğradım!"

Polis Brad'e döndü ve ona özel bir şekilde bakmış olmalı çünkü Brad ağzını kapattı. Sonra polis bana döndü.

"Seni taciz etmesi için bir anlaşma yapmak ister misin?" diye sordu.

"Bu çılgınlık!" Brad ağladı.

"Hayır, sadece gitmesini istiyorum," dedim polise.

"Bunu yapabilirim," diye yanıtladı polis ve Brad'e döndü. "Ciddi misin sen?" Brad polise sordu.

"Ölümcül," diye yanıtladı polis. "Jackson haklı. Küçük bir kasabada polisim ama yapacak işlerim var. IMPD'nin de yapacak işleri var. Gururu incinen bir adamın ayak işlerini yapacak zamanımız yok."

"I -" Brad başladı ama polis eğildi.

"Çenenin kapalı tutman tavsiye edilir," diye sözünü kesti polis memuru. "Bu iş çok büyütüyorlar," diyerek Tate'e ve bana başparmağını salladı, "inanın bana, öyle görünüyor ki, bu işten kazançlı çıkmayacaksınız."

Brad önce polise, sonra da Tate'e ters ters baktı. Öfkeli gözleri Caroline'ı, Mack'i, polisi taradı ve sonra bana dikildi.

"Bunu halledebileceğimizi söylemiştin," diye suçladı.

"Evet Brad, bunu bir yıl önce söylemiştim," diye hatırlattım ona. "Bud, yoluna devam et," diye öğüt verdi Tate. "Ve ipucu ver, Laurie çoktan var. Sen tarih oldun."

"Defol git," diye tısladı

Brad. Tate içini çekti.

Brad bana baktı ve gözleri kısılmıştı. "Uyarıyorum Lauren, bundan sonra geri dönmek istersen, seni almam için çok çalışman gerekecek."

"Ciddi misin?" Tate mırıldandı.

"Tanrım Brad!" Carrie bağırdı, "Kendi kışına ne kadar uzaksın? Ona baksana! Ona bak!" Koluyla Tate'i ve beni işaret etti. "Hiç şansınız yok. Senden o kadar uzakta ki seni göremiyor bile." Bana döndü, "ve abla, sen hep öyleydin."

"Neden konuştuğundan bile emin değilim," diye çıkıştı Brad Caroline'a. "Her zaman bir ağzın vardı ve bu her zaman hoşlanmadığım bir ağızdı."

"Mesela şimdi senin önünde ona saldırırsam tutuklanırmıyım?" Mack polise sordu ama gözleri Brad'in üzerindeydi.

Polis memuru "Muhtemelen," diye cevap verdi. "Muhtemelen mi?" Brad bağırdı.

Mack, "Bu çok kötü," diye mırıldandı.

Tate kıkırdadı ve Brad kısıp gözlerini ona çevirdi.

"Bu iş daha bitmedi Jackson," diye uyardı.

Tate kıkırdamayı bıraktı ve Brad'e tehlikeli bir ses tonuyla, "Dostça bir uyarı, tehditlere iyi yanıt vermem," dedi.

"Pekâlâ," dedi polis memuru ikisinin arasına girerek, "bunu evrak işleriyle uğraşmam gereken bir duruma dönüştürmeyelim." Brad'e döndü. "En iyisi sen git."

Brad hepimize bir bakış attı ve "Beni daha son görüşünüz değil" dedi.

Tate, "Yanılıyor olabilirim ama bu da başka bir tehdit gibi geldi," dedi.

"Siktir git!" Brad bağırdı ve Tate bana baktı. "Her zaman son sözü o mu söylemek ister?"

Bunu düşündüm, doğru olduğunu fark ettim ve beni her zaman biraz sinirlendirdiğini fark ettim ve başımı salladım.

Tate sırtıttı. "Seni yatağımda ve duşta çıplak bırakıyorum, son sözü o söylüyor," Tate'in gözleri Brad'e kaydı, "benim için çalışıyor."

Brad saldırdı. "Seni orospu çocuğu -"

Tate'in hâlâ kemerimde olan parmağı beni geri çekti, o benim önüme geçti ve polis Brad'in önüne geçti, bir elini göğsüne koydu ve dikkatlice geri itti.

"Bunu yapmak istemezsin," diye uyardı polis memuru. Brad Tate'e ters ters baktıktan sonra bana baktı.

"Hata, Ree," elini kaldırdı, avucunu bana doğru uzattı, "büyük hata," dedi.

Sonra döndü ve hışımla avludan çıktı.

Hepimiz onu izledik, kiralık arabasının lastiklerinden çakıllar fıskırıyordu, sonra polis bize döndü.

Tate'e elini uzattı ve "Marty Fink" dedi.

Tate onun elini tuttu, el sıkıştılar ve Tate "Marty" diye mırıldandı. Ellerini bıraktılar ve polis hepimize baktı.

"Bunun için üzgünüm, takip etmem gerekiyordu." "Senin için. Sorun değil," dedi Tate.

"Babamın seninle The Station'da bira içmek için buluşması gerçekten harika bir şey mi?" Mack Tate'e bir kola uzatırken Marty umutla sordu ve ikisi de fişlerini patlattı.

"Evet dostum, ama takılmayacağız. Hastaneye geri dönmeliyiz," diye yanıtladı Tate ve ardından kolasından bir nefes çekti.

"Ne zaman gidiyorsun?" Marty sordu.

Mack, "On beş, yirmi dakika içinde gidiyoruz," diye cevap verdi.

"Herkes babasını arasın," diye mırıldandı Marty ve sonra gözleri Tate'e kaydı. "Onun yılını kazanacaksın."

Tate cevap vermedi; sadece çenesini kaldırdı.

Marty elini yarım bir el sallamak için kaldırdı. "Tekrar özür dilerim millet." Bana baktı. "Umarım tükenir ve bir pislik gibi davrandığını fark eder ve sen de devam edersin..." durakladı ve bitirmeden önce Tate'e baktı, "devam et."

"Teşekkürler," diye gülümsedim ona.

Marty'nin gözleri ciddileşti ve "Jackson bir polisti, şimdi bir ödül avcısı, sanırım bunu anlıyor ama eğer anlamazsan... o adam tekrar yüzüne gelirse, polise gidersen" dedi.

"Bu bir sorun olmayacak," diye ekledi Tate.

Marty Tate'e başıyla onay verdi ama tekrarladı: "Yine yüzüne vurursa polise gitmesini sağla."

"Doğru," diye yanıtladı Tate, Marty tekrar başını salladı, hepimize baktı, yarım bir el daha salladı, döndü ve uzaklaştı.

Mack, "Tatum Jackson," dedi ve herkes dönüp Mack'i inceleyen Tate'e baktı.

"Bu da neydi şimdi?" Caroline yaklaşarak sordu.

"Philadelphia Eagles'ın ilk tur draft seçimi, hatırlıyor muyum

değil mi?" Mack Tate'e sordu ve ben Tate'e bakarken gözlerimin büyüdüğünü hissettim.

"Evet," diye yanıtladı Tate.

Mack, "Penn State'te yıldız oldun, Eagles seni almak için takas yaptı, tüm eyalet seni öz evladı olarak benimsedi," diye devam etti.

Tate içini çekti ve "Evet," dedi. "Vay canına," diye nefes aldı Carrie.

Mack Carrie'yi duymamış gibiydi, elini Tate'in omzuna koydu ve onu sıktı. "Kötü bok, dostum. Hatırla. Maçı izledim. Berbattı."

Mack'in eli düşerken Tate, "Uzun zaman önce," diye mırıldandı. "Ne berbattı?" diye sordum ve Tate'in gözleri bana geldi ama

Mack konuştu.

"İkinci maçının sonunda, profesyonel top, zorladığı bir fumble'ı kurtardıktan ve bir TD için geri koştuktan sonra ezildi, son bölgede çakıldı, geç vuruş. Adam dizini patlattı."

"Profesyonel top mu?" Fısıldadım.

"Uzun zaman önce," diye tekrarladı Tate. "Profesyonel top mu?" Ben de tekrarlardım.

Tate bana döndü. "Ace -"

Sözünü kestim. "Profesyonel futbol mu oynadın?" "İki maç oynadım," diye yanıtladı Tate.

Bunu algılayamadığım için kendimi tekrarlamaya devam ettim. "Profesyonel futbol mu oynadın?"

Tate'in eli belime geldi ve sırtıma doğru kayarak beni kendisine yaklaştırdı. "Uzun zaman önce iki oyun için," diye tekrarladı sessizce.

Tatum Jackson'ı gerçekten tanımadığımı düşünüyordum ki

yüzüne odaklandım ve buğulu beynime bir tanesini
tanıdığımı vurdu

onun hakkında bir şey. O tek şey yüzünü okuyabilmekti ve yüzü bu konu hakkında konuşmak istemediğini söylüyordu.

Yine de, ilk turda seçilen profesyonel bir futbol oyuncusuysanız ve bir adam dizinizi patlattığında kariyeriniz çok kısa kesilirse, Carnal gibi hiçbir yerde olmayan bir kasabaya geri dönersiniz, yarı zamanlı bir barda çalışırsınız, geri kalanında bir ödül avcısı olarak, bu, üzerinde düşünmek için çok fazla zaman harcamak istediğiniz özel bir zafer günü değildi.

Yaklaştım ve önümü Tate'in uzun bedenine doğru bastırdım.

Sonra Caroline ve Mack'e baktım ve tamamen yalan söyleyerek "Açlıktan ölüyorum" dedim.

* * * * *

Otel odamızdaki yatağın üzerinde bağdaş kurmuş oturuyordum ve üzerimde yeni pijamalarımın biri vardı. Küçük şeftali rengi, örgü kısa bir şort ve ona uygun, dar, raf sutyenli bir bikini. Şortun yakasında, göğüs dekoltemde minik bir fiyonkla bağlanan ince, daha koyu şeftali rengi saten bir kurdele ile aynı renk dantel vardı.

Bir yandan da Tate'in banyoya girmeden önce bana verdiği cep telefonuma bakıyordum. Onu tamamen unutmuştum. Bunca zamandır ondaydı, uçağa binmek için kapatmıştı ve ben de dünden beri ilk kez yeniden açmıştım.

The Station'da öğle yemeği yedikten sonra Carrie ve Mack zamanın bir kısmını Tate'in dün Brad'in yüzüne vurmasını mutlu bir şekilde yeniden yaşayarak, bir kısmını o sabahki olay hakkında bizi sorguya çekerek ve geri kalanını da Brad'in bir pislik olmasının tüm nedenlerini Tate'e anlatarak geçirdiler. Tate (ve geri kalanımız) Memur Marty Fink'in babası ve Nittany Lions futbolunu çok seven ama Tate'i daha da çok seviyor gibi görünen John Fink ile bir bira içtikten sonraydı. Hastaneye geri döndükten ve babam uyanırken ve biraz konuşabiliyorken ama hala korkunç derecede zayıfken ikinci on dakikalık ziyaretleri yaptıktan sonraydı. Annem ve Norma ile yemeğe çıktıktan sonraydı, bu sefer annem ve Norma

Kimin ödeyeceği konusunda birbirleriyle kavga ettiler ve onlar bunu yaparken Mack tuvalete gitmek gibi sahte bir mazeret uydurdu ve onlar dikkat etmiyorken ödemeyi yaptı, bu da öğrendiklerinde hem annemin hem de Norma'nın onun taşaklarını patlatması anlamına geliyordu, Caroline ve ben birbirimize gözlerimizi devirirken Tate sırtıyordu. Norma eve gittikten ve biz otele vardktan sonraaydı. Annem, babamı yarın yoğun bakımdan çıkaracaklarını ve her şeyin yolunda gittiğini söyledikleri için uyumak üzere odasına gittikten sonraaydı. Kızlarının hayatındaki erkeklerle kimin ne ödeyeceği konusunda sürekli didiğtiğinden ve hem Tate'e hem de Mack'e bunun kendisini zor durumda bıraktığını açıklayarak pişmanlık duymadan suçluluk kartını oynadığından bahsetmiyorum bile. Mack, Carrie, Tate ve ben otelin barında birkaç kadeh içtikten sonraaydı.

Odamıza çıktık, banyoda üstümü değiştirdim, yüzümü yıkadım, dişlerimi fırçaladım ve nemlendirdim ve dışarı çıktığımda Tate içeri giriyordu ve bana telefonumu uzattı.

"Unutmuşum bebeğim," diye mırıldandı ve banyoya girip kapıyı kapattı.

Yatağa oturdum ve telefonumu açtım. Sonra cevapsız aramalar arasında gezindim. Sonra donup kaldım ve telefonuma baktım.

Tate banyodan kot pantolonunun iki düğmesi açık, kemeri gevşek bir şekilde çıktı. Ben banyoya girmeden önce botlarını ve çoraplarını çıkarmıştı. Şimdi gömme bagaj rafının yanında durdu ve kollarını kaldırdı, ellerini kürek kemiklerinin arasına koydu ve gömleğini çekiştirerek çıkardı.

Kartal'a baktım. Gömleğini çantanın üzerine bıraktı ve döndü.

Bana doğru yürürken, "Bir sürü telefon aldım," diye bilgilendirdim onu.

Yatağın ayak ucunda durdu ve eğildi, bir yumruğunu kalçalarımın iki yanına yerleştirdi ve yüzünü de iki santim yakınımaya koydu.

"Öyle mi?" diye sordu sessizce.

Yüzünün bu kadar yakın olmasını, dudaklarının bu kadar yakın olmasını ve göğsünün çıplak (ve bu kadar yakın) olmasını görmezden geldim.

"Wendy'den iki, Betty'den iki, Sunny'den bir, Krys'den bir ve..." sesim fısıltıya dönüştü ve bitirmeden önce yutkundum, "Wood'dan beş."

Tate anında doğruldu ve telefonu parmaklarımın arasından kaydırıldı. Hızlı hareketleri karşısında şaşırılmıştım, sessizce başparmağının ekranda kayışını izledim, sonra telefonu kulağına götürdü. Hâlâ sessiz bir şekilde yumruğunu kalçasına dayayıp bekleyişini izliyordum.

Sonra "Hayır. Jackson." dedi. Durakladı ve sonra, "Evet, onun telefonundayım. Ayrıca Indy'de bir otel odasındayım, o yatakta oturuyor ve ben onun telefonundan seni arıyorum. Bunun nedenini anlıyor musun?" Gözlerimi kırıştırdım ve kendime gelmeye başladım, çünkü Tate'in agresif ses tonu beni saran yorgun, hayattan bıkmış, çıldırmış sisi delip geçiyordu. "Hayır," dediğini duydum Tate'in, "onunla konuşamazsın ama beni dinleyebilirsin. Ben yokken yaptığın şey hiç hoş değildi. Bir sorunumuz var. Dün daha kötü bir sorunumuz vardı ama şansına, o zamandan beri ona sahibim, benim için üç kez tatlı tatlı inledi, bu yüzden kendimi daha iyi hissediyorum."

Bu sözler üzerine sis dağıldı, tamamen kendime geldim ve kendimi yataktan ona doğru fırlatarak "Tate!" diye bağırdım.

Bir kolunu belime dolayarak beni anında yakaladı ve önümü yan tarafına doğru sıkıca tuttu, telefona uzanmamı engellemek için gövdesini ve başını geriye yasladı, boyu sayesinde yapabildiği bir şeydi ve bu beni çok kızdırdı.

"Evet Wood, döndüğümde konuşacağız ve yüz yüze olacağına inansen iyi edersin," diye homurdandı Tate, telefonu kulağından çekip başparmağıyla bir düğmeye bastı ve yatağın üzerine fırlattı.

Yere inişini izledim, sonra kolundan kurtuldum ve meydan okudum.

"Bunu yaptığına inanamıyorum," diye tersledim.

Tate'in gözleri benimkilere kilitlenmişti. "İnan buna, Ace."

"Onunla görüşüyordum!" Ben de karşılık verdim. "Sence onunla konuşması gereken kişi ben mi olmalıydım?"

"Hayır, istemiyorum."

"Ben biliyorum!" Sesim yükseliyordu. "Az önce ona söyledin -"

"Seni becerdim," diye sözümü kesti Tate. "Evet, siktim. Bu kadar kızgın olmasaydım, benim için nasıl ateşlendiğini, ne kadar acıktığını, amının ne kadar kaygan ve sıkı olduğunu ve boşaldığında ne kadar ateşli ses çıkardığını ayrıntılarıyla anlatırdım. Buna asla sahip olamayacak ama iyi bir hayal gücü olduğunu biliyorum, ona yetecek kadarını vereceğimden emin olabilirsiniz."

Ağzım bir karış açık ona baktım.

Sonra nefes aldım, "Bunu az önce

söylemedin." "Söyledim ve yalan

söylemiyordum," diye karşılık verdi Tate.

Ona doğru eğildim ve "Senin derdin ne?" diye çıkıştım.

"Ava çıkmıştım ve eve döndüğümde bir adam benimdi. Bu benim sorunum," diye açıkladı

Tate. "Ben senin değildim!" Ben de karşılık verdim.

Tate'in gözleri bana dikildi ve daha da sinirlenmiş gibi görünüyordu. "Öyleydin bebeğim, sana söyledim, eve geldiğimde bisikletimin arkasındaydın."

İşte oradaydı, Carrie haklıydı, bisikletinin arkasındaki iş belli ki bir randevudan daha fazlasını ifade ediyordu.

"Ben motorcu dili konuşmuyorum, Tate!" Tersledim. "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok."

Bana doğru bir adım attı ve fısıldadı, "Saçmalama Ace, o öpücükten sonra neden bahsettiğimi ve Wood'un nerede olduğumu tam olarak biliyordun, bu da bizi neden eve geldiğime ve ikinizin sıkı fıkı olduğuna getiriyor."

"Neden bahsettiğini bilmiyordum," diye iddia ettim. "Bildiğim tek şey gittiğin, bana gideceğini söylemediğin ve gittiğin süre boyunca beni bir kez bile aramadığındı."

"Seni aramak mı?" diye sordu, sanki telefon kavramı ona yabancıymış gibi.

"Evet, Tate," diye cevap verdim, sonra alaycı bir şekilde

devam ettim, "zil, merhaba, yaşıyorum!"

Tate'in iğnelemeyi pek sevmediğini hemen anlamıştım.

"Sesini alçalt bebeğim," diye yumuşak ama tehlikeli bir şekilde öğüt verdi. "Bu senaryodaki yaralı taraf sen değilsin."

"Tek kelime etmeden çekip gittiğin, bir ay boyunca ortalıkta görünmediğin, yine tek kelime etmeden geri dönebileceğini ve tüm bunlara rağmen seni bekliyor olacağımı düşündüğün için korkarım aynı fikirde değilim."

Tate bana, "O geceyi çok net hatırlıyorum Lauren ve sana odaklanmam gerektiğini söylediğimi de hatırlıyorum," diye hatırlattı.

"Bunu ben de hatırlıyorum ama hala ne anlama geldiğini bilmiyorum," diye karşılık verdim.

"Hayatımda boktan şeyler oluyor," dedi. "Kamyonetimde olmam, bir katilin izini sürmem ve aynı zamanda bu boku görmemem ve kafamda bir deliğe ihtiyacım varmış gibi kendi zamanımda ve kendi paramla çalıştığım için daha fazla para kanamam gerekiyordu. Sen," parmağını yüzüme doğru salladı, "dikkat dağıtıcıydın."

"Dikkat dağıtmak mı?" Fısıldadım, bu kelimedenden ve parmağının yüzümde olmasından hiç memnun değildim.

"Hayat seçimlerden ibarettir, Ace. Ben istediğim seçimi yaptım, bir katili avlamak için yollarda olmazdım. Evde seninle bir şeyler keşfediyor olurdum. Seni arıyorum, odağımı kaybediyorum, yapılacak doğru şeyin ne olduğunu unutuyorum ve yapmak istediğimi yapıyorum," dedi ve içimden bir ürperti geçtiğini hissettim ve bu, birkaç dakika önce hissettiğim mutlu hissetmeme duygusuyla çelişiyordu. "Sana odaklanmam gerektiğini söyledim. Sana geri döndüğümü, bisikletimin üzerinde olduğunu söyledim. Kendimi açıkça ifade ettim. Sonunda, hepsi lanet olası bir zaman kaybıydı, bulmak için bir sürü keke mal olan bir sürü şey bulduktan bir ay sonra eve geldim ve sen bana lanet olası Wood'un sana ne söylediği hakkında gevezelik ediyorsun."

"Belki de bunun hakkında konuşmalıyız," diye fısıldadım ama bunu tereddütle yaptım çünkü mantıklı konuşuyordu (kendimi savunmam gerekirse, gerçekten motorcu dili bilmiyordum, bu yüzden aslında

ama o sırada ikimiz de bunu bilmiyorduk). Büyük bir hata yapmış olabileceğimi fark ediyordum ve daha fazla hata yaptığımı keşfetmeye hevesli değildim ama belki de havanın temizlenmesi gerektiğini hissediyordum. Bununla birlikte, bu havayı temizleme fikrinden hoşlanmadığımı belirtmeliyim çünkü daha fazla hata yaptığımı dair belirgin bir his vardı ve Tate'in kızgın olduğu bir histen daha fazlasıydı.

"Neeta," diye hırladı ve bunu söyleme şeklinden Tate'in mutlu bir ürperti duymadığını anladım.

"Evet," diye fısıldıyordum hâlâ.

"Neeta ve ben tarih olduk," dedi. "Bubba da öyle dedi," dedim ona sessizce.

"Öyle mi? Peki neden Wood'u dinlediniz de Bub'ı dinlemediniz?"

"Um..." I bit benim dudak ve aldı a adım geri. "I yüzüyordu. Seni... onunla... otelde gördüm."

"Öyle mi?"

"Tate..." Yumuşak bir sesle söyledim ve devam etmedim.

Tate bana baktı ve sonra ısıırıcasına, "Aklını mı okumam gerekiyor?" diye sordu.

"Onu öpüyordun... bir otel odasına girdin." "Ne olmuş yani?"

"Tate," diye fısıldadım. "Bizden iki hafta önce değildi..."

"Hayır, haklısın, öyle değildi," diye onayladı Tate. "Ne demek istiyorsun?" "Onunla iki yıl bile birlikte olmamışken nasıl tarih olabilirsin?"

"aylar önce?" Ben sordum. "Bu tam olarak tarih sayılmaz."

"O otel odasına girdikten bir saat sonra Lauren, biz tarih olduk."

"Siz... ikiniz de... öyle görünüyordunuz..." Kekeledim.

"Öyleydik ama bir saat sonra değildik," diye kestirip attı Tate. "Bu nasıl olabilir?" Sesimi yükselterek sordum.

"Aynı şekilde iki ay önce eski sevgilini ne kadar sevdiğinden, onu kaybetmenin üzüntüsünü uzatmamak için nasıl kenara çekildiğinden bahsederken dün ve bu sabah ona bakmayı bile zor hazmediyor olman gibi."

"Bu aynı şey değil," diye fısıldadım.

"Evet, Wood sana Neeta ve benim hakkımdaki her şeyi anlattı mı? Şimdi de uzman mı oldun?" Tate küçümseyerek sordu.

"Bana Bethany'den bahsetti," diye paylaştım ve Tate'in ifadesi fırtınalı bir hal alınca bir adım daha geri çekildim.

Tate, "İyi karar Ace, ama bir adım daha geri çekilmek isteyebilirsin," diye uyardı.

"Tate -"

"Benden önce Bethany'ye sahip olduğunu mu söyledi?" Tate ısırdı ve Wood'un paylaşmadığı bu haberi öğrendiğimde vücudum sarsıldı.

"Hayır," diye fısıldadım.

"Sana onun deli olduğunu mu söyledi?"

Tate sordu. Başımı salladım. "Deli mi?"

"Lanet olası virajın etrafında. Tanrı aşkına, orospu Neeta'yı düzeltilmiş gösterdi," gözleri beni taradı ve sözlerini şöyle bitirdi, "görünüşe göre lanet bir tipim var."

Bu benim bir adım daha geri atmamı sağladı ama bu sefer sanki o bir darbe indirmiş gibi yaptım.

"Tate," diye fısıldadım.

"Kafayı bulmuştu, saf ve basit. Ben onunla başlayana kadar bunu bilmiyordu. Babası bunu biliyordu, tembel herif, bu konuda bir bok yapmadı. Ona yardım edebilirdi. Almadı. Wood'la konuşurken onu dinlemedi. Wood'dan sonra onunla konuşurken beni dinlemedi. Tamamen inkar. Sinirli olduğunu söyledi, ama o daha iyi biliyordu. Sinirli değildi. Kafayı yemişti."

Tate konuşmaya devam ederken yutkundum ve sessiz kaldım.

"Neeta hayatımın büyük bir kısmını mahvetti ve Bethany de geri kalanını mahvetti. Onunla başa çıkamadım, gerekli aletlerim yoktu ve ailesinden de yardım alamadım. Yapamadım ve onu kazımak zorunda kaldım. Bileklerini kesti ve neredeyse ölüyordu. On dakika sonra, Arnie on dakika sonra gitmiş olacağını gösterdi," diye bilgi verdi Tate. "Şu anda C Springs'te, yatılı bir birimde kalıyor. Onu son ziyaret ettiğimde durumu çok daha iyiydi. Yarı zombi gibi."

onu besliyor ama eskiden olduğu gibi gergin olmasından daha iyi."

Bu üzücüydü.

Wood'un anlattığı gibi de değildi. Bana hikayenin kemiklerini vermişti ama tüm etleri dışarıda bırakmıştı.

Bir nefes aldım ve "Neeta evli mi?" diye sordum.

Tate hemen cevap verdi, "Evet."

Gözlerimi kapadım ve dudaklarımı yalayarak yüzümü başka tarafa çevirdim. "Bana bak Lauren," dedi Tate ve ben de yüzümü salladım.

Başını. "Bebeğim, bana bak."

Ona baktım.

"Neeta hakkında başka şeyler de duydun mu?" diye sordu ve ben de başımı salladım.

"Pek bir şey yok," diye fısıldadım. "İnsanlar onun ve senin adından bahsediyor. Kulağa... komik geliyor."

"Evet," diye kabul etti. "Çok komik."

"Öyle komik değil," dedim ona usulca.

"Biliyorum Lauren," diye cevap verdi.

"Betty senin polis olmamanın sebebinin o olduğunu söyledi," dedim. "Bu doğru değil ama eminim o da buna inanıyordur."

Neeta hayattan daha büyük, böyle olmayı seviyor ve bu için çok çalışıyor. Neeta'yı sorarsanız, insanlar konuşur ve söylediklerinin yüzde beşine inanabilirsiniz ve o da bunu böyle seviyor, tam da istediği gibi. Benden onunla birlikte bahsediyorlar, söylediklerinin yüzde beşine inanabilirsiniz."

"Tate -"

Sözümü kesti. "Bu

boktan bir şey." "Ama -"

"Bu boktan bir şey Lauren," diye kestirip attı. "Teşkilat'tan ayrıldım çünkü Arnie tembelin teki. Memurlarının çoğu da tembeldi. O kasabada öyle şeyler oluyordu ki inanamazsın. Hâlâ da oluyor çünkü o hâlâ şef. Çuvalladı. Karakolunu yönetme şeklini sevmiyordum, adamlarına torpil yapmasını sevmiyordum, işler sarpa sardığında görmezden gelmesini sevmiyordum ve bunu avucunun içinde olduğu için yaptığını biliyordum."

Yağlanmıştı ve kızının hasta olduğunu kabul edip ona yardım edecek cesareti gösterememesinden hoşlanmıyordum. Dedektif oldum çünkü bunun için çok çalıştım ve bunu ona rağmen yaptım çünkü o beni hiç sevmedi, en çok da ben onu sevmediğim için. Bethany'nin başına gelenler onun işiydi. İşe gelip her gün onun lanet yüzünü göremeyeceğimi biliyordum. Ben de işi bırakıp avlanmaya başladım. O zaman kazandığımın üç katını kazanıyorum ve hiçbir bokla uğraşmak zorunda kalmıyorum."

"Bubba hariç," diye hatırlattım ona, belki de aptalca.

"Evet, Bubba hariç," diye kabul etti, neyse ki Bubba'yı hatırlayınca daha da sinirlenmedi.

Birbirimize baktık ve Tate'in öfkesine tutunmaya hazır görünmesini izledim.

Bu yüzden ona, "Carrie bakmadan önce sıçradığımı söylüyor." dedim. Tate cevap vermedi.

"Ve acımasızca kin tuttuğumu," diye devam ettim. "O kâbusu yaşadım," diye mırıldandı Tate.

"Seninle konuşmalıydım," diye fısıldadım.

"Evet Ace, benimle konuşmalıydın."

Öfkesine tutunmaya hazır görünmeye devam ederken biraz daha izledim.

"Özür dilerim tatlım," diye fısıldamaya devam ettim.

Kaşları kalktı ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Seni affetmeli miyim?" diye sordu ve ben yutkundum.

Durum tersine dönmüştü ve artık haftalar önce nasıl hissettiğini biliyordum ve bu gerçekten hoş değildi.

"Um..."

"Eve geldim Lauren, doğruca sana gittim. Bir ay boyunca sadece evde olmayı ve seni motorumun arkasında görmeyi istedikten sonra, doğruca sana gittim ve sen bana tavır yapıp yüzüme sıçtın. Duygularını inciten bir şey söyledim ve iki hafta boyunca canımı sıktın. Bana böyle davranıyorsun, benden ne yapmamı bekliyorsun?"

Şaşkınlıkla etrafıma bakındım, neredeyse iki gündür bana iyi davrandığını, beni aileme sağ salim ulaştırdığını ve

Brad'in yüzüne birden fazla kez vurdu ve beni üç kez orgazm etti. Beni çoktan affettiğini düşünmüştüm.

Belki de yanılmışımdır.

"Um..." Ona bakmadan mırıldandım.

"Bebeğim, kışını buraya getir," diye emretti ve gözlerim ona doğru uçtu.

"Pardon?" Fısıldadım.

"Kaldır kışını da buraya gel," diye tekrarladı.

"Beni boğazlayacak mısın?" Bunu kısmen şakayla karışık, suları hissederek, kısmen de ciddiyetle söyledim.

Hızlı hareket etti, bir hamleyle bana doğru adım attı, elimi yakaladı ve geri adım attı, beni de yanına aldı ve aynı anda elimi çekerek vücuduna çarpmamı sağladı.

Kollarını bana doladı ve yüzüme baktı. "Şanslısın ki o şortu ve üstünü giyiyorsun Ace, tüm o ten, o memeler, o bacaklar uzun süre kızgın kalamaz."

"Belki de yine alışverişe gitmeliyim," diye mırıldandım. "Beni yine kızdırmayı mı planlıyorsun?" diye sordu. "Kasıtlı olarak değil," diye yanıtladım.

"Tam olarak duymak istediğim bu değildi," diye mırıldandı ve beni geriye doğru yatağa doğru yürütmeye başladı, "ama iş görür."

"Tate?"

"Ne?"

"Eğer Neeta evliyse -?" Bacaklarımın arkası yatağa çarptı ve ikimiz de yere düştük.

Yere indiğimizde ve Tate üzerime yerleştiğinde, parmakları başımın yan tarafındaki saçlara kaydı ama gözleri benimkilerden hiç ayrılmadı.

"Her şey bitti," diye fısıldadı. "Ama -"

Dudakları dudaklarıma dokundu ve sonra geri çekildi. "Her şey bitti, bebeğim." Fısıldamaya devam etti. "Yıllar önce bitmiş olmalıydı ama artık kesinlikle bitti."

"Nasıl yapabildin -?"

"Çünkü o Neeta," diye yanıtladı tam olarak sormadığım sorumu.

Başımı salladım ve ellerimi omuzlarına koydum, onu uzaklaştırmak için değil ama kendime bağlamak için de değil. "Anlamıyorum."

Eli saçlarımdan ayrılıp çenemi kavrayacak şekilde aşağı kaydı, başparmağı dışarı çıktı ve o izleyip konuşurken alt dudağımın üzerinde gezindi. "Yıllardır derimin altında. Onu çözmem o kadar uzun sürdü."

Bu, hiçbir kadının başka bir kadın hakkında duymak isteyeceği bir haber değildi ve vücudumun onunkinin altında sertleştiğini hissettim.

Gözleri benimkilere kaydı. "Laurie, farkı hissetmem için birkaç gün geçmesi gerekecek."

"Ne fark eder?" Ağzım başparmağının altında hareket ederken sordum.

"O zaman bilmiyordum, şimdi biliyorum." "Ne?"

"İki tür kadın derinizin altına girer. Zarar verenler, orada iyi hissettirmezler ama bir kez onlara izin verecek kadar aptal olduğunuzda, onları çözmek için gereken zamanı ayırmaktan başka seçeneğiniz yoktur. Bir de zarar vermeyenler var, orada iyi hissettirenler, kasları, kemikleri, ruhu besleyenler, yırtmayanlar, kırmayanlar ya da yakmayanlar. Çalışmak istemedikleriniz."

Söylediğini sandığım şeyi mi söylüyordu?

"Tate -"

"Beni anladın mı?" diye sordu.

"Bilmiyorum," diye dürüstçe cevap verdim ama bu üç kelimedeki umut ipucunu ben bile duydum, muhtemelen bu umudu hisseden bendim.

"Yapacaksın," diye söz verdi. Vay canına.

"Tate -" Nefes aldım.

"Sessiz ol, Ace, konuşman bitti." Başı aşağı inerken ve eli tekrar saçlarıma kayarken öyle olduğu anlaşıyordu.

"Ama -"

"Sessiz ol," diye mırıldandı
dudaklarıma karşı. "I -"

Beni öptü ve omuzlarındaki ellerim boynuna doğru kaydı, beni zihnimden çıkarıp vücudumda yarattığı titreşimlere doğru ayarlarken kesinlikle onu bana tutmak için.

Dudakları çenemden kulağıma doğru kayarken, elleri yanlarımdan aşağıya, kalçalarıma ve arkama doğru kayarak onları yukarı çekti, yumuşak ellerimi sert ellerime yerleştirdi.

Zihnime tutunduğum ince iplik sızlıyordu. Konuşacak çok şeyimiz vardı. Onu tanı mıyordum, neredeyse hiç.

İki maçlığına profesyonel futbol oynamıştı ama yine de bu çok büyük bir şeydi ve sadece bu kadar kısa süre oynamış olması yürek parçalayıcıydı. Dizi kötüydü ve kötü bir dizi varmış gibi davranmıyordu, bu yüzden hala kötü bir dizi olup olmadığını merak ettim. Ve eğer öyleyse, koşması gerekip gerekmediğini merak ettim. Sırtında bir kartal dövmesi vardı ve bunun sadece iki maç oynadığı futbol takımıyla bir ilgisi olup olmadığını merak ettim. Hayatında yolunda gitmeyen şeyler vardı ama bana bunların ne olduğunu söylemedi ve bir şeylere başladığımıza göre, muhtemelen bilmem gerektiğini düşündüm. Derisinin altından bir kadın çıkarmıştı ve bunu biraz daha tartışmam gerekiyordu. Tamamen gitmiş miydi? Ondan geriye bir parça kalmış mıydı? Onları tarih yapacak ne olmuştu? Artık orada mıydım? Ne kadar derindeydim?

Motorcu argosuyla ilgili uzun ve kapsamlı bir derse ihtiyacım olduğundan bahsetmiyorum bile, böylece kazara bir şeyi tekrar karıştırmamış olurum.

O ince ipliğe sıkıca tutundum ve dudaklarımı kulağına çevirdim.

"Konuşmamızı bitirmeliyiz," diye fısıldadım.

"Şimdi seni beceriyorum bebeğim," diye fısıldadı, dili kulak mememe dokundu ve eli popomdan bacaklarımin arasına kaydı, parmakları pijama şortumun iç paçasına girdi ve külotumun üzerinde tüy gibi hafifçe gezindi. "Konuşmayı sonra bitiririz."

"Tamam," diye nefes aldım ki bu büyük bir şanstı çünkü dili ve parmakları beni zihnime bağlayan o ince ipliği koparmıştı ve konuşabilmem bir mucizeydi.

* * * * *

Laurie, farkı hissetmem için birkaç gün geçmesi gerekecekti.

Gözlerim açıldı ve odanın karanlık olduğunu gördüm. Perdeleri yine çekmemiştik ve dışarıdaki ışıkların parlayarak Tate'in önümdeki boyalı omzunu aydınlattığını gördüm. Sırtına doğru kıvrılmıştım, kolum belindeydi.

Uykunun geleceğini umarak bir süre olduğum yerde kaldım.

Görünüşe göre lanet bir tipim var. İrkilerek gözlerimi sımsıkı kapattım. Tate sözlü bir darbe indirebilirdi.

Dikkatlice sırt üstü yuvarlandım ve Tate'in söylediği, Wood'un söylediği, Wood'un söylemediği ve Tate hakkında bilmediğim her şeyi düşünerek tavana baktım.

Sonra, kendisine yardım etmesi için işe aldığı birkaç çocuk olmasına rağmen çiftlikte çalışmaya devam eden babamı düşündüm. Sonra bunu yapmaya devam edip edemeyeceğini ya da etmesi gerekip gerekmediğini ve eğer edemezse ya da etmemeliyse çiftliğimize ne olacağını düşündüm.

Sonra Tate'i biraz daha düşündüm.

Bu biraz zaman aldı ve üç farklı pozisyonda rahatlamaya ve uyumaya çalışmamı içeriyordu. Üçüncüyü denedikten sonra uykunun gelmeyeceğini anladım.

Tate'i uyandırmamak için dikkatlice hareket ederek yorgani arkaya kaydardım ve Tate'in pijamalarını nereye attığını hatırlamaya çalışarak yatağın diğer tarafına doğru ilerledim.

Daha yatağın kenarına bile yaklaşmamıştım ki bir kol karnıma dolandı ve yatakta sırt üstü yattım.

"Nereye gidiyorsun?" Tate mırıldandı, sesi uykuluydu.

"Uyuyamıyorum ya da rahat edemiyorum," diye fısıldadım.

"Sen git

Uyumaya devam et, ben-"

Konuşmayı kestim çünkü Tate yüzümü ona dönmem için beni yuvarladı ve sonra eli popomda gezindi.

"Happen her gece?" o mırıldandı, hala uykulu gibi.

"Hayır tatlım," diye cevap verdim, göğsüne hafifçe bastırarak. "Uyumaya devam et."

Başını kaldırdı ve yüzü boynumdaydı.

"Yoldayken," dedi, elleri üzerimde gezinirken, "geceleri, iyi uyuyup uyumadığını merak ederek uyanık yatardım."

"Kulağa pek odaklanmış gibi gelmiyor," diye fısıldadım, eli kalçamdan bacağıma doğru kayarken ve sonra bacağımlı dizimden kaldırıp kalçasına asarken.

Kulağa pek odaklanmış gibi gelmiyordu ama kulağa hoş geldiği kesindi.

"Değildi," diye fısıldadı ve dişlerinin kulağımlı ısırıldığını, sakalının çenemi ve boynumu gıdıkladığını, elinin bacaklarımın arasına kaydığını ve parmaklarının bana karşı fısıltı yumuşaklığında hareket ettiğini hissettim.

"Tate," diye nefes aldım kalçalarımı onun eline bastırmak için hareket ettirirken.

"Aynen öyle Laurie," diye mırıldandı.

"Ne?" Eli hareket etmeye devam ederken tekrar nefes aldım, hala yumuşak, çok hafifti.

Tanrım, ne kadar güzel bir alay.

Bunu daha önce çok yapmıştı. İlk seferki gibi hızlı ve sert değildi. Tate acele etmemeyi ve bir kadının vücuduna şarkı söyletmeyi bilen bir adamdı.

"Şu küçük aksaklıklar," diye cevap verdi, dudakları hâlâ kulağımdaydı. "Aksaklıklar mı?"

"Nefesinde," diye açıkladı. "Heyecanlanıyorsun, bunu duymak hoşuna gidiyor bebeğim."

Parmağı aniden içeri kaydı ve sırtım öne doğru eğilirken boynum geriye doğru büküldü.

"Evet," diye fısıldadım, parmağı girip çıkarken kollarım onu sıkıca tutmak için etrafında hareket ediyordu.

"Tanrım," diye fısıldadı, "bunu da sevdim." "Benim kadar değil."

Dudaklarının boynuma karşı bir gülümseme oluşturduğunu hissettim. Başparmağı yumuşak bir şekilde klitorisimi o k ş u y o r d u .

Nefesim tekrar kesildi ve kalçalarım eline doğru bastırdı.

"Sen de bundan

hoşlanıyorsun," dedi. Cevap vermedim.

Tatlı işkencelerine devam ettikten sonra, "Tate, tatlım?" diye seslendim. "Evet, bebeğim," diye cevap verdi.

"Derinin altında mıyım?" Kalçalarım eliyle birlikte hareket ederken fısıldadım.

Anında cevap verdi, "Oh evet." Başparmağı klitorisimi daha sert çimdikledi, kalçalarım sarsıldı ve ellerimden birinin parmakları saçlarına kayarken ve diğer kolum daha sıkı tutarken boğazımdan alçak bir miyavlama çıktı. "İşte bu!" diye homurdandı ve dudakları kulağımdan ayrıldı, ağzı benimkini buldu ve beni ıslak ve derin bir şekilde öptü.

Sonra oynamayı bıraktı ve oynamaya başladı, bu da Tate'in beni o kadar sert sikmesine yol açtı ki, işi bittiğinde hareket edemiyordum.

Neyse ki Tate hareket edebiliyordu. Sırtımı ön tarafına bastırarak şekilde beni döndürdü, kollarının ikisi de beni sıkıca sardı, dizi büküldü, benimkini de yanına aldı ve ağırlığı bana yerleşerek ön tarafımı yatağa bastırdı.

"Uyu, Ace," diye mırıldandı saçlarıma ve ben onu duydum ama ben bayılmadan bir nanosaniye önce duymuştum.

On Birinci Bölüm

On Beş Yaşında Değilim

Tate'ten önce uyandım ve yatağa uzanıp onun nefes alışını dinledim. Kolum belinde, yine sırtına yaslanmışım ve kartalı yakından görebiliyordum.

Tate'in derisine işlenmiş kartala baktım ve kafama dank etti. O derinin altında ben vardım.

Ben.

Karşımdaki bu güzel adam beni derisinin altına almıştı.

Gülümsedim ve kürek kemiğindeki kartal kanadını hafifçe öptükten sonra dikkatlice yataktan çıktım. Banyoya gittim, dişlerimi fırçaladım ve diş ipi kullandım, yüzümü yıkadım ve şampuanımı, saç kremimi, banyo suyumu, tıraş jelimi ve tıraş bıçağımı aldım. Duşa girdim, işimi hallettim, çıktım, havluyla kurulandım ve saçlarımı sıktım. Sonra havluyu etrafıma sardım, sessizce banyodan çıktım ve valizimin yanına gittim.

Yatakta bir hareket duyduğumda bebek pembesi ve ekru dantelli iç çamaşırını seçeceğimi düşünerek karıştıırıyordum.

Dönmeye başladım ama güçlü bir kol karnıma dolandığında bitiremedim, ayaklarım yerden kesildi ve vücudum keskin bir şekilde yatağa doğru çevrildi.

Otomatik olarak dizlerim yukarı kalktı, ellerim koluna gitti ve bir kız gibi "Tate!" diye bağırdım.

Hiçbir tepki vermedi çünkü yatağın üzerindeydik, döndü ve düşüyorduk, Tate sırt üstü yattı, ben de onun üstündeydim. Beni bıraktı ve vücudundan yuvarlandım ama beni yakalayıp geri sürüklediğinde çok uzağa gidemedim, böylece onun büyük, ağır gövdesinin altında kaldım.

"Bensiz duş almışsın Ace," diye homurdandı, derin sesi uykunun etkisiyle daha da sertleşmişti, yakışıklı yüzü uykunun etkisiyle yumuşamıştı ama gözleri kelimelerle ifade edilemeyecek kadar seksiydi.

"Uyuyordun," dedim ona.

"Sonuçlar," diye mırıldandı ve ben bu tuhaf cevaba karşılık veremedim vücudu değişti, havluyu üzerimden çekti ve kullandığı güçle tüm vücudum sarsıldı.

"Tate!" Tekrar çığlık attım ama vücudu tekrar benimkinin üzerine yuvarlandı ve sonra ağzımı kendi ağzıyla yakaladı.

Sonra Tate'i uyandırıp benimle duş almamasının sonuçlarının o kadar ilahi olduğunu öğrendim ki, o bunları yerine getirdikten sonra ben yatakta yüzüstü yatıyordum ve

onu duş alırken dinlerken, her fırsatta onsuz duş almaya karar verdim.

Sorun şu ki, onunla aldığım duş da bir o kadar harikaydı.
şanslıyım ki bunlar benim sorunlarımdı.

* * * * *

Tate ve Mack'in oturduğu hastane bekleme odasına girdim, Mack ayaklarını alçak bir masaya dayamış bir sandalyede oturuyordu, gözleri sesi kısık bir televizyona takılmıştı, Tate de aynı pozisyonda ama bir kanepede oturuyordu.

İçeri girdiğimde Tate'in gözleri bana kaydı.

"Yerleşti," diye duyurdum ve Tate'in uzanmış bacaklarının üzerinden geçmek için bir dizimi kaldırdım. Diğer tarafa geçtim ve onun yanındaki kanepeye çöktüm.

"İyi mi?" Tate kolunu omuzlarıma dolayıp beni yanına çekerken sordu.

Ayaklarımı kaldırdım ve Tate'inkilere yakın masaya koydum, başımı salladım ve onun sıcaklığıyla rahatladım.

"İçeri girebilir miyim?" Mack sordu, omzumun üzerinden ona baktım ve tekrar başımı salladım. Mack ayaklarını masadan çekti, ellerini kolçaklara koydu ve yukarı itti. "Onu yormayacağım," diye mırıldandı ve odadan çıktı.

Babam yoğun bakımdan çıkarılmıştı. O gün bilinci daha açıktı ve konuşuyordu. Bunların hepsi iyiydi.

Hala endişe verici bir renkteydi ve beni hem korkutan hem de bu duyguyla ne yapacağımı bilemediğim kadar üzen bir şekilde zayıftı. Bu yüzden sadece olmasına izin verdim ve yapabileceğim başka bir şey olmadığı için daha sonra işlemeye karar verdim.

Tate'in kolu beni sıktı ve ben de başımı omzundan kaldırıp ona baktım.

Gözlerim ona takıldığında, "Buradan gitmen gerek," dedi.

Başımı salladım ve kolu beni ona doğru kıvırdı, böylece önüm onun tarafına bastırıldı ve rahat olmak için ayaklarımı açmaya ve bir dizimi dinlenene kadar kaldırmaya zorlandım.

kalçalarına. Bu arada bu çok rahattı çünkü beyaz bir şort giyiyordum ve onun yumuşak, solmuş kot pantolonunun ve altındaki sert kasların çıplak tenime verdiği his gerçekten güzeldi.

"Laurie, bütün gün burada kalamazsın, annen de öyle. Daha yeni çıktı. Onu alıp otelden çıkacağız ve çiftliğe geri götüreceğiz. Artık bu kadar yakın olmak zorunda değil. O iyi, bir molaya ihtiyacı var, eviyle bağlantı kurmaya ihtiyacı var ve onun da dinlenmeye ihtiyacı var," dedi Tate.

Haklı olduğu için başımı salladım ama "Birazdan, belki öğle yemeği için" dedim.

"Mack, Carrie'yle birlikte işe dönmeleri gerektiğini söylüyor," dedi Tate ve ben bunun doğru olduğunu biliyordum. Mack'in kendi inşaat firması vardı, muhtemelen iyiydi ama sonsuza kadar da uzak kalamazdı. Carrie stajyer avukattı ve patronu pisliğin tekiydi. Onu tanıdığım kadarıyla, geri döner dönmez Carrie'ye saldıracaktı.

"Biliyorum," dedim usulca ve sonra yanağımı indirip göğüs kafesine yasladım, kolum da karın kaslarında gezindi. "Dışarı çıktıklarında bir şeyler ayarlarız," diye bitirdim, içine yerleşerek.

Tate kolunu omuzlarıma doladı ve sessizliğe gömüldük.

Çizmelerinin sıcak olduğunu düşündüm. Onun ne düşündüğü hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Sonra bana söyledi.

"Ne yaptın?" diye sordu. "Ne mi yaptım?" Botlarını sordum.

"Carnal'dan önce nerede çalışıyordun?"

Başımı kaldırdım, boynumu bükerek ona baktım, içimi korku kapladı çünkü eski futbolcu, eski polis, şimdiki barmen, ödül avcısı Tatum Jackson'la tehlikeli bir yerde olduğumu düşünüyordum.

"Nerede çalışıyordum?" Oyalamak için sordum. "Evet," diye cevap verdi.

Göğsüne baktım ve "Um..." diye mırıldandım.

"Ace," diye seslendi ve gözlerim isteksizce onunkilere kaydı.

"Evet?" diye sordum. diye sordum ve uzun bir süre bana baktı.

Sol gözünde dört, sağ gözünde üç alaca benek var.

"Unuttun mu?" diye sordu ve ben gözlerindeki kahverengi beneklere değil ona odaklandım. Odaklandığımda sabırsız görüldüğünü fark ettim.

"Unutmak mı?" Papağan gibi tekrarlardım.

"Tanrım, bebeğim, banliyöden ayrılmadan önce nerede çalışıyordun?" Dudağımı ısırdım. Sonra b u n u n olduğunu fark ettim,

iyi geçinmek, birbirimizi öğrenmek.

Bu yüzden aceleyle, "Ben bir yöneticiydim," dedim.

"Yöneticiydim," diye yavaşça tekrarladı.

"Bir havayolu şirketi için"

dedim. "Hangi havayolu?" diye sordu.

"Hımm..." diye kolumu sıktı, "Uçurtma mı?" Sanki doğruluğunu teyit edebilecekmiş gibi bir soru gibi söyledim.

"Uçurtmalar," diye tekrarladı.

"Adını duydun mu?" Sanki on iki uçaklık bir filoya sahip küçük bir havayolu şirketiymiş gibi sordum. Uluslararası değildi ama ulusaldı, merkezi Phoenix'teydi, çoğunlukla Mississippi'nin batısına uçuyordu ama ülkenin her yerine de uçuşları vardı ve o kadar çok uçağı oluyordu ki bazen uçakların takibinden sorumlu olan Dean izini kaybediyordu (gerçi bunu bana sadece o söyledi ama onlar çözmüşler, bunu biliyorum çünkü üç gün önce okuduğum e-postalardan biri onun bana kovulduğunu söylediği e-postaydı).

Tate, "Evet, Ace, duymuştum," diye söylendi. "Neyin yöneticisi?"

"Um..."

"Bebeğim."

"Çalışma İlişkileri Kıdemli Başkan Yardımcısı," dedim hızlıca, sonra küçümsedim, "bir tür İK Gurusu."

Tate bana baktı.

Sonra televizyona baktı ve "Tanrım" diye mırıldandı. Bu korku onu ele geçirmeye başladı.

"Tate," diye seslendim ve gözleri bana döndü. "Çok pasta mı yapıyorsun?" diye sordu.

"Yaptım," diye fısıldadım.

"Artık bir garsonsun," dedi. "Artık bir garsonum," diye onayladım. "Bir otelde yaşıyorsun," dedi.

Dudağımı ısırdım.

"Daha önce nerede yaşıyordun?" diye sordu. "Horizon Summit,"

"Phoenix'in banliyösü mü?"

"Scottsdale'de bir site." "Scottsdale," diye mırıldandı.

"Um..."

"Eski sevgilin ne iş yapıyor?" diye sordu.

"Yönetici Yardımcısı Başkan .
Şeffaf Aeronauticals," Fısıldadım.

Tate bana baktı.

"Bir sürü de pasta yapıyor," diye fısıldıyordum hâlâ.

"Martini ve manikür," diye mırıldandı Tate.

"Özlemiyorum," dedim hızlıca ama Tate cevap vermedi, konuşmadı, hareket etmedi, yüzü bile değişmedi. "Söz veriyorum, özlemiyorum."

"Doğru," diye mırıldandı Tate ve gözleri televizyona geri döndü. Yüzüm görüş alanına girecek şekilde göğsünü yukarı çektim.

"Kapalı bir sitede yaşıyorduk, arka bahçemiz bir golf sahasına bakıyordu," dedim. "O kapıdan her geçişimde, acaba insanları dışarıda tutmak için mi yoksa beni içeri kilitlemek için mi orada olduğunu merak ederdim. O kapıdan nefret ederdim. Bir kapının ardında yaşamaktan ve bunun ne anlama geldiğinden nefret ederdim. Golften nefret ederdim ve hala da ediyorum. Evimi temizleyen bir kız vardı ve ben evimi temizlemeyi seviyordum. Büyük bir evdi ama hayatımda sonuçlarını bir raporda grafik olarak görmediğim hiçbir şey yapmadım ve bu gerçekten ne anlama geliyor?" Elimi göğsüne yerleştirdim ve devam ettim. "Kendi tırnaklarımı bile kendim boyamadım. Nadiren yemek yapardım çünkü Brad asla evde olmazdı ve ikimizin de

Çalışma saatleri çılgıncaydı, bir ilişkisi olduğundan bahsetmiyorum bile. Eğer temizlik yapmıyorsam

Evimi sevmemiştim. Çok büyük, çok parlak, çok yeniydi. Orada zml Kool-Aid içmedim çünkü Brad Kool-Aid seven biri değil ama mobilyaların üzerine dökmekten korkuyordum. Her şey çok mükemmeldi. Hiçbir şeyin kişiliği yoktu." Derin bir nefes aldım ve gevezeliğe devam ettim. "İşimi sevmiyordum, birlikte çalıştığım insanları seviyordum ama işimi sevmiyordum. Her şey kurallarla, politikalarla ilgiliydi. Kurallara ve politikalara varım, sadece bunları insanların boğazına dayayan kişi olmak istemiyorum. Bunu neden yaptığımı bilmiyorum. Üniversiteden sonra kendimi kaybetmiştim ve şans eseri insan kaynaklarına girdim. Hoşuma gitmişti. Beni büyüledi, insanlar beni büyülüyor. Ve oradan devam etti. Babam bana iyi bir çalışan olmayı, sıkı ve akıllı çalışmayı, sadık olmayı öğretti. Her şey bir anda balon gibi şişti ve işte ve evde olmak istemediğim yerdeydim. Bazen ofisimde oturup bilgisayarıma bakıyor ve oraya nasıl geldiğimi, sonra da neden kaldığımı merak ediyordum. Ama Brad maaşlarımızla yaşayabileceğimiz hayatı seviyordu ve ben de onu seviyordum."

"Ace."

O kadar keyifliydim ki Tate konuştuğunda gözümü kırpiştırdım ve "Ne?" diye sordum.

"Artık eneni kapatabilirsin."

Yüzünü inceledim ve sırtıtmakla mücadele ettiğini gördüm. "Komik olan ne?" diye sordum.

"Ben de zml Kool-Aid türü bir adam değilim," diye cevap verdi. "Bu komik mi?" diye sordum.

"Ama istiyorsun, sırf ben değilim diye kendini buna sahip olmaktan alıkoymamalısın."

"Tamam," dedim usulca.

"Kanepeme dktn bebeğim, sadece söylüyorum..." durdu. "Ne?"

Boynu büküldü ve yüzü benimkine yaklaştı. "Gerçekten umurumda değil. Kanepem bok gibi."

Bu beni şaşırttı, önce karnımda başladı, sonra vücudum onunla birlikte sallandı ve sonunda alnımı onun göğsüne koydum ve kakhahanın dudaklarımdan kaçmasına izin verdim.

Ben gülerken kolunun beni sıktığını ve dudaklarının başımın tepesini öptüğünü hissettim.

Gülmeyi bıraktım ve yanağımı onun göğsüne, gözlerimi de televizyona çevirdim. İkimiz de bir süre sessiz televizyonu izledik ve sonra Tate'in kolu omuzlarımdan indi, böylece eli gömleğimi arkadan yukarı çekebildi ve sonra parmakları küçük deride rastgele desenler izledi. Bu hoş bir histi ve ona doğru daha da gevşedim.

Bacakları ve kalçaları kıpırdayınca ve "Siktir" diye mırıldayınca kadar ona doğru daha da gevşedim.

Başımı kaldırdım ve ona baktığımda gözlerinin benden öteye, bacaklarımızın yakınına baktığını gördüm ve yüzünde okuyamadığım bir ifade vardı.

"Ne?" diye sordum. Elinin sırtımın derisinde düzleşmesi ve beni sabit tutması için hafifçe uzaklaşarak sordum. "Rahatsız mı oldun?"

Gözleri bacaklarımızdan yüzüme kaydı.

"Evet ve hayır," diye cevap verdi.

"Pardon?" Ben sordum.

"Bebeğim, burada oturmuş bacaklarına bakarken bu sabahı düşündüm ve sadece bacaklarına baktım, bu sabahı düşündüm, sırtımda sıkı sıkı sarılmışlardı, sertleşmeye başladım. Sadece lanet bacaklarına bakıyordum. Tanrım." Son kelimeyi ısrarak söyledi.

Uzaklaşan o korku geri geldi, farklıydı ve çoğunlukla neden aniden sinirli görüldüğünü anlamamakla ilgiliydi. Bana göre her şey iyiydi, gerçekten iyiydi, mutluydu. Ona ise tam tersi görünüyordu.

"Um... bu bir tür..." Tereddüt ettim. "İyi mi?"

Bana baktı ve sonra "Ben on beş yaşında değilim" dedi.

"Hayır," diye kabul ettim çünkü öyle değildi. Hâlâ kaç yaşında olduğunu bilmiyordum ama on beş yaşında değildi, bundan emindim.

"On beş yaşındaki çocuklar böyle sertleşir. Erkekler..." Başını iki yana salladı.

I uçlu benim için ve yan, aniden bulma bu konuşma çok ilginç.

"Öyle değil mi?" Ben sordum. "Hayır," diye yanıtladı.

"Gerçekten mi?" diye sordum ve gözleri yüzümde yoğunlaştı. "Tamam, hiçbir fikrim yok, o yüzden başka şekilde ifade edeyim, yok." Anlamadı.

Yani bu, vücudunu çalıştırabilen, otel görevlilerine öpücükler kondurabilen ve havada çınlayacak kadar yüksek sesle gülebilen Neeta'nın sadece bacaklarına bakarak sertleşmesine neden olmadığı anlamına geliyordu.

Ama ben yaptım.

Çenemi eğdim ama belli ki gülümsememi gizleyemedim çünkü yüzüm eliyle çenemden yakalanıp yukarı kaldırılmaya zorlandı.

Gözleri ağızıma kilitlendiğinde konuşmadı ama yüzü tekrar değişti ve okuyamadım ama gözleri hem uğursuz hem de heyecan verici bir şekilde karardı.

"Tate?" Seslendim ve bakışları gözlerime kaydı.

"Şimdi o küçük seksi gülümsemen beni sertleştiriyor," diye homurdandı, sesi biraz daha tedirgin çıkıyordu.

Gülümsememin derinleştiğini hissettim, konuyu değiştirmeye karar verdim ve yüzümü onunkine yaklaştırdım. "Kaç yaşındasın?"

"Kırk dört."

Arkama yaslandım.

"Ne?" Ben sordum.

"Kırk dört," diye cevap verdi.

"Değilsin," dedim ve kafası küçük bir sarsıntı geçirdi.

"Bebeğim, öyleyim."

"Değil."

Kaşları birbirine çatıldı. "Babanın ilaçlarını mı araklıyorsun? Olay nedir?"

"Kırk dört yaşındaki hiçbir erkek senin vücuduna sahip değildir," diye onu bilgilendirdim.

"Ben biliyorum."

Şafak söktü. "Kaç yaşında olduğumu biliyorsun," dedim.

"Evet, Ace, başvurunun okudum. Yine de, Kites'in başvuruda yer almadığını belirtmeliyim."

Krystal beni Bubba's'tan bedensel olarak atmasın diye başvurumda yalan söylediğimi gerçeğini görmezden gelmeye karar verdim ve seçtiğim konu üzerinde kaldım.

"Yani kırk dört yaşında olduğumu söylüyorsun, böylece senden daha yaşlı olduğum için kendimi kötü hissetmememe neden olmayacaksın."

"Lauren, ben senden büyüğüm." "Değilsin."

Bana baktı.

Sonra bir kahkaha patlattı, kahkahayla birlikte başı geriye gitti ve kollarıyla beni kendine çekti, sonra göğsüne ve çok yakınına.

"Komik bir şey görmüyorum," diye mırıldandım boynuna.

"Sence ben kaç yaşındayım?" diye sordu kulağıma.

Başımı geri çektim, yüzünü inceledim ve "Otuz altı mı?" diye tahmin ettim.

Sırıttı. "İstersen o n u n l a gidebilirsin. Benim için sakıncası yok."

"Tate -"

Sözümü kesti. "Ama ben kırk dört yaşındayım." "Tate -"

"Yine de benim için sorun değil, yaşlı kadın benden daha yaşlı görünüyor."

"Tate!" Tersledim.

"Ya da öyle olduğunu sanıyor," diye devam etti. Ona ters ters baktım. O sırtmaya devam etti.

Mack, Caroline ve annem odaya girdiler; onları duydum ve Tate'in göğsünden kayarak onlara doğru baktım.

"Hey," diye selam verdim, Mack'in dudaklarının seğirdiğini, annemin açık açık gülümsediğini ve Carrie'nin bana, nereye düşebileceğimi kontrol etmeden tam sıçramanın ortasında olduğumu düşündüğünü söyleyen bir bakış attığını gördüm.

Tate'in vücudunun benimkine yaklaştığını hissettiğimde Carrie, "Hey," diye karşılık verdi.

"Mack, sesini aç," diye emretti, doğruldu ve ayaklarını masadan çekerek ayaklarımı ve bedenimi de yanına aldı.

"Ne?" Mack sordu.

Tate, "Televizyonun sesini aç," diye yineledi ve ikimizi de ayağa kaldırdı.

Ayağa kalktığımda başım geriye eğildi ve gözlerinin televizyon ekranına yapıştığını gördüm, bu yüzden başımı çevirdim ve benim gözlerim de oraya gitti.

Televizyonda bir erkek haber spikeri vardı ve konuşmasını zar zor duyabiliyordum ama arkasındaki bir grafikte "Mayıs Aralık Katili" kelimelerini görebiliyordum.

"Aman Tanrım," diye nefes aldım ve Mack televizyonun sesini açtı.

"...dünkü kurban," dedi haber spikeri. "Colorado, Chantelle polisi bu son cinayetin polis çevrelerinde 'Mayıs Aralık Katili' olarak bilinen kişinin kurbanı olduğunu düşünüyor."

"Chantelle," diye fısıldadım.

"Bizim arka bahçemiz," diye hırladı Tate ve ondan yayılan o karanlık enerjiyi hissettim ama gözlerimi televizyondan ayıramadım.

Haber spikeri konuşmaya devam etti. "Ancak bu olay failin olağan programının dışında gerçekleşti ve polis ve FBI aynı yöntemle işlenen ve toplamda sekiz olan bu cinayetlerin artmasından endişe ediyor." Haber spikeri başka bir kameraya döndü. "Daha fazlası ile geri döneceğiz..."

Dinlemeyi bıraktım çünkü Tate'in vücudu hareket etti ve ona döndüğümde arka cebinden telefonunu çıkardığını gördüm.

"Tate," diye fısıldadım.

"Bir dakika, Ace," diye mırıldandı.

"Ne?" Carrie, annem ve Mack yaklaşırken sordu.

Ne söyleyeceğimden emin olmadan onlara döndüm. Bir seri katil ortalıkta dolaşırken eve geri dönmemi istemezlerdi.

Tate uzaklaştı ve telefonunu kulağına dayadı.

"Ne?" Ailem bana ulaştığında Carrie tekrar sordu.

"Bu Ő e y . . . " Başladım, dudağımı ısırđım ve bitirdim,
"Tate'in geĉen ay peşinde olduğu katil."

"Aman Tanrım," diye nefes aldı annem, Mack omzunun
üzerinden televizyona baktı ama Carrie'nin gözleri bana
kilitlenmişti.

"Tonia?" diye sordu ve ben de başımı salladım. "Kutsal
inek," diye nefes nefese fısıldayarak bitirdi.

Dudaklarımı yaladım.

Tate geri döndü, benim alanıma girdi ve eli omzumla
birleştiği yerden boynuma geldi. Yüzü ciddiymi ama
gözlerinde ĉeliřki vardı.

"Bebeğim -" diye başladı.

Sözünü kestim. "Gitmen gerekiyor."

Beni daha yakına ĉekmek için elini boynumda kullandı ve
ben de elimi beline koydum.

"Ace -" dedi usulca.

Daha yakına eğildim. "Sorun yok,

Tate." "Baban -"

"Biz iyiyiz."

"Yapmazdım -"

Ona doğru bastırdım, ellerim yukarı kayarak
parmaklarımin omuzlarına dolanmasını sağladı.

"Tatlım, sorun yok," dedim sessizce. "Git."

Gözlerini kapattı ve açtığında gözlerinde gördüğüm Şey
vücudumun otomatik olarak daha da yakınlaşmasına neden
oldu.

"Bebeğim," diye mırıldandı başını eğdiğinde ve sonra ağzı
benimkinin üzerindeydi.

Beni aklımdan ĉıkarıp bedenime alan bir Tate öpücüğü
değildi ama uzundu ve kesinlikle tatlıydı (ve dil vardı, bu da
onu daha tatlı yapıyordu).

Başını kaldırdı ama benim alanımda kaldı.

"Kalktığında, bir yere gitmeye hazırlandığında, nereye
gittiğini, oraya vardığında, oradan ayrıldığında ve yattığında
bana mesaj at" diye emretti.

"Tamam," diye fısıldadım.

"Akıllı ol, Laurie." Emretmeye devam etti.

"Tamam." Fısıldamaya devam ettim. "Kilitli kapılar, arabalar, evler -" "Tamam."

"Nerede olduğunuzun, kiminle birlikte olduğunuzun farkında olun -" "Tate -"

"Arkasında kimin olduğundan emin olmadıkça hiçbir lanet kapıyı açma."

"Yapmayacağı m." "Söz ver, Ace."

"Söz veriyorum, Kaptan. Güvende olacağım." Tate bana baktı.

Sonra fısıldadı, "Orospu çocuğu arka bahçemdeydi." "Git bebeğim," dedim usulca.

Ağzını benimkine değdirdi, boynumdaki eliyle beni sıktı ve sonra beni bırakıp Mack'e döndü.

"Beni otele bırakır mısın?" diye sordu.

"Kesinlikle, Tate," diye yanıtladı Mack.

Carrie ve annemin bana baktığını gördüm. Annem hala gülümsüyordu, daha yumuşak, bilerek, son birkaç gündür taşıdığı endişeyle karışık bir mutluluk ve biraz da kafa karışıklığı vardı.

Carrie de gülümsüyordu ama Tate'le birlikte olmamın o kadar da kötü bir şey olmayabileceğini düşündüğünü anladım.

Tate anneme döndü ve yanağından öptü.

Bunu yaptığında sırtını sıvazladı ve "Aman Tanrım" diye nefes aldı.

Tate de aynısını Carrie'ye yaptı ve Carrie de ona sarıldı. Bekleme odasından çıktı ve Mack de onu takip etti.

Dönüp bana bakmadı. Yüzünü görmek istedim ama bu sefer görebildim.

Odaklanmıştı.

On İkinci Bölüm

Tatlı Rüyalar, Bebeğim

Ailemin çiftliğindeki misafir odası olan eski odamda yatıyordum.

Elimde telefonum vardı ve küçük klavyedeki kelimeleri tuşluyordum.

Hey tatlım, yatmaya gidiyorum.

Gönder tuşuna bastım ama telefonu bırakmadım. Döndüm, ışığı kapattım ve yerleştim, bu sırada telefonu elimden bırakmadım.

Geçen beş gün içinde Tate'in mesajlaşmayı sevmediğini öğrendim. İlk başta, bana emrettiği gibi, ona her hareketimi bildiren mesajlar attım - otele, çiftliğe, hastaneye, uyandığımda, yattığımda. Nadiren mesajlarıma cevap veriyordu ve cevap verdiğinde de sadece iki kelime yazıyordu.

Güzel.

Ve.

TAMAM.

Üçüncü gün ona her hareketimi anlatmayı bıraktım çünkü dürüst olmak gerekirse o kadar da ilgili görünmüyordu.

Bunun üzerine bir telefon aldım ve sabahın on buçuğunda markette el arabamı iterken açtığımda Tate beni karşılamadı.

Onun yerine "Ne oluyor lan?" dedi.

Bu açılışa şaşırdım ve "Ne oluyor lan?" diye karşılık verdim.

"Bebeğim," diye cevap verdi.

Sustum çünkü bu pek bir cevap sayılmazdı, sesi biraz sinirli geliyordu ve nedenini bilmiyordum.

"Her şey yolunda mı?" diye sordum. "Neredesin?" diye sordu.

"Marketteyim," diye cevap verdim. "Bir şey mi unuttun?"

Arabaya baktım. "Hayır, sadece annem ve ben çiftlikteyiz ve bir süredir evde pişmiş bir yemek yemedi ve

Bir süredir hiç yemek yapmadım, o yüzden bu akşam yemek yapacağım..."

"Ace," diye hırladı ve bunu çok sık yaptığını fark etti. Hırlamak. Yapabilirdi, o sert sesiyle kesinlikle hırlayabilirdi ama bunu bu kadar sık ve özellikle de bilinmeyen nedenlerle yapmak zorunda değildi.

"Ne?"

"Son bildiğimde uyumaya gidiyordun," diye bilgilendirdi beni.

Mesaj atmayabilirdi ama o ilk geceden itibaren her gece, ona yatacağımı bildiren bir mesaj attıktan dakikalar sonra arardı. Konuşmalarımız uzun, samimi ve içten değildi. Kısa ve bilgilendiriciydi ama bence tatlıydı çünkü Tate ile birlikteydik.

"Ben uyanığım," diyerek bariz olanı işaret ettim.

"Bunu anlıyorum," diye mırıldandı. "Bir anlaşma yapmıştık." "Anlaşma mı?"

"Mesaj atıyorsun," diye kestirip attı.

İşte buradaydı, yanılmışım, ilgileniyordu. "Oh," dedim.

"Oh," diye tekrarladı.

"Bir daha unutmayacağım," diye söz verdim.

"Evet, Ace, bir daha unutma," diye uyardı ve bu kesinlikle bir uyarıydı.

Market reyonunda dururken sırtımın dikleştiğini hissettim. Dönüp raflara baktım ve sinirlendiğimi hissettim.

"Bu senin Kral Metin'in gibi değil," diye tersledim. "Yine mi geldin?"

"Cevap vermiyorsun," dedim ona. "Mesaj atıyorum ve sen cevap vermiyorsun. Yani -"

Sözümü kesti. "Anlaşma sana mesaj atmam değildi." "Evet, ama -"

"Ben mesaj atmam," diye bilgilendirdi beni.

"Ama benden bunu bekliyorsun?" Ben de karşılık verdim.

"Evet, Ace. Flaş haber, tecavüzcü bir seri katilin peşindeyim. Sanırım Tonia'yı öldüren o hasta herifin beni etkilediğini anlamışsındır. Benim yaşlı kadını dört eyalet uzakta, yakın değil, benim kontrolümde değil. Anladın mı?"

"Um..." Mırıldandım çünkü kısmen anladım ve anladığım kısım hoşuma gitti. Kısmen de anlamadım çünkü benden kendi kontrolünde olmadığım şeklinde bahsetti ve bunu sadece anlamamakla kalmadım, nasıl karşılayacağımdan da emin değildim.

Konuşmaya devam etti. "Ve seni en son yalnız bıraktığımda, başka bir adamla birlikte olmuştun."

Hayır, yapmadı. Bunu konuşmuştuk. Bunu yüzüme vuramazdı.

"Indiana'da bir adamı tavlayacak halim yok," diye tersledim. "Bebeğim, o lanet bacaklarınla onları kaldıramazsın, seni seçerler."

"Tate -"

"Metin."

"Tate!"

"Bana burada huzur vermeni istiyorum," diye kestirip attı, "metin."

"Pekâlâ," dedim, çünkü huzur hakkında konuşuyorduk. Benim onun "kontrolünde" olmam konusunu daha sonra konuşuruz.

"İşimiz bitti mi?" diye sordu.

"Beni sen aradın," diye hatırlattım ona.

"İşimiz bitti," diye mırıldandı ve sonra bağlantıyı kesti.

Tanrım, eğer bu kadar yakışıklı, güçlü, bazen tatlı olmasaydı, Harley'i, sakalı, saçlarımla oynama eğilimi olmasaydı, kot pantolonla bu kadar iyi görünmeseydi ve yatakta bu kadar iyi olmasaydı, cidden buna değmezdi.

Elbette bunların hepsine sahipti ya da sahipti. Bu nedenle maalesef buna değerdı.

Telefonum çaldığında başımı yastığa daha yeni koymuştum.

Annemi uyandırmamayı umarak hızlıca ekranın altındaki "Kaptan Arıyor" yazan düğmeye dokundum ve

kulağıma.

"Hey," diye fısıldadım.

"Annen uyuyor mu?" diye sordu.

"Evet," diye cevapladım.

"Baban mı?"

"Renkler geri geldi, hareket ediyor, daha fazla enerjim var, her şey yolunda."

"Güzel," dedi usulca.

"Sen mi?" Ben

sordum.

Son birkaç gecedir yaptığım konuşmalarda Tate'in polis memuru olarak geçmiş ve ödül avcısı olarak bugünü nedeniyle Chantelle'in Polis Teşkilatında ilişkileri olduğunu öğrenmiştim. Dava üzerinde çalışan FBI ajanlarından biri de, Tate'in şansına, büyük bir futbol hayranıydı ve pastanın üzerindeki krema da Penn State mezunu olması ve Tate'i hatırlamasıydı. Bu ikisi sayesinde, alışılmadık bir şekilde, Tate'in soruşturmaya "danışman sıfatıyla" katılmasına izin veriyorlardı. Başka bir deyişle, tıpkı Tate'in bildiklerini onlarla paylaştığı gibi onlar da bilgi paylaşıyorlardı.

Sorun iki tarafın da elinde fazla bir şey olmamasıydı. Aslında hiçbir şey yoktu.

"Rüzgâr," diye yanıtladı Tate

sorumu. "Pardon?" Ben sordum.

"Rüzgarın içinde. Elimizde hiçbir şey yok. İpucu yok, fikir yok ve senaryo dışı, her an saldırabilir."

"Evet, ama tüm kurbanların Tonia gibi olduğunu söylemişsiniz," diye hatırlattım ve o da bunu söyledi. Bana tüm kadınların Tonia'nın yaşında olduğunu ve ölümlerinden önce onun gibi giyindiklerini ve onun gibi davrandıklarını söylemişti. Tonia ve az önce öldürülen kadın da dahil olmak üzere dördü barlarda garsonluk yapıyormuş. Üçü striptizciymiş. Biri fahişeymiş.

"Evet, her yerde kamp kurmuş insanlar var, insanları uyanan daha fazla insan var. Ama o öldürmek istiyor, bulacaktır."

"Doğru," diye fısıldadım çünkü bu hem ürkütücü hem de korkutucuydu.

"Planların nedir?" diye sordu ve ben iç çektim.

Planlarımda bir dönüm noktasındaydım. Krystal'la konuştum ve bana istediğim kadar zaman ayırabileceğimi söyledi.

Konuşmamızı "Bana ne, evde olman için sana para ödemiyorum" diye bitirmeseydi bu çok nazik bir davranış olacaktı. Böylece bana ücretsiz izinde olduğumu bildirdi.

Bu iyiydi. Burada olmam, işlere bakmam, annemin bahçesini otlatmam, bahçeyi biçmem (ön bahçeyi, üzüm çardağının yanındaki yolun karşısındaki yan bahçeyi ve göletin etrafı da dahil olmak üzere her şeyi otla temizlemem bütün günümü aldı - Tyler eğitim kampını Indiana'ya bir geziye götürmeli ve onları bunu yapmaya zorlamalı, öldürücüydü), evi temizlemem, annemi gezdirmem, babamı ziyaret etmem gerekiyordu.

Ama babam iyileşiyordu, bu da huzursuzlanmaya başladığı anlamına geliyordu. Dışarı çıkmak istiyordu. Kapalı kalan bir insan değildi. Bir ya da iki gün içinde duvara tırmanırdı.

Ayrıca Carnal'daki evimde olma ihtiyacı da hissediyordum. Bir hayata başlamıştım, onu seviyordum ve özliyordum. Betty ve Ned'i, havuzu, Bubba'yı, Jim-Billy'yi, Sunny ve Shambles'a yaptığım ziyaretleri, onların ikramlarını, Wendy'yi, çiçekçideki Holly'yi - Tyler'ın eğitim kamplarını bile özlemiştim.

Sonra Tate vardı.

Eve gitmek istedim.

Annem benim de eve gitmemi istedi.

"Hayata devam etmelisin tatlım," demişti annem. "Senin de öyle."

"Bir süre kalabilirim," demiştim ona.

"Yapabileceğini biliyorum ama bu benim hayatım değil, senin de değil," diye cevap verdi.

"Ama, senin -"

"Sahip olduğum şeyle ve bundan sonra olacaklarla nasıl başa çıkacağımı öğrenmek için. Sonsuza kadar burada kalmazsınız."

Bu doğrudu. Yapamazdım. Annemi ve babamı, Caroline ve Mack'i, Indiana'yı ve çiftliğimizi seviyordum ve on yıl boyunca onları özlemiş ve geri dönmeyi dilemişim.

Ama hayatım artık Carnal'daydı.

Annem elimi tuttu ve sıktı. "Biz iyi olacağız tatlım ve sen de Tate'in yanına gidip onu güzel bir ziyaret yapabileceğimiz bir zamanda geri getirebilirsin. Noel'de. Tate'e tavuk ve erişte yapabilirim ve hepiniz gölette buz pateni yapmaya gidebilirsiniz."

Tate'i buz patenleri üzerinde hayal etmeye çalıştım. Bu hayal beynimde oluşmadı çünkü Tate'in belalılığı dört eyalete yayıldı ve bu tür faaliyetleri durdurdu.

"Annem eve gitmem gerektiğini düşünüyor," dedim Tate'e. "Haklı olabilir Ace," dedi Tate bana.

"Ama bir süre kalabilirim. Sanırım ihtiyaçları var -"

"Hayatlarına devam etmek için, bebeğim, ve bu senin onlarla paylaşmadığın bir hayat. Çimlerini biçen sen olmadan yaşamayı öğrenmeleri gerekiyor."

"Bunlar benim ailem," diye hatırlattım ona. "Eve mi taşıınıyorsun?"

"Hayır."

"O zaman senin onların tüm pislikleriyle uğraşmana alışmaları ve senin kalkıp gitmen onlara ne fayda sağlayacak? O zaman kendi pislikleriyle başa çıkmayı öğrenmek zorunda kalacaklar. Şimdi öğrenseler iyi olur."

"Babam az önce kalp krizi geçirdi, Tate," dedim usulca.

"Evet ve hayatta kaldı Laurie," dedi yumuşak bir sesle. "Ve iyileşecek ve sen onun üzerine titreyerek ona iyilik yapmış olmayacaksın. Hayata olduğu gibi geri dönmesi gerekiyor, annenin de öyle."

Bunu düşündüm.

Babam boş duran çocukları sevmezdi ve bizim de ev işlerimiz vardı. Annemin bahçesinde çalıştık, evi temizledik, birçok "projesinde" ona yardım ettik. Ama (babama göre) erkek işi olan çimleri hiç biçmedim. O evdeyken çimleri biçmeye kalkarsam kafası patlardı. Ya da "üzerine titriyor" izlenimi verecek herhangi bir şey yaparsam. Kızlarından birinin çimleri biçmesindense çimlerin kalça hizasına gelmesini tercih ederdi (tabii ki buna asla izin vermezdi).

Çimlerin üzerinde kafayı bulmak için, bunu yapması için arkadaşlarından birini çağırırdı (ki bu arkadaşlardan bir milyon tane vardı).

Tate'e haklı olduğunu söylemek yerine sessiz kaldım.

Tate taktiğimi biliyordu. "Peki eve ne zaman geliyorsun?" diye sorduğunda anladım.

"Yarın annemle konuşacağım."

Bir süre sessiz kaldıktan sonra nazikçe, "Güzel," dedi.

Bu iyiydi. Ev, Tate ve benim, o böyle konuşurken onun yakınında olmamız demekti.

Tate konuşmaya devam etti. "Yine de bir süreliğine gideceğim."

Tate'in evle ilgili tüm düşünceleri aklımdan uçup gitti. "Gitti mi?"

"İki dosya geldi. İkisi de yüksek tahvil atlamaları. Çok uzun zamandır para kaybediyorum. Onları almam gerek."

"Nerede olacaksın?" diye sordum. "Beni nereye götürürlerse," diye cevap verdi.

"Ne kadarlığına gidiyorsun?"

"Söyleyemem."

Bu berbattı!

"Bu yüzden bir süre daha burada kalabilirim," diye karar verdim.

"Bebeğim, benim için geri gelmiyorsun. Geri dönüyorsun çünkü bu senin hayatın. Değil mi?"

Çoğunlukla öyleydi.

Tamam, kısmen öyleydi.

"Yine de," diye devam etti ve sesi biraz hırçınlaştı ama iyi anlamda, "babana geri dönmek istediğini bilmek güzel."

"Çoğunlukla geri dönmem gerekiyor çünkü Krystal'ın kötü ruh haliyle yüksek bahşış veren tüm müşterilerimi korkutup kaçırmasını istemiyorum."

"Doğru," dedi gülümseyerek. Gülümsediğini açıkça göremiyordum, sadece biliyordum.

"Konuşmamız bitti mi?" Sordum çünkü ondan hoşlandığımı bilmesi beni biraz korkutuyordu. Gerçi bunu fark etmemiş olamazdı, uyanıkken ona sokulmam ve

Uykuya dalmak, onun emriyle sürekli mesajlaşmak ve birlikte geçirdiğimiz son gecede ondan hoşlandığımı gösterme şeklim de vardı ve bunu ağzımla yapmıştım. O da bundan hoşlanmıştı, benden çok daha fazla hoşlanmıştı ve hoşlandığımı gösterdiğim kısmını benim üzerimde sevdiğim bir şekilde kullanarak bunu kanıtlamıştı.

"Yorgun musun?" diye sordu. "Evet," dedim ve bu bir yalan değildi.

"O zaman tatlı rüyalar bebeğim," diye fısıldadı. Karnımın zonkladığını hissettim.

Ben de her gece bunu yaşadım. Tate bana tatlı rüyalar görmemi söyleyerek onun da benden hoşlandığını kanıtlıyordu.

"Siz de, Kaptan," diye fısıldadım.

Kelimeleri duymak için bekledi ve sonra bağlantıyı kesti. Hoşça kal demedi, asla hoşça kal demedi. Sadece "tatlı rüyalar bebeğim" dedi, sonra benim "sen de" dememi bekledi ve sonra bağlantıyı kesti.

Bir tuşa dokundum, ekran karardı, telefonu komodinin üzerine koydum ve gölgeler içinde ona baktım.

Sesi kafamın içinde bana geldi.

Tatlı rüyalar, bebeğim.

Gözlerimi kapattım ve birkaç dakika içinde uyuyakalmıştım.

On Üçüncü Bölüm

Buster

"Ne? Beynin botlarının içinde mi? Yedi elli dedim," dedi Twyla bir müşteriye.

Twyla iki yeni garsonumuzdan biriydi. Elli üç yaşındaydı, pitbull gibi bir vücudu vardı, kısa, kıvrılmış, kadın kefali şeklinde kesilmiş çok kıvrırcık tuzlu ve biberli saçları vardı ve Krystal'ı mutlu bir perinin mizacına sahipmiş gibi gösteriyordu.

Onu duydum. Herkes onu duydu ve gözlerim barın arkasındaki Bubba'ya kaydı.

Dudağını ısıırıyordu ve Bubba olarak bunun nedeni yüksek sesle gülmemeye çalışmasıydı.

Eğer Krystal olsaydı, o da aynı şeyi yapardı ama sadece Twyla'nın kığına tekmeyi basmaktan kendini alıkoymak için.

"Sana sekiz dolar verdim," diye karşılık verdi sert adam, deri giyen, Harley çocuğı müşteri.

Twyla'nın gözleri kısıldı ve adam sandalyesinde otururken ona doğru eğildi. "Bana elli sent bahşış vereceğini mi söylüyorsun?"

Sandalyede kıpırdandı. "Şey, evet."

Yüksek sesi daha da yükseldi. "Elli sent için içki taşımaktan kıcıımı yırttığını mı sanıyorsun?"

"Hayır, sanırım sana bir dolar vereceğim ve sonra kıcıımı diğerinin beklediğı masaya taşıyacağım. Harika bir kıcı olan ve bira getirdiğinde gülümseyen" diye karşılık verdi Harley'li adam, kıpırdanmayı bırakıp başparmağını bana doğru sallayarak.

"Uh... muhteşem," diye fısıldadı Bubba, barda önünde durduğum yerde, "Sanırım bu senin işaretin."

İçimi çektim.

İki haftadır Carnal'daki evimdeydim. Tate ile konuşmamdan sonra, babamın eve dönmesi ve bir hemşirenin sabah akşam ziyaret etmesi için gereken üç gün daha Indiana'da kalmıştım.

Şimdi Ned ve Betty ile otele geri dönmüşüm. Eğitim kamplarına ve yaptığım diğer kamplara, yani havuz kenarında kamp yapmaya ya da La-La Land'de bir latte içmeye geri döndüm. Ve Bubba'nın yerine.

Yeni garsonlarımızdan Amber yirmi iki yaşında, 1.80 boyunda, dalgalı sarı saçlı ve motorcu bir bebektir. Bana göğüslerini yaptırmak için para biriktirdiğini söyledi, bu ve az giyinenleri hedef alan çılgın bir seri katil karşısında yetersiz gardırobu

Garsonlar Amber'ın motorcu bir fıstık olduğunun kanıtıydı ama belki de çok zeki değildi.

Diğer yeni garsonumuz Twyla eski bir denizciydi ve Amber'ın, Wendy'nin, benim ve tanıdığım çoğu kadının antiteziydi.

Twyla'nın çalıştığı saatlerde gündüz vardiyasında çalışıyordum ve Bubba ile Krystal benim ona bulaşacağımı umuyorlardı.

şimdiye kadar işe yaramamıştı.

Bubba'ya bir bakış attım ve tereddütle Twyla'nın masasına doğru yürüdüm.

"Hey Twyla," diye seslendim yaklaştığımda, bana döndü ve kaşları o kadar vahşiydi ki ilerlemeyi bırakıp geriye doğru koşmaya başlamamak için çok şey yapmak gerekiyordu.

"Onlara gülümseyip tekrar isimleriyle hitap edersem bahşişlerimin daha fazla olacağını mı söyleyeceksin?" diye tersledi.

Hayır, bunu yapmayacaktım. Bunu yüz on iki kez denemiştim ama aklıma yatmamıştı.

Aslında ne yapacağımı bilmiyordum, motorcuyu bilek güreşi maçına davet etmesini engellemeye çalışmak dışında, kazanan elli dolar alacaktı, Twyla'nın birden fazla kez kullandığı bir taktikti bu. Bunun sebebinin normalde elli doları alıp gitmesi ve motorcunun da bir kadın onu bilek greşinde yendiği için çekip gitmesi olduğunu tahmin ediyordum. Yine de bu, artık onları beklemek zorunda olmadığı ve elli doları olduğu anlamına geliyordu, bu da tam olarak aptalca olmadığı anlamına geliyordu. Sonra bir daha gelmediler ki bu da iş için kötü oldu.

"Um..." Ben de cevap verdim.

"Yüzde yirmi vermek sağduyunun gereğidir," diye devam etti. "Yedi buçukta elli sent yüzde yirmi sayılmaz." Gözleri motorcuya kaydı. "Elli dolar yüzde yirmidir."

Motorcunun gözleri bana geldi. "Masamıza bakabilir misin?"

Twyla'nın sırtı o kadar hızlı doğruldu ki, sanki elik bir çubuk saplanmış gibiydi.

"Garsonluk yapma şeklimle ilgili bir sorunun mu var?" diye sordu motorcuya yüksek sesle.

"Şey, evet," diye yanıtladı.

"Senin derdin ne?" diye sordu.

"Kadın," diye cevap verdi, "yüzüme bakıyorsun. O bir erkeğin yüzüne bakmaz. İçkiyi servis eder, bahşişini alır ve çekip gider, bu da ek bir avantajdır çünkü gelip geçerken çok güzel bir manzara vardır."

Tüm bunlar gözümün önünde cereyan ediyor olsa da, kapı açıldığında otomatik olarak başımı çevirdim. Tanıdığım birinin içeri girme ihtimaline karşı yaptığım şeydi bu. Onları selamlamak hoşuma gidiyordu ve onların da hoşuna gidiyordu.

Bu durumda onları uyarırdım. Bunun yerine, içeri giren kişiyi görünce donup kaldım.

Tate'ti, dar, şarap rengi bir tişört, kemer, kot pantolon ve bot giymişti. Saçları daha da uzundu ve sakalı hâlâ duruyordu.

Çok güzel görünüyordu.

Üç haftadan fazla bir süredir mesajlaşma işi yapıyordum. Aynı süre boyunca her gece tatlı rüyalarımın telefonlarını alıyordum. Dün gece bir tane aldım ve bana eve gittiğini söylemedi. Onu gördüğüme şaşırdım.

Şaşırdım ve kendimden geçtim.

O kadar mest olmuştum ki düşünmedim bile. Sadece hareket ettim.

Gözlerim onunkilere kilitlenmiş bir halde koşarak barın karşısına fırladım. Barın içine doğru ilerliyordu ama benim koştuğumu görünce durdu ve neyse ki kendimi ona doğru fırlattığım için destek aldı. Kollarımı omuzlarına doladım, o çarpmanın etkisiyle bir ayağını geri atınca zıpladım ve bacaklarım kalçalarına dolandı. Ellerin beni arkamdan tutmak için hareket ettiğini hissettim.

Yüzümü boynuna gömdüm ve dört uzvumla ona sıkıca tutundum.

"Evdesin," diye fısıldadım. "Evet bebeğim," diye fısıldadı.

Başımı kaldırdım ve ona gülümsedim.

Gözleri ağızıma düşmeden önce kısa bir süre benimkilere dokundu. Sonra ellerinden biri popomu bıraktı, sırtımdan yukarı çıktı ve saçlarıma girdi. Başımı aşağı eğdi ve sonra beni öpmeye başladı, Tate'in zihnimden çıkıp tüm vücudumu saran öpücüğü içimi iyi bir şekilde parçaladı.

Tate ağızımı bırakıp beni kendine doğru çekerek barın içinde yürümeye başladıktan yaklaşık iki saniye sonra bağırışları ve kurt ısıklıklarını duydum.

Barın yanına geldiğimizde başını bara doğru çevirdi.

"Laurie molada," dedi sırttan Bubba'ya.

"Tahmin etmiştim," diye yanıtladı Bubba, bağırışlar ve kurt ısıkları doruğa ulaşp bazı müstehcen cesaretlendirici sözlerle birleşince.

"Bunun için yüzde beş yüz bahşış verirdim," diye bağırdığını duydum Twyla'nın motorcu düşmanının.

Tate ve ben onu görmezden geldik. Tate beni koridorda taşımakla meşguldü. Ben de boynunu öpmekle ve sakalını yanağımda sertçe hissetmekle meşguldüm. Kapının kilidini açarken ellerinden biri beni bıraktı ve içeri girdiğimizde ışık düşmesini açmak için başımı kaldırdım. Kapı arkamızdan kapandığında Tate'in başının geriye doğru eğildiğini fark ettim ve sonra ağızım onunkini buldu. Sarmaş dolaş olduk.

yol karşısında ve ofis ve benim Bacaklar Büyük ofisin ortasına çapraz olarak yerleştirilmiş eski, köhne kanepeye oturduğunda otomatik olarak bir oturma pozisyonu ayarladım, dudaklarım onunkilerden hiç ayrılmadı. Bir süre öpüşmeye devam ettik, ancak Tate önlüğümün ipini çektiğinde durduk ve o aramızdan çekip aldı ve sonra tekrar başladık.

Sonunda, elleri arkada tişörtümün altında tenimde dolaşırken ve ellerim onun saçlarındayken, ağız benimkinden ayrıldı ve ben titrerken dudakları ve sakalı çenemden boynuma doğru ilerledi.

"İşte eve hoş geldin budur," diye kulağıma homurdandı ve saçlarına gülümserken tekrar ürperdim. "Bir öncekinden çok daha iyi, bebeğim."

Bu beni ürpertmedi. Başım yukarı kalktı ve başı geriye eğildiğinde gözlerim kısıldı.

"Bunu daha kaç kere yüzüme vuracaksın?" Kısık gözlerim onunkilere takılınca sordum.

Sırıttı. "Neredeyse iki hafta boyunca bana karşı kin besledin ve ben de aptalca bir şey söyledim, bu yüzden en azından bir ay boyunca bunu yüzüne vurmam gerektiğini düşündüm, çünkü nasıl berbat ettiğin bir şey ifade ediyordu."

Ellerimi omuzlarına koydum ve başımı yana eğdim. "Ve daha ne kadar kinimi yüzüme vuracaksın?"

"Ben bunun aptalca olduğunu anlayana ve bir daha yapmayana kadar."

Omuzlarına bastırdım ve arkama yaslandım. "Eve tamamen farklı bir karşılama yapmamı ister misin? 'Hoş geldin' kısmının için içine girmediği türden?"

Sırıttı bir gülümsemeye dönüştü, elleri sırtımda düzleşti ve baskı uygulayarak beni daha da yakınlaştırdı.

"Hayır bebeğim," diye mırıldandı, ellerinden biri tişörtümden çıkıp saçlarımin arasına girdi ve yüzümü de kendisine yaklaştırdı. "Ben en çok 'hoş geldin' kısmını seviyorum."

"O zaman belki bu konuyu unutursun da yolumuza devam edebiliriz," dedim ama bunu bir öneri olarak söylemedim. Nazikçe ifade edilmiş bir uyarı olarak söyledim.

Yüzü boynumda kaybolduğunda yine gülümsüyordu. "Deke bana kendini beladan uzak tuttuğunu söylediğine göre," diye kabul etti.

Deke'den bahsetmesi talihsizlikti.

Deke hayatıma yeni katılmış sayılırdı, "sayılırdı" çünkü onun hakkında fazla bir şey bilmiyordum, onunla fazla konuşmuyordum, o da benimle nadiren konuşuyordu ama etrafımda çok vardı.

Deke dağ gibi bir adamdı. Boyu 1.80 ve iriydi. Bubba'yı kambur gibi gösteriyordu çünkü Deke'in göbeği yoktu; Deke tepeden tırnağa kaslıydı, kas gibi kaslıydı.

Deke aynı zamanda Tate'in arkadaşıydı. Wendy ile beni karşılaması için anlaşmış olmama rağmen Deke de beni havaalanında karşıladı. Terminalden çıktığımda, Deke doğruca yanıma geldi ve sadece ona bakarak yeni insanlarımdan biri olduğunu anladım (ipucu motosiklet botları ve üzerinde yamalar olan deri yelekti, ancak kot pantolon, siyah tişört ve çok sayıda dövme yardımcı oldu).

Büyük, sarışın, at kuyruklu kafasının içindeki ela gözleri benim gözlerimin içine baktı, ben ağzım bir karışık açık ona bakarken, "Sen Tate'in yaşlı kadını mısın?" diye sordu.

Başımı salladım.

"Ben Deke. Tate ve ben sıkı dostuz. Ben de seni götüreceğim" dedi ve kolumdan tutarak beni bagaj arabasına doğru götürdü. Çantamı almaya gittiğimde beni kenara itti, çantamı kaldırdı, tekrar koluma girdi ve beni kirli bir kamyonu götürdü, çantamı arkaya attı ve beni taksiye itti. Sonra da Carnal'a gittik.

Deke pek konuşkan biri değildi ve iki eyaletteki herkese evde olduğumu bildiren mesajlar atma maratonunda olduğum için (aynı zamanda Tate'e de mesaj atarak Deke adındaki dağ gibi adamla gerçekten de "sıkı fıkı" olduğunu öğrenmeye çalışıyordum) çok meşguldüm.

Ertesi gece, bara döndüğüm ilk gece, Deke oradaydı. Wood içeri girdiği anda o da oradaydı, gözleri benim üzerimdeydi (benim gözlerim de onun üzerindeydi ve geniş ve biraz paniklemiş olduklarından oldukça emindim). Deke ayrıca Wood'un göğsüne bir el yerleştirdi ve onu kapıdan geri itti.

Bu Wood'u son görüşümdü ama Deke'i son görüşüm değildi. Ben geceleri çalışırken ve Carnal'ın geri kalanı için normal gündüz çalışma saatleri sona erdiğinde o benim için bir müdavimdi. O benim sadece havaalanından eve dönüş aracım değildi, aynı zamanda eve dönüş aracımdı. Bunu ilk gece bardan çıktığımda Deke'i ön kapının hemen dışında bisikletine yaslanmış halde bulduğumda anladım. Ben çıkar çıkmaz yanıma geldi.

kolumdan tuttu ve beni bisikletinin yanına götürdü ve sadece "Bin" diye emretti.

Ben bindim. Belalı Tate'le laf dalaşına girebilirdim ama Güçlü Deke'le başa çıkmamın imkânı yoktu.

Başka bir deyişle, Wood çalışmadığı zamanlarda Deke benim müdavimimdi ve aynı zamanda Deke benim korumamdı.

Ellerim Tate'in göğsüne kaydı ve geri itmeye çalıştım. Tate'in tişörtündeki eli, sırtıma sıkıca sarılmış bir kola dönüştü.

Zorlamaktan vazgeçtim ve "Deke hakkında konuşalım" dedim. "Ace -"

"Buna hiç gerek yoktu," dedim ve yüzündeki yumuşak mizahın yerini ölümcül bir ciddiyete bırakmasını izledim.

"Pekala bebeğim, bir dakika veriyorum. A, Wood'la ben konuştuktan sonra konuşacaksın, önce değil. Ve B, ben burada değilim, sen güvendesin ve bunun gerçekleşmesi için yapmam gerekeni yapıyorum. Arkadaşlarımdan iyilik isteyeceğim ve seni Wood'un yolundan uzak tutacağım."

"Benim için muhtemelen rahatsız edici olacak ama eninde sonunda Wood ile konuşup bazı şeyleri açıklamam gerekecek."

"Açıklamaya ihtiyacı yok." "Tate -"

"Ya da şöyle söyleyeyim, alacağı tek şey benden gelecek."

"Tate!"

"Bebeğim."

"Benim için kabalık olur..." Tereddüt ettim, hangi kelimeyi kullanacağımı bilemedim, sonra karar verdim: "Biriyle birlikte olmak ve ertesi gün o ilk kişiye ne olduğunu açıklamadan başka biriyle birlikte olmak. Bunu ona borçluyum."

Tate'in kolu sırtıma dolandı ve başımı kavrayan eli yüzümü daha da yaklaştırdı.

"Bunu anlamıyorsunuz çünkü Wood'u tanımıyorsunuz. Ben Wood'u tanıyorum. İnan bana, Wood'u tanısaydın bunu anlardın ve ona hiçbir şey borçlu olmadığını bilirdin. Wood'u sana sonra açıklayacağım. Sen üzerimdeyken bunu yapmayacağım, sen lanet olası bir moladasın ve ben eve

yeni geldim."

Ben ona baktım, o da benim bakışlarımı tuttu.

Sonra mırıldanmadan önce içini çekti, "Haftalardır yoktun, en azından dilini boğazıma kadar sokabildim ve sen bana dilinin ucunu göstermeden önce bacakların beni sardı."

Konuşmamız gereken birkaç konudan daha fazlası olmasına rağmen, eve yeni gelmişti, haftalardır ayrıydık ve onunla en başından beri çoğunlukla şirret ve kısmen aptaldım. Bana "eve yeni geldiğini" söyledi, bu da yine doğrudan bana geleceği anlamına geliyordu.

Cadaloğlu ve aptallığı kesinlikle bırakmam gerektiğine karar verdim.

"Sonra konuşuruz," dedim usulca.

"Evet," dedi usulca, eli saçlarımdan ayrıldı ve ben biraz doğruldum ama ellerimi göğsünde düz tuttum. "Eve gitmeliyim, kamyonu boşaltmalıyım. İndiğinde seni almak için geri döneceğim. Akşam yemeğini benim evimde yeriz."

Onun evinde akşam yemeği yeme düşüncesiyle içimde bir ürperti daha hissettim. Nerede yaşadığı hakkında hiçbir fikrim yoktu ama görmek istiyordum. Ayrıca onunla akşam yemeği yemek istiyordum. Daha önce hiç baş başa yemek yememiştik. Bu güzel olurdu.

"Tamam," diye kabul ettim.

"Önce otele uğrayacağız," dedi bana.

"Neden?"

Kaşları birbirine çatıldı. "Bokunu al."

"Benim bokumu mu?"

"Evet." "Ne

boku?"

"Neye ihtiyacın varsa."

Ona baktım.

"Bebeğim, senin bokun. Geceyi burada geçireceksin."

"Oh," diye nefes aldım ve içimdeki ürperti dışıma çıktı.

"Tamam," diye bitirdim.

Tate'in gözleri yüzümde gezindikten sonra not aldı.

"Sanırım molanın bitmesine beş dakika kaldı."

"Evet?"

Başını kaldırdı, başı hafifçe yana eğildi ve ağzı benimkine yaklaştı.

"Onunla ne yapacaksın?" diye mırıldandı, gözleri benimkilere bakıyordu, sözleri bir meydan okumaydı.

Ellerim göğsünden yukarı kayarak boynunun iki yanına dolandı, başım onunkinin tam tersi yöne eğildi ve her iyi çalışan gibi patronumla geçirdiğim beş dakikayı akıllıca kullandım.

* * * * *

Tate'in bisikletinin arkasındaydım, kollarım ona sarılmıştı, çenem omzundaydı, rüzgâr saçlarımı savuruyordu.

Mesaimden sonraydı, otele uğrayıp "eşyalarımı" aldıktan, Ned ve Betty'ye el salladıktan sonraydı. Tepelere doğru gidiyorduk, etrafımız çam ve kavak ağaçlarıyla çevriliydi ve Tate'in evine gidiyorduk.

O bardan ayrıldıktan sonra, vardiyanın geri kalanını Tate'in geldiği andan itibaren yaptıklarımı düşünerek geçirdim.

İlişkimizin bu kadar başındayken, müşterilerimizin (ve Bubba ile Twyla'nın) önünde bara koşup kendimi onun kollarına atıp onunla sarmaş dolaş olmam gerekip gerekmediğini merak ettim. Bu çok şey anlatıyordu, belki de anlatmak istediğimden daha fazlasını. Tate bunu takdir etmiş görünüyordu ama acaba daha soğukkanlı mı davranmalıydım diye düşündüm. Bir bara girip sanki birkaç haftadır ayrıymışsınız gibi değil de savaştan yeni dönmüş gibi yeni erkek arkadaşınızın üzerine atılmak hiç de havalı değildi.

Tate içimdeki bu arzuyu, seyircilerin önünde kendimi ona atma arzusunu ve bunu hiç düşünmeden yapabilme yeteneğini ortaya çıkardığı için, dakikalar sonra neden Tate'in deyimiyle ona dilimin ucunu gösterdiğimi de merak ettim. Tate bunu da içimden çıkarmış gibiydi.

Bunun, onun tanıştığım diğer erkeklere benzememesinden kaynaklandığına karar verdim.

Brad neredeyse her zaman istediğini elde ederdi ama bunu Tate'in yaptığı gibi yapmazdı. Brad duygularımı kontrol ediyordu. Son zamanlarda fark ettim ki

Brad'in sinsice ondan daha ařađı olduđum ve ona sahip olduđum için řanslı olduđum tohumunu ektiđini ve aptalca bir nedenden dolayı bu tohumu beslediđimi. Brad istediđi zaman istediđini yapmıřtı ve ben de onu kaybetmekten ya da onun olduđunu dűřündűđüm sahte ihtiřama uygun yařayamamaktan korktuđum için hizaya girmiřtim.

Tate de istediği her şeyi yapıyor ve benim buna katlanmamı ya da boyun eğmemi bekliyordu. Bu can sıkıcıydı. Tate'in maço, belalı, ödöl avcısı bir motorcu olmasına razıydım çünkü tüm bunlar son derece çekiciydi ama bir erkeğin kontrolünde on yıldan fazla zaman geçirmiştim. Ne şekilde olursa olsun bir daha böyle bir şey aramıyordum.

Caroline'ın da belirttiği gibi Brad kendini öyle sanıyordu ama öyle değildi ama Tate yleydi. Hiçbir erkek şirret, dırdırcı, tartışmacı bir cadalozdan hoşlanmazdı ve sanırım Tate gibi bir erkek de kesinlikle hoşlanmazdı. Bunu da hoş karşılamasaydım, belki de onu soğutur ve kaybederdim.

Bu yűzden ne yapacađımı řařırmıř durumdaydım, hem elde edilmesi daha zor hem de bařa çıkılması daha kolay olmam gerektiđini dűřűnűyordum. Kendime eki dűzen vermem gerekiyordu ama nasıl yapacađımı bilmiyordum. Bildiđim tek řey Tate'in kim olduđuydu ve bu deđiřecek gibi gűrűnműyordu ve çođunu seviyordum, bu yűzden bunu bozacak bir řey yapmak istemiyordum.

Tate uzun bir yola girdiđinde bunu kafamda dűřűnmeyi bıraktım. Bu yol, bir tepenin içine inřa edilmiř, birinci katı yükseltilmiř ve zemin katı tepenin içine sıkıřtırılmıř, pencereleri yerden sadece iki veya ű metre yűkseklikte olan uzun bir evin uzunluđu boyunca uzanıyordu. Ađaçlardan oluřan bir açıklıđa rahatça sıđıyordu. İki arabalık bir garajla sona eriyordu ve birinci katta ön cephesi boyunca uzanan bir gűvertesi vardı ama sonunda bir tür balkona çıkıyordu.

Tate arabayı yan tarafa sűrdű ve motoru park etti. Ben atladım ve o da bacađını sallayarak nűmde durdu. Motosikletinin yan tarafında eřyalarımı koyduđu deri çantayı açtı, kűűk çantamı etiketledi, elimi tuttu ve beni garajın yan kapısına gűtűrdű. Kapının kilidini açmak için elimi

bıraktı, sonra tekrar tutarak beni

Tozlu Explorer'ının büyük alanın ortasına park ettiği garajdan geçerek evin yan kapısına doğru ilerledi.

Kapıyı iterek açtı ve beni içine bir kanep ve televizyon sığabilecek kadar büyük olan çamur odasına götürdü. Arkada bir veranda görebildiğim bir pencere vardı ve tepe teraslanmıştı. Kır çiçekleri ve çok yıllık bitkiler vardı ama gelişigüzel ekilmişlerdi, belli ki bakımları yapılmamıştı ve Tate'in onları ektiğinden şüpheliydim (ve kimin ektiğini merak ediyordum). Çamurlukta, içi eşyalarla dolu kancalı iki büyük oyuk vardı. Kot ceketler, deri ceketler, hava koşullarına dayanıklı kanvas parkalar. Yerde Tate'in sadece bir çift değil, elli kadar siyah motosiklet botu olduğunu gördüm. Ayrıca çamurlu iş botları, bir köşeye itilmiş bir çift tozlu kovboy çizmeleri ve tamamen hırpalanmış ve parçalanmıştan yepyeni olana kadar farklı yeni hallerde bir koşu ayakkabısı karmaşası vardı.

Tate beni odanın içine doğru çekmeden önce etrafıma bakmama fırsat vermedi. Merdivenlerden aşağı inen bir kapı gördüm ve yaklaşık üç metre yanında başka bir açıklıktan geçtik. Bu bir koridora açılıyordu. Yürürken, sol tarafta tüm hizmet odalarının sonuncusu olan bir hizmet odası gördüm. Muhteşemdi. Brad ve benim Horizon Summit'teki hizmet odamdan daha iyiydi, ki bence çok iyi bir hizmet odasıydı. Evimi sevmiyor olabilirdim ama hizmet odam bombaydı. Tate'ininde yan yana büyük bir çamaşır makinesi ve kurutma makinesi vardı. Karşısında uzun, derin bir tezgah. Duvarlarda kancalar. Büyük bir gömme dolaba açılan kapılar. Derin bir lavabo.

Tate beni koridorun sonuna doğru çekti ve alan bir mutfığa açıldı ve bunun ötesinde daha da açık bir alan vardı, bir yemek alanı bir oturma odasına besleniyordu.

Ortasında bir ada bulunan büyük, U şeklindeki mutfığa girdiğimizde elimi bıraktı ve ben durdum ama o yemek alanına doğru ilerlemeye devam etti.

Etrafıma bakındım.

Yeni ev aletlerine ihtiyacı vardı. Ocağı, buzdolabı ve bulaşık makinesinin ön kısmı badem rengindeydi ve muhtemelen iyi çalışıyorlardı ama yeni olmaktan çok uzaklardı. Dolapları harikaydı, parlak, hoş, sıcak, bal rengi bir ahşaptı ve tonlarca vardı. Tezgahların yıpranmış olduğunu ve değiştirilmeleri gerektiğini fark ettim. Ancak ortada büyük, geniş, dikdörtgen bir ada vardı ve iyi kullanılmış kasap blok tablası ile kaplanmıştı ve olağanüstüydü.

Yumuşak bir "miyav" sesi duyduğumda etrafıma bakmayı bıraktım ve Tate'e doğru baktığımda çömelmiş olduğunu gördüm. Doğruldu ve bana döndü.

Donup kaldım ve bakakaldım.

Tatum Jackson, eski profesyonel futbolcu, eski polis, şimdi barmen / ödül avcısı, uzun boylu, güzel ve hayatımda hiç deneyimlemediğim kadar erkek, mutfağının kenarında elinde bir kediyle duruyordu.

Ve bu herhangi bir kedi değildi ve onu sadece tutmuyordu. Onu kucaklıyordu. Beyazdı ve üzerinde büyük kaplan çizgili kırmızı lekeler vardı. Tüyleri uzun ya da kısa değil, ikisinin arasındaydı ve kalın ve yumuşak görünüyordu. Küçük değildi ama büyük de değildi, minyon sayılırdı ve başka bir kelime bulamıyorum, zarifti. Beni en çok etkileyen şey kedinin gözleriydi; kaplan benekleri kadar kırmızı olan bu gözler düpedüz çarpıcıydı.

Tatum Jackson'ın güzel, zarif bir kedisi vardı. Bir Alman Çoban Köpeği ya da Rottweiler sahibi değildi. Narin bir kedisi vardı.

Ve onu kucakladı, kedinin alt bedeni ön kolunun üzerinde duruyordu, kedinin kuyruğu pazusunun üzerinde kayıyordu, kedinin ön patileri Tate'in bileğine biniyordu ve kedinin başı Tate'in büyük elinin içinde duruyordu. Kedi yüksek sesle mırılıyordu çünkü Tate'in parmakları onu tırmalıyordu ve ben bunu anlıyordum, Tate'in parmakları saçlarımdayken ben de kendi tarzımda mırılıyordum.

Gözlerim kediden Tate'e kaydı, o da elinde hayvanla mutfağa geri döndü.

"Kediniz var mı?" diye sordum.

"Evet," diye cevap verdi ve ben odanın içine doğru ilerledim çünkü buzdolabına gitti ve benim yoldan çekilmem gerekiyordu. Buzdolabını açtı ve içine baktı. "BLT sever misin?" diye sordu.

"Pardon?" Tate'in bir kedisi olduğu gerçeğini hâlâ sindirmeye çalışarak sordum.

Dönüp bana baktı, kedi memnuniyetle kolunda mırıldanıyordu, buzdolabının kapısı hâlâ açıktı.

"Pastırma, marul ve domates," dedi.

Kendimi toparladım ve "Evet" dedim, sonra kendimi daha da toparladım ve "L ve T olmadan ve ketçaplı" diye değiştirdim. Durdum, sonra bir şey hatırladım ve "Ve ekmek kızarmış olmalı" diye bitirdim.

Tate bana sırtıttı. "Yani pastırmalı ve ketçaplı sandviçleri sevdiğini söylüyorsun."

"Um... evet," diye onayladım.

"Tamam," diye mırıldandı, eğildi, zarif kediye bıraktı, doğruldu ve buzdolabına uzandı. Tate buzdolabının kapağını kapatıp ocağın yanındaki tezgâha geçerken kedi mırlamaya devam etti ve Tate'in ayak bileklerine dolanmaya başladı.

Çantamı tepeye bıraktım, kalçamı adaya yasladım ve kedinin Tate'i takip edişini izledim, yakın duruyordu ve hala ayak bileklerine sürtünüyordu. Bu belli ki alıştırmış bir dansçı çünkü Tate doğal bir şekilde hareket etti ve kedi onun botlarından kaçındı ama yakın kaldı.

"Kedinin adı ne?" diye sordum.

"Buster," diye yanıtladı Tate, bir çekmeceyi açıp bir bıçak çıkardı.

Buster'a baktım. Buster, Buster değildi. Bir kıza benziyordu.

Tate'e "Kıza benziyor," diye bilgi verdim.

Tate bana "Çünkü o bir kız," diye bilgi verince gözlerim onun sırtına kaydı.

"Bir kız kediye Buster adını mı verdin?"

Bıçağı pastırmanın üzerindeki plastiğe doğru kaydırırken omzunun üzerinden bana baktı.

"Evet," diye cevap verdi.

Şimdi Tate'in ayaklarının dibinde oturan, kuyruğunu mutfağın fayansları üzerinde gezdiren ve kızıl gözlerinde zeki bir merakla bana bakan kediye dönüp baktım. Belli ki varlığımı yeni fark etmişti. Kesinlikle dişi. Tate etrafınızdaysa ve size ilgi gösteriyorsa, dünyadaki diğer her şey yok oluyordu.

Kedi ve ben birbirimize baktık ve onun Buster olmadığına karar verdim. Daha çok Prenses Süslü Pantolon'a benziyordu.

"Buster'a benzemiyor," dedim, "daha çok Süslü Pantolonlu Prenses'e benziyor."

Tate eğilmiş ve dolaptan bir tava çıkarıyordu.

Başını geriye eğdi ve gözleri benimkilere kilitlendi. "Sen benim kedime Prenses Süslü Pantolon diyorsun, Ace, sorunlarımız var."

Aman Tanrım. Görünüşe göre Tate kedisiyle görüldüğünden daha fazla bağ kurmuştu ve ciddi bir bağ kurduğu oldukça açıktı.

"Tamam," diye fısıldadım.

Tate elinde tavayla doğruldu ve bunu yaparken ağzı hareket etti. Bunu fark ettim ve gülümsemeye çalıştığını anladım. Ocağa döndü ve tavayı ocağın üzerine koydu. Eğildim ve Buster'a miyavladım. Hiç tereddüt etmeden uzattığım elime doğru zıpladı, kokladı ve sonra başını elime sürttü.

"Arkadaş canlısı," diye belirttim. "Evet," diye onayladı Tate.

"Onu nereden buldun?" Ben sordum.

Tate pastırma paketini çekip açıyor ve içindekilerin tamamını şeritleri ayırmadan tavaya boşaltıyordu. Bu hareketlere tanık olduğum için dudağımı ısırdım ve hala sırtını ovuşturarak Buster'ı ovuşturdum.

"Birisi Bubba'nın ön kapısına Buster'ın tüm yavrularının olduğu bir kutu koymuş. Kim bilir neden. Krystal onları getirdi ve barınağa götürecekti. Bara gittim,

Buster o büyük kutudan çıkmak için mücadele etti, bana doğru koştı ve pençelerini kotuma geçirdi. Bana sahip çıktı. Yapabileceğim hiçbir şey yoktu," dedi Tate pastırmaya.

Yanıliyordu. Yapabileceği bir şey vardı. Buster'ı kutuya geri koyabilirdi. Krystal'ın Buster'ı barınağa götürmesine izin verebilirdi. Ona sahip çıkılmadı. Tate gibi bir adamı sahiplenemezsin. Tate gibi bir adam sahiplenirdi.

Bu hikâyeyle ilgili bir şey beni etkiledi ve darbenin ipeksi hissini gerçekten görmezden gelmek istedim. Anlamadım ama hoşuma gitti ve hoşuma gitmesini istemedim ve neden istemediğimi de anlamadım. Tate hakkında beklenmedik ve hatta şaşırtıcı bir şey söylüyordu. Ama bunu bilmek bana sıcak, tatlı bir his verdi. Ve bu sıcak, tatlı his beni dehşete düşürdü.

Bu duygudan uzaklaşmak için Buster'ı kucağıma aldım ve bunu Tate'in onu kucaklamasından hoşlanıyor olma ihtimaline karşı dikkatlice yaptım. Kollarımda anında rahatladı ve onu sırt üstü çevirip göğsüme yakın tutarak tırmaladım ve Tate'in evine doğru ilerledim.

Evini çevreleyen ağaçların manzarasını gösteren çok sayıda geniş pencere vardı. Güverteye açılan sürgülü cam kapının yanında altı kişilik bir yemek masası vardı ve kapı pencerelerle çevriliydi. Masa ovaldi, sandalyelerin arkalıkları U şeklindeydi ve biraz yıpranmıştı. Sağ tarafa, büyük oturma odasına doğru ilerledim. Uzun bir açıklığı vardı ama mutfaktan, üstünü görebildiğiniz yaklaşık dört kat dolabından oluşan bir tezgahla ayrılıyordu. Daha fazla eski püskü mobilya, bir kanepa, birkaç rahat görünümlü sandalye, bir televizyon, sehpa, sehpalar, hepsi bir süredir oradaymış ya da bir süredir bir yerlerdeymiş gibi görünüyordu.

Kanepesini inceledim. Tate haklıydı. Bok gibiydi. Yırtık pırtıktı ve değiştirilmesi gerekiyordu. Üzerine üzümlü Kool-Aid döktüğünüzde iki kere düşünmezsiniz. Yine de rahat, otur, bir süre kal tarzında rahat görünüyordu.

Dekor yoktu, mum yoktu, biblo yoktu, yastık yoktu, duvarlarda resim yoktu. Yemek masasının üzeri posta gibi görünen şeylerle kaplıydı. Bazı zarflar açık, içindekiler darmadağınık, bazıları değil, dergiler, kataloglar. Kanepenin üzerinde bir battaniye vardı, bir kısmı koltuğun üzerine kıvrılmıştı, sırtında da geniş bir örtü vardı. Birisi battaniyenin altında dinleniyordu ve ayağa kalktığı anda battaniyeyi atıp orada bırakmıştı.

Duvarda birkaç çerçeve gördüm, odadaki tek çerçevelerdi, mutfağın arkasına sıkışmış, tezgâhların bir tarafta buzdolabı ve büyük bir kiler ünitesinin, diğer tarafta da Tate'in oturma odasının bulunduğu bir duvarla birleştiği alanda. Üç tane vardı, hepsi aynı büyüklükteydi ve üst üste dizilmişlerdi.

Onlara doğru yürüdüm, durdum ve Buster ile onları inceledik (belki de Buster incelememi - muhtemelen onları daha önce görmüştü ve yine yüksek sesle mırıldıyordu, bu yüzden benim kucaklamam dışında pek bir şey yaşadığını düşünmedim).

İçlerinde ne olduğunu gördüğümde çalışmayı bırakıp bakmaya başladım.

En üsttekinde, muhtemelen on beş yaşlarında iki oğlan çocuğu arazi motosikletlerinin yanında duruyordu - aralarında daha genç, belki on iki, on üç yaşlarında bir kız çocuğu duruyordu. Hepsi gülümsüyordu. Hayır, oğlanlar gülümsüyordu, kız ise kahkahanın ortasında yakalanmıştı.

Tate, Wood ve Neeta.

Tate, Wood ve Neeta.

Bir sonrakine baktım ve üç çocuk, iki arazi motosikleti ve tanımadığım bir adam gördüm. Kolu Tate'in omuzlarına dolanmıştı ve Tate'in şu anda olduğu adama benziyordu. Uzun boylu, yakışıklı ama farklı bir şekilde, daha az sinirli, yüzü daha açık, gülümsemesi o kadar sıcaktı ki resimden geldiğini hissettim.

Bir sonrakinde yine üç çocuk ve arazi motosikletleri vardı ama çocukların arasında daha genç bir baba duruyordu, kolunu Neeta'nın göğsüne dolamış, onu sırtından önüne doğru tutuyordu. Gülümsemesi de açık ve sıcaktı.

Mutlu zamanlar.

Tate, Wood ve Neeta ile mutlu zamanlar. Bu da neydi böyle?

Kızarmakta olan pastırmanın sesini ve kokusunu duydum ve şaşkın bir şekilde mutfağa geri döndüm.

Ocağın yanında bir somun ekmek vardı ve ekmek kızartma makinesi çıkarılmıştı. Tate tavanın başındaydı. Buster ve ben onu inceledik.

"Oturma odanızın duvarında senin ve Wood'un resimleri var," dedim, Tate bana doğru döndü, bakışları kollarımda baş aşağı duran Buster'a kaydı, ayakları havada sallanıyordu, parmaklarım onun tüylerini kaşıyordu, hala mırıldanıyordu ama kollarımda hareketsizdi. Bakışlarını kaldırdı ve gözlerimi yakaladı.

"Evet," diye yanıtladı.

"Gençtin," diye devam ettim.

"Evet," diye tekrarladı ve sobaya geri döndü.

Adanın diğer ucunda alçak tabureler olduğunu gördüm ve bir tanesine doğru yürüdüm, çektim ve üzerine oturdum.

"Um... Kaptan," diye başladım, "bahsetmediniz -"

Tekrar bana döndü. "Wood bundan bahsetti mi?"

Başımı salladım.

Tavaya geri döndü ve başka bir şey söylemedi. "Tate -"

İçini çekti ve tost makinesinde kızarmış ekmek patladı. Uzandı, dolabı açtı ve bir tabak getirdi.

"Biz birlikte büyüdük," dedi bunu yaparken. "Öyle mi?"

Başka bir şey söylemeyince ben de sordum.

Tostu tabağa koydu ve sadece "Evet" diyerek ekmek kızartma makinesine biraz daha ekmek koydu.

"Arkadaş mıydınız?" Ben sordum.

Gözleri bana kaydı, sonra tavaya geri döndü.

"Evet," diye tekrarladı.

"Artık arkadaş değilsiniz," diye belirttim. "Hayır," diye onayladı.

"Neeta?" Şimdi arkadaş olmamalarının nedenini sordum usulca ve Tate tamamen bana döndü.

Tate, "Neeta, Bethany ve Wood bir pislik gibi davranıyor," diye cevap verdi.

"Belki de Wood hakkında açıklama yapmalısın," diye tereddütle önerdim, pek açık sözlü olmadığı için biraz huzursuzluk hissediyordum.

Tekrar tavadan uzaklaştı ve gözleri benimkilere kilitlendi. O konuşmadan önce ikimiz de bir süre öyle kaldık.

"Meraklı olduğunu anlıyorum bebeğim," dedi sessizce. "Ve nedenini de anlıyorum. Ama ben yollardan yeni döndüm, sen bütün gün ayaktaydın, her şey çok yoğundu ve biz bunu hiç yaşamadık." Bir elini kaldırarak "bu "nun evinde yemek yemek ve geceyi birlikte geçirmek gibi normal şeyler yapmamız olduğunu belirtti. "Bunu yapalım ve berbat etmeyelim. Wood hakkında sonra konuşuruz. Tamam mı?"

Gerçekten fikrimi sorup sormadığından, bu konuyu şimdi konuşmamamız gerektiği konusunda hemfikir olmamı isteyip istemediğinden ya da bana bunu söyleyip şimdi konuşmamamız gerektiği konusunda hemfikir olmamı bekleyip beklemediğinden emin değildim.

Bir yandan haklıydı. Tanıştığımız andan beri yolumuz çok çetrefilliydi ve sadece normal, sıradan bir çetrefilli yol değildi; tecavüz, cinayet ve ebeveyn kalp krizlerini de içeriyordu. Buna sahip olmalıydık.

Öte yandan, kocamın bana yalan söylediği bir ilişkiden yeni çıktım, sadece Hayley hakkında değil, şüphelendiğim kadarıyla Hayley'den çok önce Tina Blackstone hakkında yalan söylemişti, bu da Brad için kaç tane Hayley ve Tina olduğunu merak etmeme neden oldu. Tate açık davranmıyordu, sanki bir şeyi koruyor gibiydi, hatta bu işi mahvedeceğini söylediği bir şeyi ve Brad'le yaşadıklarımın sonra korunmaya tahammül etmemeliydim. Açıklık talep etmeliydim.

Ama Tate'in tepelerdeki evinin mutfağında oturuyordum, biraz dağınık ama muhteşem olabilecek bir ev,

Güzel, narin kedisine sarılıp onu okşuyor ve şimdiye kadar gördüğüm en yakışıklı, tanıdığım en heyecan verici adamın yüzündeki gözlere bakıyordum. Bu noktada açıklık talep etmenin işleri berbat etmeme neden olabileceğini düşündüm. Ve bunu gerçekten yapmak istemiyordum. Yani, gerçekten.

Her ne kadar bilmek istesem de, bilmem gereken her neyse, içimi kemiren, biraz da endişe verici bir his olsa da, bunu bastırdım ve yumuşak bir "Evet" ile kabul ettim.

Onayım bir gülümseme ve aynı derecede yumuşak bir "Buraya gel Laurie" sözüyle ödüllendirildi.

Ayağa kalktım, eğildim, Buster'ı ayaklarının dibine bıraktım ve ona doğru ilerledim.

Elinde hâlâ pastırma çatalı vardı ama yaklaştığımda bir kolunu boynuma doladı ve beni kendine çekti. Başımı geriye doğru eğdim ve bunu yaptığım anda dudaklarının dudaklarıma değdiğini hissettim ki bu daha da iyi bir ödüldü.

Bir santim kadar uzaklaştı ve "Ketçabını al," diye fısıldadı.

* * * * *

"Tate."

"Karnının üzerinde kal,
bebeğim." "Lütfen."

Bir iniltiydi. Elimde değildi. Çıplaktım, karnımın üzerinde, onun büyük yatağındaydım. Bir süredir bu şekildeydim. Tate yanımdaydı. Sakallı dudakları tembel tembel sırtımın derisinde geziniyor, parmakları bacaklarımın arasındaki ıslak kıvrımlarda fısıldıyordu. Tam daha fazla dayanamayacağımı düşündüğüm anda parmakları kayboluyor ve popomun derisi üzerinde kayıyordu, bu daha da kötü bir alaydı çünkü güzel hissettiriyordu, omuzlarımdan arkama kadar sırtımın tüm derisi onun yıllarca süren nazik oyunu yüzünden hassaslaşmıştı ama elini tekrar bacaklarımın arasına sokmasını istiyordum.

Şimdi olduğu yerde.

Arkamı bir santim kaldırdım ve "Tate" diye tekrarladım.

Başparmağı klitorisimi çimdikledi, içimden saf, mutluluk verici hisler geçti, nefesim duyulabilir bir şekilde kesildi, kalçalarım sarsıldı ve vücudunun yukarı doğru hareket ettiğini hissettim.

"İşte bu Laurie," diye mırıldandı kulağıma. Başım ondan yana dönük, yanağım yastığa dayalı, parmaklarım çantayı kavıyordu. "Kıçını kaldır ve bacaklarını benim için biraz daha aç."

Bana söyleneni yaptım. Ödüllendirileceğimi düşündüm ama dokunuşu tüy gibi hafif kaldı ve bu beni deli ediyordu.

"Tatlım," diye yalvardım.

Parmaklarından biri içime girdi ve nefesimi tuttum ama tekrar dışarı çıkmadan önce çok ileri gitmedi. Bir alay daha.

Kıpırdandım. "Tate."

"Kıpırdamadan dur," diye emretti.

Kıpırdamadan durdum, bu beni öldürüyordu, patlayacağımı sandım ama kıpırdamadım.

Tate alay etti, sonra başparmağı klitorisime tekrar dokundu ve kalçalarım tekrar sarsıldı.

"Bebeğim," diye fısıldadım, neredeyse sonum gelmişti ama yerimde duruyordum.

"İşte benim iyi kızım," diye kulağıma homurdandı. Ve işte oldu.

Onun iyi kızı mı? Neden hep iyi kız ben olmak zorundayım? Sikerim böyle işi.

Başımı çevirdim, vücudumu döndürdüm, elini yerinden çıkardım ve saldırdım. Onu sırtüstü yatırdım, elimle yatağa doğru ittim, ağzım boynunda, dilim teninin tadına bakıyordu ve diğer elimle sert sikinin etrafını sararak ona doğru ilerledim. Ucunu içeriye doğru yönlendirdim ve sonra yere doğru bastırarak kendimi içine soktum. Tate ile olduğumda vücudumun üst kısmı yukarı fırladı, sırtım kavislendi ve başım geriye uçtu.

"Evet," diye nefes aldım, daha sonra hareket etmeye başladım, ona sert bir şekilde bindim.

Kollarından biri bana dolandı, diğer eli saçlarıma kaydı, yumruk yaptı ve başımı zorladı.

Aşağı.

Hâlâ ona biniyordum ve her vuruşunu seviyordum, bu duyguya o kadar kapılmışım ki, ağzımı onunkine zorlayıp beni derinden öpmeden önce kocaman gülümsediğini fark etmemiştim.

Yaklaşmışım, daha sert, daha hızlı vuruyor ve nefesimi kaybediyordum. Nefesim derin kesiklerle gelmeye başladığında dudakları benimkini bıraktı ama yumruğunu saçlarımdan ya da ağzını benimkinden çekmedi.

"Becer beni bebeğim," diye mırıldandı kolu etrafımdan çekilirken ve eli aramıza girerken.

"Unh-hunh," diye mırıldadım, konuşamıyordum, tamamen başka bir şeye odaklanmışım.

Dudaklarının benimkinin altında hareket ettiğini hissettim ve sırtışını fark etmedim çünkü parmağı tam yerine denk gelmişti. Kalçalarım kıpırdadı ve daha da hızlandım, iki elim de saçlarında yumruk olurken ağzında nefes alıp inledim.

"Tanrım, Laurie, harikasin amına koyayım," diye homurdandı ve başladı.

"Geliyorum bebeğim," diye fısıldadım.

"Hissediyorum," diye mırıldandı. "Bırak beni, Ace."

Sırtım kamburlaşarak kendimi bıraktım ama saçlarımdaki yumruğundan kaçamadım ve ağzımı tekrar kendi ağzına doğru zorlayarak iniltimi içine çekti.

Orgazmın ortasında kendimi sırtüstü yatarken buldum ve o bana vuruyordu, ona binerken başarabileceğimden daha sertti ve harika hissettiriyordu. Dizlerimin arkasındaki elleri onları yukarı çekti, sonra baldırlarımı sırtının etrafında kıvrılmak için salladı. Elleri kalçalarımın doğru kayarken, onları yukarı kaldırırken ve daha sert ve daha hızlı iterken, homurtuları ağzıma karşı titreşirken tüm uzuvlarımla sıkıldım ve tutundum.

"Becer beni bebeğim," diye fısıldadım orgazmımın azalan sancıları içinde ve dişlerim alt dudağını ısırırken, bana çarptı ve alçak sesle inledi.

İkimizin de kendine gelmesi biraz zaman aldı ve Tate kendine geldiğinde kafasını kaldırdı ve ağırlığının bir kısmını ön koluna verdi ama

içimde sabit kaldı. Elini kaldırdı ve o izlerken parmakları başımın yan tarafındaki saçları karıştırdı. Parmakları dışarı çıktı ve gözleri gözlerime gelirken saç çizgim boyunca amaçsızca süzüldü.

"İlginç olacak..." dedi usulca.

"Ne?" Devam etmeyince ben sordum.

Dudakları seğirdi. "Sana düzenli olarak verdikten sonra nasıl olacaksın."

"Tate," diye uyardım. Pastırmalı ve ketçaplı sandviçleri çıtır çıtır pastırmayla doldurup ketçapla yüklediği için kendimi son derece yumuşak hissediyordum, yemek sonrası orgazmdan bahsetmiyorum bile. Sinir bozucu olmasına ihtiyacım yoktu.

Konuştugu yerde ağzı benimkine dokunmak için hareket etti. "Normalde de böyle ateşlendiğini öğrendim Laurie... Kahretsin. Seni yatağa zincirleyeceğim bebeğim."

Ağzının benimkine karşı gülümsediğini hissettim. Kibir.

"Tate."

"Bu sefer uzun bir perhizden dolayı suçlayamam."

"Tate -"

"**B a n a** yine saldırdın," dedi başını yarım santim uzaklaştırarak.

"Peki sen kışkırtılmış o!" I vuruldu Geri. "Tüm o..." Tereddüt ettim, "şeylerden önce."

"Tüm o önceki şeyler mi?" diye tekrarladi ve gözlerinin dans ettiğini yakından gördüm.

Gözlerim kısıldı.

"Sen bir alaycısın Tatum Jackson," diye suçladım.

Başını arkaya atıp kahkahalar atarken aynı zamanda bizi yuvarladı, kollarını bana doladı, şaftı içimden kaydı ve sırt üstü yattı, ben de onun yanına.

Bir dirseğimin üzerine kalktım, bir elimi göğsüne koydum ve ona ters ters baktım.

"Bence sen kibirli olabilirsin," dedim ve solan kahkahasının arasından bana odaklandı, eli

Saçlarımı karıştırmak için yukarı kalktı, parmakları kıvrıldı ve beni ona yaklaştırmak için oraya baskı yaptı .

"Pislik eski sevgilin için mi böyle yapıyorsun?" diye sordu.

"Seninle yatakta çıplak yatarken Brad'le seks hayatımı tartışmak istemiyorum," diye tersledim.

Sırıttı. "Sen yapmadın."

"Kibirli." Ben hâlâ tersliyordum ama o kıkırdamaya başladı.

"Yaşlı karım bana saldırıp dururken öyle olmamak zor.

Tanrım, Ace, hiçbir kadın beni bu kadar sert sikmemiştir."

Aman Tanrım. Havalı ve elde edilmesi zor olmak konusunda iyi değildim. Cadaloz gibi davranmamakta da iyi değildim.

Başımdaki elini çektim ve sırtüstü düşerek çarşafı vücudumun üzerinden çekmek için uzandım.

Tate bana doğru yuvarlandı ve bir dirseğinin üzerinde ayağa kalktı, eli kayarak çarşafı karnıma sarılmış bir kol haline geldi.

Tavana baktım ve aklımı başıma toplamaya çalıştım.

Varlığını görmezden gelmeme rağmen sesini duydum (bir nevi, görmezden gelmek zordu, gerçekten sadece ona bakmıyordum).

"Hoşuma gitti, bebeğim."

"Unh-hunh," dedim tavana doğru.

Sakalını çenemde hissettim, burnu kulağımı okşuyordu. "Çok sıcak."

"Mm," diye mırıldandım.

"Hiç daha iyisi olmamıştı," diye mırıldandı kulağıma, başım onunkinden ayrıldı ve ona bakabilmek için iki büklüm oldum.

"Asla mı?" Fısıldadım.

"Hayır," diye cevap verdi, kolu etrafımda daha da kıvrıldı, beni yanıma ve vücuduna çekti. "Kadınlar erkekler için böyle patlar, lanet olsun, Ace." Çekilmeden önce ağzı benimkine dokundu. "Bana verdiğin gibi o pisliğe vermediğini bu şekilde biliyorum. Sen yaptın, o asla..."

Konuşmayı kesti, başı yukarı kalktı ve eğildi. "Ne yapmasına imkan yok?" Ben sordum.

Tate'in çenesi sarsıldı ve gözleri kısıldı.

Tate'in ne yaptığına pek dikkat etmiyordum. Niyetim vardı. Bir cevap istiyordum çünkü bu cevap önemliydi. Ne Neeta'yla ne de başka biriyle daha iyisini yaşamadığını öğrenmem kadar önemliydi.

"Tate, ne yapmasına imkan yok?"

"Kahretsin," dedi aniden ve yataktan yuvarlandı. "Orada kal," diye emretti ve kot pantolonunu kapıp giymeye başladı, ben de çarşafı göğsüme çekerek doğruldum. "Kıpırdama, geri geleceğim."

"Ne?" diye sordum. Odada etrafıma bakınarak sordum. "Tate -" Ama odadan çıkarken hâlâ kot pantolonunun düğmelerini ilikliyordu.

"Ne oluyor?" Arkasından kapattığı kapıyı sordum.

Orada oturmuş, kapıya bakıyor ve az önce ne olduğunu merak ediyordum.

Sonra sesleri duydum. Tate'in misafirleri vardı. Eve yaklaştıklarını duymuş olmalıydı. Evine sadece bir kez gitmişim, sesleri bilmiyordum ve onun söylediklerine odaklanmışım. Hiçbir şey duymamışım.

Sonra seslerin yükseldiğini duydum, erkek sesleriydi, biri Tate'in diğeri...

Sonra Wood'un "Benimle taşak geçiyorsun!" diye bağırdığını duydum. Sonra büyük bir gürültü duydum.

Hiç düşünmeden çarşafı geriye attım ve yataktan fırladım. Oturma odasından endişe verici sesler gelirken, çılgınca üzerimi örtecek bir şeyler aradım. Tate'in tişörtünü kaptım ve üzerime geçirdim. İç çamaşırlarımı buldum ve onları giydim, kapıya doğru giderken onları çekiştirirken zıpladım, sektim ve koştum.

Koridordan aşağıya koştum (üç yatak odası, bir banyo, Tate'in odasında büyük bir banyo vardı, hiçbirini keşfetmeye zamanım olmamıştı) ve Tate ile Wood'un ölümcül bir savaşa kilitlendiğini ve oturma odasının bir savaş alanına dönüştüğünü görmek için oturma odasına girdim.

O ana kadar, hayatımda hiç iki erkeğin kavga ettiğini görmemiştim, aptal olanları bile.

Ama ne Tate ne de Wood korkak değildi ve benim tecrübesiz gözlerimle ikisi de geri çekilmiyordu.

Çaba homurtuları ve kan vardı.

"Kesin şunu!" Çığlık attım, Tate Wood'un çenesine vurdu ve kesik dudağından kan fışkırdı, midem bulandı aynı zamanda ciğerlerim dondu. Oksijeni içime çektim ve

Wood Tate'in kaburgalarına vurduğunda, Tate'in vücudu darbeden dolayı sarsıldı ve "Dur!" diye bağırdı.

Yine hiç düşünmeden, Wood'un savurduğu darbeye doğru koştum, Tate eğildi ve Wood'un darbesi şakağıma indi.

Yıldızlar gördüm, acı kafatasıma yayıldı ve doğruca ellerimin ve dizlerimin üzerine yere düştüm. Başım o kadar çok dönüyordu ki ön kollarıma kadar inmek zorunda kaldım ve başımı avuç içleri yere bakan ellerimin arkasına yasladım.

"Laurie," dediğini duydum Wood'un uzaklardan, sesi şiddetli acının etrafında oluşan sisi zar zor delip geçiyordu.

"Ona buz getir," diye emretti
Tate. "Bebeğim -" Wood
nazikçe söyledi. "Buz!" Tate
ısırdı.

Sonra sırtımda bir el vardı ve parmaklarımin saçlarımin yüzümden çekip enseme gezdirdiğini hissettim.

"Ace," diye seslendi Tate.

Cevap vermedim, göz kırpmakla
meşguldüm. Tate sessizce, "Bebeğim,
doğrul," dedi.

"Um..." Kibarlık olsun ve hayatta olduğumu bilsin diye mırıldandım.

"Laurie, bebeğim, bana bir iyilik yap ve otur," diye ısrar etti Tate.

Nefesimi çekip doğruldum, sol elim şakağımin tutmak için yukarı kalkarken arkamı baldırlarıma yasladım.

Tate'in yüzünü gördüm.

"Elini çek."

"Um..." Sis dağılıyor ve acı azalıyor olsa da kafam karışmış bir şekilde tekrar mırıldandım.

"Laurie, görmem lazım."

Elimi bıraktım. Yanağıma geldi ve başımı dikkatlice yana eğdi. Eli yukarı kaydı ve başparmağı şakağımin hafifçe yokladı.

Dokunduğunda irkildim çünkü canım çok yanmıştı. Acının dışında tek düşünebildiğim, bu ikisinin tekrar tekrar

Arkalarında böyle bir güç varken darbe alıp ayakta kalmaları tam bir mucizeydi.

Wood'un "Buz," dediğini duydum ve başımı arkaya eğip ona göz kırptım.

Hem endişeli hem de kızgın görünüyordu. Dudağı kesilmişti ve hâlâ kanıyordu. Elmacık kemiğinin etrafında kızarıklık vardı. Ertesi gün gözleri moraracaktı.

"Ayağa kalkabilir misin?" Tate sordu ve gözlerim ona döndü.

Yanımda çömelmişti. Burnundan sakalına sızan kan damlacıkları vardı. Bunun dışında iyi görünüyordu.

"Evet," diye fısıldadım ve Tate'in eli kolumda ve kalçamda beni desteklerken ayağa kalktım.

Ayağa kalktım ve sabit durdum. Sonra derin bir nefes aldım.

Tate Wood'a döndü, elindeki buzu aldı ve sonra bana geri dönerek buzu kaldırıp şakağıma hafifçe bastırdı.

"Laurie," diye seslendi Wood, gözlerim ona kaydı ve zihnim keskin bir şekilde odaklandı.

"Bana hasta olduğunu söylememiştin," diye fısıldadım, elim buzu Tate'ten devralmak için yukarı kalktı. Eli buzu tutmama izin verdi, yanıma geldi ve bir kolunu belime doladı.

"Lauren, ben -" Wood başladı.

"Sen ne?" Hâlâ fısıldayarak araya girdim. "Bana hikâyenin tamamını anlatmadın Wood."

"Bebeğim, bir sebebi var."

"Gerçekten mi?" diye sordum. "Benden bir şeyler saklayan bir adamla on yıl geçirdim Wood. Aynı şeyi yapacak başka bir adamla bir ilişkiye başlamayacağım."

Wood'un kolları göğsünde çaprazlaştı, yüzündeki nezaket kayboldu ve başını Tate'e doğru salladı. "Sana her şeyi anlattı mı?"

"Zamanımız olmadı," diye hatırlattım ona. "Babam hasta, Tate'in çalışması gerekiyor. Bana her şeyi anlatmadın"

Sen ve ben, Wood, zamanımız vardı."

Ve yaptık da. Ben onunla yemek yiyordum, yemek molalarım da dahil olmak üzere molalarımı onunla paylaşıyordum, yatağında sarmaş dolaş oluyorduk. Zamanımız vardı.

Son üç haftadır kendimi bir topuk gibi hissediyordum çünkü ben iyi bir insandım ve Wood'a yaptığım şeyle yaşamak bana zor geliyordu. Tate'in bisikletinin arkasında olmamın benim için ne anlama geldiğini bildiği için yaptığı şeyin de hoş olmadığı aklıma gelmemiştir.

"Bu şekilde olduğu için üzgünüm," dedim ona, hâlâ nazik davranarak. "Keşke olmasaydı."

"Ben de öyle," diye hemen kabul etti ve ben ona göz kırpıp aniden gidişine şaşırırken doğruca uzaklaştı. Kızacağını ya da en azından "Tate'le oturma odasında kavga edip kafana yumruk attığım için bir mağara adamı gibi davrandığım için özür dilerim" gibi bir şey söyleyeceğini düşünmüştüm.

Vücudum onu izlemek için hareket etti ve Tate'inki de benimkiyle birlikte hareket etti.

Wood hâlâ açık olan sürgülü cam kapının önünde durdu ve gözlerini bana dikerek döndü.

"İyi bir kadına bu saçmalıkları yükleyemezsin, bebeğim. Öğrenirsen, bilirsin. Ona bir şans verirsin, onu derinden yakalarsın, sonra da o boku onun üzerine atarsın," dedi Wood ve ciğerlerimin tekrar donduğunu hissettim ama daha bitirmemiştir. Başını Tate'e doğru salladı ve devam etti, "Sana benim hakkımda bir şeyler anlatacak, eğer henüz anlatmadıysa. Ve hepsi de doğru. Ama sana karşı hiçbirisi doğru değildir."

Sonra kapıyı kapatma zahmetine bile girmeden gecenin karanlığında kayboldu.

Motosikletinin kükremesini duyarken bile karanlığa bakakalmıştım. Tate beni bıraktı ve kapıya doğru yürüyüp kapıyı kapattı.

Dönüp bana doğru gelmeye başladığında, gözlerim onunkilere kaydı.

"Neden bahsediyordu?" diye sordum.

"Hadi seni yatağa götürelim," diye yanıtladı Tate.

"Tate," dedim önümde durduğunda.

"Yat bebeğim," diye tekrarladı. "Senin uzanman ve benim de temizlenmem gerekiyor."

Bu durumda ne yapacağımı bilmiyordum. Tate'in bu kadar ketum davranması sabrımı taşıyordu. Oturma odasında benim gibi bir eski erkek arkadaşıyla, Tate'in evinin duvarında resmi asılı olan bir adamla, eskiden arkadaşı olan bir adamla, eskiden kız kardeşi olan bir adamla kiran kırana bir kavga etmişti. Şimdi ikisi de doğru değildi ve Tate bu konuda konuşmuyor, benimle paylaşmıyordu. Kendime şirretlik yapmamamı söylemiştim, bunu mahvetmek istemediğime karar vermiştim.

Nasıl devam ettim?

"Az önce Wood'la oturma odanızda kavga ettiniz," dedim temkinli bir şekilde.

Yanıma geldi ve bir kolunu belime dolayarak beni ileri doğru itti.

"Uzun zaman oldu," diye mırıldandı.

"Bu benimle ilgili değildi," dedim ve Tate ikimizi de koridorun ağzında durdurdu.

Başımı kaldırıp ona baktım ve yüz hatlarında gördüğüm öfke karşısında nefesimi tuttum.

"Evet Lauren," dedi ve sesi hırıltıya benziyordu, "her şey seninle ilgili."

Hırlamaya cesaret ettim ve sessizce sordum, "Bu nasıl olabilir? Böyle bir şeyin uzun zaman önce olması için yeterince uzun süredir buralarda değilim."

"Uzanman gerek," diye tekrarladı Tate ve bunu yapmanın sabrını zorladığını söyleyebilirdim.

"Tate -"

Tate nefesini tıslayarak verdi ve ben de konuşmayı kestim. "Bir araya getir Lauren, en azından bir kısmını," diye talep etti, kesinlikle gergin bir sabırla.

"Pardon?" Kesinlikle şaşkınlıkla sordum.

"Hayatım boyunca üç kadın bisikletimin arkasına bindi. Biri hayatımı mahveden kız kardeşıydı. Biri onun

Hayatımı mahveden eski sevgilim. Şimdi de onun yatağında olan sensin."

Tüm bunlar benim için hiçbir şekilde bir araya gelmedi çünkü tıpkı Wood'da olduğu gibi, kemiklerim vardı ama etim yoktu.

"Tate -"

"Bebeğim, Tanrım," diye kırıptı. "Az önce şakağına güçlü bir yumruk yedin. Burnumdan kan sızıyor. Bunu daha sonra konuşabilir miyiz?"

Artık sabrı tükenmişti, kendini kaybetmişti. Bunu vücudunun çizgilerinden ve yüzünden okuyabiliyordum.

Yine de, bu korkutucu olsa da, Tate'ten yayılan o korkutucu enerji bana yönelmiş olsa da, ona bunu daha sonra konuşamayacağımızı söylemek istedim. Ona bunu kesinlikle şimdi konuşacağımızı söylemek istedim.

Ama bir şey beni durdurdu ve onun yerine fısıldadım, "Tamam, Kaptan."

Bölüm On Dört

Kendi Bela Markanız

"Ve bunların hepsi doğru. Ama hiçbiri senin için doğru değildi."

Gözlerim açıldı ve karanlık yastık kılıfına baktım.

Tate'in yatağında Tate ile birlikteydim ama o çok uzaktaydı. Buster'ın küçük bedeninin aramızdaki örtüyü ağırlaştırdığını hissedebiliyordum.

Çok sık birlikte uyumamıştık ama her yattığımızda ya Tate bana sarılıyor ya da ben onun sırtına sokuluyordum.

O gece değil.

Konuşmamızdan sonra beni yatağa götürdü, içine girmemi sağladı ve buzu olabildiğince uzun süre tutmamı emretti. Hava iyice soğuduğu için bu zordu ama Tate hâlâ çok kızgın görüldüğü için de rahatsızdım.

Tate banyoda temizlenirken ben de buzu başıma tutarak orada uzanmıştım. Buster, Tate çıkana kadar banyoda ona eşlik etti ve sonra tek kelime etmeden yatak odasını terk etti, Buster da peşinden zıpladı. Tate'in mobilyaları düzelttiğini duydum ve Buster geri geldi, belli ki Tate mobilyaları düzeltirken etrafta dolaşmaktan pek hoşlanmıyordu. Buster yatağa sıçradı ve yanıma kıvrıldı, onu tırmaladım, koridorda ışıkların söndüğünü gördüm ve Tate geri geldi.

Kot pantolonunu çıkardı ve yatağın kendi tarafına geçti. Işığı söndürdü ve bana doğru hareket etmedi, bana dokunmadı ya da benimle konuşmadı. Bir kolunu başının arkasına koyarak sırt üstü uzandı, Buster beni bıraktı, karnımın üzerinden yürüdü ve Tate'e doğru kıvrıldı.

Elini başının arkasından çıkardı ve Buster'ı ovmaya başladı.

Sonra alçak ve tehditkâr bir sesle, "Sana olduğun yerde kalmanı ve hareket etmemeni söylüyorum Ace, bir dahaki sefere ne dersem onu yap," dedi.

Karanlıkta gözlerimi kırıştırdım, hareket eden tek şey göz kapaklarımdı. Vücudumun geri kalanı hareketsizdi.

Orada hoşuma gitmeyen çok şey vardı. Birincisi, Tate yine bana ne yapmam gerektiğini söylüyor ve oturma odasında yumruk yumruğa kavga ederken bile bunu yapmamı bekliyordu! İkincisi, oturma odasındaki bir kavgayı ayırırken bana söylediği şeyi yapmadığım için dayak yememin benim hatam olduğunu ima etmesi! Son olarak, Tate yine bana ne yapmam gerektiğini söylüyordu ve bunu yapmadığım için açıkça çileden çıkmıştı.

Arabam yanımda olsaydı, kalkıp giyinir ve hemen arabama giderdim.

Onu da sikeyim, onu da sikeyim!

Otelde kalmam daha iyiydi. Ortalamanın altındaydı ama Ned ve Betty bana asla ne yapacağımı söylemediler ve bir havuzları vardı.

Ama tepelerdeki bir evde mahsur kalmıştım. Geceydi, karanlıktı ve eve dönüş yolum yoktu.

Onun yerine yataktan kalkıp banyoya gittim, damlayan buzu lavaboya döktüm, Wood'un buzu koyduğu mutfak havlusunu durulayıp sıktım ve havlu askısına astım. Sonra yatağa geri döndüm ve yan yattım, sırtım Tate'e dönük olacak şekilde döndüm ve gözlerimi kapattım.

Benden çok önce uykuya daldı ve hala bana sarılmadı ya da bana uzanmadı.

Görünüşe göre Tatum Jackson uykusunda bile sinirli olabiliyormuş.

Sonunda uykuya daldım ve söylediği sözler kafamın içinde dolaşırken iki kez uyandım. Her iki seferde de uyumayı başardım ama bu sefer Wood'un sözleri, anlamadığım ama derinlerde bir yerde çok büyük bir anlam ifade ettiğini bildiğim sözler aklımdan geçerken uyumayacağımı biliyordum.

Pozisyonumu sırtıma, sonra göbeğime, sonra diğer tarafıma ve son olarak da yan ve göbek kombinasyonuna göre ayarlamaya çalıştım.

Hiçbir şey yapmıyorum.

Kıpırdanmalarımınla Tate'i uyandırmak yerine dikkatlice yataktan kalktım ve aynı dikkatle yatak odasından geçip koridordan oturma odasına doğru yürüdüm. Doğruca kanepeye gittim, bacaklarımı uzattım, battaniyeyi üzerime çektim ama vücudumun üst kısmını pencereye doğru çevirdim. Kollarımı kanepenin arkasında kavuşturdum, çenemi onların üzerine koydum ve pencereden dışarı baktım.

Ay ışığı ağaçları ve teraslı bitkileri gümüş rengine bürümüştü.

"İyi bir kadına bu saçmalıkları yükleyemezsin, bebeğim. Öğrenirsen, bilirsin. Ona bir şans verirsin, onu derinden yakalarsın, sonra da o boku üzerine atarsın."

Gözlerimi kapattım ve gümüş yamaç siyaha döndü.

"Bunu yapalım ve mahvetmeyelim. Wood hakkında sonra konuşuruz. Olur mu?"

Gözlerimi açtım ve asi, dağınık ama Tate'in elleriyle dikilmediğini bildiğim bitkilere ve çiçeklere baktım.

"Bunu anlamıyorsunuz çünkü Wood'u tanıyorsunuz. Ben Wood'u tanıyorum. Güven bana, Wood'u tanısaydın,

anlardın ve

ona bir bok borçlu olmadığını biliyorsun."

Dudağımın titrediğini hissettim.

"Bisikletinin arkasına tekrar binmeden önce bilmeniz gereken şey, Tate Jackson'ın da bir çöp olduğudur."

Başımı çevirdim ve altı kişilik yemek masasına baktım.

Bir bekârın altı kişilik yemek masası olur mu? Hiç sanmıyorum. Tate bana akşam yemeği partileri veren bir adam gibi gelmedi.

Belki poker oynuyordu. Tate bana bir adam olarak çarptı poker partileri düzenleyebilir.

Gözlerim bitkilere geri döndü.

"Hayatım boyunca üç kadın bisikletimin arkasına bindi. Biri hayatımı mahveden kız kardeşiydi. Biri eski sevgilisiydi, o da hayatımı mahvetti. Şimdi de onun yatağında olan sensin."

Bitkilere baktım, sadece onlara bakarak bile bunu biliyordum.

Neeta ya da Bethany orada yaşamıştı ya da yaşamadıysa bile içlerinden biri oraya damgasını vuracak kadar uzun süre buradaydı. Hayatını mahveden iki kadın.

Şimdi,

ben.

Onun

"tipi".

Hayatını mahvedecek bir tip mi?

Gerçekten, Tatum Jackson gibi bir adamın benimle ne işi vardı? Mini etek giyen, otel randevularını heyecanlandıran Neeta, evet. Çılgın Bethany, bilmiyordum. Ben, anlamadım.

Aslında, yakışıklı, nazik konuşan Wood'un benimle ne işi vardı?

Aklım garajın ön avlusundaki o sabaha gitti.

Tate bana "Benim motorumdasin," diye homurdandı.

Wood, Tate'e, "Kız Stang'in içinde," diye homurdandı.

Benim için kavga ediyorlardı çünkü yaptıkları buydu. Tate ne derse desin, benim yüzümden değildi.

Bunu düşündüm.

Kötü niyetli falan değilim ama Carnal'da çok fazla kadın yetenek yoktu. Aralarında en iyisi Krystal'dı ve Bubba ile birlikteydi, ayrıca Wendy de vardı ama o Tyler ile birlikteydi ve Wood ya da Tate için çok gençti.

Bir süredir buralardaydım, Carnal'da nelerin mevcut olduğunu görmüştüm ve böyle erkekler için, Jonelle'in biraz sapıkça yoluna gitmek istemedikleri sürece hemen hemen her şeydim ve bunlardan birçoğu vardı, bazıları çok hoş olsa da, yine de biraz sapıklardı, bu yüzden muhtemelen Krystal, Wendy ya da barda ya da kasabada tanıştığım ve alındığını bildiğim diğer havalı motorcu bebekler gibi alınmadılar. Ve belli ki o adamların hiçbiri bunu istemiyordu.

Kanepenin koltuğuna tamamen yerleştim ve battaniyenin altına kıvrıldım, battaniyeyi omzumun üzerinden yukarı doğru çektim ve dizlerimi göğsüme çektim. Yastık olmadığı için kolçağı başım için kullandım. Şakağım zonkluyordu ama onu ararken görmezden geldim, onu çağırmaya, fısıltısını duymaya çalıştım çünkü buna ihtiyacım vardı.

"Tatlı rüyalar, bebeğim."

Tate'in bana bunu söylediği anı aklıma geldi, göz kapaklarım düştü ve uykuya daldım.

* * * * *

Battaniye kaybolduğunda ve bedenim hareket ettiğinde uyandım. Bedenim hareket etmeye devam ederken gözlerim açıldı.

Güneş doğmuştu ama alçaktı, çok erken bir şafaktı, ancak görebilecek kadar ışık vardı.

Tate'in kollarına sarılmıştım.

"Tate?" Fısıldadım, elim göğsüne gitti, sallanan kolum omuzlarına dolandı.

"Sessiz ol," diye

hırladı. Uh-oh.

"Tate," diye tekrar fısıldadım.

"Kapa çeneni, Ace," diye tekrar homurdandı.

Başımı kaldırıp onun öfkeli ve sert profiline baktım ve en azından beynim tamamen yerine gelene kadar sessiz kalmaya karar verdim.

Uyan.

Beni yatağına götürdü ve içine soktu, beni takip etti, sinir bozucu bir şekilde yorganı çekti ve sonra beni vücudunun altına çekti. Ya da şöyle demeliyim, beni vücudunun altına sıkıştırdı. Ben sırtüstüydüm, o çoğunlukla benim üzerimdeydi, ağır kalçası her ikimin de üzerine atılmıştı, kolu beni belimden sıkıca tutuyordu, yüzü başımın yanındaki saçlarıma değiyordu, ağırlığı beni yatağa bastırıyordu.

"Um..." Ben başladım.

Sözümü kesti. "Bana doğru kıvrıl."

"Pardon?" diye sordum.

"Sırtım," diye cevap verdi.

"Um..." Durakladım ve tekrarladım, "Pardon?"

"Lanet olası sırtıma kıvrılıyorsun Lauren," diye bağırdı ve belime doladığı koluyla beni sertçe sıktı.

"Ben... uh..."

"Kızgın," diye bitirdi. "O şekilde uyanmadığın sürece yatağa kızgın gidebilirsin," dedi, sanki bu kanla yazılmış bir kuralmış gibi, tüm erkek ve kadınların işkence tehdidi altında uyması gereken bir kuralmış gibi beni bilgilendirdi, ancak tam da bunu yapmış gibi görünüyordu. "Gecenin bir yarısı kalkıp yatağımdan sürünerek başka bir yere işlemeye gitmeyeceksin."

"Ben... um..." Nefes aldım, "Aslında öyle bir şey yapmadım. Uyuyamadım ve huzursuzdum, bu yüzden -"

"Bunu da yapmıyorsun," diye açıkladı.

"Ne?"

"Uyuyamazsın, burada uyuyamazsın. Başka bir yere gidemezsin."

"Ama seni uyandırmak istemiyorum."

"Beni uyandırırsan seni beceririm ya da sen tekrar uyuyana kadar konuşuruz. Lanet olası yataktan gizlice kaçamazsın -"

"Gizlice girmedim," diye sessizce sözünü kestim.

Beni görmezden geldi. "Ya burada uyursun ya da burada uyumadan yatarsın."

"Sen..." Tereddüt ettim ve tekrar başladım, "sizi rahatsız etmek istemediğim için kızgın mısınız?"

"Çok hızlısın bebeğim," diye alaycı bir şekilde mırıldandı ve belimi bir kez daha sertçe sıktı.

"Tate -"

"Üç hafta, seni becerdikten, tadını, nasıl hissettiğini, boşalırken çıkardığın sesleri öğrendikten sonra, üç haftadır yoldayım ve elimde olan tek şey her gece telefonda birkaç dakika senin sesin. Seni sikmek, tek düşünebildiğim bu, bir ergen gibi, geceleri karanlıkta, lanet olası kafamdaki tek şey bu. Bu yüzden mastürbasyon yapıyorum, bunu kesmeyi umuyorum, ama hiçbir şey seninle kıyaslanamaz." Bu itiraf üzerine nefesim kesildi ve konuşmaya devam etti, "O zaman uyuyamadığını biliyorum, bu yüzden uyuyup uyumadığını merak ederek uyuyamıyorum. Bu boktan şey beni mahvediyor ve eve geldiğimde her şey bitmiş oluyor. Evime geldiğin ilk gece yatağımdan sıvışıp kanepede uyuyorsun. Bu ne lan?"

"Nazik olmaya çalışıyordum," diye bilgilendirdim onu. "Başarısız oldun, Ace," diye beni bilgilendirdi.

Kan dolaşıma bir ürperti sızdığını hissettim. "Sen hangisisin?" Fısıldadım.

"Ne?" diye sordu.

"Sen iyi bir adam mısın, benimle ilgilenen tatlı bir adam mısın yoksa bir tür pislik olan bu adam mısın?"

Cevabı anlıktı. "İkisi de benim bebeğim. Senin için buna alışmak."

İşte, başka bir emir. Bir ültimatom bile değil. Sadece, "buna alışın".

"Tate -" Ben başladım.

"Çok basit, Lauren. Benim yatağımdasın ya da benim o l d u ğ u m herhangi bir yataktasın, oradan ayrılmayacaksın."

"Ama -"

"Bunu anlamak zor olmasa gerek." "Tate -"

"Artık biraz uyuyabilir miyim?" diye sordu başka bir sıkıştırmada ve bu konuşmayla işinin bittiğini anlayabiliyordum.

Böylece konuşma bitmiş oldu. "Evet," diye fısıldadım.

Ve yapabiliirdi çünkü yaptı. Yapamayan sadece bendim. Ya da en azından biraz zaman alacaktı.

* * * *

Boş bir yatağa uyandım.

Sırtımı döndüm, oturmak için doğruldum ve saçlarımı yüzümden çektim. Pencerede bir hareket gördüm ve uykulu bir şekilde Tate'in güverte boyunca balkon alanına doğru yürümesini izledim.

Gözden kaybolduğunda, parlak güneş ışığına baktım. Sonra yorgani arkaya attım, yataktan kalktım ve pencereye doğru yürüdüm. Dışarı ve sağ tarafa baktığımda Tate'in kot pantolon ve dar, asker yeşili bir tişört giymiş, kemersiz, ayakkabısız, korkuluklara çekilmiş bir çim sandalyede oturduğunu gördüm. Sandalyede kambur duruyordu, ayakları yukarıda parmaklığa dayanmış, bileklerinden çapraz yapmıştı. Ormana doğru bakıyor ve kahve içiyordu.

Saçları ıslaktı ama kıvrılıyor ve Colorado'nun kurak ikliminde hızla kuruyordu.

Görünüşe göre ben Tate olmadan duş alamıyordum ama o bensiz alabiliyordu.

Rakamlar.

Olabildiğince sessiz bir şekilde yemek alanına doğru yürüdüm ve çantamı Tate'in düşürdüğü yerden alarak Tate'in banyosuna götürdüm. Buster benimle geldi ve ben saçlarımı at kuyruğu yapıp aynada yüzümü incelerken ayak bileklerimin etrafında süzüldü.

Şakağında morumsu mavi bir morluk vardı ama neredeyse hiç şişlik yoktu. Sıkıcı bir ağrı da vardı ama sadece düşündüğümde oluyordu. Dişlerimi fırçaladım, diş ipi kullandım ve yüzümü yıkadım. Sonra eğilip Buster'ı kucağıma aldım ve ben nemlendirici, pudra, allık ve rimel sürerken bana eşlik etsin diye makyaj masasının üzerine koydum.

Bunu yaparken beni izledi, kuyruğu tezgâhın kenarından sarkıyor ve sallanıyordu, gözleri kırpışlıyordu ama meraklıydı. Bu Buster için yeniydi. Tate belli ki nemlendirmiyor ya da makyaj yapmıyordu.

Sonra kot pantolon ve kızlara uygun, soluk patlıcan rengi, arkasında siyah kanatlar olan bir tişört giydim. Aslında bana göre değildi ama Wendy onu buldu, denememi sağladı ve gerçekten üzerime tam oturdu, arkadaki kanatları sevdim, Biker Babe! diye bağırıyorlardı, ben de aldım. Bunun altına siyah dantelli mor iç çamaşırımı giydim.

Buster'ın hiçbir şey yapmak istemediği bir aktivite olan her şeyi topladım ve bunu biliyordum çünkü banyodan zıplayarak çıktı.

Yatak odasına geri döndüm ve yerdeki kıyafetlerimi toplayıp onları da çantama attım. Normalde yatağı toplardım ama Tate'in odasında bunun bir anlamı yoktu. Yerler kıyafetlerle doluydu, komodinlerin ve şifonyerin yüzeyleri de hayatından (muhtemelen ceplerinden) arta kalanlarla kaplıydı - bozuk paralar, makbuzlar, kâğıt parçaları. Ortalığı toplamamanın bir anlamı yoktu.

Odadan çıktım, koridordan geçip çamurluğa kadar yürüdüm ve çantamı garaj kapısının yanına bıraktım. Sonra mutfağa girdim ve dolaplarda kupa aradım. Dün gece bulaşıkları yıkamamıştık. Pastırma yağı hâlâ tavadaydı. Tabaklar lavaboda.

Onları da toplamadım, çünkü çoğunlukla sürgülü cam kapının açıldığını duydum.

Dönmedim. Cezveye gittim ve doldurmaya başladım.

Sakallı dudakları boynumda hissettiğimde ve bir kol kaburgalarım dolandığında bardağım büyük ölçüde dolmuştu.

"Günaydın bebeğim," d i y e mırıldandı Tate sırtımı önüne çekerken tenime karşı.

"Günaydın," dedim kahveye ve cezveyi filtrenin altına geri koydum.

"Dışarı çık ve benimle güvertede otur," diye emretti, dudakları kulağımın hemen altındaydı, yumuşak sözleri

Kalbim kırık olmasaydı (tamam, belki bu bir emir olarak dile getirilmiş bir davetti ama esasen kalbim kırık olduğu için hiç havamda değildim) lezzetli olacak bir şekilde oradaki hassas ten.

"Teşekkürler ama beni eve götürmen gerekiyor," dedim ona. "Yüzmeye git."

Tate'in vücudunun hareketsizleştiğini hissettim.

Konuşmadı, ben de kahve makinesine sordum, "Beni bırakabilir misin? Süte ihtiyacım var."

Beni bıraktı ama sadece eli kupamın etrafında kıvrılabilsin, kulpunu parmaklarımdan çekebilsin ve kupayı tezgâhın üzerine koyabilsin diye. Onun kupası da ona katıldı, sonra elleri kalçalarımaya geldi ve beni çevirdi. İçeri girdi ve izin verdiği sınırlı alan nedeniyle kalçalarımı tezgâha bastırmaktan başka seçeneğim yoktu.

Ellerini iki yanımdaki tezgâhın üzerine koydu. Ona bakmak için başımı arkaya doğru eğdim ve beni incelediğini gördüm.

Bunu uzun süre yaptı, ben de tekrarlardım, "Tate, süt."

"Kıçında ne var bebeğim?"

Tamam, şimdi Tate'in sözde tatlı olduğu onca zaman boyunca halüsinasyon görüyor olabileceğimi düşünüyordum. O kesinlikle bir pislikti.

"Yok bir şey," diye yalan söyledim.

"Sadece kafeine ihtiyacım var." Gözleri yüzümde gezindi.

Sonra sesi nazikleşerek "Kestiriyor musun?" diye sordu.

"Pardon?" Ses tonu ve sorusu karşısında kafam karışmış bir şekilde karşılık verdim.

Tezgâhın üzerindeki elleri yanlarıma geldi ve sırtıma doğru kayarak beni kendisine doğru çekti, böylece beni vücuduna yasladı. Bu nedenle ellerimi onun pazularına koymaktan başka çarem yoktu.

"Yeterince uyumuyorsun, bebeğim." Sesi hâlâ yumuşaktı.

"Ne zaman yetişeceksin?"

"Yok," dedim ve buzdolabına doğru baktım. "Şimdi, eğer biraz alabilirsem -"

"Ace," diye sözümü kesti ve ben de ona döndüm. "Tate, biraz kahve istiyorum."

Beni görmezden geldi. "Herkesin uykuya ihtiyacı vardır." "Sana sürekli söylediğim gibi, ben buna alışkınım."

"Öyle mi?" diye sordu sanki bana inanmamış gibi.

"Evet," diye cevap verdim sabırsızlanıyormuşum gibi, ki öyleydim.

Eli sırtımdan yukarı doğru kayarken gözleri şakağıma kaydı ve sonra atkuyruğumun etrafından dolanarak parmakları başımın arkasında kıvrılmış halde durdu.

"Başın mı ağrıyor?" diye sordu.

"Sadece düşünürsem," diye cevap verdim.

"Morarmış," diye mırıldandı, gözleri hâlâ şakağımdaydı.

"O kadar da kötü değil," diye belirttim ve öyle değildi. Gerçekleştğinde ne kadar acı verdiği düşünüldüğünde bu şaşırtıcıydı ama doğruydı.

Bakışları benimkilere

kaydı. "Sorun ne Laurie?"

"Kahvemi aldıktan sonra hiçbir sorun

kalmayacak." "Neden otele geri dönmek

istiyorsun?" "İşe gitmeden önce yüzmek için."

"Şimdi güverte zamanı. Seni otele götüreceğim ve işten sonra buraya gelmeden önce yüzerken takılacağım."

Başımı salladım.

"İşten sonra buraya gelmeyeceğim," dedim ona.

Başımdaki parmakları gerildi ve vücuduma doladığı kolu sıkılaştı.

"Yine mi geldin?" diye sordu.

"İşten sonra buraya gelmeyeceğim," diye tekrarladım ve yüzü araştırmacı ve nazik halden biraz korkutucu bir hale dönüştü.

"Neden olmasın?"

"Annemi, babamı ve Carrie'yi arayıp kontrol etmem gerek. Her şeyin yolunda olduğundan emin olmalıyım. Birkaç gündür aramadım."

"Bunu burada

yapabilirsin." "Bu uzun
mesafe."

"Yani?"

"Uzun uzun konuşuruz. Pahalı olabilir."

"Bir süredir para sızdırıyordum, bebeğim, ama iki büyük maaş çeki aldım ve ondan önce yoksul değildim. Sanırım uzun mesafeli bir telefon görüşmesini karşılayabilirim."

Farklı bir strateji denedim. "Yüzerken beni izlemeni istemiyorum. Bu beni soğutur."

"O zaman sen yüzerken ben Ned'le takılırım." Yüzü yaklaştı ve sesi alçaldı. "Ve yüzdükten sonra duş alırken de seninle takılırım."

Başımı geri çektim.

"Tate, demek istediğim, biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var." Onun da başı geri çekildi ama kolu daha da sıkılaştı. "Ne oluyor lan?" diye fısıldadı.

"Yalnız zaman," diye tekrarladım.

"Sadece üç hafta yalnız kaldım, Ace," diye hatırlattı bana, sesi biraz korkutucu bir hale dönmüştü.

"Tate -"

"Laurie, önceki sorumu tekrarlayacağım. L a n e t olası kıçında ne var?"

Sözleri ve ses tonu karşısında ellerim refleks olarak onun pazılarını sıktı ve ona baktım.

Sonra ona söyledim. "Bu benim için işe yaramıyor."

Bir parça endişeyle gözlerinin kısılmasını izledim ve o karanlık, kötü enerjinin ondan kıvılcım çıkarmaya başladığını hissettim.

"Çalışmayan ne?" diye sordu.

Bir elimi pazusundan çektim ve elimi geri koyup her ikisine de baskı uygulamadan önce ona ve bana işaret ettim.

"Biz," diye cevap verdim.

Kalçalarım tezgaha geri döndü çünkü onları oraya bastırdı.

"Dün gece beni nefes alamayacak kadar sert sikerken işe yarıyor gibiydi," diye hatırlattı bana.

"Evet, şey..."

"Evet, peki ne?"

"Um..."

Eli saçlarımdan ayrılıp sırtımın üst kısmına dolanan bir kola dönuştü ve beni vücuduna daha sıkı çekti.

"Tanrım, Lauren, bir kez daha soracağım. Lanet olası kışında ne var?"

Bunun üzerine sinirlerime hakim olamadım, ki bu benim tek seçeneğimdi çünkü yapabileceğim diğer tek şey dün geceki kanepedeki düşüncelerimden ve sabahın erken saatlerinde yataktaki sahnemizden beri görmezden geldiğim gözyaşlarıma hakim olamamaktı.

"Sen bir pisliksin!" Ben de tersledim. "Evet, sinirleniyorum, öyleyim. Ne olmuş yani?"

Gözlerimin büyüdüğünü hissettim. "Yani?" Tekrarladım.

"Benim hakkımda bilmediğin bir şey değil, Ace."

"Bundan hoşlanmadım!"

"Öyle mi?" diye sordu ve ben cevap vermeden devam etti. "Ve tavrını kaybedip bir kaltağa dönüşmenden hoşlanmıyorum. Ama çoğu zaman tatlı ya da komik olduğun ya da aletimi sertleştirdiğin için buna katlanabilirim."

"İşte orada," diye işaret ettim, aynı zamanda pazılarına doğru iterek uzaklaşmaya çalışıyordum ama kolları çok sıkılaştı ve durdum.

"Ne?"

"Az önce bana kaltak dedin!"

"Bebeğim, Tanrı'ya yemin eder misin?" diye sordu sabırsız bir sesle. "Tanrı şahidim olsun ki!" Sesimi yükselterek tersledim.

"Bir sürtük olabileceğini bilmiyor musun?"

"Hayır, değilim. Normalde değilimdir. İçimdekini dışarı çıkarıyorsun."

"Yani ben sadece bir pislik değilim, seni sürtük yapan da benim," dedi.

"Evet," diye cevap verdim.

Başını arkaya yatırıp tavana bakarken bile kolları gevşemedi.

"Tanrım," diye mırıldandı.

"Bırak beni," dedim ve başı tekrar öne eğildi.

"Hayır," diye yanıtladı.

"Ve işte yine orada!" Anında ilan ettim.

"Ne?" diye kestirip attı, kollarıyla beni mini bir sarsıntıya uğrattı.

"Alfa erkeği olduğunuzu anlıyorum Kaptan, ama bana patronluk taslamak, yapmak istemediğim şeyleri yaptırmak? Bundan hoşlanmıyorum."

Yüzü yaklaştı. "Pekâlâ Ace, hepsini çıkar. Başka ne var?"

Yeterince, haddinden fazla dinlemiştim, bu yüzden ayak parmaklarımın üzerine kalktım ve onun da yüzüne yaklaştım. "Tamam Kaptan, işte başlıyoruz," diye başladım. "Neeta, Wood, Neeta, Wood ve belki biraz daha Neeta ve Wood!"

"Bunu genişletmek ister misin?" diye hırladı. "Ben genişletmiyorum Tate," diye tersledim.

Tate'in başı seğirdi ve hemen hikâyesine başladı. "Kendimi bildim bileli tanırım onu. Lisedeyken onunla takıldım. Kısmen güzel olduğu için, çoğunlukla da takıldığı için. Ben on yedi, o on beş yaşındaydı ve ben ilk değildi."

Neeta'nın on beş yaşında ilişkiye girdiğini (ve bu onun ilk ilişkisi değildi) öğrendiğimde nefesim kesildi. Ben bekâretimi yirmi bir yaşında, mezuniyet öncesi kardeşlik dansından sonra üniversitedeki sevgilimle kaybetmişim. İki yıldır birlikteydik ve beni lüks bir otele götürmüş, bana güller almış ve bunu yaptıktan sonra ölene kadar beni seveceğini söylemişti. Hala arkadaştık ve her yıl doğum günümde beni arardı ve her aradığında en az bir saat boyunca eski güzel günler hakkında birlikte gülerdik.

Neeta'nın on beş yaşında lüks oteller ve güller beklediği şüpheliydi ve aynı şekilde ilk doğum gününü hâlâ hatırladığı da şüpheliydi.

Tate devam etti. "Vahşiydi ama bunu biliyordum ve her zaman çok eğlenceliydi. Eğlenebilirdi Neeta. Her zaman gülümser, güler, dans ederdi. Televizyon seyrederken kalkıp içki almak için mutfağa dans etmeye giderdi. Dünya onun için bir danstı. Kafasının içinde bir parti. Ama onunla takıldığımda, birlikte o kadar çok zaman geçirdiğimde

bir şey beni etkiledi, doğru olmayan bir şey. Daha sonra onun vahşi olmadığını anladım. Çaresizdi. Ne için, hala bilmiyorum, bunu anlamak için yıllarımı harcadım, aynı zamanda ona vermek için de yıllarımı harcadım. Tek bildiğim, o zamanlar çok gençtim ve başka bir şey düşünemeyecek kadar ağzının sikime dolanmasına bağımlıyım."

Bu çok fazla bilgiydi. "I -" Ben araya girdim ama o başını salladı.

"Bilmek istiyordun bebeğim, işte burada," dedi bana. "Sanırım iyi bir futbolcu olduğumu anladın. Ve iyiydim de. O kadar iyiydim ki, ilk yılımdaki maçlara gözlemciler geliyordu. Son senemde yedinci teklifi kabul etmeden önce altı teklif almıştım ve ertesi gün iki teklif geldi. Neeta bunu seviyordu, benimle olmayı, geleceğimize bakmayı, her şeyi planlamayı. Mesele ben değildim, ne yapabildiğim, ne kazandığım değildi. Neeta'nın bundan ne elde edebileceğiyle ilgiliydi."

Dudağımı ısırdım, Tate gözlerimi tuttu ve konuşmaya devam etti.

"Ama Neeta, o senin gibi değil. O akıllı değil. Çok çalışmıyor. Kafası bulutlarda geleceği düşünüyor. Ve bir bok için çalışmıyor. Her zaman, küçük bir çocukken bile, her şeyin ona gümüş tepside sunulmasını beklerdi. Bu yüzden parti yapmak, eğlenmek istiyor ve beni de yanında istiyor. Onunla birlikteyim çünkü biriyle yatacağım ya da sakso çekeceğim ama aynı zamanda değilim, kendini neye bulaştıracağı belli değil. Ve, lanet olsun, onu seviyorum. Sadece ağzını ya da amını değil, onu. Olduğu gibi, hayatın içinde dans ettiği gibi."

"Tate -"

"Bu yüzden ona göz kulak olmak zorundayım. Sorun şu ki, sıkılıyor, yeni bir şeyler istiyor, yeni yüzler, yeni maceralar, eğlenmek için yeni yollar. Ve bir gece o boku bulduğunda ve bulunduğumuz parti basıldığında onun yanımdayım. Olmamız gereken yerin orası olmadığını iliklerime kadar biliyorum, bu insanlar bizden daha yaşlı, kaba, iyi değiller. Ama o gitmedi, eğleniyordu. Ben gide bilirdim,

Bana söyledi, ama kalacaktı ve onu orada tek başına bırakamayacağımı biliyordum. Ve haklıydım, iyi değillerdi. Neeta ve ben oradaydık ve onlarla birlikte yakalandık. Uyuşturucu, esrar değil, kokain değil, azıcık da değil, kokainleri vardı ve çok miktarda vardı çünkü satıyorlardı. Gazetelere çıktığımda, yerel futbol yıldızı uyuşturucu satıcılarıyla takıldığı bir partide yakalandı, Ace, Penn State'teki futbol programı bundan pek hoşlanmadı diyelim."

"Tanrım," diye fısıldadım, bana söylediği şey karşısında dehşete düşmüştüm.

"Neredeyse bursu geri çekiyorlardı. Babam ve babam onlarla konuşmadılar, bazı şeyleri açıklayacaklardı. Paralarını geleceğin All-American'ına yatırıyorlardı. Gazetelere haber olan bir pisliğe değil."

"Tate -"

Bir cüretle sözümü kesti. "Hayatımı ilk kez mahvetti, daha fazlasını duymak ister misin?"

"Ama sen Penn State'e gittin," diye hatırlattım sessizce.

"Evet, babam ve babam sağ olsun," diye karşılık verdi.

"Neeta'yı bıraktım
ve okula gitti."

"Yani... sonra onu geri mi aldın?" İhtiyatlı bir şekilde sordum. "Senin parmaklarından daha fazla, Ace. Her seferinde, o

hayatımı mahvetti." Kollarıyla beni öyle bir sıktı ki nefesim kesildi ve sesi o kadar kısıldı ki göğsümde titreştiğini hissettim. "Sonra bu kadını buldum. Birinci sınıf, harika saçları, sonsuza kadar uzanan bacakları var ama ben onu sinirlendiğimde görüyorum. Bubba'ya kızgınım, Krystal'a kızgınım ama en çok Neeta'ya kızgınım çünkü o kaltağın benimle tekrar oynamasına izin verdim. Neeta'nın benimle oynamasının ertesi günü, bu kadını buldum. Benim lanet olası barımda çalışıyor," diye homurdandı ve kalbim durdu. "Ve bu saçmalığa ihtiyacım yok. Yıllarca bu saçmalıkla uğraştım. Kafamda bir deliğe ihtiyacım varmış gibi o kadına ve barımda her yerinde yazılı olan belaya ihtiyacım var. Bu yüzden sinirleniyorum, istemediğim şeyler söylüyorum ve ne oluyor? O boku söyledikten sonra dışarı çıkıyorum ve o bana bakıyor ve duyduğunu biliyorum. Bir kısmı

Sana söylemeliyim ki Laurie, memnunum. Bir yanım buna dayanamıyor. Hangi parçan kazanıyor?"

"Tate -"

Bir kez daha sıktı. "Hangi kısmı?" diye sordu.

"Ben -"

"Tam buradasın, Ace." "Ama anlamıyorum." "Bu benim hakkımda ne söylüyor?"

"Pardon?"

"Bu benim hakkımda ne söylüyor?" diye tekrarladı.

"Tatlım, soruyu anlamıyorum," diye fısıldadım. "Bebeğim, gerçekten mi?" diye sordu.

"Evet." Hâlâ fısıldıyordum.

"Orada dikilmiş, eski puştunla yaşadığın o berbat durumdan kurtulduktan sonra kendini neyin içine soktuğunu merak ediyorsun. Hayatıma girmesine izin verdiğim kadınlarla ilgili iki kötü seçim yaptıktan sonra, ne düşündüğümü sanıyorsun?"

Emin değildim ama ne düşündüğünü bildiğimi sanıyordum.

"Ben Neeta değilim," dedim sessizce.

"Sen kendine has bir belasın, bunu biliyorum ve hala buradasın," dedi ve kalbimin daha hızlı atmaya başladığını hissettim.

"Ama ben iyi bir kızım," diye fısıldadım. "Ben her zaman iyi bir kız oldum."

"Laurie, lanet olası bir garaja giriyorsun, göğüslerin, kalçaların ve bacaklarınla. Tanrım, bir oltan olsaydı, o çocukları daha hızlı oltaya getiremezdin."

"Yağımı değiştirmem gerekiyordu," diye hatırlattım ona.

"Önce Wood çıkmadı bebeğim, şaka yapmıyorum, o çocukların geri kalanı yağını değiştirmek ve bunu yaparken sana margarita getirmek için kavga ederlerdi."

"Bu çılgınlık," diye nefes aldım.

"Ace, merhaba?" diye seslendi. "Ben de oradaydım."

"Tate," sesim daha güçlüydü, "yağ değişimine ihtiyacım vardı." "Evet, i ş t e bu," diye karşılık verdi, "senin kendi sorun."

"Ne demek istediğini anlamıyorum!" Yarı bağırdığım için sesim kesinlikle daha güçlüydü.

"Demek istediğim, iki ay önce yirmi yılı aşkın süredir lanet olası hayatımı mahveden kaltağı kazıyıp attım. Ertesi gün, bir sonraki lanet gün, sen de işin içindesin. Hiçbir şeyden haberin yok, bir motorcu kasabasında Disneyland'deymişsin gibi dolaşıyorsun. Ve tekrar ediyorum, seninle tanışmadan bir gün önce, yirmi yılımı birlikte geçirdiğim kadını, kendi kafasında yaşayan farklı türde bir bilgisiz kadını kazıyıp attım."

Başımın seğırdiğini hissettim.

"Bilgisiz değilim," diye fısıldadım.

"Hiçbir şeyden haberin yok ve kaybolmuşsun," diye karşılık verdi. "Ben de kaybolmadım," dedim ona.

"Lauren, sen bir otelde yaşıyorsun." "Yani? Burası evim!"

"Kendine bunu söyleyebilirsin bebeğim, ama otel ev değildir." Konuyu değiştirdim çünkü beni orada yakalamıştı.

"Ve ben kendi kafamın içinde yaşamıyorum."

Tekrar konuştuğunda yüzü değişti, sesi değişti, her şey değişti.

Her şeyi.

Tate'in tamamı.

İzledim ve o kadar göz kamaştırıcıydı ki tek yapabildiğim bakmak oldu. "Tatlım," diye fısıldadı, daha önce hiç kullanmadığı bir

Daha önce hiç kullanmadığı bir sesle, sessiz ve tatlı bir sesle ve yüzündeki ifade o kadar şefkatliydi ki kalbimi yerinden oynattı, "kafan o kadar derin ki uyuyamıyorsun bile."

Dudaklarımın ayrıldığını hissettim ve ona bakmaya devam ettim. Lanet olsun, beni de kandırmıştı.

Kolu sırtımdan ayrıldı, böylece eli boynumun yan tarafına

kıvrılabildi.

"Elimizde olan bu. Sen o pislik eski sevgilin tarafından yakıldın, ben de Neeta tarafından oyuna getirildim. Ondan sonra benim için takıldık ve işte buradayız. Peki ne yapacağız?" diye sordu.

"I..." Boğazımı temizledim, "Bilmiyorum."

Başı aşağı eğilip yüzü yaklaşırken başparmağının ucu çenemi yukarı bastırdı.

"Ben Brad değilim, sen de Neeta değilsin," dedi yumuşak bir sesle. "Ben de mükemmel değilim, sen de değilsin."

Bu konuda da haklıydı.

"Hayır," diye sessizce kabul ettim.

"Böylece birbirimizi ve kim olduğumuzu birlikte öğreniriz." Alnı benimkine değecek kadar düştü. "Seni kızdıracağım çünkü hıyarın teki olabilirim. Ben buyum işte. Sen de beni kızdıracaksın çünkü bebeğim, tavırlısın. İşte sen busun. Ve birlikte olmaya geldiğimiz kişi de bu. Ve bu benim için sorun değil çünkü daha önce sahip olduğum şeyle, bir sürtük olduğunda bile hoşuma gidiyor. Ama olmadığın zaman, daha önce hiç tatmadığım bir tatlılık oluyor."

Oh.

Beni

m.

Tanr

ım.

Gözlerimin yaşardığını hissettim ve parmaklarım tutunmak için onun pazularına dolandı.

"Tate," diye fısıldadım.

"Yani, seni otele götürmüyorum. Güvertede oturup kahve içeceğiz. Sonra sana kahvaltı hazırlayacağım. Sonra yatakta sevişeceğiz, sonra duşta tekrar sevişeceğiz, sonra işe gideceğiz. Sonra seni yüzmeye götüreceğim. Sonra otelde duşta sevişeceğiz. Sonra seni besleyeceğim ve muhtemelen yine benim yatağında sevişeceğiz."

"Bu çok fazla..."

"Belki de başka bir şekilde ifade etmeliyim, bir kısmı sevişmek, bir kısmı da benim seni boşaltmam olacak."

Ellerim kendi iradeleriyle hareket ederken nefesimin kesildiğini hissettim ve duydum. Pazılarından çözüldüler ve

sırtını sarmak için kollarının altından bastırmaya başladı.

"Genelde yüzmeden önce yemek yerim," diye ağızından bir şeyler döküldü.

Yüzünün gevşemesini ve parmaklarının at kuyruğuma girip hafifçe bükülmesini izledim. "Bana uyar."

Sonra ağız benimkinden kıl payı uzaklaştı. Gözlerim kapanmaya başlarken "Tamam," diye nefes aldım.

"Küskünlüğün geçti mi?"

Gözlerim yavaşça açıldı ve dün gece hissettiğim o huzursuzluk bana onun varlığını hatırlattı.

Sonra fısıldadım, "Wood hakkında konuşmalıyız."

Dudakları benimkilere dokundu. "Bugün Neeta var bebeğim, Wood daha sonraya kadar bekleyebilir."

"Ama -"

Kolları beni vücudunun derinliklerine çekti. "Bir günde bu ikisinden ancak bu kadarını midem kaldırabilir."

"Tate -"

"Sonunda bana günaydın öpücüğünü verecek misin yoksa ben mi seni öpmek zorundayım?"

Karnımda bir telaş hissettim.

"Muhtemelen seni öpmeliyim," dedim usulca çünkü muhtemelen öpmeliydim. Yine bir sürtük gibi davranmıştım ve bunu telafi etmem gerekiyordu.

"Bir saniyen var Ace, sonra ben devralıyorum." "Tate -"

"Zaman doldu," dedi, başı eğikti ve Tate bana günaydın öpücüğünü verdi.

On Beşinci Bölüm

İç Huzuru

Telefon çaldı ve gözlerim açıldı.

Görebildiğim tek şey Tate'in boyalı omzu ve sırtıydı. Ona doğru kıvrılmıştım ve hava karanlıktı ama ay ışığı

Pencerelerden içeri parlıyor.

Parmaklarının karnında sallanan bileğimi sardığını hissettim, kolumu olduğu yerde tutarak yukarı kaldırdı. Ayağa kalktıktan sonra elimi bıraktı ve komodinin üzerindeki telefonuna uzandı.

Kolumu beline doladım ve daha da sokuldum. Dirseğimin üzerinde durmak için biraz yükseldim, burnumu sırtına bastırdım, sonra başımı çevirdim, böylece belindeki kolum sıkılaşıırken yanağım oradaydı ve o telefona cevap verdi.

"Jackson," diye hırladı, bu hırıltı uykudan kaynaklanıyordu.

Sessizliği dinledim. Tate telefonu dinledi.

"Kim?" diye sordu, sesinde artık uykudan eser kalmamıştı. "Doğru. Nerede?" diye devam etti ve sonra dinledi. "Tamam. Faks mı e-posta mı?" tekrar dinledi. "Doğru," diye tekrarladıktan sonra, "Bir dahaki sefere Thyne, bana bir iyilik yap ve iş bu noktaya gelmeden beni haberdar et. Tamam mı?"

Hmm. Sesi artık uykulu gelmiyordu ama aynı zamanda gerçekten sesi mutlu gelmiyordu.

"Evet, orada olacağım," diye onayladı Tate ve telefonu kapattı.

Komodinin üzerine attı ve bana doğru döndü. Ona uyum sağlamak için geri çekildim ve kolları etrafımda kayarak bana doğru döndüğünde beni tekrar kendine çekti.

"Bir durum var Laurie," diye mırıldandı. "Her şey yolunda mı?" diye sordum.

"Kaçak, muhtemelen silahlı, kesinlikle tehlikeli. Bu herifi neden kefaletle serbest bıraktıklarını kimse tahmin edemez. O ciddi bir pislik."

İlk kez silahlı ve kesinlikle tehlikeli olabilecek kaçakları avladığını fark ettim. Ama yine de, kaçak olmanın tanımı gereği kaçaklar muhtemelen oldukça tehlikeliydi, özellikle de kaçak statülerini durdurmak için onları avlayan kişi için. Bunun neden daha önce kafama dank etmediği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama o zaman kafama dank ettiğini anladım çünkü gece yarısı gelen bir telefonla

"bir durum" sırasında onu çağırdı ve böylece mesleğine daha önce hiç sahip olmadığı bir gerçeklik kazandırdı.

Kollarım ona daha sıkı sarıldı.

"Thyne kim?" diye sordum.

"Denver'da kefaletçi. Küçük işler için kullandığı iki yerel adamı var, sorun yaşadığında beni çağırıyor. Bu adamı yerel yeteneklerle bulmaya çalışmış ama hata etmiş. Bu çocuklar daha az yüzde alıyorlar çünkü yarı moronlar ama kimsenin onlara yarı moron oldukları için ödeme yapmayacağını bilecek kadar moron değiller. Thyne da ucuz ve yarı moron olduğu için onlara para ödüyor. Bu adam muhtemelen şu anda Meksika'dadır."

Kollarım daha da sıkılaştı.

"Meksika'ya gitmek zorunda mısınız?"

"Siktir, umarım değildir," diye mırıldandı ve ben de öyle umdum. Meksika çok uzaktaydı ve Tate'in tehlikeli bir kaçağı avladığını düşünmek yeterince sorun yaratıyordu, bunu çok uzakta yaptığını düşünmek istemiyordum. "Bana ayrıntıları fakslıyor. Yola çıkmam gerek."

"Tamam" diye fısıldamama rağmen kollarım daha da sıkılaştı.

Eli sırtımdan yukarı kaydı ve parmakları saçlarımdan arasından geçerek başımın arkasını kavradı.

"Öp beni, bebeğim."

Yüzünün açılarındaki ay ışığını kullanarak nişan aldım ve ağzını buldum. Dudaklarım dudaklarına değdiği anda kısmen içime doğru yuvarlandı, beni yatakta sırt üstü yatmaya zorladı ve benim ağzım da onunki gibi açıldı. Dilim içeri kaydı, ona karşı homurdandı ve bunu ağzıma aldığımda boğazımdan küçük bir inilti kaçtı. Onun başı bir tarafa, benimki diğer tarafa eğildi ve öpücüğüm bir öpücüğe dönüştü.

Ağız ayrılıp dili alt dudağımda gezindiğinde ağır ağır nefes alıyor ve kendimi sıkıca tutuyordum.

Sonra dedi ki, "Burada kalmanı istiyorum. Buster'a göz kulak ol."

Karanlıkta onun yakın çekim, gölgeli yüzüne göz kırptım. Sonra "Pardon?" diye sordum.

"Explorer'ın ve evin anahtarlarını mutfak tezgahının üzerine bırakacağım. Garaj kapısı açacağı kamyonunda. Explorer'ı kasabaya götür, geri getirmesi için Deke'i arayacağım. Alarm kodu üç beş altı bir. Kurmak için numarayı girip kırmızı düğmeye basacaksın ve garaja girmek için bir dakikan var. Devre dışı bırakmak için, üç beş altı bir ve yeşil düğmeye bas. Girdikten sonra bunu da yapmak için bir dakikanız var. Gece uyumaya gittiğinizde kapılar kilitli, pencereler kapalı olacak ve üç beş altı bire ve ardından mavi düğmeye basacaksınız."

"Um..." Ona ayak uyduramayarak mırıldandım. "Pardon?"

Kolları sıkılaştı ve sırt üstü dönerek beni de kendisiyle birlikte çekti, böylece gövdem çoğunlukla onun göğsüne dayanıyordu.

"Burada kalmanı istiyorum," diye tekrarladı. "Kedine göz kulak olmak için mi?"

"Evet, Buster'ı izlemek için. Ve çünkü alarmım var." Bu gecikmeli olarak nüfuz etti.

"Alarmınız var mı?"

"Ben evdeyken kullanma. Bensiz evdeyken kullanacaksın." İçimde ipeksi bir şeyin kaydığını hissettim.

"Ben evdeyken mi?" Fısıldadım.

"Evet," diye yanıtladı.

"Ama, oteldeki odam -"

"Burada kalmanı istiyorum."

"Ama, otel -"

"Seni yatağında istiyorum."

Bu benim de içime işledi. "Tate -"

Parmakları saçlarımda gezindi, başımı tekrar kavradı ve yüzümü ona yaklaştırdı.

"Bir gün de gitmiş olabilirsin, iki hafta da gitmiş olabilirsin.

Tekrar mesaj atmanı istiyorum ve geceleri telefonum çaldığında, sen yatağında yatarken seninle konuştuğumu bilmek istiyorum."

O ipeksi şey beni sıkıca sarmaya başladı ve hiç de kötü hissettirmiyordu.

Yine de fısıldadım, "Tate, bilmiyorum."

"Ben biliyorum. Burada daha güvende olacaksın."

"Otel güvenli," dedim ona. "Carnal Hotel güvenli değil," dedi bana.

"Ned ve Betty yolun hemen karşısındalar."

"Ace, öncelikle burayı bulmak için nerede olduğunu bilmelisin. İkincisi, buradan işe gitmek için arabanda olmalısın, bu hoşuma gidiyor çünkü vardiyandan sonra otele yürümekten çok daha güvenli. Son olarak, alarmım doğrudan merkeze gidiyor. Çocuklar gittiğimi bilecekler, ayrıca burada kaldığını da bilecekler. Uyarıyı alırlarsa, etrafta dolanmazlar. Carnal PD çoğunlukla boktan ama orada iyi adamlar olan bazı arkadaşlarım var. Kadınının burada olduğunu biliyorlar ve alarm onlara ihlal edildiğini söylüyor, etrafta dolaşmayacaklar ve eğitimleri ve silahları var. Ned'de bunlar yok."

Bu doğruydı. Yine de.

"Um..."

"Ve Buster senden hoşlanıyor."

"Arkadaş canlısı biri," diye hatırlattım ona. "Bence muhtemelen herkesten hoşlanır."

"Öyle ve öyle ve bu yüzden onu yalnız bırakmayı sevmiyorum. Arkadaşlığı tercih ediyor."

"Çok sık şehir dışına çıkıyorsun, daha önce ona kim bakıyordu?" "Krystal."

Bu beni o kadar şaşırttı ki, Krystal'ın gelip bir arkadaşına iyilik olsun diye narin bir kediye baktığı düşüncesinin aklıma yerleşmesi için bir an durmam gerekti. Dostça iyilik yapan ya da narin bir kediye bakan biri gibi görünmüyordu.

"Bebeğim, faksı almam, eşyalarımı toplamam ve yola çıkmam gerekiyor."

Burada kalacak mısınız?"

"Sanırım -" Tereddütle başladım ve beni tekrar sırtüstü döndürdü ve iri vücuduyla yatağa sabitledi.

Sonra büyük silahlarını çıkardı.

Bunu "İçiniz rahat olsun" diye mırıldanarak yaptı. "Kalacağım," dedim ve hemen kabul ettim.

Başını eğdi ama yana doğru hareket etti ve burnuyla kulağıma fiske vurdu.

Sonra kulağıma dedi ki, "İşte benim iyi kızım."

Ve öyleydim. Ben onun iyi kızıydim. Bu büyük bir adım gibi görünse de, çok büyük ve çok erken bir adım, aynı zamanda "Ben havalı ve elde edilmesi zor bir motorcu bebeğim" demeyen ama "Ben senin iyi kızınım ve zaten bana sahipsin" diyen çok büyük bir adım.

Tam bir aptaldım.

Başını kaldırdı ve ağzı benimkine dokundu. Sonra yataktan çıktı.

Kendi içime kıvrıldım ve etrafta dolaşırken gölgesini izledim. Sonra duş alırken onu dinledim. Sonra geri geldi, giyindi ve ben de kalkıp yatakta bağdaş kurarak oturdum. Buster bana katıldı, kucağımda poposunun üzerine oturdu ve orada olduğu için onu tırmaladım. Bu pozisyonda, Buster ve ben onun çoğunlukla karanlıkta eşyalarını toplamasını izledik (gömme dolaptaki ışığı açtı ve kısmen yatak odasında parladı). Buster toparlanma talimlerini biliyordu ve pek hoşlanmadığı izlenimini edindim. Tate yine belirsiz bir süre için uzaklara gidiyordu ve ben de mesajlara geri dönmüştüm.

Dolabın ışığını söndürdü ve yatak odasına geri döndü. Yatağın üzerinde duran çantasının fermuarının açıldığını duydum ve elinin çantanın sapına dolanışını izledim. Elim dışarı fırladı ve parmaklarım bileğinin etrafında kıvrıldı.

"Tate," diye seslendim.

"Evet, bebeğim," diye cevap verdi. "Bu çok sık oluyor mu?" "Bu benim işim Laurie."

"Hayır, demek istediğim, gecenin bir yarısı gelen telefonlar."

Durakladı. Sonra cevap verdi, "Çok fazla, hayır. Bazen, evet."

Zihnim bedenimin bunu yapmasını istemeden, Buster zarifçe kucağımdan atlarken kolunu çektim. Üzerimde bir raf sütyeni ve iç çamaşırı vardı. Bunları daha sonra değiştirmiştım.

seviştikten sonra uyumadan önce banyoda temizlik yapıyorduk.

Önünde dizlerimin üzerine çöktüğümde, bileğindeki elim onu kendime çekmek için daha fazla çekiştirirken diğer elim karın kaslarının üzerinde düzleşti. Karın kaslarındaki elim göğsüne doğru kayarak, yaklaşmak için belini büktüğünde boynuna dolandı. Her iki kolu da bana sarıldığında bileğindeki tutuşum çözüldü.

Başımı arkaya yatırdım ve yüzü bana yaklaştı.

"Lütfen dikkatli ol tatlım," diye fısıldadım ve o cevap veremedi kollarım boynuna dolandı, vücudumu onunkine yasladım ve onu sertçe öptüm.

Bir koluyla beni kendine bastırdı, diğer eli saçlarıma gitti, yumruk yaptı ve ağzımı onunkine niyet ettiğimden çok daha uzun süre tuttu.

Öpüşmeyi kesti ama ne beni bıraktı ne de ağzını çok uzağa götürdü.

"Buster'a göz kulak olacağım," diye söz verdim.

"Teşekkürler, Ace," diye mırıldandı. "Ben yokken başını belaya sokma," diye uyardı.

"Ben iyi bir kızım," diye hatırlattım ona.

Ağzı benimkine değdiğinde gülümsediğini anlayabiliyordum. "Evet," dedi ve bu tek kelimede de gülümsemesi vardı.

Sonra saçlarımdaki yumruğu başımı aşağı eğdi, tepedeki saçlarımı öptü, beni bıraktı ve gitti.

On Altıncı Bölüm

Bir Zamanlar Kardeşlik

Tate'in muhtemelen silahlı, kesinlikle tehlikeli bir kaçağı avlamak için ayrılmasından üç gün sonraydı.

Wood'la Tate'in oturma odasında yaşanan olaydan beş gün sonraydı.

Kuşluk vaktiydi ve ben onun güvertesinde oturmuş kahve içiyordum, ayaklarımı alt korkuluklara uzatmış, üç gündür devam eden çamaşır yıkama ve Tate'in evini temizleme işine ara vermiştim.

Bu kararı vermekte zorlanmıştım. Evini temizlemek onun davet etmediği bir yakınlıktı. Yine de benden evde kalmamı istemişti ve Tate oradayken ve çoğu zaman yemek yerken ya da seks yaparken evin durumunu (bir şekilde) görmezden gelebilirdim. Orada kaldığım zamanki halini görmezden gelemezdim.

Evin etrafını çevreleyen ağaçları düşünürken bir yandan da işleri biraz fazla ileri götürmüş olabileceğim gerçeğini aklımdan geçiriyordum. Sadece yatak odasını toplamakla, çamaşırlarını yıkamakla ve mutfakını baştan aşağı temizlemekle kalmamıştım; buzdolabını tamamen boşaltıp silmiş ve zamanın başlangıcından beri temizlenmediği belli olan fırını da baştan aşağı temizlemiştim. Ayrıca tüm evi süpürmüş ve tozunu almış, tüm banyoları temizlemiş, çamurluktaki botlarını yatak odasındaki dolaba taşımış, çamurluktaki paltolarını toplamış, gömme dolaptaki kıyafetlerini düzenlemiş ve yemek masasını temizlemiş, mektuplarını (çok fazla bakmadan) mutfak tezgahına yığmışım (dergi yığınları, açılmış posta yığınları, açılmamış posta yığınları).

Yatağını da soymuştum ve çarşaflarının eski olduğunu fark ettim, yıpranmamış olsalar bile yıpranmaya başlamışlardı.

Onların yerine koyabileceğim başka çarşaf da yoktu ama çok aramadım. Üst kattaki iki yatak odasının kapıları kapalıydı ve onları öyle tuttum. Zemin katta, arka merdivenlerin içinde bir sürü ağırlık aleti olan büyük bir açık alana çıktığını ve sonra üç oda ve bir banyo bulunan bir koridor olduğunu gördüm. Banyo kapısı açıktı (ben de temizledim) ve başka bir oda daha açıktı. Burası belli ki Tate'in çalışma masası, bilgisayar, yazıcı, faks makinesi, üç dosya dolabı ve çeşitli dosya ve evrakların (dosya dolaplarında değil) bulunduğu ofisiydi.

sadece düzensiz değil, aynı zamanda bir kağıt çığı oluşturma tehlikesiyle karşı karşıyaydı. Ofisini toplamadım çünkü o muhtemelen her şeyin nerede olduğunu biliyordu ve ben hiçbir şeyin ne olduğunu bilmiyordum, bu yüzden bilmeden düzgün bir şekilde düzenleyemezdim. Alt kattaki diğer iki kapı açılmamıştı.

Açılmamış kapıları açmadım çünkü gözetlediğimi düşünmesini istemiyordum. Yine de Tate Jackson'ın üst katı ve alt katıyla birlikte bu kadar büyük bir eve sahip olmasını biraz tuhaf bulmuştum. Aslında altı yatak odası, üç tam banyo, oturma odası, yemek odası, aile odası. Uzun ve aynı zamanda büyüktü. Bir adam ve narin bir kedi için fazla büyüktü.

Çarşaf bulamayınca Wendy'yi aradım, onu almak için uğradım ve bir şeyler almak için alışveriş merkezine gittik.

İşte bu noktada belki de çizgiyi aştığımı düşündüm.

Sadece çarşaf almakla kalmadım, Hint pamuklu, yüksek iplik sayılı çarşafalar aldım ve Tate'in yorgani daha iyi günler gördüğü için kuş tüyü bir yorgan, bir yorgan kılıfı, altı yeni kuş tüyü yastık ve şemsiye aldım.

Görevli kredi kartımı iade edene ve Wendy kıkırdayana kadar bu konuda hiçbir şey düşünmedim. Kıkırdaması yavaş başladı ve sonra ses seviyesi ve komikliği arttı.

Sonunda "Bunu sevdim!" diye bağırdı. Ona döndüm. "Neyi sevdin?"

"Sen ve Tate birlikte çarşaf alıyorsunuz." Sonra kahkahalarla güldü ve beni yakalayarak kocaman sarıldı.

Ona tekrar sarıldım ve omzunun üzerinden bana neler olduğunu biliyormuş gibi gülümseyen tezgâhtara baktım. Ona gülümsemedim çünkü gülümsemiyordum.

"Tate ve ben birlikte çarşaf almıyoruz," dedim Wendy'ye, beni bıraktı ve arkasına yaslandı.

"Öylesin!"

Tate'in bir yerlerde saklanıp saklanmadığını ve dışarı çıkıp bana sürpriz yapıp yapmayacağını görmek için etrafıma bakındım. Tate'i göremeyince tekrar Wendy'ye baktım.

"Sadece yeni arşıflara ihtiyaı var. Onunkiler eski ve sadece bir takımı var," diye açıkladım.

"Yeni bir yorgana mı ihtiyaı var?" diye karşılık verdi. "Evet, o da eskidi."

"Yorgan kılıfı mı?" diye devam etti.

"Kuş tüyü yorganın var Wendy, bir  rt n olmalı," diye açıkladım sabırla.

"Şems?" diye sordu.

Hmm. Şemsiye konusunda ne demek istediğini anlayabiliyordum. Tate, sadece dekoratif şemsiyeler için orada bulunan iki ekstra yastığa ihtiyaç duyan bir adam değildi.

Dudağımı ısırdım ve satın aldıklarımın bulunduğu büyük plastik torbalara baktım.

"Ve o arşıfların üzerinde uyuyacaksın," diye hatırlattı bana. "Zaten yatıyorsun! Ve o evde bile değil!"

"Um..." Mırıldandım.

"Buna bayıldım!" Wendy tekrar bağırdı ve katibe dönerek şunları söyledi: "Yeni bir erkek bulmuş, iyi bir erkek ve çok seksi, ondan çok hoşlanıyor ve birbirlerini iki aydır falan tanıyorlar ve şimdiden evcilik oynuyorlar!"

"Evcilik oynamıyoruz," diye fısıldadım.

"Wendy fısıldamadı, o kadar yüksek sesle konuştu ki diğ r insanlar ona baktı (ve gülümsedi).

"Kızım, şunu söylememe izin ver," diye araya girdi tezg htar, "bu kadar korkmuş görünme. O iyi bir adam, ateşli, senden hoşlanıyor, akışına bırak. Kötü arşıflara ve eski bir yorgana alışkın, sen git kızım ve ona iyi arşıflar al. Bir erkek iyi arşıfları takdir eder. Bunu söylemeyecek ama düşünecek ve o arşıfların arasında her kaydığında bunu ona verdiğ n için mutlu olacak. Biz kızlar, erkeklerimize göz kulak olmalıyız. Erkeğine bakmak için her türlü yolu bulan bir kadın olduğ nuzu ona erkenden söylerseniz, bu onu derinden etkileyecek ve bunun farkında bile olmayacaktır."

"Unh-hunh," diye mırıldandı arkamızdaki sırada bekleyen bir kadın. "Sende var Bu doğru."

Tezgâhtarla arkamızdaki başını sallayarak gülümseyen kadın arasında gidip geldim ve çarşaf almak için çıktığım alışveriş merkezindeki bir gezinin nasıl olup da bir ev eşyaları mağazasındaki tezgâhtarın Tate'i nasıl derinlemesine emeceğimi anlattığı bir derse dönüştüğünü merak ettim. Ona Tate'in çivili bir yatakta uyuyabilecek kadar belalı biri olduğunu söyleyecek cesareti kendimde bulamadım. Yeni çarşafaları fark edeceğini bile sanmıyordum.

Ya da, o noktada, öyle olmamasını umuyordum.

Düşündüğüm şeyi düşünmeme rağmen, nazik olmak için ona "Tavsiye için teşekkürler" dedim.

Wendy aldıklarımı arabaya tıktırıp çıkışa doğru ilerlemeye başladığında, "Benim için bir zevk," dedi.

Kuşkularıma rağmen yeni çarşafaları ve yorganı (ve şemsiyeleri) yatağa koydum. Ayak ucunda durup etrafi incelediğimde, yatak odasının zemini temizlenip süpürüldüğünde, şifonyer ve komodinler temizlendiğinde ve her yerin tozu alındığında hiç de fena görünmediğini kabul etmek zorundaydım. Oda faydacı bir krem rengine boyanmıştı. Tate'in bir erkek ve motorcu olduğunu göz önünde bulundurarak, koyu renk bir kot yorgan kılıfı ve çivit mavisi kotla harika bir kontrast oluşturduğunu düşündüğüm açık kilden şemsiye ve çarşafalar aldım. Odaya biraz renk kattılar ve daha ev gibi görünmesini sağladılar. Tate'in evi bir bekar evi değil, bir konaklama yeri idi. Bu aynı zamanda bir ev olmadığı anlamına da geliyordu. Bu çarşafalar odaya bir "ev" damgası vurdu, birazcık ama kesinlikle.

Yaptığım işi incelerken, bir yandan beni korkuttuğuna, diğer yandan da hoşuma gittiğine karar verdim. Tate'in bir eve ihtiyacı vardı, herkesin vardı.

Buster içeri girdi, yatağın üzerine atladı ve olduğu yerde durdu. Yatağa şöyle bir baktı, sonra omzunun üzerinden bana bir bakış attı ve sonra nazikçe yanına çöktü, bir topun içine kıvrıldı ve uyumaya gitti.

En azından Buster'ın onayını aldım.

Güneşin üzerimde parlamasına izin verdim ve çarşafaları ve otelden getirdiğim eşyaların miktarını, başka bir deyişle hepsini düşünerek kahvemi yudumladım. Otelden ayrılmıştım.

Bunun başlıca nedeni kullanmadığım bir otel odası için para ödemenin aptalca olmasıydı ama aynı zamanda Ned ve Betty'nin yaz motorcu sezonunun zirvesinde olmaları ve odayı kullanabilecek olmaları ve son olarak da gardırobumda seçenek ve çeşitlilik olmasını sevmem ve Tate'in ne kadar süre kalacağını bilmememdi. Sürekli bir şeyler taşıyıp durmak can sıkıcı olurdu ve bir ev dolusu eşyam da yoktu. Bir araba dolusu eşyam vardı. Kullanmadığım giysilerimi bavullara ve kutularımı Tate'in garajına bıraktım, geri kalanını da onun gömme dolabına taşıdım. Bavulları açacak kadar ileri gitmedim (banyo eşyaları hariç). Bunun kesinlikle bir çizgiyi aşmak olduğunu biliyordum, hazır olmadığım ve Tate'in geçmemi istemediğini bilmek istemediğim bir çizgiyi.

İçimi çektim ve başımı güneşe doğru eğdim.

Garip bir şekilde, Tate'in evini temizlemek, ona çarşaf almak ve yarı taşınmak için endişelenmek dışında hayat normal geliyordu. Uzun zamandır kendimi normal hissetmemiştim. Ne gezintim sırasında, ne Brad'den ayrılıp boşandığımda, ne de ondan önce, bir şeylerin yolunda gitmediğini anladığım zamanlarda.

Ama artık sevdiğim bir işim vardı. Birlikte alışveriş merkezine gidebileceğim, güvenilebileceğim arkadaşlarım vardı. Colorado'nun dağları arasına sıkışmış sessiz, ağaçlık tepelerde yer alan bir eve geldim. Eğer çalışıyorsam akşam yemeklerini evde yiyordum. Geceleri çalışıyorsam öğle yemeğini Tate'in mutfağında yapıyordum. Her sabah kendime kahvaltı ve mutfak tezgahının üzerinde duran gerçek bir kahve makinesinde bir fincan kahve yapıyordum.

Normal, hepsi... normal.

Hayatın ritmine geri dönmüştüm.

Ne yazık ki bu ritim Tate tarafından çevrelenmiş gibi görünüyordu ama Tate yoktu.

Bu doğru değildi. Tate gitmeden önce birlikte geçirdiğimiz iki gün Tate'i belli ki tutmuştu. Beni işe götürdü ve vardiyalarımda benimle birlikte çalışarak Bubba ve Krystal'a bir mola verdi. Şaşırtıcı bir şekilde, bu günlerde Tate'in Twyla'dan anında hoşlanmaması dışında dramatik bir şey olmadı;

Yine de Twyla anında sevimsizleşiyordu ve anında sevimsizleşen kişiliğini jilet gibi keskinleştirdiği için buna hiç aldırmıyordu. Araya girmem gerekti ama bu zor olmadı çünkü Tate'in keyfi yerinde görünüyordu, bu yüzden, alışılmadık bir şekilde, birkaç kez ona kaşlarını çatmak dışında, Twyla'nın maskaralıklarının onu rahatsız etmesine izin vermedi.

Ve Tate ile birlikte çalışmamız, kin tutmadığım zamanlarda daha farklıydı. Ben onunla eğleniyordum, o da benimle eğleniyor gibiydi. Barda benimle birlikte olmaktan hoşlanıyordu ve bunu biliyordum çünkü çok gülüyor ve çok gülümsüyordu. Aslında, Wood Olayı'ndan sonraki o iki günde olduğu kadar ikisini de yaptığını hiç görmemiştim.

Bana gelince, bara gidip "İki Bud fıçısı istiyorum" demeyi ve onun yumuşak bir sesle "Tamam bebeğim" ya da yine yumuşak bir sesle "Tamamdır Ace" demesini duymayı severdim.

Bu tepkiler nedeniyle kendimi barda daha sık takılırken buldum, Tate karşımda, ikimiz de eğilip sohbet ediyorduk, ben onu güldürmek ya da gülümsetmek için komik olmaya çalışıyordum. Başarılı olduğumda da içimde küçük bir heyecan kıvrımı oluşuyordu.

Ayrıca kendimi siparişlerimi "tatlım" ile bitirirken buldum. "Bir Jack and Coke ve bir Dewar's, tatlım" ya da "Dört şişe Coors ve bir Keystone Light, tatlım." Kendimi bunu yaparken buldum çünkü bunu yaptığımda her zaman gülümseme ile karşılaşıyordum ve ben de bunu aramaya başladım.

Bu gülümseme bana heyecan vermedi. Bana başka bir şey hissettirdi, rahat ve yerleşik ama çok tatlı bir şey. Gerçi Twyla, Tate'e "tatlım" dediğimi duysa bana sert bir bakış atar ya da gözlerini devirirdi - Twyla'nın bir garsonun patronuyla yatmasından pek hoşlanmadığını tahmin ediyordum, yani anlayabildiğim kadarıyla Twyla pek bir şeyden hoşlanmıyordu.

Vardiyalarımın sonu Tate'le birlikte işten çıkar ve birlikte otele giderdik. Tate beni bırakır, ben yüzerken o da akşam yemeği için market alışverişi gibi bir şeyler yapardı. Sonra beni almak için geri gelirdi. Ben de

Daha fazla eşya toplar ve onunla birlikte evine giderdim, bana akşam yemeği hazırlardı ve sonra yatağa gider sevişirdik ve sonra bir şekilde birbirimize sokularak uyurduk, o bana sarılırdı ya da ben onun sırtına kıvrılırdım ya da gece ilerledikçe her ikisi de olurdu.

Bu da iyi hissettirdi. Rahat. Yerleşmiş. Ve kesinlikle tatlı.

İzin günümde, Tate'in ava gitmesi gereken gün, Tate beni gezintiye çıkarmayı planlamıştı. Dışarı çıkacak ve bütün gün bisikletle dolaşacaktık.

Uzakta olması çok üzücüydü çünkü bunu onunla birlikte yapmak istiyordum, onunla birlikte bisiklet sürmekten başka hiçbir şey yapmadan bir gün geçirmek istiyordum. Onun motorunun arkasında olmak ve sadece Tate'in bana verdiği özgürlüğü hissetmek, sadece onun motorunun arkasında otururken hissettiğim bir özgürlük, kendimi bırakmak ve kesinlikle hiçbir şey düşünmemek, aynı zamanda kesinlikle her şeyi hissetmek.

Ve onunla barın arkasında çalışmaya geri dönmek istedim. Eve gelmesini istedim.

Onu istedim.

Boruların gürültüsünü duydum ve başımı sağa çevirip şeridin sonuna doğru kırbaçladım. Bir motor geliyordu ve karnımda bir heyecan kıvrımı hissettim çünkü Tate dün gece konuştuğumuzda eve geleceğini söylememişti ama beni daha önce şaşırtmıştı.

Sonra baktım çünkü o Tate değil, Wood'du.

"Kahretsin," diye fısıldadım içimden ve Wood'un arabayı sürüp garajın önünde durmasını izledim.

O bisikletten inerken ben de kalktım ve güverteden aşağı doğru yürüdüm. Garajın yanından güverteye çıkan merdivenlerden beş metre içeride karşılaştık.

"Wood," diye tereddütle selamladım.

"Laurie," o karşılandıGeri, onun gözler gizli aynalı güneş gözlüklerinin arkasındaydı, bu yüzden onları okuyamadım.

"Um..." Mırıldandım, ne diyeceğimi b i l e m i y o r d u m çünkü neden orada olduğundan emin değildim.

Wood emin değildi.

"Neeta şehirde."

Vücudumun gerildiğini
hissettim. "Pardon?"

Kendini tekrar etmedi. Onun yerine "Deke hâlâ korumalık yapıyor mu?" diye sordu.

"Hayır," diye yanıtladım, bu soruyu tuhaf bulmuştum.
"Neden?"

Wood eve baktı, sonra bana baktı. "Tate ne zaman dönecek?"

"Ahşap -"

Bana doğru bir adım attı ve ben çaba sarf ederek yerimde durdum.

Güneş gözlüklerini çıkardı ve bir kolunu tişörtünün yakasına soktu. Onları gördüğümde, gözlerinin normalde olduğu gibi bana nazikçe baktığını fark ettim.

"Bil ki o gemi çoktan kalktı bebeğim," dedi nazik sesiyle.
"Şimdi, Tate ne zaman dönecek?"

"Belli değil," diye cevap verdim. "Neden?"

Tekrarladım. "Senin hakkında bir şeyler duymuş."

"Ne?"

"Neeta. Bu yüzden geri döndü. Senin hakkında bir şeyler duymuş." Önce eve, sonra da bana baktı. "Burada yalnız mısın?"

"Ahşap -"

Elini kaldırdı ve boynuma doladı. "Laurie, sordum, burada yalnız mısın?"

"Evet, ama neden -?"

Elini hızla boynumdan çekip biraz da aceleci hareketlerle arka cebinden telefonunu çıkardığında konuşmayı kestim. Çevirerek açtı, birkaç tuşa bastı ve sonra kulağına götürdü. Çalan sesi dinlerken gözleri benimkilere kilitlendi.

Sonra, "Wood," dedi ve durakladı. "Aptallık etme ve dinle. Laurie'yle senin evindeyim." Bir duraklama daha ve sonra, "Lanet olsun Tate, rahatla. Dinleseydin sana bir iyilik yaptığımı anlardın. Neeta şehirde." Wood'un yüzü sertleşirken sessizlik oldu, sonra, "Evet, Laurie'yi biliyor, dostum, neden şehirde olduğunu düşünüyorsun? Duymuş."

ve CB'den bir roket gibi fırladım." Sonra sustu, "Evet, Tate, iş bu. Aynı yöntem. Dedikoduları duydu, sıkı sıkı tutundu, sonra Laurie'nin otelden çıktığını ve senin evinde olduğunu duydu. Şimdi burada, her zamanki gibi." Daha fazla sessizlik ve sonra sessizce, "Hayır, dostum, Jonas onunla birlikte değil."

Jonas mı? Jonas kimdi?

Her zamanki gibi mi?

Ve tüm bu drama da neydi?

"Bu drama da neyin nesi Wood?" Bir elini kaldırdı, bir parmağını kaldırdı ve sonra elini bırakıp boynunu büktü, telefonda Tate'i dinliyordu.

"Deke çıktı mı?" demeden önce bu birkaç dakika sürdü. Sonra fısıltıyla "Siktir." dedi.

Elini ensesine götürüp sıkarken ağzının gerilmesini izledim.

Sonra telefona öyle bir sesle konuştu ki, sanki kelimeler ağzından zorla dökülmüş gibiydi: "Görünüşe göre sahip olduğun tek şey benim." Boynu dikleşti, eli düştü ve devam etmeden önce vücudu da ağzı gibi gerildi, "Bubba işe yaramaz ve bunu sen de ben de biliyoruz. Deke yok. Neeta, Pop yüzünden Neeta'dır, bu yüzden ona sormayacağım ve bunu yaparsan aptallık etmiş olursun. Gördüğüm kadarıyla elinde sadece ben varım." Bir süre dinledi ve tekrar konuşmadan önce korkutucu bir şekilde dudağını ısırdı. "Senin aksine kardeşim, senin kadının senin yatağında uyuyor, ben bir hamle yapmayacağım. Ayrıca sen lanet olası Teksas'tasın, Neeta şehirde ve Laurie korumasız diye kenara çekilmeyeceğim. Bundan hoşlanmıyorsun, sert çocuk. Onu tanıyorsun, Tanrım, Tate, onu herkesten iyi tanıyorsun. Bu olasılığı planlamalıydın. Burada seni takip eden ve her zaman takip eden bir ekibi var, bu yüzden bunun olacağını biliyordun. Şimdi işler tersine döndü dostum ve ben senin icabına bakıyorum."

Telefonu kapatıp bana döndü ve tek yapabildiğim "Korunmasız mı?" demeyi düşündüm.

Evin içinde cep telefonumun çaldığını duydum ama Wood'a bakmakla ve konuşmasını zihnimde tekrar dinlemekle meşguldüm.

başını hareket ettirmek için.

"Neeta'nın sağı solu belli olmaz," dedi Wood ve gözleri bana dönmeden önce tekrar eve baktı. "Bebeğim, telefonda Tate olacak."

Onu görmezden geldim ve "Tahmin edilemez mi?" diye tekrarladım. "Tate Neeta'yı açıklar mı?" diye sordu.

"Şey... birazcık," diye cevap verdim telefonum çalmayı bıraktığında.

"Onun kendi malı olduğunu nasıl açıkça belirttiğini anlattı mı?"

Dudaklarımı
yaladım. Sonra

"Hayır." dedim.

"Şey, onun kendi malı olduğunu düşünüyor."

"Bu ne anlama geliyor?" Telefonum tekrar çalmaya başladığında sordum.

Wood'un gözleri tekrar eve, sonra da bana kaydı ve nazikçe, "Bebeğim, telefonunu al," dedi.

Bir adım attım ve eve doğru koştum. Sürgülü cam kapıyı tek elimle çekerek açtım ve telefonumun olduğu mutfak tezgahına koştum. Kupamı yere bıraktım, "Kaptan Arıyor" yazan ekrana dokundum ve kulağıma götürdüm.

"Tate?" Telefonda sordum.

"Wood hâlâ orada mı?" diye sordu selam vermeden. "Evet, ama diyor ki -"

"Telefonu ona ver," diye emretti Tate.

"Ama tatlım -"

"Lauren, şu lanet telefonu ona ver." Birileri mutlu değildi.

Sorun değildi çünkü ben de mutlu değildim.

"Belki de neler olduğu hakkında benimle konuşmak istersin?" Sert bir şekilde önerdim.

Tate anında cevap verdi, "Olan şu Ace, Neeta tam bir kaçık. Motosikletimin arkasına sadece üç kadın bindirmiş olabilirim ama bu sadece üç kadınla birlikte olduğum anlamına gelmez. Ve motoruma sadece üç kadın bindirmememin nedenlerinden biri de Neeta'nın benimle yatan biri olduğunu duyması.

ve onları oraya birden fazla kez götürdüğümü duyunca, hak iddia etmek için harekete geçti. Yedi yıldır bir adamla evli ama hiç kuşkunuz olmasın, bu kaltak beni sahipleniyor. Kırk iki yaşında olabilir ama ergen gibi davranmayı hiç bırakmadı. Pek çok kadın posta kutularına tehdit mektupları bırakılmasından, çılgın, çığlık atan kadınların iş yerlerine gelip küfürler savurmasından ya da lokantada saç saça kavgaya etmekten hoşlanmaz. O şehirdeyse, seninle hesaplaşmak için şehirde demektir."

Aman Tanrım!

"Tate -"

"Sen de Indiana'da lanet bir çiftlikte büyüdün ve hayatının geri kalanını banliyöde geçirdin. Sen ve kız kardeşin tavır yapmayı biliyor olabilirsiniz ama Neeta'nın karşısında o hatırı sayılır tavrınız bile bir sik ifade etmeyecek bebeğim. Yüzünü olduğu gibi seviyorum, tırnaklarıyla tırmalamasına ihtiyacım yok. Birincisi, dediğim gibi, yüzünü olduğu gibi seviyorum. İkincisi, çünkü o kaltak sana elini sürerse, onun kışını tekmeleyeceğim ve bir kadını tekmelemekten hoşlanmam. Şimdi telefonu Wood'a ver."

Telefonu kulağımdan aldım ve Wood'a uzattım.

"Seninle konuşmak istiyor," diye fısıldadım ve Wood'un kalbimin atışından beni duyup duyamayacağını merak ettim.

Wood bana bir bakış attı, telefonu aldı ve kulağına götürdü. "Beni yakaladın," dedi telefona, sonra dinledi ve

"Evet," dedi. A Durakla. "Evet. adam."

Ve Sonunda, "Hayır Bok mu?

Kiminle konuştuğunu unutma, tamam mı?" Tekrar dinledi ve "Doğru" diyerek bitirdi. Sonra telefonu bana doğru tuttu.

Tereddütle aldım ve kulağıma götürdüm. "Tate?"

"Wood seni işe götürüyor, eve getiriyor ve kanepede uyuyor. Benimle misin?"

"Tate -"

"Evet ya da hayır,
Lauren." "Evet," diye
cevap verdim.

"Lubbock'tayım, oğlumun iyi vakit geçirdiği bir striptiz barının önünde oturuyorum. Onun için pek de iyi bitmeyecek bir kucak dansı yapmak üzere. Her ne kadar onu indiriyor olsam da, Denver'a varıp, işlemlerini yaptırıp, Thyne'ın ödünç aldığı cipini geri verip eve döndüğümde, Neeta ortalığı kasıp kavurabilir. Deke Güney Dakota'da. Wood'un seni koruması gerek. En geç yarın erkenden evde olurum."

"Tamam," dedim sessizce ve sonra merakla sordum, "Sabah 10:30'da striptiz barında mı?"

Tate, "Ace, o Rotary üyesi değil," diye cevap verince kısa bir kıkırdama duydum.

Sonra "Meme barları on buçukta açık mı?" diye sordum. "Bu açık," diye yanıtladı Tate.

"Vay canına," diye fısıldadım. "Soru, bebeğim," dedi. "Öyle mi?"

"Neeta'ya çok kızginken, neden ödünç bir cipin içinde oturup senin 'titty bar' dediğini her duyduğumda gülümsüyorum?"

"Bilmiyorum," diye cevap verdim.

Bir anlık sessizliği dinledim.

"Seninle hiç başlamamalıydım," diye mırıldandı ve nefesimin kesildiğini hissettim.

Yine de "Ne?" demeyi başardım.

"İyi kızımın 'titty bar' kelimelerini kullanmasından mutlu hissetmiyorum çünkü bir tanesinin dışında oturuyorum ve ben orada olmadığımda onu lanet olası eski sevgilimden korumak için Wood'a güvenmek zorunda. Senin gibi birinci sınıf iyi bir kız bu tür saçmalıklardan uzak bir hayat yaşamalı ve benim gibi bir adam da bu saçmalıkları ona bulaştırmamayı bilmeli."

"Bu tür saçmalıkların dokunmadığı bir hayat yaşadım Tate ve hiç bu kadar mutsuz olmamıştım çünkü içinde daha kötü şeyler de vardı ve bunların meme barları hakkında konuşmakla hiçbir ilgisi yoktu," diye fısıldadım.

Sanki bunu düşünüyormuş gibi bir an sessiz kaldı.

Sonra "Benim tişörtlerimden biriyle uyuyacaksın." dedi.

"Pardon?" diye sordum.

"Sen benim yatağımdayken Wood evde. Üç eyalet ötede olduğum için tek iddiam bu ve bunu iddia ediyorum. Benim tişörtlerimden biriyle uyuyacaksın."

"Tate, buna gerek yok."

"Bebeğim. Uyu. Uyu. Birinde. Uyu. Benim. Tees," dedi yavaşça ve azalan bir sabırla.

"Pekâlâ," diye mırıldandım.

Daha fazla sessizlik ve ardından yumuşak ve tatlı bir "İşte benim iyi kızım."

Nefesim kesildi ve bir şey söylemek için ağzımı açtım ama bağlantıyı kesmişti.

Düğmeye dokundum ve telefonumu tezgâhın üzerine koydum. Sonra Wood'a döndüm ve "Kahve ister misin?" diye sordum.

Wood kollarını göğsünde kavuşturdu ve gözleri kesilmiş kot şortumun açıkta bıraktığı çıplak, bronz bacaklarıma kaydı. Eski, kalın kotlarımdan bazılarının paçalarını kesmiştim, böylece şortlar kalçalarımda asılı kalıyordu ama ben bile hoş göründüklerini düşünüyordum, ancak şimdi onları değiştirmeyi düşünüyordum.

Wood'un bakışları tekrar benimkilere döndü, yavaşça sırttı, daha önce gördüğümünden daha az seksi değildi ve "Evet" diye cevap verdi.

Ona kahve getirmeye gittim ve yatarken kesinlikle Tate'in tişörtünü giymeye karar verdim.

* * * * *

Sabahın 3:30'unda Tate'in oturma odasında kararsızca durup Wood'un kumandayı kapmasını izledim.

"Daha fazla yastığa ihtiyacın var mı?" Ben sordum.

"İyiyim Laurie," diye cevap verdi Wood, Tate'in yatağından aldığım iki sham kaplı yastığı kanepedeki battaniyenin üzerine koyduğum kanepeye uzanmak için vücudunu hareket ettirerek.

"Um... Yapmam gereken -" Ben başladım.

Wood televizyonu açtı, sesi kıstı ve gözleri bana geldi.

"Bebeğim, yatağına git," dedi nazikçe.

Başımı salladım ve kanepenin yanındaki sehpanın üzerinde duran telefonu çaldı. Telefona uzandı, ekrana baktı, kocaman sırttı, çevirerek açtı ve kulağına götürdü.

"Tate," dedi, sesi boğulduğu kıkırdamayla titreşiyordu ve dudağımı ısırıp konuşmayı dinlemeye karar verdim.

"Evet, eve sağ salim döndü. Neeta yok. Brad adında bir adam Bubba'nın evine geldi."

Tate'in "Ne oluyor lan?" diye kükrediğini duyduğuma yemin edebilirim. Ya da belki de kafamın içindeydi.

Wood kahkahayı patlattı.

Hayır. Kafamın içinde değildi.

Gözlerimi kapattım ama Wood konuşmaya başlayınca tekrar açtım.

"Evet dostum, bu lanet herifle tanıştın mı?" diye sordu, sesi eğleniyordu. "Biliyorum. Tam bir pislik," diye onayladı Wood. "Bar tıklım tıklımdı. Cumartesi gecesi ama daha fazlası. Neeta'nın şehirde olduğu söyleniyordu. İnsanların yarısı karşılaşmayı izlemeye geldi; diğer yarısı da Laurie'nin arkasını kollamaya. Ned ve Betty oradaydı, ikisi de. Bütün garsonlar oradaydı, hatta Jonelle dahil olmayanlar bile. Krystal, Bubba ve Dalton bara bakıyorlardı. Stella, Holly, Tyler, eğitmen ve kuaförün sahibi eşcinsel adam da gelmişti. O iki lanet hippisi bile oradaydı, adam gece olmasına rağmen hala o lanet gözlükleri takıyordu, bu sefer mor."

Bu doğrudu. Carnal'da tanıdığım ya da konuştuğum herkes bardaydı. Twyla bile gelmişti. Görünüşe göre Neeta büyük bir cazibe merkeziydi. Ayrıca görünüşe göre iyi arkadaşlar edinmiştim.

İlk başta Krystal, Bubba, Jim-Billy, Wendy (benimle birlikteydi) ve Wood bu destek gösterisi karşısında biraz afallamış görünüyorlardı. Sonra hepsi bunun çok komik olduğunu düşündü. Sonra hepsi bu konu hakkında yüksek sesle konuştular, bazen barın öbür ucuna bağırıyorlardı. Wood'un onlara atıfta bulunmaya başladığı şekliyle "ekibim" de bağırarak konuşmaya katıldı ve herkes bunun komedinin doruk noktası olduğunu düşündü, özellikle de daha fazla içki içtikçe

Onlar. Krystal bile eğlenceye katılmış, Neeta hakkında asitli yorumlar yapmakla kalmamış (ki hoşlanmadığını anlamak için psikolog olmaya gerek yoktu), geceyi Twyla ile shot yaparak bitirmişti. Barda durmuş Dalton'ın siparişleri doldurmasını bekliyordum ve sanki onu hiç tanıımıyormuşum gibi ona bakıyordum. Dalton da yanımdaydı. Sonra bana döndü, gülümsedi ve içkilerimi tepsime koydu.

Wood tekrar konuşmaya başladığında aklım Tate'in oturma odasına geri döndü. Yüzündeki kocaman sırıtışa bakılırsa hikâyesine ısınıyor ve anlatmaktan zevk alıyordu.

"Sonra bu lanet herif içeri giriyor... Bubba'nın yerine..." Wood boğulmaya başladı çünkü o kadar çok gülüyordu ki konuşmakta zorlanıyordu ama zorla "lanet olası bir golf tişörtüyle. Dostum, sanırım saçında kız boku vardı."

Wood neşesiyle olan savaşını kaybetti ve kahkahalara boğuldu.

Tate gülüyor muydu yoksa fırlatacak bir şey mi arıyordu merak ettim.

Wood neşesini kontrol etti ve kıkırdamaya devam ederek, "Laurie'nin bir arabaya atlayıp banliyöden kaçmasına şaşmamalı. Hayatının geri kalanını o adamla geçirme ihtimali... Tanrım."

İçimi çektim ve kollarımı göğsümde kavuşturdum.

Wood konuşmaya devam etti. "Bela mı? Hayır dostum, içeri girmeye hazırdı ama Laurie'nin ekibi onun içeri girdiğini gördü, gözleri kızdaydı, onu hemen yakaladılar ve kıza beş adım bile yaklaşamadı. Hippiler hariç hepsi içeri kapandı ama onlar da dışarı çıkıp minibüslerine gitmeye devam ettiler, sanırım o sırada kafaları dumanlıydı. Kendi dünyalarındaydılar, her şeyi kaçırdılar. Her neyse, küfür etmeye başladı ve Jim-Billy, onca insan arasından, onun karnına bir yumruk attı. Sonra yeni garson olan o butch hatun onu ensesinden yakaladı ve kurbağa yürüyüşüyle kapı dışarı etti." Wood başını salladı. "Keşke bunu kasete alsaydım.

Ben yaşamadım. Bir kez deneyimlemek yeterliydi.

Gerçi Twyla'nın Brad'i kurbağa yürüyüşüyle kapıdan çıkarması biraz komikti ve Carrie ile Mack bunu kasette görseler çok eğlenirlerdi.

"Hayır, Tate, sorun değil. Bubba bisikletine atladı ve onu kasaba sınırına kadar takip etti. Adam bir piliç tarafından kapı dışarı edildi. Kız sağlam ve piliçliği tartışılır ama yine de piliç olduğundan eminim. Erkekliğine böyle bir darbe mi? Bir daha geri gelmeyecek."

Wood hatalıydı. Tate, Wood, Bubba, Jim-Billy, Dalton, erkekliklerine öyle bir darbe aldılar ki bir daha geri dönemediler.

Brad başka bir hikayeydi. Brad'in kafasında bir şey vardı, Twyla erkekliğine bir darbe indirse bile onu çıkaramazdı.

Bu da ne yapacağı belli olmayan Neeta ve aptal, inatçı, salak Brad için endişelenmem gerektiği anlamına geliyordu. Benim Tate'in yatağında, Wood'un da Tate'in kanepesinde geçireceği bir geceden bahsetmiyorum bile.

Horizon Summit'e geri dönüp kapıların ardında kilitli kalmayı dilemeye başlamıştım.

Yine de Brad'in gittiği ve benim orada yalnız olduğum zamanı diliyordum. Başarabilirdim. İyi para kazanıyordum. Temizlikçi Griselle'i ve bahçıvan Juan-Carlos'u kovmam ve belki de aylık pedikürümden ve iki ayda bir yaptığım manikürden vazgeçmem gerekecekti ama yine de idare edebilirdim.

"Öyle mi?" Wood sordu. "Tamam, sen gelene kadar bekleyeceğim."

Wood'a bakıp şansımın dönüp dönmediğini merak ettim ve gözleri bana gelip telefona doğru "Evet, uyandı" dedikten sonra telefonu bana doğru tutarak "Seninle konuşmak istiyor bebeğim" dediğinde şansımın döndüğünü anladım.

Ona doğru yürüdüm, telefonu aldım ve kulağıma dayadım. "Merhaba," dedim.

"İyi misin?" Tate sordu ve ses tonundan atacak bir şey aramadığını ama tüm hikâyeyi eğlenceli bulduğunu anladım.

"Evet," dedim kısaca, eğlenceli bir şey bulamamıştım. "Yatmaya mı gidiyorsun?"

"Evet."

"Benim tişörtümü mü giyiyorsun?"

"Henüz değişmedim."

"Tamam, o zaman planlar değişti. Denver'dayım. İki saatten az bir süre içinde evde olurum. Yatarken bir şey giyme."

Wood'un kanepedeki ayaklarına göz kırptım.

Sonra bir sarsıntıyla döndüm ve mutfığa doğru yürüdüm.

"Tate -"

"Çıplak, bebeğim."

"Tate, yapamam -"

Sözümü kesti. "Buck."

Mutfakta durdum.

"Pardon?"

"Çıplak Buck."

"Wood burada," diye fısıldadım.

"İki saat içinde gitmiş olacak ve ben de orada olacağım."

"Gece vardiyasından yeni çıktım," diye hatırlattım ona. "Ve kefaletle serbest bırakılan bir adamı yakalamayı yeni bitirdim.

cinayet ücreti ve 600 milden fazla yol." "Yani sen yorgun olacaksın ve ben yorgun olacağım -"

"Çıplaksın, seni canlandırmanın bir yolunu bulacağım." "Kaptan -" Fısıldadım.

"Çıplak değilsin, yine de seni canlandırmanın bir yolunu bulacağım."

"Tate, saat sabahın üç buçuğu, uzun bir gün geçirdin. O yolu hiç gitmemeliydin."

"Bebeğim, yatağında çıplaksın, olmamam mümkün değil." "Tate," dedim ölü havaya, gitmişti.

Telefonu kulağımdan aldım ve ona baktım. Parmaklarımdan kaydı, başım yukarı kalktı ve Wood'un telefonu kapatışını izledim.

"Yatağına git Laurie," dedi sessizce, gözleri yumuşak bir şekilde üzerimdeydi.

Yutkundum. Gerçekten yakışıklıydı, neredeyse Tate kadar güzeldi ama farklı bir şekilde. Her iki adamda da keskin bir yan vardı ama Tate'inkinin daha keskin ve yüzeye daha yakın olduğunu hissettim. Wood'ununki de aynı keskinlikteydi

ama daha derindeydi.

"Tamam," diye cevap verdim ve sonra nefesimi çektim. "Sen... bugün... ne yaptın, beni kolladın." Durakladım. "Gerçekten çok nazıktın Wood," diye fısıldayarak bitirdim.

Vücudu hafifçe bana doğru hareket etti ama onu kilitledi ve çenesinin gerildiğini gördüm.

Sonra tekrarladı, "Yatağına git, bebeğim."

Hemen huzurundan çıkmanın iyi bir fikir olduğunu düşünerek başımı salladım. Yanından geçip koridora yöneldim.

"Lauren," diye seslendi ve ben de durup ona döndüm. Mutfak tezgâhının üzerindeki yumruğına yaslanmıştı ve gözleri benim üzerimdeydi. "Bir zamanlar kardeşтик," dedi ve ben nefesimi tuttum. "Onun için her şeyi yapardım."

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum ve donup kaldım, ona bakarak devam etmesini bekledim.

Cevap vermeyince, tahminimi fısıltıyla söyledim. "Onu özölüyorsun."

Wood gözlerimi tuttu ve konuşmadı. Sonra arkasını döndü, mutfağına doğru yürüdü ve ışık düğmesine bastı. Mutfak karanlığına gömüldü ama oturma odasından gelen ışıkta Wood'un kanepeye doğru yürüyüşünü izledim. Orada yere çöktü, gözleri televizyondaydı, yüzü bomboştu.

Her ne olduysa, Tate ve Wood arasındaki geçmişin ve husumetin büyük olduğunu biliyordum.

Artık büyük olmadığını biliyordum. Her neyse devasa bir şeydi.

Yanına gitmek, yanına uzanmak, onu kollarımın arasına alıp televizyon seyretmek istedim, aşk dolu bir şekilde değil, ihtiyacı olduğunu hissettiğim bir şekilde.

Ama bu kötü olurdu.

Ben de döndüm ve Tate'in odasına doğru yürüdüm.

On Yedinci Bölüm

Ne Göröluyorsunuz?

Cama vurulduğunu duyduğumda bedenim sarsılarak uyandı; güçlü ve öfkeli bir yumruk sesi gibiydi.

"Sürtük! Çık dışarı!"

Çığlık atan kadının sözlerinden sonra patlama sesi tekrar geldi ve Tate'in yatağında doğruldum, yorganı çıplak göğsüme çektim, pencereye doğru baktım ve pencereye bakan koyu renk saç yığınıyla çerçevelenmiş hayalet bir yüze şok içinde baktım.

Bir yumruğunu kaldırdı ve tekrar vurdu, o kadar sertti ki elinin camdan içeri girmemesi mucizeydi. Vücudum sesle birlikte sıçradı.

"Sana defol git buradan dedim!" diye bağırdı.

Dışarıdaki ışık yandı ve kadın aydınlandı.

Onu hiç yakından görmemiştim ve yüzü öfkeyle çarpılmıştı, bu da onu hiç çekici kılmıyordu. Yine de, çözüldüğünde, onun bir nakavt olacağını biliyordum.

"Evet," diye bağırdı, "Seni görüyorum, kaltak!"

Tate'in perdeye ihtiyacı olduğunu anladım. Hem de çok.

"Tanrım, Neeta, bu da ne?" Wood'un öfkeli sesini duydum.

Neeta'nın başı yana döndü, şaşkınlıkla sarsıldı ve sonra ters ters baktı.

Sonra da "Hain!" diye bağırdı.

Wood, "Laurie'nin lanet penceresinden uzak dur," diye emretti.

"Siktir git!" Neeta bağırarak karşılık verdi.

Orada hareketsiz bir şekilde oturdum, olanlar karşısında şok olmuşum ve beni görebildiğini ve Tate'in talep ettiği gibi yeni, yüksek iplik numaralı çarşaflarının arasında çırılçıplak olduğumu düşünerek hareket edemiyordum.

"Neyin var senin?" Wood yüksek sesle, ses tonunda açıkça görülen bir öfke ve hayal kırıklığıyla sordu. "Tanrı şahidim olsun Neeta, bilmek istiyorum."

"Peki senin derdin ne?" diye karşılık verdi. "Tanrı şahidim olsun Wood, bilmek istiyorum," diye alay etti.

Yüzük taktığı için parmak eklemleri endişe verici bir şekilde cama çarptı ve aynı derecede endişe verici sesler çıkardı. "Senin olduğunu sanıyordum."

"Çekil şu lanet pencereden!" Wood bağırdı. "Tıpkı senin gibi," diye hırladı. "Hiç taşaklı değilsin. Asla hiç taşak yoktu. Söylentiye göre, Tate onu burnunun dibinde haklamış."

Bu tam olarak doğru değildi. Bu da beni kızdırdı.

Hiç düşünmeden çarşafı da yanımda sürükleyerek yataktan çıktım. Onu etrafıma sardım, şifonyere koştum, ikinci çekmeceyi açtım, Tate'in üstteki ilk tişörtünü aldım (o gün yıkamış, katlamış ve değiştirmiştım), çekip çıkardım ve çarşafı kendime doğru çekerken aynı anda başıma geçirdim. Üzerime geçirdikten sonra çarşafı bıraktım, aceleyle dolaba gittim, yerdeki açık bavulumu karıştırdım, birkaç külot aldım ve üzerime geçirdim. Sonra hızla odadan çıktım.

Buster peşimden geliyordu. Benimle yatıyordu ve şimdi de benimle kalmaya devam ediyordu. Bunun nedeni muhtemelen dışarıdan daha fazla bağıriş çağırış, küfür ve hakaret gelmesiydi ve Buster'ın muhtemelen Neeta'yla tanışmış olduğunu tahmin ediyordum ama Buster'ın bağıriş çağırış ve küfürden pek hoşlanmadığını ve uykusunun bölünmesinden de pek hoşlanmadığını biliyordum.

Açık olan sürgülü cam kapıya vurdum, içinden kaydım ve dışarı çıkmaması için Buster'ı geride tutmak amacıyla ayağımı nazikçe kullanarak kapıyı çektim. Sola döndüm ve Wood'un kavga eden, tıslayan Neeta'yı üst kolundan tutarak güverteden aşağı, üstü açık arabasının park ettiği yere doğru sürüklediğini gördüm.

Tabii ki. Neeta gece boyunca arabanın üstü açık bir şekilde sürdü.

Neeta beni gördü, Wood'dan kurtuldu ve bana doğru geldi, öyle bir hızla fırladı ki, Wood'un kolu karnına dolanıp ilerlemesini durdurduğunda neredeyse iki büküm oldu.

Gövdesini yukarı çekti, gözleri beni boydan boya kesti ve "O gömleği üzerinden yırtarım, seni lanet olası orospu" diye tehdit etti.

Gözlerim onu da boydan boya dolaştı. Başka bir çok kısa mini etek. Başka bir dar atlet. Bir çift parmak arası terlik. Sabahın erken saatleri olmasına rağmen tam makyaj, şafak sadece bir söz.

Onu içeri alırken, Tate'in güvertesinde dururken, Dread Neeta ile karşı karşıya gelirken, nedense tamamen sakinleşmiştim. Daha önce hiç kedi dövüşüne girmemişim ve hayatımda hiç girmedığım için de mutluydum. Ama o anda umurumda değildi. Muhtemelen kışıma tekme basabilirdi ama belki ben de birkaç yumruk atabilirdim ve bunu dört gözle bekliyordum.

"Ben sana ne yaptım?" Ona sordum.

Kardeşinin tutuşuna karşı mücadele etti, gözleri bana sabitlenmişti. "Hemen çıkar şunu yoksa koparırım," diye tısladı.

"Seni tanımıyorum bile," diye bilgilendirdim onu.

"Laurie, içeri gir," diye emretti Wood, diğer kolu Neeta'nın göğsüne dolanmış ve onu geri çekiyordu.

Neeta bir elini uzatıp korkulukları tuttu ve Wood'un geri çekilmesini başarıyla engelledi.

"Beni tanıyorsun," diye tersledi.

"Seninle hiç tanışmadım," diye bariz bir şekilde belirttim.

"Carnal'da yaşıyorsun, beni tanıyorsun," diye tekrarladi.

"Benim olanı almaya çalıştığını da biliyorsun."

"O senin değil," dedim sakince.

"O benim," diye karşılık verdi ve eliyle evi işaret etti. "Bu ev benim." Bana bir parmak salladı. "O gömlek benim." Wood'un tutuşuna karşı gerildi ve gözleri kısıldı. "Onun siki benim. O... lanet olası... benim."

Wood'a baktım ve "İlaca ihtiyacı var" dedim. "Siktir git!" diye bağırdı, korkulukları bıraktı ve Wood'un tutuşuna karşı mücadele etti.

"Böyle davranıp beni korkutup kaçıracağını sanıyor olamazsın. Seni tanıyorum ve Tate'in seninle hiçbir şey yapmak istemediğini de biliyorum," dedim.

Mücadele etmeyi bıraktı ve gözlerimin içine baktı. "Öyle mi?" diye sordu. "Bunu sana o mu söyledi?"

"Evet, öyle," diye cevap verdim.

"O da öyle diyor, sürtük, sonra kulağına fısıldıyorum ve bacaklarımı açıyorum ve kokuyu, tadı seviyor ve hemen oraya geri dönüyor."

"Belki de öyledir," diye cevap verdim. "Ama o benden önceydi ve bana sahip olduğu en iyi şey olduğumu söyledi. Ayrıca, yirmi yıl boyunca ağzında acıdan başka bir şey bırakmadıktan sonra, benim onun hiç tatmadığı kadar tatlı olduğumu söyledi."

Bunların bir kısmını uyduruyordum ama durumun bunu hak ettiğini düşündüm.

Sözlerim üzerine kardeşinin kollarında sustu. Bir saniye bana bakmasını izledim, sonra cevap vermeyince devam ettim.

"Derisinin altında olduğunu itiraf etti. Seni sevdiğini itiraf etti. Ama bana artık onun derisinin altında olduğumu, seninle uğraştığını söyledi. Ya da kulağa öyle geliyor ki, sen ona o kadar kötü davranmışsın ki kendi yolunu kendin çizmişsin." Başımı salladım ve sessizce, "Aptal, tatlım, olduğun yerde kalmak için her şeyi yapmalıydın. Şimdi oradayım ve bilmelisin ki orası olmak için iyi bir yer."

"Kapa o lanet çeneni," diye fısıldadı, kelimeler öfkeyle titriyordu.

Onu görmezden geldim.

"Yani bu ev benim değil, bu gömlek de benim değil, onlar Tate'in ama o benim."

"Kapa o lanet çeneni," diye bağırdı ve Wood'un tutuşuna karşı tekrar mücadele etmeye başladı ama hepimiz boruların gürültüsünü duyduk ve farın evin üzerinde parladığını gördük.

Döndüm ve Tate'in araba yoluna çıkıp üstü açık arabanın yanına park etmesini izledim. Dışarıda bir sürü ışık vardı.

Güvertede, yolda, garajın etrafındaki alanda parlıyordu ve tamamen aydınlatılmıştı ama o kadar hızlı hareket etti ki bisikletten inip güverteye yürüdüğünü görmedim. Sadece aniden orada belirdi.

Wood ve Neeta ayrılmışlardı ama Wood ondan sadece birkaç adım uzaklaşmıştı. Birbirlerine bakıyorlardı ama ikisinin de başı Tate'e dönüktü.

Tate orada duruyordu ve bana o kadar da yakın değildi ama yine de öfkeli gözleri manzarayı incelerken o korkutucu enerjinin kıvılcımlandığını hissettim.

"Tanıdık," diye mırıldandığını duydum, "siz ikiniz benimle istediğim bir şey arasında duruyorsunuz."

Kan dolaşıma bir ürperti girdiğini hissettim.

Neeta, "Gönderin onu," diye öyle bir talepte bulundu ki, sanki tek yapması gereken bu talebi yapmakmış gibi geldi.

Tate başını salladı. "Bir kez soracağım. Arabana bin ve git. Gitmezsen Neeta, bir ay boyunca burada durup evi inletirsin ve ben seni duymam. Var olmayacaksın. Kahretsin kadın, zaten yoksun."

"Ben varım," diye tükürdü.

"Hayır," diye yanıtladı Tate.

"Doğru," diyerek arkasına yaslandı ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Bebeğim, dilimi sikinin ucunda yuvarladığımda var olduğumu hatırlayacaksın."

"Evet, bunu hatırlıyorum," diye karşılık verdi Tate. "Gerçi o zamandan beri ağzını nasıl kullanacağını bilen ve dişlerini kontrol etmeyi unutmayan bir kadını oldum."

Hızla öne doğru eğildi ve ellerini kalçalarının üzerine koydu.

"Dişlerimi seviyorsun!" diye ona çıkıştı.

"Sana bir kere söyledim, milyon kere söyledim Neet, hiçbir erkek bir kadının dişlerinin sikini sıyrmasından hoşlanmaz. Tanrım, ıstırap, çeşitli şekillerde vermekte iyi olduğun bir şey."

"Sen hiç şikayet etmedin," diye karşılık verdi.

"Yaptım kadın, sadece hiç dinlemedin," diye karşılık verdi Tate. "Söylemeliyim ki, talimat vermek zorunda olmadığım bir parçayı etiketlemenin nasıl bir şey olduğunu hiç bilmiyordum. Ve lanet bebeğim, inan bana, bu çok tatlı."

Konuşmayı kesti ve dudağımı ısırdım, beni kastettiğini tahmin ettiğim Tate'in "etiketlediği" "bir parça" olarak anılmak hakkında ne hissettiğimi merak ediyordum.

Neeta taktik değiştirdi ve bunu yaptığında güverte ayaklarımın altında sallandı.

"Bana bulaşırsan, Jonas'ı bir daha asla göremezsin."

Tate dört hızlı, uzun, öfkeli adım attı ve hepsi de ona doğru geldi.

Yüzü gözle görülür bir şekilde solgunlaştı, son anda bir açıyla geri çekildi ama Tate onu korkuluklara sıkıştırana kadar üzerine gelmeye devam etti, vücudu onun alanında, düpedüz düşmanca bir çizgideydi. Kadın ona baktı, ağzı geniş, gözleri kocaman, vücudu kenetlenmişti, sendelemişti.

Bu donmuş şeyi hastalıklı bir hayranlıkla izledim.

Hayatını mahvetmişti ama bunu daha önce hiç yapmamıştı. Hiç yapmamıştı.

Yüzü onunkine degecek şekilde boynunu eğdi.

"Uyarı," diye hırladı. "Oğlumu bana karşı kullanırsan, Neeta, yemin ederim pişman olursun."

Oğlu mu?

Yüzümdeki kanın çekildiğini ve başımın hafiflediğini hissettim.

"Ve," diye devam etti Tate, "seni Laurie'nin duyma mesafesinde görürsem, hayatının içine öyle bir ederim ki, lanet olası ayda yaşamayı dilersin."

Neeta toparlandı ve sırtı düzleşti.

"Evrakları aldım Tate, avukatlarına da siktir olup gitmelerini söyleyebilirsin. Bu saçmalıktan sonra Jonas artık senin için yok."

"Gelecek hafta sonu burada olacak yoksa yemin ederim -"

"Sen bir şakasın!" diyerek onun sözünü kesti. "Herhangi bir yargıcın on yaşındaki bir çocuğun velayetini bir kelle avcısına vereceğini mi sanıyorsun?"

"Ayda iki gün evde olan avcı mı?"

Aman Tanrım.

Tate'in bir oğlu vardı. Tate ve Neeta bir çocuğu paylaşıyorlardı. Ve Tate oğlunun velayetini almak istiyordu.

"Hayatımda boktan şeyler oluyor. Kamyonetimde olmam, bir katilin izini sürmem ve aynı zamanda bu boku görmemem ve kafamda bir deliğe ihtiyacım varmış gibi kendi zamanımda ve kendi paramla çalıştığım için daha fazla para kanamam gerekiyordu. Sen dikkat dağıtıcıydın."

İşte buradaydı.

Bu onun hayatında olan bir şeydi. Bunun, oteldeki o gecenin, benimle tanışmadan bir gün önceki o gecenin, bu ikisinin arasındaki ilişkinin nihayet bittiği gece olmasıyla bir ilgisi vardı.

Jonas. Tate'in on yaşındaki oğlu. Hiç bahsetmediği, bir kez bile bahsetmediği oğlu.

Bir oğul, muhtemelen Neeta haklıydı, hiçbir yargıç ayda iki gün evde olan bir  d l avcısına  d l vermezdi.

Tabii evinde ona yardım edecek biri yoksa. Mesela zeki, çok çalışan ve bir çiftlikte büyümüş üst sınıf, iyi bir kız. Ne olduysa olduktan sonraki gün karşılaştığı bir kadın.

Bir adım geri attım ve Wood'un hafif bir hareket yaptığını fark ettim. Gözlerim ona kaydı ve Tate ile Neeta'yı izlemediğini gördüm. Beni izliyordu ve bunu çok yakından yapıyordu.

"Doğru," diye ısırdı Tate ve bakışlarım tekrar ona döndü. "Ve sence herhangi bir yargıç, ona burada verebileceğim şeyin seninle, sabıkalı bir kadınla ve her gece kendini içkiye veren lanet olası bir işi olmayan bir kocayla kalmaktan daha iyi olmadığını düşünecek mi? O pislik herifi bırakacağına ve oğlumu ev dediğin o pislikten çıkaracağına söz vermiştin. Ama yapmadın. Sana söyledim, yapmadın, onu çıkaracağım. Ve hiç kuşkun olmasın Neeta," dedi yüzüne yaklaşarak, "Jonas'ı oradan çıkarmak için hiçbir şeyden ka ınmayacağım."

"Seninle ölene kadar dövüşeceğim, Tate," diye karşılık verdi, sonra kolunu kaldırıp beni işaret ederken gözleri bana kaydı. "Senin orospunun çocuğumu büyütmesine asla izin vermeyeceğim."

Tate'in eli dışarı fırladı ve parmakları kızın bileğine dolandı, kız küçük bir çığlık atarken bileğini arkadan büktü. Ben de öyle yaptım çünkü ona karşı kullandığı bu acımasız yöntem karşısında şaşırmışım. Ama Tate tereddüt etmedi. Geri adım attı, döndü, onu da kendisiyle birlikte taşıdı ve itti. İki adım geri gitti ve kendini düzeltti.

"Mükemmel, Tate, teşekkürler," diye sertçe çıktı. "Çocuğumun babasının bu nazik davranışına şahitlerim var."

Tate vücudunu tamamen hareketsiz tutarak, "Arabana bin ve git," dedi.

"Böyle devam edersen, onunla birlikte Blake'in çocuğu evlat edinmesi için özgür ve temiz olacağız ve onu bir daha asla göremeyeceksin," diye tehdit etti.

"Arabanıza binin ve gidin," diye tekrarladı Tate.

Kadın onu görmezden geldi. "Tüm çöplerinizi mahkemeye sunacağım." Gözleri bana geldi. "Sen ilk değilsin, sevgilim, ve inan bana, son da olmayacaksın."

"Git," diye homurdandı Tate, "şimdi."

Tate'e baktı ve "Çöp" diye tısladı.

"Evet," diye cevap verdi, hâlâ homurdanıyordu. "Çöpleri becerdim. Sana söylemeliyim Neet, seni siktiğim onca yıldan sonra, sikimi tatlı ve temiz bir şeye sokmanın ne kadar iyi hissettirdiğini hayal bile edemezsin."

İki dudağımı da içeri çekip ısırdım ve gözlerim Wood'a kaydı. Gözleri üç adım ötesinde gerçekleşen gösteriye kilitlenmişti.

Neeta Tate'e ters ters baktı, Tate'in sırtı bana dönüktü ama bakışlarının onun üzerinde olduğundan şüpheleniyordum. Sonra gözleri Wood'a kaydı.

"Kız kardeşinle konuşuyor, söyleyecek bir şeyin yok mu?" diye tersledi.

"Beni öldürüyor," diye fısıldadı Wood ve kalbimin teklediğini hissettim çünkü bu iki kelimenin tonu, biraz sonra söyleyeceği şeyin bir şekilde onu öldürdüğünün altını zarifçe çiziyordu.

"Ama biliyorum, uzun zamandır biliyordum ama bu gece düzenlediğin bu lanet karmaşayla, Neet, hiçbir şeyin değişmediğini biliyorum."

"Ne?" diye tısladı.

"Sen," diye yanıtladı Wood, sonra tekrar fısıldadı, "Jonas? Neeta, cidden mi?"

"Ben -" diye başladı.

"Gözaltında tutmaya devam et, lanet olası bir deli gibi davranmaya devam et," diye araya girdi Wood. "Ve söylemeliyim ki, Neet, umarım yapmazsın. Umarım sen ve Blake o çocuğu o kadar çok mahvetmemişsinizdir ki sonunda o da sizden biri gibi olur."

"Seni pislik," diye fısıldadı.

Wood Tate'e baktı.

Sonra kararlı bir şekilde, "Neye ihtiyacın olursa, dostum. Neye ihtiyacın olursa."

Sonra döndü, bana doğru yürüdü, bir elini kaldırdı ve boynumun kenarına doladı. Parmakları sıkarken gözleri bir şeyler anlattığını düşündüğüm bir şekilde gözlerimi aradı ama olanlardan, öğrendiklerimden dolayı ne anlama gelebileceğini anlayamayacak kadar sersemlemiştim. Boynumu bir kez daha sıktı, beni bıraktı ve güverteden aşağıya, Neeta ve Tate'in yanından geçerek bisikletine doğru yürüdü. Bindi, çalıştırdı ve kükreyerek yola çıktı.

Yola döndüğünde Neeta'nın "Hayatının kavgasını satın aldın" diye uyardığını duydum.

Gözlerim tekrar ona döndüğünde Tate'e dik dik baktığını gördüm. Hareket etmedi ama iç çektiğini duydum. Derin ve ağırdı ve tam olarak ne anlattığını biliyordum. İşi bitmişti. Kızgındı. Bunu aşmıştı. Ve ne getirirse getirsin onu alt edecekti.

Bir tepki alamayınca gözlerini Tate'ten ayırdı ve bana dikti.

"Arkanı kolla, sürtük," diye tersledi, döndü ve parmak arası terliklerinin üzerinde zarifçe üstü açık arabasına doğru koştu. Arabayı çalıştırdı.

Motorunu endişe verici bir şekilde çalıştırdı, geri geri gitti ve o kadar hızlı indi ki çakıllar uçtu.

Bedenim onun gidişini izlemek için dönmüştü. Bunu yapmaya o kadar kararlıydım ki, Tate'in elinin boynumun omzuma değdiği yere yerleştiğini hissettiğimde sıçradım.

"Bebeğim," diye fısıldadı ve gözlerim ona kaydı.

Tanrım, çok güzeldi.

Aynı zamanda bir yalancıydı, oyun oynayan, iğrenç bir yalancı.

Yutkundum, sonra sarsılarak elinden kurtuldum, döndüm ve sürgülü cam kapıya doğru koştum. Kapıyı çekiştirerek açtım, içeri girdim ve koridordan aşağı, doğruca onun odasına koştum. Işık düğmesini açtım, sonra dolaba koştum ve oradaki ışık düğmesini açtım. Dizlerimin üzerine çökmüş, bavullarımdan birini fermuarla kapatıyordum ki Tate geldi.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu, başımı kaldırıp kısa bir süre kapıda durduğunu gördüm, sonra tekrar çantama baktım.

"Gidiyorum," diye fısıldadım.

"Laurie," dedi sessizce, başım geriye gitti ve ona ters ters baktım.

"Siktir git!" Bağırdım, ayağa kalktım ve ona doğru iki geniş adım attım, ellerimi göğsüne yerleştirdim ve ittim. Bir ayağıyla geri çekildi, parmakları iki bileğimi sardı ve sıkıca tuttu. "Siktir git!" Tekrarladım.

"Ace, sakin ol." Hâlâ sessizce konuşuyordu.

"Jonas?" Ben sordum.

"Bebeğim -" diye başladı ama bileklerimi onun elinden kurtardım ve çantama geri dönüp önünde dizlerimin üzerine çöktüm.

"Canın cehenneme Tate," diye tersledim, çantamın fermuarını çektim, ama fermuar içine sokmadığım bir tişörtlük takılmıştı. "Tanrım!" Başımı sallayarak ağladım. "Benim neyim var böyle? Nasıl oluyor da bu tür şeylerle uğraşıyorum?"

Tate, "Lauren, sakin ol ve yatak odasına gel ki konuşabilelim," diye emretti.

Başımı salladım, hâlâ fermuarla uğraşıyordum. "Oh hayır. Asla olmaz. Konuşmak için şansın vardı. Bana bir oğlun olduğunu söylemek için bir sürü fırsatın oldu. O... o..." başımı geriye attım ve gözlerinin içine baktım, "o kadın."

"Ace, beni dinle -"

Ayağa fırladım ve ona doğru döndüm. "Yatağa çıplak girdim, Tate. Ben asla çıplak uyumam. Çıplak uyumayı sevmiyorum. Rahat değil. Ve bunu senin için yaptım." Parmağımı ona doğru uzattım ve sonra iki elimi birden havaya kaldırdım. "Tanrım, ne aptalım! Bilmem gerekirdi. Sen," diye tekrar parmağımı ona doğru ittim, "beni mi istiyorsun? Ne düşünüyordum ki ben?"

"Lauren -"

"Yaşlı, şişman, zavallı bir kaltak," sözlerini ona fırlattım. "Bu işe yarar, Tate. İyi karar, tatlım. En azından o yaşlı, şişko, zavallı kaltak, Jonas'a ahırda bir yuva verebileceğini göstermek için hakimın önüne çıkarıldığında işe yarar!"

Bir saniye önce kapıda duruyordu, bir saniye sonra ise dolabın arka duvarına yapışmıştım. O kadar hızlı hareket etmişti ki, ben de otomatik olarak geri çekilmiştim, oraya nasıl geldiğimi bile bilmiyordum. Sadece duvarı sırtımda hissettim ve Tate benim alanımın derinliklerindeydi. Ondan gelen enerjiyi hissettim, o kadar güçlüydü ki bir sel gibiydi ve beni o kadar sıkı sarmıştı ki nefes alacak oksijen kalmamış gibiydi. Vücudu düşmanca değildi, Neeta'ya olduğu gibi değildi ama dikkatimi vermekten başka çaremin olmadığı bir şekilde saldırgandı.

"Bunu son kez yüzüme vuruyorsun," diye fısıldadı ve sesi bile ödümü kopardı.

Nefesimi içime çektim ve bunu yaparken cesaretimi de toplamaya çalıştım. "Geri çekil, Tate. Ben gidiyorum."

"Senin Jonas'la hiçbir ilgin yok." Hâlâ fısıldıyordu.

"Geri çekil," dedim.

Yüzü benimkinin bir santim yakınına kadar geldi. "Tek bir lanet şey değil."

"Doğru," diye karşılık verdim, ses tonum alaycılıkla doluydu.

"Bana onu bırakacağına söz vermişti," dedi. "Bana eve döneceğine, oğlumu eve getireceğine, her şeye yeniden başlayacağımıza, kendini toparlayacağına, bir hayatımız, bir ailemiz olacağına söz verdi." Yanıt vermedim ama bunun bir önemi yoktu, Tate konuşmaya devam etti. "Ama geldi ve Jonas'ı getirmesi gerekiyordu. Ama getirmedi. Sadece gitmek istedi. Boşalmayı seviyor. Sakso çekmeyi seviyor. Erkeği o kadar çok içiyor ki, aleti o kadar gevşek ki, işlemekten başka bir şey için kullanmayalı o kadar uzun zaman olmuş ki, düşmemiş olması bir mucize. Bir aile kurmak için değil, sadece sikimi almak için söz verdi. Sadece boşalmak için. Tanrım, Lauren, bu kadın benim oğlumu yetiştiriyor."

"Tate, adım at -"

"Onunla işim daha önce bitmişti. On yıldır bu savaşın içindeydik. Verdiği sözlerin tutulmaması Jonas'ın kontrolü için mahkemeye girip çıkmamıza neden oluyordu. Şerefsiz kocası bir iş daha kaybediyor ya da bir iskambil oyunu daha kaybediyordu ve biz yine mahkemeye gidiyorduk, velayet için değil, daha fazla destek için, böylece onu ve o şerefsiz kocasını destekleyebiliyordum. Jonas acı çekemez, peki ben ne yapacağım Lauren? Ne yapacağım?"

"Tate -"

"Daha fazla veriyorum, adam içiyor ya da kumar oynuyor, kadın burnuna çekiyor ya da sigara içiyor, Tanrım, kim bilir?" Tate ısırdı. "Onunla bir hafta sonunu bile kaçırmamak için her şeyi ayarlamam gerekiyor. Ayda iki kez onu görebiliyorum. Yani, o geceye kadar ayda iki kez, otel odasına geldiğinde, içeri girdiğimde oğlum orada değildi ve onun oyununu biliyordum. Yalanlarını ne kadar tatlı söylerse söylesin, benimle yine oynadığını ve bunu yapmak için çocuğumu kullandığını biliyordum. İşte bu kadar ve o da bunu biliyordu. Kavga etmedik. Ona işlerini halletmesini söyledim çünkü avukatım irtibata geçecekti. Benimle tekrar oynamaya çalıştı ama ben bitmiştim. Lanet olası bir orgazm için çocuğumu bana karşı kullanamazsın, Tanrı aşkına."

"Tate, ben -"

"Onu iki aydır görmedim Lauren. Senin saçmalıkların, Tonia'nın saçmalıkları, faturalarımı ödeyebilmek ve çocuğumu besleyebilmek için çalışmam gerekiyor çünkü bu ikisi de bir boka yaramıyor. Oğlumu görmedim."

"Üzgünüm, ama -"

"Eve geldim, o sahne bitti ve sen... ne? Neden bahsettiğini bile bilmiyorum."

"Neden benimle olduğunu biliyorum," dedim ona. "Öyle mi bebeğim? Nedenmiş o?"

"I..." Bir nefes aldım ve sonra tekrar başladım. "Benim çocuğum yok ama bu kulağa korkunç geliyor Tate. Bunun için üzgünüm, kulağa... Bunun için üzgünüm. Jonas'ı elde etmek için neden her şeyi yapabileceğini anlayabiliyorum ama Neeta gibi davranamazsın. Oğluna bakması için başka birini oynatamazsın."

Başını yana eğdi. "Neeta gibi mi davranayım?"

"Oğlunuza bir yuva yapmak için. Bir aile kurmak. Bir yargıcın olumlu bakacağı bir şey yapmak ve bunu yapmak için beni kullanmak."

Daralmış gözlerinin altında kaşları birbirine çarptı.

"Bunu yapmak için seni kullanmak mı?" diye tekrarladı.

"Evet," dedim. "İşte bu yüzden benimlesin. Senin gibi bir adam... benim gibi bir kadın." Başımı salladım ve "Anlamamıştım ama şimdi anlıyorum" diye fısıldadım.

"Benimle dalga geçtiğini söyle," diye talep etti. "Pardon?" diye sordum.

Hızla hareket etti ve yumruğunun yan tarafını başımın yanındaki duvara vurdu.

Yüzüme baktı ve "Bana sıçtığını söyle!" diye bağırdı.

Yumruk hareketiyle sıçradım ve yüzüme bağırmasıyla hareketsiz kaldım, sonra bağırdım, "Hayır Tate! Seninle dalga geçmiyorum! Anladım! Durabilirsin..." Ayak parmaklarımın üzerine kalktım ve onun da yüzüne baktım, "Lanet olsun... benimle oynuyor!"

Bir adım geri attı ve ben havalandım. Şaşkınlıkla arkasına baktım ve omzunun üzerinde olduğumu fark ettim.

döndü ve dolabın kapısına doğru yürüdü. "Ne oluyor -?"

"Kapa çeneni," diye hırladı.

"Tate, beni yere bırak!" Bağırđım, ellerimi beline koydum ve ayaklarım tekme atarken ittim ve o yatağın etrafında döndü.

Avucunun kışıma vurduğunu hissettim, hafif değildi, sert değildi ama bir noktaya değindi.

"Kapa çeneni, Lauren."

Kapattım. Daha önce hiç şaplak yememiştim. Hayatımda hiç. Babam disiplinden korkmazdı ama bunu sözlü olarak yapardı.

Tate beni banyoya taşıdı, ışık yandı, eğildi ve beni ayağa kaldırdı. Sonra vücudumu sarsarak makyaj masasına ve aynaya doğru çevirdi ve içeri girerek beni lavabo tezgahının kenarına sabitledi.

"Bak," diye emretti.

"Ne?" Fısıldadım, hala banyoya çekilmenin ve isteğim dışında tezgaha sabitlenmenin etkisinden kurtulamamıştım.

Kollarından biri göğüs kafesimin etrafında kilitlendi, diğer eli çenemin altında kıvrıldı ve beni leğenin üzerine doğru iterek eğildi.

"Bak," diye sordu. "Ne görüyorsun?" "Tate -"

"Ne görüyorsun?" diye hırlayarak tekrarladı.

Başka seçeneğim olmadığı ve biraz da korktuğum için aynada ona baktım ve cevap verdim. "Kendimi görüyorum."

"Ne görüyorsun?" diye tekrarladı.

"Tate, kendimi görüyorum," diye fısıldadım.

"Lauren, kendine bak, bana değil. Ne görüyorsun lan?"

Aynada ona baktım ve sonra gözlerim yansımama gitti.

"Kendimi görüyorum," dedim usulca ve gördüm.

"Bunu sana kim yaptı?" Tate çenemi serbest bırakarak sordu ve daha da öne eğildi, eli tezgahın üzerinde benimkini kapattı.

"Ne yaptın?" Ben sordum.

"Gördüklerini çarpıtıyorsun," diye cevap verdi. "Çünkü bebeğim, tahminimce bana yedirdiğin o bokla, senin gördüğün benim gördüğüm gibi değil."

Nefesim kesildi ve sessiz kaldım.

"Sizinkilerin yapmadığını biliyorum, benim gördüğümü onlar da görüyor, peki kim yaptı?"

"Tate," diye nefes aldım ama başka bir şey söylemedim. Kalbim çılgınca atıyordu, göğsümde hissedebiliyordum, boynum, bileklerim ve bacaklarım jöle gibiydi. Eğer beni tezgâha bastırıp tutmasaydı, düşeceğimden emindim.

Eli benimkini tezgâhta bıraktı ve kaburgalarımındaki kolu bizi hafifçe geriye çekti, böylece tişörtü yukarı çekebildi, külotumu açığa çıkardı ve gömleği kolunun altına sıkıştırdı, sonra her iki kolu da etrafımda sıkıca kilitlendi ve beni tekrar tezgâha bastırdı.

"Bebeğim," diye fısıldadı, "anlamıyorum. Sana orada olduğunu düşündürdüğü şeyi görmek senin için daha mı kolay? Eğer öyleyse, neden? Kendini neyden koruyorsun?"

"I..." Yutkundum, "Anlamıyorum."

"Hayır bebeğim, yapamazsın. O kadar derine soktu ki düzeltemezsin ama bak, kendine bir bak." Gözlerim aynada onunkilere kilitlendi ve usulca, "Laurie, bebeğim, kendine bir bak," diye ısrar etti.

Gözlerimi zorla yansıma çevirdim ve her şeyi içime çektim. Sadece ben değil, kalçalarım, iç çamaşırlarım ve göbeğim açıkta, göğüslerim onun koluna dayanmış, saçlarım makyajsız yüzümün etrafında dağınık ve arkamda Tate, uzun boylu, esmer, geniş ve güzel. "Özel bir şey beklediğini söyledin ve o da bunu taşıdığını anlama şansını elinden aldı. Seninle bunca zaman. Sen özelsin Laurie."

Hayır. Hayır.

Hayır.

Gözlerimi kapadım ve dişlerimi sıktım, başımı aşağı ve yana eğerek otomatik olarak onun sözlerini engellemeye çalıştım.

Tate'in ağız kulağıma geldi. "O eşcinsel adam, o hippiler, hatta lanet olası Twyla bile bu gece arkayı kollamak için geldi. Bunu yaptılar çünkü seninkilerin gördüklerini, benim gördüklerimi görüyorlar, bunu yaptılar çünkü iki ay önce Carnal'a özel bir şey oldu ve bunu yaptılar çünkü sen böyle bir güzelliği korumak için elinden geleni yapıyorsun."

Sözleri bana ipeksi bir darbe gibi çarptı ve hıçkırıklarımı yutarken nefesim kesildi.

Ağız boynuma gitti ve orada konuştu. "Haklısın bebeğim. Jonas'ın seni tanıması, senden çok çalışmayı, akıllı olmayı ve insanlara nasıl davranacağını öğrenmesi fikri hoşuma gidiyor. Ama yanılıyorsun. Yatağımdasın çünkü hiç böyle bir güzelliğe sahip olmadım ve bir şansım var ve sen kafandaki bokumuzu çirkin bir şeye dönüştürebileceğini düşünüyorsun, siktir et. Bunu düzeltene kadar durmayacağım."

Gözlerim açıldı, aynada ona baktım ve kafasını kaldırıp bana baktı.

"Neden bana bir oğlun olduğunu söylemedin?"

Tate hemen, "Çünkü Wood haklıydı," diye cevap verdi. "Pardon?" Ben sordum.

"Çünkü Jonas'ı değil ama geleceğimde o kaltağı yenmek ve onu güvene almak için sahip olduğum şey gibi boktan şeyler, sen ve o yeni başladığınızda iyi bir kadının üzerine yatmazsın. Özellikle de başka bir kadın vahşice öldürülmüş ve yaşlı kadınının babası kalp krizi geçirmişken. Yakın duracaksın, güçlü duracaksın ve onu derinden etkilemek için çalışacaksın ve sonra da üzerine atlayacaksın. Seni olduğun yerde istiyorum." Kollarıyla beni sıktı. "Yani evet, seninle oynadım ve yine olsa yine yaparım, şaka değil, yine yaparım. Ve bunu hiç tereddüt etmeden yapardım. Senin vaat ettiğin gibi biri olduğumu bilmem gerekiyordu çünkü geçmişte bu konuda iyi değildim ve eğer öyleysen, olmanı istediğim yerde kaldığından emin olmam gerekiyordu."

"Bir oğlumun varlığını benden saklamak -"

Sözümü kesti, "Yine olsa yine yaparım."

"Bundan hoşlanmıyorum, hoşlanmadığımı görmezden gelemem ve bunu affedemem."

"Hep aynı bok, Laurie," diye mırıldandı.

"Hayır, değil. Senin bir çocuk sahibi olmandan bahsediyoruz.

Neeta."

"Evet, bebeğim. Hoş bir sahne miydi? Dışarıda olanlar hoşuna gitti mi?"

"Ne?" Tersledim ve "Tabii ki hayır" diye cevap verdim.

"Yirmi yıl," dedi bana, "yirmi lanet yıl. Ağız pis, beyni boktan, şımarık ve istediği her şeyi yapabileceğini sanıyor. Hayatında böyle bir kadın olan hiçbir erkek suyu test etmeden geri dönmez ve tam velayet için giden hiçbir baba, oğlunun hayatına uygun olduğundan emin olmadan bir kadın getirmez. Hayır, sana Jonas'tan bahsetmedim çünkü senin kim olduğundan emin olmam gerekiyordu ve madem öylesin, seni dışarıda yaşadığın o boktan şeyden uzak tutmam gerekiyordu çünkü tekrar o lanet arabana atlayıp kendine yeni bir Carnal bulmanı istemedim."

Tanrım, mantıklı konuşmasından nefret ediyordum, özellikle de ona kızgın olduğum zamanlarda.

"Bırak beni, Tate," dedim. "Öyle bir şey olmayacak," diye cevap verdi.

Geriye doğru gerildim. "Bırak... beni... gideyim."

"Hayır bebeğim, seni becerirken aynadan izleyeceksin ve benim gördüğümü görene kadar bunu yapacağım."

Gerinmeyi bıraktım ve aynada onun gözlerine baktım.

Ellerinden biri karnımdan aşağı kayarken ve diğeri gömleğimin altına girip göğsümün etrafında kıvrılırken "Hayır," diye fısıldadım.

"Evet," diye fısıldadı.

"Tate -"

Eli beni bacaklarımın arasından kavradı ve diğer başparmağı göğüs ucumda gezindi. Dudağımı ısırdım ve gözlerinin seksimdeki eline kaymasını izledim.

"Wood bir oyuncu," diye fısıldadı garip bir şekilde, parmakları bacaklarımın arasına girerken, ortadaki parmağı tam yerine isabet etti, ellerim tezgâhın kenarına kıvrıldı ve başparmağı meme ucuma bir kez daha dokundu. "Üç ilçedeki tüm iyi parçaları vurdu."

Orta parmağı daha derine bastırdı ve tembel bir daire çizdi.

"Tate, lütfen -"

Tate'in başı düştü ve sakallı dudakları boynumu gıdıkladı.

"Garajdan sana doğru geldiğini gördüm, biliyordum," dedi. Tenime karşı mırıldandı. "Bununla mücadele ediyordum ama o zaman biliyordum. Benim kızım olduğunu biliyordum."

Parmağı tembelce bir daire daha çizerken, dili boynuma dokunurken ve parmağıyla başparmağı meme ucumu yuvarlarken nefesim boğazımda düğümlendi.

Tanrım, ama çok güzeldi.

Ellerim tezgahı kavradı ve güçlü kalmaya çalıştım. "Tate -"

Parmağı bastırmayı bıraktı ve eli yukarı ve sonra aşağı kayd, bu sefer külotumun içindeydi ve baskı geri geldi, ten tene, başka bir tembel daire.

Lezzetli.

Vücudum titredi ve Tate'in ağzı kulağıma gitti.

"Ben yokken seni becermemiş. Bir mucize. Saygılar. Yatağında ne olduğunu biliyordu."

"Lütfen," diye fısıldadım ve parmağıyla başparmağı meme ucumu hafifçe çekiştirdi ve nefesim kesildi.

"Seni becerseydi bile, yine de seni geri kazanırdım. O gece seni barın salonunda bıraktığımda ne kadar kızgınsam, bisikletime bindiğimde ve ertesi gün seni havuzda gördüğümde de o kadar kızgındım, çünkü ben bir hıyarım."

"Dur," diye nefes aldım ve konuşurken onu kastediyordum. Bedenim, ona yaptıklarını durdurmasını istemeyecek kadar bitkin düşmüştü.

Parmağı geri kayd ve ben de erişebilmesi için bacaklarımı açtım.

"İşte benim kızım," diye mırıldandı kulağıma ve daha da derine uzanarak parmağını içeri kaydırıldı.

Başım omzuna yaslandı. "Tate."

Dişleri kulağımı ısırıldı ve parmağı girip çıkmaya başladı.

"Islak, bebeğim," diye fısıldadı.

"Evet," diye fısıldadım ve başımı ona doğru çevirdim.

Onunki geldi, ne istediğimi biliyordu ve Tanrı'ya şükür bana bunu verdi. Parmaklarıyla beni becerirken beni derin ve sert bir şekilde öptü, diğer elinin parmakları meme ucumu yuvarladı, başparmağı klitorisimi çimdikledi. Nefesim kesilmeye başlayana kadar elleri üzerimde hareket ederken beni öpmeye devam etti. Çok yaklaştım, kalçalarım onun eli bacaklarımın arasında, ona uzanırken hareket ediyordu.

Başını kaldırdı, gözlerim fal taşı gibi açıldı ve onun bana baktığını gördüm.

"Bak bebeğim," diye ısrar etti.

Elini yere bastırdım ve hareket etmeyi kesti, parmağı derinlere girdi ve gözleri aynaya gitti.

"Tanrım, Laurie, bebeğim, şu haline bak."

Gözlerim onunkileri takip etti, çünkü bana bakmaya devam etmesini istiyordum ve bunu elde etmek için bana söylediği her şeyi yapardım.

Ama gördüğüm şey kalbimin yerinden fırlamasına ve bacaklarımın tutmamasına neden oldu.

Tate, esmer, uzun boylu, arkamda, elleri üzerimde; ben, sarışın, yüzüm kızarmış, gözlerim kapalıydı, ona sıkıca sarılmıştım. Mükemmel bir uyum, orada olmak için yaratılmış. Mükemmel bir eşleşme, birlikte olmak için yaratılmış.

Orada olmak için yaratılmış.

Birlikte olmak için
yaratılmıştık. Harika
görünüyorduk.

Ateşli görünüyorduk.

Çok güzel görünüyorduk.

Gözlerim aynada onunkilere gitti.

"Becer beni," diye fısıldadım, gözleri gözlerime kilitlendi, sonra yüzünü boynuma gömdü, kolu boynuma dolandı

Göğüs kafesim tekrar çıktı ama parmağı içimden kaydı, sonra külotum kalçalarımın altına aşağıya çekildi ve sonra kot pantolonunu arkamda çalıştırdığını hissettim.

"Kıçını benim için eğ Laurie," diye mırıldandı boynuma ve ben de dediğini yaptım, sikinin ucunu hissettim ve sonra içeri itti.

Başım geriye uçtu.

Hareket etmeye başladı ve ben aynadan Tate'in beni sikmesini izledim, bir kolu göğüs kafesimin etrafına sarılmıştı, gövdesi benimkinin üzerine eğilmişti, diğer eli bacaklarımın arasındaydı, parmağı klitorisimdeydi, gözleri aynadaki gözlerimdeydi.

"Görüyor musun?" diye sordu, itiş gücü artıyor, parmağı daha hızlı dönüyordu.

"Görüyorum," diye nefes aldım, içimdeki dürtü artıyordu, kalçalarım onun itişlerini karşılamak için geri kalktı.

Arabayı sürdü, kendini köküne kadar gömdü ve öylece kaldı.

"Seni neden burada istiyorum Laurie?" diye

hırladı. "Durma bebeğim," diye yalvardım.

Aletini daha derine soktu. "Seni neden burada istiyorum?"

"Tate -"

"Neden, bebeğim?"

"Biz mükemmeliz," diye fısıldadım. "Uyumluyuz," diye fısıldamaya devam ettim ve tekrar kalçalarına bastırdım.

"Tatlım, ben burada olmak için yaratılmışım."

O kadar hızlı çekti ki nefesim kesildi ve sonra tekrar omzunun üzerindeydim ve banyodan çıkıp yatak odasına doğru yürüdü. Omzunu çarparak beni yatağa fırlattı, doğruldu ve tişörtünü çıkardı. Sonra uzandı ve iç çamaşırlarımı bacaklarımın altına yırttı. Sonra bacaklarımın arasını açtı ve üzerimi örttü, tekrar içime girdi, daha sert, daha hızlı, vuruyordu. Tanrım, ecstasy.

Ağzı benimkini derin, ıslak bir öpücükle aldı, sonra ben onu kopardım.

"Tate," diye inledim, tırnaklarım sırtında bir yol açtı ve omurgam kavislenerek gövdeyi onunkine bastırdı.

Dalgaya binip aşığı inmem biraz zaman aldı ve indiğimde işi bitmemişti.

"Sar beni Laurie," diye homurdandı homurtular arasında ve ben de uzuvlarımı ona sımsıkı sardım. Ağız benimkine yaklaştı. "İşte orada," diye mırıldandı, sonra derin bir hırıltı çıkardı ve boşalırken daha da derine daldı.

Hissettim, dinledim ve ona sıkıca sarıldım ve işi bittiğinde dişleri alt dudağımı yakaladı, bırakmadan önce nazikçe çekiştirdi ve dili dudağım boyunca kaydı.

Gözlerimi kapattım, zihnim tamamen açıldı ve kendimi dilinin tatlı yolunu hissetmeye bıraktım.

Uzaklaştı ve uzak kaldı ve nefesini dudaklarımda hissetmediğimi fark ettim ve gözlerimi tekrar açtım.

Tate'in başı geriye eğikti ve yüzünde şaşkın bir ifadeyle benden öteye bakıyordu.

"Ne -?" diye başladı, durdu, yüzüne yavaş, tembel bir gülümseme yayıldı ve gözleri benimkilere kaydı.

Sakalının çerçevelediği dudaklarının gülümsemesini izlemekle o kadar meşguldüm ki vücudundaki hafif titremeleri hissetmem biraz zaman aldı ve bunun sessiz bir kahkaha olduğunu anlamam da biraz daha uzun sürdü.

Bakışlarım ağızından gözlerine doğru uçu. "Tate?"

"Bebeğim," diye fısıldadı, "yeni bir yorgan almışsın." Nefesim kesildi, başı döndü ve önce yatağın başına, sonra bana baktı, vücudu artık daha az hafif titriyordu, tam bir sarsıntıydı. "Ve çarşaf." "

Tanrım, fark etti. Beni becerdikten sonra yaklaşık iki saniye yatakta kaldı ve yeni bir yorgan ve çarşaf aldığımı fark etti.

Neden bu kadar aptaldım? "Um..."

Mırıldandım.

Bir kahkaha patlattı, kalçaları benimkilerin derinliklerine doğru bastırıyor, elleri dizlerimin arkasına yapışıp onları yukarı çekerken ve bacaklarımı sıkıca yanlarına sıkıştırırken beni nefessiz bırakıyordu.

"Bana çarşaf almışsın," diye tekrarlardı, sesi kahkahalarla boğulmuştu.

"Şey... aslında," diye çekingen bir şekilde başladım, "onları kendim için almıştım, çünkü içinde uyuyordum."

Başını kaldırdı. "Öyle mi? Peki ya yorgan?"

Evet, tam bir aptal!

"Ben de onun altında uyuyordum."

"Ve altında uyuyacağımı düşünmedin mi?" "Hayır," diye yalan söyledim.

"Yani otele döndüğünüzde onları da yanınızda mı götürüyorsunuz?" "Um..." Tereddüt ettim. "Hayır," diye fısıldadım.

Sırıttı. "Doğru."

"Seninki biraz... şey..."

Başını hareket ettirerek yatağın başındaki çarşaflara, sonra benimkinin üzerinden yorgana baktı, sonra gözleri tekrar benimkine geldi.

"Evet Ace, bunların benimkilerden çok daha iyi olduğunu görebiliyorum."

"Um..."

"Yüksek sınıf kız, güzel süslü çarşaflar." Vücudumun gerildiğini hissettim.

"Süslü değiller."

"Bebeğim, kıyaslarsak, öyleler."

Öyleydiler, lanet olsun.

Cevap vermedim. Tate'in yüzü yaklaştı.

"Ace, seni sikmeyi bitirdikten sonra neden hala içinde olduğumu ve güldüğümü bana söylemek ister misin?"

"Hiçbir fikrim yok," diye cevap verdim kibirli bir şekilde.

Yüzü değişti, gözleri ısındı, eli yukarı kalktı, parmakları başımın yan tarafındaki saçlara kaydı ve ağzı benimkine geldi.

Sonra fısıldadı, "İstiyorum."

Tüm bunlara verdiğim hoş tepkiye karşı koydum ama sadece kafamın içindeki savaşı kazandım. Hain bedenim onunkinin altında eridi.

"Onları fark etmemen gerekiyordu," dedim ve yine kahkahayı bastı, bunu yapmak için başını arkaya atacak kadar ileri gitti, yorumumun komikliği böyleydi.

İçimden çıktı, yuvarlandı, yatağın kenarında ayaklarını topladı ve beni çekiştirerek önünde durmamı sağladı.

O etrafımda dönerken ben orada durdum, ellerimi kalçalarımaya koyarak beni döndürdü ve önümdeki yatağa oturdu.

"Fark etmeyeceğimi nasıl düşündün?" diye sorarken eğilip botlarını ve çoraplarını çıkardı.

"Sen bir erkeksin, erkekler çarşafı fark etmez."

İkinci botunu bıraktı ve çorabın peşinden gitti, bunu yaparken bana bakmak için başını arkaya eğdi. "Bebeğim, biliyoruz."

"Şey..." Karşısında dururken kendimi aptal gibi hissederek mırıldandım ve kollarımı göğsümde kavuşturdum. "Her neyse," diye yarım yamalak bitirdim.

Ayağa kalkarken kıkırdadı ve kollarını bana doladı. Boynumu öptü, hala kıkırdıyordu, sonra beni bıraktı ve kotunu aşağı çekti.

"Başka sürprizler var mı? Yeni havlular? Banyo paspası? Üzümlü Kool-Aid içermeyen yeni bir kanepesipariş ettiniz mi?"

"Hayır," diye tersledim, biraz komik davranıyor olsa da yine kibirliydim.

"Ne oldu? Zaman yetmedi mi?" diye alay etti.

"Tate, bunu hiç komik bulmuyorum," diye yalan söyleyerek onu bilgilendirdim.

Tekrar oturdu, bir kolunu belime dolayarak beni bacaklarının arasına çekti, sonra geri çekildi, beni de yanına aldı ve yatağın içinde yatmamız için bizi döndürdü. Üzerimizdeki yorganı seğırtti, sonra ön kolunun üzerine çıktı ve odanın diğer ucuna baktı.

"Üst çarşafın yerde ne işi var?"

Dirseklerimin üzerine kalktım ve onun baktığı yere baktım. Sonra başımı ona çevirdim.

"Neeta pencereye vuruyor ve içeri bakıyordu. Çıplak olduğum için çarşafı kullanmak zorunda kaldım... şey..." Konuşmayı kestim çünkü artık eğlenmiş ve memnun görünmüyordu.

Gözleri pencerelere kaydı. Sonra mırıldandı, "Lanet olası kaltak."

"Tate," diye seslendim ve gözleri tekrar bana döndü. "Yarın perde alacaksın," dedi.

"Um..." Komodininin üzerindeki saate baktığımda saatin neredeyse sabahın altısı olduğunu gördüm, "Yarın."

"Hangi vardiyadasın?"

"Boşum."

Sırıttı ve sonra ön kolunu indirdi ve ağırlığını çoğunlukla bana verdi, böylece dirseklerimden kaymak zorunda kaldım.

Yüzünü boynuma dayadı ve şöyle dedi: "Güzel, o zaman Perde alırız," dedi ve boynumu öptü.

"Tate," diye tekrar seslendim, üzerimden kalkıp yan yattı ve beni kollarının arasına aldı, önden öne, yüz yüze. "Uyu, Ace," diye emretti, sesi aniden

yorgun, "sonra alışveriş."

"Um..." Tate'in bir oğlu olmasını, Neeta'yla olan o sahneyi ve düşünmem gereken diğer tüm şeyleri düşünmek yerine Tate'le alışveriş yapmayı düşünerek ve bu düşünceleri severek ona söyledim ve gözlerinin kapalı olduğunu fark ettim. "Konuşmamız bitti mi?"

"Şimdilik evet," diye yanıtladı.

"Um..." Tekrar mırıldandım. "Belki de -"

Gözleri açıldı ve onlara bir bakışımla konuşmayı bıraktım.

Sonra fısıldadım, "Işıklar yanıyor."

Başını kaldırdı, sonra döndü, yataktan yuvarlandı ve çıplak olarak banyoya gitti, ışığı söndürdü, dolaba gitti ve ışığı söndürdü, yatak odasının kapısına gitti ve ışığı söndürdü.

Yatağa geri dönmesini, içine girmesini ve bana doğru dönmesini izledim. Kolunu bana doladı ve beni tekrar kendine çekti, önden öne doğru.

"Tate -"

"Bebeğim, kötü adam, göğüs barı, bir sürü yol, Neeta, seninle uğraşmak ve gerçekten tatlı bir orgazm. Tanrı şahidim olsun, içimde daha fazlası yok."

"Tamam," diye fısıldadım hemen.

Evet, onun iyi kızı. Her zaman iyi bir kızdı,
şimdi onun. İşte böyle.

An.

Aptal.

Başını eğdi, ağzını ağızıma değdirdi, sonra elleriyle sırtım ona dönük olacak şekilde beni döndürdü. Eğildi, dizini bacağıma doladı, kolu karnıma dolandı, yüzü saçlarıma gömüldü ve beni yatağa sabitleyen ağırlığının geri kalanını ben aldım.

"Tatlı rüyalar bebeğim," diye fısıldadı saçlarıma, koluyla beni sıktı. "Diğer tarafta görüşürüz."

"Siz de Kaptan," diye fısıldadım ve önümdeki açık kil rengi yastık kılıfına, üzerine vuran güneşin su rengi fırça darbelerine baktım.

Çarşafı fark etmişti.

Buster'ın yatakta zıpladığını hissettim, Tate'in ve benim bacaklarımızdan kalçalarımıza kadar yürüdü ve sonra geri indi ve ağırlığı kayboldu. Kendini dizlerimizin arasına sıkıştırdı, muhtemelen kıvrılmıştı ve Çılgın Neeta'nın rahatsız ettiği uykusuna devam etmeye hazırды.

Ne onun ne de efendisinin işi uzun sürmedi; ikisi de birkaç dakika içinde dışarıdaydı.

Bilmiyordum ama onlara katılmam tam olarak iki dakika daha uzun sürdü.

On Sekizinci Bölüm

Perdeler

"Ace," diye seslendiğini duydum Tate'in ve gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Boynum büküldü ve yatakta oturduğunu gördüm ama eğilmişti, ön kolu şiltedeydi, diğer eli belimdeydi, yüzü bana yakındı.

"Ne?" diye sordum. diye sordum, zihnim uykudan bulanıklaşmıştı.

"Perdeler," diye cevap verdi ve ben de gözlerimi kapadım.

"Onları alabilirsin. Alışveriş merkezinin dışındaki büyük ev mağazasından. Çok çeşit var," diye bilgi verdim ve başımı yastığa gömdüm.

"Laurie," diye seslendi.

"Mm?" Cevap verdim.

"Bebeğim, uyan," diye emretti ve gözlerim tekrar açıldı.

Saate baktım. On biri biraz geçiyordu. Çok erken.

Kalkmamın imkanı yoktu.

Gözlerimi tekrar kapattım.

Varlığının etrafımdaki boşluğu istila ettiğini hissettiğimde eli belimden kalçama ve tekrar arkama doğru kaydı.

"Bebeğim, çamaşırlarımı yıkamışsın," diye kulağıma fısıldadığını duydum.

Sözleri beni ele geçirmiş olan uykuyu zorla çekiştirdi ve bedenim gerildi.

"Ve evimi temizledim," diye fısıldamaya devam etti.

Yüzümü kısmen yastığa çevirdim ve uykunun kenarları, deneyimlerimden asla onarılamayacağını bildiğim pürüzlü küçük gözyaşlarıyla ayrılmaya başladığında bastırdım.

"Ve buzdolabı," diye devam etti.

"Sessiz ol," diye mırıldandım, sözcük yastığın içinde boğuklaştı.

"Buzdolabı tıka basa dolu bebeğim, hiç görmediği kadar çok yiyecek var."

Bu doğruydı. Aylardır ilk kez dolu ve temiz bir buzdolabım olduğunu görünce, mutfaktan bahsetmiyorum bile, birkaç gün önce markette biraz delirdim.

"Git buradan," diye

mırıldandım. "Üzümlü

Kool-Aid'imiz var." "Git.

Uzaklaş."

"Yeni bir sürahi içinde."

Yüzümü tamamen yastığa döndüm ve inledim.

Sakalı omzumu gıdıkladı ve sonra dudakları beni oradan öptü.

"Tatlı atıcı, bebeğim. Hiç onlardan birine sahip olmamıştım."

Küçük kır dükkanının (bakkalın iki kapı aşağısındaydı) vitrininde bu sevimli, büyük, eski moda cam sürahiler vardı

ve üzerlerinde güzel bir

şekli, çukurlu camı ve pembe renkliydi. Şimdi Tate'in elinde bu sürahi vardı.

Ayrıca eşleşen gözlükleri de vardı. Tate muhtemelen bakmamıştır ama gözlükler dolapta duruyordu.

Başımı kaldırdım, vücudu bir adım geriye gitti ve sırtan, kibirli, güzel yüzüne ters ters baktım.

"Git! Uzaklaş!" Birden yatağın yanında ayağa kalktım ve aynı anda Tate'in önündeydim, elleri kalçalarımdaydı ve banyoya doğru ilerliyordum. "Tate!"

"Kalktığına göre duş alma vakti geldi," dedi ve beni banyoya doğru itti.

Başımı çevirdim ve ona bir bakış attım. "Komik olduğunu sanıyorsun ama... değilsin."

Vücudumu döndürdü, kolu belime dolandı ve beni tişörtlü, kot pantolonlu ön kısmına yakın tuttu ve benden öteye uzanarak duşun kapısını açtı. Muslukları açtı, su fışkırdı ve bana baktı.

"Perdeler," diye mırıldandı.

Ona ters ters baktıktan sonra, "Her neyse," diye mırıldandım, duşa döndüm, elimi soktum, sıcak olduğunu gördüm, üzerimdeki tişörtü çıkardım ve içeri girdim, kapıyı arkamdan sıkıca kapattım.

* * * * *

Tate, ben yanındayken, alışveriş merkezine giderken Explorer'ını Carnal'a sürdüğünde ben hala Tate'e olan kinimi besliyordum (öncelikle beni uyandırması, kibirli olması ve hayatımın en kötü gecesini geçirdikten sonra sabahı eğlenceli bulması, Brad, Neeta ve on yaşındaki Jonas'ın beklenmedik bilgisini içeren bir gece).

Sabahtan beri hazırlanırken sessizdim; yatak odasına girip çıkarken ya da ben hazırlanırken mutfaktaki tezgâhın başında durup postalarını karıştırırken onu sırtırken, gülümserken ya da kıkırdadığını duyarken gördüğümde Tate'in komik bulduğu bir şeydi bu.

yatağımı topluyorum, utanç verici yastıkları değiştiriyorum ve kendime kahve alıyorum.

Kahve dükkanını gördüm ve "La-La Land!" diye bağırdım. Tate'in kafası bana döndü. "Yine mi geldin?"

"Dur. Park et. Kahve. Orgazmik ekmek. Hemen," dedim.

"Orgazmik ekmek mi?" Tate sordu.

"Tate, geçiyorsun!" Yanından geçerken umutsuzca bağırdım, başımı çevirip camdan dükkânı izledim. "Park!"

Tate fren yaptı ve La-La Land'in üç kapı aşağısındaki park yerine girdi. Ben kapıyı açıp aşağı atlamadan, kapıyı çarpıp hareket etmeden önce kontağı kapatmıştı bile.

Neredeyse oraya varmıştım ki göğsümden bir kolla yakalandım ve Tate'in sertliğine doğru geri çekildim.

Birbirimize kenetlenmiş olmamıza rağmen bizi ilerlemeye zorlarken saçlarıma doğru, "Dayan Ace, dükkân bir anda yok olmayacak," dedi.

"Unh-hunh," diye karşılık verdim, La-La Land'in kapısını iterek açtım ve Tate'i de yanıma alarak içeri girdim.

"Flower Petal!" Shambles beni görünce bağırdı, mavi renkli, yuvarlak güneş gözlüklerinin arkasından yüzü aydınlandı, sonra gözleri Tate'e gitti ve yüzü dondu.

Sunny'nin kafası tezgâhtan aşağı fırladı.

"Petal," diyerek bana gülümsedi ve gözleri Tate'e kayınca gülümsemesi kaybolmadı ve hâlâ birbirimize kenetlenmiş bir halde Tate'in bizi tezgâha doğru götürmesini izledi.

"Hey çocuklar, bugünün teması ne?" Ben sordum.

"Kim o?" Shambles ön tezgâhtan arka tarafa doğru gizlice ilerleyerek sordu.

Tate'in kolunu hâlâ bana dolamış olduğunu görerek cüretkâr bir şekilde, "Boş ver onu, ben öyleyim," dedim ve vitrine baktım. "Dur tahmin edeyim, çikolata mı?"

Bu bir tahminden çok bir rüyaydı.

Tate'in diğer kolu da göğsümü saran ilk koluna katıldı.

"Lemon," diye cevap verdi Sunny ve Tate ile benim tezgâhın önünde durmamız için geldi. "Selam dostum, ben Sunny," dedi Tate'e.

"Tate," diye yanıtladı Tate.

"Harika, Tate. Bu benim adamım, Shambles." Shambles'ı işaret etti.

"Dostum," diye mırıldandı Shambles, Tate'i ve beni gerçekten fark etmediğim ama fark etseydim bir erkek kardeşin kız kardeşinin yeni erkek arkadaşına baktığı gibi baktığını göreceğim bir şekilde süzdü. Belirsiz, çekingen, kendini geri çeken ve yeni erkek arkadaşının bir pislik olduğuna dair en ufak bir ipucu bile verse, son derece olumsuz bir yargıya varmaya hazır.

Bunu görmezden geldim, bir yandan Shambles'ın çikolata temasını henüz bulamamış olmasından duyduğum hayal kırıklığını gidermeye odaklanırken bir yandan da limonlu kek, limonlu kareler ve limonlu lor dolgulu kekleri görüp ne sipariş edeceğimi merak ettim.

Shambles'a baktım. "Ne önerirsin?"

"Um..." Shambles mırıldandı, hala Tate'e bakıyordu, hala nasıl bir karar vereceğinden tam olarak emin değildi.

"Bu zor," diye araya girdi Sunny, "Shambles limon konusunda ustadır."

Bu bilgiyi verdikten sonra ona bakakaldım. Sonra bunun ne anlama geldiğini bilerek, "İçinde limon olan her şeyden bir tane alacağım" dedim.

Tate arkamdan kahkahalarla gülmeye başladı, kolları sıkılaştı ve başını hareket ettirerek sakalının beni gıdıkladığını ve dudaklarının beni öptüğünü hissettiğim boynuma yüzünü soktu.

Shambles bana baktı, sonra Tate'in boynuma eğilmiş başına baktı. Sonra iki adım öne çıktı.

"Dostum," diye seslendi ve Tate başını kaldırdı. "Öyle mi?"

Shambles yutkundu ve yutkunduğunda adem elması titredi.

"Sen ondan hoşlanıyor gibi görünüyorsun ama Petal senden hoşlanıyor gibi görünmüyor. Ne oluyor?"

"Petal?" Tate kulağıma fısıldadı.

"Çiçek gibi," diye yanıtladı Sunny. "Gördün mü? Kulaklarında, bileklerinde ve boynunda. Çiçekler. Petal. Anladın mı?"

Tate yüzümü ona dönmem için beni çevirdi ve gözleri kulaklarımdan boynuma, oradan da benimkilere gitti.

"Çiçekli," diye mırıldandı ve derin, sert sesiyle bu kelimeyi söylemesi içimde gerçekten hoş bir his uyandırdı.

Yine de, "Kahvenin yanında limonlu bir şeyler içebilmem için gitmeme izin verir misiniz?" diye sordum.

Tate sözlü olarak cevap vermedi ama gitmeme izin vermemesi fiziksel olarak verdiği cevaptı. Parmakları boynuma geldi ve birinin oradaki bir zinciri bükerek sıkıldığını hissettim. Gözleri onun hareketlerini izledi ve sonra yüzüme geldi.

"O sik sana bunları aldı mı?" diye sordu.

"Hayır," diye dürüstçe cevap verdim, evet dersem Tate'in yüzüğümü koparıp koparmayacağını merak ediyordum, ki bunu yapmaya hazırlanıyor gibiydi. Sonra fark ettim ki, evlilik ve nişan yüzüklerim dışında Brad bana hiç mücevher almamıştı. Aslında bana pek hediye de almamıştı. Hatta üniversitedeki erkek arkadaşımhatırlandı benim doğum günü her yıl, Brad normalde unuturdu, her ne kadar ben onunkini her zaman büyük bir olay haline getirsem ve haftalar öncesinden benimkiyle ilgili ipuçları versem de.

Yıldönümümüz için de aynı şey geçerli. Önceleri ona hatırlatırdım. Evliliğimizin son iki yılında, zahmet etmedim.

"Sana verdiği bir şey var mı?" Tate parmağıyla boynumdaki zinciri serbest bırakırken sordu.

Gözlerim yana kaydı ve bunu düşündüm.

Sonra geriye kaydılar ve ben de "Hayır, bir sürü kötü anı ve ona on yıl boyunca katlanacak kadar aptal olduğumu bilmek dışında" diye cevap verdim.

"Doğru," dedi Tate ve sonra sordu: "Yine sebepsiz yere bana kızdın mı?"

Vücudumun gerildiğini hissettim.

Sonra fısıldadım, "Sebebi yok mu?" "Bebeğim," diye cevap

verdi.

"Senin bir çocuğun var!" Bağırdım, geri çekilmeye çalıştım ama iki kolu da bana dolandı ve beni öne doğru çekti.

"Evet ve gelecek hafta sonu onunla tanışacaksın." Olamaz. Bunu hiç düşünmemiştim.

Çocuklarla aram pek iyi değildi. Onlarla aram kötü değildi, sadece çok fazla yanlarında değildim ve bu yüzden yanlarında olduğumda beni korkutuyorlardı çünkü onlarla ne yapacağımı bilmiyordum.

"Aman Tanrım," diye nefes aldım.

"O salaklarla birlikte yaşıyor ama iyi bir çocuk, annesine bakıyor, o ahmağa katlanıyor. Sabırlı. Zeki. Sadık. Komik. Ondan hoşlanacaksın. O da seni sevecek."

"Aman Tanrım," diye nefes aldım, onun sözlerini duymak yerine on yaşındaki Tate'i düşündüm ve onunla ne yapacağımı merak ettim. Kırk dört yaşında bir Tate ile ne yapacağımı bile bilmiyordum ve yetişkinlerle uğraşmaya alışmışım!

"Petal, iyi misin?" Shambles sordu ve ben Tate'in kollarında tahta gibi döndüm.

Shambles'a "Tate'in on yaşında bir oğlu var," dedim ve Shambles'ın gözleri Tate'e kaydı.

"Harika!" Sunny bağırdı. "Sevdim! Çocuklar harika!" Ona bakakaldım.

"Çocuklar harika, Sunny," dedi Shambles sessizce.

"Unh-hunh," diye mırıldandım. "Kahve. Birden fazla limon ikramı.

Stat."

Sunny sırtarak, "Ben ikramları getireyim, sen de kahveyi getir, Şems," dedi ve Tate'e baktı. "Sen mi?"

Tate, "Gözlerimi kamaştır," diye davet etti ve Sunny'nin sırtışı bir gülümsemeye dönüştü.

"Bunu yapabilirim!" diye bağırdı ve bir çanta almak için döndü.

Shambles bana doğru eğildi ve başparmağını Tate'e doğru sallayarak sanki Tate orada değilmiş gibi fısıldadı: "Petal, adam senden hoşlanıyor."

"Kahve, Shambles," dedim.

"Ben bir erkeğim ve bir erkek olarak bile bu erkeğin tamamen erkek olduğunu görebiliyorum. Bu kötü bir şey değil, özellikle de şehirde duyduğum dedikodulara bakılırsa. Hepsi. Ne demek istediğimi anlıyor musun?"

"Shambles, tatlım, kahve," diye tekrarladım. "Aranızda bir sorun mu var?" diye sordu. "Eski sevgilisi tam bir kabus," diye paylaştım.

"Dün geceyi kaçırdım ama sokakta konuşulanlara göre eski sevgilin de pek eğlenmiyormuş."

Bu doğruydı. Bunu itiraf etmedim çünkü Tate'in kıkırdadığını duydum.

Shambles'a doğru eğildim. "Eski sevgilisi kâbusun kâbusu, hani uyanırsın ve güvende olduğunu sanırsın ama sonra hâlâ uyuduğunu fark edersin ve hâlâ kâbusun içindesindir ama bu seferki çok daha kötüdür ve sonunda bir sarsıntıyla uyanırsın ve cildin karıncalanır ve bilirsin, odada birinin olduğunu ve vahşice saldırıya uğrayıp öldürüleceğini bilirsin." Arkama yaslandım. "Bu Tate'in eski sevgilisi."

"Haksız değil," diye onayladı

Tate. "Yazık," diye mırıldandı

Shambles.

"Unh-hunh," diye mırıldandım. "Dün gece sabah saat beş sularında ziyaretime geldi. Pencereden bağırarak ve pencereye vurarak beni uyandırdı ve bana kaltak dedi. Onunla hayatımda daha önce hiç karşılaşmamıştım. Çok fazla bağırma ve küfür vardı ve sonra daha fazla bağırma ve küfür vardı ama bunlar tehditlerle bolca karıştırılmıştı. Bana söylediği son şey arkamı kollamamdı. Ve Tate'e ölene kadar onunla dövüşeceğini, böylece oğlunu bir daha asla göremeyeceğini söyledi. Şimdi, yaklaşık beş saat uyudum ve kahveye ihtiyacım var. Bunu benim için yapabilir misin, Shambles?"

"Hayatın oldukça vahşi Petal," diye gözlemledi Shambles.

"Bu yüzden limonlu ikramlara ve gerçekten çok iyi kahveye ihtiyacım var, Shambles," diye cevap verdim. "Beni ayakta tutuyorsun."

Shambles gülümsedi. "O zaman sana kahve getireyim." "Bu iyi olur."

Shambles ayaklarını sürüyerek espresso makinesine gitti ve Sunny onun yerini doldurdu.

"Buyurun," diye açıkladı, büyük bir torba uzatarak. "İki limonlu kare. İki limonlu kek. İki dilim limonlu ve fıstıklı zencefilli ekmek. Ve iki parça limonlu kek."

Uzandım, çantayı aldım, açtım, parmaklarımın ilk dokunduğu şeyi (limonlu kek) çıkardım ve kocaman bir ısırık aldım.

"Tanrım, Ace," diye mırıldandı Tate ve sesinden gülümsediğini anladım.

Ona doğru döndüm, pastayı ağzına götürdüm, pastaya baktı, gözlerimin içine baktı, öne doğru eğildi ve büyük bir ısırık aldı.

Sonra çiğnedi.

Sonra yuttu.

Sonra da "Yakaladım." dedi.

"Unh-hunh," diye mırıldandım ve Sunny'ye döndüm, "ikişer tane daha, lütfen."

Tate kahkahayı patlattı.

Shambles Tate'e doğru bağırdı, "Dostum! Bana bir şans ver, dünyanı sallayacağım."

Tekrar Tate'e doğru döndüm, yukarı baktım ve "Onu bu konuda ikna et" dedim.

Tate, Shambles'a baktı. "Dünyamı salla," diye davet etti, sonra bana baktı, parmakları bileğimin etrafında kıvrıldı, elimi ağzına götürdü ve pastamdan kocaman bir ısırık daha aldı.

"Hey!" diye bağırdım, elimi geri çekerek. "O benim pastam."

"Evet," diye mırıldandı Tate, ağzı doluydu, eli boynuma gitti, çenemdeki başparmağı başımı geriye yatırdı ve başı eğildi. Yutkundu ve sonra beni öptü, kısa ama limonlu dilini de içeren bir öpücüktü bu.

Çok güzel.

Ağzı benimkinden ayrıldı ve "Hâlâ kızgın mısın?" diye sordu.

"Sanmıyorum," diye cevap verdim, hâlâ limonun ve Tate'in tadını alıyordum, bu tartışılabilirdi ama kızgın olmak fiziksel olarak imkânsız olabilirdi.

Sırıttı. "Biraz zaman ver, bir şeyler çıkacaktır.

Döndüm ve ikimize de sırtan Sunny'ye gözlerimi devirerek baktım.

Sonra pastadan bir ısırık daha aldım. Cennete.

* * * * *

Ev eşyaları satan bir mağazadaydık ve Tate sadece erkeklerin yaptığı gibi el arabasını itiyordu. Yani belinden eğilmiş, ön kollarını arabanın tutamağına dayamış, göğsünü arabaya yaslamıştı; yüzündeki ifadenin bir kısmı şaşkın, bir kısmı boştu ve ona soracağım her sorunun "Hı?" cevabını alacağını açıkça gösteriyordu.

Perde reyonuna doğru ilerlerken, Tate'in perde alışverişine olan çılgın ihtiyacının, Neeta'nın serbest kalmasıyla birlikte perdeye ihtiyaç duymasından kaynaklandığını fark ettim. Alışveriş, perde sahibi olmanın getirdiği zorunlu bir kötülüktü.

Ben girişte bir arabaya el koyana kadar oyunda görünüyordu.

"Perde alıyoruz, bebeğim, bu iş için el arabasına gerek yok," dedi.

"Bir ev mağazasındayız, Tate," diye cevap verdim, cevabımın her şeyi anlattığını düşünerek.

"Ve?" diye karşılık verdi, cevabımın her şeyi anlatmadığını açıkça belirtti.

"Bir mega ev mağazası," diye ekledim. "Ve?"

"Birkaç gün önce buraya sana çarşaf almak için geldim. Sonunda sana iki takım çarşaf, altı yeni yastık, bir kuş tüyü yorgan, bir yorgan kılıfı ve şemsiye aldım. Bir ev mağazasında bunlar olur," diye onu eğittim. "Bir spatulaya ihtiyacınız var ve bir spatula, yeni mutfak havluları, mumlar, mumluklar, mühürlemek için havalı şeylerle çıkıyorsunuz.

açık cips poşetleri, çeşitli çerçeveler, sabunluk ve yeni bir elektrikli süpürge."

Ben bu dersi verdikten sonra Tate'in yüzü karardı ve kısa bir süre sonra da gözleri karardı. Koridorlarda yürürken uyuyakalsa bile ayakta kalabilmek için arabayı kaçırdı ve perdelerle doğru yola çıktık.

"Tate?" Duyduk ve arkamı döndüğümde Tate'in durduğunu ama doğrulmadığını ve omzunun üzerinden ilerleyen Stella'ya, Wood'un garajındaki Kraliçe Motorcu Fıstık'a baktığını gördüm. Yaklaştı ve ikimizi de içine aldı, yüzüne bir sırıtma yayıldı. "Lauren," diye selamladı geldiğinde.

"Merhaba Stella," diye karşılık verdim, Tate'in kalktığı arabanın sapının yanında durmak için geri döndüm.

"Deluxe Home Store'dasınız," diye bariz bir şekilde belirtti, çünkü gerçekten de "Deluxe Home Store" adında bir mağazada duruyorduk.

"Um..." Mırıldandım, Tate'in kolu omuzlarıma dolandı ve beni yanına çekti.

"Evet," diye yanıtladı Tate. "İşler nasıl Stell?"

"Hoppin'," diye cevap verdi ve gözleri ikimizin arasında dolaşıp bana yerleşti. "İyi misin?"

"Um..." Tekrar ettim. "Öyle mi?" Soru şeklinde cevap verdim çünkü sorusundan emin değildim.

Gözleri Tate'e kaydı. "Neeta?"

"Dün gece Laurie'yi ziyaret ettim," diye paylaştı Tate. "Kahretsin," diye tısladı Stella.

"Evrakları almış," diye paylaşmaya devam etti Tate. "Öyle mi?" Stella sordu.

"Buna karşı koyacak," diye yanıtladı Tate. "Aptal sürtük," diye mırıldandı Stella.

"Um..." Ben söyledim ve Tate bana baktı.

"Babamla hiç tanıştın mı?" diye sordu, ben de başımı salladım. "Stell onun küçük kız kardeşi. Ben de onunla birlikte büyüdüm."

"Üçünü de neredeyse ben büyüttüm," dedi bana, "kendim de çocuk olmama rağmen."

"Ah," diye fısıldadım, bunu merak ediyordum ama bunu yapmak için fazla zamanım yoktu.

Stella Tate'e baktı. "Neet'i bulacağım, bakalım konuşmaya açık mı?"

"Laurie'yle perde satın aldığım lanet bir ev mağazasında olmadığım bir hayat yaşıyor olsaydım olabilirdi. Şimdi, asla."

"Şu kız," diye fısıldadı Stella. "Hiçbir oyuncağını başkasına vermezdi." Gözleri bana kaydı. "Ve asla paylaşmazdı."

"Bunu dün gece ondan aldım," dedim sessizce ve Stella'nın Neeta'ya orospu demiş olabileceğini ama yine de Neeta'nın teyzesi olduğunu düşünerek temkinli bir şekilde.

Ses tonumu okumuş olacak ki, "Hayatım, aşk kaybolmaz, inan bana. Neeta'nın yakmadığı köprü kalmadı."

"Ah," diye tekrarladım ve Stella tekrar Tate'e baktı. "Perdeler mi?"

"Hiç yok ve Neeta dün gece yatak odamın penceresinden Lauren'i dışarı çağırdı."

"Tanrım," diye mırıldandı Stella. "O nasıl Kyle ve Brenda'nın olabilir?"

Tate yanıt vermeyince ben de "Kyle ve Brenda?" diye sordum.

"Babam ve karısı Ace. Brenda, Wood ve ben sekiz, Neet altı yaşındayken öldü. Şeker hastalığı," diye yanıtladı Tate.

"Bu korkunç," diye fısıldadım.

"Evet, normalde korkunç, daha da korkunç çünkü Brenda içi dışı bir olan bir güzellikti. Baştan aşağı saftı. Saf iyilik. Saf iyilik. Saf sevgi. Gerçek bir anlaşıma. İyi bir kızdı. Herkes onu severdi," diye ekledi Stella ve "iyi bir kız" dediğinde Tate'in kolu omuzlarıma dolandı.

Stella'ya "Özür dilerim," dedim.

"Uzun zaman önceydi, hayatım. Bunu söylemek kötü ama iyi olan bir şey var, Neeta'nın onun gibi olduğunu görecektir kadar yaşamadı ve Kyle gibi Neeta'nın saçmalıklarına katlanarak bir hayat sürmedi," dedi Stella.

Kendimi durduramadan Tate'e döndüm ve "Ama Wood dedi ki -" diye başladım.

"Wood Pop'u suçluyor çünkü o Wood," diye araya girdi Tate. "Suçlayacak biri olmalı."

Stella yumuşak bir sesle, "İkinizin paylaştığı bir özellik," diye ekledi, Tate'in gözleri ona kaydı ve ağzı gerildi.

Bütün vücudum gerildi.

Birbirlerinin gözlerini tuttular ve ben orada öylece durdum, onlar bunu yaparken son derece rahatsızdım. Orada bir şeyler oluyordu ve ben anlamıyordum.

Stella, Tate'in karanlık bakışları karşısında geri adım atmamaya ve bunun yerine, "İkiniz çok şey paylaşıyorsunuz, Buck," diyerek Kraliçe Motorcu Fıstık olduğunu kanıtladı. Gözleri bana kaydı ve sonra geri döndü. "Ve sadece kadın zevki değil."

Tate alçak bir sesle, "Bu kadar yeter, Stell," diye uyardı.

"Bırak gitsin, sonunda bunu başarabilir," diye devam etti. "Ne dedim ben?" Tate sordu.

"Senin yaşlı kadınının sırtını aldı, Tate," diye ona taze bir anısını hatırlattı. "Lauren'in bisikletinin arkasında olacağını düşündüğüne göre, bunun büyük bir şey olduğunu söylemeye gerek yok."

"Stella," Tate'in ses tonu korkutucu olmaktan çıkıp uğursuzluğa dönüşmüştü.

Karşılığında sesi yumuşadı. "Onu biraz rahat bırak, Buck, tek söylediğim bu."

Tate konuşmadı ama çenesindeki bir kas sıçradı.

Stella ona bakmaya devam etti. "Jonas'ı alacaksın ve Jonas'ı alacaksın Tate, Neeta başını ağrıtabilecek ama onu alacaksın, geçmiş, sicili ve evindeki o kışla, Pop ve benim arkanda olmamızdan bahsetmiyorum bile. Onu yakaladığında, bulabileceğin tüm aileye ihtiyacın olacak. Wood o çocuğu seviyor. Onun için her şeyi yapar. Ve sen de Jonas için bir aile kurmak varken kūs kalmaya devam edersen aptallık etmiş olursun."

"İşin bitti mi?" Tate sordu.

"Asla," diye yanıtladı Stella.

"Şimdilik öylesiniz," diye yanıtladı Tate ve sonra bizi ondan uzaklaştırdı, bir eliyle arabayı işaret etti ve veda etmeden arabayı ve beni kaçınılmaz olarak ileriye taşıdı.

Omzumun üzerinden Stella'ya bakmak için başımı çevirdim. "Um... sonra görüşürüz?" diye seslendim.

"Evet, hayatım, kendine iyi bak," diye karşılık verdi.

"Sen de," diye cevap verdim, mahcup bir şekilde gülümsedim ve tekrar öne doğru baktım. "Bu da neydi şimdi?" Tate'e nefesimin altında sordum.

"Perdeler, Ace," Tate'in cevapsızlığı oldu.

"Tate, tatlım, sanırım benden bir şeyler saklamana pek sıcak bakmadığımı anlamışsındır," diye nazikçe hatırlattım ona.

Arabayı durdurdu ve bana baktı. Sonra da açıkça "Babamı odun öldürdü." dedi. Gözlerimi kırptım.

Sonra fısıldadım, "Pardon?"

"Araba kazası. Wood kullanıyordu. Wood yürüyerek uzaklaştı. Babam olay yerinde öldü. Artık biliyorsun. Perde alabilir miyiz?"

Cevabımda bir saniye bile tereddüt etmedim.

"Evet bebeğim," diye fısıldamaya devam ediyordum ama kolum hem onu desteklemek hem de kendimi ayakta tutmak için beline dolanmak üzere hareket etmişti.

Sorularım vardı. Bir sürü. Ama bunlar bir ev eşyası dükkanı için değildi.

Tate'i perdelerine yönlendirdim.

* * * * *

Kasaya doğru yürürken dikkat etmemiştim.

Çünkü iyi malları her zaman kasaların etrafına koyarlardı ve bu nedenle dikkatim Tate'in harika deniz mavisi renginde havalı bir kaşık-kase kazıyıcıya sahip olup olmadığını merak ediyordum. Sonra acaba biri deniz mavisi diğeri mor olmak üzere iki tane mi olsa diye düşündüm. Herkes evinde kolaylıkla iki kaşık-kase kazıyıcı kullanabilir. Onları her şey için kullanabilirsiniz.

"Ace!" Tate seslendi, yerimden sıçradım, kasada sıranın başında olduğunu gördüm ve hem deniz mavisi hem de mor olanları aldım çünkü yüzündeki ifadeye bakılırsa Deluxe Home Store ile işi hemen hemen bitmişti ve belli ki kaşık-kase kazıyıcılar hakkında düşünerek karar verecek zamanım yoktu.

Arabaya koştum ve boşaltmaya başladım. Yatak odası için perdeler (kot). Yeni perde çubukları (harika). Yeni mutfak havluları (parlak ve neşeli). Yeni banyo havluları (kalın ve gür). Ve duş için şu raflardan biri çünkü Tate'in gerçekten bir taneye ihtiyacı vardı.

Tate Stella ile yaptığı konuşmayı düşünerek dikkatini dağıttığı için arabamız çok doluydu. Davranışımdan gurur duymuyordum ama bundan faydalandığımı da inkar edemezdim.

"Kız arkadaş!" diye bağırdı kasiyerimiz, doğruldum ve ona baktım.

Wendy'yle birkaç gün önce oraya gittiğimizdeki kasiyerimdi. Gözleri Tate'e öyle bir kilitlenmişti ki, gözlerini ayırmaya zorlanırsa bedensel bir hasara yol açabilirmiş gibi görünüyordu.

"Hey," diye selam verdim, vücudu sarsıldı ve gözleri bana geldi.

Başını Tate'e doğru eğerek sordu, "Seksi erkeğin bu mu?"

Tate bana baktı.

Dudağımı ısırdım. Sonra "Evet." dedim.

Tezgâhtarın başı döndü ve bağırdı, "Hey, Maybelline! Bu çarşafli kız ve onun seksi erkeği."

Dört sıra aşağıdaki tombul, yaşlı, siyah bir kadın bize döndü, Tate'e şöyle bir baktı ve bağırdı, "Oo köpekler. Bu çocuk çok seksi!"

Vay canına. Deluxe Home Stores'un personel odasındaki sohbetler nispeten sınırlı olmalı ki benim çarşaf alımlarım gündeme gelsin.

"Uh... Ace," diye seslendi Tate ve başımı ona doğru çevirdiğimde kaşlarının kalkmış olduğunu ama ağzının seğirdiğini gördüm.

"Yapma," diye uyardım.

"Bu sefer ne aldı?" Maybelline aradı.

Kasamızdaki tezgâhtar, kasa şeritleri boyunca satın aldıklarımızı seslenirken tarama yapıyordu: "Perdeler! Mutfak havluları! Banyo havluları! Çubuklar! Duş rafı! Oo! Ve deniz mavisi ve mor bir kaşık kase kazıyıcı." Bana baktı. "İyi seçim, önce moru aldım ve deniz mavisi için geri geldim. Bu şeyler harika! Erimiyorlar bile. Bunları kek yaparken ve çırpılmış yumurta pişirirken kullanabilirsin. Sende iki tane var, ikisini de aynı anda yapabilirsin."

"Harika," diye mırıldandım.

Maybelline yüksek sesle, "Bana biri ev kuruyormuş gibi geliyor," dedi.

"Ben de," diye karşılık verdi tezgâhtarımız.

Tate'in eli kalçama geldi ve arabayı sonuna kadar iterken karnıma doğru kaydı ve sonra ağzı kulağımdaydı.

"Uh... Lauren, bana nedenini söylemek ister misin-" Ona bakmak için başımı çevirdim.

"Yapma," diye fısıldadım.

Bana sırtıttı. "Bebeğim."

Tezgâhtara baktım ve "Adınız nedir?" diye sordum.

"Wanda," diye cevap verdi.

"Ben Lauren."

"Hey Lauren." Gözleri Tate'e kaydı, sonra tekrar bana döndü. "Çok kalacak mısın?"

"Hayır," diye cevap verdim.

Tate aynı anda, "Muhtemelen," diye cevap verdi.

Wanda bana doğru eğildi. "Üzgünüm kızım, ama onun cevabını kabul edeceğim, bilirsin, çünkü bu bana umut veriyor. Biz kızların umuda ihtiyacı vardır, başkası için umutlanıyor olsak bile."

"Elbette," diye davet ettim ve o da gülümseyerek Tate'e baktı.

"Gelecek hafta bir indirimimiz var," diye haber verdi ona. "Bunu takvimime ekleyeceğim," diye cevap verdi sırtarak. "Sen öyle yap," diye mırıldandı ve bize toplam tutarı verdi.

Çantamı karıştırdım ve Tate'in Wanda'ya kredi kartını verdiğini görmek için tam zamanında cüzdanımı çıkardım.

"Düşündüm ki -" Başladım, Tate'in gözleri bana geldi ve dudaklarımı birbirine bastırıp cüzdanımı çantama geri soktum.

"İyi karar," diye fısıldadı Wanda bana ve Tate'in kredi kartını okuttu.

Wanda ve Maybelline'i sevgiyle (yüksek sesle) vedalaşarak geride bırakmıştık ve otoparktan Explorer'a doğru yürüyorduk, Tate bir eliyle yüklü arabayı yönlendiriyordu, diğer kolu omuzlarımdaydı, Tate konuştuğunda kolum onun beline dolanmıştı.

"Wanda hakkında açıklama yapmak ister misin?" "Hayır," diye cevap verdim.

"Onu tanıyor musun?"

"Tam olarak değil, sadece Wendy ile buraya geldiğimde bana mini bir danışmanlık seansı verdi."

"Yine mi geldin?"

"Fark etmez," diye mırıldandım. Neyse ki Tate buna izin verdi.

"Bana neden gittiğimiz her yerde herkesi tanıdığını söylemek ister misin?" diye sordu.

"Hayır," diye cevap verdim.

"Ne zamandır Colorado'dasın?" diye devam etti. "Um..."

"Bebeğim," diye mırıldandı ve gülümsediğini biliyordum.

"Ben iyi biriyim," diye açıkladım ve cevap vermedi, ben de devam ettim. "Ve kibar olmak için arkadaş canlısı olmalısın, bu yüzden tanımadığın biri konuşmana karışıp sana tavsiyelerde bulunsa bile arkadaş canlısı kalmalısın. Wanda biraz meraklı ve biraz da uygunsuz ama iyi niyetli. Her neyse, ben kibarım ve arkadaş canlısıyım ve başka nasıl olacağımı bilmiyorum."

Arabayı ve beni Explorer'ın arkasında durdurdu ve bana baktı.

"Eve gittiğimizde belki bana arkadaşça davranabilirsin." Üç yerimde bir sancı hissettim.

Her şeye rağmen ona "Eve gittiğimizde perde çubuklarını takmalısın" dedim.

"Tamam, o zaman perde çubuklarını taktıktan sonra perdeleri kapatabiliriz ve sonra bana arkadaşça davranabilirsin."

"Hayır," diye cevap verdim. "Nem Faktörü Beş Yüz kek yapıyorum, meşgul olacağım."

"Nem Faktörü Beş Yüz kek mi?"

"Shambala bana sırlarından birini söyledi. Bunu test etmek için can atıyordum."

"Ace, kamyonda beş kilo limon var. Pastaya ihtiyacımız var mı?"

"Herkesin bir pastaya ihtiyacı var ve aylardır mutfağım yoktu, evde olduğum zamanlar hariç ve o zaman da tadını çıkaramadım çünkü babam ciddi bir kalp krizi geçirdikten sonra hastanedeydi."

"İyi bir aşçı mısın?"

Omuz silktilim. "Fena değil." Tate bana baktı.

"Fena bir aşçıyım ama fırıncılıkta çok iyiyimdir," diye övündüm.

"Demek fırıncılığı seviyorsun," dedi. "Bayılırım."

"Özledin mi?" diye
sordu. Başımı
salladım.

Tekrar bana baktı. Sonra eliyle çenemi kavradı, başımı
geriye yatırdı, başını eğdi ve dudaklarını dudaklarıma
dokundurdu.

"O zaman pastanı yapabilirsin," diye fısıldadı.

"Teşekkürler," diye fısıldadım.

Sırıttı. "Bundan sonra bana dostça davranabilirsin."

Sancılar iki kat şiddetle geri geldi, beni bıraktı, kilitleri
çaldı ve SUV'un arkasını çekti. Çantalarımızı yükledik, Tate
beni taksiye aldı, arabayı geri götürdü, geri geldi,
direksiyona geçti ve eve gittik.

* * * * *

Tate'in mutfağında salatalıkları doğruyor ve akşam
yemeğinde yiyeceğimiz salata için hazırladığım diğer
sebzelerle birlikte bir kaseye atıyordum.

Moist Factor Five Hundred keki fırındaydı ve
büyükbabamın meşhur hardal sosunu karıştırdığım kase,
kekler çıktıktan sonra fırına girecek olan domuz bonfilenin
üzerine sürülmek üzere buzdolabında mayalanıyordu.

Bir hareket hissettim ve başımı doğrama işinden
kaldırdığımda Tate'in yemek odasından mutfağa doğru
yürüdüğünü gördüm, bir elinde matkap, diğerinde alet
çantasının sapı vardı. Doğramakla o kadar meşguldüm ki
matkabın sesini artık duymadığımı fark etmemiştim. Gözleri
bana geldi, ona gülümsedim, gülümsememi yakaladığında
yüzü sıcak bir şekilde yumuşadı ve mutfaktan geçerek
garaja giden koridora doğru yürüdü.

O kaybolduktan sonra uzun süre arkasından baktım.

Yüzünün böyle yumuşadığını daha önce hiç görmediğimi
sanıyordum ama görmediğimi anladım çünkü bu kesinlikle
görmeyi asla unutamayacağım bir bakıştı.

Kendimi toparladım, bıçağı bıraktım, ellerimi bir havluya
sildim ve yatak odasına doğru yürüdüm.

Perdeler yukarıdaydı. Perdeler yere kadar uzanıyordu, koyu renk kot kumaştan yapılmışlardı ve üst kısımlarında paslı görünümlü, ince, kare çubuklara asılmış halkalar vardı. Tate'in yatak odasında iki büyük pencere vardı, biri evin önüne, diğeri yan tarafa bakıyordu, banyo ve gömme dolap odanın arkasındaydı. Perdeler odayı değiştirmişti. Yeni çarşaflar ve yorgan bir yana, perdeler büyük bir renk cümbüşü sunarak odaya kişilik kazandırmış, onu daha evcimen hale getirmiş ve büyük odayı neredeyse rahat bir yer gibi göstermişti.

Odanın ihtiyacı olan tek şey bir boya işi (duvarlar biraz yorgundu ve güzel, sıcak, soluk bir mavinin harika olacağını düşündüm, belki pişmiş toprak vurgulu bir duvarla); panjurlar (çünkü bu karanlık perdeler kapalıyken, bir karartma durumu olacaktı); ve duvarlara birkaç resim.

Ve hangi resmin mükemmel olacağını çok iyi biliyordum.

Kasabadaki motorcu dükkânlarından birinin penceresinden görmüştüm. Büyük bir çerçevenin içinde yan yana kasabaya doğru giden iki motorcunun sepya rengi fotoğrafı vardı. Göz alabildiğine uzanan düz yolda bu motorculardan başka kimse yoktu, sırtlarını kameraya dönmüşlerdi ve yanlarında hala orada duran "Carnal'a Hoş Geldiniz" tabelası vardı. Motorlar daha eski olsa da, fotoğraf muhtemelen on yıllar önce çekilmiş olsa da, Carnal'ın uzun Ana Caddesi motorcularının önünde uzanıyordu ve pek de farklı görünmüyordu. Onu gördüğümde durdum ve vitrinden inceledim. Müthişti ve Tate'in yatağının üzerinde mükemmel duracaktı.

Buster zıplaya zıplaya içeri girdi ve yatağın üzerine atladı. Orada durdu, bana göz kırptı, kuyruğunu salladı, sonra yatağın karşısındaki evin önünü gören pencerenin perdelerine göz kırptı. Sonra bir böğrünün üzerine çöktü, diğer böğrünü uzattı ve nazikçe ayağını yaladı.

Bunu onay olarak kabul etmeye

karar verdim. Tate içeri girdi.

"Harika görünüyorlar," dedim ona.

"Evet," diye kabul etti ve yanıma geldi.

Ona bakmak için başımı çevirdim. "Şimdi biraz jaluziye ihtiyacın var," diye bilgilendirdim onu. "Karartma koşullarını istemezseniz ama yine de ışığı kapatmak isterseniz diye."

Bana baktı, sonra bir kolunu omuzlarıma doladı ve bedenimi kendi bedenine doğru kıvırmaya başladı.

Önümü onunkine bastırduğımda, "Jonas'ı yakalamak için biriktireceğim milyon dolarlık avukat faturalarını öder ödemez hemen ilgileneceğim, Ace," dedi.

Dudağımı ısırdım çünkü bunu düşünmemiştim. Para durumu hakkında birkaç kez konuşmuştu. Kazanması gereken bir oğlu vardı; ev eşyaları almasına gerek yoktu.

"Kaptan -" Başladım ama Tate beni döndürmüştü ve beni yatağa doğru iterek ilerliyordu. Bacaklarımın yatağa çarptığını hissettim, Buster sıçradı, ben yere düştüm ve Tate üstüme çıktı.

Yüzü boynuma gömüldü ve şöyle dedi: "Çubuklar kalktı. Dostça davranma zamanı." Sonra dilinin boynum boyunca kaydığını hissettim.

Kollarım onu çevreledi, bir elimin parmakları saçlarına girerken başımı çevirip kulağına "Kek fırında, tatlım" dedim.

Başını kaldırdı ve bana baktı. "Ne kadar vaktimiz var?"

Omuz silktim, omuzlarım yatakta hareket ediyordu. "On dakika mı?"

Ağzı benimkine geldi. "Dost olmaya başlamak için yeterli zaman."

"Tate -"

"Arkadaşça davranmayı daha sonra bitirebilirsin." "Tate -"

Beni öptü ve ben anında arkadaşça davrandım, o da öyle. Onun benden daha arkadaş canlısı olduğunu düşünmüştüm ama o bunu tartışabilirdi.

O kadar samimi olduk ki, fırının zili samimiyetimizi böldüğünde ikimiz de gömleksizdik.

Elleri yanlarımın derisinde tembelce kayarken titrediğimde, "Pasta bitti," diye nefes aldım ağzına karşı.

"Evet," diye fısıldadı ve sonra bıçağını kaldırdı.

Üstüne çıkmıştım ve bu nedenle otomatik olarak onun üstüne binmiştim. İkimizi de yataktan kaldırdı ve beni ayaklarımın üzerine yatırdı. Eğilip gömleğimi almak için geri çekilmeye başladım ama kalçalarımındaki elleri beni döndürdü ve sonra beni kapıya doğru yönlendirdi.

"Tate, gömleğim," diye itiraz ettim.

"Kekleri fırından çıkarmak tamamen giyinik olmanı gerektirmez," diye cevap verdi ve ben tam olarak aynı fikirde değildim ama kapıdan çıkmıştık, beni koridorda ilerletiyordu ve üzerimde bir çift haki şort ve sütyenimden başka bir şey yoktu.

Karşı koymamaya karar verdim. Arkadaşça davranmak istiyordum ve kekler fırından çıkar çıkmaz buna geri dönebilirdim.

Mutfağa gittik ve fırını açtım. Kekler harika kokuyordu, ev mis gibi kokuyordu ve ben bu kokuyu ne kadar sevdiğimi unutmıştım. Elimi soktum, bastırma testi yaptım, kek geri sıçradı, ben de bir mutfak havlusu aldım ve onları çıkardım, ocağın brülörlerine koydum.

Fırını kapattım ve Tate'e baktığımda onun keklere baktığını gördüm.

Gözleri bana geldi. "İyi görünüyor, bebeğim." Sırıttım. "Evet."

Sonra hareket etti ve ben omzunun üzerindeydim. Küçük, şaşkın bir çığlık attım ve beline tutundum.

"Tate!" Yemek odasından geçerken bağırdım.

"Dostça," diye karşılık verdi.

O aranıyor içintaşımak Ben için onun

Yatak mı? Hepsi Doğru, Her neyse.

Beni yatağa attı, üstüme çıktı ve tekrar samimi olmaya başladık.

Garip bir şey olduğunda dostluğu çok iyi bir şekilde yeniden tanımlıyorduk. Devasa derecede garip bir şey. O kadar garip bir şey ki, geldiğim her şeyin temelini sarstı.

Tate'in parmakları göğsümün etrafında kıvrılmıştı, benim elim onun arkasını kavıyordu, dudakları boğazımda geziniyordu ve ben aklımdan çıkıp bedenime girmiştim ki hiddetli bir çırpınıla aklım başıma geldi.

"Yani onu hilekar bir pislik, yalancı ve iyi bir şeyi çöpe atacak kadar aptal olduğu için affediyorsun ama aptalca bir şey söylediğim için beni affedemiyor musun?"

Gözlerim açıldı ve bedenim hareketsiz kaldı. Tate'in ağzı göğsümde gezindi.

"Tatlı rüyalar görmek istiyorsan, bu tavrından vazgeç ve sana tatlı rüyalar görmeyi için bir neden vereceğimi göreceksin."

Gözlerimi kapattım ve Tate'i saran kollarım esnedi.

"Laurie, bebeğim, uyan. Burada kızaracaksın."

Tate'in dudakları sütyenimin dantelli kenarında gezindi.

"Güneşin altında uyuyordun bebeğim, telefon almak için alışveriş merkezine gitmiyordun. Ben de sana bir telefon aldım."

Başımı yana çevirdim ve gözlerimi daha sıkı kapatarak ağzının yaptıklarına odaklanmaya ve kafamın içindeki sesini engellemeye çalıştım.

"Evet, Ace, seni o kadar sert becerdim ki hareket edemedin, uyumaktan başka bir şey yapamadın. Seni bitkin düşürdüm. Yatağımdaydın, uyuyamıyordun, ben de öyle yapardım."

Dudağımla ısırıldım ve gözyaşlarımla burnumu yaktığımı hissettim.

"Geri dönüyorum Lauren, bisikletimin arkasındasın."

Ellerim kalktı ve saçlarının arasına girdi.

"Berbat ama Laurie'yi siktir et, evde olmak güzel."

Parmaklarım saçlarına dolandı.

"O zaman karırken onu bir kenara atmamalıydın. Şimdi değil. Artık o benim için bir şey ve hoşlanmadığım erkeklerin ona yaklaşmasına izin vermem ve sana söylemeliyim ki dostum, senden hoşlanmıyorum."

Tate'in kafası yukarı kalktı.

"Diğerleri gibi görünmene imkan yok."

"Laurie," diye seslendi Tate.

"Saf sınıf."

"Lauren," diye tekrar seslendi, vücudu yukarı doğru hareket etti, eli çeneme geldi.

"İki tür kadın derinizin altına girer. Zarar verenler, orada iyi hissettirmezler ama bir kez onlara izin verecek kadar aptal olduğunuzda, onları çözmek için gereken zamanı ayırmaktan başka seçeneğiniz yoktur. Bir de zarar vermeyenler var, orada iyi hissettirenler, kasları, kemikleri, ruhu besleyenler, yırtmayanlar, kırmayanlar ya da yakmayanlar. Çalışmak istemedikleriniz."

Başımı dikleştirdim, gözlerimi açtım ve onun yakışıklı yüzüne baktım.

O zaman aklım onunla, Tate ile, her şeyle doldu.

Tate. O kadar doluydu ki kafam patlayacakmış gibi hissettim.

"Hiç bu kadar iyi olmamıştım."

"Bana verdiğin gibi o pisliğe vermediğini bu şekilde biliyorum. Sen verdin, o asla..."

"Üç hafta, seni becerdikten, tadını, nasıl hissettiğini, boşalırken çıkardığın sesleri öğrendikten sonra, üç haftadır yoldayım ve elimde olan tek şey her gece telefonda birkaç dakika senin sesin. Seni sikmek, tek düşünebildiğim bu, bir ergen gibi, geceleri karanlıkta, lanet olası kafamdaki tek şey bu. Bu yüzden mastürbasyon yapıyorum, bunu kesmeyi umuyorum, ama hiçbir şey seninle kıyaslanamaz. Sonra senin uyuyamadığını biliyorum, ben de senin uyuyup uyumadığını merak ederek uyuyamıyorum. Bu boktan şey bitti ve eve geldim, her şey bitti.

"Ama Neeta, o senin gibi değil. O akıllı değil. Çok çalışmıyor."

"Bu kadını buldum. Yüksek sınıf, harika saçlar, sonsuza kadar uzanan bacaklar..."

"Böylece birbirimizi ve kim olduğumuzu birlikte öğreneceğiz. Seni kızdıracağım çünkü hıyarın teki olabilirim.

Ben buyum işte. Ve sen beni kızdıracaksın çünkü bebeğim, tavırların var. İşte sen busun. Ve birlikte olmaya geldiğimiz kişi de bu. Ve bu benim için sorun değil çünkü daha önce sahip olduğum şeyle, bir sürtük olduğunda bile hoşuma gidiyor. Ama olmadığın zaman, daha önce hiç tatmadığım bir tatlılık oluyor."

"Özel bir şey beklediğini söyledin ve o da bunca zamandır bunu yanında taşıdığını anlama şansını elinden aldı. Sen özelsin Laurie."

"... bunu yaptılar çünkü siz güzelliği böyle korumak için elinizden geleni yapıyorsunuz."

Ve son olarak, "Tatlı rüyalar, bebeğim."

"Tanrım, Lauren, bebeğim, ne oluyor?" Tate fısıldadı ve gözyaşlarımın gözlerimde biriktiğini ve yanlardan saçlarıma doğru kaydığını fark ettim.

"Benden hoşlanıyorsun," diye fısıldadım ve başı küçük bir sarsıntı geçirdi.

"Ne?" diye sordu.

"Haklıydın." Hâlâ fısıldıyordum, boğazıma bir hıçkırık düğümlendi, yuttum ama fısıldamaya devam ettiğimde sesim kalın çıkıyordu. "Sen haklıydın." Gözlerimden daha fazla ıslaklığın aktığını hissederken bir hıçkırık daha yutkundum. "Ben... Ben kayboldum."

Kendimi daha fazla tutamadım. Gözyaşlarına boğuldum ve onun altından kaymaya çalıştım ama o güçlü durdu.

"Bebeğim," diye mırıldandı.

Ondan kaçmak için başka bir yol bulamayınca başımı kaldırıp yüzümü boynuna gömdüm ve kollarımla onu sarıp sımsıkı tuttum.

"Ben... ben... kayboldum," diye boğulurken, güçlü bir hıçkırık içimi parçaladı.

Tate aniden yuvarlandı ve ben hareket etmeye başladım. Yatağa çıktı, beni de yanına çekti, yastıkları arkasına dizdi ve onlara yaslanarak beni sıkıca yanına yerleştirdi. Bir kolumu karın kaslarına doladım, alnımı boynuna bastırdım ve vücudum gözyaşlarımla sarsılırken ona tutundum.

Kollarından biri belime sarılmıştı, diğeri göğsünün üzerinden geçerek saçlarımı karıştırıyordu ve ben ağlarken bana sarılırken sessizdi.

Bu bir süre devam etti ve dindiğinde başımı aşağı eğdim, böylece şakağım onun köprücük kemiğine geldi ve çıplak, bronzlaşmış bacaklarımı onun uzun, kot pantolonlu bacaklarına dolanmış olarak gördüm.

Yine aklıma geldi. "Özel bir şey beklediğini söyledin ve o da bunca zamandır yanında taşıdığını anlama şansını elinden aldı. Sen özelsin Laurie."

Tate nazikçe, "Konuş benimle," diye ısrar etti.

Vakit gelmişti, onu içeri almanın vakti gelmişti ama daha da önemlisi beni dışarı almanın vakti gelmişti.

Titreyen bir nefes aldım ve kolumla onu sıktım.

"İlki üniversitedeki erkek arkadaşımdı," diye fısıldadım. "Adı Matt'ti. Çok hoş biriydi. Seviştığımızda beni şık bir otele götürmüştü ve odaya girdiğimizde yatağın yanında bir buket kırmızı gül olacak şekilde ayarlamıştı. Benimle seviştikten sonra, beni sonsuza kadar seveceğini söyledi. Bir yıl sonra Tennessee'ye taşınması gereken bir iş buldu ve benden onunla gitmemi istedi. Gençtim ve Indiana'dan ayrılmayı, ailemi terk etmeyi düşünemiyordum bile. Bu beni korkutuyordu, bu yüzden gitmesine izin verdim. Uzun mesafe ilişkisini denedik ama yürümedi. Şimdi Ellen adında hoş bir kadınla evli. Üç çocukları var. Yine de her yıl doğum günümde beni arar. Hiç unutmaz. Ben de onu doğum gününde ararım. Sonsuza dek konuşur ve deli gibi güleriz."

Yeni gözyaşları tehdit ederken nefesim kesildi ama onları yuttum ve Tate'e daha sıkı sarıldım. Karşılığında onun kolu da beni kendine çekti ama konuşmadı.

"Beni severdi," dedim usulca.

"Evet," diye onayladı Tate.

"Sanırım bir bakıma hâlâ öyle," diye devam ettim. "Evet," diye tekrarladı Tate.

"Ne zaman olduğunu bilmiyorum," diye fısıldadım.

Ben daha fazla konuşmayınca Tate, "Ne oldu tatlım?" diye sordu. "Beni götürdüğü zaman. Beni nasıl yakaladığını. Bunu nasıl yaptı?"

Brad'e atıfta bulunarak cevap verdim ve bunu yaptığımda Tate'in kolu sıkıca sıkıldı. Başımı göğsüne doğru salladım. "Bunun olduğunu hissetmedim bile. Bilmiyordum. Bilmiyorum..." Sesim kesildi, tekrar yutkundum ve Tate'in hala saçlarımı karıştıran eli boynuma düştü ve parmakları orada kıvrıldı, beni sıktı ve ben devam ettim, "Ona neden izin verdiğimi bilmiyorum."

"Bok mu dedi?" Tate sordu ve ben başımı tekrar göğsüne doğru salladım.

"Hayır, sadece... sadece... o her şey olduğuna o kadar ikna olmuştu ki, bir şekilde beni ikna etti ve onun her şey olması için benim daha az olmam gerekiyordu, benim daha az olmam gerekmiyordu, Brad'in beni daha az yapması gerekiyordu ve o sadece... sadece... bana böyle hissettirdi ve ben sadece... ben..." Nefesimi tuttum ve sözümü şöyle bitirdim: "Öylece kaybolup gittim."

Tate cevap vermeyince ayağa kalktım ve kolumu karnından çekip yüzüme sürdüm. Sonra ona döndüm ve gözlerinin içine baktım.

"Hayley ile beni incitmesinden kaçmıyordum," dedim ona usulca. "Horizon Summit'ten bu yüzden kaçmadım, hayatımdan bu yüzden kaçmadım." Sesim fısıltıya dönüştü. "O işi istediğimde Krystal'a yalan söyledim ama o zaman bunu bilmiyordum. Şimdi biliyorum. O haklıydı. Kayboldum ve kendimi bulmaya çalışıyordum."

Eli boynumdan çeneme doğru kaydı ve başparmağı alt dudağımda gezindi.

"Kendini yeni mi buldun, bebeğim?"

Tate sordu. "Tam olarak değil," diye cevapladım.

"O zaman tam olarak ne?" diye sordu.

"I..." Dişlerim dudağımlı ısırdı ve hareket ettirmediği başparmağını yakaladı, ben de serbest bıraktım. "Beynim birdenbire dikkat etmeye başladı."

"Neye?"

"Sana."

Kaşları kalktı ve başparmağı elmacık kemiğimin üzerinde gezindi. "Bunu açıklamak ister misin?"

"Çok güzelsin," diye fısıldadım ve yüzünün değişmesini izledim, şaşkınlık vardı ama yumuşaktı, şaşkınlık değil... duygulanmıştı.

"Ace," diye fısıldadı.

"Seni gördüm," diye fısıldamaya devam ettim, "otelde Neeta ile buluşurken -"

Tate sözümü kesti. "Bunu biliyorsun, bebeğim."

"Biliyorum," diye cevap verdim. "Ama Neeta'nın kendini senin kollarına attığını gördüğümde ondan anında nefret ettiğimi bilmiyorsun. Saf kıskançlık. Seni tanıımıyordum, onu da tanıımıyordum. Sana bir kez baktım ve..." Konuşmayı kestim, aniden utandım ve biraz da korktum ve gözlerim kaydı. Yüzümü hareket ettirecektim ama eli çeneme doğru gerildi.

"Konuşmaya devam et,"

diye ısrar etti.

"Yapamam," dedim

usulca.

"Bebeğim, sanırım bunu anlamıyorsun ama burada güvendesin." Eli çenemden ayrıldı ve her iki kolu da beni sıkıca sardı, aynı zamanda yüzüm onunla aynı hizada olacak şekilde beni yukarı çekti. "Güvendesin Lauren," diye mırıldandı ve gözlerim tekrar onunkilere döndü. "Onun yanımdayken güvende değildin ama tatlım, yemin ederim benim yanımdayken güvendesin."

Gözlerimin yaşardığını hissettim ve alt dudakım titredi, ben de onları birbirine bastırdım.

"Konuşmaya devam et," diye tekrarladı, burnumdan bir nefes aldım ve başımı salladım.

"Çok uzaktaydın," diye fısıldadım, "geceydi, seni zar zor görebiliyordum..." Tereddüt ettim. "Ama yine de nefesimi kestin."

Gözleri kapandı ve eli boynumdan saçlarıma doğru kaydı ve alnımız birbirine değecek şekilde oraya baskı yaptı.

"Tanrım, Laurie," diye mırıldandı.

"Ertesi gün," diye devam ettim, "seni bara girerken gördüm ve o kadar güzeldin ki..."

Gözleri açıldı ve parmakları kafa derime doğru gerildi.
"Pekâlâ, belki konuşmayı bırakabilirsin."

Onu görmezden geldim.

"Bu yüzden çok acıdı." Sesim o kadar kısıktı ki zar zor duyuluyordu. "Söylediğin şey. Senin sen olman, senin gibi görünmen, nefes kesici olman..."

"Dur, Lauren." Sesi hırıltılıydı.

"Yüzüne vurmuyorum, sadece söylüyorum -"

Yine sözümü kesti. "Ne dediğini biliyorum."

Elimi göğsüne koydum ve ona yumuşak bir sesle, "Tate, sen busun," dedim.

"Bebeğim -"

"Ve sen benden

hoşlanıyorsun." "Kapa
çeneni, Laurie."

Başımı hareket ettirdim, yanağımı sakalına doğru kaydırdım, böylece dudaklarım kulağına değdi, kollarım ona dolandı ve fısıldadım, "Belki ben de biraz bunlardan biriyim."

Kendimi aniden hareket etmiş, Tate'in vücudu benimkini kaplamış, başı yukarıda ve eli çenemde, sırtüstü yere düşmüş buldum.

"Benden önce de böyleydin," dedi, sesi yine hırıltılıydı.

"Tate -"

"Tahminimce mi? Bir süredir böylesiniz."

"Kaptan -"

"Kötü şans, aptalca kararlar... Hayatımda çok şey kaybettim. Annem ben çocukken beni terk etti. Hayatı yükseklerde yaşayacağımı, futbol oynayacağımı sanıyordum ve bu hayal neredeyse başladığı anda öldü. Sonra babam öldü. Neeta'yla, Bethany'yle, Jonas'a sahip olmakla ve sonunda tatlı bir şeyler bulduğumu düşünmekle uğraşırken bir sürü kavga, baş ağrısı ve inanacak kadar aptal olduğum tutulmayan sözlerle karşılaştım. Bunların hiçbirini yaşamadım. Sahip olduğum her şey için savaşmak, bedelini ödemek ya da kefaretinin ödemek zorundaydım. Sonra sen iş aramak için lanet olası barıma geldin."

"Tate -"

Başparmağı dudaklarıma geldi ve baskı uyguladı.

"Kapa çeneni," diye fısıldadı.

"Tamam," dedim başparmağına karşı. "Seni tanımlamıyorum," dedi bana.

"Biliyorum, ama ben -" Başladım ve hâlâ dudaklarıma değen başparmağı hafifçe bastırdı, ben de sustum.

"Beni bulduğun için bulunmadın," diye devam etti. "Hâlâ kayıp olduğunu düşünüyorsun."

Ben konuşmadım.

Tate yaptı. "Ben burada değildim, bağlarını koparıp onun altından çıksaydın, yolunu bulurdun."

O konuşmayı kesti, ben de konuşmaya başladım.

"Şimdi bir şey söyleyebilir miyim?" Başparmağına karşı sordum ve başparmağını çekti, yan tarafına yuvarlandı ve beni karşısına getirdi.

Sonra da "Evet." dedi.

"Haklısın," diye kabul ettim.

"Ama -" "Aması yok, Ace."

Parmaklarımı dudaklarına götürdüm ve sessizce, "Söylemem gereken şeyi söyleyebilir miyim, Tate?" diye sordum.

Konuşmadı ya da başını sallamadı, sadece bekledi.

Ben de konuştum. "Eninde sonunda kendime dönecektim. Sadece öyle oldu ki kendimi senin önderliğinde buldum."

"Laurie -"

Elimi çektim ve dudaklarımla değiştirdim.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım ve sonra onu öptüm, sertçe öptüm ve ona ve bana verdiklerine karşı hissettiğim kadar çok şey hissettim. Ve bana verdiği şey çok büyüktü.

Bana beni vermişti.

Onu sırtına doğru ittim, üstüne çıktım ve Tate beni öperken ben de onu öpmeye devam ettim.

Sonunda ona bakmak için başımı kaldırdım ve Tate'in elleri saçlarımin arasına girerek yüzümden uzaklaştırdı ve başımın arkasında tuttu.

Gözleri ellerinden kaçan ve sol gözümü perdeleyen saç dökülmesindeydi, sonra benimkine geldi.

"Harika saçların var bebeğim," diye mırıldandı.

Parmağımın saç çizgisi boyunca kayabilmesi için bir elimi kaldırdım, sonra hepsi içeri süzüldü.

"Sen de öyle," diye cevap verdim.

Ellerinden biri saçlarımdan ayrılıp sırtımın üst kısmına dolanan bir kola dönüştü, diğer eli başımı kavradı ve her ikisi de beni ona doğru geri getirdi.

"Pastayı dondurmam gerekiyor," diye fısıldadım. "Birazdan," diye fısıldadı.

"Ve akşam yemeği yapmalıyım," diye devam ettim. "Daha sonra."

"Kaptan -"

"Ace." diyerek sözümü kesti.

Onun güzel yüzünü inceledim.

"O benim," demişti Wood'a. Ben onundum. O da benim.

Gülümsedim ve ağızım onunkine gitti. "**P e k a l a** , tatlım. Daha sonra."

Onun kafası bir tarafa, benimki diğer tarafa eğikti ve kalkıp pastayı dondurup akşam yemeğini hazırlayabildiğimde çok daha geç olmuştu.

* * * * *

Tate'in arka verandasındaki ferforje masada, büyükbabamın meşhur soslu domuz bonfilesi, haşlanmış yeni patates, salata ve üzerini ayçiçeği tohumlarıyla kapladığımız lezzetli ekmekler yedik.

Gözlerim teraslı bahçesindeydi ve zihnim doluydu. Bir günümü bitkileri ayıklayarak ve daha fazlasını ekleyerek geçirirsem bunun Tate'e ne söyleyeceği ile doluydu. Bunun ne anlama geldiğini okuyarak Tate'i daha fazla önemseyip önemsemediğimi düşündüm (ve önemsemediğimi anladım). Tate'in bana annesinin gittiğini, babasının öldüğünü ve onun hakkında ne kadar az şey bildiğimi söylemesiyle doluydu. Daha fazlasını bilmek istediğim hissinin ne kadar güçlü olduğu ve bu hissin arkasındaki gücün

beni korkuttu. Wood'un Tate'in babasını bir araba kazasında "öldürdüğü" bilgisiyle doluydu; Stella'nın Tate'e Wood'u rahat bırakmasını söylemesiyle doluydu; Stella'nın Tate boş verirse Wood'un da boş verebileceğini söylemesiyle doluydu; ve Wood'un bana bir zamanlar kardeş olduklarını söylemesiyle doluydu. Neeta şehirdeyken Wood'un benim için, ama aynı zamanda Tate için, üçümüzün arasında geçenlerden sonra bile arkamı kollamaya gelmesiyle doluydu. Ve Wood'un Tate'e Jonas'ı Wood'un kız kardeşinden almak için elinden gelen her şeyi yapacağını söylemesiyle doluydu.

Wood, Tate'i özlemişti ve ancak kızdığınız kişi sizin için bir şey ifade ediyorsa öfkenizi bu kadar uzun süre tutabilirsiniz, bu yüzden Tate'in de Wood'u özlediğini tahmin ediyordum.

"Ace," diye seslendi Tate ve ben bitkilerinden ona doğru baktım. "Yalan söyledin."

Düşüncelerimden sıyrılıp söylediklerine şaşırdığımda kaşlarımın birbirine yaklaştığını hissettim. "Pardon?"

Çatalını tabağına kaydırıp ve kaşları yukarı kalktı. "Geçer mi?"

Temiz tabağına baktım, sonra tekrar ona döndüm. "Yemeklerim fena değil, ev hakkında yazılacak pek bir şey yok. Bu, büyükbabamın meşhur hardal sosu sayesinde güzeldi, benim sayemde değil."

"Ben perde çubuklarını takarken büyükbaban ziyarete mi geldi?" diye sordu.

"Hayır, o öldü," diye cevap verdim. "Bebeğim," diye cevap verdi Tate sırtarak.

Tate'in beni tanıması için ani ve yoğun bir ihtiyaç hissettim. Onu içeri alırdım, kendimi dışarı çıkarırdım. Bunu istiyordum, onu istiyordum ve bana sahip olmasını istiyordum.

Bu nedenle, "Bütün büyükanne ve büyükbabalarım öldü" diye paylaştım.

Sandalyesine geri oturdu, gözleri benimkilerden hiç ayrılmadı. "Öyle mi?"

"Büyükbaba, bu annemin babası, hardal sosu gurusu," diye bilgilendirdim onu, Tate cevap vermedi, ben de devam

ettim. "Onun çiftliğı babamın oldu. Sadece kızları vardı. Üç tane. Babam okulda ziraat eğitimi almış. Onun ailesinin de bir çiftliğı vardı ama daha küçüktü ve o iki kardeşten ikincisiydi.

Oğullarım. O çiftliği George Amcam aldı." Tate sessiz kaldı, ben de devam ettim. "Babam büyükbabamın çiftliğini devraldı. Hayatım boyunca hep birlikte orada yaşadık, ben ayrılana kadar ve ondan sonra büyükannem ve büyükbabam vefat etti. Yine de birlikte olmamız sorun değildi, çünkü büyük bir evdi ve bizi büyük bir aile yaptı."

Tate hala konuşmadı, kendi hikayelerini paylaşmaya başlamadı, ben de devam ettim.

"Annemin annesi, büyükanne, harika çikolatalı kurabiyeler yapardı. En iyisi," dedim. "Hamuru yapmakla pişirmek arasında buzdolabında bekletirdi. Bunun ne işe yaradığını bilmiyorum ama kurabiyelerini müthiş yapardı."

Tate beni izledi ve hiç ses çıkarmadı.

"Babamın babası, ızgarada ustaydı. O bir ızgara yapabilirdi harika biftek," diye devam ettim.

Tate'in dudakları kıpırdadı ama sessiz kaldı.

"Babamın annesi," diye geveledim. "Polonyalıydı ve yemek yapabiliyordu. Yani yemek yapabiliyordu. Bu kurabiyeleri yapardı, hilal ruloları gibi ama kurabiye formunda, bol tarçınlı, şekerli ve tereyağlı ve hamur ekşi krema ile yapılmıştı, bu yüzden zenginlerdi ve üzerlerine pudra şekeri elledi. Her Noel'de yapardı ve ben de hep yardıma giderdim. Açılmış hamurun üzerine eritilmiş tereyağı sürmeme, tarçın ve şeker serpmeme ve üzerine pudra şekeri elememe izin verirdi."

Sonunda Tate konuştu.

"Tüm anılarınız yemekle birlikte mi geliyor?" diye sordu.

"Babam karides için şimdiye kadar tattığınız en iyi kokteyl sosunu yapıyor. Carrie ev yapımı peynirli makarna yaptı ki bu dünyanın dışında bir şey. Annem de büyükannem ve büyükbabamın tüm iyi yönlerini alıp kendi yorumunu katmış. Yaptığı her şey aklınızı başınızdan alacak ama çikolatalı cevizli turtası inanılmaz."

"Bunu evet olarak kabul ediyorum,"
diye mırıldandı Tate. "Yemek aşktır,"
diye cevap verdim.

Tate, "Hayır bebeğim, değil, ama sevdiklerin için yapıyorsun, böylece onlar da bununla övünebiliyorlar," diye karşılık verdi.

Haklıydı.

"Haklısın," dedim ona.

Kolu dışarı fırladı, eli beni boynumdan yakaladı ve beni kendine çekerken öne doğru eğildi. Sonra ağzını benimkine dokundurdu.

Başı iki santim uzaklaştığında usulca "Pasta ister misin?" diye sordum.

Yüzüne bir gülümseme yayıldı, sorum üzerine daha önce olduğu gibi yumuşayan ve ısınan bir yüz ve o kadar yakın olduğu için tek yapabildiğim bakmaktı.

Sonunda "Evet" dedi ve gitmeme izin verdi.

Tabağımı ve bira şişemi aldım, Tate de onunkini aldı ve arka kapıdan çamurluğa geçerek eve girdik. Çamurluktan geçerken Tate'in mutfak tezgahının üzerindeki cep telefonunun çaldığını duydum.

Mutfağa gittiğimizde, ben tabağını elinden alıp lavaboya doğru yürürken o da telefonuna doğru yürüdü.

"Baba?" diye cevap
verdiğini duydum.

Bulaşıkları yıkamaya
başladım.

"Öyle mi?" Tate sordu ve sonra uzun bir sessizlik oldu. Tabakları ve çatal bıçakları yıkayıp bulaşık makinesine koyalı çok olmuştu, bir bıçak kapmışım ve adadaki bir tabakta duran pastayı (ev yapımı sarı kek, ev yapımı çikolatalı tereyağı kreması) kesiyordum ki Tate tekrar konuştu. "Ona söyle, ben geldiğimde o ahmağı görmeyeceğim."

Gözlerim pastadan Tate'e kaydı. Bir eli kalçasında, diğeri telefonunu kulağına dayamıştı, bira şişesi tezgâhın üzerindeydi ve başı eğik, gözleri botlarını inceliyordu.

"Doğru... ve baba?" dedi ve sessiz ama yoğun bir sesle sözlerini bitirdi. "Teşekkürler. Sana çok şey borçluyum."

Kesmeyi bıraktım ve Tate telefonunu kapatıp tezgahın üzerine koydu ve bana doğru gelmeye başladı.

"Um..." Tereddüt ettim, "Neydi o?"

Vereceği yanıt için nefesimi tuttum çünkü yüzü de sesi kadar gergindi ve bunu anlamamıştım. Ayrıca garip bir şekilde maksatlı ve agresif bir şekilde üzerime geliyordu ve bunu da anlamadım. Hâlâ pastaya saplı olan bıçağı bıraktım ve geri adım atmaya başladım ki beni yakaladı ve vücuduyla çarpışacak kadar sert bir şekilde öne doğru çekti.

Kolları beni sararken başımı kaldırıp ona baktım. "Tate -"

"Babam Neeta'nın işine karıştı. Wood ona benim Jonas'ı bu hafta sonu alıyordum ve babam araya girdi, birkaç kelime etti, onu sakinleştirdi ve onu Cuma günü öğlen aldım, Pazar günü saat beşte geri götürüyorum."

Neden böyle görüldüğünü ve davrandığını hâlâ anlamamıştım.

"Bu... iyi," dedim araştırarak.

"Bu harika." Kollarıyla beni sararak sıktı. "Çocuğumu özledim, bebeğim."

Sonunda anladım sayılır. Vücudum otomatik olarak onunkinin içinde eridi ve kollarım boynuna dolandı.

"O zaman bu harika," dedim sessizce. "Ama onu bir süredir görmedin. Dün geceki sahnenin gergin olduğunu biliyorum ama senin ziyaret hakkın yok mu? Ziyarete gelmen söz konusu muydu?"

"Bana nasıl kazık attıklarını anlatamam. İşler yolunda gittiğinde, yolda olmadığımda ve bir ziyareti değiştirmem gerektiğinde bile benimle dalga geçiyor. Cuma günleri okuldan sonra onu alıyorum ama bazen onu almaya geldiğimde evde olmuyor. Beni bir saat, iki saat bekletti, bir keresinde gece onda içeri sürüklediler."

"Şaka yapıyorsun," diye fısıldadım, bu haber karşısında şaşkına dönmüştüm.

Ben parçalanmış bir aileden gelmemiştim. Annem ve babam evli ve aşık kalmışlardı, büyükannem ve büyükbabam da evli ve aşık kalmışlardı. Teyzelerim ve amcalarım bile evli ve aşık kalmışlardı. Hiçbiri şehri terk etmedi, ben de onlarla ve kuzenlerimle birlikte büyüdüm ve onlar - biz

hep birlikteydik. Birbirinin işine karışan büyük bir aile. Şükran Günü tam bir tımarhaneydi ve kimin evinde olursak olalım, pişirilmesi gereken yemek miktarı nedeniyle bulaşıkları yıkamak saatler alırdı.

Her zaman bir ailem vardı, birlikte bir ailem. Parçalanmış bir yuvanın sonuçlarını kavrayamıyordum ama bir çocuğu, o çocuğun babasıyla uğraşmak için kullanma kavramını gerçekten aklım almıyordu.

Başını iki yana salladı. "Hayır. İş yüzünden değişiklik yapmak zorunda kaldığımda, bunu bana ödetiyor. Benimle dalga geçme fırsatını seviyor, bu yüzden işi zorlaştırıyor, bana bok atıyor, bir hafta sonu telafi etmemem gerektiğini söylüyor."

Sessiz kaldım ve bunun nedeni vücudumu hareketsiz tutmak ve ağzımın çığlık atmaması için büyük çaba sarf etmemdi.

"Yani," diye devam etti Tate, "söylemeye gerek yok, sürekli ayrıldık, ben bir süre yoktum ve sen buradaydın, o benimle yatmak için can atıyordu."

"Jonas Cuma günü orada olacak mı?" Ben sordum, o da omuz silkti ama sırttı.

"Şanslıyım ki ben bir ödül avcısıyım ve onunla işim bitti. O değil, onu bulacağım."

"Daha önce buna katlandın mı?" diye sordum ve sırtıışı bir gülümsemeye dönüştü.

"Bebeğim, daha önce onun pek çok saçmalığına katlandığımı bilmiyor musun?"

"Neden?" O anda uzun zamandır sormak istediğimi fark ettiğim çok önemli bir soruyu ağzımdan kaçırdım, sonra da sorunun onu sorguladığım şekilde algılanmasını istemediğim için ağzımı kapattım.

Tate'in soruyla ilgili bir sorunu yoktu ve bunu biliyordum çünkü hemen cevapladı.

"O Neet'ti. Annesine yakındı, bunu biliyordum. Herkes biliyordu. Hırsızlar gibi kalın. Brenda öldüğünde, Neeta çözüldü. Sekiz yaşındaydım ve hala hatırlıyorum, hala hissediyorum, acısı çok mutlaktı, fizikseldi. Nereye giderseniz gidin

Onun yanındayken bunu hissederdiniz. Biz bir aileydik, babam ve babam çocukluklarından beri en iyi arkadaşlardı. Neeta'nın böyle bir acıyı hissetmesi, Brenda'yı, tanıdığım tek annemi, Kyle'ı, Wood'u kaybetmek... Bu bende iz bıraktı. Hepimiz iyileştik ama Neeta asla iyileşemedi. Ve hepimiz yıllarımızı onun pisliklerine çeşitli şekillerde katlanarak geçirdik çünkü eninde sonunda iyileşeceğini umuyorduk." Derin bir nefes aldı ve sözlerini şöyle bitirdi: "Size onun her zaman böyle olduğunu söyledim çünkü hatırladıklarımın çoğu böyleydi. Ama çocukken, Brenda ölmeden önce böyle değildi Laurie. Tatlı bir çocuktu, her yönüyle Brenda'ya benziyordu. Hepimiz ona geri döneceğini umduk. Ama o hiç dönmedi."

"Tanıdığın tek anne Brenda mıydı?" Yumuşakça, temkinli bir şekilde, zorlamak istemeyerek sordum.

"Evet," diye cevap verdi hemen. "Annem ben üç yaşındayken bizi terk etti. Geri gelirdi, hâlâ da geliyor. Sık sık değil ama, uzun süreli de değil. Ne o zaman, ne de şimdi. Kalmak için değil, ziyaret etmek için geri gelirdi. Ben çocukken bile sanki uzak bir aileymiş gibiydi, kontrol ederdi, temasa geçerdi, sonra yine giderdi."

Elim saçlarına kaydı ve fısıldadım, "Çok üzgünüm, Tate."

Kollarıyla beni sıktı. "Bebeğim, üzülme. Babam iyi bir babaydı, en iyisiydi. O bir kayıp değildi."

Vücudum onun sözleri karşısında şaşkınlıkla sarsıldı. "Ama -"

"Uçarı," diye sözümü kesti, "lanet olsun, uçarı, kendini beğenmiş biriydi. Neeta gibi değildi. Farklıydı. Sana doğru dürüst bakmıyordu, yemin ederim senin varlığını bile unuturdu."

"Bu korkunç bir şey." Hâlâ fısıldıyordum.

"O benim annem. O bir sürtük değil, o sadece kendisi."

"Yani sadece sen ve baban mıydınız?" Dikkatle sordum.

"Evet, babam, Wood, Neeta, Brenda ve sonra Stella. Stella'nın

Babamdan yaklaşık on yaş küçüktü. Çocuktu ama Brenda öldüğünde o da yardım etti. Çok yakındık."

"Babam ve Stella'yla hâlâ aranız iyi mi?" "Evet."

"Sadece Wood ve Neeta değil," diye mırıldandım.

Hareket etti, kalçaları tezgâha yaslanacak şekilde döndü, ben onun önündeydim ve bedenim onunkine yaslanmıştı. Ellerim göğsüne kaydı ve konuştu.

"Neeta, sen al. Wood..." Durdu, bekledim ve tekrar başladı. "Wood ve babam balık tutarlardı. Bubba gibi değil, onlar balık tutardı. Severlerdi. Her zaman birlikte yaparlardı. Babamla ben pek ilgilenmezdik ama Wood ve babam ellerinden geldiğince sık giderlerdi. Eve dönüyorlardı, geç olmuştu, kafasında ne vardı kim bilir, çünkü çok geçti. Wood direksiyon başında uyuyakaldı, direksiyonu kırdı, kamyon bir şeye çarptı, yuvarlandı. Hızlı gidiyor olmalıydı, eve varmak istiyordu. Yuvarlanma kötüydü. Bir ağaca çarparak durmuşlar. İkisinin de kemeri takılıydı, ikisinin de kurtulması gerekiyordu ama barikatı aştılar. Barikatın sivri ucu kamyonu ve babamı kesmiş."

Gözlerim anında yaşlarla doldu. Gözyaşlarımı uzak tutmaya çalışırken "Hayır," diye nefes aldım.

Tate'in gözleri benimkileri tuttu. "Evet bebeğim," dedi sessizce. "Ah tatlım."

İlk başta cevap vermedi.

Sonra hala sessizce konuşarak, "Stell haklı. Bu işin peşini bırakmalıyım. Ama yapamam. Babam sahip olduğum tek şeydi ve Wood'un aptalca davranması bunu elimden aldı. Dizimi sakatladıktan yaklaşık bir yıl sonraydı. Formdaydım ama dizim... iyileşti ama profesyonel top oynamama yetecek kadar iyileşmedi. Hayatım mahvolmuştu. Nereye gittiğime dair hiçbir fikrim yoktu çünkü hayatımın beni nereye götürdüğünden emindim ve bu kesinlikle Carnal'a geri dönmek değildi. Neeta'ya geri dönmüştüm ve o zamanlar güzeldi çünkü onun yolundaydım, amaçsız olmanın iyi yanını görebiliyordum, bir bok umursamıyordum, lanet olası bir patlama yaşadık. Bununla gurur duymuyorum çünkü aptalcaydı ama o zamanlar umurumda değildi. Sarhoş olmak, birileriyle yatmak, istediğim zaman istediğim şeyi yapmak ve sonuçlarına katlanmak... Olmam gereken yer orasıydı. Babamın benimle ilgili bildiği son şey buydu."

"Tate -" Mırıldandım.

"Kendimi toparladığımı görmedi. Akademiye girdiğimi görmedi," dedi Tate. "Neeta ve benim birlikte Jonas'ı yaratarak iyi bir şey yaptığımızı görmedi."

"Tate -"

"Benim için endişeleniyordu. Benim için endişelenirken öldü. Sonumun Neeta'nın babası Blake gibi olacağını düşünüyordu. Elimde birayla televizyonun karşısında oturup her gece kafayı bulacağımı ve tek cesaretimin kıcıımı kaldırıp poker oynamaya gitmek olacağını düşünüyordu."

"Tate -"

"Beni kendime getirmeye çalışıyordu. Başarısız da oluyordu."

"Kaptan, tatlım, dinle-"

"Kendime çeki düzen vermem için ölmesi gerekti." "Tatlım -"

"Yine de yıllar geçene kadar bunu başaramadım." "Tate, tatlım -"

"Top oynamak istiyordum," dedi öyle bir şekilde ki bedenim kıpırdamadan durdu ve zaten onun kilitlenmiş olan gözlerim oraya yapıştı. "Para için değildi. Şöhret değildi. Oyundu. Lanet olası oyun. Oynamadığım ya da antrenman yapmadığım zaman doğru nefes aldığımı hissetmiyordum. Sanki hayat durmuş, biri duraklatmış, sonra formamı giyip sahaya çıkmışım ve her şey canlanmış gibi hissederdim. Babam ve ben kendimi bildim bileli Eagles taraftarıydık. O lanet formayı giymek, Tanrım, Laurie... Tanrım."

Son kelimesi boğazından kopmuş gibiydi ve onu serbest bırakıp havaya savurduğunda, jilet gibi keskin kenarı beni kesip geçti.

Ellerim boynuna gitti ve ona tutundum. "Bebeğim -"

"Hayal edebiliyor musun bebeğim, hayalinin tadını aldıktan sonra onu kaybetmenin nasıl bir his olduğunu hayal edebiliyor musun," eli yukarı kalktı ve parmakları gürültülü bir şekilde şakladı, "gitti."

"Sırtındaki kartal," dedim nazikçe.

"Penn State'teki ilk yılımda aldım, All-America takımına girdiğim ilk yıl. Bir şansım olduğunu bildiğim zaman. Yeşil giyeceğimi bildiğim zaman."

Başımı eğdim, alnım göğsüne düştü ve kollarım kayarak onu sıkıca sarmak için altına girdi. Başımı çevirdim, yanağımı içeri bastırdım ve ona daha da sıkı sarıldım.

"Acıyı ememezsin bebeğim," diye fısıldadı, dudakları başımın üstündeki saçlarda, "içimde yaşıyor."

"Bırakmadın mı?" diye sordum.

"Nasıl olduğunu bilmiyorum,"
diye cevap verdi.

"Özel bir şeyin tadına varmıştın," dedim. "Ama onu kaybettin."

"Hayır bebeğim, sorun da bu. Onu kaybetmedim, bunca yıldan sonra bile hala tadını alabiliyorum."

Aman Tanrım.

"Nasıl yardım edeceğimi bilmiyorum," diye fısıldadım ve vücudu hareket etmeye başladı.

Garip bir şekilde güldüğünü fark etmem birkaç dakikamı aldı.

Kollarımı oldukları yerde bıraktım ve ona bakmak için başımı kaldırdım.

"Gülüyor musun?" Yüzünden güldüğünü anladığım halde sordum.

"Bebeğim," o dedi, onun derin ses
Ayrıca titriyor "Çamaşırlarımı yıkadın."

"Pardon?"

"Süpürmüşsün," diye devam etti.

Başım sarsıldı ve "Ne?" diye sordum.

"Bana çarşaf almışsın."

"Ben -"

Kollarıyla beni sıktı. "Ace, benim
hiç annem olmadı."

"Anne mi?" Kafam karışmış bir şekilde sordum.

"Neeta kesinlikle temizlik yapmazdı. Benden daha çok ortalığı dağıtırdı, bunun bir nedeni, söz verdiğinde

onunla otelde buluşmaya başladım. Kendi pisliğini temizlemekten pek hoşlanmıyorum, hele Neeta'nın yırttığı zaman. Ve bana tek bir şey bile vermedi. Ne bir doğum günü hediyesi, ne bir Noel hediyesi, ne de öylesine bir şey. Bana verdiği tek şey orgazmdı."

"Sana bir oğul verdi," dedim ona.

"Bunda benim de payım var bebeğim. Terimi yapmadım ya da onu dışarı atmadım ama o zamandan beri iyi bir hayatı olması için mücadele ediyorum."

Bu konuda haklıydı.

"Süpürmenin - ile ne alakası var?" Ben başladım.

"Benim anılarımda büyükannemle kurabiye yapmak gibi şeyler yok, Ace. Babam bir erkekti ve oğlunun da bir erkek olmasını beklerdi. Hayatım boyunca kendim yıkamadığım tek bir giysi bile giymedim."

"Oh," diye nefes aldım.

Görünüşe göre Deluxe Home Store'daki Wanda haklıymış. Bir erkeğe onunla ilgileneceğinizi erkenden söylerseniz, bu onu derinden etkileyecektir.

Tate devam etti. "Çamaşır yıkamayı ne zaman öğrendiğimi bile bilmiyorum, sadece temiz kıyafetler istediğimi ve bunu yapmak zorunda olduğumu biliyorum."

"Tate -"

"Seni evimde bir kez bıraktım bebeğim, eve geldim ve her yer temizlenmiş, buzdolabı tıka basa dolu, buzdolabında Kool-Aid ile dolu tatlı, kız gibi bir sürahi ve yatağında yumuşak, süslü çarşaflar var."

"Endişelendim."

Başı eğildi ve dudakları dudaklarıma değerek sözlerimi durdurdu.

Yüzü uzaklaştığında, cevapsız kalan ifademi çok sert bir şekilde yanıtladı: "Hayır."

"O zaman bu bitkileri bahçenize kim dikti?"

"Anne," diye cevap verdi. "Eve geldim, bilmiyorum, beş yıl önce. Bir süre kaldım. Çılgın bir saçım var, biraz bahçecilik yaptım. Annemin aksine, bitkiler kök saldı."

"Yemek masanızı kim aldı?" diye sordum.

"Ne?" diye sordu.

"Yemek masanız. Bu -"

"Bu babamın. Ben bu evde büyüdüm Laurie. Babamın odasını devraldığım da yeni bir yatak aldım, Jonas'a biraz yer açtım. Onun dışında buradaki her şey bana bıraktığı şeyler."

"Ah," diye fısıldadım, zihnim tüm bunları, söylediği her şeyi ve tüm bunların anlamını gözden geçiriyordu.

"Evet," diye sırtıttı. "Oh."

"Sıkıştın," diye ağzımdan kaçırdım, sırtışı kayboldu ve gözlerini kırıştırdı. "Yine mi geldin?"

Yutkundum, nefesimi içime çektim ve ilerledim.

"Ben kayboldum ama sen... Tate, sen sıkıştın," dedim ona. Bana baktı ve çok zorlandım ama bakışlarına göğüs gerdim. Sonra sordu, "Beni dışarı çıkarma işine var mısın?" "I..." Tekrar yutkundum. "Hayır," diye dürüstçe cevap verdim.

"Hayır mı?" diye sordu, kaşları kalktı, yüzü karardı, kolları daha da sıkılaştı.

"I..." Nefes aldım ve sonra fısıldadım, "Burayı sevdim sayılır."

Beni zıplatan ani bir değişiklik ile başını arkaya attı ve kahkahalar atmaya başladı, bunu yaparken beni kendine doğru çekip sımsıkı sarıldı.

Yanağım göğsüne gömülmüştü ve büyük eli başımı oraya sıkıştırdığı için olduğu yerde kalacaktı, bu yüzden boğuk bir şekilde "Tate -" diye mırıldandım.

"Seni bana bağlı tutuyorum," dedi başımın üzerinden. "Tamam," diye cevap verdim.

"Tamam mı?" diye sordu ve ses tonu yine değişmişti, şimdi biraz şaşırılmış gibiydi.

Kollarımla onu sıktım ve cevap verdim, "Evet, tatlım. Tamam."

Bir süre sessiz kaldı, sonra dudaklarını başımın tepesindeki saçlara değdirdiğini hissettim.

Sonra da "Bebeğim, hakkımdaki en kötü şeyi biliyorsun" dedi.

Başımı göğsünden çekmeye çalıştım ama başımı göğsüne bastırmaya devam etti, ben de vazgeçtim ve "Tate" diye fısıldadım.

"Seni yanımda tutuyorum Ace," diye mırıldanarak saçlarıma dokundu ve ses tonu değiştiği için ürperdim.

Bu sadece bir açıklama değildi. Bir yemindi. "Tatlım -"

"Eminim Jonas üzümlü Kool-Aid seviyordur," diye fısıldadı ve ben yine ürperdim.

"Sevmiyor, ona sevdiği tadı getireceğim," diye söz verdim.

Başımı bıraktı ve eli yanağıma doğru kayarken başımı arkaya yatırdım.

"Yapacağını biliyorum bebeğim," dedi nazikçe. Karnımda gergin bir kıpırtı hissettim. "Benden hoşlanacağından emin misin?"

Tate hemen "Evet," diye cevap verdi.

"Nasıl emin olabiliyorsun? Belki de -"

Tate sözümü kesti. "Tıpkı babası gibi."

"Babasına ne kadar benziyor?" diye sordum ve eli çeneme gitti, başparmağı başımı daha da geriye eğerken başı eğildi.

"Tıpkı babası gibi," dedi usulca. "Başım belada," diye fısıldadım.

Ağız benimkine yaklaştı ve dudaklarının gülümsediğini hissettim. "Oh evet," diye mırıldandı ve sonra beni öptü.

Bıçak bir süre pastaya saplı kaldı ve Tate ile ben hava kararana kadar Nem Faktörü Beş Yüz'ü test etmedik. Tate üzerinde sadece yarım düğmeli kot pantolonundan başka bir şey olmadan adada oturuyordu. Ben de onun tişörtünden başka bir şey giymeden bacaklarının arasında durdum. Büyük elinde tuttuğu kocaman bir dilimi parmaklarımızı kullanarak birbirimizi besleyerek yedik. Bu, parmaklarımıza buzlanma bulaştığı anlamına geliyordu ama onu temizlemek zaten lezzetli olan bir aktivitenin sadece bonusuydu.

Shambles haklıydı, Moist Factor Five Hundred bir hitti. Ama onu hit yapan Shambles'ın gizli kek malzemesi değildi.

Benim kendi çikolatalı tereyağlı kremamdı.

On Dokuzuncu Bölüm

Jonas

Barın kapısı açıldı, vücudumun büyük bir kısmı kilitlendi ama gözlerim kapıya doğru uçu.

Nadine içeri girdi.

Rahat bir nefes aldım.

"Laurie, tatlım, iyi misin?" Jim-Billy sordu, ben de ona baktım.

Cuma günüydü. Gündüz vardiyasıındaydım. Tate Jonas'ı almaya gitmişti. Öğleden beri diken üstündeydim, sanki Tate Scottie'nin ışıklı yastığına basıp kendisini ve Jonas'ı barın dışına ışınlayabilirdi. Ama şimdi saat neredeyse üçtü ve her an burada olabilirlerdi.

Buna hazır değildim.

Tate o sabah ayrılmadan önce bana Jonas'ı benimle buluşması için bara getireceğini, sonra gidip işlerini yapacaklarını, sonra beni alacaklarını ve hep birlikte yemeğe gideceğimizi söylemişti. Jonas'a eve hoş geldin yemeği hazırlamak ve belki de on yaşıındaki oğlunun midesinden kalbine girmenin yolunu satın almak istemiştım çünkü Neeta'nın usta bir aşçı olduğunu düşünmemiştim. Gerçi vardiyamın bitmesini beklersem geç saatlere kadar yemek yemeyeceklerdi, o yüzden dışarı çıkacaktım. Lokanta planladığımdan daha hızlı pişirebilirdi.

Cumartesi günü izinli olduğum için akşam yemeği için tüm malzemeleri almıştım ve o zaman yapmaya karar verdim. O gün bara gidene kadar Krystal ve Wendy'nin bana karşı komplo kurduklarını öğrenemedim. Wendy'nin izin günüydü ama benim yerime saat üç buçukta gelecekti ve Krystal son dakika program değışiklikleri yapmıştı, böylece tüm hafta sonu izinliydim.

Tüm hafta sonu tatilini istemedim. Sadece Cumartesi gününü istedim. Kendime bunun Tate ve Jonas'a birlikte zaman ayırabilmek için olduğunu söyledim. Aslında Jonas beni ölümüne korkuttuğu içindi.

Seçtiğim yemek benim özel bir yemeğimdi, ailem bayıldı ama Brad nefret etti, aşırı olduğunu söyledi, çok fazla kalori ve yağ olduğunu ve saymanın imkansız olduğunu söyledi, bu yüzden sadece Indiana'ya eve gittiğimde yaptım. Rice-A-Roni ile doldurulmuş domuz pirzolası, Şükran Günü için yaptığınız gibi gerçek ekmek dolması ve yeşil fasulye güveci (içinde ve üstünde çıtır soğan olan yapışkan türden). Bunu, pastanın buzunu çözmeden önce hepsini yememek için irademi güçlü bir şekilde ele geçiren kremalı, beyaz krema ile kırmızı kek izleyecekti.

Pastayı bir gece önce sinir enerjimi kullanarak yapmıştım. Tate birkaç günlüğüne kötü bir adamı yakalamak için çağırılmıştı. Neyse ki bu sadece birkaç gün sürmüştü. Ne yazık ki döndüğünde, yani bir gece önce, pastanın kremasına son süsleri koyduktan yaklaşık üç dakika sonra kavga etmiştik.

Kavga ettik çünkü o güne kadar geceleri çalışıyordum ve o yokken gündüzleri sürpriz olsun diye odasını boyuyordum.

Tate'i kızdıran odayı boyamam değildi. Tate eve gelip gördüğünde çok beğendi, eğer bana verdiği öpücük bunun bir göstergesiye.

Onu kızdıran, yatak odasından çıkıp mutfağa girdikten sonra Tate'in tezgahın üzerinde gördüğü jaluzilerin faturasıydı. Buralı bir adam gelip ölçü almış ve yeni jaluziler sipariş etmiştim. Zengin, koyu renkli bir ahşaptan yapılmış gerçekten havalı olanlar. Bir servete mal oldular ama perdelerle birlikte harika olacaktı.

Tate faturayı aldı, şöyle bir göz attı, bana baktı ve "Bu nedir?" diye sordu.

"Um... sürpriz ikinci bölüm?" Soru şeklinde cevap verdim çünkü yüzündeki ifade biraz ürkütücüydü.

"Lauren, lanet olsun, panjurların beklemek zorunda kalacağını söylediğimde beni duymadın mı?" Faturayı telaşla tezgâhın üzerine fırlatırken aynı anda konuştu.

"Evet, seni duydum. Onları karşılayamayacağınızı söylediniz. Yani, gerçekten, onlara ihtiyacın var... um... bir bakıma..." Yüzünün korkunçluğu azalmadığı ve aslında onlara hiçbir şekilde ihtiyacı olmadığı için yapmacık konuşuyordum. "Yani... um... Onları satın aldım."

"Evet, onları sen aldın ve benim onlara param yetmiyor."

Anlamadığım için "Paranız mı yetmiyor?" diye sordum.

"Sana borcumu ödemek için başka bir vuruş olacak, Ace. Daha fazla vuruşa ihtiyacım yok. Dengemin düşmeye değil, yükselmeye başlaması gerekiyor."

"Hayır, yani onları senin için aldım."

Kimse onunla ilgilenmediği ve Neeta ona orgazmdan başka bir şey yaşatmadığı için bunun iyi gideceğini düşünmüştüm. Ona bunları da vermiştim ve onu alabildiğim kadar derine çekme görevindeydim, bu yüzden Neeta'yla ve bu konuda başka herhangi bir kadınla olan tüm geçmişinin önüne geçmek zorundaydım.

Ancak bu pek iyi karşılanmadı.

"Onları benim için aldın," diye tekrarladı sessizce ama sesi sertti.

"Evet, düşündüm de -"

Sözümü kesti. "Hayır, bebeğim, yapmadın."

"Pardon?"

"Düşünmedin," diye açıkladı. "I -"

"Param var," diye tekrar sözümü kesti ve bana doğru biraz eğildi. "Evet, biliyorum. Lanet olası yatak odamda her kıyafet giydiğinde ya da süslü parfümünü sıktığında gözümün önünde olmasaydı, bana o pislikle olan hayatını anlattıktan sonra bile bilirdim."

"Evet, param var, ama -"

Yine araya girdi. "Hiçbir kadın benimle ilgilenmez." "Seninle ilgilenmiyorum, ben-"

"Benimle ilgileniyor."

Öfkeme biraz hakim olamadım ve bu nedenle "Bitirmeme izin verir misin?" diye çıkıştım.

"Hayır," diye

yanıtladı. "Hayır mı?"

"Aslında hayır," diye düzeltti.

"Pardon?" Fısıldadım ve o daha da öne eğildi. "Bir sikim var bebeğim," diye kestirip attı.

"Bunu biliyorum bebeğim," diye karşılık verdim.

"Hiçbir kadın bana bakmıyor," diye tekrarladı. "Kendim ve çocuğum için bir ev yapıyorum."

"İyi bir şey yapmaya çalışıyordum!" Sesim yükseliyordu.

"Bu sadece körlük, Tate."

"Paranı yüzüme vuran sensin Lauren." Geri çekildim. "Öyle değil."

Arkasına yaslandı. "Bana çarşaf alıyorsun. Odamı boyuyorsun.

Sırada ne var? Taşaklarımı mı yıkayacaksın?"

O anda nefesimi içime çektim ve bir elimi aramızda yukarı kaldırdım. Sonra tezgahıtan çantamı aldım ve içinden araba anahtarlarımı kaptım. Garajdaki arabaya doğru yürüdüm ve Tate'in bana verdiği, arabamda bulunan garaj kapısı açacağına kullandım. Açacağı onun Explorer'ına götürdüm, sürücü tarafındaki kapıyı açtım, koltuğuna fırlattım, arabama geri döndüm, çalıştırdım, geri gittim ve doğruca Carnal Hotel'e gittim.

Ned'i kontrol ettim. Betty geldi ve Harry Potter İpucu oynadık. Onlar soru sormadı, ben de paylaşmadım. Betty yatmaya gittiğinde odama gidip yattım, makyajımı yaptım, kot pantolonumu çıkardım ama o gün giydiğim tişörtü çıkarmadım.

Bu berbat bir şeydi çünkü Tate günlerdir ortalarda yoktu ve onu özlemiştim. Ve en çok da onunla yatakta olmayı özlemiştim. İyi uyuyamadım çünkü hiçbir zaman iyi uyuyamadım ama aynı zamanda onu özlediğim ve ona kızdığım için, her ikisi de eşit ölçüde.

Uykusuz bir gecenin ardından kalktım, kot pantolonumu çektim, parmak arası terliklerimi giydim ve kendimi resepsiyona sürükledim. Betty beni evine aldı, bana yüz yıkama suyu, fazladan bir diş fırçası ve diş macunu verdi. Yüzümü yıkadım, dişlerimi fırçaladım, onunla bir fincan kahve içtim ve bana açık bir yüz ve nazik gözlerle bakarken, ihtiyacım varsa konuşmaya davet ederken, ihtiyacım yoksa ağzını kapalı tutmaya hazırken ona geri döneceğimi söyledim.

Daha önce de bahsetmiş olabilirim, Betty'den gerçekten hoşlandım.

Arabama gittim ve Tate'in evine doğru sürdüm. Arabasını park ettiğimde güvertede oturuyordu, ayaklarını parmaklıklara uzatmış, elinde kahve fincanı vardı. Neeta'nın park ettiği yere park ettim, gözlerimi ondan kaçırarak güverte merdivenlerini çıktım, sürgülü cam kapıdan içeri girdim ve çantalarımı almak için doğruca yatak odasına yöneldim.

Dolaba kadar gidemedim.

Yatak odasının yarısına geldiğimizde Tate bir kolunu karnıma doladı ve beni tekrar vücuduna çekti.

"Yalnız uyumak eğlenceli değil," diye mırıldandı kulağıma, ben onu çekiştirirken ama o benden daha güçlüydü ve yönümüzü değiştirdi, böylece yatağa doğru ilerliyorduk.

"Bırak beni Tate," dedim, ellerimle kolunu iterek.

"Bunu aşmayı öğrenmelisin, Ace," dedi bana. "Bırak... beni... gideyim," diye tekrarladım.

Yatağa vardığımızda döndü, sırt üstü yattı, ben de onun üstüne düştüm. Mücadele ettim, vücudundan kaydım, ama üzerime yuvarlandı, beni yatağa sabitledi.

Omuzlarını ittim ama elleri yanlarımdan yukarı çıktı, koltuk altlarımda, trisepslerimde, dirseklerimde, ön kollarımda ve sonra ellerimde gezindi. Parmaklarını benimkilerin arasına sokmaya zorlayarak kollarımı ve ellerimi başımın üzerinden yatağa doğru itti, bu sırada ağzı boynumda çalışıyordu.

"Tate!" Tersledim.

Dizini kaldırıp bacaklarımı ayırdı.

"Bahse girerim, ateş yakma şekliniz, makyaj seksi ateşli olacak," diye mırıldandı.

"Barışmıyoruz ve seks yapmıyoruz."

Başını kaldırdı, sırttığını gördüm ve sırtarak "Bebeğim" dedi.

"Kendine bak!" Tükürdüm.

Bir kahkaha patlattı ve bunu yaparken bir yandan da beni öptü.

Böylece mücadele başladı ve Tate'in benden daha büyük, benden daha ağır ve benden daha güçlü olduğunu düşünürsek oldukça iyiydim.

Ne yazık ki bu arada ben de alev aldım ve barıştık ve Tate haklıydı, çok ateşliydi.

Önünde diz çökmüştüm, gövdem yatağa dönüktü, yanağımı yorgana bastırmıştım, kollarım önümde dimdikti ve ellerim çarşafı sıkıyordu ki Tate kabaca, "İşte bu bebeğim, kendini becer." diye teşvik etti.

Yapıyordum da. O arkamda dizlerinin üzerindeydi ama ben ona sırtımı dönmüş, tüm işi yapıyordum.

"Tate," diye nefes aldım, boşalmak üzereydim ama bunu yapamadan çekip gitti, ben de "Tate!" diye bağırdım.

"Henüz değil," diye mırıldandı, beni ters çevirdi, bacaklarımı ayırdı ve sonra ağzı üzerimdeydi.

Bu konuda iyiydi çünkü çeşitli hızları ve seviyeleri vardı. Yavaş ve nazik olabiliyor ya da hızlı ve aç olabiliyordu. Genellikle biriyle başlar ve sonra diğerlerine doğru kademeli olarak (ve asla yeterince hızlı değil ama kesinlikle yeterince iyi) ilerlerdi.

Sakalın yardımı oldu. Hem de çok.

En yüksek hızındaydı, en doymak bilmez haliyle, elleri arkamı kavıyor, beni kendine doğru çekiyordu ki, "Tate," diye nefes aldım.

Bunun ne anlama geldiğini biliyordu ve ağzı açık kalmıştı.

"Bebeğim," diye yalvardım vücudu benimkinin üzerine gelirken, elleri bacaklarımı omuzlarına atmak için kaldırdı.

"İzlemek ister misin?" diye mırıldandı ve sonra içime girdi, yataktaki elleri ona derinlere vurmak için kaldıraç sağlıyordu.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım içimden ve başını eğerek birbirine bağlı bedenlerimize bakmasını izledim.

"Amin, bebeğim, Tanrım, çok tatlı," diye fısıldadı.

"Aman Tanrım," diye tekrarlardım, bir gelgit dalgasıyla içeri girerken, başı geri geldi ve gözleri benimkilerle kilitlendi.

"İşte bu Laurie," diye mırıldandı ama ben gözlerimi kapattım, başım arkaya eğildi, sırtım yukarı kalktı, bacaklarım gerildi, baldırlarım omuzlarına gömüldü ve o sert ve derin bir şekilde itmeye devam etti.

"Durma Tate," diye yalvardım, hâlâ boşalıyordum. "Lanet olsun, bebeğim."

"Durma," diye fısıldadım ve durmadı, ben bitirene kadar durmadı ve o da durdu.

Bacaklarımı omuzlarından kaydırды, beline doladı ve sonra ağırlığını bana verdi.

"Evet Ace, seninle sevişmek çok ateşli" dediğinde ağzı kulağımdaydı, eli göğsümün etrafında kıvrılmıştı.

Çok ama çok iyi orgazm olmuşum ama yine de onun çok ama çok büyük bir pislik olduğunu geç de olsa hatırlamıştım.

"Bu bir veda seksiydi," diye açıkladım. "Carnal Hotel'e geri dönüyorum."

Başını kaldırdı ve bana baktı. "Hayır, değilsin."

"Evet, öyleyim."

"Hayır. Değilsin."

"Öyleyim!" Tersledim.

"Sana söylemiştim Lauren, benim için böyle ateşlenmeye devam edersen seni yatağa zincirleyecektim. O lanet otele geri dönmeye çalışırsan, hemen şimdi yaparım."

"Bu yasalara aykırı," diye sert bir şekilde onu bilgilendirdim.

"Yatağıma zincirliyken birine nasıl söyleyeceksin?" diye sordu.

"Beni yatağa zincirleyemezsin!" Yüksek sesle bağırdım. "Otele geri dönmüyorsun."

"Burası evin. Evine döndün, Buster'ın artık bana ihtiyacı yok. Ve şunu da eklemeliyim ki sen bir pisliksin, bu yüzden artık burada olmak istemiyorum."

"Burada olmak istiyorsun."

"İstemiyorum."

"Bebeğim, sen dizlerinin üzerindeyken, baldırlarıma dönmemek için kendimi zor tuttum, beni öyle sert sikiyordun ki. Burada olmak istiyorsun."

"Gördün mü!"

Ağladım. "Pislik!"

Gülümsedi.

"Bebeğim." "Çekil üstümden."

"Otele geri dönmüyorsun." "Çekil!" diye bağırdım ve kıpırdandım.

Ağız ağzıma geldi, dişleri alt dudağımı ısırды ve bedenim hareketsiz kaldı çünkü bu sürpriz bir hareketti, iyi hissettirdi ve çok kızgındım, iyi hissettirmesini istemiyordum.

"Ben bir pisliktim," dedi.

"Evet, öyleydin."

"İtiraf ettim. Şimdi sinirlenmeyi bırak."

"Ve ne?" diye sordum. "Sen bir pislik gibi davranıp sonra da bunu itiraf edeceksin ve ben de bunu aşmak zorunda mı kalacağım?"

Sırıttı ve "Evet" diye cevap verdi.

"Tate -"

"Ace."

"Ben otele dönüyorum."

Yüzündeki iyi ruh hali kayboldu ve "Hayır Lauren, değilsin" dedi.

"Ama -"

"Bir süreliğine kendine ait bir yere ihtiyacın var, şehirde bir daire tut. Ama o otele geri taşınmayacaksın."

"Ama ben -"

"Tanrım, bu konuşmayı daha önce de yapmıştık," diye mırıldandı.

"Yani?" Ben sordum.

Tate farklı bir taktik denedi. "İstersen seni aşağı indiririm, bir odaya girersin ve sana bir kilidi açmanın ya da kırmanın ne kadar kolay olduğunu gösteririm."

"Kapıların zincirleri var," diye hatırlattım ona.

"O zaman kilidi açtıktan sonra sen zincirle, ben de sana onu açmanın ne kadar kolay olduğunu göstereyim."

"Ned ve Betty hemen yan tarafta olacaklar."

"Sen buradasın, ben de hemen yanında olacağım. Ned'den daha iriyim, birden fazla silahım var, birini yakınımda tutuyorum ve onları nasıl kullanacağımı biliyorum. Bu karşılaştırılır mı?"

Haklı olmasından nefret ederdim.

Ona haklı olduğunu söylemedim. Konuyu değiştirdim. "Silahını yakınında mı tutuyorsun?"

Öteme uzandı, komodini açtı ve bir silahla geri döndü; silahın kabzası avucuna dayanmış, yüzük ve işaret parmağı silahın etrafında kıvrılmış, diğer üç parmağı ise genişçe açılmıştı. Silahı doğal ve rahat bir şekilde tutuşu nefesimi kesmişti çünkü birincisi, babamın av tüfekleri dışında silah gördüğümünden emin değildim ve ikincisi, silahı doğal ve rahat bir şekilde tutuşu beni korkutmuştu.

"Aman Tanrım," diye nefes aldım.

Tekrar öteme uzandı, silahın komodine çarpma sesini duydum ve sonra geri döndü.

"Otel yok," diye açıkladı.

"I -"

"Ve sinirlenmeyi bırak," diye devam etti. "Tate, sen bir pisliktin."

Eli başımın yanına geldi ve yüzü yaklaştı.

"Evet, öyleydin bebeğim ve özür dilerim. Gidip çocuğumu almalıyım, iki aydır onunla telefonda konuşmaktan başka bir şey yapmadım ve o seninle buluşuyor. Aklımda çok şey var ve panjurlar çok fazlaydı. Benim evimdesin ve güvenli bir sitede değil. Havuzu yok ve

golf sahası yok. Bir çiftlikte büyüdün ama buraya ait olmayan bir kadın oldun ve şu anda bunu itiraf etmek beni kahrediyor, Jonas'a odaklanmam gerekiyor ve sana istediğin lanet panjurları almaya gücüm yetmiyor." Sözleri gözlerimi kırıştırdı ama konuşmaya devam etti. "Yani, evet, tüm bu birikimimi kaybettim ve bir pislik gibi davrandım."

"Ben buraya ait değil miyim?" Fısıldadım.

"Hayır, bebeğim, ipucu ver," diye cevapladı. "Birinci sınıf." Başparmağı elmacık kemiğimde gezindi. "Etrafına bir bak. Yüksek sınıf değil."

"Ben bir çiftlikte büyüdüm."

"Ve sonunda bir yönetici oldu." "Ben garsonum."

"Evet, şimdi. Neyden vazgeçtiğini ve onu ne zaman geri isteyeceğini merak etmekten ve onu sana veremeyeceğimi bilmekten uykularımın kaçmadığını mı sanıyorsun?"

"Tate -"

"O iblisler zaten kafamın içinde Ace, onları yüzüme vurmana gerek yok."

"I -"

"Bu şehirde insanlar önceliklerini belirliyor ve öncelik vermeleri gereken şey tatil için Paris'e gitmek ya da yatırım yapıp kendilerine Vail'de bir daire almak değil. Bu çok farklı bir şey."

"Tate..." Konuşmak için ağzını açtı ve elimle ağzını kapattım. "Bırak ben konuşayım."

Gözlerinden elimle ağzını kapatmamdan pek hoşlanmadığı anlaşılıyordu ama konuşmama izin vereceği de belliydi. Bunu nasıl söyleyebildiğim hakkında hiçbir fikrim yoktu. Sadece söyleyebiliyordum. Bu yüzden elimi çektim ve onun eli benim elimdeyken ben de elimi onun yüzünün yanına koydum.

"Çok fazla içmedin," dedim ona.

"Bebeğim -"

"Lütfen tatlım," diye fısıldadım, ağzını kapattı ve ben devam ettim. "Wanda, ev mağazasında bana tavsiyelerde bulunurken, erkeğime dikkat etmemi söyledi. Ben de onu almaya çalışıyordum."

"Seninle ilgilenmek için değil," dedim sertçe, tekrar konuşacakmış gibi görüldüğünde, "seninle ilgilenmek için değil, bir kadının yapması gerektiği gibi seninle ilgilenmek için." Elim yüzünü terk etti, göğsünden aşağıya ve sırtına doğru kaydı. "Bebeğim, sen bir sığınakta yaşıyorsun. Belki aptalcaydı ve belki de çok erkendi ama sana bir yuva vermeye çalışıyordum. Sana bir şey vermek istedim çünkü..." Durakladım. "Çünkü... Bilmiyorum, ama tahmin ediyorum, bunu senin için yapan çok fazla insan yok ve bunu yapmak için bana güvenebilmeni istedim." "Yani bana bu durumla nasıl başa çıkacağın konusunda tavsiye aldığını mı söylüyorsun?"

benimle ev dükkanındaki rastgele, meraklı bir kızıdan mı?"

Kulağa hoş gelmiyordu.

"Um..."

"Ace, eski sevgilin, bir erkek değil," diye bilgilendirdi beni. "Onun gibi işi olan, onun gibi giyinen ve erkek olan adamlar tanıyorum, ama Brad?" Başını iki yana salladı. "Hiçbir erkek, erkek olmak için bir başkasını kendisinden daha az hissettirmek zorunda değildir. Bu onu daha az erkek, daha az lanet olası bir insan yapar. Yapmak istediğin şey çok hoştu ama bebeğim, alınma ama bir erkekle uğraşmak hakkında hiçbir şey bilmiyorsun."

"Tamam," diye fısıldadım.

"Çok erken olduğundan değil, motorumun arkasındasın, çok erken değil. Çarşaf satın alabilirsin. Panjur takamazsınız."

"Um..." Mırıldandım. "Aradaki farkı açıklayabilir misin?"

"Çarşaf civciv bölgesidir," dedi gecikmeden. "Sen alet kullanmalısın, orası penis bölgesi." "Oh," diye fısıldadım.

"Dick'in bölgesine girmeyin," diye tavsiyede bulundu.

"Peki... boya fırçası bir alet midir?" Temkinli bir şekilde sordum.

"Eğer evin yan tarafını boyuyorsanız, evet. Eğer bir odayı çamur rengine boyuyorsanız, hayır."

"Bu pişmiş toprak," dedim usulca.

"Her neyse," diye mırıldandı, ağzı seğiriyordu.

"Ya da boya çipi ona Meksika ufku diyordu. Mavi, şafak

göğüdür."

"Kesinlikle piliç bölgesi," diye cevap verdi Tate, sırtışıyla mücadeleyi kaybederek.

"Peki ya... duvarlar için resimler?" diye sordum. "Civciv," diye cevap verdi hemen.

"Hımm... senden kızıp pislik gibi davranmak yerine, aptalca bir şey yaptığımda beni uyarmanı isteyebilir miyim?"

"Evet, bunu sorabilirsin ve ben de elimden geleni yapacağıma söz veririm. Ama Ace, çocukluğumdan beri sinirliyimdir. Bunu sana söylemem uzlaşamayacağım anlamına gelmez, sadece kim olduğumu bildiğim anlamına gelir ve beni olduğum gibi kabul etmeli ve bunu aşmayı öğrenmelisin."

"Tamam, o zaman, ben motorcu bir bebek olmayı öğrenirken, senin biraz daha sabırlı olmanı isteyebilir miyim?"

Sırtışı gülümseme seviyesine ulaştı ve "Motorcu bir bebek mi?" diye sormadan önce kısık bir kıkırdama çıkardı.

"Sizin de anlayabileceğiniz gibi, bir tür antrenman yapıyorum."

Öyle bir kahkaha attı ki vücudu benimkinin üzerine yığıldı ama hemen yuvarlandı, böylece ben üstte kaldım.

Yüzüm boynunda, saçlarım yüzünde son buldu ve başım yukarı kalkarken saçlarımı omuzlarımın üzerinden süpürerek uzaklaştırdı.

Sonra gözleriyle yüzümü tarayarak, "Martini ve manikür," diye mırıldandı.

"Carnal Spa'daki Dominic manikür yapıyor," dedim ona. "Gerçekten iyi saç yapıyor. Eğer manikürleri de bunun yarısı kadar iyiye, ben varım demektir."

"Bebeğim -"

"Ve sanırım Ned ve Betty istediğim zaman havuzlarını kullanmama izin verecekler. Beni seviyorlar."

"Laurie -"

"Ve martini benim için kötü. Bir buçuk taneyle sarhoş oluyorum ve gerçekten sarhoş oluyorum."

Bana gülümsedi. "O zaman ev mağazası satışına gidiyoruz." "Öyle mi?"

"Martini bardakları. Seni normal sikmek ateşli. Makyaj seksi inanılmaz. Sarhoş seks beni öldürebilir."

"Tate -"

"Yine de bu şekilde ölmek umurumda değil." "Tate!"

Yüzü yumuşadı ve eli saçlarımın arasına girdi.

"Ne kadar tatlı olsan da, motorcu bir bebek olmaya çalışsan da, tatlım, oğlumu almam gerek," diye mırıldandı.

Ona karşı rahatladım. "Tamam."

"Onu Carnal'a götüreceğim, barın yanına getireceğim, böylece onunla tanışabilirsin."

"Hayır," dedim hemen. "Siz ikiniz birlikte olun. Eve döndüğümde görüşürüz. Yoksa daha fazla zaman mı istiyorsun? Belki de -"

"Onu seninle tanışması için bara getireceğim. Vardiyadan sonra seni alır ve yemeğe çıkarız."

"Gerçekten, yapabilirim -"

"Bebeğim."

"Ne?"

O konuşmadı, ben de konuşmadım. Tam bir açmazdı. Sonunda pes ettim, "Tamam."

"Seni sevecek."

"Tamam."

"Lauren, tatlım, yemin ederim seni sevecek."

Dudağımı ısırdım ve başımı salladım.

Dişlerimin dudağımı ısırmasını izledi ve sonra gözleri benimkilere geldi.

"Neden bildiğimi bilmek ister misin?" diye sordu. Tekrar başımı salladım.

"Çünkü seni sevmesini istiyorsun ve sevmeyeceğinden endişeleniyorsun ve beni önemsiyorsun. Jonas kendinden başka hiçbir şeyi umursamayan insanlarla çok zaman geçiriyor. Böyle olmayan birine karşılık verecektir."

Ona karşı tekrar gevşedim ve umutlu bir şekilde "Tamam" diye tekrarladım.

"Bırak beni bebeğim, duş almam lazım."

Ben yuvarlandım ama o tam üstüme yuvarlandı.

"Duş alman gerektiğini sanıyordum," diye sordum gözlerini yakaladığımda.

Bir an bakışlarımı tuttu ve başını eğmeden önce yüzünü okuyamadım ve burnunun kulağımı çimdiklediğini hissettim.

"Hiyarlık ettiğim için özür dilerim," diye fısıldadı.

İşte oldu. Yapması gereken tek şey buydu ve o anda biliyordum ki, pislik gibi davranacağı zamanlar olacaktı ve yapması gereken tek şey de buydu.

Kollarım ona dolandı. "Tatlım," diye fısıldadım.

Omzuma kıllı bir öpücük kondurdu ve sonra gitti.

Örtüler üzerime gelecek şekilde yapılmamış yatağa yuvarlandım ve duş sesini dinledim.

Sonra Buster yatağın üzerine çıktı ve bana "Dün gece neredeydin?" der gibi bir bakış attı.

Ona mırıldandım, bana doğru hareket etti ve zarif bir şekilde bükülmüş kalçalarımın arasına girdi. Ben okşadım, o da mırıldandı.

Tate giyindikten ve yatağa eğilip bana bir öpücük verdikten ve Buster'ı okşadıktan sonra yanımdan ayrıldı. Sonra duş aldım, hazırlandım ve işe gittim, oraya vardıktan sonra Betty'yi arayıp otele geri dönmeyeceğimi söyledim.

"Ben de öyle düşünmüştüm tatlım."

"Özür dilerim," dedim ve şaşkın bir kahkaha patlaması duydum.

"Neden?" diye sordu.

"Şey, size eve döneceğimi ve sizi özlediğimi söyledim, ben..."

"Laurie, tatlım, sen ve Tate hemen yoldasınız. Fiji'ye taşınmadınız."

"Evet, ama..."

"Hâlâ evindesin. Sadece farklı bir yerde uyuyorsun." Bu ağzımı kapattı.

"Tatum Jackson'a söyle arada bir seni serbest bıraksın. Laurie ile kahve saatlerimi özledim," diye bitirdi.

"Tamam," diye cevap verdim. "İşimin başına dönmeliyim." "Sonra görüşürüz, tatlım."

"Hoşça kal, Betty."

Telefonu kapattık ve ben telefonuma bakıp lanet olsun diye düşündüm, ama Betty'den hoşlanmıştım.

İşe geri döndüm ve saatlerce kedi gibi ürkek bir şekilde işimi yaptım.

"Laurie, sordum, iyi misin?" Jim-Billy tekrarladı.

Gözlerim buğulandığı için ona odaklandım.

"Tate Jonas'ı bara getiriyor," dedim ona.

"Biliyorum," dedi bana.

"Çocuklarla aram iyi değildir," diye paylaştım ve gözlerini kırptırdı. "Çocuklarla aran iyi değil mi?"

Krystal barın bizim tarafına doğru yürürken başımı salladım.

"Sen değil iyi ile çocuklar?" o tekrarlanan Jim-Billy'nin sorusu.

"Hayır, beni korkutuyorlar," diye cevap verdim. "Seni korkutuyorlar," dedi Jim-Billy.

"Laurie," dedi Krystal bana. "İki gece önce iki çocuk sarhoştı ve kavga arıyorlardı. Bir bira şişesi fırlatıldı, bu da mobilyaların kırılmasına iki saniye kaldığı anlamına geliyor. Sen araya girdin ve bir gülümseme ve saçını savurarak onları sakinleştirdin ve gülmelerini sağladın. Kana susamış sarhoş ve öfkeli motorcularla saçını savurarak başa çıkabiliyorsun, çocuklar seni nasıl korkutabilir ki?"

"Saçımı savurmadım," dedim ona.

"Sevgilim," diye araya girdi Jim-Billy, "sen yaptın." Ona baktım.

"Ben mi?"

"Kimin umurunda?" Krystal sabırsızca sordu. "Sordum, bununla başa çıkabilirsin, düşünmeden içeri giriyorsun, çocuklar seni nasıl korkutabilir?"

"Onlar yetişkin," diye açıkladım. "Evet. Ne olmuş yani?"

"Yetişkinler çocuk değildir," diye bitirdim.

Jim-Billy, "Hayır hayatım, değiller," diye onayladı ve ona tekrar baktığımda Krystal'a gülümsediğini gördüm.

"Bu hiç komik değil," diye fısıldadım ve sonra çaresiz bir şekilde Krystal'a doğru eğildim. "İyi giyindim mi?"

Bana şöyle bir baktı ve ben de ona tam bir görüntü vermek için iki adım geri çekildim. Üzerimde mandalina yakalı, küçük puflu kollarının kenarlarında küçük fırırlar olan ve kaburgalarımın yukarı doğru pensli, üst kısmı göbeğime yakın kalıplanmış soluk pembe bir bluz vardı. Bahşiş için biraz göğüs dekoltem vardı (araştırmalarım sonucunda bunun daha yüksek bahşişler için mükemmel bir motivasyon kaynağı olduğunu görmüştüm). Saçlarım açıldı ve şekillendirilmişti. Maksimum makyaj yapmıştım (benim için, tabii ki gece makyajı olmadığında). Kot pantolon, kenarlarında küçük, yuvarlak gümüş perçinler olan koyu kahverengi bir kemer ve bir çift sıcak pembe, yüksek topuklu, bantlı sandalet giyiyordum. Kulaklarımda ve boğazımda çiçekli takılarım ve sıcak pembe, bebek pembesi, şeffaf ve mavi renklerde bir sürü esnek, boncuklu bilezik vardı.

"Eh," dedi Krystal, "onu doğrudan ergenliğe fırlatmak ve çorapların alternatif kullanımını keşfetmek istiyorsan, bir kazanan seçtin."

"Ne?" Jim-Billy kahkahalarla gülerken ben nefes aldım.

Krystal sırttı ve ben de ona bakakaldım çünkü bunu nadiren yapıyordu, yani asla.

"İyisin," diyerek beni rahatlatmıştı ama ben kendimi hiç de rahatlamış hissetmiyordum.

"Eve gidip üstümü değiştirmeliyim," dedim ve kapıya doğru döndüm.

Jim-Billy, başlı başına bir mucize olarak bar taburesinden kalktı ve bana yol gösterdi.

"Hayatım, şaka yapıyordu. Çok tatlı görünüyorsun," dedi bana. "Krystal şaka yapmaz," diye hatırlattım ona.

"Depomda bir bilgisayarım var ve senin yaptığın bir hesap tablosu sayesinde stok sayımı çocuk oyuncağı haline geldi. Bir sürü garsonum var ve sadece bir tanesi beni sinirlendiriyor. İşler o kadar arttı ki Dominic'in beni kızıla çevirmesine izin vermeyi düşünüyorum. Bubba balık tutuyor olsa da şaka yapacak havamdayım," dedi Krystal ve ben de

sinirlerimi unutup bara geri döndüm.

"Bubba balık mı tutuyor?" Jim-Billy taburesine geri yerleşirken sordum.

"Dün gece eve gelmedi, bu gece de geleceğini sanmıyorum, yarın ya da Tanrı bilir ne zaman," diye cevap verdi.

Jim-Billy'ye baktım ve Jim-Billy kaşlarını kaldırdı, kulağı omzuna doğru eğilirken ağzı yüzünü buruşturdu.

Tekrar Krystal'a baktım. "Özür dilerim, Krys."

Yüzü değişti ve içimde bir bıçak hissettim çünkü acıyı silmeden önce görmeme izin verdi.

"Alınma tatlım, senden hoşlandığımı biliyorsun ama bir kadının duyabileceği en kötü şey, başka bir kadının, iyi bir erkeği olan bir kadının, senin erkeğin için üzgün olduğunu söylemesidir."

Sonra Krystal uzaklaştı ve ben kendimi tutmak için barın kenarına tutundum çünkü bacaklarım titriyordu. Bu hem üzüntü hem de öfkeyle oldu; Krystal için üzuldüm ama daha çok ona böyle hissettirdiği için Bubba'ya öfkelen dim.

Jim-Billy'ye baktım. "Şaka yapıyordu," diye fısıldadım. "Sonra her şeyi berbat ettim."

"O iyi olacak, sevgilim," diye fısıldadı Jim-Billy.

"Tate'e Bubba'yı arattıracağım ve onu eve getirteceğim," dedim ve Jim-Billy başını salladı.

"Jonas evde, bu da Tate'in evde olduğu anlamına geliyor, bu da Bubba'nın gittiği anlamına geliyor. Tate onu arasa bile, Bubba Pazar gecesine kadar dönmez."

Gözlerimin büyüdüğünü hissettim. "Her zaman mı?"

"Evet."

"Ama Jonas buradayken Tate yardıma gelemez."

"Hayır, ama sorun çıkarsa gelebilir."

Dudaklarımın inceldiğini hissettim.

Bubba'dan hoşlanmıştım. Komikti, tatlıydı ve bana doğru olduğunu düşündüğünü bildiğim bir şekilde muhteşem diyordu. Krystal, Dalton ve Tate kadar iyi bir barmen değildi ama barın arka tarafını iyi biliyordu. Yavaştı çünkü hayatta hızlı gitmek için bir neden görmüyordu.

Ama Tate'ten faydalanması ya da Krystal'a acı çektirmesi hoşuma gitmiyordu.

"Uh... Laurie?" Jim-Billy seslendi ve ben de ona odaklandım. "Olan oldu ve uzun süredir devam ediyor. Olduğu gibi bırak."

"Ama -"

"Sevgilim, Jim-Billy'yi dinle, bırak gitsin."

"I -"

"Ace!" Duydum, sıçradım ve kapıya döndüm.

Tate orada duruyordu. Kendimi Krystal ve Bubba'ya o kadar kaptırmıştım ki dikkatimi verememiştim. Bacaklarım tekrar titremeye başladı ama kılımı bile kıpırdatmadım.

"Bebeğim, orada dikilip bana mı bakacaksın yoksa Jonas'la buluşmaya mı geleceksin?" Tate aradı.

Jim-Billy, "Git yakala onu, kaplan," diye teşvik etti, dudaklarımı yaladım, ona baktım, başımı salladım ve jöleli bacaklarımın üzerinde Tate'e doğru yürüdüm.

"Um..." Yaklaştığımda başladım. "Her şey yolunda gitti mi?"

"Hayır," diye cevap verdi.

"Ne oldu?" Ona ulaştığımda sordum.

Elini kaldırdı ve boynumun kenarına doladı. "Sonra anlatırım."

"Hey, Tate!" Krystal seslendi ve Tate'in kafası ona doğru döndü. "Laurie çıktı. Wendy yarım saat içinde gelip vardiyasını bitirecek. Hafta sonu onda."

Krystal'a baktım, sonra Tate'e baktım ve onun bana sırtıttığını gördüm.

"Haberler iyi, Ace," dedi.

"Sen erkek işleriyle uğraşırken ben de başka bir odayı boyayabilirim," diye teklif ettim.

"Gündüzleri temiz, geceleri kirli olmak üzere erkek kız takılsak nasıl olur?"

Oğluyla tanışmadan önce kötü konuşmasına ihtiyacım yoktu ve bu nedenle "Tate!" diye tısladım.

Sırtıttı, kolunu omuzlarıma doladı ve beni kapıya doğru itti. "Gel Jonas'la tanış."

Yargı zamanıydı, gecikemezdin ve kaçamazdın, bu yüzden kolumu beline doladım ve Tate'in onu almasına izin verdim.

Beni oğluna.

Ayakta duruyordu, omuzları Explorer'ın yolcu tarafına yaslanmıştı, elinde bir video oyunu vardı, esmer kafası ona eğilmişti.

"İyi haber, Bub," diye seslendi Tate, "Lauren günün geri kalanında izinli."

Tam o sırada kafasını kaldırdı ve adımlarım tekledi. Tate'in tıpatıp aynısıydı. Onda Tate'ten eser yoktu.

Neeta'yı bulmak için. Hayatımda gördüğüm en güzel çocuktü.

Sonra bana gülümsedi ve kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. "Hey Lauren," dedi.

"Şey... selam Jonas," diye cevap verdim ve Tate beni oğlunun önünde durdurdu.

"Babam bana pasta yaptığını söyledi" dedi.

"Kırmızı kek, beyaz krema," diye cevap verdim ve başı yana eğildi.

"Kırmızı pasta mı?" diye sordu.

"Şey... aslında çikolata ama ben kırmızıya boyuyorum. Neden bilmiyorum, sadece tarifte öyle yazıyor, ben de öyle yapıyorum."

"Nem Faktörü Beş Yüz mü?" diye sordu ve benim hakkımda konuştuklarını anladım, birazdan daha fazla, muhtemelen çok fazla.

Kalbim çok hızlı ve çok sert atmaya başladı.

"Evet," diye cevap verdim.

Jonas, "Babam bunun bomba olduğunu söyledi," diye beni bilgilendirdi.

"Nem Faktörü Beş Yüz'ün ustası şurada," La-La Land'i gösterdim, "kafede çalışıyor. Başarısının sırrını benimle paylaştı."

Jonas öne doğru bir adım attı ve kamyonun ötesini, benim işaret ettiğim yeri görebilmek için gövdesini bükte. Sonra doğruldu ve tekrar bana baktı.

"Harika," diye yanıtladı.

"Evet, um... harika," diye tekrarladım. Sırıttı.

Kalbim yine yerinden çıkacaktı.

"Tıpkı babana benziyorsun," diye fısıldadım ve sırtı daha da dikleşerek ona en az bir santim daha kazandırdı.

"Büyüdüğümde tıpkı onun gibi olacağım," dedi gururla. "Bir futbol yıldızı mı?" diye sordum.

"Hayır, bir ödöl avcısı," dedi bana.

"Silah taşıyorlar ve tehlikeli kaçakları avlıyorlar," diye muhtemelen bildiğı bir şeyi ona hatırlatmamam gerektiğini söyledim ve konuştuktan sonra ağzımı kapattım.

"Evet, neden babam gibi olmak istediğimi düşünüyorsun?" Jonas sordu.

"Belki gelecekte başka bir işte çalışmayı düşünebilirsin," dedim, "belki muhasebeci olursun."

Baba ve oğul kahkahalara boğuldu.

Tate'e baktım. "Komiklik yapmıyordum."

"Biliyorum bebeğim," diye cevap verdi, hâlâ kıkırdıyordu. "İşte bu yüzden çok komikti."

Jonas'a döndüm ve biraz kibirli bir ifadeyle, "Bir muhasebeci işteyken kız arkadaşını endişelendirmez," dedim.

"Evet," diye karşılık verdi Jonas gülümseyerek, "ama onun da milf bir kız arkadaşı olmazdı."

Tate bir babanın uyarı tonuyla konuştuğunda gözlerimin dolduğunu hissettim ama yine de sesinden kocaman gülümsediğini anlayabiliyordum, "Bub."

Jonas, "Baba, cidden, o bir milf," diye karşılık verdi. Tate, "Düşün oğlum, söyleme," diye karşılık verdi.

"Doğru," diye mırıldandı Jonas ama hâlâ bana gülümsüyordu ve gülümsemesi pişmanlık duymuyordu.

Jonas bana milf demişti. Bunun ne anlama geldiğini biliyordum ve bununla ne yapacağımı bilmiyordum.

Cidden, tepeden tırnağı Tate.

"Sanırım bir latte'ye ihtiyacım var. Latte isteyen var mı?" Sordum ve cevap vermelerini beklemedim. "Hayır mı? Tamam, siz gidin

Baba oğul takılalım, beyzbol oynayalım, ahır yapalım, ne yaparsak yapalım. Ben bir latte alırım ve akşam yemeği için evde buluşuruz."

Jonas Tate'e baktı. "Smoothie'leri var mı?"

"Öğreneceğiz," diye cevap verdi Tate ve gözlerim ona kaydı çünkü beni kaldırıma ve bildiğim kadarıyla La-La Land'e doğru götürüyordu.

Jonas yanıma geldi. Tate değil.

Ben.

Ona baktım ve birkaç yıl içinde hala buralarda olsaydım artık aşağıya bakmayacağımı biliyordum.

"Yaşına göre uzun musun?" diye sordum. "Evet," diye yanıtladı.

"Sınıfındaki en uzun çocuk," diye ekledi Tate. "Spor yapıyor musun?"

Jonas'a sordum.

"Evet," diye cevap verdi, sonra da "Uzun boylusun. Öyle mi?"

"Ben amigo kızdım," diye paylaştım ve hem baba hem de oğul tekrar güldü. "Komik olan ne?" Onların kahkahaları arasında sordum.

Jonas nefesinin altından "Milf," dedi ve Tate yeniden kıkırdadı.

"Amigoluk bir spor olarak kabul edilir," diye kibirli bir şekilde onları bilgilendirdim.

"Sen çeviretrafında içinde a kısa etek ile senin Jonas bana karşılık verdi."

Gözlerim onun sırttan yüzünde kısıldı. "Kaç yaşındaydın sen?"

"On," diye cevap verdi. "On beş gibi davranıyorsun."

"Teşekkürler," diye yanıtladı.

"Bu bir iltifat değildi," diye açıkladım ve gülümsemesi daha da genişleyerek bunu iltifat olarak algıladığını söyledi.

Sokağı geçtik ve La-La Land'den bir kapı uzaktaydık ki, "Konu açıldı diye," diye açıklık getirdim, Jonas'a baktım, "tekrar ediyorum, milf bir anneyi ifade eder ve ben bir anne

değilim, bu yüzden milf olamam."

"Sen babamın kız arkadaşısın. Eğer bir babanın kız arkadaşı seksiyse, her zaman bir milftir," dedi Jonas bana.

"Bu bir kural mı?" Ben sordum.

"Evet, bir tane uydurdum," diye karşılık verdi. "Öylece bir şeyler uyduramazsın," dedim ona.

"Elbette yapabilirsin," diye karşılık verdi. "Her neyse, bir kız arkadaş üvey anneye dönüşebilir ve üvey anne de bir çeşit annedir, bu yüzden bir milf de olabilir."

Tate kapıyı iterek açtı, Jonas ve benim önden gitmemiz için tuttu ve ben geçerken mırıldandı, "Seni yakaladı, Ace."

"Tate, olgun kadınlardan bahsediyoruz," diye karşılık verdim. Tate sırtarak, "Hâlâ sen varsın," dedi.

"Milf" mi? Ne? Nerede? Kim?" Shambles tezgahın altından seslendi, yerinden fırladı ve önce bana sonra Tate'e baktı. "Petal! Dostum!" Sonra Jonas'a baktı ve bağırdı, "Groovintude! Bu Küçük Dostum mu?"

"Shambles, Tate'in oğlu Jonas'la tanış," diye tanıştırdım. "Selam," diye selamladı Jonas.

"Küçük dostum! Hey, smoothie ister misin?"

Elbette, Shambles'ın smoothie'si vardı.

İçimi çektim. Tate yine kıkırdadı. Döndüm ve ona ters ters baktım.

"Evet, alabilir miyim -" Jonas başladı ve Shambles elini kaldırdı.

Shambles, "İzin verin dünyanızı sallayayım," diye rica etti. "Harika," diye gülümsedi Jonas.

Tezgâha doğru yürüdüm. "Jonas'ın smoothie'sini bitirdiğinde benim de dünyamı salla."

"Anladım," dedi Shambles, sonra gözleri Tate'ten Jonas'a kaydı, bana doğru eğildi ve sahnede fısıldayarak, "Petal, çocukların önünde olgun kadınlar hakkında konuşmak..." diye devam etti ve başını salladı.

Jonas'ı işaret ettim ve "Konuyu o açtı!" diye bağırdım. Shambles kaşlarını kaldırarak arkasına yaslandı. "O mu açtı?"

Başımı arkaya eğdim ve tavana sordum, "Olgunlar hakkında konuşmayı kesebilir miyiz?"

Jonas "O bir tane" diyerek beni görmezden geldi. Jonas'a ters ters bakmak için başımı eğdim.

Shambles, "Koca Ahbap haklı, seni yakaladı," diye mırıldandı ve blender'a gitti.

"Sunny nerede?" Konuyu değiştirmek için sordum.

"Güneşi getiriyor. Sakin bir öğleden sonra geçirdik, o da dışarı çıktı," diye yanıtladı Shambles.

"Lauren senin Nem Faktörü Beş Yüz'ün ustası olduğunu söyledi," diye araya girdi Jonas.

"Küçük dostum! Ben de öyleyim!" Shambles adeta bağırды ve bana baktı. "Sen de denedin mi?" Başımı salladım. "Yanıldım mı?" Başımı salladım. Tate'e baktı. "Sen mi?"

Tate'in kolu omuzlarımdan geçti ve beni yanına yatırdı. "Olağanüstü."

Buzlanmayı kastettiğinden oldukça emindim, ya da daha çok buzlanmanın yarattığı dağınıklığı ve onu temizleme şeklimizi.

Shambles'ı bundan haberdar etmedim.

"Nem Faktörü Beş Yüz'ü denemek ister misin?" Shambles Jonas'a teklif etti. "Bende çok var."

Jonas babasına bakmadan cevap verdi: "Hayır, teşekkürler. Lauren bana bir pasta yaptı ve onu mahvetmek istemiyorum."

Kalbim tekrar yerinden çıkacak gibi oldu ve gözlerim Jonas'ın smoothie'sine koyduğu bir şeyin ortasında duran Shambles'a kaydı.

Çok fazla çocuk tanı mıyordum ama hiçbir çocuğun bir ikramı geri çevirdiğini görmemiştim, kabul etmeleri birisinin onlar için yaptığı güzel bir şeyi mahvedebilecek olsa bile.

Shambles gözlerini benimkilerden ayırdı ve "İyi karar," diye mırıldanarak kepçelemeye devam etti.

Tate'e daha da yaklaştım ama gözlerim Shambles'ın smoothie'sini hazırlamasını izleyen Jonas'a kaydı.

Sonra kulağımın dibinde Tate'in usulca "Ne dedim ben?" diye sorduğunu duydum.

Ona baktım ve başımı salladım. "Tıpkı senin gibi."

Koluyla beni sıktı ve parmağı çenemde kayabilsin diye elini kaldırdı.

"Evet bebeğim," diye fısıldadı, "tıpkı benim gibi."

Tate'in içinde daha da eridim ve Shambles, "Peki ya sen Koca Oğlan?" diye seslenerek anı bozdu. Ben de senin dünyanı sarsıyor muyum?"

Tate elini bıraktı ve Shambles'a baktı. "Keyfine bak."

Tuhaf bir şey hissettim ve Jonas'a baktım. Bunu yaptığımda gözlerini kaçırdı. Sadece profilini görebiliyordum ama yine de gülümsemesini gizlemek için dudağını ısırıldığını gördüm.

Tate'in bana dokunduğunu görmüştü; muhtemelen ne konuştuğumuzu bile duymuştu.

Ve hoşuna gitti.

Tate'e doğru gevşedim ve kendi gülümsememi gizlemek için dudağımı ısırdım.

* * * * *

Cep telefonum çaldığında Rice-A-Roni yapıyordum. Karşı tezgâha gittim, telefonumu aldım, "Krys Arıyor" yazdığını gördüm, düğmeye dokundum ve kulağıma götürdüm.

"Her şey yolunda mı, Krys?"

"Ben Jim-Billy," diye duydum. "Ve senin hakkında bilmek istediğimiz şey de bu."

"Pardon?"

"Her şey yolunda mı?"

"Biz kimiz?"

"Krystal, Wendy, Dalton, Nadine, Amber, Jonelle, herkes. Ne olmuş yani?"

"Jonelle?"

"Evet, ve... yani?"

"Jonas bana milf dedi."

Sessizlik. Sonra yüksek sesli bir kahkaha.

Sonra Jim-Billy'nin telefona değil de neşeye boğulmuş bir sesle, "Jonas ona milf dedi," dediğini duydum.

Sonra arka planda daha fazla kahkaha duydum ve Jim- Billy tekrar kulağıma geldi.

"Her şey yolunda," diye açıkladı.

Sonra da bağlantıyı kesti.

Gözlerimi devirdim, düğmeye dokundum ve telefonu yere bıraktım. Sonra tezgahın üzerinde ona gülümsedim.

Tate ve Jonas dışarıdan içeri girdiler ve Jonas doğruca pastaya gidip parmağını içine soktu, kremasını silip süpürdükten sonra parmağını ağzına götürdü.

Bunu üçüncü kez yapıyordu.

"Böyle yapmaya devam et tatlım, pasta olacak ama kreması olmayacak ve bunun ne faydası var?" Uyardım (ayrıca üçüncü kez).

"Belki biraz daha krema yapabilirsin?" Jonas önerdi.

"Hayır, ama pastayı kesebilirim, böylece krema olmayan parçaları alırsın.

Tate ve ben de krema parçacıklı nefis olanından alacağız." "Nefis mi?" Jonas gözleri dans ederek sordu.

"Kremanın tadına baktın," başımı pastaya doğru eğdim, "ve daha fazlası için geri geldin. Lezzetli olduğunu biliyorsun."

Jonas bana "Kimse nefis demiyor," diye bilgi verdi. "Ben öyle diyorum," diye karşılık verdim.

"Seksisin ama biraz da şapşalsın," diye karşılık verdi ve sırtıttı.

Tate'e baktım. "Oğluna bana ateşli demeyi bırakmasını söyler misin?"

Tate oğlu gibi sırtarak, "Onları gördüğü gibi çağırıyor, bebeğim," diye cevap verdi.

"O daha on yaşında," diye hatırlattım Tate'e. Tate omuz silkti.

İkisinin arasına baktım ve bunu iki kez yaptım.

O zamanl gitti geri için ve Rice-A-Roni ve I yaptı Tate'in bir çocuğu mu var yoksa klonlanmış mı merak ediyorum.

* * * * *

Akşam yemeği yenmiş, yemek masasında pasta ve dondurma yiyorduk (Jonas'a buzlu olmayan kısımları

vermemiştim çünkü ben bir çocuk oyuncağıydım) ki Tate'in telefonu çaldı.

Bunu yaparken Jonas'ın başının hızla döndüğünü ve vücudunun gerildiğini fark ettim.

Gözlerim yavaşça Tate'e kaydı ve onun telefonunun ekranına baktığını gördüm, yüzü sertti, sonra bana baktı.

"Bir dakika bebeğim," dedi, sandalyesini geriye itti, Jonas'ın saçlarını okşadı ve sürgülü cam kapıya doğru yürüdü, telefonunu açıp kulağına götürdü ve sabırsız bir şekilde "Evet?" diye cevap verdi.

Kapıyı kaydırarak açtı, arkasından kapattı, sağa döndü ve gözden kayboldu.

Jonas'a baktığımda artık bütün akşam yemeğinde yaptığı gibi pastasını hayatında tattığı en güzel şeymiş gibi yemediğini gördüm. Pastayı itip kakıyor ve üzerine erimiş dondurma döküyordu.

"İyi misin, Jonas?" Başını kaldırdı ve doğruldu.

"Evet," diye yanıtladı, ses tonundaki hafiflik zorlamaydı.

"Emin misin?" diye sordum.

"Elbette eminim," diye cevap verdi. "Biraz daha kek ister misin?"

"Hayır."

"Bulaşıklarda bana yardım etmek ister misin?"

Mutfağa ve içinde yapabileceğiniz herhangi bir faaliyete yabancıymış gibi baktı, sonra da bana. "Pekâlâ," diye kararsızca kabul etti.

Kalktık ve tabakları mutfağa götürdük. Ben duruladım, Jonas bulaşık makinesini doldurdu. Bunu yaparken pencereden güverteye doğru yaklaşık yedi yüz kez baktım. Tate'i göremiyordum ve onu duyamıyordum da.

"Bunu o yapıyor," dedi Jonas ve gözlerim pencereden ona kaydı.

"Pardon, tatlım?"

"Anne, ben buradayken babamı arıyor. Onunla dalga geçiyor." Oh.

Beni

m.

Tanr

ım.

Bunu biliyor muydu? Nasıl biliyordu?

Tek yol ya ona söylemesiydi (çünkü Tate'in söylemeyeceğini biliyordum) ya da Jonas'ın bunu çözmesiydi (ki Jonas'ın bunu yapabileceğini biliyordum, zeki bir çocuktuk ve çocuklar yetişkinlerin onlara verdiğiinden çok daha fazlasını fark ederdi, en azından ben öyle duymuştum).

"Um..." Mırıldandım.

"Sorun değil, buna alışkın."

Bu iyi değildi. Tabii ki bunu söylemek bana düşmezdi, bu yüzden çenemi kapalı tuttum.

Jonas beklenmedik bir şekilde, "Yargıca burada yaşamak istediğimi söyleyeceğim," deyince gözlerim ona kaydı.

"Pardon?"

"Bunu babama söyleyebilir misin?" diye sordu.

Bir nefes aldım ve bu durumda ne yapacağımı düşündüm. Sonra çoğu ebeveynin her gün karşılaştığı çeşitli durumlarda ne yapacağını merak ettiğine ve içgüdülerine göre hareket ettiğine karar verdim. Ben de içgüdülerime göre hareket etmeye karar verdim, bir mutfak havlusu aldım, ellerimi sildim, havluyu tezgaha attım, eğildim ve çekmeceyi bulaşık makinesine itip kapıyı kapattım. Sonra parmaklarımı omzuna doladım ve ikimizi de tezgâha yanlamasına yaslanacak şekilde hareket ettirdim.

"Biliyor musun -?" Ben başladım.

"Gazeteler hakkında mı?" diye sordu ve ben de başımı salladım. "Evet, sürekli bundan bahsediyor. Oldukça pi... yani üzgün."

Dudağımı ısırdım.

Sonra yine içgüdülerimle hareket ettim ve elimle çenesinin alt tarafını kavradım, başını bana doğru eğdim ve ona yaklaşmak için hafifçe aşağıya doğru eğildim.

"Evet bebeğim, ona söyleyeceğim," diye nazikçe konuştum. "Bilmek istediğim şey, neden söylemiyorsun?"

Jonas bana baktı, gözleri kocaman açılmıştı, dudakları aralanmıştı ve şaşkın bakışlarında beni geren bir şey vardı. Yaşına göre yaşlı gibi davranıyor, zeki konuşmalar yapıyordu (olgun kadınlardan bahsetmediği zamanlarda). Gençti ama aptal ya da çocuksu değildi.

O anda bir çocuk gibi görünüyordu, masum bir merakla savunmasızdı.

Sonra beni neyin sinirlendirdiğini anladım.

Neeta'nın oğluyla nazikçe konuşmadığını ve ona nazikçe dokunmadığını tahmin ettim. Bunu hiç hissetmemişti, en azından bir kadından ya da en azından normal bir şekilde. Geçen gece ondan bahsederken "çocuğum" dedi. O zaman bunu önemsememiştım ama şimdi bana çok uzak geliyordu. Ona "oğlum" ya da "oğlum" demedi. Sadece "çocuğum" dedi.

Bu güzel çocuk sadece onun çocuğuydu.

Midem sıkıştığında kalbim tekrar yerinden çıkacak gibi oldu ve o duymasın diye dikkatli bir nefes almak zorunda kaldım ve hala tehdit eden gözyaşlarımı kontrol edebiliyordum.

Kendine geldi ve fısıldadı, "Öğrenirse çıldırır." "Babanla yaşamak istediğini öğrenirse mi?"

Başını salladı.

Durdurmak için hiçbir şey yapmadığım halde, elim kendi isteğiyle çenesinden yumuşak yanağına, gür saçlarının üzerinden aşağıya kayarak boynunun kenarından kıvrıldı.

"Yargıçla konuşmak istediğinizi öğrenirse çıldırır mı?"

"Bunu ve babama söylediğimi. Ama öğrenirse ve ona söylemediğimi söylersem bana inanacaktır."

"Yapacak mı?"

"Ona yalan söylemem."

Bunun muhtemel olduğunu düşündüm çünkü eğer yaparsa ona ateş edecekti. Yine de sordum, "İstemiyor musun?"

"Hayır. O... o... Blake... ona yalan söylenmesine alışkın. Biri yalan söylediğinde anlar. Bana babam ve benim, büyükbabamın, Wood Amca'nın, ona yalan söylemeyen tek kişiler olduğumuzu söyledi. Bana hep inanır. Sadece babama haber vermeliyim ve bunu yapmalıyım ki ona yalan söylemek zorunda kalmayayım."

Onu inceledim.

Sonra başımı salladım. "Tamam tatlım, babana söylerim."

Gözle görülür bir şekilde rahatlamış görünüyordu ve o anda keşke annesiyle bir kedi kavgasına girseydim de ben de bir şansım olsaydı diye düşündüm.

"Teşekkürler Lauren," dedi sessizce.

"Laurie," diye düzelttim.

"Laurie?"

"Baban ve arkadaşlarım bana böyle der."

Küçük bir tebessüm etti. "Tamam. Laurie."

"Tamam bebeğim," diye fısıldadım. "Peki Jonas?" "Evet?"

"Gitmeden önce, sana numaramı vereceğim. Bir şeye ihtiyacın olursa, ne zaman istersen beni ara. Ve eğer annenden saklaman gereken bir şey varsa ama babanın bilmesini istiyorsan ve ona söyleyemeyeceğini düşünüyorsan, bana haber ver ve senin için ona söyleyeyim. Anlaştık mı?"

Gülümsemesi biraz daha büyüdü. Normal, geniş, kendinden emin gülümsemesi değildi ama daha iyiydi.

"Evet," diye cevap verdi.

"Şimdi, bir şans daha, biraz daha pasta ister misin?" Gülümseme tüm gücüyle geri geldi.

"Evet."

"Tabağını yıkadım tatlım, bana bir tane daha getir."

Tate içeri girdiğinde Jonas'ın ikinci dilim pastasını kesiyordum. Hem Jonas hem de ben ona baktık ve yüzünün artık sert olmadığını fark ettim ama mutlu görünmüyordu.

"Jonas biraz daha pasta yiyor, tatlım. Bir parça daha ister misin?"

"Hayır, Ace. Teşekkürler," diye cevap verdi Tate ve ben de kaşlarımı kaldırarak ona baktım. Cevabı gözlerini yavaşça kapatıp çenesini hafifçe olumsuz anlamda eğmek, sonra da açıp Jonas'a bakmak oldu.

Jonas pastasını yedikten, Jonas ve ben bulaşıkları bitirdikten ve çok kanlı bir film izledikten sonra güvertede ne olduğunu öğrenemeyecektim, filmin büyük çoğunluğunu yüzüm Tate'in göğsünde geçirdim, Jonas bu filmi milyonlarca (onun sözleri) kez izlediğini ve kan faktörünü düşündüğünü göz önünde bulundurarak eğlenceli olduğunu düşündü.

ortalamaydı (yine onun sözleri). Jonas aşağıya yatak odasına indikten sonraydı (Tate ilk gittiğinde kapısını açmadığım ama o zamandan beri görüp temizlediğim odalardan biri).

Jonas gittiğinde Tate doğruca buzdolabına gitti ve bir bira aldı. Onu mutfağa kadar takip ettim, eli buzdolabından çıktı ve sessiz bir soruyla bir şişeyi kaldırdı. Başımı salladım. Kapağını çevirdi, çöpe attı ve sonra beni ferforje sandalyelerde oturduğumuz arka verandaya götürdü. Beni buraya getirdiğinden şüpheleniyordum çünkü ön güverte Jonas'ın odasının hemen üzerindeydi ve pencereleri açıksa duyabilirdi.

"Eee?" Yerleştiğimizde sordum.

Birasından bir yudum alarak, "Bir tanesinde kapalı," dedi.

"Bu ne anlama geliyor?"

"Yarın onu almaya geleceğini söyledi."

"Neden?"

Karanlıkta başını bana çevirdiğini gördüm. "Sen."

"Ben mi?"

"Sen buradasın. Adamlarından biri casusluk yapıyormuş ve senin hâlâ burada olduğunu söylemişler. Yani sen buradaysan onu burada istemediğini söylüyor."

"Otele gideceğim," diye teklif ettim. "Bu gece yapacağım." "Yapacaksın, bebeğim."

"Tate -"

"O senin hayatını kontrol etmiyor. O benim hayatımı kontrol etmiyor.

Ve oğlum benimleyken onun hayatını kontrol edemez."

Sesi oldukça kızgın geliyordu, hatta sesi titriyordu, ben de yumuşak bir sesle "Tamam tatlım" dedim.

"Dün gece otele gittin Laurie ve o sürtüklerden biri seni Ned ve Betty ile gördü. Senin dışarıda olduğunu düşünmüş."

Lanet olsun, lanet olsun ve iki kere lanet olsun.

Neeta'nın nasıl bir ekibi olabilir? Onu kim sevebilir ki?

Peki ben neden kendimi kaybedip Tate'i terk ettim?

Çok aptalca.

Zihinsel olarak kendimi tekmelemeyi bıraktım ve "Hâlâ burada olduğumu bilseydi onu sana verir miydi?" diye sordum.

"Hayır," diye cevap verdi ve birasından bir yudum daha aldı. "Zaten oraya gittiğimde evde değildi. Jonas da öyle. Ama Blake kesinlikle evdeydi. Yarım saat geç geldi. Bütün o süre boyunca kamyonetimin içinde kaldırımda oturdum."

"Oh Tate," diye fısıldadım.

Başını salladı ve "Telefonu yüzüne kapattıktan sonra babamı aradım. Ne yapabileceğine bakacak."

"Ya gelirse?"

"Bilmiyorum, umurumda değil."

"Jonas'ın geçen haftaki gibi bir sahne görmesine izin veremezsiniz."

İç çekti. Sonra başını arkaya yatırdı ve biraz daha bira içti.

"Jonas'la konuştuk," dedim ve kafasını bana çevirdi. "Öyle mi?"

"Belgelerden haberi var," diye başladım ama o korkunç enerji Tate'in üzerinde parlamaya başlayınca durdum.

"Tanrım," diye fısıldadı ve sonra tekrarladı, "Tanrım." Başını iki yana salladı. "Bir kez olsun lanet olası bir anne gibi davranıp onu pisliklerden koruyamaz mı? Daha on yaşında. Bu saçmalığa o doğduğunda başladık ve kelimeleri anlayabildiğinden beri, her yaptığımızda ona savaştığımızı söyledi. Onun çocuk olmasına izin vermek ve ailesinin kendi işleriyle uğraşmasına izin vermek bu kadar zor mu?"

Bunun iyi bir soru olduğunu düşündüm ama bir cevabım yoktu.

"Sempati mi?" Tahmin ettim.

"Aynen öyle, Ace. Kendimi bildim bileli onu dönüştürmeye çalışıyor. Muhtemelen o daha anne karnındayken benim hakkımda ileri geri konuşmuştur."

"O zaman birlikte değil miydiniz?"

"Tabii ki hayır," diye cevapladı.

Bu beni şaşırttı. "Sen değil miydin?" "Hayır, bebeğim," diye kesin bir şekilde cevap verdi.

"Ama bebek yapmak için birlikte olmanız gerekmiyor mu?"

"Evet, bir erkeği sizinle evlenmesi için tuzağa düşürmek için birlikte olmanız gerekir."

Nefesim kesildi. Tate başını salladı.

"İlk regl dönemini atlattıktan hemen sonra evlilik kartını öne sürdü. Kaltak on dört yaşından beri doğum kontrol hapı kullanıyor. Korkmadı bile. Bu konuda dindar. Birdenbire hamile kaldı. Birdenbire, yani evlenmek için başımın etini yedikten sonra."

"Neden yapmadın?" Nazikçe sordum.

"Bilinçsizce kendini koruma," diye mırıldandı, birasından bir yudum aldı, yutkundu ve "şükürler olsun," diye bitirdi.

Yumuşak bir nefes aldım. Sonra arkama yaslandım, geceye baktım ve her şeyi akışına bıraktım.

Sonra Tate'e dedim ki, "Jonas seninle yaşamak istiyor."

Tate'in başını çevirdiğini ve gözlerinin bana kilitlendiğini görmekten ziyade hissettim.

"Bunu sana o mu söyledi?"

"Bilmeni istediğini ama sana söyleyemeyeceğini söylüyor. Yargıçla konuşacağını söylüyor."

"Öğrenirse, ona gününü gösterir. Yalan söylemeden teknik olarak inkâr edebilir," diye mırıldandı Tate.

"O da öyle dedi," diye onayladım. "Seni otobüsün altına atıyor."

Başımı ona çevirdim. "Pardon?"

"Biri bana söylemiş olmalı. Bunu söyledi, bunu kastetti, bunu yapacaktı, iş oraya varacak. Bunu bilecek, bana söylemediğini ama bana söyleyen birine söylediğini bilecek ve bana ve bana söyleyen o kişiye kızacak. Onu kızgın gördün, Ace. Jonas da öyle. İşte bu kadar. Otobüsün altında kalan sensin."

"O demek istemedi -"

Tate bana doğru eğildi ve hareketi keskin ve öfkeliydi. "Yapmadığını biliyorum Laurie ama ona bunu yaptırdı. On yaşındaki oğlum insanlarla oynuyor. On yaşında..."

yaşlı. İnsanlara yaptığı şey bu. Hoşuna gitmedi ama bilmem gerekiyordu ve seni otobüsün altına attığını biliyordu ve bu oyunu oynamak zorundaydı. Siktir." Arkasına yaslandı ve tekrarladi, "Siktir."

"Tate, yapabileceğin her şeyi yapıyorsun," diye ona güvence verdim. "Doğru," diye ısırdı.

Bir elimi uzattım ve ön koluna sardım. "Yapabileceğin tek şey bu. Bunu yap. Onu eve götür. Burada olmak istiyor. Bu çok şey anlatıyor. Desteğiniz var. Sadece sabırlı olmalısın."

Tate bana baktı ve bir şeyler geveleyeceğini anladım. Sonra arkasını döndü, birasından bir yudum aldı, yutkundu, duyulabilir bir nefes aldı ve nefes verirken "Doğru" diye tekrarladi.

Ayağa kalktım ve ona doğru eğildim, parmaklarım saçlarının arasına girdi ve bana bakmak için başını geriye doğru eğdi.

"Gidip makyajımı çıkaracağım. Geri gelmemi ister misin?"

"Bir saniye içinde geliyorum." "İyi misin?"

"Hayır."

Karanlıkta ağzına nişan aldım ve dudaklarımı dudaklarına değdirerek vurdum.

"Sen oraya vardığında ben yatakta olacağım," diye fısıldadım işim bittiğinde.

"Bu beni daha iyi hissettirdi, Ace." dediğinde sesi daha az sertti.

"Jonas kahvaltıda ne sever?"

"Kahvaltısının genellikle şekerle tıkanmış mısır gevreği veya fast food olduğunu düşünürsek, ona ev yapımı bir kahvaltı yaparsanız, her şeyi sevecektir."

"Fransız tostı o zaman," diye fısıldadım, ağzını tekrar okşadım, sonra kalkıp onu alnından öptüm.

Doğrulmuş ve uzaklaşmaya başlamıştım ki bileğimden yakalayarak beni alıkoydu.

Arkama baktım.

"Seninle oynadığını bildiğini mi söyledin?" diye sordu.

"Hayır. Ona numaramı vereceğimi ve bilmeni istediği bir şey olursa bana söyleyebileceğini, benim de sana haber vereceğimi söyledim."

"Kendini otobüsün altına attı," diye mırıldandı.

"Benimle oynadığını düşünmedim Kaptan," diye cevap verdim. "Ama öyle olsa bile, yine yapardım."

Konuşmadı ama bileğimi de bırakmadı. Sonra bileğimi kaldırdı, içe doğru çevirdi ve içini öptü. Sakalı oradaki hassas deriyi gıdıkladı. Bu hareketi ve bunu yapma şekli, içimde derinlerde olduğu için göremediğiniz hassas bir parçama dokundu.

Bileğimi bıraktı ve usulca, "Yatakta buluşuruz, bebeğim," dedi.

"Tamam," diye fısıldadım ve birasını bitirmesi için yanından ayrıldım.

Yirminci Bölüm

Mezarında Yuvarlanıyor

Ertesi sabah, Tate ve ben güvertede kahve içiyorduk.

Sandalyem onunkine yakındı, bacakları korkuluğun üzerindeydi ve uzanıp bir kolunu dizlerimin arkasına doladı ve bacaklarımı onunkine çekti. Sessizce oturup sabah güneşiyle yıkanan kahvelerimizi yudumlarken bacaklarım doğal ve rahat bir şekilde onunkilere dolanıyordu.

Zaman ilerledikçe hayatımın geri kalanında her güne böyle başlayabileceğimi düşünüyordum. Tate'in ne düşündüğünü bilmiyordum ama umarım aynı şeyi düşünüyordur.

Sürgülü cam kapının açıldığını duydum ve Tate'in ötesine, kapıya bakmak için boynumu geriye doğru uzattım.

Jonas kapıyı kapatıyordu ve sonra bize doğru döndü. Üzerinde bir çift bol örgü şort ve uykudan kırıışmış bir tişört vardı. Saçları sevimli bir şekilde

karmakarışık. Güverteden aşağıya, bize doğru sarhoş bir şekilde tökezlediğini fark edince telaşlandım.

Tate kımıldadığında hasta falan mı diye düşünerek vücudumun gerildiğini hissettim. Ona baktığımda bir kolunu oğluna doğru uzattığını gördüm. Sonra Jonas'ın Tate'e doğru yürüdüğünü, durmak yerine uykulu bir şekilde onunla çarpıştığını ve sonra Tate kolunu oğluna sararken onun yanına doğru eğildiğini izledim.

Kalbim bir kez daha ters döndü.

Tate ve Jonas uzun dakikalar boyunca hiç konuşmadan bu şekilde kaldılar.

Sonunda Tate sessizce, "İyi uyuyor musun, Bub?" diye sordu.

Jonas başını salladı, boş gözlerle ağaçlara bakıyordu, bedeni hâlâ babasına karşı ağırdı.

"Yatak iyi mi?" Tate sordu.

"Evden daha iyi," diye mırıldandı Jonas. "Daha büyük."

Jonas'ın alt kattaki yatağı iki kişilikti. Açık gri çarşaf ve orman yeşili bir yorganla kaplıydı ve her ikisi de ben değiştirmeden önce Tate'inkilerden çok daha yeni ve kaliteliydi. Komodinin üzerinde bir lamba vardı, tabanı bir futbol topu, gölgesi Philadelphia Eagles amblemleriyle kaplıydı. Duvarlarda Eagles oyuncularının posterleri vardı. Şifonyerin içinde tişörtler, şortlar ve iç çamaşırları, dolapta askılarda ceketler ve kot pantolonlar, yerde de birkaç ayakkabı vardı. Bir televizyon ve ona bağlı bir video oyunu oynatıcısı vardı, kumandalar ve kablolar karmakarışık. Etrafa saçılmış CD'lerle bir müzik kutusu vardı. Komodinin, şifonyerin, televizyonun üstünde, orada burada erkek çocuk eşyaları vardı.

Odayı keşfedip temizlediğimde yatak toplanmamıştı, yerde birkaç giysi vardı. Jonas'ın odasının buradayken uyuduğu yer olmadığını fark etmişim. Kıyafetleri vardı, eşyaları vardı. Tate'in evindeki odası değildi. Kendi evindeki odasıydı.

"Laurie'nin sana kahvaltı hazırlamasını ister misin?" Tate sordu.

Jonas'ın gözler yapmadı hareket et gelen ve ağaçlar ne zaman "Unh-hunh." diye mırıldandı.

Tate'e doğru eğildim. "Ne istiyorsun bebeğim?" diye sordum. "Fransız tostı? Krep? Yumurta -?"

"Yumurtalar," dedi Jonas.

"Çırpılmış mı? Kızarmış mı? Haşlanmış?"

Devam ettim. Jonas, "Kızarmış," diye yanıtladı.

"Anladım," dedim usulca, bacaklarımı Tate'inkilerden çözdüm ve ayağa kalktım. Ben ayağa kalktığımda o da bana baktı. "Isınmak ister misin?" Başımı onun bardağına doğru eğerek sordum.

"Evet, tatlım," diye cevap verdi.

Kupasını aldım ve güzel gözlerine baktım. İşte o zaman ruh beni harekete geçirdi ve bunun doğru olup olmadığını bilmiyordum ama umurumda da değildi. Bir motorcu bebek ruh onu harekete geçirdiğinde harekete geçerdi, ben de öyle yaptım.

Eğildim ve ağzımı Tate'inkine değdirdim. Bunu yaptığımda eli yukarı kalktı ve üst kalçamda kıvrıldı, parmakları sıkıca bastırdı.

Başımı kaldırdım ve yüzünün yumuşak ve sıcak olduğunu gördüm. Sonra Jonas'a baktığımda artık ağaçlara bakmadığını, babasıyla beni izlediğini gördüm. Yüzü hâlâ uykuluydu ama öpücüğü ve sonrasında babasının yüzünü gördüğünü biliyordum.

Ruh beni tekrar harekete geçirdi ve Jonas'a doğru eğilip dudaklarımı alına dokundurdum, hafifçe geri çekildim ve güzel gözlerine baktım.

"Yumurtalar," diye fısıldadım, doğruldum, Tate'in sandalyesinin yanından geçtim ve uzaklaştım.

* * * *

"Tekrar yap!" Jonas bağırdı.

Şezlonga uzanıp Ned ve Betty'nin havuzunda oynayan baba ve oğlunu izledim.

"Yine" demek Tate'in Jonas'ı belinden tutup havaya fırlatarak derinliklere atması demekti. Bu bir süredir devam ediyordu ve ben ve iki yirmi

karşımdaki bikinili kızların hevesle izledikleri bir şeydi.

Bunun nedeni Tate'in ıslaklığı, kartal dövmesi, oğlunu havuzun etrafında savururken güçlü kaslarının kasılması, görülmeye değer bir manzaraydı.

Öğleden sonra olmuştu ama gün hâlâ sıcaktı. Tate ve Jonas beni eğitim kampına bırakmış ve daha sonra almışlardı. Eğitim kampından önce havuz ziyareti için çantalarımızı hazırlamış, Tate ve Jonas havuza girerken ben de Ned ve Betty'nin evinde üstümü değiştirmiştım.

Jonas'ın mayosu vardı.

Tate yapmadı. Tate havuza bir çift soluk, kesik kot şortla girdi. Kendini havuzdan çıkarabileceği için onu hevesle izlemek için bir başka neden, tüm vücudu kaygan ve üzerine yapışmış bu şort görülmesi gereken bir manzara değildi. Bir Tanrı olduğunu ve bu Tanrı'nın Tate olabileceğini kanıtlayan bir manzaraydı.

Tate'in Jonas'ı tekrar fırlatmasını ve Jonas'ın bir sıçramayla yere inmesini izledim. Gülerek ve başını sallayarak yüzeye çıktı. Jonas ne kadar güzel bir çocuk olsa da, ki güldüğünde daha da güzel oluyordu, yirmili yaşlardaki kızların gözlerini, parmaklarını ıslak saçlarında gezdirmek için elini kaldırmış olan Tate'e diktiklerini fark ettim, gözleri Jonas'taydı, dudakları gülümsüyordu. Tüm bunlar büyüleyiciydi ve ben o adamla yatıyordum. O iki kız muhtemelen öldüklerini ve motorcu bebek cennetine gittiklerini düşünüyorlardı.

Yirmili yaşlardakiler için endişelenmeliydim. Benden daha zayıf, benden daha güzel, benden daha gençtiler, mayoları benimkinden çok daha dandikti ve Tate'in bir parmağını oynatsa birine, diğerine ya da ikisine aynı anda sahip olabileceğini açıkça gösteriyorlardı.

Bunun yerine, acemi birliğinden yeni çıkmıştım ve Ned ve Betty'nin havuzunda oğluyla birlikte at koşturan kot şortlu ıslak Tate'i izlemek ne kadar eğlenceli olsa da, biraz kestirmeye karar verdim. Buna ilk olarak Tate'in benden hoşlandığından emin olduğum için karar verdim. İkincisi, Tyler'in

O günkü program beni neredeyse öldürüyordu ve eğer biri, diğeri ya da her ikisi birden bir oyun oynarsa, erkeğim için savaşacak (ya da onunla herhangi bir şey yapacak) gücüm yoktu.

Salonumun arkasını yeniden ayarladım, karnıma doğru döndüm ve gözlerimi kapattım.

Sırtıma yağan çok sayıda yağlı, soğuk su damlacıklarıyla uykumdan uyandığımda, boot-camp-sıcak-güneş kaynaklı bir uykunun derinliklerindeydim.

Jonas'ın yanımda durup saçlarındaki ıslaklığı bana doğru salladığını görmek için kalktım ve döndüm.

"Dur, Jonas, seni sıçan!" Ben kız çığlık attım.

Durdu ve bana sırtıttı. "Tembelliği bırak Laurie ve bizimle havuza gel," diye buyurdu.

"Tembellik etmiyorum. Sıcak bir spor salonunda koşarak, terleyerek, hırıltılı ve nefes nefese bir saat geçirdim. Vcuduma ihtiyaı olan molayı veriyorum" diye karşılık verdim.

Jonas, "Tembellik ediyorsun," diye karşılık verdi. "Tembel değilim!"

Ben de karşılık verdim.

Sonra, diğer taraftan gelen sinsi bir saldırıyla, aniden sırtüstü yuvarlandım, Tate'in kollarına kıvrıldım ve kaldırıldım.

"Tate!" ığlık attım. "Beni yere bırak!"

Beni yere bırakmadı. Havuzun kenarına doğru yürüdü.

"**S a k ı n h a !**" diye uyardım ve sonra kendimi havada uçarken bulduğımda tiz bir çığlık attım. Gözlerimi kapatıp parmaklarımla burnumu sıkma şansım oldu vurmadan önce.

Nefes nefese yüzeye çıktım, su ısınmış tenime karşı dondurucu bir soğukluktaydı.

"Seni pislik!" Bağırdım ve baba ile oğlun yan yana durup bana baktıklarını ve aynı şekilde sırttıklarını gördüm. "Ve sen de bir alaksın!" Jonas'a söyledim.

Tate'in dizleri büküldü ve sonra kendini kenardan aşağı itti, vücudu dalış pozisyonunda suya doğru bıçak gibi saplandı. Jonas onu çok daha az zarif bir şekilde glle atarak takip etti.

Aptalca bir şekilde, kaçmak yerine suya basmaya ve altındaki formlarına bakmaya devam ettim. Tate'in eli bileğime dolandı, çekiştirdi ve ben de dibe battım. Suyun altında ona tekme attım ve gitmeme izin verdi ama yukarı çıkıp beni belimden kavradı ve ikimiz birlikte yüzeye çıktık, yüz yüze.

"Beni smaçladın," diye suçladım ama tüm söyleyebildiğim buydu. Bir eli başımın üstünde, diğeri omzumdaydı, Tate belimi bıraktı ve tekrar yere düştüm, Jonas bu kez beni smaçlıyordu.

Böylece başladı. Jonas'ı suyun altına sokmayı başardım, Tate'i değil ve Tate bir kolunu belime dolayıp sırtımı önüne çekmeden önce eşek şakası bir süre sürdü, su altında ters takla atarken beni de yanına aldı. Yüzeye çıktık, Tate hâlâ bana yakın duruyordu.

"Yap beni! Yap beni!" Jonas bağırdı, Tate gitmeme izin verdi ve sonra Jonas'la birlikte takla attı.

Jonas'ı bıraktı ve ikisi de saçlarındaki suyu silkelerken ben de kollarımdan birini Jonas'ın ortasına doladım.

Kulağına "Bu sefer önden gidiyoruz," dedim ve sonra bizi bir topun içine soktum ve önden bir takla atarak ileriye doğru ittim. Yüzeye çıktığımızda onu bıraktım ve o da sürüklenip gitti.

"Gördün mü, suyun içinde daha iyi," dedi bana kocaman bir gülümsemeyle.

"Bahse girerim en uzun amuda kalkarak seni yenebilirim" diye meydan okuyarak kabul ettim.

"Asla olmaz!" Jonas bağırdı, çoktan sığığa doğru yola çıkmıştı.

"Öyle olsun," diye cevap verdim onu takip ederek.

El ele tutuştuk ve ben onu suyun altında kaburgalarından dürttüm. O da beni karnımdan dürttü. Daha uzun süre aşağıda kalabilirdim ama kazanmasına izin verdim. Bunu beş kez yaptım.

Jonas beşinci galibiyetinin ardından "Sana olmaz demiştim," dedi.

"Her neyse," diye mırıldandım sahte bir hoşnutsuzlukla ve bu bana bir gülümseme daha kazandırdı.

Jonas babasına döndü ve "Bahse girerim ben de seni

yenebilirim" dedi.

"Öyle mi?" Şu anda havuzun kenarında oturan, ayakları suyun içinde, gözleri üzerimizde olan Tate sordu.

"Kesinlikle," diye açıkladı Jonas.

Tate ellerini kullanarak kendini suya itti ve ben de sürüklenmeye başladım, dönüşümlü olarak suya giriyor, sürünüyor ve yüzüyordum, bazen izliyor, bazen de yirmili yaşlardaki kızların önünde böbürlenmemeye çalışıyordum. Tate Jonas'ın iki kez kazanmasına izin verdi ve üçüncüsünde onu yendi.

Yüzeye çıktılar ve Tate amuda kalkmayı bitirmişti. Bunu biliyordum çünkü "Topu getir, Bub." diye emretti.

"Harika!" Jonas bağırdı ve havuzun dışına çıkan basamaklara yöneldi.

Yavaşça yana doğru süründüm, amuda kalkma, ters takla atma ve smaç yarışmalarından memnundum ama topla yapılan herhangi bir aktivitenin önereceği el becerisi gerektiren herhangi bir şeye katılmak üzere değildim. Ellerimi havuzun kenarına koydum, çocukların erkek oyunları oynamasına izin vermeye ve şezlonguma geri dönmeye hazırdım.

Ben başaramadım.

İki büyük el kalçalarımı kavrayıp beni tekrar içeri çektiğinde çoğunlukla dışarıdaydım. Daha ne olduğunu anlamadan o eller beni sımsıkı saran kollara dönüştü ve önüm Tate'inkine yapıştı.

Başımı arkaya eğdim, bir şey söylemek için ağzımı açtım ama başı aşağı inmeye başlamıştı bile. Sonra beni öpmeye başladı.

Çoğunlukla suyun dibindeydik ama Tate ayakta duracak kadar uzundu, boynu suyun üzerindeydi ve hafifçe bize doğru vuruyordu. Beni kendine yakın tuttu ve derinden öptü. Ateşli bir öpücüktü ama onunla ve oğluyla havuzda oynadıktan sonra bunu yapmak da tatlıydı. Çok tatlıydı. Aslında, şimdiye kadar yaşadığım en tatlı öpücüktü.

Belki de bu yüzden, ağzı benimkini bıraktığında yakışıklı yüzüne, ıslak kirpikli dikenli gözlerine baktım ve hiç düşünmeden yüzümü ona doğru eğdim,

Son anda sağı döndüm ve pürüzsüz yanağıını onun sert yanağıına doğru kaydırdım.

Dudaklarım kulağıına değıdiğinde, "Seni seviyorum, Tate," diye fısıldadım.

Kelimeler ağızımdan çıktığı anda, vücudu benimkine karşı sertleşti ve etrafımdaki kolları nefes almakta zorlandığıım noktaya kadar sıkılaştı.

Nefes aldığıımdan değıl. Az önce ne yaptığıımı ve bunu neden yaptığıımı merak ederek onun ötesindeki suya bakıyordum.

Ellerimi göğsüne koyabilmek için kollarımı boynundan çektim ve beni geri çekmeden önce yaklaşık üç inç kazanarak ittim.

"Ace," diye seslendi usulca, ben gözlerimi kaçıırınca.

Jonas, "Baba, Laurie ile öpüşmeyi bırak, derine in!" diye bağırdığıında cevap vermek zorunda kalmaktan kurtuldum.

Havuzun kenarında duran Jonas'a bakmak için başımı çevirdim ve bunu yaparken Tate'in gözlerinden kaçındım.

"Derinlere in baba!" Jonas
tekrarladı. "Laurie," diye
seslendi Tate.

Başımı tekrar çevirdim, gözlerim onunkilerde gezindi ve omzunun üzerinden suda parıldayan güneşe bakarken göğsünü ittim.

"Derine in, Kaptan," diye fısıldadım.

Kollarıyla beni sıktı. "Bebeğıim -" "Baba!" Jonas
bağırdı.

Tate gitmeme izin vermeyince tekrar "Derine in," dedim.

Islak eli çeneme geldi ve beni yüzüne bakmaya zorladı. Yumuşaktı, sıcaktı ve gözleri arıyordu.

Sonra başını eğdi, ağızını ağızıma değıdirdi ve beni bıraktı. Hemen döndüm ve ellerimi havuzun kenarına koydum. Kendimi yukarı çekerek dizimi büktüm, kenara yerleştirdim ve kendimi dışarı sürükledim.

Ayağı kalktığıımda güçlü bir su dalgası duydum, tüm vücudum titriyordu ve bu soğıuktan değıldi. Döndüm ve

ne kadar aptal olduđumu dűşűnerek Tate'in suda geriye dođru ilerleyiřini izledim. Ne kadar çok, çok aptal.

Onu sevdiđimi sűylemiřtim.

Elbette onu seviyordum. Gerçi bunu daha yeni anlamış ve ağzımdan kaçırmıştım ama doğruydı.

Yirmili yaşlardaki kızlara bakmaktansa oğluyla amuda kalkarken beni izlemeyi tercih eden bir adamla birlikte Nowheresville kasabasında bir havuzdaydım. Ođluna Bub diye seslenen ve uykusundan sıyrılırken onu kolunun kıvrımında tutan bir adam. Uykusu olsa bile gecenin bir yarısı uyandığımda bana Ace diyen ve benimle konuşan ya da sevişen bir adam. Hasta babama ulaşmamı sağlamak için benimle birlikte eve uçan bir adam. Yeni çarşafları fark eden, fikrini sűyleyen, beni bisikletinin arkasına bindiren, kendinden başka bir řey olmayan ve duşta harika olan bir adam.

Yıllarca aradıktan, yıllarca űzledikten, yıllarca umut ettikten ve sonra vazgeçtikten sonra, Carnal'da ve Tate'de űzel olanı bulmuřtum. űzel olan tam olarak műkemmel deđildi ama yine de oldukça muhteřemdi ve sonunda, nihayet benim olmuřtu.

Bu yűzden onu sevdim.

Ama ona sűylememeliydim. Çok erkendi. Çok açıktı. Ve beni çok fazla ortaya çıkardı.

űnkű karřılık vermedi.

Aptal!

Jonas'a baktım ve kolunun havada olduđunu gűrdűm, sonra da Tate'e mini boyutlarda bir Nerf topu fırlattı. Topun řařırtıcı bir isabetle havada sűzűlerek Tate'in havaya kaldırdıđı eline dođru gidiřini izledim. Tate topu yakaladı ve kolunu indirdi, gűzlerim onun űtesine geçti ve bedenim hareketsiz kaldı.

Neeta'nın űstű açık Chrysler arabası, gűneř gűzlűklű, iri saçlı Neeta direksiyonda, otele dođru dűnűyordu.

Vűcudum hareketsiz kaldı.

"Kahretsin," diye mırıldandı Jonas ve ben ona baktım, sonra otomatik olarak kolum dışarı fırladı, parmaklarım onunkilere dolandı

Omzuna. Onu kendime doğru çektim, kolum göğsüne dolandı ve onu yakınımnda tuttum.

Neeta arabasını havuzun yanındaki açık alana park etti ve dışarı fırlamadan önce arabasını zar zor durdurdu. Kapıyı bile kapatmadan yüksek topuklu, askılı sandaletleriyle, ultra kısa mini eteği nedeniyle bacakları neredeyse uygunsuz bir şekilde açıkta, hızla bize doğru yürümeye başladı.

"Arabaya bin Jonas!" diye bağırdı.

Daha sıkı tutundum.

"Araba!" diye bağırdı, üzerimize doğru geliyordu. "Şimdi!"

Ned ve Betty'nin bize doğru geldiğini fark ettim. Betty evinin bolca dolmuş olan pencere önü kutularının çiçeklerini açıyordu. Ned ise içeride resepsiyonda çalışıyordu.

Ayrıca Shambles'ın VW minibüsünün de otoparka doğru geldiğini fark ettim.

"Ne dedim ben?" Neeta önümüzde durarak sertçe sordu. Jonas'la konuşuyordu ama kısılmış gözleri bana yapışmıştı.

Jonas hareket etmedi, bir su sesi duydum ve Tate'in orada olduğunu biliyordum ama gözlerimi Neeta'dan ayırmadım.

"Bırak onu, sürtük," diye emretti.

"Bu kadar yeter, Neeta," Tate'in derin sesi arkamdan geldi.

"Bırak onu dedim!" diye bağırdı bana.

Ned ve Betty de grubumuza katıldılar, yakın değillerdi ama uzak da değillerdi.

"Jonas, eşyalarımızı topla," diye talimat verdi Tate.

"Laurie'nin toplanmasına ve kamyonu gitmesine yardım et."

"Seninle hiçbir yere gitmiyor!" Neeta Tate'e bağırdı.

Tate, "Yarın saat beşte evde olacak," dedi.

"Benimle geliyor ve o kaltak evinden çıkana kadar geri dönmeyecek!" diye bağırdı.

"Petal!" Shambles bağırdı ve gözlerim ona gittiğinde minibüsünün Chrysler'ın arkasına park ettiğini ve uzun saçları arkasında uçuşarak bize doğru koştuğunu gördüm.

Jonas'ı da yanımda sürükleyerek Neeta'dan iki adım geri çekildim. Neeta bir adım öne çıktı, Betty de onunla birlikte gitti ama Tate aramıza girince hem Neeta hem de Betty durdu.

"Petal!" Shambles tekrarladı.

"Shambles, tatlım, şu an -" Önümüzde patinaj yaparak durduğunda konuşmayı kestim ve yüzüne bir bakış attım.

Neeta'yı görmezden gelerek benden Tate'e baktı, yüzü solgundu, belli ki paniklemişti ve "İnsanları buluyor musun?" diye sordu.

Tate'in vücudunun her santimetresinin tetikte olmasını izledim ve bunu kendi vücudum gerilirken yaptım.

"Bir sorunun mu var, Shambles?" Tate sordu.

"Bin şu lanet arabaya Jonas, hemen!" Neeta emretti. "Senin insanları bulduğunu söylüyorlar," dedi Shambles. "Evet, insanları buluyorum," diye yanıtladı Tate.

"Sunny kayıp," dedi Shambles ona, bedenim katılaştı ve Shambles'ın titrediğini gördüm.

"Jonas -" Neeta başladı ama Tate'in eli yüzüne geldi ve ağzını kapattı.

"Orospu, kapa şu lanet çeneni," diye homurdandı Tate, sonra hiç tereddüt etmeden kolunu indirdi, Shambles'a baktı ve "Konuş benimle," diye emretti.

"Dün gece eve gelmedi," diye açıkladı Shambles gecikmeden. "Altı yıldır birlikteyiz, hiç ayrı yatmadık. Bir kere bile. Bir kere bile eve gelmedi. Dün gece geç saatlere kadar eve gelmeyince ve telefonuna cevap vermeyince onu bulmak için dışarı çıktım. Bana güneşi batırmak için nereye gideceğini söyledi. Oraya gittim ve orada değildi, bisikleti yoktu, hiçbir şey yoktu. Belki diğer yerlerimizden birine gitmiştir diye düşündüm ama onlara da gittim ve hiçbirinde yoktu. Arkadaşlarını, hastaneyi, polisi aradım, hiçbir şey yok. Ben de eve gittim ve onu bekledim. Bu onun yapacağı bir şey değil. Hiç ona göre değil. Nerede olacağını söyler ve orada olur. Bütün gece bekledim. Telefonunu aradım, hastaneyi tekrar aradım. Bu sabah polise gittim,

İlk iş olarak. Bunun ona göre olmadığını söylememe rağmen bir şey yapabilmeleri için kırk sekiz saat ortadan kaybolması gerektiğini söylediler. Kasabayı dolaşıp onu görüp görmediklerini sordum ve Bubba'ya gittim. Oradaki bayan insanları bulduğunuzu söyledi. İnsanları buluyor musunuz?"

"İnsanları buluyorum," diye yanıtladı Tate.

"Onu bulmamız gerek," diye fısıldadı Shambles.

"Jonas, bir daha söylemeyeceğim," diye araya girerek oğlunu uyaran Neeta'nın vücudunun benimkine karşı titrediğini geç de olsa hissettim.

Betty öne çıktı ve Tate ile Neeta'nın arasına girdi.

"Neeta, arabana bin ve git," diye buyurdu.

Neeta kısık gözlerini Betty'ye çevirdi. "Bunun seninle ne ilgisi var?"

Betty cevap vermedi. Neeta'ya sırtını döndü ve Tate'e, Jonas'a ve bana baktı. "Üstünüzü değiştirmek için evi kullanın. Hadi, Ned sizi içeri alacak." Hiçbirimiz kıpırdamayınca, yumuşak bir sesle, "Hadi, bu çocuğun Tate'e ihtiyacı var," dedi.

Bir anda çözüldüm ve Jonas'ı eşyalarımızın dağınık olduğu salonlara doğru itmeye başladım ve olan oldu.

Neeta Jonas'a doğru atıldı, kolunu kavradı ve onu şiddetle benimkinden çekip çıkardı. O kadar şiddetliydi ki, omzunun doğal olmayan bir şekilde büküldüğünü ve şaşkın ama acı dolu bir çığlık attığını gördüm.

Bu olduğunda, herkes harekete geçti.

Ned, Tate'in önüne atladı. Eğildim ve Jonas'ın elini tuttum, kafam Neeta ve benim zavallı Jonas'la halat çekme oyunu oynadığımız hayallerle doluydu. Tam bırakıp Neeta'nın peşinden gidecektim ki Betty'nin eli sertçe yukarı kalktı ve sonra daha sert bir şekilde aşağı inerek Neeta'nın ön koluna öyle sert bir darbe indirdi ki çatırtısı havayı doldurdu ve Jonas'ı bırakarak kendi şaşkın ve acı dolu çığlığını attı. Onu dikkatlice kendime çektim ve bir kez yakaladığımda kolumu tekrar etrafına doladım ve Neeta bir hamle daha yaparken Jonas'ı korumak için vücudumu döndürerek ulaşamayacağı bir yere adım attım ama Betty ona engel oldu.

"Geri çekil, sürtük!" Neeta Betty'ye bağırdı.

"Gerçekten mi, Neeta? Oğlunun seni böyle mi hatırlamasını istiyorsun? Böyle davranarak mı?" Betty başını salladı ve devam etti, "Annen mezarında yuvarlanıyor olmalı," dedi yumuşak bir sesle, Neeta'nın yüzü gevşedi ve sanki darbe almış gibi geri çekildi. "Tanrı'ya şükürler olsun, senin ne hale geldiğini göreceğim kadar yaşamadı."

"Bunu bana söylediğine inanamıyorum," diye fısıldadı Neeta. "Ben de az önce oğlunla nasıl başa çıktığını izlediğime inanamıyorum."

Böyle," diye karşılık verdi Betty. "Brenda iyi bir kızdı. Bebeklerini çok severdi. Onlar için her şeyi yapardı. Senin için de her şeyi yapardı. Kesin olarak bildiğim bir şey var, sana asla öyle dokunmazdı ve birinin sana bunu yaptığını bilse ölümüne savaşırdı. Şu anda biliyorum ki mezarında yuvarlanıyor."

Betty, Neeta'nın cevap vermesini beklemedi. Bana döndü. "Onu içeri götür, tatlım," dedi.

Öncekinden çok daha hızlı bir şekilde Jonas'ı ve kendimi Neeta ve Betty'nin etrafından dolaştırdım, vücudumu Jonas'ı Neeta'dan koruyacak şekilde yerleştirdim. Temizlendikten sonra ikimizi de aceleyle şezlonglarımıza götürdüm. Tate'in Shambles ve Ned'le konuştuğunu duyduğumda Jonas ve ben eşyalarımızı hazırladığım çantalara tıktırdık. Bir çantayı omzuma atmıştım ki, çanta saplarına takıldı. Neeta'ysa savaşıma hazır bir şekilde döndüm ama Tate'in çantayı benden aldığını gördüm. Elimi tuttu ama gözleri Jonas'taydı. Başını Ned ve Betty'lere doğru salladı, Jonas hızla uzaklaştı ve Tate beni de peşinden sürükledi.

Ned bizden önce oradaydı ve bizi içeri aldı. Sırayla banyolarına girdik, önce ben. Takım elbisemi çıkardım ve vücudum hala ıslak olmasına rağmen iç çamaşırlarımı, kot şortumu ve tişörtümü çektim. Parmak arası terliklerimi çıkarıp ayaklarımı içine soktum ve Tate'in sırtına hafifçe vurarak Jonas'ı içeri itmesiyle banyodan çıktım.

"Çabuk ol, Bub," diye mırıldandı, eli kapı kolundaydı.

Jonas başıyla onayladı ve Tate kapıyı kapattı.

Ona baktım. "İyi misin?"

"Beni unut," dedi, eli boynumun kenarına kıvrıldı.
"Shambles'a git."

Başımı salladım, beni sıktı ve gitmeme izin
verdi. Shambles'a koştum.

* * * * *

Tate, Jonas ve ben Explorer'da, Shambles VW minibüsüyle,
Neeta da Chrysler'ıyla Shambles'ı takip ederek garajın ön
avlusuna girdik.

Tate ofis kapısına yakın bir yerde durdu, Shambles şoför
tarafında Tate'in yanına yanaştı ve Neeta da Jonas ve benim
yanıma yanaştı.

Jonas ve ben tam Wood ve Pop bölmelerden birinden
çıkarken ve Stella ofisten çıkarken aşağı atladık.

Jonas'ı hızla Tate'in cipinin kaputuna götürdüm, Tate
aracın etrafında dönerken gözleri Stella'daydı.

"Jonas'a göz kulak olmanı istiyorum," dedi ve Stella havayı
okumuş olmalıydı ki tek bir soru bile sormadı. Sadece başını
salladı, gözleri Neeta'daydı.

"Onu eve götüreceğim için buna gerek kalmayacak," diye
açıkladı Neeta.

"N'aber Buck?" Wood ve Pop grubumuza ulaştığında ve
Shambles Tate'in yanına vurduğunda Pop, Neeta'yı
görmezden gelerek sordu. Shambles sabırsız görünüyordu.
Pop gözlerini Tate'e dikmişti. Wood'un bakışları Neeta'daydı.

"Adamın kadını kayıp," dedi Tate Pop'a, başparmağıyla
Shambles'ı göstererek. "Dünden beri ortalarda yok. Dışarı
çıkıp yardım edip edemeyeceğime bakmalıyım."

"Polisleri aradın mı, dostum?" Stella ofise giden
merdivenlerden inerken Shambles'a sordu.

"Kırk sekiz saat diyorlar," diye yanıtladı Shambles onu ve
doğrudan Tate'e döndü. "Gidebilir miyiz?"

"Evet," diye mırıldandı Tate ve Stella'ya, "Stell?" dedi.

"Merak etme, Tate," diye cevapladı Stella onun
sorulmamış sorusunu.

"Vay canına," diye mırıldandı Pop. "Buralarda neler oluyor
da kırk sekiz saat diyorlar? Kafalarını kışlarına sokmuşlar."

Wood, "Ben de seninle geleyim," diye teklif edince Tate ona baktı, gözleri Neeta'ya kaydı, sonra tekrar Wood'a döndü.

"Belki bu durumla sen ilgilenebilirsin," diye önerdi ve nefesimi tuttum çünkü birdenbire her yer gerildi ve bunun sebebinin Tate'in Wood'dan uzun zamandır hiçbir şey istememiş olması ve Neeta'yla ilgilenmek kadar önemli bir şey istememiş olması olduğundan şüphelendim.

"Jonas benimle güvende," dedi Stella. "Birçok göz..." diye devam etti.

"Çocuğum benimle eve geliyor," diye söze girdi Neeta, kemiği olan bir köpek gibi.

"Kızım," dedi Pop ona dönerek, "Buck'ın hafta sonu." "Benimle eve geliyor," diye tekrarladı Neeta.

Tate herkesin gözlerinin kendisine çevrilmesine neden olacak bir şekilde, "Değil," dedi. "Ve yarın da eve gelmeyecek." Jonas'a baktı ve "Bub, ofise git," diye emretti.

"Yarın eve gelmeyecek de ne demek?" Neeta tersledi.

Tate, "Hemen ofise git, Bub," diye tekrarlayınca Jonas başıyla onayladı ve hızla ofise doğru ilerledi.

"Tate, lanet olsun, sen ne halt ediyorsun-?" Neeta başladı ama durdu ve bunun sebebinin Tate'in ona öyle düşmanca bir bakış fırlatması olduğunu anladım ki nefesi kesildi. Bunu anladım çünkü benimkini de almıştı.

Hepimiz bekledik, kapı Jonas'ın arkasından kapandı ve sonunda Tate konuştu ve bunu gözleri hala Neeta'ya kilitli olarak yaptı.

"Bunu Shambles ile yapmam gerekiyor, o yüzden fazla zamanım yok ama sana şunu söyleyeyim. Oğluma o şekilde davrandıktan sonra bir saniye bile sana yaklaşabileceğini düşündün mü, sen düşündüğümde daha büyük bir delisin."

"Bu da ne?" Pop fısıldadı.

"Babana ne yaptığını söylemek ister misin?" Tate cesaret etti.

Neeta elini kaldırdı ve bana bir parmak salladı. "Gitmesine izin vermedi."

"Bu da iyi oldu, çünkü buradaki herkesin seni tanıdığı kaçık bir sürtük gibi davranıyordun, o kadar çok titriyordu ki ayaklarını tutamazdı," diye karşılık verdi Tate. "Ve hiçbir şey, bunu sen de biliyorsun Neet, bu lanet dünyada oğlumu acı içinde haykıracak kadar sert tutmanı mazur gösterecek tek bir şey bile yok."

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Stella, sesi dehşetle doluydu. "Neet," diye fısıldadı Pop, sesi acıyla doluydu.

Neeta döndü ve babasına, "Gitmesine izin vermedi baba," diye sızlandı.

Babam "Bahanen bu mu?" diye sorarken yüzüme bile bakmadı.

"O -" Neeta başladı.

Pop onun sözünü kesti. "Lauren'ın bununla tek bir ilgisi bile yok.

Hepsi sensin, Neeta. Her zaman sensin. "

"Baba -" Neeta başladı ama o bir elini kaldırdı.

"Gözümün önünden kaybol kızım. Seni görmek istemiyorum," diye fısıldadı, içinden zorla çıkmış gibiydi, Neeta'nın daha önce hiç duymadığını bildiğim bir şekilde nefes aldığını duydum, yaptığı herhangi bir şeyden sonra değil ve açıkça çok şey olmuştu. "Seni bir daha görmek istediğimi sanmıyorum," diye devam etti ve sonra sanki onu hayatında hiç görmemiş ve hâlâ görmemiş olmayı diliyormuş gibi ona baktı. Sonunda gözleri Tate'e kaydı. "Bana bir iyilik yap, sadece bir iyilik Buck, Wood'u al. Bu adamın kadını bul. O yardım edebilir." Tate'in başını sallamasını bekledi, Tate başını salladı ve sözlerini şöyle bitirdi: "Ben torunumun yanına gidiyorum." Sonra merdivenlere doğru ilerledi ve ofis kapısının arkasında kayboldu.

"Seni alt edebilirim Neet, bunu biliyorsun, o yüzden deneme bile," diye uyardı Stella ve gözlerim ofis kapısından ona kaydı, Neeta'ya sert bir bakış attığını gördüm.

Neeta ailesinden vazgeçti ve Tate'e baktı.

"Yargıç bu konuda ne diyecek göreceğiz," diye tehdit etti.

"Evet, Ned, Betty ve Lauren senin yaptıklarına tanıklık edecekler, Neet ve Jonas da seninle birlikte yaşamak istiyor.

"Neyse, göreceğiz," diye karşılık verdi Tate, gözleri Wood'a kaydı ve "Sen de benimle Explorer'dasın," diye kestirip attı. Bana baktı. "Sen Shambles'la gidiyorsun, bebeğim." Gözleri Shambles'a kaydı. "Sen önden git. Bizi sana söylediği yere götür," diye emretti, Shambles başıyla onayladı ve Tate sözlerini bitirdi, "Gidelim."

* * * * *

Ormandaki açıklığa vardık, Shambles önden gidiyor ve konuşuyordu, "Orada," açıklığı işaret etti, "işte orada -"

Bir koruluğun kenarındaydık ve Wood uzanıp omzunu kavrayarak onu durdurduğu için konuşmayı ve yürümeyi bıraktı.

"Dayan dostum," dedi usulca, gözleri bana çevrilmişti. "Onunla takıl, tamam mı Laurie?" Başımı salladım ve o da Tate'e baktı.

Sonra Wood ilerledi, Tate etrafımda dolandı, ayrıldılar ve her ikisinin de gözleri içeriye, toprak zemine dönük olarak açıklığın etrafından dolaştılar. Bunu sadece beş, altı adım kadar yapabildiler ve sonra durup birbirlerine baktılar. Bunu yaptıklarında her iki adamın da yüzlerinin gergin ve ağızlarının sıkı olduğunu gördüm.

Uzandım, Shambles'ın elini tuttum ve sıktım.

Sözlü olmayan bir iletişim kurulmuş olmalı çünkü Wood bir kez başını salladı, döndü ve ilerlemeye devam etti ama bu kez ağaçların içine doğru yaptı. Tate, Shambles ve bana geri döndü.

"Bana bir iyilik yap, Shambles, cep telefonumu kamyonumda unuttum. Benim için getirebilir misin?" Tate sordu.

"Bir şey mi var -?" Shambles başladı.

"Cep telefonum, Shambles," dedi

Tate kararlı bir şekilde.

Shambles ona baktı, yutkundu ve sonra dönüp ormanın içinden geçerek kısa bir mesafe ötede park etmiş arabalara doğru koşmaya başladı.

Tate'e baktım. "Ne -?"

Tate sözümü kesti. "Şu zemini görüyor musun?" Korunun zeminini işaret etti ve gözlerim elini takip etti.

"Evet," dedim.

"Tüm bu izler," diye fısıldadı Tate ve toprakta bir sürü iz gördüm ama Tate bir şey söylememi beklemedi. Eli enseme dolandı, bakışlarım yüzüne gitti ve sözlerini şöyle bitirdi: "Mücadele et, Ace."

"Tanrım, hayır" diye nefes alırken gözlerimin dolduğunu hissettim.

"Onu eve götürmeni istiyorum. Jonas'ı getir. Stell'i getir. Pop'u getir. Yemeğe çıkın. Shambles'ı oyala. Polisleri arayacağım. Tüm bölgeyi taramalıyız."

Ona yaklaştım ve ellerimi karnına koydum. "Sence -?"

"Hiç düşünmem. Sadece izler beni nereye götürürse oraya giderim. Ama bu durumda, umarım."

"Tate, Sunny onun tarzı değil," dedim

ona. "Onu eve götür. Onu meşgul et."

"O... o Tonia gibi değil," diye üsteledim.

Parmaklarıyla boynumu sıktı. "Bebeğim, sana bir iş verdim. Önemli bir iş. Odaklan. Tamam mı?"

Gözlerinin içine baktım. Sonra başımı çevirip koruluğa baktım ve Wood'u görebildiğim yere doğru ilerledim, artık yakınımda değildi, ağaçların arasında yürüyordu, gözleri yerdeydi.

Tate'e baktım ve fısıldadım, "Tamam."

Elini arka cebine götürdü. "Cep telefonum kamyonetimde değil" dedi, kolunu doladı ve bana cep telefonunu gösterdi. Sonra da "Git" diye ısrar etti.

Ne dediğini anladım ve başımı sallayarak ona söyledim, boynuma baskı yaptı, ayak parmaklarımın üzerine kalktım ve başı aşağı indi. Kısa bir süre dudaklarımıza dokunduk. Beni bıraktı ve hemen tahtaya doğru dönerek telefonunu açtı.

Daha fazla gecikmedim. Döndüm ve ormanın içinden arabalara doğru koştum.

Bölüm Yirmi Bir

Güvenli

Shambles, Jonas, Stella, Pop ve ben lokantada oturuyorduk. Herkes yemek sipariş etmişti ama kimse fazla bir şey yememişti. Uzun zamandır oradaydık ama garson masamızı toplamamıştı. Ortamımız yaklaştırmaya elverişli değildi. Bize geniş bir alan bırakılmıştı ama bu, çalışanların ve müşterilerin bize meraklı bakışlar atmadığı anlamına gelmiyordu.

Hem Jonas'ın hem de Shambles'ın zihinsel sıcaklığını ölçmeye çalışmakla meşguldüm ama bu pek de zor değildi. Shambles enkaz gibiydi, her seste gözle görülür bir şekilde zıplıyor, kapı her açıldığında gözleri kapıya kayıyordu. Jonas, Shambles'a odaklanmış görünüyordu ve muhtemelen yaşı ve Shambles'ın annesinin ona yaptıklarını görmüş olması nedeniyle, bunu kırabilen tek kişi oydu. Jonas şakacı ve komik davranmıyordu, sadece smoothie'ler, okul, arkadaşları, video oyunları hakkında gevezelik ederek ve Shambles'ı azıcık da olsa kendine çekebilecek herhangi bir konuşma gambitine kilitlenerek Shambles'ın zihnini meşgul etmeye çalışıyordu.

Kapı açıldığında, Shambles'ın gözleri kapıya fırladı ve vücudu kilitlendi, ben de devasa, kırmızı, sert plastik bardağımdaki üçüncü diyetimi pipetle geri çekiyordum.

Omzumun üzerinden baktığımda Tate, Wood ve Tate'e Tonia'yı anlatmaya gelen üniformalı polis memuru Frank'in lokantaya girdiğini gördüm. Kapının hemen önünde durdular ve,

Yüzlerine baktığımda ve masamıza doğru yürümediklerini gördüğümde kalbim onlarla birlikte durdu.

Sandalyenin ayaklarının yere sürtündüğünü duydum ve Shambles'ın ayağa kalktığını görmek için arkama döndüm. Ben de onunla birlikte kalktım.

"Bub, sen burada kal," diye babamın nazikçe emrettiğini duydum. "Shambles'la gidiyorum," diye mırıldandı Jonas.

Hareket halindeydiler, bu yüzden Pop artık yok dedi ve ben de Pop ve Stella'ya baktım, sonra onları takip ettim.

Tate döndü ve kapıyı açarak hepimizin geçmesi için tuttu. Shambles kaldırımında birkaç adım ilerledi, durdu ve döndü. Jonas onun yanında durdu. Geri kalanımız bir araya toplandık. Bütün gözler Tate'in üzerindeydi ama Tate Jonas'a bakıyordu.

"Bub, bence sen -" diye başladı.

"Shambles'la kalmalısın," diye sözünü kesti Jonas.

Tate'in gözleri yarım saniye oğlunun üzerinde kaldıktan sonra Shambles'a kaydı.

"Onu bulduk dostum," dedi usulca. "Yaşıyor, hastanede -"

Shambles'ın vücudu erimiş gibi görünüyordu ve hızla ona doğru ilerleyip bir kolumu beline doladım.

Bana ağırlığını verdi ve "Yaşıyor" diye fısıldadı.

Wood ona nazikçe, "Bu iyi değil, dostum," dedi. "Saldırıya uğradı."

Shambles'ın vücudu benimkine karşı sertleşirken onun ağırlığını kaybettim.

"Onu ormanda buldum, açıklıktan yaklaşık yarım mil uzakta. Bütün gece dışarıdaymış. Beş yerinden bıçaklanmış, çok kan kaybetmiş," diye ekledi Frank ve gözlerim Tate'e kaydı.

Başını iki yana salladı. "Bıçaklanmış, saçları kesilmiş ama Tonia gibi değil."

Bu mantıklı gelmiyordu ama umurumda değildi. Tonia da bir süreliğine yaşamıştı. Ama o kadar vahşice saldırıya uğramıştı ki başaramamıştı. Bu kulağa farklı geliyordu. Daha iyiydi. İğrençti ama yine de daha iyiydi.

"Seni hastaneye götürmeliyiz, Shambles," diye devam etti Tate. "Wood senin minibüsü kullanacak. Sen Laurie ve benimle gel."

Shambles başını salladı ama Jonas sesini yükseltti. "Ve ben," diye belirtti.

Tate sessizce, "Hayır, Bub, bu gece babamla kal," diye cevap verdi. "Shambles'la kalmalıyım," diye ısrar etti Jonas ve Tate

konusmak için ağzını açtı ama önce Shambles konuştu. "Hayır, Küçük Dostum, sen büyükbabanla kal." Jonas başını kaldırıp Shambles'a baktı. "Ama -"

Shambles bir elini onun başının üstüne koydu. "Büyükbabanın yanında kal."

Jonas bir süre ona baktıktan sonra başını salladı.

"Çantamı alayım," diye fısıldadım ve Shambles'ı sıktım. "Hemen dönerim."

Onu bıraktım ve hızla lokantaya girdim. Doğruca masaya gittim ve Stella ile babam lokantaya girdiğim andan masaya ulaşana kadar beni izlediler.

"Onu buldular. Bıçaklanmış. Yaşıyor, hastanede. Tonia gibi değil. Şimdi oraya gidiyoruz." Pop'a baktım. "Tate'in Jonas'a göz kulak olmana ihtiyacı var."

"Elbette tatlım," diye mırıldandı, gözleri beni aşıyordu.

Çantamı aldım ve Tate ile Jonas'ın içeri girdiğini görmek için döndüm, Tate'in kolu Jonas'ın omzundaydı.

"Laurie sana söyledi mi?" Masaya oturduklarında Tate Pop'a sordu. "Evet," diye yanıtladı Pop.

"Onu sabah alırız," diye bitirdi Tate. "Tamam," dedi Pop.

Tate oğlunu kendisine doğru çevirdi, kolunu çekti ama parmaklarını Jonas'ın omzuna doladı.

"İlk iş seni alacağız," dedi Tate. "Seni eve getireceğiz, sonra Laurie sana Fransız tostunu yapacak."

Jonas başını salladı, sonra yutkundu, sonra babasının göbeğine yüzüstü yattı ve kollarını Tate'in boynuna doladı.

Bel. Tate'in kolları oğlunu çevreledi ve onu sıktı.

Belinden eğildi ve fısıldadığını duydum, "Benim büyük adamım kim?"

"Ben," diye fısıldadı Jonas.

"Doğru," diye yanıtladı Tate, onu bir kez daha sıktı ve bıraktı.

Jonas bir adım geri çekildi ve başını eğerek babasına baktı. Tekrar yutkundu ve bana döndü. Bir elimi kaldırdım ve yüzünün yan tarafını kavradım.

"Yarın görüşürüz, tatlım."

Başını salladı, tereddüt etti ve sonra yüzünü bana doğru çevirdi. Kollarımla ona sarıldım ve sıkıca kavradım. Yanağımı saçlarına bastırmak için eğildim, sonra başının üstünü öptüm ve o da bıraktı.

"Yarın, bebeğim," diye fısıldadım. "Yarın, Laurie," diye fısıldadı Jonas.

Yanağına tekrar dokundum, elimi bıraktım ve Tate'e baktım. Bir kolunu kapıya doğru kaldırdı. Başımı salladım ve kapıya doğru ilerledim, omzumun üzerinden masadaki Jonas, Pop ve Stella'ya baktım. Stella ayağa kalkmış ve Jonas'a yandan sarılıyordu. Onlara küçük bir gülümseme verdim. İleri döndüm, Tate kapıyı benim için açtı ve gecenin karanlığına doğru yürüdük.

* * * * *

Karanlıktı, eve dönerken Carnal'dan geçiyorduk, Tate direksiyonda benim yanımdaydı.

Sunny'nin durumu stabildi. Ben hastanedeki saatlerimi Shambles ile geçirdim, Tate ise polis ve FBI ile. Wood, Shambles'ı Shambles'ın minibüsüyle eve götürdü, Frank de Wood'u bisikletini alması için garaja bırakmak üzere arabasıyla onu takip etti.

Shambles ameliyattan çıktıktan sonra Sunny'yi gördü ama Sunny uyuyordu ve onu ziyaret ettikten sonra eve gitmesi için ısrar ettim ve ertesi gün görüşeceğimizi söyledim. Uyumaya, dinlenmeye ve Sunny için güçlü olmaya ihtiyacı olduğunu, çünkü Sunny'nin ona ihtiyacı olduğunu söyleyerek onu bunu yapmaya teşvik etmek biraz zaman aldı.

onu. Sonunda ikna ettim ve o da kabul etti, Wood ve Frank ile birlikte yola çıktı.

Otelin kayışını izledim, havuz aydınlatılmış, otopark aydınlatılmış, otel ortalamanın altında ama her yer temiz ve düzenli tutulmuş, her yerde çiçek açan bir çiçek cümbüşü, havuz temiz ve parlak, sular sakın, çağırıyor. Gelmiş geçmiş en iyi otel olmayabilir ama sadece bir kez baktığınızda orada hoş karşılanacağınızı bilirsiniz.

Biz geçerken havuza bakarken, birden Neeta'nın Jonas'ın kolunu sıktığını gördüm ve onun yaralı çığlığı kulaklarımda çınladı.

"Belki de babama uğrayıp Jonas'ı almalıyız," dedim usulca. "Umarım uyuyordur," diye cevap verdi Tate.

"Ama -"

"Zor bir gün geçirdi. Uykuya ihtiyacı var Laurie," diye araya girdi Tate. "İlk iş onu alacağız."

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve iç çektim. Sonra kabul ettim, "Tamam."

Tate flaşörünü yaktı ve sağa, tepelere doğru döndü. "Bana Sunny'den bahset," diye fısıldadım.

"Ace -"

"Anlat bana."

İç çekme sırası Tate'e gelmişti, o da ağır ağır iç geçirdi ve sonra şöyle dedi: "Wood, siz ikiniz gittikten yaklaşık on dakika sonra, polisler oraya varmadan önce onun bisikletini buldu. Ağaçların arasına atılmıştı. Kıyafetlerini de bisikletin çok uzağına atılmış halde buldum. O ormanda çok dolaştı ama izleri takip etmek zor olmadı, ayak izleri, çukurlar, kırık dallar. İki memur gönderdiler ve izleri takip ettik. Onu bulduk, ambulansı aradık. Onu sağlık görevlilerine bıraktım, ben de izleri takip ettim. Geri dönmek için farklı bir rota izledi, açıklıktan çıktı. Yolda izini kaybettik, arabası vardı."

Bu yeterli bir bilgi değildi. Bir yandan öyleydi. Diğer yandan değildi.

"Anlamıyorum," dedim. "Hiç mantıklı gelmiyor." "Ben de anlamıyorum," diye yanıtladı Tate.

"Bu aynı şey değil. Bu başka biri mi?" diye sordum.

"Bilmiyorum. İki şey olabilir," diye yanıtladı Tate ve başka bir şey söylemedi.

"Bunlar mı?" Ben sordum.

Tate devam etmeden önce uzun süre tereddüt etti. "Başladıktan sonra bundan zevk almadığını anlayan taklitçi ya da tam yöntemini bilmeyen ya da bizim oğlan..." diye devam etti.

"Tate," diye fısıldadım.

"Bu saçmalığı duymak istiyor musun?" diye sordu. "Hayır," diye cevapladım.

"Ama duymak zorundayım."

"Neden?"

"Bilmiyorum."

"Ve bence bilmemen daha iyi, Ace."

Ona baktım. "Neden bilmem gerektiğini bilmiyorum ama bilmek zorundayım."

"Bebeğim -"

"Tate, kadınları incitiyor, iki tanesini tanıyorum. Lütfen tatlım, bilmek zorundayım."

Tate birkaç saniye sessiz kaldıktan sonra, "Güneşin batışının ne anlama geldiğini biliyor musun?" diye sordu.

"Hayır," diye cevap verdim.

"Çıplak güneşlenmek. Shambles ve Sunny doğacıdır." "Oh," diye mırıldandım. "Ne olmuş yani?"

"Sanırım bizim çocuk buralı. Bence bu bir fırsat olayıydı. Tenini gösteren, geleneklere uymayan kadınlarla bir sorunu var. Sunny'yi çıplak görüyor, kafasında onu harekete geçiren her ne bok varsa devreye giriyor ama Sunny'nin diğerleri gibi olmadığını biliyor. Sonuna kadar gidemiyor. Dürtülerini takip ediyor ama bunu doruğa taşıyamıyor."

"Onu beş kez bıçakladı," diye hatırlattım Tate'e.

Tate bana "Tonia'yı on altı kez bıçakladı ve o bıçakla ona tecavüz etti" dedi.

Nefesimi içime çektim, sonra nefesimi verirken, "On altı mı? Gerçekten mi?"

"Evet bebeğim," dedi Tate usulca. "Ayrıca o bıçakla alabildiği tüm saçlarını aldı. Sadece Sunny'ninkini kesmiş. Sanki saçlarını elinde toplamış ve tek bir dilimde kesmiş gibi. Ama hepsini almadı."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Tüm gösteri berbat, her yerde. Bir kısmı aşağılama çabası. Saçlarını çekmek, onları çıplak ve açıkta bırakmak. Bir kısmı da cinsel. Tüm kurbanların üzerinde meni vardı. İçlerinde değil, üzerlerinde."

"Aman Tanrım," diye fısıldadım, tiksinti ve dehşet arasında gidip geldim.

"Evet, boktan bir şey. Acımasız ama her biri aynı pozisyonda bırakılıyor. Yan yatmışlar, dizlerini göğüslerine çekmişler, ellerini yanaklarının altına sokmuşlar. Nazik, neredeyse saygılı. Pişmanlık. Aleti yerine bıçağı kullandıktan ve bundan zevk aldıktan sonra pişmanlık. O sırada ya da sonrasında mastürbasyon yaptıktan sonra pişmanlık."

"Sunny?" Fısıldadım.

"Onu taciz etmedi ya da üzerine çıkmadı. Başka bir değişiklik, yanında bir battaniye bırakmış. Benim tahminim, onun battaniyesiydi. Sürünerek ilerlemiş, kan izleri 15 metre kadar ilerlediğini gösteriyor, battaniyeyi yanına almış ama sonra bilincini kaybetmiş. Battaniye en azından maruz kalmaya karşı biraz koruma sağlamış."

Gözlerimi kapattım. "Tanrıya şükür."

"Spermden DNA aldık ama eşleşme bulamadık. Elimizdeki tek şey bu. Sanki bu adam yokmuş gibi. Şimdi bot izleri ve belki battaniyede daha fazla DNA var. Bir şey bulurlarsa, aynı adam olup olmadığını anlayacaklar."

"Buralı olduğunu mu düşünüyorsun?" "Evet."

"Onun hakkında bir şey biliyor musun?"

"Profilciler onun asimile olabileceğini düşünüyor. O bizden biri."

Başımı çevirdim ve Tate'e bakarak "Ne?" diye fısıldadım.

"Hayırbir Kurban, Dışarıda . Güneşli, gösterdi işaretler

Mücadele. Onları nasıl aldığını bilmiyoruz, sadece kaçırmadığını biliyoruz, şiddet içermiyordu. Ya onları

tanıyordu.

ya da bir tehdit oluşturmuyor. Arkadaş canlısı gibi görünür. Çekici bile olabilir. İyi bir flört. Bir kadının gözünü döndürür. Bir şeyler elde edeceğini düşünür, ama hiçbir fikri yoktur."

"Peki neden Sunny ile mücadele etti?"

"O içgüdüleriyle hareket etmez. O avlanır. Kız planlı değildi. Dürtü onu vurdu ve harekete geçti. Belki de onu tanımıyordu, bu yüzden onunla savaştı. Shambles ve Sunny orayı seçti çünkü alışılmışın dışında bir yer. Yolun yukarısında yaşamıyorlarsa oraya pek fazla insan gelmez. Gelseler bile bakmaları gerekirdi, açıklık yoldan yeterince uzak. Muhtemelen onu şaşırtmıştır."

"Onu sorgulamadılar," ona bildiği bir şeyi söyledim.

"Dışarıdaydı. En kısa zamanda sorgulayacaklar."

"O zaman bitti mi? Onu bulacaklar mı?"

"Yanılmıyorsa, hazırlıklı gelmedi. Onu görmüş ya da onu tanımlayacak bir şey yapmış olmalı. Her şeyi berbat etti. Her zaman çuvallarlar ve o da çuvalladı. Polisler umarım gözlerini dört açmışlardır. İşi batırdığını biliyor ve muhtemelen gitmiştir."

"Ama bıçağı vardı," diye belirttim.

"Bir av bıçağı kullanıyor. Muhtemelen kemerine takılı tutuyordur."

"Hâlâ anlamıyorum. Neden -?"

"Bazen canavarlar bile iyi bir ruhun dokunuşunu hissedebilir," dedi Tate nazikçe. "Sunny iyi bir ruh. Doğru olanı yaptığına, kötü kızlara ders verdiğine inanıyor. İyi bir kıza sahip olduğunu biliyordu. Yanlış yaptığını biliyordu. Onu orada, tam bulduğumuz yerde öldürdü, bisikletini bıraktı, kıyafetlerini bıraktı, boğuşmanın kanıtlarını bıraktı, bir iz bıraktı. O bundan daha zeki. Belki korkmuştur ya da Sunny'ye yaptıklarından sonra, onun her zamanki avı olmadığını, iyi bir kıza zarar verdiğini bildiği için yakalanmak istemiştir."

Tate arabasına dönerken ön camdan dışarı baktım. Arabayı sürdüğü ve uzaktan kumandayla açtığı garaja girdiği süre boyunca Sunny'nin iyi bir ruh olduğunu ama yine de bir canavar tarafından saldırıya uğradığını düşündüm.

Tate kamyonu kapattı, çantamı aldım, dışarı fırladım ve arka kapıyı açıp içeri uzandım ve çantalarımızdan birini aldım. Diğer Tate'teydi. Benden önce davranmamı bekledi, ben de garajdaki arabamın yanından geçip çamurluğa gittim. İçeri girer girmez çantamı ve çantamı yere attım.

"Şunu şuraya at tatlım, onlarla yarın ilgilenirim. Duş almam lazım," diye mırıldandım, salona doğru yürürken arkama bakmadım. Yemek masasının yanındaki ışık düğmesini çevirerek yürümeye devam ettim.

Buster yatak odasından çıktı ve koridorda gerindi, poposu havada, patileri önündeydi. Yaklaştığımda doğruldu ve sorgulayıcı bir "miyav" dedi.

Ona saçma sapan bir şekilde cıvıladım, onu zaten tercih ettiği Tate için terk ettim. Benden yeterince hoşlanıyordu ama babasının kim olduğunu kesinlikle biliyordu. Yatak odasına girdim, komodinin yanına gidip ışığı açtım.

Banyoya doğru gitmeye başladım ama karnıma dolanan bir kolla yolum kesildi. Geri çekildim, Tate'in vücuduna döndüm ve kolları beni sardı.

"Tate," dedim ona bakarak ve ellerimi göğüslerinin üzerine koyarak, "saçlarım dağınık, üzerimde hâlâ klor var. Bana bir -"

"Beni seviyorsun."

Nefesim kesildi ve parmaklarım otomatik olarak göğsüne doğru yumruk şeklinde kıvrıldı.

"I -"

"Sev beni."

"Tate," diye
fısıldadım. "Sen
söyledin, Ace."

"O andı," diye çabucak (ve biraz da umutsuzca) yarı yalan söyledim. O andı ama aynı zamanda gerçektir de. "Seninle ve Jonas'la iyi vakit geçiriyordum ve ben -"

"Onu korudun."

Gözlerimi kırptım ve "Ne?" diye sordum.

"Neeta oradayken, lanet olsun, o oraya varmadan önce onu tutmuştun ama Neeta yaptığını yaptıktan sonra onu tekrar tuttun ve onu korumak için vücudunu kullandın."

"Bu berbat bir şeydi," dedim usulca. "Bunu herkes yapar."

"Bunu yapan kimse değildi, sendin. Onunla havuzda amuda kalkan ve ona yumurta yapan da sendin."

"Tate."

"Ve bana kahve getiriyor." Durakladı, yüzü değişti, kaydı, o şefkatli bakış geldi, yumuşak ve sıcak olan değil, kalbimin atışını durduracak kadar tatlı olan şefkatli bakış ve sessizce konuşmaya devam etti. "Hatırlayabildiğim kadarıyla sert uyanırdı. Kendine gelmesi biraz zaman alıyor. Bana kahve getirdin ve onunla birlikte olabilmem için gittin."

"Bunu bilmiyordum, ben sadece... Ben bir garsonum," diye açıkladım. "İnsanlara içki getiriyorum. İçgüdüsel bir şey."

Dudaklarını birbirine bastırdı.

Sonra "Bebeğim" diye

mırıldandı.

"Tate," diye fısıldadım. "Duşa ihtiyacım var."

Ne yazık ki, daha önceki konusuna geri döndü. "Beni sevdiğini söylemiştin."

"Bunu yarın konuşabilir miyiz?" diye sordum. "Ya da... ondan sonraki gün?"

"Hayır," diye cevap verdi.

"Kaptan, ben sadece... sadece... o andı." Kaşları birbirine çatıldı.

"Yani beni sevmiyor musun?"

Gözlerim yana kaydı. "Şey..."

"Lauren, gözlerini benden ayırma," diye emretti ve gözlerim kendiliğinden ona kaydı ve ona tek bir bakışla kalbim boğazıma doğru kaymaya başladı.

Yüzü hâlâ yumuşaktı ama gözleri çok yoğundu ve benimkileri yakıyordu.

Başını eğdi ve yüzü benimkine yaklaştı.

"Tekrar söyle," dedi nazikçe.

Boğazımdaki nabzın attığını hissettim. Dudaklarımı yaladım ve gözlerinin içine baktım.

"Bebeğim, bir daha söyle," diye tekrarladı. "İstemiyorum -"

Kollarıyla beni sıktı. "Sana ne demiştim?" diye sordu.

"Ne hakkında?" Anlamadığım için ben de sordum. "Burada güvende olmak hakkında," diye cevap verdi. "Burası güvenli değil," diye fısıldadım.

"Neden olmasın?"

"Dışarıdayım," diye itiraf ederken buldum ağzımı, kendimi tutamadım ve sonra konuşmaya devam etti. "Sen... Ben dışarıdayım ve kendimi güvende hissetmiyorum."

"Bebeğim, orada değilsin." Kollarıyla beni bir kez daha sıktı. "Tam buradasın."

"Ne demek istediğimi biliyorsun," dedim sessizce. "Tekrar söylemeni istiyorum," dedi bana.

"Neden?" Sesimi yükselterek sordum.

"Ben de söyleyebileyim diye, Ace."

Vücudum kilitlendi ve ona baktım. "Sen -?" Nefes aldım.

"Evet," diye sözümü kesti. Oh.

Beni

m.

Tanr

ım.

Bedenimin kilidi açıldı ve onun içinde eridim. "Gerçekten mi?" Fısıldadım.

"Ah evet," diye fısıldadı, hareket etmeye başladı, beni de yanına alarak banyoya doğru yürüdü.

Gözlerim yaşlarla doldu.

Elleri tişörtümün içine girdi. "Tate -"

"Duş zamanı."

"Tate -"

Başka bir şey söylemedim çünkü beni öptü. Ben de onu

öptüm. Bir şekilde bizi soydu ve duşu soktu. Ben değildim

Ellerinin ve ağzının ne yaptığına çok dikkat etmiyordum çünkü soyunmamıza yardım ediyordum. Duşa girdiğimizde ikimizin de üzerinde sabun ve şampuan vardı ama buna da pek dikkat etmedim.

Ellerini arkama koyarak beni kaldırdığı, bacaklarımın kalçalarına dolandığı, beni fayanslı duvara bastırdığı ve üzerimize yağın suyla birlikte içeri girdiği sırada zihnim bedenime odaklandı.

Başımı fayanslara bastırdım, tüm uzuvlarımla sıkıca tutundum ve içime girip çıktı, nazikçe, yavaşça.

"Benimle çalış," dedi boynuma karşı. "Klitorisine dokun, bebeğim."

Ne istediye yaptım.

Harika. Çok zekice, diye inledim.

"İşte benim kızım," diye mırıldandı, başı yukarı kalktı, aleti içeri girip çıktı, ağzı benimkine değdi. "Benim için her şeyi yaparsın, değil mi Laurie?"

"Her şeyi yaparım," diye fısıldadım ve bu doğruydı. "Benim saçmalıklarına katlan."

"Evet," diye nefes aldım, parmağımı yuvarlayarak. "Çocuğuma iyi bak."

"Evet."

"Evime iyi bak." "Peki, Kaptan."

"Seni istediğim gibi yiyeceğim, istediğim gibi sikeceğim, tatlı, sert, pis."

"Evet."

"Benim için kirlenecek misin?" diye sordu.

Bina inşa ediliyordu ve ben ne söylediğime dikkat etmiyordum.

Bu yüzden söz verdim, "Her şeyi yaparım, Tate." Ama bu da yalan değildi.

Daha hızlı hareket etmeye, daha derine inmeye başladı. "O zaman benim için boşalacaksın Laurie." Haklıydı. Haklıydim.

"Evet," diye nefes aldım.

"Söyle," dedi, daha da hızlandı, vurmaya başladı. "Senin için geleceğim, bebeğim."

"Hayır, tatlım, söyle."

Gözlerim açıldı, doğrudan onunkilere baktım ve ne demek istediğini anladım.

"Seni seviyorum Tate," diye fısıldadım ağzına karşı.

Şimdi kesinlikle vuruyordu, elleri kalçalarımı itişlerini karşılamak için içeri çekiyordu ve daha da yükseldikçe sızlanmanın benden kaydığını duydum.

"Tekrar söyle," diye hırladı.

"Seni seviyorum," diye tekrarladım.

"Tekrar," dedi ama yapamadım. Oluyordu işte. "Bebeğim -" inledim.

"Söyle amına koyayım," diye emretti, şimdi daha sert vuruyordu, nefisti ve beni vurdu.

"Seni seviyorum," diye fısıldadım nefesim kesilerek ve o bunun ne anlama geldiğini biliyordu, bunu yeterince duymuştu ve ağzı benimkinin üzerinde açılarak çığlığımı aldı.

Dişleri alt dudağımı ısırduğunda hâlâ boşalıyordum, kalçaları içime girdi ve homurdandı, "Ben de seni seviyorum bebeğim. Tanrım," diye kırptı, itişlerinin arkasındaki güç daha da yükseliyordu. "Siktir, ama seni seviyorum."

Ağzı benimkinin üzerinde açıldı, dili içeri girdi ve sonra boğazımın derinliklerine doğru inledi, kalçaları sertçe çarptı, boşalırken beni fayansa çarptı.

İkimiz de aşağı inerken beni havada tuttu ama ağzı boynuma doğru inmek için benimkinden ayrıldı ve siki tekrar yavaşça içeri girip çıktı. İki kolumu da ona sıkıca sardım ve tutundum.

O beni seviyordu. Tatum Jackson, eski futbol yıldızı, eski polis ve şimdiki belalı ödül avcısı seksi adam beni seviyordu.

Beni seviyordu.

Gözlerimi kapattım ve gülümsedim.

"Güvende hissediyor musun bebeğim?" diye sordu boynuma.

"Evet, Kaptan," diye cevap verdim, tüm uzuvlarımla daha sıkı tutunarak.

İçeri girdi ve orada kaldı, gözlerimi açtım ve o da gözlerime bakabilmek için başını kaldırdı.

"Yani benim iyi kızım benim için kirlenecek mi?" diye sordu, dudaklarının ucu hafifçe yukarı kalkıktı.

Aptalca geri çekildim, çünkü duvara sıkıca yapışmıştım ve gidecek hiçbir yerim yoktu. O da bunu hissetti ve dudaklarını daha da yukarı kaldırarak içime doğru bastırdı.

Dudağımı ısırdım, bıraktım ve "Şey..." diye mırıldandım. "Merak etme Ace, seni kolayca alıştıracağım."

Daha önce yaptığımız şeyleri düşündüm. Hiçbiri tam olarak kirli değildi, ama birçoğu vahşi ve kontrolden çıkmıştı, bu yüzden kirli olmanın ne gerektireceğini merak ettim.

"Belki de pisliği açıklamalısın," diye önerdim. "Sana göstermek daha eğlenceli olur."

"Tate -"

Ağzını benimkine değdirerek konuşmamı engelledi.

Sonra "Bana güvenebilirsin Laurie" dedi. Sesi daha da kalınlaştı, hırıltısı sesini titretiyordu. "Yemin ederim bebeğim, güvenemeyeceğin bir zaman asla olmayacak. Öyle mi?"

Yüzüne baktım. Artık gülümsemiyordu, en ufak bir ima bile yoktu. Bu önemliydi. Ciddi biriydi.

"Evet," diye yumuşakça cevap verdim ve bu da bana hafif bir öpücük daha kazandırdı.

Kayarak çıktı ve beni ayaklarımın üzerine bıraktı. Sonra beni spreye doğru çevirdi, sırtım ona dönüktü, yüzü boynuma girdi ve kolları bana dolandı, biri güneye doğru gitti, parmakları beni temizlemek için nazikçe içeri girdi.

Dışarı çıktık, havlulandık ve ben losyon sürdüm çünkü Colorado'daydım ve ne kadar yorgun ve doygun olsam da losyon sürmeyi kaçırmamın imkanı yoktu. Tate ellerini saçlarında gezdirdi. Ben de benimkileri taradım. Lavaboda birlikte durarak dişlerimizi fırçaladık. Ben nemlendirirken Tate banyodan çıktı. Yatak odasına girdim, yatağın etrafından dolaba doğru yürüdüm. İç çamaşırlarımı ve raf

sütyenimi aldım.

havluyu üzerimden çekip aldım ve onunla yatakta buluştum.

"Islak uyuduğum için yarın saçlarım fare yuvasına dönecek," dedim anlamsızca çünkü duşta harika bir seks yaptıktan sonra belalı bir motorcuyla aşk yeminlerini paylaşıırken ne yaptınız?

Tate ışığı söndürdü ve sonra bana dönerek beni yüzüme doğru çekti.

"Neyse ki bu kolay bir çözüm Ace."

"Bu, sabah ilk iş bana bakamayacağın anlamına geliyor," dedim ve bir kahkaha patlatarak beni kollarının arasına çekti.

Göğsüne sokuldum, Tate başımın üstünü öptü. "Silinmiş, Ace," diye mırıldandı.

"Tamam," diye mırıldandım.

"Tatlı rüyalar bebeğim," diye fısıldadı.

"Sana da, Kaptan," diye fısıldadım.

Ve ilk kez, o gün ve o gece yaşananlardan ve üç kez diyet gazoz içtikten sonra bile, Tate'ten önce uyuyakalmıştım.

* * * * *

Sesi duyduğumda vücudum sarsıldı ve kendime geldim.

Gözlerim açıldı ve ay ışığında Tate'in sırtını gördüm. Ona sarılmıştım, kolum beline dolanmıştı.

Tate'le aynı anda ben de dirseğimin üzerine çıktım. İkimiz de omuzlarımızın üzerinden pencereye baktık.

Bir rap sesi daha duyuldu ve soluk parmak eklemlerini ve neredeyse ama tam olarak değil, geceyle birlikte solan koyu renk saçlarla çevrili hayalet gibi soluk yüzü görebildim.

Neeta.

İkimiz de omuzlarımızın üzerinden pencereye bakarak uzanırken Tate yavaşça fısıldadı: "Beni... beceriyor... sıçıyor... olmalısın," dedi.

"Sanırım perdelerimiz olduğuna göre," diye fısıldadım, "onları kullanmayı hatırlamak isteyebiliriz."

"Tate!" diye bağırdı ve gecenin bir yarısı güvertede dikilirken sesi erkeğimin adını haykırıyordu; ona inandığı için hayatını cehenneme çevirdikten sonra, onu kendine döndürmek istedi ve o buna izin vermedi; Jonas'a o şekilde dokunduktan sonra; Jonas'a hayatı boyunca ne fiziksel ne de duygusal olarak daha iyi dokunmadığını tahmin ettikten sonra; Sunny'nin hastanede, Shambles'ın darmadağın olduğu o geceden sonra; bizi birbirimize götüren son birkaç aylık inişli çıkışlı yoldan sonra - kendimi kaybettim.

Tate'in üzerine süründüm ve yataktan çıktım. Parmaklarının kalçalarımı tutmaya çalıştığını hissettim ama hareket halindeydim ve bir görevim vardı ve hemen kaydılar.

"Ace, bırak bununla ben ilgileneyim," dedi Tate ve hareket ettiğini duydum ama ben doğruca dolaba gittim, zihnim Brad'le, Neeta'yla, babamın kalp kriziyle, Tonia'nın ölümüyle, Bubba'nın balık tutmaya gitmesiyle çalkalanıyordu - odaklanmıştım. Bu odaklanma, bir şeyi daha kaldıramayacağım ve Tate'in daha fazlasını kaldırmasına kesinlikle izin vermeyeceğim gerçeğindeydi.

Ellerim karanlık dolaptaki giysilerimi aradı, bir çift şort hissettim ve onları sürükleyerek giydim, sonra düğmelerini ilikleyip fermuarlarını çekerek dolaptan çıktım.

"Kahretsin Lauren," diye kırıptı Tate, arkamda olduğunu duydum ama harekete geçmiştim, daha hızlı gidiyordum, koridorda hızla ilerliyordum.

Işığı açmak için sürgülü cam kapının önünde durdum ve Neeta'yı dışarıda, kapının yanında gördüm. Elim kapının kilidine gitti ve aşağı kaydırdım.

"Bırakın ben halledeyim, dedim." Tate hemen arkamdaydı.

Döndüm, omzum çıplak göğsüne değdi, zihnimin derinliklerinde kot pantolon giydiğini fark ettim ama niyetliydim ve hiçbir şey, büyük, kötü Tate bile beni durduramayacaktı.

"O kadından gelecek bir şeyle daha uğraşmayacaksın!" Oldukça yüksek sesle ilan ettim.

Geri döndüm ve kapıyı açtım.

"Bunu mu istiyorsun?" Ayağım güvertenin tahtasına değır değmez Neeta'ya seslendim. "Tamamdır!"

Vücutunun üst kısmı öne doğru sıralandı. "Hodri meydan, sürük," diye mırıldandı ve ona doğru ikinci adımımı atarken Tate'in açık eli göğsüme yerleşti ve diğır kolu yukarı çıkıp ilerleyen Neeta'ya çarptı.

Önce bir, sonra iki adım geriye düştü ve korkuluklara çarparak durdu. Bunu yaptığında sanki nerede olduğunu bilmiyormuş gibi şaşkınlıkla sağına soluna baktı.

Sustum ve bakakaldım.

Tate hareketsizliğimi fark etti, elini bıraktı ve Neeta'yı inceledi.

"Blitz mi yaptın?" diye sordu şaşkınlıkla ve başı geriye doğru eğildi ama bunu yapması uzun zaman aldı. Bunu yaptıktan sonra ona odaklanması daha da uzun sürdü.

Sonra da "Sana ne oldu?" diye sordu.

Tate'in başı dönüp arabaya baktı. Bakışlarının yönünü takip ettim ve Neeta'nın arabasının, üstü hala açık, farları hala yanıyor, sürücü kapısı açık, iç lambaları yanıyor, anahtarları kontakta bıraktığı için bip sesi çıkarıyordu. Ayrıca tamponu Tate'in yolunun karşıındaki bir ağaca değecek şekilde park etmişti.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım.

Oraya sarhoş gitmişti.

Gözlerim tekrar ona döndü ve ben daha konuşamadan Tate konuştu.

"Buraya sarhoş mu geldin?" diye sordu.

"Sana söyleyeceklerim var," diye cevap verdi.

"Buraya sarhoş mu geldin?" Tate tekrarladı, sesi hırıltıya dönüşmüştü.

"Jonas'ı bana ver," diye mırıldandı.

Tate'in tarafı kıza dönüktü ama yüzünü tamamen kıza döndü ve ondan öfke kıvılcımlarının parladığını hissettim.

"Bir an için başkasına zarar verebileceğini, kendine zarar verebileceğini unutalım. Jonas'ın bir arkadaşı olmadan ne yapacak?

Anne?" Tate sordu.

Elini havada salladı ve rahat bir tavırla, "Sakin ol, ben iyiyim," dedi.

"Sarhoşsun," diye karşılık verdi Tate.

Elini bıraktı, gözleri kısıldı, beceriksizce öne eğildi ve "Ben iyiyim" dedi.

Tate de öne doğru eğildi. "Ben de lanet bir soru sordum. Pek anne sayılmazsın ama yine de onun lanet olası annesisin. Seni kaybederse, annelikte ne kadar boktan olursan ol, bu onu damgalayacaktır. Siktir," diye tısladı. "Neeta, bunu herkesten daha iyi biliyorsun."

Geriye doğru çok fazla eğildi, tekrar korkuluklara çarptı ve "Siktir git!" diye bağırdı.

İşim bitmişti ve bu nedenle Tate'in yanında durmak için bir adım öne çıktım.

"Çok uzun zaman oldu," diye başladım. "Ace, izin ver de -"

Onun yerine ben konuştum. "Artık bu bahaneyi kullanamazsın. Annen gideli çok oldu, onu kaybetmeyi bu şekilde davranmak için kullanamazsın."

"Bu konuda ne biliyorsun?" diye alay etti.

"Hiçbir şey," diye cevap verdim. "Annem hâlâ hayatta, bu yüzden onun yanında büyüdüm ve bana nasıl iyi bir insan olunacağını öğretti. İzin ver de sana nasıl iyi bir insan olunacağını öğreteyim Neeta, insanların onun hakkında söylediklerinden anladığım kadarıyla annen sana ölmeden önce bir şeyler öğretmiş ama sen unutmuşsun."

"Annem hakkında konuşma!" diye bağırdı.

Onu görmezden geldim. "Acını kimseden çıkarma, özellikle de sevdiğin insanlardan. Bunu asla yapma. Asla."

"Defol git."

"Sen dünyayı kaybettin," diye karşılık verdim. "Hayal bile edemiyorum, etmek istemiyorum ve edeceğim günden korkuyorum. Ama o sana hediyelerle geldi ve sen her birini çarçur ettin."

"Beni bokla bıraktı," diye tısladı Neeta.

"Seni görünüşünle bıraktı, çok güzelsin. Sana iyi bir baba, nazik bir ağabey, iyi bir teyze bıraktı.

yukarı -"

"İyi Lauren," diye tekrar öne eğildi ve tükürdü. "Onları kazanabileceğini mi sanıyorsun? Hepsini benden alabileceğini mi? Arkadaşlarımı? Ailemi? Erkeğimi? Hayatta olmaz." Başını salladı, birden sarhoş gibi sırtmaya başladı. "Geri dönecekler. Her zaman geri gelirler."

"Bu sefer değil, Neet," dedi Tate ve başını çevirerek ona baktı.

"Evet," diye sırtmaya devam ediyordu, sarhoşluğu içinde kendinden emindi, "doğru."

"Laurie'ye aşığım," diye açıkladı Tate ve yüzündeki gülümseme kayboldu. Bunu yapması uzun zaman almış gibiydi, sanki anlamamıştı, bu kavramı aklına bir türlü yerleştiremiyordu. Gülümseme buharlaşırken yüzü gevşedi.

"Sen ne dersen de," diye fısıldadı.

"Arabası garajımda, kıyafetleri dolabımda ve orada kalacaklar. Jonas onu seviyor. Kendine çeki düzen vermezsen, seni kötü bir anı haline getiririm ve onun tanıdığı tek anne Laurie olur."

"Sen ne dersen de," diye tekrar fısıldadı.

Tate'in kolu omuzlarıma dolandı ve beni yanına çekti. Kolumu beline doladım, önümü onun tarafına çevirdim ve sonra diğer kolumu karnına doladım, onu yakın tuttum ama gevşek, doğal, rahat, tam olarak onun yanına nasıl uyuyorsam öyle.

Tate, "Onu beni manipüle etmek için bir araç olarak kullandın," dedi. "Bir süre bu bilgiyle savaştım, buna inanamadım, senin için bile. Ama bugün bunu kanıtladın. Kafanı kıcıktan çıkarmazsan onu kaybedeceksin."

Dinlemiyordu. Gözleri duruşumuza, yakınlığımıza takılmıştı, yavaşça kollarımı onun ortasından geçirip omuzlarıma doladı.

Sonra gözleri ona kaydı. "Onu seviyor musun?"

"Jonas'ın dışında, o başıma gelen en iyi şey."

Bu duyuru karşısında nefesimi tuttum, midem küçük bir takla attı, ama Neeta sanki kaçmaya doğru ilerliyormuş gibi korkuluk boyunca hafifçe yana kaydı.

"Hayır," diye nefes aldı.

"Ah evet," diye karşılık verdi.

"Sana Jonas'ı verdim," diye usulca hatırlattı ona.

"Evet, onu çocuk odasında ağlarken gördüğüm an sana teşekkür ederdim. O zamandan beri onu hayatı cehenneme çevirmek için kullandın, bu yüzden şimdi, içinde hiç iyilik olmadığını ve onun tamamen iyilikle ilgili olduğunu bildiğimden, tüm krediyi alıyorum."

"O bizim." Kolunu ona doğru uzattı. "Onu biz yarattık."

"Onu sen taşıdın ama Jonas'ın şansına, o sadece Brenda'yı, babamı ve beni düşünüyor ve senden en ufak bir iz bile almadı. O bunların hepsi ama ben onun içindeki iyiliği ortaya çıkardım. Sana katlanıyor, hepsi bu."

"Onu biz yaptık," diye tekrarladı, kolunu bıraktı ama Tate'e doğru eğildi.

"Senin için o bir orgazmın sonucuydu. Benim içinse dünyamı değiştirdi. Onu biz yarattık, evet, ama onu ben sahiplendim."

Gözlerini sıkıca kapattı ve açtığında taktiklerinin değiştiğini anladım.

"Bana gösterebilirsin -" diye yalvardı.

"Bunu yapmayı denedim Neet, ama hiç tutmadı." "Olabilirim -" diye devam etti.

"Senin de ne olabileceğini bulmaya çalıştım, kim olduğunu asla bırakmadın ve ben bununla hiçbir şey yapmak istemiyorum."

Gözleri bana kaydı, sonra tekrar Tate'e döndü. "Ama sen beni seviyorsun." "Seni hiç sevmedim, Neet. Sevdiğimi sanıyordum, şimdi ne olduğunu biliyorum. yapmadığımı biliyormuş gibi hissediyorum."

Yüzünü buruşturdu, gözleri tekrar kapandı, başı yana ve aşağı doğru hareket etti. Kendini tutmak istercesine bir elini korkuluklara doğru kaldırdı.

"Wood'u seni almaya çağırıyor, kışını istediği yere götürüyor ama buradan gidiyorsun ve geri gelmiyorsun."

Geri gelirsen polis çağırırım. Senin ayakların üzerindeyken bir daha bu güverteye adımımı atmam," diye sözünü bitirdi Tate ve bana baktı. "Bebeğim, arabasına git, anahtarlarını kontakta unutmuş. Al onları, tamam mı?"

Başımı salladım, gitmesine izin verdim ve uzaklaştım.

Neeta beni durdurmak için kılını bile kıpırdatmadı. Arabasına vardığımda, anahtarı kontaktan çıkardığımda, farları nasıl kapatacağımı bulduğumda, kapıyı kapattığımda ve güverteye döndüğümde, Tate oradaydı, telefonu kulağındaydı. Neeta şimdi güvertede oturuyordu, dizlerini göğsüne çekmiş, kollarını birbirine dolamıştı, acınacak haldeydi ama onu incelerken en ufak bir merhamet belirtisi bile göremiyordum.

"Wood?" Tate telefona cevap verdi. "Üzgünüm dostum ama Neeta benim evimde. Kafayı bulmuş ve arabasını buraya kadar sürmüştü. Gitmesini istiyorum. Ya sen onu alırsın ya da ben karakolu ararım. Geliyor musun?" Durakladı ve anahtarlar için elini bana uzattı. "Tamam." dediğinde anahtarları eline bıraktım. Sonra görüşürüz." Telefonunu kapattı, kolu tekrar bana dolandı, önümü onun yanına getirdi ama gözleri Neeta'ya kaydı. "Wood senin işlerini halletmek için burada olacak... yine."

"Hiçbir şeyim yok," dedi dizlerine, sallanmaya başlamıştı.

Onun için üzölmek istedim, hatta bunu telafi etmeye çalıştım ama o gün, önceki gece yaptıklarından ve Tate'le birlikte güvertede karanlıkta durup yine onunla uğraşmamızdan sonra yapamadım.

Bu yüzden ona "Çünkü hepsini çöpe attın" dedim.

"Hiçbir şeyim yok" diye tekrarlarken başını kaldırıp bana bakmadı bile.

Ben de tekrarlamak için ağzımı açtım ama Tate'in kolu beni sıktı.

"Wood'un buraya gelmesi biraz zaman alacak Ace ve bunu daha önce de gördüm. Kendini onun üzölmesini izleme zahmetinden kurtar. Sen yatağına git. Wood geldikten sonra geleceğim."

Başımı kaldırıp ona baktım, kollarım ona daha sıkı sarılıyordu.

"Seninle kalacağım," dedim.

"Ace, orada oturacak, sızlanacak ve hayatı berbat hale getirmek için bir şeyler yapmak yerine kendini hayatın berbat olduğuna ikna edecek. İnan bana, hiç ilginç değil."

"Seninle kalacağım," diye
tekrarladım. "Bebeğim -"

"Kaptan," diye sözünü kestim ve sonra bana kullandığı kelimeleri kullandım. "Kapa çeneni."

Ağzı seğırdi, sonra kolu beni daha da yaklaştırdı, başını eğdi ve beni hafifçe öptü.

"Bakınız sen Geliyorum. içine senin iç
motorcu bebeğim," diye mırıldandı.

Ona gülümsedim. "Evet, şey... Öğreniyorum."

"O zaman sıçtım," diye mırıldandı alaycı bir
şekilde.

"Mm. Belki yarın," diye mırıldandım ve o da kıkırdadı.

"Senden istediğim de buydu," diye fısıldadı Neeta ve hem
Tate hem de ben ona baktık. "Tek istediğim buydu.
senden. Neden bana karşı böyle olamadın?"

"Kaçırdın, Neet. Beni yönlendirmek için sikime yapışmaya
çok odaklandın, kaçırdın."

"Sen bana hiç vermedin. Her zaman Tate ve Neet'ti, vahşi
olanlar," diye yanıtladı. "Senin böyle istediğini sanıyordum."

"Dediğim gibi, dikkatini vermiyordun," diye karşılık verdi
Tate.

Gözleri ona kilitlendi, sonra başını çevirdi, yanağını dizine
bastırdı ve sallanmaya devam etti.

Tate ve ben sessiz bir şekilde birbirimize sarıldık. Wood
geldi ve tökezleyen kız kardeşini kamyonetine götürdü.
Tate'in ona verdiği arabanın anahtarlarını almak için geri
geldi.

İkimizin de çenesini kaldırdı, belli ki gecenin bir yarısı
Neeta'yı almaktan biraz daha fazla rahatsız olmuştu ve
sosyalleşme havasında değildi.

Tate ona seslendiğinde uzaklaşıyordu.

"Wood."

Wood geri döndü.

"Uzun zaman önce bırakmalıydım ama bırakmadım," diye
başladı Tate ve ben nefesimi tuttum çünkü nerede olduğunu

biliyordum

Bunu yaptığı için mutluydum ama şimdi yaptığına inanamıyordum. "Birini suçlamam gerekiyordu çünkü babam beni öyle bırakıp gittiği için kendimi suçlayamazdım. Bu pisliği senin üstüne yıktım. Yaptığım çok aptalca bir şeydi."

Wood Tate'e baktı ve tek kelime etmedi.

Tate'e daha sıkı sarıldım ve Tate konuşmaya devam etti.

"Babam senin boktan biri olduğunu düşünüyordu. Seni suçlamazdı ve benim suçladığımı bilseydi çok kızardı."

Wood tek kelime etmeden gözlerini kaçırdı ve arkasını dönmeye başladı.

"Wood," diye seslendi Tate ve Wood hareket etmeyi bıraktı, tereddüt etti ve geri döndü. "Bugünkü yardımın için teşekkürler, dostum."

Wood ona baktı, gözleri bana kaydı ve sonra tekrar Tate'e döndü.

"Mucize yaratan biri mi?" diye sordu ve soruyu anlamadığım için gözümü kırptım.

"Evet," diye cevap verdi Tate hemen, açıkça anlamıştı.

Wood bir süre sessiz kaldıktan sonra, "Belki beni mangala davet etmeden önce birkaç hafta beklersiniz," diye öneride bulundu.

"Bunu yapabiliriz," diye yanıtladı Tate ve gözlerim Wood'un üzerindeydi ama Tate'in sesinden gülümsediğini anlayabiliyordum.

"Doğru," diye mırıldandı Wood ve tekrar döndü ama Tate konuşunca yine durdu.

"Jonas burada olacak. Barbekümüz var -"

Wood yürümeye başladı ama omzunun üzerinden baktı. "O zaman burada olacağım." Tekrar öne doğru döndü ve sessizce, "Sadece Jonas için değil," dediğini duydum.

"Laurie?" Tate arkasından seslendi, bu Tate'in bana değil Wood'a sorduğu bir soruydu.

"Harika bacakları var dostum," diye karşılık verdi Wood. "Sırtıma dolanmamış olmaları, onları olabildiğince yakından takdir edemeyeceğim anlamına gelmiyor."

Tate kıkırdadı. Wood merdivenlerden koşarak indi ve kamyonetine bindi. Kafam hâlâ karışık.

Wood'un dönüşünü ve arabadan inişini izledik. Fren lambaları normale dönüp dönüş yoluna girdiğinde Tate'e baktım.

"Bu da neydi şimdi?"

Tate beni kapıya doğru çevirdi. "Bunun için endişelenme."

"Wood'la işler yolunda mı?" Kapıyı açarken sordum.

"Evet," diye cevap verdi.

"Bu muydu yani? Yıllarca süren küslük ve siz ikiniz bacaklarım hakkında konuşuyorsunuz -?"

Beni kapıdan geçirdi, kapıyı kapattı, kilitledi ve dış ışıkları söndürdü.

"Bu bir erkek meselesi," dedi.

"Bu çılgınca bir şey," diye mırıldandım.

Bizi koridora doğru yönlendirdi. "Sırtıma dolanmış bacaklarından bahsetmişken..."

"Değildik."

Koridorun ağzına geldiğimizde başını eğip karanlıkta bana baktığını gördüm.

"Şimdi öyleyiz."

"Tate, gecenin bir yarısı. Bir dram daha atlattık."

"Hızlı gideceğim," diye bana güvence verdi. "Doğru," diye mırıldandım.

"Bebeğim, güven bana, hızlı gidebilirim."

"Hızlı gidebilirim. Ben hızlı gidene kadar acele etme."

Yatağın ayak ucundaydık ve beni durdurdu, beni kendisine çevirdi ve elleri kalçalarımın yerleşti.

"Tamam bebeğim, seni hızlıca tanıştırayım," diye davet etti. Gözlerimi devirdim.

Beni öpmediği ağzı benimkine yaklaştı ve "Ve kirli" diye mırıldandı.

Kalbim küt küt atmaya başladı, elleri kalçalarımı kavradı ve Jonas'ı fırlattığı gibi beni de yatağa fırlattı.

havuzdaki hava ile aynıdır, ancak mesafe veya yükseklik hariç.

Ben zıpladım, o üstüme çıktı ve sonra bana gerçekten de hızlı olduğunu gösterdi.

Ve bunu kirli yaptı.

Ve o kadar harikaydı ki, keşke yavaş gitseydi dedim.

Yirmi İkinci Bölüm

İşim Bitmişti

Kafam karışmış bir şekilde uyandım. Sabah olmalıydı ama oda çok karanlıktı ve ne ben Tate'e sarılmıştım ne de o bana sarılmıştı.

Bir dirseğimin üzerinde doğruldum ve yatakta yalnız olduğumu ve koyu renk kot perdelerin kapalı olduğunu fark ettim. Perdeler kapalıyken odada hiç bulunmamıştım ama çekildiklerinde nasıl olacağını tahmin etmekte haklıydım, oda neredeyse zifiri karanlıktı.

Yorganı arkaya attım, evin ön tarafına bakan pencerelere doğru yürüdüm ve Tate'in güvertede kahve içip içmediğini görmek için sağ tarafa bakarak bir tarafı geri çektim.

Sandalyeler boştu.

Perdelerin diğer tarafını açıp güneşin içeri girmesini sağladıktan sonra yatağa döndüm ve Tate'in komodininin üzerindeki notu gördüm. Ona doğru yürüdüm, aldım ve okudum.

Ace,

Bub'ı alıyorum.

Tüm söylediği buydu ama yine de her şeyi söylüyordu.

Notu bırakıp banyoya girdim, aynaya baktım ve işte o zaman saçlarımı gördüm. Birkaç saniye boyunca donmuş bir dehşetle kendime baktım, beni normal saçlarımın üç katı hacmindeki vahşi, fare yuvası saçlarımla görenleri düşündüm. Sonra kendime içsel ve dışsal bir yaltaklanma izni verdim.

Beni böyle gören insanlar, ölene kadar beni böyle görmesini asla istemeyeceğim üç kişiydi. Sonra, bunu değiştirmenin bir yolunu bulmak için zamanda geriye gidemeyeceğimi düşünerek, dehşet içinde kendime bakmayı bıraktım ve sabah rutinimi yaptım, saçlarımı ıslatmayı ekledim ve Dominic'in yüzdüğümü söyledikten sonra bana sattığı saç kremini bulmak için şişelerimi ve kavanozlarımı karıştırdım.

Buldum, biraz saçıma sürdüm, banyodan çıktım, yatağı topladım ve dolaba girdim. Orada, yerde açık duran bavullarıma bakıyordum; giysilerimin bir kısmı katlanmış ve düzenli, bir kısmı patlamış ve dağınıktı.

"Arabası garajımda, kıyafetleri dolabımda ve orada kalacaklar."

Tate'in dün gece Neeta'ya söylediği sözler aklımdan geçti ve bunun benim taşınmamı istediği anlamına gelip gelmediğini merak ettim. Daha fazla oda boyamamı isteyip istemediğini. Eğer bu bana bahçesini otlardan temizlemem ve onu kanepede alışverişine götürmem için izin veriyorsa.

Dudağımı ısırdım ve bavullara baktım, kararsızdım.

Bavulları açtığımda henüz buna hazır olmasaydı, kendimi aptal gibi hissederdim.

Eşyalarımı boşaltmak istedim çünkü onu seviyordum, o da beni sevdiğini söyledi, oğlunu ve evini seviyordum ve kıyafetlerimin dolabında, arabamın garajında kalmasını istiyordum.

Ama bana sormadı.

Dudağımı daha sert ısırdım. Sonra Tate ve Jonas'ın eve geliş seslerini duydum.

Bir kot şort, iç çamaşırlarıma uygun bir sütyen ve elime geçen ilk tişörtü kaptım. Sütyen ve şortu giymiştim ve Tate'in kapıyı kapattığını duyduğumda tişörtü başıma geçiriyordum.

Tişörtü çekip indirdim ve kapıya döndüm. Kapıda duruyor ve bavullarıma bakıyordu.

Yine dudağımı ısırdım, bavullarıma bakarken onun düşüncelerinin de benimkilere benzeyip benzemediğini ya da (umarım benzemiyorlardır) çok farklı olup olmadıklarını merak ediyordum.

Sonra dedim ki, "Jonas'ı almaya bensiz gitmişsin."
Gözleri benimkilere kaydı. "Sana da günaydın
bebeğim."

"Um..." Mırıldandım ve saçlarımın bir kısmını kulağımın
arkasına sıkıştırdım. "Günaydın."

Gözleri elimi takip etti, sonra başımda dolaştı ve tekrar
benimkine geldi. "Saçlarını terbiye etmişsin."

Saçıma yorum yapardı.

"Uh... evet," diye mırıldandım, kendimi mahcup ve hatta
utangaç hissettiğimi fark ederek. Neden, hiçbir fikrim yoktu,
sadece öyleydim.

"Neden?" diye sordu.

"Neden?" Tekrarladım.

"Evet, Ace," dedi dolaba girerken. "Neden?"

Yaklaştığında, ona bakmak için başımı geriye doğru
eğdim. "Bir fare yuvasıydı."

Elini kaldırdı, parmakları başımın yan tarafındaki ıslanmış
saçlarımın arasından geçti ve omzumun üzerinden aşağıya
doğru çekti. O izlerken parmaklarının uçları göğsümdeki
saçlarımın uçlarıyla oynadı, sonra bakışları yüzüme geldi.

"O sendin," dedi. "Ben
mi?" diye sordum.

Yaklaştı. "Evet, bebeğim, sen." Parmakları saçlarımdan
ayrıldı, böylece eli başımın boynumla birleştiği yere gidebildi
ve başparmağını çenemin alt tarafına dayayarak başımı
daha da geriye eğdi, bunu yaparken diğer eli belimde durdu.
"Vahşi," dedi usulca. "Ateşli. Hoşuma gitti."

"Fare yuvasındaki saçımı mı beğendin?" Bunu
inanamıyormuş gibi sordum çünkü inanamıyordum.
Normalde çok fazla saçım vardı, çok fazla ürünle, rulo fırça
ve endüstriyel güçte saç kurutma makinesi kullanarak
evcilleştirmek yeterince zordu. Evcilleştirilmediğinde, o
kadar çoktu ki, başka bir kelime bulamıyorum, devasaydı.

Başparmağı çenem boyunca kaydı ve dokunuşu,
vücudundan gelen sıcaklık, yakınlığı ve gözlerindeki bakış
meme uçlarımın karıncalanmasına neden oldu.

"Çılgınlığı sevdim," dedi.

"Oh," diye cevap verdim çünkü buna verilecek başka bir cevap yoktu ve saçlarımın dağınık olmasından hoşlanması hoşuma gitmişti. Bununla birlikte, benimle ilgili herhangi bir şeyi beğenmesi de hoşuma gitmişti.

Sırıttı.

Yaklaşmaya başlayan ağzına baktım. "Jonas burada mı?" Dudaklarına karşı sordum.

"Günaydın öpücüğü ver bana," dedi benim sorumu duyma z d a n gelerek.

"Tate."

Her iki eli de sıkılaştı. "Bebeğim."

Pes ettim, ellerimi karın kaslarına koydum ve ağzımı onunkine bastırdım.

Sonra geri çekildim ve "Jonas burada mı?" diye tekrarladım.

Tate'in eli geriye kayarak boynuma dolandı. "O burada, hâlâ yarı uykulu, bu da dolapta sevişmek için on dakikamız olduğu anlamına geliyor. Dediğim gibi, günaydın öpücüğü ver bana."

"Az önce yaptım," diye hatırlattım ona.

"Beni seviyor musun?" diye sordu aniden ve onun sorusuyla midem altüst oldu.

Kendimden emin bir şekilde ona baktım ve tekrar utandım.

Sonra, ben söylemeden, ağzım "Evet" diye fısıldadı.

"O zaman bana günaydın öpücüğü ver, Ace," dedi yumuşak ama kararlı bir sesle.

"Pekâlâ," diye homurdandım çünkü hem patronluk taslıyordu hem de bu duyguya karşılık vermiyordu.

Ellerim belinin yanlarına kıvrıldı, parmak uçlarımda yükseldim ve dudaklarımı dudaklarına bastırdım, bu sefer daha sert, ağzım onunkinin altında açıldı. Eli sırtımın alt kısmına doğru kayarak bastırdı, diğer elinin parmakları saçlarımın arasına girdi ve dili ağzımın içinde kayarken başı eğildi.

Onun tadına bakınca içine eridim, kollarım ona dolandı ve günaydın öpücüğü verdik.

Ağız benimkinden ayrıldığında, "İşte bu günaydın" diye mırıldandı.

Bu konuda yanılmadı.

"Jonas'ı almaya bensiz gittin," diyerek bizi tam bir döngüye soktum. "Yeterince uyumuyorsun bebeğim," diye cevap verdi. "Sen

Dışarıda, gerçekten uyuyabildiğin zaman uyumaya ihtiyacın var, bu yüzden uyumana izin verdim. Yirmi dakikalığına gitmiştim."

Bu güzeldi. Tate iyi davrandığında hoşuma gidiyordu. Tate'i her zaman severdim, hatta bir pislik olduğunda bile, bu beni biraz delirtiyordu, ama Tate'ti ve itiraf etmeliydim ki, Tate'in her şeyini severdim, bir pislik olduğunda bile. Ama en çok kibar olduğu zamanları seviyordum. O yüzden, iyi davrandığı için ona daha da sokuldum.

"O iyi mi?" Yumuşakça sordum.

"Söylemeye gerek yok. O bir zombi," diye yanıtladı Tate. "Kendine geldiğinde daha fazlasını öğreneceğiz."

Omzunun üzerinden kapıya doğru baktım. "Kahveye ihtiyacım var tatlım ve Jonas'a Fransız tostı yapmam gerekiyor."

"Ace," diye seslendi Tate ve gözlerim onun omzumun üzerinden aşağıya, bavullarıma doğru baktığını görmek için geri döndü.

Birkaç saniye konuşmayınca ben de "Tate, ne?" diye sordum.

Bana baktı ve "Yok bir şey" diye mırıldandı, beni bıraktı ve yanıma geçti. "Kahve," diye bitirdi.

Başımı salladım ve odadan çıkıp koridora doğru yürüdük ve Jonas'ı adadaki bir taburede, dirseğine yaslanmış, başı elinde, önünde yerde oturup ona bakan Buster'a boş gözlerle bakarken gördüm.

Yemek alanına geldiğimde "Hey Jonas," diye seslendim.

Başını elinden kaldırmadı ama beni görebilmek için vücudu yer değiştirdi.

Gözlerini kırptırdı ve "Hey" diye mırıldandı.

Cezveye gittim ve Tate'in çoktan kahve yaptığını gördüm, ben de cezvenin üzerindeki dolaptan bir fincan aldım.

"Kahve ister misin, tatlım?" Tate'e sordum ve ona

döndüğümde kalçalarını tezgâha dayamış, gözlerini Jonas'a dikmiş olduğunu gördüm.

telefonunu kulağına götürdü. Bana baktı ve başını salladı.

Jonas'a "Bugün yumurtalı ekmek mi yoksa krep mi?" diye sorarken kahveyi hazırladım.

"Fransız tostı," diye mırıldandı yine, şimdi Tate'in ayak bileklerine sürtünen Buster'a bakarak.

"Doğru," diye cevap verdim, sırtıarak çünkü Jonas uyuklu olduğunda ç o k sevimli oluyordu.

Kupasını almak için Tate'e doğru yürüdüm.

Tate'in "Bubba," dediğini duydum ve yüzüne baktığımda telefonuyla konuştuğunu gördüm. "Bu seni beşinci arayışım. Altıncısı geliyor, sorunlarımız var."

Telefonunu kulağından çekip kapattı, tezgâhın üzerine bıraktı ve kupayı benden aldı.

"Cevap yok mu?" Ben sordum.

"Hayır," diye cevap verdi ve gözlerimiz kilitlendi.

Mutlu görünmüyordu. Burnumu kıstım. Burnuma baktı, yüzündeki mutsuzluk kayboldu, dudaklarının uçları yukarı kalktı, sonra başını bir kez salladı ve bir yudum almak için kupasını kaldırdı. Süt ve yumurta almak için buzdolabına gittim.

Jonas konuştuğunda kahvemde süt vardı, bir yudum almıştım ve bir kâse çıkarmıştım, yanında ekmek vardı ve kâseye yumurta kırıyordum.

"Kahvaltıdan sonra hastaneye gidebilir miyiz?"

Adada çalışıyordum ve Jonas'a bakmak için görevimden başımı kaldırdım. Hâlâ adaya doğru eğilmişti ama şimdi babasına bakıyordu.

"Evet, Bub," diye yanıtladı Tate. "Ama uzun sürmez. Shambles'ın boşluğa ihtiyacı var."

Jonas "Tamam," diye cevap verdi ve devam etti. "Hastaneden sonra havuza geri dönebilir miyiz?"

"Belki," dedi Tate. "Göreceğiz."

Bunun hayır anlamına geldiğini anladım çünkü annem ya da babam bunu söylediğinde hayır anlamına geliyordu. Jonas'ın kamburundan doğrulmasının nedeninin de bu olduğunu anladım, çünkü havuza gitmek için savaşılmaya hazırlanıyordu.

Yumurta kabuklarını çöp kutusuna götürdüm, içine attım, ellerimi duruladım, kuruladım ve satın aldığım baharatları ve pişirme malzemelerini saklamaya başladığım dolaba gittim. Tate'in dolaplarında fazla bir şey yoktu ve bu nedenle yemek malzemelerimi nereye koyacağım konusunda bolca seçeneğim vardı.

Bu süre zarfında, Jonas'ın babasını havuza gitmeye ikna etmesiyle dolmayan şaşırtıcı bir sessizlik vardı.

Bu sessizlik Tate oğluna "Meyve suyu ister misin, Bub?" diye sorana kadar sürdü.

"Annemin arabası neden dışarıda?" Jonas sordu ve ben durdum, parmaklarım küçük, kahverengi vanilya şişesinin etrafındaydı ve yavaşça arkamı döndüm, hareket ederken dolabı kapattım.

Jonas'ın sırtının dik olduğunu, iki elinin de adanın tepesine dayandığını ve gözlerinin Tate'e yapıştığını gördüm. Artık hiç uykulu görünmüyordu ve bu onun için garip bir pozisyondu, bu yüzden bir şeylerin olmak üzere olduğunu biliyordum. Baba ve oğul arasında bir şey. Bunu konuşabilmeleri için milf kız arkadaşının uzak durması gereken bir şey.

Vanilyayı kaseinin yanına koydum, "Ben sadece-" diye mırıldandım. Jonas benim üzerimden konuştu. "Dün gece geldi mi?" "Bub, kahvaltı edeceğiz ve -"

Jonas Tate'le konuştu. "Buraya geldi, neden arabasını bıraktı?"

"Kahvaltıdan sonra," diye belirtti Tate.

"Parçalanmış mıydı?" Jonas devam etti.

Yumuşak bir nefes aldım. Tate oğluna baktı. Sonra

Tate sordu, "O çok ezildi mi, Jonas?"

Jonas gözlerini babasından ayırmıyordu ama ellerini tezgâha bastırıyor gibi görünüyordu. Vücudu gözle görülür şekilde gergindi ve boğazı çalışıyordu. Zihni de çalışıyordu, bunu gözlerinin arkasındaki hareketlilikten anlayabiliyordum ve korkmuştu.

Sonra sessizce, "Her zaman" dedi.

Tate sessizdi. Ben de öyle, gerçi odadaki herkesin kalbimin atışlarını duyabildiğini fark ettim. Buster bile hareket etmeyi bırakmış, Tate'in ayaklarının dibinde durmuş, güzel yüzü Jonas'a bakıyordu.

Jonas gözlerini babasından ayırmıyordu ve ellerini tezgâha dayamıştı, sanki her an kalkıp kaçmaya hazırlanıyormuş gibi.

"Böyle mi sürüyor?" Tate usulca sordu.

Jonas da aynı yumuşaklıkla, "Evet," diye cevap verdi.

"Bu haldeyken hiç onunla arabaya bindin mi?" Tate devam etti.

Jonas duyulabilir bir nefes aldı, yavaşça verdi ve sonra yutkundu.

"Evet," diye fısıldadı Jonas ve Tate'in karanlık enerjisi anında evi istila etti, o kadar büyüktü ki evi doldurdu ve sakinlerine saldırdı.

Tate'e doğru yaklaştım ve nazikçe, "Tate, tatlım -" dedim.

Jonas, "O da benimle dalga geçiyor," diye açıkladı, kelimeler aceleyle söylenmişti, bedenim hareketsiz kaldı ve gözlerim ona kaydı, hâlâ babasına baktığını gördüm ama artık korkmuyordu.

Hayır, düpedüz korkmuş görünüyordu.

Tate yavaş, alçak sesle ve tehlikeli bir şekilde, "Seni sarsıyor," diye tekrarlardı.

"Dün ilk değildi," Jonas hâlâ hızlı hızlı konuşuyordu. "En kötüsü bile değildi."

Olamaz.

Hayır, hayır, hayır.

Böyle bir şey olmamıştı. Jonas'ın başına böyle bir şey gelmedi. Olmadı.

Babasına bakarken ona baktım, beyninden korkmuş görünüyordu, babasını tanıyordu, bu bilgiyi vermenin ne anlama geleceğini biliyordu, yalan söylemeyeceğini biliyordu ve öyle olduğunu biliyordum. Olan oldu. Haklıydım, Neeta oğluna karşı nazik değildi.

Hangisine gideceğimi bilemeden, kararsız bir şekilde durdum. Tate gözle görülür bir şekilde öfkeyle mücadele ediyordu, Jonas da aynı şekilde korkuyla.

"Burada yaşamak istiyorum," diye fısıldadı Jonas, sesi tıkanmış gibiydi, gözleri yaşlarla dolmuştu. "Laurie sana söyledi mi?"

Tate cevap vermedi ve oğlunun konuştuğunu duyduğundan emin değildim. Oğlunun, annesinin sarhoş bir halde arabaya bindiğini ve onu oradan oraya sürüklediğini anlattığını duyarken zamanın içinde sıkışıp kalmıştı. Jonas iterek taburenin üzerine çömeldi, elleri hâlâ adadaydı, ayakları taburenin kenarındaydı, Panik, korkusunu bastırıyordu.

"Burada yaşamak istiyorum," diye tekrarladı.

Tate oğluna kaşlarını çatarak baktı, hareketsizdi ama yine de bir şekilde aşırı tetikteydi ve bunu o kadar uzun süre yaptı ki, onun cevap vermesini bekledi, kelimelerin çıkmasını dinledi ve bunu o kadar yoğun bir şekilde yaptı ki, bayılacak gibi oldum.

"Zaten biliyorsun," diye karşılık verdi Tate sonunda, sesi çileden çıkmış bir hırıltıya dönüşmüştü, sonra telefonunu tezgâhtan aldı, botunu açtı ve koridordan garaja doğru ilerledi.

Jonas'a baktığımda yüzünün bembeyaz kesildiğini gördüm ve bir damla gözyaşının yanağından aşağı süzülüşünü izledim.

O tek gözyaşını görünce aklıma üç kelime geldi.

Bu.

Sikişmek.

Orospu!

"Baba!" Jonas tabureden inerek bağırdı ve zihnim o ana doğru sarsıldı.

"Burada kal," diye emrettim. "Ama -"

"İşte!" Bunu istemeden sert bir şekilde söyledim, sadece başını sallamasını bekledim, ona güven verici bir gülümseme olduğunu umduğum bir şey verdim ve sonra Tate'in peşinden koştum.

Onu garajın yanında yakaladım, çoktan motoruna binmişti ve hareketlerinden motorun kükremek üzere olduğunu anladım, havalanacaktı ve Neeta hak ettiğini alacaktı.

Bunu hak etmiş olsa bile, bunun olmasına izin

veremezdim. "Tate!" Bağırdım.
Beni görmezden geldi.

"Tate!" Bağırdım, ona ulaştım, ellerim vücuduna gitti, biri sırtına, biri göğsüne.

"Geri çekil," diye homurdandı. "İçeri gel," diye ısrar ettim.

Gözleri bana dikildi ve gözlerinde gördüğüm öfke karşısında dönüp kaçmamak için kendimi zor tuttum.

"Geri çekil, Ace." "İçeri gel, bebeğim." "Geri çekil!" diye kükredi.

Onun öfkesi karşısında bu cesareti nasıl bulduğumu bilmiyordum ama cesaretimi topladım ve yaklaştım.

"Yapmayın Kaptan," diye yalvardım. "Size söylediğine pişman etmeyin onu."

"Geri çekilin," diye tekrarladı. "Kilitle, Tate."

"Lauren, bir daha söylemeyeceğim."

"Lütfen, lütfen." Olabildiğince yaklaştım, ellerim sakallı yanaklarına gitti ve yüzüm onunkine girdi, böylece görebildiği tek şey bendim. "Kızgın olduğunu biliyorum. Buna hakkın var. Eğer bunu çözmek istiyorsan, o zaman bir pislik ol. Bana kötü bir şey söyle. Ama Jonas'ı sana söylediğine pişman etme."

"Lauren -"

"Burayı benim için güvenli hale getirdiniz. On yılımı güvensiz bir yerde geçirdim. Jonas da öyle. Burayı onun için de güvenli hale getir bebeğim. Lütfen."

Gözleri kapandı ve başını ellerimden çekip aldı.

Alnım başının yan tarafına yaslanacak şekilde boynumu büktüm ve kulağına fısıldadım, "Lütfen, Tate. Bunu yapabilirsin, yapabileceğini biliyorum. Bunu benim için yaptın. Lütfen."

Konuşmadı ve ben de ellerimi boynuna dolayarak alnımı ona bastırdım.

Sonunda homurdandı, "Onu öldürebilirdi."

"Öldürmedi," diye fısıldadım.

"Ona zarar verdi."

Gözyaşlarım burnumu yaktı ama yapacak çok şeyim vardı. Onu bisikletten indirmeliydim, Jonas'a geri dönmeliydim ve onu Jonas'a geri götürmeliydim. Onları tutacak gücüm yoktu, bu yüzden gözyaşlarımın akmasına izin verdim.

Yüzümden aşağı kaydıklarını hissettiğimde, "Evet" dediğimde sesim kısıldı.

"Bub," diye fısıldadı, sesi sertti. Ellerim sıkıştı. "Evet."

"Oğlum."

"Tate, lütfen içeri gel."

Sessizleşti, sonra boynu zorlamadan hareket etti ve gövdesi bana doğru dönerken ben de yukarı kalktım. Ellerimi omuzlarına koydum ve ona baktım.

"Bunu nasıl düzeltebilirim?" diye sordu, güzel gözleri kasvetliydi ve erkeğimi bu hale getirdiği için Neeta'dan ölene kadar nefret edeceğime yemin ettim.

Hıçkırıktan kaynaklanan bir hıçkırığı yuttum ve başımı salladım. "Bilmiyorum. Sadece yapacağını biliyorum."

Başını sallama sırası ondaydı. "Buna inanıyor musun?" "Her şeyi yapabileceğine inanıyorum."

Bunu söylediğim anda yüzü değişti ve yemin ederim tıpkı iki gece önceki oğluna benzedi. Şaşkın bir hayretle bana baktı.

"Tanrım, gerçekten böyle mi düşünüyorsun?" diye fısıldadı, gözleri yüzümü inceliyordu.

"Hayır," diye cevap verdim ve parmaklarımla onu sıktım. "Bunu biliyorum."

"Baba." Duyduk ve ikimiz de döndük, Tate yan garaj kapısının hemen dışında duran Jonas'a bakmak için daha da döndü. Jonas gözyaşlarını silmek için bir elini sarsakça yanağına götürdü ve elinin titrediğini gördüm. "Baba," diye tekrarladı ne diyeceğini bilemiyormuş gibi.

"Dün gece büyükbabanda duş aldın mı?" Tate alçak ve eşit bir sesle sordu.

Jonas gözlerini kırptırdı, Tate'in normal, gündelik bir soruyu eşit bir tonda dile getirmesine açıkça şaşırmıştı. Dönüp ona baktım

Tate ve onun bisikletten inmeye başladığını gördüm.

Ve onu izlerken bunu başardığını biliyordum. Öfkesini kontrol altına almıştı. Buna neden olan şeye rağmen onu kontrol etmenin bir yolunu bulmuştu ve hatta buna sahip olmakta haklıydı.

Haklıydım. Her şeyi yapabiliirdi.

Yolundan çekildim ve Tate yanımda hareket etmeyi bırakırken Jonas cevap verdi.

"Evet."

Jonas'a dönüp baktım ve Tate'in nazikçe, "O zaman Laurie kahvaltayı hazırlarken git üstünü değiştir, Bub," dediğini duydum.

Jonas tekrar yutkundu ama başka bir şey yapmadı.

Sonra sordu, "Kızdın mı?"

Tate hemen "Evet," diye cevap verdi. "Annemde mi?" Jonas devam etti.

"Evet," diye tekrarladı Tate.

"O -" Jonas başladı, onu savunacağını biliyordum, Tate'i tekrar kızdırırsa müdahale etmek için konuşmak üzere ağzımı açtım ama Tate benden önce davrandı.

"O Neeta, Jonas. Onun ne olduğunu biliyorum. Git üstünü değiştir." Jonas sessizce, "O böyle biri," dedi.

"Evet," diye yanıtladı Tate. "Kıyafetlerini değiştir, Bub."

"Elinde değil, böyle biri işte." Jonas devam etti.

Tate oğluna doğru yürüdü, ben kendimi tuttum ve Jonas'ın desteklenmesini izledim.

Tate elini oğlunun omzuna koydu.

"Biliyorum. Onun böyle olduğunu biliyorum. Bunu doğru yapma. Bu doğru değil Jonas. Artık tek söyleyebileceğim, bitti. Öyle mi?"

Jonas, babasına bakmak için başını geriye doğru eğerek başını salladı.

Sonra fısıldadı, "Bensiz yalnız kalacak." Verdiği kararlarla mücadele ediyordu.

Gözlerimi kapattım, taze gözyaşlarım zorla aktı ve boğazımda düğümlenen iniltiye karşı dişlerimi sıktım.

Tate konuştuğunda gözlerimi açtım. "Sıra onda. Seni şimdi anlıyorum."

"Blake değil -" Jonas başladı.

"O onun seçimiydi. Gençsin, Bub, ama bunu sana söylüyorum çünkü bilmelisin ki, bana sahip olabilirdi. Bunu senin yaşadığın yıllardan daha fazla kez açıkça söyledim. Onu seçti. Özgür olmak, Laurie'yi seçmem gerektiği anlamına geliyor, bu yüzden artık bana bir daha asla sahip olamayacak. Hayatındaki seçimlerle yaşarsın. Annen, o bir yetişkin, seçimler yaptı, onlarla yaşamak zorunda. Sen akıllısın, hata yaparsın, bundan ders çıkarırsın. O öğrenmiyor. Bu da onun seçimi. Yıllarımı onu seçimlerinden korumaya çalışarak geçirdim, işe yaramadı. Bunu yapmana izin vermeyeceğim ve sana birinin seni boktan koruyacağını öğretmeyeceğim. Sen de öğrenmelisin. Seçimler yaparsın, bunlar sana aittir ve bunların sorumluluğunu almalısın." Başını eve doğru salladı ve devam ederken sesi kısıldı. "Orada bir seçim yaptın, Bub. Bununla mücadele ettiğini biliyorum, muhtemelen bir süredir mücadele ediyordun ama doğru olan buydu." Tate'in eli Jonas'ın omzunu nazikçe çekiştirdi. "İnan bana, doğru olan buydu."

Jonas tekrar başını sallamadan önce uzun, acı dolu birkaç dakika boyunca babasına baktı.

"Şimdi, Bub, dediğimi yap. Git üstünü değiştir. Tamam mı?"

"Tamam," diye fısıldadı Jonas, sonra devam etti. "Gitmeyeceksin -"

Tate oğlunun önünde çömeldi.

"Hayır. Burada Laurie ve seninleyim. Kahvaltı yapacağız. Shambles'ı görmek için hastaneye gideceğiz. Ve eğer şanslıysan Laurie'yle konuşup büyükannesinin yaptığı gibi sana çikolatalı kurabiye yapmasını isteyeceğiz."

Jonas, sanki evde çikolatalı kurabiye ve kek olması gerçek olduğuna inanılamayacak kadar güzel bir hazineymiş gibi, "Hâlâ kekimiz var," dedi.

"Ben de bir kurabiye alabilirim," diye araya girdim ve Jackson'ların ikisi de gözlerini bana çevirdi. "Ya da iki tane," diye bitirdim.

"İyiler mi?" Jonas bana sordu.

"Hamuru yapmadan önce buzdolabına koydu," diye cevap verdim, sanki bu ona bir şey ifade ediyormuş gibi, ki yüzündeki küçük, şaşkın sırıtışa bakılırsa etmiyordu.

Yüzündeki şaşkınlık kayboldu ve "Biraz hamur alabilir miyim?" diye sordu.

"Hayır," diye yalan söyledim ve ona gülümseyerek bunun bir yalan olduğunu belirttim.

Jonas beni izleyen babasına baktı. Jonas konuştuğunda Tate'in başı yavaşça oğluna döndü.

"O çok dolu. Hamur yememe izin verecek." Tate,

"Laurie'nin kafası çok dolu," diye paylaştı.

"Ben değilim!" Bu küfürden sadece kısmen rahatsız olmuşum, çoğunlukla son dramın bitmiş gibi görünmesine ve artık ağlamıyor olmama sevinmişim.

Tate çömeldiği yerden doğruldu, şakamı duymazdan geldi ve "Bebeğim, kışını kaldırıp eve gir ve kahvaltı hazırla" diye emretti.

Kollarımı göğsümde kavuşturdum ve ona ters ters baktım. "Birincisi bebeğim, Jonas'ın önünde 'göt' deme ve ikincisi, bana kahvaltı hazırlamamı söyleme."

Tate'in kaşları havaya kalktı. "Oğlumu aç mı bırakacaksın?" "Hayır, kendim ve Jonas için kahvaltı hazırlayacağım. Sen de yapabilirsin.

"Kendine bir kase mısır gevreği al."

Tate bir kahkaha patlattı, eli oğlunu boynundan yakalamak ve yanına çekmek için uzandı. Bunu yaptığında Jonas'ın kolları Tate'in ortasına dolandı ve kendini babasının gövdesine bastırdı.

Tate Jonas'a bakıp, "Gördün mü? Dolu dolu," dediğinde hâlâ kıkırdıyordu.

İkisine de ters ters baktım ama ters ters bakmaktan vazgeçtim çünkü bunun ikisi üzerinde de hiçbir etkisi yoktu ve öylece dururken çok tatlı görünüyorlardı. Ne kadar tatlı olsa da, yine de onlara doğru yürüdüm, sonra yanlarından geçtim, sonra da eve girdim.

Sonra Fransız tostı yaptım. Evet, Tate için de.

Ama Tate'in tabağını önüne koyduktan sonra, bunu protesto amacıyla yaptığımdan emin olmasını da sağladım.

Bu her ikisini de kahkahalara boğdu.

Tate otoriterdi ve bu sinir bozucuydu ama o sahneden sonra iki oğlum da gülüyordu.

Dolayısıyla işim bitmişti.

* * * * *

Özel Ajan Garth Tambo, Sunny'nin hastane odasının hemen aşağısındaki koridorda Tate'e, "Konuşmuyor," dedi.

Koridora baktığımda Shambles'ın Jonas'ın önünde çömelmiş olduğunu gördüm, Jonas konuşuyordu ve Shambles tam üç saniye uyumuş gibi görünerek başını sallıyordu.

Tate, ben, FBI Özel Ajanı Tambo ve Carnal Polis Şefi, Tate'in çılgın eski kız arkadaşının babası ve Tate'in can düşmanı (ve boncuk gözleri, üniformasına yakışmayan ciddi bir bira göbeği ve Tate'e vahşice bakma eğilimi nedeniyle sevmediğim bir adam) Arnie Fuller, Shambles ve Jonas'ın yaklaşık on adım ötesinde duruyorduk.

"Konuşmuyor musun?" Tate Tambo'ya sordu ve Tambo başını salladı.

"Çıt yok." Başını Shambles'a doğru salladı. "Erkeğine bile."

Şef Fuller küçümseyerek, "Adamım, doğru, işte bu o," diye mırıldandı ve hem Tate'in hem de Özel Ajan Tambo'nun gözlerinin benimkilerden önce ona dikildiğini fark ettim. Tate'in bakışlarının sinirli, Tambo'nunkilerin ise hayal kırıklığına uğramış olduğunu fark ettim.

Kendime gelince, kızgındım.

Şef Fuller'a "Altı yıldır birlikteler," dedim. "Ve bu altı yıl içinde iki geceyi ayrı geçirdiler. O gecelerden birini Sunny ormanda çırılçıplak, bıçak yaralarından kan sızarak geçirirken, Shambles onu ararken endişeden neredeyse aklını kaybediyordu, diğerini ise hastane yatağında geçirdi. Birlikte geçen altı yıl, ikisi hariç her gece aynı yatakta uyuduğumuz altı yıl. Sunny olsaydım, Shambles'ın benim erkeğim olmasının tanımı bu olurdu. Onun ne olduğunu bilmek

ve onun hakkında ne hissettiğini, bu benim Shambles'ın erkek olmasının tanımı."

Şef Fuller bakışlarını bana çevirdi ama Tate konuştu. "Ace -"

Bir elimi Tate'e doğru kaldırdım ve gözlerimi Fuller'dan ayırmadım.

"Onlar sizin şehrinizde yaşıyor. Hippileri sevmiyorsunuz, bu sizin seçiminiz. Ancak bu kişisel seçim, üniformayı giydiğiniz anda bir kutuya konur."

Fuller bana, "Bana işimi söylemenize gerek yok, Bayan Grahame," dedi.

"Bilmiyorum, buralarda yeniyim ama şehirde konuşulanlara göre birinin bunu yapması gerekiyor," diye karşılık verdim, Tate'in kolu omuzlarımin etrafında kıvrıldı ve beni çekip döndürdü, böylece önüm onun tarafına yaslandı.

Fuller, "Aynen öyle Jackson, onu dizginle," diye uyardı.

"Arnie," diye yanıtladı Tate, "ikisine de yakın. Onu biraz rahat bırak."

Fuller, "Bana çene çalmadığı zaman onu biraz rahat bırakacağım," diye karşılık verdi.

Tambo, "Bir kayıp ihbarı aldıktan sonra bir kurbanın arkadaşı tarafından yüzleştirilmediğinizde biraz gevşeklik kazanacaksınız, bir kadın, arkanızda bir canavar olduğunu bildiğiniz halde harekete geçmediğiniz bir ihbar ve hakaretler mırıldanmıyorsunuz," dedi. "Oh, ve şunu da ekleyeyim, ortağınızla ilgili şu saçmalığı bir kenara bıraksanız iyi olur. Bayan Grahame haklı, o senin vatandaşın. O üniformayı giyiyorsun, kimi koruyacağını sen seçemezsin."

Fuller şimdi Tambo'ya bakıyordu, sonra bana çevirdi, sonra Tate'e geçti ve tükürmeye hazır görüldüğü için hazırlandım. Sonra uzaklaştı, neyse ki bizi bıraktı ve tek kelime etmeden bunu yaptı.

"Bu adam tam bir ahmak," diye mırıldandı Tambo.

Tate onun yorumuna yanıt vermedi, bunun yerine, şok edici bir şekilde, "Lauren'a telgraf çekin ve onu içeri gönderin" dedi.

"Ne?" Tambo kaşlarını kaldırarak sordu.

"Ne?" Ağladım, vücudum gerildi.

Tate, Tambo'yla konuştu. "Lauren'ı bağla, içeri gönder, Sunny'yi konuşturacaktır."

Dehşete düşmüş bir şaşkınlıkla Tate'e baktım.

Bu fırsatı Tate'e kriz anlarında iyi olmadığımı hatırlatmak için kullanmaya karar verdim. Bu bir kriz değildi ama yine de bu işte iyi olamayacağımı biliyordum.

Bu yüzden, "Tate -" diye başladım.

Tate bana baktı. "Seninle konuşacak."

"Hayır, konuşmayacak. Eğer Shambles ile konuşmazsa -"

"Ace, ev dükkanındaki kadın sana ilişki tavsiyeleri veriyor. Sunny seninle konuşacak," diye yanıtladı Tate.

"Wanda meraklıdır, Tate. Sunny farklı. Saldırıya uğradı."

"O sırada bir süre durdum, bebeğim, üç müşterinin geçtiğini gördüm. Yeterince nazikti ama hiçbirine en iyi arkadaşımı gibi gevezelik etmedi."

Orada değildim ama bunun doğru olduğunu tahmin ediyordum. İnsanlar benimle konuşurdu, bu hep böyleydi.

Yine de insanlarla konuşurdum, bu hep benim tarzım olmuştu. Tate konuşmaya devam etti. "Jonas seninle tanıştıktan birkaç saat s o n r a sana güvendi. Seni değerlendirdi ve yükünü sana verdi.

Seninle konuşacak," diye devam etti Tate.

Bu kesinlikle doğruydu.

Yine de.

"Aynı şey değil," dedim.

"Bugün öyleydi," diye yanıtladı Tate. "Pardon?" diye sordum.

Tate döndü, böylece önden öne geçtik ve iki kolu da bana sarıldı. "Bebeğim, o ve ben yalnız kalana kadar beklemedi. Senden gitmeni istemedi. Sen teklif ederken de senin gitmeni beklemedi. Söylemesi gerekeni sen oradayken söyledi çünkü sen oradaydın. Bunu anlamıyor musun?"

"Hayır," dedim.

"Yarattığı sonuçlarla başa çıkmanız için size güvendi."

"Ama, o -"

"Ve sen yaptın, benimle ilgilendin."

"Bunu o kadar düşündüğünü sanmıyorum, Tate. Daha on yaşında," diye belirttim.

"Birkaç sarhoşla yumurta kabukları üzerinde yaşayarak bir şeyler yapmanın en iyi yolunu planlamayı öğrenmediğini düşünmüyorsun, Ace, yanıyorsun. Neet'le olan şey mi? Bir süredir devam ediyormuş ve sen gelene kadar bana söylemedi."

Bu da muhtemelen doğrudu.

Tate zorlamaya devam etti. "Sana güvenecektir." "Bilmiyorum," diye fısıldadım.

"Denemeden bilemezsin."

Dudağımı ısırdım. Kollarıyla beni sıktı.

Sonra yüzü benimkine yaklaştı ve "Bebeğim, buna ihtiyacımız var" diye fısıldadı.

Haklı olduğunu bilerek yüzüne baktım. Buna ihtiyacımız vardı. Tonia ve diğer yedi kız için ve dışarıda bu deli tarafından işaretlenmiş ve güvende olmayan kızlar için. Sunny için bile buna ihtiyacımız vardı.

Sadece bunu alanın ben olmasını istemedim. O yüzden usulca sordum, "Kablolu olmak zorunda mıyım?"

Tate'in kolları beni bir kez daha sıktı, bu seferki güven verici ve belki biraz da gururluydu (evet, bunu bir kol sıkmasında okuyabilirdim). "Söylediği her şeyi duymaları gerekecek ve Shambles'la konuşmayacak bile, sanırım orada olamazlar."

"Ama, bir kablo?"

"Kendin olmalısın. Tehdit oluşturmamalısın. Ona kablolu olduğunu söyleyebilirsin ama kendin gibi görünmelisin. Elinde bir kayıt cihazı olmadan. Arkanda not defteri olan biriyle değil. Konuşacaksa, sadece sen olmalısın."

Tate'in Sunny'nin benimle konuşması konusunda haklı olduğundan emin değildim ve öyle olsa bile bunu yapmak istediğimden emin değildim.

Emin olduğum Şey, birinin Tonia'yı ve diğer yedi kadını öldürdüğu ve aynı kişinin Sunny'ye de saldırmış olabileceğiydi. Aynı kişi olmasa bile, yine de Sunny'ye biri saldırmıştı.

Ve her kimse, durdurulması gerekiyordu.

Yanımızda sessizce duran Tambo'ya baktım, sonra Tate'e baktım.

"Sorun olmazsa önce Shambles'a sorabilir miyiz?" Fısıldadım.

Tambo hemen dönüp başka bir ajana doğru yürürken Tate'in kolları beni bir kez daha sıktı.

Sonra da "Evet" diye cevap verdi.

* * * * *

Göğsüme bantlanmış mikrofonu aklımdan çıkaramayacağımı düşünmüştüm ama Sunny'nin hastane odasına girdiğim anda bu düşünce uçup gitti.

Kül sarısı saçları küt kesilmişti, bronz teninin altında cildi solgundu, yüzünün sol tarafında biraz morluk ve şişlik vardı, içinde bir sürü tüp vardı ve gözleri ölmüştü.

İçeri girer girmez o gözler gözümün önüne geldi ve tek düşünebildiğim buydu; parlak, ışıltılı, genellikle gülümseyen, her zaman arkadaş canlısı gözleri ölmüştü.

Gözyaşlarımı yuttum ve odanın diğer ucuna baktığımda iki kadın gördüm; biri daha yaşlı, muhafazakâr giyimli, diğer diğer daha genç, benim gibi giyinmişti ama şort yerine kot pantolon giymişti. Biliyordum, çünkü Shambles bana onların Sunny'nin annesi ve kız kardeşi olduğunu söylemişti.

"Merhaba," dedim usulca. "Ben Lauren, Sunny'nin bir arkadaşuyım." Anne başını salladı ve Sunny'ye baktı.

Kız kardeşi "Hey" dedi.

"I..." Ailesine bakmadan önce Sunny'ye baktım. "Onunla konuşabilir miyim?"

İkisi de konuşmadan bana baktılar.

A r k a m d a n gelen Shambles sessizce, "Anne, Moonbeam, yalnız demek istiyor," dedi.

Tekrar bana baktılar, Sunny'ye baktılar. Ben güven verici görünmeye çalıştım, Sunny boş boş baktı ve Shambles kontrolü ele alarak Sunny'nin ailesini kapıdan dışarı çıkardı.

İçinde durdu ve bana başını salladı, sonra üzerine kapandı.

Sunny'ye doğru yürüdüm ve yanına çekilmiş bir sandalyenin en ucuna oturdum. Ona baktığımda gözlerini tavana dikmişti.

Elini kendi elime aldım. Elim gevşekti. Öne doğru eğildim ve yüzüme bastırdım, gözlerim sızlıyordu ve ıslaklığın yanaklarımdan aşağı süzöldüğünü hissettim. Onun da bunu hissetmesi gerektiğini biliyordum.

Gözlerim kapandı.

"Özür dilerim bebeğim," diye fısıldadım eline. "Sihrim olsaydı, bunu ortadan kaldırırdım."

Gözlerimi açtım, elini yüzümde tuttum ve dönmüş ve bakışları üzerimde olan başına doğru baktım.

Hala ölü.

"Bunu yapamam," diye fısıldamaya devam ediyordum. Cevap vermedi.

"Sen ve ben," diye fısıldamaya devam ettim, "tatlım..." Nefesimi içime çektim ve dışarı verdim, "Bir sonraki en iyi şeyi yapmalıyız."

Yüzündeki hiçbir şey değişmedi. Hiçbir şey.

"Yeterince güçlü olmadığını düşünüyorsun ama gücünü birlikte bulacağız."

Tekrar tavana baktı. "O durdurulmalı Sunny."

Birden elini zorla benimkinden çekti. Çok hızlı, çok hızlı gittim. Lanet olsun.

Bir dakika bekledim, sonra kalkıp yatağının kenarına oturdum ama başını çevirdi.

Ona doğru eğildim, çok yakın değil, tehditkâr değil ve her şeyi ortaya koydum.

"Dinleniyorum. Dinliyorlar, polis, FBI, bunu bilmen gerek." Yutkundu.

"Duyabilirler ama bu sadece sen ve ben, bebeğim. Şu anda sadece sen ve ben varız."

Yanıt yok.

Gözlerimi kapattım ve dudağımı ısırdım, sonra açtım ve "Lütfen, konuş benimle" diye ısrar ettim.

Sunny sessiz kaldı.

Yüzümü sildim ve pencereden dışarı baktım, oradaki manzarayı göremiyordum, sadece bir yol bulmayı düşünüyordum.

Sonra aklıma geldi. Ona gerçeği söylemeliydim.

"Senin yüzünden Carnal'da kaldım," diye fısıldadım.

Bir hareket duydum ve tekrar ona baktığımda bana baktığını gördüm.

Başımı salladım. "Bu doğru. Sen ve Shambles. Betty ve Ned de. Muzlu ekmek ve Orta Doğu gecesi ve arkadaşlarımla olacağını bilmek, iyi arkadaşlar, gerçekten önemseyen, sadece söylemeyen ama davranan arkadaşlar... Sizinle tanıştığımda evimde olduğumu biliyordum."

Dudağı titredi.

"Uzun zamandır evden uzaktaydım Sunny, kayboldum ve dolaşıyordum, o yerde tek başına olmak korkutucu." Sesim fısıltıya dönüştü. "Beni eve geri getirdiğin için teşekkür ederim."

"Petal," diye mırıldandı, sesi kalındı.

"Konuş benimle bebeğim,"

Başını iki yana salladı.

"Burada güvendesin, benimle güvendesin," diye söz verdim ona.

Başını sallamaya devam etti, ben de elini tuttum, daha derine eğildim ve elini göğsüme çektim, iki elimle sardım ve sıkıca tuttum.

"Benimle güvendesin," diye tekrarlardım ve elini sıktım. "Sonsuza kadar kafanın içinde kaybolmuş ve yalnız dolaşamazsın. Yapamazsın." Elini tekrar sıktım. "Bana iyiliğinin karşılığını verme şansı ver tatlım, bana verdiğin şeyin birazını sana vermeme izin ver. Seni eve geri getirmeme izin ver."

Uzun süre gözlerimin içine baktı.

Sonra ağzını açtı ve benimle konuştu.

Odasına girmeden önce Tate ve Özel Ajan Tambo'nun koçluğundan sonra bile hazır olmadığımı fark ettim.

Kelimelerin doğrudan beyninizi yakabileceği konusunda beni uyarmadılar.

Sunny'nin yanıklarının iyileşmesinin yıllar alacağını biliyordum.

Ve bunu yaptıklarında, yara izleri bırakırlardı. Ama ona kelimeleri söylettim.
İşim bitmişti.

* * * * *

Sunny'nin odasından çıktığımda, Tate'in kollarının bana sarıldığını hissetmeden önce kapı arkamdan kapanmadı bile.

Yüzümü göğsüne bastırdım ve sıkıca tutundum. "İyi iş çıkardın," diye fısıldadı saçlarıma.

Göğsüne doğru başımı salladım.

Bir süre bana sarıldı, sonra eli tişörtümün altına girerken beni yakınında tuttu. Parmaklarının üzerimde hareket ettiğini hissettim, bel kemerime bağlı olan kiti aldı, sonra yukarı çıktı, parmakları ince kordonu takip ederken büyük vücudu benimkini izleyicilerden korudu, bantlanmış mikrofonu göğsümden dikkatlice söktü ve eli tişörtümden çıktı.

Beni yanına çekerek Tambo'ya döndü ve teli ona uzattı.

"Size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum Bayan Grahame," dedi Tambo bana nazikçe. "Bu zor olmalı."

Başımı salladım ve sessizce "Sorun değil" dedim.

Ama iyi değildi, beynim yanıyordu ve lanet olsun, ama incindim.

Tambo başıyla onayladı.

Tate Jonas'a, "Bub, Laurie'yi eve götürelim," diye seslendi ve yanıt beklemeden bizi koridorda yürütmeye başladı.

"Yarın görüşürüz, Shambles," dedim ona yaklaştığımızda ve Tate ben konuşurken durdu.

Shambles Sunny'nin kapısına doğru baktı, sonra tekrar bana döndü. "Sence şimdi benimle konuşur mu?"

"Git ve gör, tatlım," dedim.

Başını salladı, eğildi ve yanağıma bir öpücük kondurduktan sonra aceleyle koridora çıktı.

Tate bizi tekrar harekete geçirdi. Asansörlere geldiğimizde bir elin elimi tuttuğunu hissettim.

Tate asansörün düğmesine bastı ve ben Jonas'ın yukarı baktığını görmek için aşağı baktım, bakışlarımdan özenle kaçınıyor ve asansörün üzerinde hangi katlardan geçtiğini söyleyen kırmızı dijital ekrana bakıyordu, sanki bu ekran ona doğrudan Tanrı'dan o haftanın kazanan piyango numaralarını iletebilirmiş gibi.

Ve bunu elimi tutarak yaptı.

* * * * *

Markette yürürken pek dikkat etmedim. Çikolatalı kurabiyeler için malzeme almaya ve Brad'in bol kalorili ve yağlı olduğu için nefret ettiği bir diğer spesiyalitem olan makarna-dijon hardal-mayo-turşu salatasına odaklanmıştım. Tate o akşam yemekte hamburger ızgara yapacaktı ve benim makarna-dijon hardal-mayo-turşu salatam hamburgerlerle mükemmel giderdi.

Alışverişleri Explorer'ın arkasına yüklediğimizde ve eve doğru yola çıktığımızda pek dikkat etmedim.

Sadece Tate La-La Land'in önüne park ettiğinde ve Jonas dışarı fırladığında dikkat ettim.

La-La Land'e koşarken Jonas'a odaklandım ve onun mağazada düzenlenmiş bir buket çiçeği, daha önce oraya serilmiş olan uzun, kalın bir çiçek demeti sırasına yaslamasını izledim.

Tate'e döndüm.

"Daha önce buradan geçerken onları görmüştü," diye cevapladı Tate dile getirmediğim sorumu. "Sen spiral makarna ile makarna arasında seçim yapmak için bir yıl beklerken dükkânda bana sordu. Çiçeklerimizin orada olmasını istedi."

Çiçeklerimiz.

Bizim.

Jonas'ın cipe doğru koştüğünü görmek için ön camdan dışarı baktım. Kendini içeri attı ve kapıyı kapattı.

Carnal halkının Sunny ve Shambles'a kasabanın desteğine sahip olduklarını göstermek için koydukları çiçeklere baktım.

Carnal iyi bir kasabaydı. Evimizdi.

Tate park yerinden çıkarken dudaklarımı yaladım.

Sonra, "Makarna seçmek bir yılımı almadı," dedim.

Jonas kıkırdadı.

Tate'in tek söylediği "Bebeğim" oldu.

* * * * *

"Petal, canım

yandı." Gözlerim

açıldı.

Oda zifiriydi. Ay ışığı yoktu çünkü Tate perdeleri kapatmıştı.

Gecenin bir yarısıydı ve uyuyamıyordum. Sunny'nin sesi beni dördüncü kez uyandırıyor ve bana tam olarak ne kadar acıdığını, bıçağın etine battığında tam olarak nasıl hissettirdiğini, acının tam olarak ne kadar enfes olduğunu anlatan o ses tonuyla "acıyor" demesi, tam olarak, tekrar uyuyamayacağımı biliyordum.

Kolumu dikkatlice belinden kurtararak Tate'in sırtından uzaklaştım ve diğer tarafıma yaslandım.

O günün erken saatlerinde eve geldiğimizde Neeta'nın arabasının yerinde olmadığını gördük. Tate, Wood ve Stella'nın arabayı almaya geldiklerini babama yaptığı bir telefon görüşmesiyle öğrendi.

Öğle yemeği yedik, Tate ve Jonas oluklardaki yaprakları temizlerken ben de kurabiye yaptım (ve evet, Jonas'ın biraz hamur almasına izin verdim, hem de çokça). Bu biraz zamanlarını aldı, ben de havuz çantalarımızı ayırdım, çamaşır yıkadım, çarşafı değiştirdim ve elektrik süpürGESİNİ rastgele odalarda çalıştırdım, tüm bunlar güvertede oturup onları çalışırken ve konuşurken dinlemekle iç içe geçti.

İşleri bittiğinde garaj kapısının üzerine monte edilmiş basketbol potasında çok sayıda at oyunu oynarlardı. Bazen üzümlü Kool-Aid'i yudumlarırken onları izlerdim (tamam,

çoğunlukla izlerdim).

Kool-Aid bana Carrie'yi, annemi, babamı ve evi hatırlattı, ben de eve girdim, telefonumu aldım, güverteye geri döndüm ve Tate ile oğlunun basketbol oynayışını izlerken onları aradım. Aileme Jonas'tan, Neeta'dan, kız kardeşime Tate'in beni sevdiğinden ve benim de onu sevdiğimden bahsettim (benim için ihtiyatlı bir şekilde mutluydu, hala çok erken olduğunu düşünüyordu ama Tate'i de seviyordu, bu yüzden bana fazla takılmadı); ve hepsine Sunny'den bahsettim. Onları endişelendirmek istemedim ama onlardan saklamak da istemedim. Bunu duymaktan hoşlanmadılar ama Brad'le yaptığım gibi saklamamdan ve Carnal'ı aramak için ülkeyi dolaşmamdansa bu şekilde olmasını tercih ettiklerini de açıkça belirttiler.

Bana gelince, onlara bunu yapmam gerektiğini, bunu onlara vermem gerektiğini söylemek iyi hissettirdi ve ailelerin yaptığı gibi onlar da bunu kabul ettiler.

Basketboldan sonra telefonu kapattım ve Tate ile Jonas yanıma geldiler. Tate yeni doldurduğum Kool-Aid'li, retro, pembe bardağımı aldı ve kocaman bir yudum içti.

Elini bıraktığında gözleri bardağa dikildi ve sonra bana geldi.

"Tanrım, Ace, bu bir ağız dolusu şekeri geri emmek gibi." Bunu kötü bir şeymiş gibi söyledi.

"Biliyorum," diye cevap verdim. "Nefis değil mi?"

"Nefis," diye mırıldandı Jonas, sesi mizah doluydu. "Goofy."

"Sen de ister misin?" Jonas'a sordum.

Tate oğlu adına "Nerede olduğunu biliyor," diye cevap verdi ve sonra çocuğa baktı. "Hazır oradayken bana bir su getir, Bub."

Jonas başını salladı ve kolu hâlâ basketbol topunun etrafında kıvrılmış halde eve doğru koşmaya başladı.

Tate'in Jonas'ı neden ayak işlerine gönderdiğini, bardağı yanımdaki masaya koyup bir elini sandalyemin iki koluna koyarak bana doğru eğildiğinde anladım. Terliydi, boynunun ve kulaklarının etrafındaki saçları ıslak ve kıvrıktı ve tişörtü çoğunlukla göğsüne yapıştığı için alnına daha fazla ıslak parça yapışmıştı.

Başka bir çeşit nefis.

"Nasılsın?" diye sordu usulca.

Bir nefes aldım ve nefes verirken, "Nasıl yapıyorum, düşünmeye devam ediyorum ve bana her şeyi anlattı ama yine de çok fazla şey almadığımızı düşünüyorum" diye paylaştım.

Tate, "Elimizde olandan daha fazlası var," diye cevap verdi.

"Bu doğru ama yeterli değil," dedim. "Kar maskesi takıyordu."

"Kötü şans," diye mırıldandı Tate. "Hazırlıklı gelmişti."

"Gözlerinin rengini fark edemeyecek kadar korkmuştu ve neredeyse hiç konuşmuyordu." Tate'e Federallerle birlikte dinleme yaptığından beri zaten bildiği şeyi hatırlattım.

"Şimdi konuşuyor ve onunla birlikte çalışacak birini bulup daha fazlasını öğrenecekler. Ama artık onun yapılı, güçlü olduğunu, pısrık olmadığını ve beyaz olduğunu biliyoruz. Ayrıca bunun bir fırsat olmadığını da biliyoruz. Onu daha önce görmüştü."

"Bunu nereden biliyoruz?" Ben sordum ve ne yazık ki Tate uzaklaştı ama benimkine yakın bir sandalye çekip oturdu.

"Hazırlıklı geldi," diye tekrarladı Tate, eğilip bir kolunu dizlerimin arkasına doladı ve sonra bacaklarını kaldırdı, ayaklarını korkuluğa dayadı, benimkini yukarı çekti, beni sandalyemde döndürdü ve bacaklarımı onunkilerin üzerine attı.

"Kar maskesi," diye tahmin ettim.

"Evet, Temmuz ayındayız," dedi Tate. "Ayrıca eldiven giyyordu."

Bisikletinde parmak izi bırakmamış, hiçbir şey bırakmamış."

"Ama bu o, Tonia'yı öldüren kişi," dedim.

"Aynı tür bıçak, yani bu iyi bir varsayım." "Anlamıyorum."

Tate bana "Shambles daha önce onunla birlikteydi," dedi.

"Tambo onunla konuştu. Dışarı çıkar ve güneşi kendi başına çekti ama o noktada değil. O noktada Shambles hep onunla birlikteydi."

"Yani bu sefer yalnız..."

"Onları birlikte görmüştü, bu sefer kadın yalnızdı, o da ateş etti."

"Yani, planlanmış ama tam olarak planlanmamış." "Tam olarak planlı değil ama planlı, evet." Ağaçlara baktım.

"Orada yaşıyor Laurie," diye mırıldandı Tate ve gözlerim ona kaydı.

"Ne?" Nefes aldım.

"Hayatım üzerine bahse girerim, orada yaşıyor," diye tekrarladı Tate. "O yeri biliyor. O ormanı biliyor. Hayatım üzerine bahse girerim ki orada yaşıyor. Orada avlanıyor. Orası onun alanı. Orası onun."

Söylediği şeyle ve söyleme şekliyle kanımın donduğunu hissettim.

"Tambo kontrol edecek mi?" Ben sordum. "Şimdi herkes koşuyor."

"Ne kadar aptalca olurdu, eve bu kadar yakınken, -?"

"Oldukça aptalca," diye sözümü kesti Tate.

"Ama neden?"

Başını salladı, evinin önündeki kozalaklı ağaçlara bakıyordu, aklı başka yerdeydi.

"Bu bir kriko," diye fısıldadı. "Kafam almıyor. Hiçbir şey uymuyor ama hepsi uyuyor. Birbirinin aynısı sekiz cinayet ve şimdi de bu, hepsi aynı yöntem ama hepsi yanlış."

Jonas'ın "Hayır, Buster, sen içeride kal" dediğini duyduğum sırada sürgülü cam kapının açıldığını duyduk.

Çabucak yaklaştım ve Tate'e fısıldadım, "Özür dilediğini söyledi."

Kolu omuzlarıma dolandı ve beni daha yakına çekti, böylece yan tarafım sandalyenin koluna gömüldü ama umurumda değildi çünkü geri kalanım ona yaslanmıştı.

"Evet," diye fısıldadı Tate.

"Bu çok ürkütücü, Tate." Hala fısıldıyordum.

"Her şey ürkütücü, Laurie." Ayrıca hâlâ fısıldıyordu.

Bu konuda haklıydı.

Jonas yanımıza geldi ve Tate'e bir şişe su uzattı. Sonra babasının yanına bir sandalye çekti ve kendi üzüm bardağıyla (pembe değil, Tate'in eski bardaklarından biri) oturdu

Kool-Aid ve yemeye başladığı bir avuç kurabiye.

"Üzümlü Kool-Aid sever misin, Jonas?" Ona sordum.

"Vişne daha iyi," diye mırıldandı, ağzı doluydu ve sonra bana dönüp çikolata parçacıklı kurabiye gibi sırttı. "Ama bu da olur."

"Vişneli yapabilirim," dedim ve sonra kendi kendime mırıldanarak bitirdim, "Ya da başka bir sürahi alırım. Yeşil olanları da vardı."

Ben orada otururken Jonas bana, "Baba, Laurie evi kız saçmalıklarıyla dolduruyor," dedi.

Tate ağaçlara bakıyordu ve "Evet" diye mırıldanırken ağaçlara gülümsemesini izledim.

Belli ki Tate evi "kız saçmalıklarıyla" doldurmama aldırmıyordu. Jonas'a "işte böyle" der gibi bir bakış attım ve Jonas gözlerini devirdi.

Sonra da "Hamburger yiyecek miyiz, yemeyecek miyiz?" diye sordu. Tate, "Soon's Lauren yapıyor," diye yanıtladı.

Tate'e "Onları ızgara yaptığını sanıyordum," dedim ve bana baktı.

"Evet, onları ızgara yapıyorum, yapmıyorum."

"Yani iğrenç, yumuşak kısmı ben mi yapmak zorundayım?" Bilmek istedim.

Tate bana gülümsedi, "Evet."

Ben itiraz edemedim Jonas konuştu.

"İğrenç, yumuşak kısmı ben yaparım," diye teklif etti.

"İğrenç ve yumuşak şeyleri severim."

"Hepsi senin," diye

mırıldandım. "Harika!" Jonas ağladı.

"Duştan sonra, Bub," dedi Tate.

"Doğru," diye cevap verdi Jonas, son kurabiyeyi ağzına attı, ayağa fırladı ve eve doğru koştu.

Tate ağaçlara baktı. Başımı omzuna yasladım. Tate sessizliği bozmadan önce bir süre birlikte sessizce oturduk.

"Senin boktan biri olduğunu düşünüyor, Ace."

Jonas'ı kastetti.

"Bu iyi, çünkü ben de aynı şekilde hissediyorum," diye cevap verdim.

Yine sessiz kaldık, sonra nedense **u s u l c a** "Beni seviyor musun?" diye sordu.

Kalbim küt küt atmaya başladı ve vücudum gerildi.

Ama yine ağzım benim yerime cevap verdi, "Evet."

Koluyla beni sıktı ve "Güzel" diye mırıldandı.

O sustu ve ben kalp atışlarımı normale döndürmeye odaklandım, bir yandan da bana bu soruyu sormaya devam etmesinden, cevabını almasından ve bundan memnun görünüp duygularıma karşılık vermemesinden endişeleniyordum.

Bu konuda endişelendiğim için kalp atışlarımı normale döndüremedim ve ağzımdan daha fazla kelime çıktı.

"Sen... uh..." Beynim ağzımı kapatmadan önce dışarı çıktım.

Kolu tekrar sıktı, bu sefer farklı bir şekilde, içeri doğru kıvrıldı ve başımı kaldırdığımda onun dönmüş olduğunu ve bana baktığını gördüm ve yüzündeki ifadeye tanık olduğumda kalp atışlarımın şaşırtıcı bir şekilde hızlandığını fark ettim.

"Bundan asla şüphe etme Ace," diye homurdanarak ilan etti.

"Tamam," diye fısıldadım ve sonra "Neden bana sorup duruyorsun?" diye sordum.

"Çünkü evet dediğini duymak hoşuma gidiyor."

Elimi kaldırdım ve sakallı çenesine koydum, başı aşağı eğildi ve beni öptü. Sert ve zorlayıcı değildi, yumuşak, tatlı, ıslak ve lezzetli bir şekilde uzundu.

Tate ve ben güvertede öpüştükten sonra, Jonas'ın hamburger yapımına nezaret ettim, aynı zamanda makarna salatamı yaptım ve bunu Tate duş alırken yaptık. Sonra Tate ızgara yaptı. Sonra Jonas ve ben sohbet ederken ve Jonas ve ben çok sohbet ettiğimiz için Tate nadiren araya girerken arka verandada yemek yedik. Hamburgerden sonra pasta yedik. Sonra Jonas ve ben bulaşıkları yıkarken Tate her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için Krys'i aradı. Sonra oturma odasında kamp kurduk ve komedi izledik.

Jonas seyirliklerimizi seçerken Tate, "Kan yok, vahşet yok, Bub," diye emretti.

Tate kanepeye uzanmış, başını koltuk başlığına yaslamıştı ve ben de onunla kanepenin arkası arasına sıkışmıştım, başım göğsünde ydi, eli saçlarımla oynuyordu. İkinci filmde ydik ve ben gözlerimi açık tutmakta zorlanıyordum. Bu nedenle uykulu bir şekilde yatağa gideceğimi söyledim, Tate'in vücudunu yukarı çektim, dudaklarını öptüm, üzerine tırmandım ve kanepeden inip Jonas'ın yanına gittim, saçlarına dokundum ve sonra yatağa gittim.

Sunny'nin sözleri beni ilk kez uyandırdığında Tate orada değildi. İkinci seferinde, koca bedeni benimkine sarılmıştı. Üüncüden beşinciye kadar sırtına sokulmuştum.

Bu da beni şimdi, gecenin köründe uyanık ve ertesi gün gece vardiyasıyla karşı karşıya getirdi. Bunu atlatabilirdim, daha önce de atlatmıştım ama eğlenceli olmayacaktı.

Sırt üstü döndüm ve döndüğümde Tate bana doğru yuvarlandı.

Yüzü başımın yan tarafındaki saçlara gömülürken eli karnımda gezindi.

"Zor bir gece geçiriyorsun." Sesi uykudan cızırtılı ydı.

"Ben iyiyim."

Koluyla beni sıktı.

"Seni oraya göndermek zorundaydım, bebeğim." Sunny ile konuşmak istiyordu.

"Biliyorum," diye fısıldadım.

Bir süre sessiz kaldıktan sonra, "Sana bunu yapacağını biliyordum ama seni oraya göndermek zorundaydım," dedi.

"Biliyorum, Tate."

"Bunu sana vereceğini ve seni işaretleyeceğini bilerek yaptım." "Tate -"

"Bunu yaparken benim burada olacağımı da biliyordun."

Ona doğru yuvarlandım, kolumu ona doladım ve o da beni kendine çekti.

"Biliyorum," diye tekrarladım ve sonra fısıldadım, "Sorun yok, Tate."

Suçluluk hissediyordu, hissettiğini biliyordum. Uykusuz kalmamdan ho lanmıyordu ve bunu daha da k t le tirecek bir Şey yaptığını bilmekten ho lanmıyordu.

Ama bunu yapmak zorundaydı, ben de öyle, ikimiz de bunu biliyorduk ama sonuçları bunlardı. O haklıydı, bununla ba a çıkmama yardım etmek için buradaydı ve ben de haklıydım, yanımda o vardı, bu yüzden her Şey yoluna girecekti.

"Neden  ocuk yapmadın?" diye sordu ve konuyu değiştirmesine önce göz kırptım, sonra aklımlı Sunny'den uzaklaştırmak için değiştirdiğini fark ettim.

"Bilinçsizce kendini koruma," onun sözlerini kullandım ve kıkırdadı, eli sırtımdan yukarı kayarak saçlarıma girdi ve parmakları saçlarımla oynamaya başladı.

"İ ten içe onun bir pislik olduğunu biliyordum," diye tahmin etti. "Evet," diye cevap verdim.

"Bu i e bir  ocuk karıştırmak istemedim," diye devam etti.

İçimi çektim ve "Evet ama ben de  ocuk istiyordum, Brad de istiyordu. Erteledim, bahaneler uydurdum ve o da zorlamadı. Sonra uzaklaştığını hissettim, artık bu konuda konu muyordu ve ben de gömdüm."

"Pi man mısın?"

"Brad'den  ocuk yapmamak mı?"

Tate ifademi değiştirdi. " ocuk sahibi olmamak."

Bunu düşündüm ve düşünmek midemi ağrıttı.

Ve "Evet" dediğimde bu acı sözlerimden anlaşılıyordu.

Tate'in eli başımın arkasını kavradı ve "Bebeğim" derken yüzümü boğazına bastırdı.

"Sorun yok," diye fısıldadım boğazına.

"Doğru," diye cevap verdi ve bana inanmadığını biliyordum. Yine de yalan söylediğim için bana inanmamakta haklıydı.

Konuyu deği tirdim. "Bana babandan bahset."

"Sana göstereyim," diye teklif etti ve karanlıkta onu göremesem de ona bakmak için başımı arkaya eğdim.

"Bana göstermek mi?"

Bana bakarken başının yastıkta hareket ettiğini duydum.

"Babam video kameraları çok severdi. Piyasaya çıkar çıkmaz bir tane aldı. Devasa bir şeydi, omzuna koymak zorunda kaldı. Bir servete mal oldu ama bir tane aldı. Her yeni kamera çıktığında değiştirdi. Kurgu bile yaptı. Müziğe bir şeyler kattı. Hep onunla uğraşırdı. Oyunlarım. Partiler. Tatiller. Barbeküler. Wood ve ben bisikletlerimizle dışarı çıktığımızda. Babam kamerayı eline alırdı, Stella, Neet, Wood, ben ve onun görüntülerini çekerdik. Size göstereceğim."

"O iyi bir adamdı," dedim. "En iyisiydi," diye cevap verdi.

"Seninle gurur duyuyorum."

Rahatlamadan önce vücudunun bir an için katılaştığını hissettim. "Evet," diye fısıldadı.

"Hâlâ öyle olabilir," dedim ona.

Vücudu tekrar katılaştı.

"Bebeğim -"

"Yapardı, Tate. Sen iyi bir adam, iyi bir babasın."

Cevap vermedi ve o kadar uzun süre sessiz kaldı ki, ben de bıraktım.

Sonra bana karşı gevşedi ve eli sırtımın derisinde tembelce gezinirken sert, büyük vücudunun hissi, sıcaklığı, kokusu bana çarptı.

Elim tembelce yan tarafının derisinde, kalçasında, sonra parmaklarımın sikine dolandığı ve okşamaya başladığı aramızda gezindi.

Boğazından alçak, seksi bir ses çıktı ve imkânsızı yaptı, dişleri karanlıkta alt dudağımı buldu ve ısırıldı.

Aralarında bir şişlik hissettiğimde bacaklarım huzursuzca hareket etti. Okşamaya devam ettim.

"Komik," diye mırıldandı Tate, dudakları hâlâ benimkilere o kadar yakındı ki artan nefesini hissedebiliyordum.

"Ne?" Başka bir şey söylemeyince sordum.

"Penn State'te top oynadığım zamanlarda, oyunun dışında hoşuma giden bir şey vardı, o da bana harika bir kedi bulmasıydı."

Boğazımdan ürkek bir kıkırdama kaçarken parmaklarım onun sikini sıktı.

"Sana harika geldi -?"

Kalçaları elime bastırdı ve ben tekrar okşamaya başladım.

"Yüksek sınıf üniversiteli kızlar," dedi sesi kalınlaşarak, "kız öğrenci birliği."

Hareket etti, elleri üzerimdeydi, başı da öyle ki dudakları omzumun ve boynumun derisinde hafifçe geziniyordu ama sikinin üzerindeki hakimiyetimi kaybedecek şekilde hareket etmedi. Bunun ne anlama geldiğini biliyordum, bu yüzden okşamaya devam ettim.

"Sorority," diye fısıldadım.

"Ah evet," diye fısıldadı, dudakları kulağımda. "Bu fikir hoşuma gitti. Profesyonelleri seçtiğimde bunun önüme serildiğini biliyordum."

"O kısmı geri alabilirim..." Elim durdu ama yerinden kımıldamadı, "senin iyi bir adam olduğun hakkında" dedim.

Başı yukarı kalktı ve kalçaları elimi itti. "Yirmili yaşlarımda başındaydım, Ace."

"Doğru," diye mırıldandım.

Kalçalarını tekrar itti ve elim hareket etmeye başladı.

"Yine de bir tane bulacağımı biliyordum," diye fısıldadı, konuşurken dudakları tekrar tenimde gezinmeye başladı. "Bu kadar seçenek varken, iyi bir tanesine razı olurdum, her gece yatağımda olan, maçlarıma giden, oynamamı izleyen, bebek yapmama yardım eden ve ona bakabileceğim muhteşem, tatlı, birinci sınıf bir kadın."

Söyledikleri hoşuma gitmişti, zihnim ve bedenim de bundan hoşlanmıştı, bu yüzden daha hızlı okşamaya başladım.

"Tate."

Ağız benimkine yaklaştı ama beni öpmedi.

Bunun yerine, "Kaybettiğimde berbattı. Maçı kaybettim, geleceği kaybettim ve bu benim kafamı karıştırdı."

"Tate," diye dudaklarına doğru nefes aldım.

"Eve geldim, Neet'le takıldım ve bunun benim hayatım olacağını biliyordum, Neet ya da onun gibi biri ve o güzel hayatın tadını aldıktan sonra gittiğini bilmek berbat bir şeydi."

"Tatlım -"

"Hiçbir fikrim yoktu, yirmi yıl bekledim, işte buradaydım, muhteşem, tatlı, birinci sınıf bir parça yatağında bana el işi yapıyordu."

Kalbim tekledi, nefesim kesildi, meme uçlarım sertleşti ve bacaklarımın arasında bir ıslaklık hissettim.

"Ben bir parça değilim," dedim ona, kırılmış gibi görünmeye çalışarak ama aslında hiç de kırılmamış olarak.

Kalçaları elimle birlikte hareket etmeye başladı. "Hayır bebeğim, sen birinci sınıf bir parçasın."

Bacaklarımın arasında başka bir telaş hissettim ve daha sert okşarken ona doğru bastırdım.

"İşte bu, bebeğim," diye mırıldandı, sesi neredeyse bir inilti gibiydi. "Bu birinci sınıf parça sana el işi yapmayı bitirdi, Kaptan."

"Hayır, değilsin," diye hırladı.

Elim sıkıca sarıldı, daha da yaklaştım, kesinlikten çok umutla nişan aldım ve neyse ki dişlerim dudağını ısırmaı başardı.

Sonra fısıldadım, "Sana farklı bir iş vermek istiyor, tatlım."

Dudakları benimkini derin ve sıcak bir öpücükle almadan önce dudaklarının gülümsediğini hissettim.

Sırt üstü dönerek beni üzerine çekti ve beni öpmeyi bırakarak, "Keyfine bak, Ace," diye mırıldandı.

Karanlıkta sııttım. Sonra zamanımı göğsünde gezinerek harcadım. Sonra ona başka şeyler yapmak için zaman ayırdım.

Emmeyi bırakıp yalamaya başlamıştım ki Tate'in, "Dalga geçmeyi kes bebeğim," diye homurdandığını duydum.

"Mm," diye mırıldandım horozunun başına karşı ve elleri, yüzümden uzaklaştırmak için zaten saçlarımdaydı, yumrukladı.

Ben yalamaya devam ederken "Ace," diye seslendi.

Cevap vermedim, onu ağzıma aldım, kalçaları yukarı kalktı, onu derine çektim, iniltisini duydum ve sonra onu dışarı kaydurdım ve dilimi uçtan tabana kaydurdım.

"Bebeğim, cidden," diye uyardı Tate.

Elim onun etrafına sarılmıştı, ağzımın onu çalıştırabilmesi için onu tutuyordum, ucunu döndürdüm ve sonra "Kendimden zevk alıyorum" dedim.

"Doğru söylüyorsun," diye karşılık verdi.

Ağzımı onun üzerine açtım ve onu tekrar derinlemesine emdim. Büyük elleri başımı kavradı ve aşağıda tuttu, ben de tekrar inlediğini duyana kadar ona istediğini verdim ve sonra onu dışarı çektim.

"Kahretsin Laurie," diye homurdandı.

"Sabırlı ol, Tate," dedim ona ama işi bitmişti.

Bunu biliyordum çünkü beni bıçakladı, vücudumu bacaklarının arasından çekip yanına yerleştirdi, başım hala kucağına dönüktü. Dizlerim yataktaydı, onları ayırdı, külotumu arkamdan aşağı çekti ve eli bacaklarımın arasındaydı. Dalga geçmiyordu, oyun oynamıyordu, ciddiye ve inleme sırası bana gelmişti, ben de öyle yaptım, kalçalarımı eline doğru ittim.

"Em beni bebeğim," dedi.

"Tamam bebeğim," dedim ve hemen bana söyleneni yaptım.

O beni hızlı ve sert bir şekilde çalıştırırken benim de onu hızlı ve sert bir şekilde çalıştırdığımı düşünürsek, bu biraz konsantre bir çaba gerektiriyordu. Ama ben ona verirken o da bana vermeye devam etti, bu yüzden iyiliğine karşılık vermek zorundaydım.

Neyse ki ikimiz de onu eve getirmeyi başardık ve inanılmaz derecede sıcaktı.

Tate kalçalarımındaki külotumu ve yatağındaki bedenimi düzeltti ve temizlenmek için banyoya gitmeden önce yorganı üzerime attı. Geri döndüğünde beni kollarına aldı ve sıkıca sarıldı.

Sonra da "Bu konuyu sabah konuşuruz" dedi.

Sesi kızgın değildi. Sesi yorgun, memnun ama biraz da hoşnutsuz geliyordu.

"Ne boku?" Hoşnutsuzluk kısmı hariç sesim hemen hemen aynıydı.

"Ben oynayacağım bebeğim," diye cevap verdi ve başım yukarı kalktı. "Ben oynamayacak mıyım?"

"Hayır."

"Neden?"

"Bilmiyorsun işte."

Göğsümün sıkıştığını hissettim ve "Beğenmedin mi?" diye fısıldadım.

Vücudu bir an hareketsiz kaldı, sonra bir kahkaha patlattı ve çoğunlukla üzerimde olacak şekilde bana doğru yuvarlandı.

"Tate -"

Sözümü kesti. "Hoşuma gitmemiş gibi mi göründü?" "Şey... hayır, sen... inliyordun ve -"

"İpucu v e r Laurie, seni kızdıracağım ve sadece yatakta kızdırmayacağım."

"Alay mı ediyordun?"

"Kısmen, evet," diye yanıtladı.

"Diğer kısmı ne?"

"Hiçbir kadın benimle bu kadar zaman geçirmemişti." "Yani hoşuna gitti," dedim umutla.

Dudakları benimkilere dokundu, sonra kulağıma kaydı ve şöyle dedi: "Evet bebeğim, hoşuma gitti. Ve tekrar yapabilirsin. Ama sadece söylüyorum, oynayan kişi olmayı seviyorum."

"Ah... tamam," dedim tereddütle çünkü anlamamıştım. "Seni yakmayı seviyorum," diye devam etti.

"Tamam."

"Ve kontrolü severim."

"Tamam."

"Ve onu kaybetmekten hoşlanmıyorum." "Yani hoşuna gitmedi."

"Bebeğim, hoşuma gitti."

"Ama Tate, anlamıyorum."

Bizi tekrar yan yatırdı ve kararlı bir şekilde "Yapacaksınız" dedi.

"Yapacak mıyım?"

"Motorcu bebeğinin içine tamamen girdiğinde, Ace, onu alacaksın."

H â l â anlamamıştım ama şimdi sesi eğleniyor gibiydi, bu yüzden kızgın olmadığını biliyordum ve denemeyecek kadar uykuluydum.

Ona sokuldum ve "Hoşuma gitti" diye mırıldandım.

"Anladım," diye mırıldandı.

Kaşlarımın birbirine yaklaştığını hissettim, "Öyle mi?"

"Bebeğim, elimi bacaklarının arasına soktuğumda sıırılsıklamdın."

"Oh." Bu her şeyi açıklıyor.

Eli saçlarımın arasına girdi ve nazikçe, "Benim için uyu Laurie," diye emretti.

"Tamam, Tate."

"Tatlı rüyalar, bebeğim."

Gözlerimi kapattım ve daha da sokuldum. "Siz de, Kaptan."

Nedense eli aniden saçlarımda dolandı, hiç acımadı ama yoğun bir şey vardı ve gözlerim açıldı.

"Tatlı rüyalar göreceksin?" diye sordu sessizce ve sanki çok önemsiyormuş gibi konuştu.

Tanrım ama ben bu adamı sevdim.

Ağzımın gülümsediğini hissettim ve daha da yaklaştım. "Ben iyi bir kızım, her zaman bana söyleneni yaparım."

Elleri saçlarımdan ayrıldı, böylece iki kolu da beni sıkıca sarabildi.

"Seni seviyorum Ace," diye mırıldandı ve midem eridi.

Söylemişti. Açıkça.

O söyledi.

"Ben de seni seviyorum, Kaptan."

Başımın üstünü öptü ve ben de karşılığında göğsünü öptüm.

Sonra uykuya daldım ve tatlı rüyalar gördüm. Tıpkı bana söylendiği gibi.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Paketi aç

Bir buçuk ay boyunca önemli bir şey olmadı.
Büyük şeyler oldu. Mamut gibi bir şey dememeliyim.
oldu.

* * * * *

İlk büyük olay, Tate'in Jonas'ı Neeta'ya geri götürmemesiydi.

Bu Neeta'yı kızdırdı. Ayrıca bunun için beni suçladı. Bunu üç gün sonra, Tate bir adalet kaçağını yakalamak için çağrıldığında ve bu nedenle şehir dışında olduğunda anladım.

Daha fazla bilgiye rağmen Mayıs-Aralık davasında hiçbir şey değişmemişti. Tambo, Tate'e Sunny'nin saldırıya uğradığı bölgede yaşayanların hiçbirinin profile uymadığını ve her birinin (çok fazla olmadığından) başka yerde olduğunu söyledi.

Bu durum Tate'i dışarı çıkıp bir kaçağı yakalamak zorunda kaldığı için mutlu hissettirmiyordu. Bir katil serbestçe dolaşırken beni ve oğlunu bırakıp gitmekten hoşlanmıyordu. Ama aynı zamanda ödemesi gereken faturalar ve beslemesi gereken boğazlar vardı, bu yüzden beni işe götüren, eve bırakan, ben yokken Jonas'la kalan ve sadece alarmı kurduğumu öğrendiklerinde ayrılan yarı korumalardan oluşan bir ekip kurdu. Bu ekipte Pop, Dalton, Jim-Billy, Ned ve hatta Wood bile vardı. Tate bunu ayarladıktan sonra gitti.

Ayrıldığı gün ben isteyken Bubba'ya gelmişlerdi.

Üç kevaşe, sadece bir tanesi biraz çekiciydi ve bir tanesi aşırı kiloluydu ama bir kevaşe gibi giyinmişti ve çok fazla ten gösteriyordu. Yargılayıcı olmamaya çalıştım, herkes kendine göreymiş, ama gerçekten, gösterilecek bu kadar et varken bu kadar etin teşhir edilmesi çok yanlış.

Zor ve sert yaşadıklarını biliyordum ve bunu yüzlerinden ve tavırlarından anlayabiliyordum.

Twyla kendi tavırlarını bastırarak gündüz vardiyasından serbest bırakılmıştı (ama sadece ben onunla çalıştığımda), bu yüzden o ve ben gece vardiyasındaydık ve saat on bire yaklaşıyordu. Kapıdan girdiklerinde Dalton barın arkasındaydı ve Krys de ofise dönmüştü.

Barda Dalton'un önünde duruyordum ve o da siparişini tamamlıyordu ki omzumun üzerinden baktı, onları gördü ve "Lanet olsun Laurie, barın arkasına geç" diye mırıldandı.

Omzumun üzerinden onlara, sonra da Dalton'a baktım ve "Pardon?" diye sordum.

"Barın arkasında," diye tekrarladı Dalton.

"Sen! Kaltak!" Bağırıldığını duydum ve kadınlara dönüp baktığımda bana doğru ilerlediklerini gördüm.

Sanki sihir yapmış gibi Twyla yanımda belirdi.

Üçü önümde durdu ve ağır olan bana yukarıdan aşağıya baktı ve "Büyütecek ne var? O kadar da değil."

Sonra biraz çekici olan, "Neet için buradayız" dedi.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım, onlara bakıp kim olduklarını anlamaya çalışıyordum. "Siz Neeta'nın ekibisiniz."

"Aynen öyle," diye onayladı sıradan kevaşe, sanki bu çılgın gerçeğe gurur duyuyormuş gibi.

"Bir sorunun mu var?" Twyla hafifçe önüme geçerek sordu.

"Seni ilgilendirmez, lezbiyen," diye karşılık verdi biraz çekici olan.

Olamaz.

Twyla'nın tüm vücudu hakaretle kabarırken, Dalton yanıma gelirken ben de hızla onun önüne geçtim.

"Belki de sadece gitmelisin," diye önerdim.

"Ve belki de Tate'i terk etmelisin, sürtük," diye emretti biraz çekici olan, kesinlikle Neeta'nın Mürettebatının sesiydi. "O kişisel bir mülk, ne demek istediğimi anlıyor musun?"

"Ciddi misin sen?" Her şeyin komik olduğunu düşünerek sordum. Kişisel mülk mü? Zamanda geriye, ortaokul yıllarına mı savrulmuştum?

"Ölümcül," biraz çekici olan eğilip tısladı ve ciddi görünüyordu.

"Tate'i terk etmiyorum," diye cevap verdim çünkü cevabımı bekliyorlarmış gibi görünüyorlardı. "Ve hepinizin Neeta için buraya gelmesi kesinlikle çok saçma. Yani, gerçekten mi?"

"Oğlunu ondan vazgeçirmeye çalışıyorsun," diye iddia etti kimliği belirsiz olan.

"Pek sayılmaz," diye karşılık verdim.

"Carmen, belki de -" Dalton hafif çekici olana bir şeyler söylemeye başladı.

"Seni de ilgilendirmez Dalton," diye sözünü kesti, sonra başını çevirdi ve grubumuza yeni katılan Jim-Billy'ye ters ters baktı. Onu bir aşağı bir yukarı süzdü, dudakları kıvrıldı ve "Ne yapacaksın babalık?" diye alay etti.

Jim-Billy, "Twyla'nın kışını tekmelemesini yakından izleyebilmek için pozisyon alıyorum," diye cevap verdi.

"Doğru," dedi ve alaycı bakışlarını Twyla'ya çevirdi, "sanki bu orospuyu ve lezbo korumasını alt edemeyiz."

Twyla şimşek gibi hızlı hareket ederek önüne atladı, kolu fırladı ve Carmen'in burnuna bir yumruk indirdi. Carmen'i şaşırtmıştı ama hafif bir darbe de değildi. Başını geriye attı, saçları uçtu, bir ayağının üzerinde geri gitti ve elleri yüzüne geldi. Elleri aşağı indiğinde yüzünün alt yarısı gibi onlar da kan içindeydi.

"Seni amcık!" diye bağırdı ve gecikmeden hepsi birden Twyla'nın üzerine atladı.

Ve Twyla arsayı aldı.

Başladığı anda Dalton bana döndü, iki elini belime koydu ve beni yukarı kaldırarak popomu bara yerleştirdi. Sonra içeri girmeye çalıştı ama eller ve bacaklar, büyük saçlar ve tırnaklar bir girdaptı, bu yüzden hiçbir açıklık bulamadı ve sonunda pes etmek zorunda kaldı, geri çekildi ve

kedi dövüşü doğal sonucuna ulaştı. Steg ve Wings, iki müdavim, beni kuşatmak için bara geldiler, Jim-Billy yaklaştı ve hepimiz izlemeye çalışıyorduk, Twyla aynı anda üç kevaşenin canına okurken hiçbir şeyi kaçırmamak için bir o yana bir bu yana eğiliyorduk.

İzlerken, mini etek ve topuklu ayakkabılarla karşılaşmaya gelmemeleri gerektiğine karar verdim. Twyla kesinlikle kolay lokma değildi ama mini etek ve yüksek topuklu ayakkabıların onları daha da dezavantajlı hale getirdiğini düşündüm. Bazı kasıtsız kasık çekimlerinden bahsetmiyorum bile... ciddi itici.

Bu bir süre devam etti, motorculardan ve yerel halktan oluşan ayakta duran bir kalabalığın gürültünün etrafında oluşmasına yetecek kadar uzun sürdü, sonra bir pompalı tüfek cırcırının ürpertici sesiyle durduruldu.

Dövüşenlerin hepsi dondu kaldı. Twyla bir yumruğuyla Carmen'in daracık kaşkorsesini tutmuş, diğer kolunu da bir darbe daha indirmek için kaldırmıştı; sıradan olan dizlerinin üzerine çökmüş, ayağa kalkmaya çalışıyordu; ağır olan yana doğru yuvarlanıyordu ve hepsi de Carmen'e testereli bir av tüfeği doğrultmuş olan Krys'e bakıyordu.

"Sana ne söyledim Carmen?" Krys bilmek istedi.

Hepsi ayağa kalkıp Krys'in etrafında dönerken Twyla Carmen'i itip uzaklaştı.

Carmen ağzındaki kanı silerken Krys'e, "Ben kızıma göz kulak oluyorum," dedi. "Nasıl olduğunu biliyorsun ve beni hiçbir şeyin durduramayacağını da biliyorsun."

Krys, "Bir daha barıma gelersen kurşunların tadına bakacağını biliyorum," diye karşılık verdi. "Sana geçen sefer de söyledim, burada istenmiyorsun. Bir kez daha söylüyorum, burada istenmiyorsun. Seni uyarıyorum, üçüncü bir sefer olmayacak."

Carmen gözlerini Krys'le kilitledi ve Krystal irkilmedi. Sadece bakışlarını sabit tuttu ve tüfeği Carmen'e doğrulttu.

Sonunda Carmen'in gözleri bana kaydı.

"Arkanı kolla," diye tehdit etti, parmağını bana doğru uzatarak.

İşte o zaman tüfek patladı. Tavana saplanmış saçmalar, toz, parçalar ve satın alınamayan saçmalar yağmaya başladı. Başımı çevirip Krys'e bakarken ne kısa çığlığıma ne de dizlerimin otomatik olarak göğsüme doğru kıvrılmasına engel olabildim. Barın etrafındaki herkes eğilmişti ve tek çığlık benimki değildi.

Krys, "Bu barda ya da dışarıda Laurie'ye yaklaşırsan bana hesap verirsin," diye uyardı.

Carmen, "O silahı her yere yanında taşıyamazsın, Krystal," diye karşılık verdi.

Önümde duran Steg, "Krys ya da Laurie'ye dokunursanız, bana da hesap verirsiniz," dedi. "Herhangi biriniz," diye bitirdi, elini yukarı kaldırdı, parmağı aşağıyı gösterdi ve tüm mürettebatı işaret etmek için döndü.

"Neeta'nın saçmalıkları ve senin saçmalıkların, bitti," diye seslenen başka bir ses duydum ve döndüğümde Main Street'teki motorcu malzemeleri satan dükkânlardan birinin sahibi olan Stoney'nin de katıldığını gördüm.

"Evet, büyü artık. Ne sanıyorsunuz? Hâlâ lisede misiniz?" diye bağırdı başka bir ses.

"O kaltak Neeta'nın adamını ve oğlunu almaya çalışıyor," diye savundu beni göstererek.

Stoney, "Görebildiğim kadarıyla Neet'in erkeğini çoktan kaptı ve Tate için de iyi oldu," diye ekledi. "Sonunda Tate kendine baş ağrıtmayan bir kadın buldu ve hepimiz Tate'in oğluyla birlikte geldiğini biliyoruz."

"Tate'in başını ağrıtmadığımı söyleyemem Stoney," diye açıklık getirdim. "Eğitimde bir motorcu bebek olduğum için bazen işleri berbat edip onu kızdırıyorum."

Kıkırdamalar duydum, Wings bana doğru döndü ve sırtarak, "Derse ihtiyacın var hayatım, Tate gitti, elimden geleni yapacağım," dedi.

"Teşekkürler Wings, ben... şey, bunu düşüneceğim," diye gülümseyerek yalan söyledim, gözlerimi hissettim ve Carmen'in bakışlarının üzerimde daraldığını görmek için baktım.

"Seni komik bulmuyorum," dedi usulca. "Umurumda değil," diye cevap verdim.

"Hâlâ buradasın," diye sordu Krystal.

Neeta'nın ekibi kapıya doğru ilerlerken bol bol ters ters baktılar. Bunun çoğunlukla zevahiri kurtarmak için olduğunu anladım ama üzerinde fazla düşünmedim. Gidiyorlardı, tek umursadığım buydu.

Steg bardan inmeme yardım etti ve Twyla bana yaklaştı.

"İyi misin?" diye sordu gözleriyle beni süzerken.

ve sonra kendi sorusuna cevap verdi. "İyisin." Döndü ve "Kimin biraya ihtiyacı var ki?" diye bağırdı.

Krystal'a baktım ve gülümsedim. O da bana baktı ve başını salladı.

Sonra tüfeği saklandığı yere (her neresiyse) geri götürmek için hareket etti ve ben de işime geri döndüm.

* * * * *

O gece Tate ile telefonda konuşurken (saat sabahın üçünü geçmesine rağmen, yatağına girer girmez onu aramam emredilmişti) ona her şeyi anlattım.

Dalga geçer gibi verdiği cevap? "Bebeğim."

* * * * *

İkinci ve üçüncü şeyler bir-iki yumruk gibi geldi.

* * * * *

Tate gitmeden önce Ned, Betty, Shambles ve ben hep birlikte Tate'in Gnaw Bone'daki avukatının ofisine gittik ve yeminli ifade verdik. Ned, Betty ve Shambles'inki havuzda olanlarla ilgiliydi, benimki de Neeta gece ziyaretlerine geldiğinde tanık olduklarımı ve Jonas'ın Fransız tostundan önce paylaştıklarını içeriyordu.

Bu ifadelere ihtiyaç vardı çünkü Tate ziyaret düzenlemesinin dışındaydı, aslında oğlunu kaçırmıştı (ama gerçekte değil) ve Neeta'nın evindeki durumu göz önünde bulundurarak velayetin kendisine verilmesi için davasını acilen sunması gerekiyordu.

Tate yokken, hakimın ifadeleri okuduğu ve bunları Tate'e geçici velayet vermek ve Tate'in davası için bir yer bulmak için yeterince ilgili bulduğu haberini aldı.

Tate kötü adamı yakalamak ve duruşma için eve dönmek zorundaydı. Bunu da zaman kaybetmeden başardı ve sabahki duruşmadan bir gece önce eve vardı.

Sinirlerim gerilmişti.

Heyecan içindeydim çünkü mahkemede olmam gerekiyordu, beni, Ned'i, Betty'yi ve Shambles'ı tanık olarak çağıracaktı.

Shambles'ın bu işin içine çekilmesine üzıldüm (gerçi defalarca hiç umursamadığını söyledi).

Sunny evdeydi ve fiziksel olarak iyileşiyordu ama henüz La-La Land'e dönecek durumda değildi ve bir süre daha da olmayacaktı. Jonas ve ben hem Sunny'yi evlerinde hem de Shambles'ı La-La Land'de ziyaret ediyorduk ama onların dünyasında işler iyi gitmiyordu ve Sunny'nin bedeni kadar çabuk iyileşiyor gibi görünmüyorlardı.

Mahkemeye çıkacağım için de gergindim. Tate'in milf kız arkadaşığıydım, eski bir yöneticiydim, şu anda garsonluk yapıyordum, boşanmışım ve Carnal'ı bulmadan önce aylarca arabasıyla aptal gibi dolaşmışım ve bulduktan sonra da bir otelde yaşıyordum. Neeta'nın avukatları bunu ele geçirirse, hakimın kulağına pek hoş geleceğini sanmıyordum.

Bu yüzden akıllı, saygın, nazik ve anaç olduğumu söyleyen bir kıyafete ihtiyacım vardı ama Neeta'nın çocuğunu ondan almaya çalıştığım ve bunun için hiçbir şeyden kaçınmayacağım gibi aşırı anaç bir kıyafete değil. İşe giderken giydiğim takım elbiselerden birini giyemiyordum çünkü üzerimde akıllı, saygın ama nazik ve anaç olmadığım yazıyordu. İşimi görecek başka bir şeyim de yoktu ve şort, kot pantolon ya da tişört dışında neredeyse her şeyi denemiştim.

Bu yüzden Wendy ve ben Jonas'ı alışveriş merkezine götürdük ve zavallı Jonas'a işkence ederek üç saat geçirdik (alışveriş merkezi umurunda değildi, çünkü,

Mesela ilk beş dakika, sonra tıpkı babası gibi o da bunu o kadar eğlenceli bulmadı) bir şey bulana kadar. Onu aldım çünkü Wendy mükemmel olduğuna yemin etti. Ben olduğuma yemin etti ve ben olmam gerektiğini çünkü hakimim başka her şeyi görebileceğini söyledi. Beni anneden çok milf gibi gösterdiğini düşünmeme rağmen aldım ve Jonas gördüğü ilk kadına onu hemen evlat edinmesi için yalvarmaya hazır göründüğü için aldım.

Tate'e Carnal'a giden motorcuların resmini de aldım. Bunu satmak istemeyen Stoney'den aldım. Gerçekten satmak istemiyordu. Bu da, bir motorcuyla yaptığım pazarlığı sonlandırmak için bin beş yüz dolara kadar çıkmam gerektiği anlamına geliyordu. Bu biraz çılgıncaydı ama aynı zamanda Tate'in ona sahip olmasını ne kadar çok istediğimi de gösteriyordu. Babam onu almaya gitti ve Jim-Billy ile birlikte Tate'in yatağının üzerindeki duvara sabitlediler.

Orada gördüğümde, tam bir servete mal olmasına aldırış etmedim. Haklıydım, mükemmeldi. Odayı güzelleştirdi.

Ve o Tate'ti. Stoney's'e girdiğim ve onu yakından gördüğüm anda, ona sahip olması gerektiğini biliyordum, onu benim yaptım, ona verdim ve her kuruşuna değdi.

Ama Tate'in ne kadar harcadığımı öğrenmesinden ve Stoney'e gizlilik yemini ettirmeme rağmen aklını kaçırmamasından endişe ediyordum.

Tate'in yatak odasındaki sürprizi görüp sinirlenmeye fırsatı olmadı.

Hayır, eve girdiği anda sinirlenmişti.

Bunu biliyordum çünkü mutfakta duruyordum, Jonas oturma odasında televizyonda video oyunu oynuyordu ve Tate içeri girdi, gözleri benimkilere kilitlendi ve "Yatak odası" diye hırlamadan önce merhaba demek için ağzımı bile açamadım.

Sonra koridora doğru ilerledi, sadece başını Jonas'a çevirerek, "Bir dakika, Bub," dedi. Sonra koridorda gözden kayboldu.

Fotoğraftan haberi olduğunu düşündüm ve onu takip ettim, acele etmek istemedim, cezamı çekmek için acele etmek istemedim ve

Koridora çıkmadan önce meraklı bakışlı ama sırttan Jonas'a gergin bir gülümseme fırlattım.

Yatak odasının kapısını açtım ve Tate odanın ortasında, sırtı yatağa ve resme dönük, kollarını göğsünde kavuşturmuş bir halde durarak, "Kapat şunu," diye emretti.

Nefes aldım, döndüm ve kapıyı kapattım.

Sonra ona yaslandım ve başladım, "Tate, biliyorum sen -"

"Ne oluyor lan Ace?" diye hırlayarak sözümü

kesti. "Ben istedim ki -"

Yine sözümü kesti. "Bunu açıklığa kavuşturduğumuzu sanıyordum." "Yaptık, sadece istedim -"

"Uzay mı?"

Gözlerimi kırptım, kafam karışmıştı. "Pardon?"

"Yüce Tanrım, Lauren, zamanın yarısında yokum."

Başımı salladım, anlamamıştım. "Zamanın yarısında yok muydun?"

"Sen ve Amber daire bakmaya gittiniz. Stella sizi gördü ve bana söyledi."

Ah, şu.

Bu konuda kızgın olamazdı. Resmi olarak taşınmamı istememişti ve bavullarla yaşamamdan rahatsız olmuş gibi görünmüyordu. Belli ki taşınmama hazır değildi ve birlikte yaşamak için henüz çok erkendi. Jonas konusunda ona çok yardımcı oluyordu; hatta bir ev bulduğumda ben de ona yardım edecektim. Ama bir an önce yerleşmem gerekiyordu, bir otelde kalmamalıydım, onun evinde kalıp kedisine ve oğluna bakmamalıydım ve bir bavulla yaşamam gerekiyordu. Beni seviyordu, benim için bunu isteyemezdi. Bir yere ev demeliydim, zamanı gelmişti. O da beni seviyordu, bunu benim için isterdi.

"Yerleşmem gerekiyor Kaptan. Bir bavulla yaşamaktan yoruldum," dedim usulca.

"O zaman bavulunu boşalt," diye karşılık verdi, sanki bu kadar basitmiş gibi.

Tekrar göz kırptım. "Ne?"

Ellerini sabırsızca uzattı. "Bavulları boşaltın."

"Burada mı?" İnanmayarak sordum.

Yüzünün sertleşmesini izledim. "Neden olmasın? Boş alana ihtiyacın var bebeğim, zamanımın yarısını yolda geçiriyorum. Süslü bir kanepe istiyorsan, satın al."

"I..." Başımı salladım, "um..."

"Sen, um, ne?" diye bana çıkıştı. "Bunu yeterince iyi yapmak için neye ihtiyacın var?"

"Yeterince iyi mi?" Fısıldadım.

Bana doğru beş uzun adım attı, o kadar hızlıydılar ki bir anda görebildiğim tek şey yüzü oldu.

"Lanet olası panjurlarınızı alın, lanet olası bir kanepe alın, yeniden halı döşeyin, umurumda değil, sadece lanet olası bavullarınızı açın," diye homurdandı.

"Sen..." Başım spazmodik bir şekilde sarsıldı ve tekrar denedim. "Senin yanına taşınmamı mı istiyorsun?"

"Zıpkın gibi keskinsin Lauren," diyerek iğnesini batırdı.

"Hayır," diye fısıldadım sahnenin anlamı kafama dank edince, "Bana senin yanına taşınmamı söylüyorsun."

"Bavullarınızı... siktiğimin... bavullarını açın,"

diye kestirip attı. Gözlerimi dikip ona baktım.

Sonra ona ters ters baktım.

Sonra ellerimi kalçalarımın üzerine koydum ve yüzüne daha da yaklaşarak eğildim.

"Biliyor musunuz Kaptan," diye fısıldadım daha çok tıslamaya benzeyen bir sesle. "Haftalardır, haftalardır bana bunu resmileştirmeyi ve taşınmayı teklif etmeni bekliyordum ve sen bunu böyle yapıyorsun." Elimi uzattım ve sonra tekrar kalçama götürdüm.

Yüzündeki değişikliği fark edemeyecek kadar öfkeliydim, tıslamaya devam ettim.

"O dolaba her girdiğimde çantalara bakıyor ve endişeleniyordum. Çok mu uzun kaldım? Kendi alanına mı ihtiyacın vardı? Jonas'la vakit geçirmek mi istiyordun? Yoksa kalmamı mı istiyordun? Bavulları boşaltmalı mıydım? Olduğu gibi bırakmalı mıydım? En güvenlisi bu diye düşündüm ve öyle yaptım. Ama sen söylemedin.

Hiçbir şey. Bavulların dışında yaşamamı umursamadın. dolabının zemininde."

Eli boynuma geldi ve "Bebeğim" diye mırıldandı ama durmak için fazla ileri gitmiştim, o yüzden durmadım.

"Ben de bir şey söylememenin çok erken olduğu anlamına geldiğini düşündüm ve evet, Amber ve ben dairelere baktık." Öfkeyle kollarımı iki yana açtım. "Ne yapmam gerekiyordu? Aklını mı okuyacaktım?"

Boynumdaki parmakları beni sıktı, vücudu daha da yaklaştı ve diğer kolu belime dolanmaya başladı.

"Laurie -"

"Ve şimdi de bunu Stella'dan duyuyorsun ve bir haftadan fazla bir süredir yokken eve geliyorsun ve Jonas'a selam bile vermiyorsun. Bana bunu sormuyorsun. Beni öpmüyorsun bile, sadece başla-"

Konuşmayı bıraktım çünkü onun ağzı benimkinin üzerindeyken ve dili ağızımdayken konuşamazdım. Tepkimi bastırmaya çalıştım ama gideli bir haftadan fazla olmuştu, onu özlemiştim ve son olarak, ama en önemlisi, sonunda bana taşınmak istediğini anladım.

Zayıf bir öpücük olabilirdi ama umurumda bile değildi. Ben de onu öptüm.

Dudakları benimkilerden ayrılıp kulağıma doğru ilerlediğinde kollarım boynuna dolanmış, bedenim ona yapışmıştı.

"Görüyorum ki motorcu bebeğine dönüşmüşsün," diye fısıldadı, elleri üzerimde geziniyor ve beni ürpertiyordu. "Tavrındaki artış etkileyici, Ace."

"Sen bir pisliksin, Tate," diye cevap verdim ama nefesim kesildiği için biraz nefes nefese çıkmıştı.

Başını kaldırdı ve gözleri benimkileri buldu.

"Bavullarını boşalt."

Kısa süren mutluluk hissimin kaybolduğunu hissettim, aynı zamanda gözlerimin kısıldığını da hissettim.

"Çok patronluk taslıyorsun."

"Bavullarını boşalt."

"Bu daireler çok güzel. Ellerindeki dairelerden biri deniz manzaralı -"

Elleri göğüs kafesimin yanlarında gezinmeyi bıraktı ve sıkıldı.

"Paketini aç.

Çantalarınızı.

Çantalarını." Ona ters ters baktım.

Sonra da, "Tatum Jackson, kot pantolonla iyi görünen, iyi bir baba olan ve seni sevdiğim, ateşli, belalı, motorcu, ödül avcısı olduğun için şanslısın, yoksa cidden buna değmezdim" dedim.

Bunun iyi söylenmiş bir söz olduğunu düşünmüştüm ama o açıkça bunun eğlenceli olduğunu düşünüyordu ve bunu biliyordum çünkü yüzü benimkine yaklaştı ve tekrar geri çekilmeden önce burnunun yan tarafının benimkine değdiğini hissettim ve gülümsediğini gördüm.

Sonra kaşlarını kaldırarak sordu: "Ateşli mi?"

"Kapa çeneni," diye tersledim.

Tate bir kahkaha patlattı ve aynı anda kollarını bana sımsıkı doladı ve bana kocaman sarıldı.

"Biliyor musun," dedim ona, "bu son tirad bana yeni bir halı ve yeni bir kanepe kazandırdı."

Çenesi başımın yan tarafına bastırılmıştı. Geri çekildi, bana baktı ve "Hatun bölgesi bebeğim, umurumda değil" dedi.

"Önemsemelisin," diye devam ettim. "Jonas'ın odasındaki halıda bir pürüz var ve eğer o pürüz çözülmeye başlarsa, ayağı takılıp kafasını komodine falan çarpabilir."

Tate'in başı tekrar aşağı indi, bu sefer ağzımı kendi ağzıyla okşadı ve geri çekildiğinde yumuşak bir sesle, "Oğlum için her şeyi güvenli hale getir, bebeğim," dedi.

Yumuşak sesini seviyordum ve bir süredir ortalarda yoktu, bu yüzden canlı ve yüz yüze olmayı özlemiştim ama yine de kin tutmam gerektiğini hissettim.

Gözlerimi onun kulağına dikerek, "Bunu yine de yapacaktım, çünkü bu bir tehlike," diye homurdandım.

"Tate'in gazabına lanet olsun."

"Bebeğim," diye seslendi.

"Ne?" Gözlerim tekrar onunkilere kayarken tersledim.

"Bavulunu boşalt," diye fısıldadı, beni hafifçe öptü, bıraktı ve kapıdan çekerek beni döndürdü, Jonas'la konuşmaya gideceğini biliyordum ama gözleri benden öteye, yatağın üzerindeki duvara gitti ve sonra tamamen hareketsiz kaldı.

Sonra "Tanrım" diye mırıldandı. Uh-oh.

"Um..." Mırıldandım ve bakışları bana kaydı.

"Bilmek istemiyorum," dedi.

"Stoney -"

"Bilmek istemiyorum," diye tekrarladı.

"Stoney buna ihtiyacın olduğunu anladı -"

Bedenimi kendine doğru çekti, başı aşağı indi ve bana sert, morartıcı ama derin ve lezzetli bir öpücük verdi ve sonra başı tekrar yukarı kalktı.

"Bayıldım bebeğim, o resmi hayatım boyunca sevdim," diye fısıldadı, midem bulandı, kalbim yerinden çıkacak gibi oldu ve devam etti. "Ve Stoney'nin de sevdiğini biliyorum, bu yüzden ondan alıyorsun... Ben... bilmek... istemiyorum. Öyle mi?"

Bu noktada aynı fikirde olmanın akıllıca olacağını düşündüm ve başımı salladım.

"Aferin kızıma," diye mırıldandı, beni bıraktı, odadan çıktı ve oğluna merhaba demeye gitti.

Orada durdum ve kendi kendime gülümseyerek resme baktım. Sonra dolaba baktım. O anda bavulumu açarsam Tate çok hevesli olduğumu düşünür mü diye merak ettim.

Ben de o anda bavulları boşaltmamaya karar verdim.

Bunun yerine yatak odasından çıkıp koridordan geçerek mutfağa gittim ve Tate eve geldiğinde yapmaya başladığım gibi kendime bir Kool-Aid doldurmayı bitirdim. Tate ve Jonas'a içecek bir şeyler ikram ettim ve Tate'e bir bira, Jonas'a da buzlu Kool-Aid getirdim.

Sonra Kool-Aid'imi de yanıma alarak yatak odasına döndüm ve eşyalarımı yerleştirdim.

* * * * *

Bunu daha sonra, yatakta, beni uyandırdığında anlayacaktım.

Tate ertesi gün oğlu için savaşmak üzere mahkemeye gidecekti.

Bir kaçağın peşindeydi ve bu avı bırakmak zorunda kalırsa zaman ve para kaybedecekti, bu yüzden silah altındaydı ve eve dönmesi gerekmeden önce avını bulduğu için şanslıydı.

Beni seviyordu ve yanına taşınmamı istiyordu, daire baktığımı duydu ve her zamanki gibi her şey bir anda başına gelince sinirlendi.

Onu bundan korumak için ne yapabileceğime bakmam gerekecekti. "Bebeğim, uyanık mısın?" Tate'in uykulu ve kaba sesi seslendi.

Burnumu sırtına sürttüm ve daha derine bastırdım, kolum karnına dolandı.

"Hayır," diye cevap verdim tenine karşı.

"Saçmalık," diye mırıldandı.

"Uyumaya devam et, Tate."

"Laurie -"

İçine bastırdım ve sıkıca tuttum. "Benim için mi bebeğim?" Fısıldadım.

Eli benimkini karnında buldu ve örttü, parmakları benimkilere dolandı, hafifçe öne doğru yuvarlandı, kolumu yukarı çekti, böylece ellerimiz yatağa yapıştı ve ben çoğunlukla onun sırtına yaslandım.

Bu pozisyon çok hoşuma gitmişti, bacaklarımı onunkilere doladım ve yerleştim.

"Laurie," diye seslendi ama onu duymama rağmen cevap vermedim.

Cevap vermedim çünkü bir saniye sonra gerçekten yerleştim ve uykuya dalarken tüm ağırlığımı ona verdim.

* * * * *

Ned, Betty, Shambles ve ben mahkeme salonunda duruyorduk. Tate, Nina Maxwell adında çok güzel ama çok hamile bir sarışın olan avukatıyla birlikte masadaydı. Neeta'nın avukatı ise Neeta'nın olmadığı diğerk masadaydı. Ben bir kedi kadar gergindim ama Tate çok seksi görünüyordu, iyi kesilmiş bir takım elbise giymişti ve içinde inanılmaz derecede muhteşem görünüyordu ve tamamen sakindi.

Kıpırdanıyor, ellerimi birbirine sürtüyor ve Tate'in gözleri bana geldiğinde ayak ayak üstüne atıyordum. Ellerime kaydı, sonra tekrar yüzüme geldi ve o şefkatli bakış oradaydı. Bana belli belirsiz bir sırıtış attı ve sonra dikkati tekrar Nina'ya döndü. Bir nefes aldım, zihnim Tate'in şefkatli bakışıyla doluydu ve sakinleştim.

Kolları kapaklı, uçuk pembe bir bluz, krem rengi keten, dar bir kalem etek ve bir çift gül rengi, yüksek topuklu ayakkabı giyiyordum. Kulaklarımda inci küpeler ve saatim vardı ama başka takı yoktu. Saçlarımı ensemde at kuyruğu şeklinde toplamıştım.

Oturma odasına girdiğimde annelikten çok milf olduğumu düşünmekte haklı olduğumu anladım, Tate, Stella ve Jonas kıyafetimle bana baktılar, Tate seksi bir şekilde yavaşça gülümsedi ve "Tanrım, seks kedisi okul marmelatına benziyorsun" dedi.

Hemen topuklarımda üzerinde döndüm ve Jonas'ın Stella'nın kahkahasını neredeyse bastıran ama tam olarak bastıramayan yüksek sesle ve coşkuyla kıkırdadığını duyarken yatak odasına geri döndüm.

Tate beni yatak odasına varmadan yakaladı ve sıkıca Explorer'a götürdü.

Mahkeme salonunun kapıları açıldı, sıçradım ve Wood içeri girdi.

Gözleri benim üzerimden Tate'e kaydı ve izleyicileri rakiplerden ayıran küçük, parlak ahşap bölmenin olduğu ön tarafa doğru yürüdü.

Tate de Nina gibi Wood'a baktı.

"Her şeyi söyledim," diye mırıldandı Wood Tate'e ve sonra dikkatini Tate'in avukatına çevirdi. "Neeta'nın Tate'in evine geldiği iki gece de oradaydım, sarhoş olduğu gece de dahil."

"Peki ya sen?" diye sordu Nina.

"Neeta'nın kardeşiyim," diye yanıtladı Tate. Nina Maxwell sırıttı.

* * * * *

Hepimiz oturmuştuk, ben Wood ve Shambles'ın arasındaydım. Mahkemenin başlaması gereken saatten on dakika sonraydı, mahkeme salonu personeli sabırsız, Neeta'nın avukatı ise bezgin görünüyordu.

Kapılar açılıp Neeta içeri girdiğinde daha fazla taciz edilmek üzereydi ve onun zil zurna sarhoş olduğunu anlamak için motorcu barında garson olmaya gerek yoktu.

"Tanrım," diye mırıldandığını duydum Betty'nin, Neeta'nın sarhoş bir halde koridorda ilerleyişine bakarken.

Her zamankinden iki adım daha iyi giyinmişti. Kısa etek (buruşuk) transparan bluz (kaşkorsesiz, siyah sütyen, bluz da buruşuk) ve yüksek topuklu, bantlı sandaletler (sürtünmeli).

Onu, biranın besin alımının ana bileşeni olmadığı bir zamanda satın alındığı belli olan, üzerine tam oturmayan bir takım elbise giymiş siyah saçlı bir adam takip ediyordu. Kendimi sarhoş Neeta'dan daha fazla büyülenmiş buldum çünkü sadece ona bakarak bile bir zamanlar çok güzel olduğunu biliyordum. Tate kadar güzel olabilirdi ama bunun için resimli kanıtı ihtiyacım vardı, ama göstergelerin hepsi oradaydı.

Tate kırk dört yaşındaydı ve otuzlu yaşlarında görünüyordu.

Neeta'nın adamı muhtemelen Tate'in yaşına yakındı ama ellili yaşlarda görünüyordu.

Sadece aptal değil, kadın tam bir aptaldı.

Böbürlenmek kötü bir davranıştı, bu yüzden böbürlenmedim ve zaten Neeta'nın oğlunun velayet duruşmasına sarhoş gelmesinden de böbürlenemeyecek kadar ürkmüştüm.

Gözlerim Neeta'yı öne doğru yönlendirmeye çalışan adamın görüntüsünden uzaklaştı ve Wood'un kız kardeşini izlediğini gördüm.

Uzandım ve parmaklarımı pazusuna doladım. Dokunduğumda bana döndü ve acısını gösterdi.

"Tatlım," diye fısıldadım.

"Aptal," diye fısıldadı. "Sik beni. Çok aptalım."

Kolunu sıktım ve gözlerim hâlâ ayakta duran ve bakışları Neeta'ya yapışmış olan Tate'e gitti. Çenesi gergin ve gözleri soğuktu.

Bana baktı ve tiksintiyle başını salladı. Ben de kendiminkini salladım ve elimi kucağıma bırakmadan önce Wood'un kolunu tekrar sıktım.

Neeta'nın adamı onu avukatına götürdü ve yanımızdan geçerken kimseye bakmadı. Bunun nedeni muhtemelen yürümeye konsantre olmasıydı. Blake adımlarını geri çekti ve Wood'un karşısındaki koridora oturdu. Tate'e bakmadı, Wood'a bakmadı, kimseye bakmadı. Sadece oturdu ve yüzü öne dönüktü.

İcra memuru Neeta'nın avukatına "Nihayet hazır mısınız?" diye sordu. "Eğer müvekkilim ve ben..." Neeta'nın avukatı başladı. "Hazırsınız," diye sözünü kesti mübaşir ve ortadan kayboldu.

bir kapının arkasında.

Tate'e dönüp baktığımda onun oturmakta olduğunu gördüm.

Beş saniye sonra "Herkes ayağa kalsın..." sesini duyduktan sonra hepimiz ayaktaydık.

Tekrar oturmamız için izin verildiğinde oturdum ve nefesimi tuttum.

* * * * *

Beş dakika sonra yargıç Neeta'nın avukatının sözünü kesti ve gözlerini Neeta'ya dikerek doğrudan sordu: "Bayan Daniels, alkollü müsünüz?"

"Sayın Yargıç, eğer mümkünse -" Neeta'nın avukatı başladı.

Yargıç, mübaşire sert ve sabırsız bir şekilde "Buraya bir alkolmetre getirin" diyerek sözünü kesti.

Sonra aniden ayağa kalktı, mübaşir seslendi, "Herkes ayağa kalsın..." hepimiz ayağa kalktık ve yargıç hışımla dışarı çıktı.

* * * * *

Eve dönerken Explorer'da "Bu kıyafeti boşuna almışım," diye homurdandım.

Tate, "Bebeğim, bu çok tatlı," diye cevap verdi.

Tate'e döndüm. "Yargıç benimle beş saniye konuştu. Ona Jonas'ın halısındaki pürüzden ve nasıl

"İyi düşünmüşsünüz Bayan Grahame, bunlar tehlikeli olabilir, çıkarken oteldekileri buraya gönderin, olur mu?" dedi. İşte bu kadar!" Ağlayarak bitirdim.

"Laurie -"

Kollarımı göğsümde kavuşturdum ve sözünü kestim. "Onun iyi bir yargıç olduğunu sanmıyorum. Jonas'ın etrafında iyi bir insan olup olmadığını nereden biliyor?"

"Lauren -"

"Ned ve Betty'yi tam on beş dakika boyunca içeride tuttu. Zaman tuttum ve güldüklerini duydum. On beş dakika ve Jonas'la birlikte yaşamıyorlar bile. Sadece havuzlarına gidiyor. Beni beş dakikadan az içeride tuttu ve dışarı gönderdi ve ben Jonas'la yaşıyorum! Herhangi biri olabilirdim. Onu sadece kedi mamasıyla besleyen çılgın bir kadın olabilirdim!"

"Tatlım -"

"Bence başka bir yargıç istemelisin," dedim ve Tate irkilerek bir kahkaha attı, ben de ona döndüm. "Ne?"

"Bebeğim, tüm velayet bende. Onu iyi bir üvey anne olacağına ikna etmen ve seks kedisi okul marmelatı kılığına girerek onu bayıltman için başka bir yargıç istemiyorum."

Elbette o haklıydı ve ben bir deli gibi davranıyordum.

Derin bir nefes aldım ve yan camdan dışarı baktım.

"Bir hiç uğruna sinirlendim," diye fısıldadım. "Aptalca."

"Aptalca olan şey, velayet duruşmasına beynini dağıtmış bir şekilde gelmektir. Aptalca olan bu. Yeni bir kıyafet alacak, saçını yaptıracak, çok gergin olmana ve çocuğunun halısında bir pürüz olduğunu bilmene ve bunun için endişelenmene rağmen prezentabl ve sorumlu görünecek kadar bir bok vermek aptallık değildir. Bu, bir yargıcın on yaşındaki bir çocuğun yanında güvenebileceği türden bir insan. Sence bunu görmüyor mu?"

Tate yine haklıydı.

Ona döndüm ve sessizce "Sence o da gergin miydi?" diye sordum.

"Aklını kaçırarak kadar korkmuş," diye yanıtladı Tate. "Ama Jonas'ı kaybedeceği için gergin?"

"Onu bilmem ama korkuyorum, evet. Çocuk nafakasını kaybetmekten korkuyor, ki ellerinde olan tek şey bu. Kötü görünmekten korkuyordu çünkü Carnal'daki herkes sonucu öğrenecekti ve o da bunun iyi görünmediğini biliyordu. Ve korkuyordu çünkü oraya senin gibi görünerek geleceğini ve onu daha da kötü göstereceğini biliyordu. Neeta kendi kendini gerçekleştiren kehanetlerin ustasıdır ve bugün en iyi çabalarını bile geride bıraktı ve gerçekten iyi olanları da oldu."

"Ama Jonas'ı kaybetmekten korkmuyorum," diye fısıldadım.

"Bilmiyorum ama eğer öyleyse, o kehaneti de yerine getirmiştir."

I baktı dışarı ve ön cam ve mırıldandı, "Beni üzmeye başladı."

Eli uzandı ve benimkini tuttu. "Evet bebeğim, Jonas'la vakit geçirdin. Bir anne bunu kaybeder mi? Bu çok üzücü."

Elimi onun eline koydum ve sıkıca tuttum.

Sonra dedim ki, "İki haftada bir bir günlük gözetimli ziyaretler dışında hiçbir şey almıyor, bu yüzden artık endişelenmenize gerek yok."

"Evet."

"Ve artık nafaka ödemek zorunda değilsin." "Hayır."

"Kutlamalıyız," diye karar verdim ve eli benimkini sıktı.

"Öyleyiz. The Rooster'da rezervasyonumuz var." Ona döndüm.

The Rooster'ı duymuştum. Yaklaşık yarım saat uzaklıkta, dağlarda şık bir biftek yeri vardı. Muhteşem olması gerekiyordu.

"Öyle mi?" Ben sordum. "Evet, bebeğim, yapıyoruz."

Bu rezervasyonları yoldayken, oğlunu düşünerek ve kutlayacak bir şeyler olmasını umarak yapmıştı.

Koltuğa doğru eğildim ve sakallı çenesini öptüm. Sonra kulağına fısıldadım: "Senin adına çok mutluyum, Tate."

Eli benimkinde sıkılaştı. Benimki de onunkinde sıkılaştı.

Sonra arkama yaslandım ve ön camdan dışarı baktım.

"En azından Horoz'a giderken kıyafetime para harcamış olmak için iyi bir nedenim var," diye not ettim.

Tate kıkırdadı ve ben memnuniyetle dinlerken manzaranın akıp gidişini ve Tate'in bizi Jonas'a götürüşünü izledim.

* * * * *

Yargıcın kararından sonra Tate ve ben Jonas'ı yakından izledik.

Bunu saklamaya çalıştı ama rahatlama, suçluluk ve annesi için endişelenme gibi çelişkili duygularla mücadele etti.

Buna karşı koymak ve oğlu için yeni bir rutin oluşturmak amacıyla Tate, onu kendisini sık sık araması için teşvik etti.

Jonas onu sık sık aramazdı ama arardı.

Bu konuşmalar vardı Kısa, açıkça Kafa karıştırıcı ve aynı derecede açıkça incitici.

Bu nedenle Tate oğlunu annesini araması için cesaretlendirmeyi bıraktı.

* * * * *

Tate Jonas'ı aldıktan dört gün sonraydı, ben gündüz vardiyasıyındaydım, Tate barın arkasındaydı ve Krystal ile Bubba içeri girdiğinde saat üç civarıydı.

Onu uzun zamandır görmemiştim ve bu süre zarfında ne Krys'e ne de Tate'e ondan bahsetmedim çünkü her ikisinin de Bubba hakkında yoğun bir şekilde mutsuz duygular hissettiğini biliyordum. O kadar yoğun ki, bu duyguları açığa çıkarmaktan uzak durdum - Bubba'nın ya da kendimin iyiliği için değil, onların iyiliği için.

Bubba kaba görünüyordu, saçları dağınıktı, gözleri kırmızı çerçeveli ve kan çanağı gibiydi, yüzü asıktı.

Krystal dünyaya her zamanki kızgınlığından çok daha fazla kızgın görünüyordu.

Bağlanmaya uygun görünüyordu.

Gözlerim Tate'e kayınca onun da Bubba'ya baktığını gördüm; yüzü granit gibiydi.

"Evde var Tate, burada ihtiyacım yok," diye mırıldandı Bubba, elini avuç içi dışarıda Tate'e doğru kaldırdı ve karnımın yanmaya başladığını hissederken dudaklarımı birbirine bastırdım.

"Laurie, sevgilim, sakın ol," diye fısıldadı Jim-Billy, barda durduğum yerin yanına oturarak.

Krystal tek kelime etmedi, sadece arka koridorda kayboldu.

Bubba, Jim-Billy'nin yanında, benim durduğum yerin karşısındaki tabureye kayarken Tate bara doğru ilerledi.

"Hey güzelim," diye seslendi Bubba sessizce, gözlerimi kaçırarak.

Konuşmak için ağzımı açtım ama Tate gelmişti.

Tate söze girmeden, "Çıkmak istiyorum," deyince Bubba başını kaldırıp ona baktı.

"Ne?" Bubba Tate'e sordu.

"Dışarı," diye yanıtladı Tate. "Sen ve Krys bir araya gelip beni satın almalısınız. Pencereye de bir tabela asmanız gerekiyor. Laurie haber veriyor. Benim için çalışacak."

Kocaman gözlerim Tate'e kaydı. Ben mi?

"Ne?" Bubba tekrarladı.

"Beni duydun," diye yanıtladı

Tate. "Yapamazsın -" Bubba başladı.

"Yapabilirim," diye sözünü kesti Tate. "Bu saçmalıktan bıktım, Bubba. Buna inanmadım. Bana bir sürü söz verdin ve her birini tutmadın."

"Tate, dostum, yapamazsın -"

"Ben ve Laurie yapabiliriz. Evde Jonas var. Orada bize ihtiyaç var," dedi Tate.

"Bunu duydum ama Pops ve Stell -"

"Onlara her zaman güvenemem, bu hiç hoş değil. Onların hayatları var, benim de işim var. Jonas, Lauren ve bar için endişelenerek yollarda olmama gerek yok. Bir şeyleri kazımak lazım ve o da bar."

"Ama Krys -" Bubba başladı.

Tate, "Krys kendisi için neyin iyi olduğunu bilir, o da bir şeyler kazıyacaktır," diye karşılık verdi.

Hepimiz bunun ne anlama geldiğini biliyorduk, Bubba, Jim-Billy ve ben. Bubba'nın sırtı kalktı ve yüzü gerildi. Jim-Billy'ye baktım, bakışlarımı hissetti ve gözlerini kocaman açarak bana baktı.

O sırada Krystal grubumuza katıldı.

"Neler oluyor?" diye sordu, kötü havayı anında hissetmişti. Herkes ona doğru baktı.

Bubba, "Tate onu satın almamızı istiyor," diye cevap verince Krystal'ın bakışları Tate'e kaydı.

"Ne?" diye fısıldadı.

Tate, "Muhasebeciye defterlere baktırıp neyin adil olduğuna karar vereceğiz," diye cevap verdiğinde Krystal'ın yüzünün solduğunu gördüm.

Bunun üzerine müdahale etme zamanının geldiğini düşündüm ve usulca "Kaptan -" dedim.

Tate benim üzerimden Krystal'a konuştu. "Lauren haber veriyor. Jonas ve Laurie'nin işleri var, zamanın yarısında yolda, diğer yarısında barda olmak ve evrak işleriyle uğraşmak zorunda kalmak istemiyorum. Lauren bunu benim için halledecek ve hayatımın yarısını bardan arta kalan zamanda ailemle geçireceğim."

Krystal'ın gözleri bana dikildi ve anında gardının düştüğünü gördüm. Yüzünde acı ve ihanet vardı.

"Krys -" Fısıldadım.

Bakışlarını benden ayırdı ve tekrar Tate'e baktı. "İyi bir yaz geçirdik ama bunun bir nedeni de Laurie'nin burada olması. Çocuklar onu seviyor. O giderse, gelip Twyla'yla takılmayacaklar."

"Benim sorunum değil," dedi

Tate. "Kaptan -" Tekrar denedim.

Krystal, "Laurie'yi kaybederim, sattığı içkileri kaybederim, seni satın alırım, canım yanar," dedi.

"Yine, benim sorunum değil," diye yineledi Tate. "Tate, tatlım -" Bir kez daha denedim.

"Bu saçmalığa inanamıyorum," diye mırıldandı Bubba ve Tate'in bakışları ona kaydı.

"Öyle mi?" diye sordu sertçe. "Nasıl? Tanrı aşkına, Bubba, sana bir kere söyledim, bin kere söyledim, kendini toparlamazsan giderim. Artık sana söylemeyeceğim. Ben gidiyorum."

"Burada işlerin sarpa sardığını biliyorum ve Neet ile Jonas'a olanları duydum, Tate. Kendi işimi kendim halletmeliydim ve siz bu işin ortasındaiken çekip gitmek çok saçma bir şeydi ama dostum, olan oldu. Krys ve ben konuştuk ve -" Bubba açıkladı.

Tate onun sözünü kesti. "Bunu daha önce de duydum, artık inanmıyorum."

"Ama Tate, yemin ederim

- "Buna inanmayın."

"Ama -" Bubba itti.

Krystal, "Gitti," diye fısıldadı ve herkes ona bakıp bakışlarının Bubba'ya sabitlendiğini gördü.

"Ne?" Tate sordu ve kız yavaşça başını ona doğru çevirdi.

"Bubba, o gitti," dedi Krystal.

"Ne?" Bubba taburesinden kalkarak bağırdı ama Krystal gözlerini Tate'ten **a y ı r m a d ı .**

"Onu satın almama yardım eder misin?" Krystal sordu ve karnımın yanması durdu ama kalbimin çılgınca atmaya başladığını hissettim. "Sen neden bahsediyorsun kadın?"

Bubba bana

Biliyorum.

Krystal Bubba'yı görmezden geldi. "Ne istersen Tate, barı düzenlerim, istediğin anlaşmayı yaparım ama Bubba gitti."

Bubba, Krystal'a ulaşmak için Jim-Billy ve benim etrafımı sarmaya başladı ama Tate onu da görmezden geldi ve Krystal ile konuştu.

"Onu satın alırız, başka bir barmen bulursunuz, Lauren'i müdür yaparız ve maaşına zam alır. Programla o ilgilenir, stokla o ilgilenir, bordro, personel ve siparişlerle o ilgilenir. Zaten bu işlerden nefret ediyorsun ve o bu işte çok iyi. Barın önünde olman için sana zaman kazandırır. Katta çalışıyor, sadece

günler, daha kısa vardiyalar, 10'dan 5'e kadar. Açılıştan önce ofis işi, haftada beş gün, iki haftada bir hafta sonu tatil." Şok içinde Tate'e baktım çünkü her şeyi düşünmüş gibi görünüyordu ve bana tek kelime etmemişti ama Bubba Krystal'a ulaşmış ve koluna yapışmak için bir elini kaldırmıştı. Tate'in gözleri ona kaydı ve sesi öfkeli bir hırıltıya dönüşerek, "Ona dokun Bubba, bundan hiç hoşlanmayacağım," diye uyardı.

Bubba Tate'e ters ters baktıktan sonra iki elini birden havaya kaldırarak, "Bu çok saçma!" diye bağırdı.

"Sonuçlar böyle," diye karşılık verdi Tate. "Hayatını onlar hakkında endişelenmeden yaşarsın ve herkes senin yerine onlarla ilgilenir. Bununla işim bitti." Krystal'a baktı ve "Eee?" diye sordu.

"Anlaştık," diye cevap verdi hemen ve Bubba'ya döndü. "Evine git, eşyalarını topla, bu gece çıkmanı istiyorum."

"Aklını mı kaçırdın sen?" Bubba hâlâ bağıırıyordu, şimdi Krystal'a bağıırıyordu.

"Evet," diye cevap verdi. "On yıl önce."

Bubba ona kaşlarını çatı, sonra nefesini içine çekti, başını salladı ve ses tonu çok daha sakin bir şekilde, "Sevgilim -" dedi.

"Gerçek olana tutunmak gerek," diye sözünü kesti Krystal. "Bu bar gerçek. Tate ve Lauren'ı kaybedersem, hayatımda gerçek olan tek şeye tutunamam."

"Biz -" Bubba başladı.

"Biz diye bir şey yok, hiç olmadı. Sen beni bir biz var diye kandırdın, ben de kendimi kandırdım. Ama artık biliyorum, biz diye bir şey yok ve hiç olmadı."

Bubba ona yaklaştı. "Sevgilim, konuşmamız lazım, hadi ofise gidelim."

"Konuşmuyorum, evine git, eşyalarını topla."

Bubba, "Konuşmalıyız," diye bastırdı ve o anda Krystal'ın değiştiğini gördüm.

Yüzünü tamamen Bubba'ya döndü ve vücudu gözle görülür şekilde gerildi ama yüzü yumuşadı, şefkatle değil, sevgiyle değil, ıstırapla.

"Mesele bar değil," diye fısıldadı ve başını salladı. "Mesele bar değil," diye tekrarladı ve burnundan nefes aldı. "Dışarıda bir manyak var, Bub. Laurie biri ona arka çıkmadan harekete geçmiyor. Yanında bir erkek olmadan o kapıdan dışarı adımını atmaz. Ona göz kulak olan biri onu buraya getirmedikçe o kapıdan içeri adım atmaz. Asla yalnız değildir çünkü bugünlerde Carnal'da yalnızlık bir kadının incinmesine neden olabilir. Yalnızlık onu savunmasız bırakabilir. Bunu o ayarlamadı, Tate ayarladı. Ama sen? Sen ne yaptın? Tonia doğrandı ve tecavüze uğradı, o hippie kahveci kız saldırıya uğradı, kasabanda bir katil serbest dolaşıyor ve sen dışarıda sarhoş oluyorsun, sevişiyorsun, iyi vakit geçiriyorsun ve ben buradayım, yalnızım, arkamda kimse yok. İşte mesele bu, Bub. Ben zaten yalnızım. Sadece bunu resmileştiriyorum."

Bubba ona yaklaştı, ona dokunmak için elini kaldırdı ve eli yere düşecek şekilde sarsıldı.

"Ama bebeğim, kendi başının çaresine bakabilirsin, bunu biliyorum," diye fısıldadı.

"Tonia da öyle," diye cevap verdi.

Bubba, "Tonia genç ve aptaldı, sen öyle değilsin," diye karşılık verdi.

Krystal yumuşak bir sesle, "Hayır, ben aylardır beynimden vurulmuşa döndüm," dedi. "Yalnızım ve beynimden vurulmuşa döndüm."

"Bebeğim," diye fısıldadı

Bubba. "Git," diye fısıldadı.

"Tek yapman gereken bana söylemekti," diye denemeye devam etti Bubba.

"Hayır, işte anlamadığın şey bu. Sana söylemek zorunda olmamalıyım," diye karşılık verdi Krystal. "Benim güvende olmamı istemelisin ve ben sana söylemeden bunu sağlamak için ne yapman gerekiyorsa yapmalısın."

"Krys -"

"Git."

"Sevgilim -"

"Git."

Birbirlerine baktılar ve ben nefesimi tuttum.

Bubba konuşmak için ağzını açtı ama Tate ondan önce davrandı.

"Bubba, iki seçeneğin var dostum. Ya sen gidersin ya da ben seni gönderirim."

Bubba'nın başı Tate'e doğru döndü ve yüzü sertleşti. Destek aldım ve Jim-Billy taburesinden kaydı.

Jim-Billy, "Bub, dostum, ben sana evde yardım ederim," diye teklif etti.

Bubba kollarını göğsünde kavuşturdu ve "Benim evim, benim barım, ikisini de terk etmiyorum. Sikerim böyle işi."

İşte o zaman rahat, motorcu Bubba'nın yüzünü kurtarmak için kazdığını anladım.

İşte o zaman işimin bittiğini anladım.

"Dürüstçe mi?" diye sordum ve gözleri bana döndü. "İkisine de yaptıklarını yaşattın ve şimdi, iş başa düştüğünde ve nihayet bir erkek olabildiğinde, onlara daha fazlasını mı yaşatacaksın?"

"Bunun seninle ne ilgisi var bilmiyorum Laurie," diye karşılık verdi Bubba.

"Yapamazsın, o kadar uzun zamandır yoksun ki Tate'i ve Krys'i sevdiğimi bilmiyorsun ve sık sık balığa çıktığın için diğer herkesin de sevdiğini anlamamışsın. Eğer onların seninle işi bittiyse, bizim de bitmiştir." Bubba bana ters ters baktı ama ben konuşmaya devam ettim. "Sana katlanıyoruz çünkü onları önemsiyoruz. Artık onların işi bitti, bizim de bitti."

Bubba kollarını kavuşturdu ve "Bu saçmalığa ihtiyacım yok" dedi.

"İşte orada," diye cevap verdim hemen. "Senin sorunun bu. Tek düşündüğün kendin. Anlamadığın şey, onların bu saçmalığa ihtiyacı olmadığı ve çok uzun zamandır da ihtiyaç duymadıkları."

Bubba'nın yanağında bir kasın zıplamasını izledim, sonra Jim-Billy'ye baktı. "Yardıma ihtiyacım yok ihtiyar," dedi ve bardan dışarı çıktı.

Hepimiz kapının arkasından kapanışını izledik ve sonra Jim-Billy'ye baktığımda onun Krystal'a baktığını gördüm. Gözlerim

Tate'e döndüğümde beni izlediğini ve mutlu olmaktan çok uzak göründüğünü gördüm, sonra hem Tate hem de ben Krys'e baktık.

"Krys, tatlım -" Ben başladım.

Sözümü kesti. "Yarın sabah sana ofis işlerini göstereceğim."

"Neden şimdi ikimiz bir şeyler içmiyoruz?" Ben önerdim.

"Eğer bunu kaçırdıysan, sevgilim, ben senin diğer kızların gibi değilim. Kız kıza konuşup durmam. Hayat olur ve ben yoluma devam ederim," diye karşılık verdi. "Hayat sadece oldu ve ben yoluma devam ediyorum."

Konuşmasını bitirdikten sonra döndü ve tekrar koridorda kayboldu.

Tate'e baktım. "Burada tek başına iyi misin?" "Evet bebeğim," diye cevapladı Tate.

Başımı salladım, gözlerim Jim-Billy'ye gitti, o da bana başını salladı, sonra barın arkasına geçtim, bir şişe votka (Krystal'ın tercihi), buzla doldurduğum iki bardak aldım ve Krystal'ı takip ettim.

Onu bir içkiye ikna etmek on beş dakika sürdü. Onu konuşmaya ikna etmek yarım şişe aldı.

Dalton, Wendy ve Jonelle saat yedide geldiler ve Tate bisikletiyle eve dönüp Explorer'ı aldı.

Çoğunlukla sarhoş, çok yorgun, kızlarla konuşmaktan bitap düşmüş bir Krys bizimle eve geldi ve kanepede uyudu.

* * * * *

Krys kanepede horlarken, Jonas yatağında uyurken, Tate dişlerini fırçalarken ben Tate'in yatağında bir çift külot ve raf sutyenli bir kaşkorse ile bağdaş kurarak oturdum.

Banyodan çıplak çıktı, bu da onunla ciddi bir konuşma yapma kararlılığıma bir darbe oldu, amacımı anladım ama onu kızdırmadım, ama sineye çektim ve vücudundan gözlerine baktım.

"Sorabilir miyim..." Yumuşak bir sesle konuşmaya başladım: "Ne yapacağıma, nerede ve kimin için yapacağıma karar vermeden ve bunu dünyaya duyurmadan önce geleceğimi benimle tartışır mısın?"

Tate bakışlarımı tuttu, sonra eğildi, örtüleri geri çekti ve yatağa girdi. Yatağın başlığına yaslandı ve gözlerini bana dikti.

"Bunu dünyaya duyurmadım."

"Duyurdun."

"Bubba, Krys ve Billy'ye söyledim. Dünya bu değil, Ace."

"Benim dünyamın çoğu bu."

İçini çekti, sonra elini bileğime doladı ve çekiştirdi. Dizlerimin üzerinde öne doğru geldim, serbest kalan kolum düşüşümü kontrol etmek için otomatik olarak hareket etti. Hafifçe kıvrılmadan yaklaşık iki saniye önce elim göğsüne indi, iki kolu da bana dolandı ve sonra gövdem göğsüne indi.

Geri çekildim, "Tate -" diye

bağırdım. "Kaçırdın, bebeğim."

Ona ters ters baktım ve "Neyi kaçırdın?"

diye sordum. "Bar umurumda bile değil."

"Pardon?"

Bana cevap vermedi, onun yerine şöyle dedi: "Krys de umurumda, sen de. O bardan çıkmak istemiyorum. Sen ve sosyalleşmek yerine içki satan bir sürü iyi garsonla iyi kâr ediyor. Çocuklar yakında kış için bisikletlerini kaldıracaklar ama kar yağdığında dağlar canlanıyor. Bir saatlik mesafede üç pistimiz var. İyi bir yardımcımız varken satın alınmak aptallık olur."

"Peki, ne -?"

"Motivasyona ihtiyacı vardı" diye fısıldamadan önce kollarıyla beni sıktı.

Niyeti kafama dank etti ve vücuduna yaslanarak

rahatladım. "Bubba'dan kurtulmasını istedin," diye

fısıldadım. "O iyi bir kadın, bundan daha fazlasını hak ediyor," dedi.

mırıldandı. "Bulamıyorsa, o zaman hala onsuz bir hayatı hak ediyor demektir."

Tanrım, ama ben bu adamı sevdim.

Bir elimi kaldırdım ve sakallı çenesine koydum. "Tate."

"Orayı seviyorsun ama burayı da seviyorsun. Özel muamele istemeyeceğini ve Krys'i dışarıda bırakmayacağını biliyordum. Bu yüzden, orada çalışmaya devam edebilmen, Krystal ile yükü paylaşabilmen ve bu konuda kendini iyi hissetmen ama benim ve Jonas için evde olabilmen için bunu yaptım."

Ona karşı daha da gevşedim ve yüzüm onunkine yaklaştı.

"Tate," diye tekrarlardım usulca.

"Ve yalan söylemiyordum. Ofis berbat durumda. Bunu halledecek yeteneklere sahip olduğunu biliyorum, benim bu iş için ne sabrım, ne zamanım ne de hevesim var, bu yüzden senin yardımın da işime yarayabilir."

Yardıma ihtiyacı olabilir. Bu hoşuma gitti. Yüzüm yaklaştı.

"Kaptan," diye fısıldadım.

"Neet'in Jonas'ta bozduğu şeyi düzeltmek için bir aile kurmam gerekiyor.

Sanırım sen de bunun bir parçası olmak istiyorsun." "İstiyorum," diye cevap verdim sessizce.

"O halde Jonas için bunu inşa etmek için ne yapmam gerekiyorsa yapmalıyım. Krys'i oynadım, onun için, senin için, Jonas için ve evet, kendim için."

"Tamam," diye kabul ettim.

"Hâlâ kızgın mısın?"

"Hayır," diye cevap verdim, gerçi onun içinde eridiğimi düşününce öyle olmadığını bilmesi gerekirdi ama devam ettim. "Yine de önce benimle konuşabilirdin."

"Bub içeri girene kadar bunu yapacağımı bilmiyordum."

Başımı yana eğdim, verdiği yanıtlar çok hoşuma gittiği için mevcut konuşmamızın bittiğine karar verdim ve konuyu değiştirdim. "Jonas'a neden 'Bub' diyorsun? Bubba yüzünden mi?"

Ellerinden biri sırtımdan yukarı saçlarıma doğru kayarken, diğeri önce aşağıya sonra yukarıya, kaşkorsemin içine doğru

kaydı.

"Evet, Bubba'nın gerçek adı Jonas. Neeta'yı ona Bubba'nın adını vermesi için ikna ettim ve sonra ona Bubba'nın

Lakabı. Küçükken ona Bubba derdik. Daha sonra Bub olarak kısalttık."

Bu beni şaşırttı. "Bubba o kadar iyi bir arkadaş mı?"

"Lisedeyken birlikte top oynardık. O, Wood ve ben çok yakındık." Elini saçlarımin arasından geçirdi ve diğer elinin parmakları sırtımın derisinde desenler çizerken sessizce bitirdi, "Harika bir arkadaştı Ace, sadece boktan bir iş ortağıydı. Bilmeliydim ama insanlardan en iyisinin çıkacağını düşünmek gibi bir alışkanlığım var, oysa çıkmayacak."

"Bazen öyle oluyor," diye cevap verdim.

"Doğru" diye mırıldandığında elleri hareket etmeyi bıraktı.

Tüm ağırlığımı vererek ona doğru bastırdım. "Öyle."

Gözleri benimkilere kilitlendi. "Biliyor musun, bir parçam oğlunu kaybetme ihtimaliyle karşı karşıya kalan Neeta'nın kafasını kışından çıkaracağını umuyordu."

"Tate -"

"Yapmadı ve sonunda düşündüğümünden daha kötü oldu." "O iyi bir örnek değil," dedim ona.

"Bubba mı?" diye

sordu. "Öyleyim," diye

cevap verdim.

Kaşları birbirine çatıldı. "Ne?"

"İçimdeki en iyi şeyi ortaya çıkarıyorsun."

Bir an bana baktı, sonra iki koluyla beni sımsıkı sardı ve kıkırdayarak bana sarıldı.

"Komik olan ne?" Ben sordum.

"Bebeğim," diye cevap verdi ve başka bir şey söylemedi. "Bebeğim ne?" Ben ittim.

Eli tekrar saçlarıma kaydı, başımın arkasını kavradı ve hafif bir öpücük için dudaklarımin dudaklarına götürdü.

Hafifçe uzaklaşmama izin vererek, "Ben tam tersi olduğunu düşünüyordum," diye mırıldandı.

Kalbim yerinden çıkacak gibi oldu, böyle düşünmesi hoşuma gitti ve başparmağımla kıllı sakalını okşayıp gülümsedim ama "Hayır" dedim.

O da sıırttı ve "As" diye cevap verdi.

"Gördüğüm kadarıyla," dedim ona. "Sen hiç değişmedin, sadece odak noktan değişti. Benim içinse tamamen farklıyım."

"Hayır, Lauren, değilsin."

"Evet, öyleyim."

"Bunu nasıl anladın?"

"Asla," dedim ve dudaklarım kulağına değecek şekilde başımı eğdim. "Seks benim için hiç bu kadar iyi olmamıştı."

Parmakları saçlarımda dolaştı, başı döndü ve dudakları kulağıma gelene kadar boynum boyunca kaydı. "Pekâlâ, Ace, sana bunu vereceğim."

Kibirli, ama... her neyse.

Başımı kaldırdım ve ona baktım. "Ve asla, asla, bana iyi davranan erkek arkadaşlarıma karşı bile, kendimi onlara karşı yeterince güvende hissetmedim, benim hakkımda hissettiklerine karşı yeterince güvende hissetmedim."

Vücudu hareketsiz kaldı ama yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi ve ben devam ettim.

"Onları kaybetmekten korkuyordum. Yeterince iyi olduğumu düşünmemelerinden korkuyordum." Eğildim ve dudaklarımı dudaklarına değdirdim, sonra da şöyle dedim:

"Gördün mü? İçimdeki en iyiyi ortaya çıkarıyorsun."

Bizi yuvarladı, böylece ben sırtüstü yattım, o üstteydi ve bana bakıyordu.

"İçinizdeki en iyi tavrı pek sevdiğimi söyleyemem," dedi ama alay ettiğini biliyordum çünkü yüzü sıcacıktı ve gözleri dans ediyordu.

"Gerçek ben olduğum için öyleyim ve seninleyken kendimi güvende hissediyorum." Elim başının yanına gitti ve parmaklarım gür saçlarına kaydı. "Mükemmel olmaya çalışmak çok yorucuydu. Sadece ben olabilmek iyi hissettiriyor."

"Laurie -"

"Öp beni Tate," dedim usulca.

"Bebeğim -"

Başımı kaldırdım ve dudaklarımı dudaklarına değdirdim, fısıltıyla cesaretlendirerek, "Ateş yakmak istiyorum tatlım ve bunu benim için sadece sen ortaya çıkarabilirsin."

Tate'in gözlerinin yoğunlaşmasını yakından izledim, sonra başı öne eğildi ve mırıldandı, "Tamamdır, Ace."

Sonra beni öptü.

Sonra beni yaktı.

* * * * *

Bundan iki gün sonra Tate tekrar yola çıktı, panjurcular yatak odamızda Tate'in yeni, çok havalı, koyu ahşap jaluzilerini takıyorlardı ve ben de ofisinde eşyalarını düzenliyordum.

Günde on altı saatimi onun ofisini düzenlemek için harcayabileceğimi ve yine de elimde olmayacağını fark etmeye başlamıştım ki aklıma bir fikir geldi, bilgisayarla ilgiliydi, bilgisayar tam oradaydı, ben de bu düşüncayı uyguladım.

Bilgisayarı açtım, Tate'in bana verdiği şifreyi girdim, arama motorunu açtım ve "Tatum Jackson" yazdım.

Sonra enter'a bastım.

Tate'in adının geçtiği sitelerin bir listesi anında ortaya çıktı.

En üstteki liste çevrimiçi bir ansiklopedi girdisiydi. Nefesimi tuttum ve tıkladım.

Sağ üst tarafta Tate'in bir fotoğrafı vardı, şaşırtıcı bir şekilde futbol günlerinden değil, nispeten yeni. Gövdesi ve yukarısı, çoğunlukla yan tarafı, boynu bükülmüş ve kameraya doğru bakıyordu. Fotoğrafta, sırtı kameraya dönük, Tate'in eli pazusuna sarılmış, kelepçeli sarışın bir adam vardı. Bu fotoğrafın altında "Jackson, şimdi hüküm giymiş katil Cleeg Johansson'u yakaladıktan sonra" şeklinde bir yazı ve onun altında da Tate'in istatistikleri yer alıyordu.

Sitenin geri kalanında Tate'in kısa süren futbol kariyerinin yanı sıra bir polis memuru ve ödül avcısı olarak başarıları ve bulunduğu kaçaklarla ilgili bazı endişe verici bilgiler de yer alıyordu; bunların önemli bir kısmı silahlı ve tehlikeli kategorisindeydi.

Futbol oynarken çekilmiş fotoğrafları vardı ama küçüktüler, bu yüzden arama sonuçlarında geriye doğru tıkladım ve listenin ilerisindeki bir siteyi rastgele seçtim.

Siyah bir arka plan, en üstte yeşil yazıyla "Tatum Jackson, Tanrı", isminin sol tarafında dans eden mavi futbol topları ve "Tanrı" kelimesinin sağ tarafında dans eden kırmızı kalpler vardı.

Sayfaya ve ön yüzünde Tate'in yan yana duran iki fotoğrafına baktım. Biri devre arasında ya da maçtan sonra sahadan çıkarken çekilmişti, kaskı parmaklarından sarkan yüz koruyucusundan tutuyordu, saçları terden ıslanmıştı, gözleri hala "oyuna" odaklanmıştı, vücudu zayıf ve formdaydı, Penn State forması ve vatkalarıyla muhteşemdi. Diğeri ise siyah beyaz, arkadan çekilmiş, önünde bir sürü ekipman bulunan bir futbol sahası. Tate kenarda duruyordu, üzerinde kalçalarına kadar inen bol bir atletik şort vardı ve elinde gevşek bir tişört tutuyordu. Kaslı sırtı açıktaydı ve kartal dövmesi belirgin, görkemli bir şekilde sergileniyordu. Boynu bükülmüştü, başı hafifçe aşağı eğikti, profilini görebiliyordunuz ve çekim dışında birine sırtıyordu.

Vay canına, ama o bir şeydi.

"Harika!" Jonas'ın arkamdan bağırdığını duydum, sıçradım ve odaya koştuğunu görmek için döndüm. "Loretta'nın sitesini bulmuşsun."

Babasını internette araştırdığım gerçeğini saklamam için artık çok geçti ve bunu biliyordum çünkü Jonas elimi itmiş ve "Loretta'nın sitesi "ne büyük bir aşinalıkla tıklıyordu.

"Loretta?" Ona sordum.

Jonas, "Bu sayfa benim favorim," dedi ve ben sayfaya bakarken bana baktı ve devam etti, "Evet, Loretta. Babamın sapığı."

Ağzımın açık kaldığının farkındaydım ama kapatamıyordum çünkü bir sayfaya bakıyordum.

Tate'in liseden Penn State'e kadar (sadece futbol oynarken değil, aynı zamanda sınıfa yürürken, bar taburelerinde otururken ve benzeri) fotoğrafları - Jonas'ın elini ittim, fareye el koydum ve aşağı kaydardım - Tate'in ödül törenlerine kadar, Eagles'daki kısa ömürlü kariyeri (çoğunlukla antrenman sırasında çekilmiş kareler) - daha da aşağı kaydardım - ve Carnal'da kaçakları polis karakollarına sürüklemek ya da karınları kaldırıma dayalı ve kolları arkadan kelepçeli olarak üzerlerinde durmak gibi ödül avcılığı yaparken çekilmiş kareler.

"Aman Tanrım," diye nefes aldım.

Jonas bana "O zararsızdır," dedi.

"Aman Tanrım," diye tekrarladım.

"Babam onunla konuştu. Benim resimlerimi oraya koymamayı kabul etti ama bence bu berbat bir şey, çünkü okuldaki çocuklar bunun havalı olacağını düşündüler. Hey, bekle!" diye bağırdı. "Yeni bir sayfası var."

Elimi itti, sayfanın altında "Sayfa 1-2 "nin yanında bulunan "3 "e tıkladı ve sonra tek resimli bir site çıktı.

Tate ve ben onun bisikletinde.

Bubba'nın otoparkından çıkmayı bekliyorduk, Tate'in çizmeli ayağı yere basıyordu, kafasını çevirmiş caddeye bakıyordu ve ben sırtına yakın bir yerdeydim, kollarım onun etrafında, kalçam onunkine değiyordu, çenem omzundaydı.

Altında da "Tate's Flame, onu sevin ya da nefret edin (ben nefret ediyorum), harika bacakları var" yazıyordu.

Sandalyeden fırladım ve "Aman Tanrım!" diye

bağırdım. Jonas bana sırtıttı. "Sen ünlüsün Laurie."

Onu duymadım. Dehşete kapılmış paniğime çok odaklanmıştım.

Gözlerimi ekrandan ayırdım, Tate'in masasındaki dağınık kâğıt yığınının üzerinde duran cep telefonuma uzandım, kaptım ve Tate'i aradım.

"Laurie, sorun yok. Loretta harika biri. Penn State'de babamla aynı okula gitmiş. Birlikte ders almışlar. Babam

onu tanıyordum. Babam onun zararsız olduğunu söylüyor," diyerek havayı okuyan Jonas beni temin etti.

Ona baktım ve cevap vermedim çünkü Tate kulağıma, "Her şey yolunda mı bebeğim?" dedi.

"Seni takip eden biri var!" Telefona bağırdım.

"Loretta'nın sayfasını buldu, baba!" Jonas babasına sesini duyurabilmek için bağırdı.

"Ace -" Tate'in kulağıma söylediğini duydum.

Sözünü kestim. "Benim bir resmim var."

"Siktir," diye mırıldandı. "Var mı?"

"Benden nefret ettiğini söyledi!" Son iki kelimedede sesim tizleşti.

"Tatlım -"

"Aman Tanrım!" Bağırdım.

"Bebeğim, sakın ol ve beni dinle. Loretta'yla konuşacağım -"

"Hayır," diye sözünü kestim. "Bununla başa çıkamam. Çok fazla. Resmen çok fazla şey yaşadım. Ortalıkta dolaşan bir seri katil var! Senin sapığınla uğraşmak zorunda değilim!"

"Lauren, sessiz ol ve dinle, tamam mı? Kötü takipçiler vardır ve bir de Loretta gibi takipçiler vardır."

"Benim fotoğraflarımı çekiyor! Ve benden nefret ettiğini söylüyor! İnternette!" Çığlık attım.

"Benimle olduğun için öyle derdi. Neeta'dan da nefret ederdi."

"Aman Tanrım," diye fısıldadım ve sonra Jonas'a baktım. "Jonas, alarm paneline git ve onu çalıştır," diye emrettim, Jonas'ın kılını bile kıpırdatmadığını fark edemeyecek kadar çılgına dönmüştüm ve telefona, "Silahlarını nerede saklıyorsun?" diye sordum.

"Bebeğim -"

"Ya dışarıdaysa?" "Lauren -"

"Ya Loretta ve kamerası dışarıdaysa?"

"Laurie, Loretta ve benim bir anlaşmamız var. O eve gelmeyecek."

Onu duymadım. Paniklemeye devam ettim.

"Ya kendini kaybederse? Ya Jonas buradayken kendini kaybederse?"

Aman Tanrım!"

"Lauren, kapa çeneni, derin bir nefes al ve beni dinle." Tate'in sesi kulağımda sert ve inatçıydı. "Loretta zararsızdır."

"Doğru," diye tersledim.

"Pennsylvania'da yaşıyor. O da orada çalışıyor. Evli ve üç çocuğu var. Tatillerini Carnal'da ya da benim nerede olacağımı öğrenirse orada geçiriyor. Hatta bazen kocasını ve çocuklarını da yanında getiriyor."

"Bu çılgınlık," diye nefes aldım. "Ben onun hobisiyim," dedi bana. "Bu çılgınlık," diye tekrarladım.

"Bazı kadınlar film yıldızlarına, bazıları spor yıldızlarına takılır, Loretta ise bana takıldı. Hayatını normal yaşıyor. Kocasıyla ve çocuklarıyla tanıştım. Tamamen zararsız biri."

"Seni takip ediyor!"

"Benden hoşlanıyor."

"Sana bir web sitesi ayırmış ve orada benden nefret ettiğini söylüyor!" Ona hatırlattım.

"Ciddi değil. Diğer insanlar web sitelerini ve bloglarını zevk aldıkları şeylere ayırıyor. Jonas'ın resimlerini koymaya başladı, onu aradım ve bundan hoşlanmadığımı söyledim, bir saat içinde gittiler. İyi bir hayatı var ama bu fantezi kuramayacağı anlamına gelmiyor ve kuruyor da, beni kullanarak. Bunda yanlış bir şey yok."

"Ben de fantezi kuruyorum, Tate, ama seksi erkekleri takip etmiyorum, etrafta olduğumu bilmedikleri zamanlarda fotoğraflarını çekmiyorum ve boş zamanımı onlara adanmış web siteleri kurarak geçirmiyorum."

"Fantezi mi kuruyorsun?"

Uh-oh.

Ses tonundan konuşmamızın sert bir dönüş yaptığını hissettim.

"Tate -"

"Kimi hayal ediyorsun?"

"Önemli değil. Önemli olan bu. Bu beni korkutuyor."

"Kimin hayalini kuruyorsun Lauren?"

"Önemli değil!" Bağırdım.

"Yapacak işlerim var ve Loretta'nın web sitesinin senin için önemli olduğunu biliyorum, bu yüzden seninle konuşmak için zaman ayırıyorum. Onu arayıp senin resimlerini ve seninle ilgili yorumları bırakmasını söyleyeceğim. Muhtemelen seni arayıp özür dileyecektir, o böyle bir insan. Şimdi, kimin hakkında fantezi kurduğun benim için önemli, bu yüzden benimle bu konuda konuşuyorsun."

Jonas'a baktım ve Tate'e "Jonas odada" diye haber verdim.

"Ona dışarı çıkmasını söyle, lanet kapıyı kapat ve sonra soruma cevap ver."

"Jonas'a dışarı çıkmasını söylemeyeceğim!" Tersledim.

"Ben gidiyorum, baba!" Küçük hain Jonas bağırarak odaya girdi, bana gülümsedi ve kapıyı arkasından gürültüyle kapatarak çıktı.

Tate kapının kapandığını duydu, bunu biliyordum çünkü hemen "Soruma cevap ver" diye emretti.

"Bu senin için neden önemli?"

"Aletimi içine soktum Ace, benim için tatlı tatlı inliyorsun, gözlerini kapatıyorsun, hala tek gördüğünün ben olduğumu bilmek istiyorum."

"Delirdin mi sen?" diye sordum. "Lanet soruma cevap ver."

Olamaz. Delirmişti. Gerçekten kızgındı. Bunu biliyordum ve kontrolden çıkmadan önce onu durdurmam gerektiğini de biliyordum.

Bu yüzden, "Sen" diye fısıldadım. "Yine mi geldin?"

"Sen. Seninle ilgili fanteziler kuruyorum." Sessizlik.

Aptalca bir nedenden dolayı konuşmaya devam ettim, "Birlikte olmadan önce ve şey... ben... sen gittiğinde, ben..."

"Siktir git" diye mırıldanarak sözümü kesti.

"Yine de sana adanmış bir web sitesi k u r m a z d ı m , " diye aptalca ekledim.

"Gece telefon konuşmalarımız değişti," diye duyurdu.

"Pardon?"

"Benden uzak duruyorsun. Ben yokken beni dūřūnerek kendine dokunuyorsun bebeęim, dinlememe izin vermeyecek kadar ūst sınıf ve iyi bir kız deęilsin."

Vūcudumdaki hemen hemen her erojen bōlge uęuldamaya bařladı.

"Tate -" Nefes aldım. "Bu gece başlıyor." Aman Tanrım.

"Tate, ben -"

"Ve sen de bana kafanda gōrdūęūn her řeyi anlatacaksın." Aman Tanrım.

"Kaptan -"

"Ayrıntılı olarak." "Tate -"

"Ben senin kendini boşaltmanı dinlerken." "Um..."

"Loretta'yı arayacaęım, seninle temasa geęmesini sōyleyeceęim, ūzūr dileyecek. Bu gece beni aradıęında elini bacaklarının arasına koymaya hazır olmanı istiyorum."

"Uh..."

"İşimiz bitti mi?"

"Hiç sanmıyorum."

"İşimiz bitti."

Sonra telefonu kapattı.

Hiębir řeye boř boř baktım. Sonra bilgisayarının ekranındaki fotoğrafıma baktım. Sonra telefonumu kulağımdan aldım ve masanın ūzerine bıraktım.

Bir saat sonra Loretta aradı ve ūzūr diledi. Beni davet ettięi gibi web sitesini kontrol ettim ve fotoęrafımın olmadıęını gōrdūm. Yirmi dakika daha benimle genel olarak hayat, onunki, benimki ve biraz da Tate'inki hakkında sohbet etti. Sapık gibi deęil, normal bir řekilde. Uzun zamandır

Carnal'a bir daha geldiğinde arayacağını ve "şu hippinin harika limonlu haşhaşlı ekmek yaptığı yerde" kahve içeceğimizi söylediğinde iyi biri olduğunu fark ettim. Cesaretimi toplayıp Tate ve benim çektiği fotoğrafı bana e-posta ile gönderip gönderemeyeceğini sordum. Kabul etti, bunu yapmaktan memnun görünüyordu. Sonra telefonu kapattı.

Bundan bir saat sonra e-postamı kontrol ettiğimde Loretta'nın bana sadece Tate ve benim onun bisikleti üzerinde çekilmiş resmimizi göndermekle kalmadığını, aynı zamanda bisikletin yanında dururken, eli çenemde, benim ellerim onun belinde ve öpüşürken çekilmiş bir resmimizi daha gönderdiğini gördüm. Komik yorumu şöyleydi: "Kızım, çok şanslısın! Çok ateşli değil mi?"

Onun ne kadar ateşli olduğunu asla bilemeyecekti. Zavallı Loretta.

Bundan birkaç saat sonra, kısmen endişeli, kısmen korkmuş ve kısmen de tahrik olmuş bir halde yatağa girdim, Tate'i aradım ve beş saniye sonra elim bacaklarımın arasındaydı.

Endişe ve korku bundan bir saniye sonra eridi.

Ben on dakika sonra eridim.

* * * * *

Bundan dört gün sonra, Tate eve geldiğinde uyuyakalmıştım.

Beni uyandırdı ve bu ona telefonda anlattığım ilk fantezinin ilk bölümüydü.

Sonra da geri kalanını yaşamama yardım etti.

Ayrıntılı olarak.

İkimiz de işimizi bitirdikten sonra Tate kalçalarını benimkilere bastırdı, ben dizlerimin üzerine çöktüm, o da dizlerinin üzerine çöktü, ben karnıma kadar indim, onun vücudu sırtımı örttü ve kollarını iki yanımdaki yatağa dayadı.

"Hoşuna gitti mi bebeğim?" diye kulağıma fısıldadı.

"Evet, Kaptan," diye fısıldadım.

Omzumu öptü ve tenime doğru mırıldandı: "Kahretsin, evde olmak çok güzel."

Cevap verme fırsatım olmadı, bizi yatağa yatırdı, yorganı üzerimize çekti ve beni yakınımına soktu.

"Uyumaya devam et Laurie," diye mırıldandı.

"Tamam, tatlım."

Kollarıyla beni sıktı. "Tatlı rüyalar, bebeğim." "Sana da, Kaptan."

Ona yerleştim ve ondan önce uykuya daldım.

Bir kere bile uyanmadım.

* * * * *

Tate evde benimleyken uyanmayı bıraktığımı fark ettiğimde haftalar geçecekti. Sadece o yokken huzursuz oluyordum.

Bunu fark etmemi sağlayan Tate oldu ve bir sabah dişlerimi fırçalarken iç çamaşırlarımdan başka bir şey giymeden banyoya girdiğinde bunu yaptı. Arkamda durdu, bir kolunu karnıma doladı ve sırtıma bastırdı.

Gözlerim aynada onunkilere kaydı ve aklında bir şey olduğunu hemen fark ettim.

Beni bekletmedi.

"Benden bir şey mi saklıyorsun?" diye sordu.

Gözlerimi kırıştırdım, diş fırçasını ağızımdan çıkardım ve "Hayır" diye cevap verdim.

Koluyla beni sıktı, fiziksel bir uyarı verdi ve "Bebeğim" diyerek sözlü bir uyarıda bulundu.

Gözlerine baktım, fırçalamayı bitirdim, tükürdüm, duruladım, sildim ve dönmeye çalıştım ama Tate beni olduğum yerde tuttu, kolu belime dolanmış bir şekilde aynaya bakıyordum.

"Tate -" Aynaya bakarak söyledim.

"Bunu tek başına yapmandan hoşlanmıyorum." "Ne?"

"Gece."

Başımı salladım ve "Pardon?" diye sordum.

"Geceyi yalnız geçirmenden hoşlanmıyorum. Sen uyanıyorsun, ben uyanmıyorum, sana söylüyorum bebeğim, sen beni uyandırırıyorsun."

İşte o zaman anladım ve aynada sessizce ona baktım.

Bunu bir süre yaptım, sabırsızlanmasına, beni sıkmasına ve "Anladın mı?" diye sormasına yetecek kadar uzun bir süre.

"Uyanmıyorum," diye fısıldadım, sersemlemiş bir halde hâlâ ona bakıyordum.

Çocukluğumdan beri uyanmadığım bir zaman hatırlamıyorum. Belki bir ya da iki gece ama düzenli olarak değil. Zihnim bana ve uykuma ezelden beri işkence ediyordu.

"Yine mi geldin?" diye sordu.

Ellerim leğene gitti ve tutundum.

"Ben..." İnanamayarak başımı salladım. "Tate, bebeğim," diye fısıldıyordum hâlâ, "sen buradayken uyanmıyorum." Gözlerimde yaşların sızladığını hissettim ve fısıldamaya devam ettim. "Sadece sen gittiğinde -"

Kolu gevşedi, elleri kalçalarımaya geldi, geri çekildi ve beni kendisine doğru çevirdi, sonra tekrar içeri girdi, kolu tekrar etrafıma dolandı, diğer eli çeneme geldi.

Ona bakmak için başımı geriye doğru eğdim.

"Tatlım -" diye başladı ve bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı süzüldü.

"Tüm hayatım boyunca," diye sözünü kestim, "kendimi bildim bileli.

Ve şimdi değilim. Sen etraftayken olmaz."

"Laurie -" diye fısıldadı, başparmağı gözyaşımı silmek için hareket etti.

"Sen..." Yutkundum, "O sensin."

"Biliyorum bebeğim," diye mırıldandı, alını benimkine düştü. "Sen de benim için osun."

"Hayır," dedim ona. "Anlamıyorsun. Sen benim aradığım özel şeysin. Ve aradığım şey, içimi rahatlatmak için ihtiyacım olan şeydi."

"Ace -" diye başladı ama ben kendimi ona uydurdum ve kollarımı ona sımsıkı doladım.

"Biliyordum ama bilmiyordum. Şimdi biliyorum."

Nedense aniden kafasını kaldırdı ve bana öyle konsantre bir şekilde ve öyle uzun süre baktı ki, artık dayanamadım.

"Ne?" Ben sordum.

"Hiçbir yere gitmiyorsun," dedi ve ben tekrar göz kırptım.

"Ne?"

"Bu senin için yeterince iyi."

Başımı salladım ve kollarımla onu sıktım. "Tate, yapmıyorsun-"

"Sadece her şeyi **y a p a b i l e c e ğ i m e** inanmıyorsun, senin için her şeyi yapabilirim."

Nefes almayı bıraktım.

"Uykunu düzelt," dedi.

Gözlerimi diktim.

"Tüm hayatımı mahvettim, boktan kararlar verdim, neredeyse oğlumun hayatını mahvediyordum, ama sen değil. Seninleyken her şeyi yapabilirim."

"Daha önce yapabilirdin,"

dedim ona. "Sana kadar değil."

"Tate, sen -"

"Şehre geldiğin gün, bebeğim, beni Neeta'yla gördün. Ertesi gün, seninle tanıştığım gün, işte o zaman başladı."

"Öyle değil."

"Kahretsin," diye tısladı, sesi o kadar yoğunlu ki neredeyse fizikseldi, "keşke babam seninle tanışabilseydi."

Ona bakakaldım, güzel, belalı motorcumun kırıldığını fark ettiğimde nutkum tutuldu.

Ben de onu tamir etmişim.

"Seni kırdı," diye fısıldadım. "Ne?"

"Oyunu kaybettiğinde, bu seni kırdı. Sen de kendi kendini gerçekleştiren kehanetlere doğru yol alıyordun."

Bana baktı ve ben de tepkisini görmek için nefesimi tuttum.

Sonra usulca "Evet" dedi.

"Oyun sizi tanımlamadan iyi bir hayat bulabileceğinizi düşünmediniz."

"Hayır."

"Ve her ne sebeple olursa olsun, özel bir şeye layık olduğumu düşünmedim, bu yüzden onu asla bulamadım, ta ki sana kadar."

Onun Tuhaf yanıt için o kabul öyleydi, "Tanrıya şükür."

"Pardon?"

"Bebeğim, üniversitedeki erkek arkadaşının sana başından beri özel biri olduğunu göstermesine izin verseydin, şu anda banyomda kollarımda seninle duruyor olmazdım. Boku yerdim."

"Şey -"

"Jonas da öyle."

"Um..."

Alnı tekrar benimkine geldi ama çenesi yarım santim aşağı indi, böylece burnu benimkinin yanında durdu. "Bu kadar uzun süre bununla yaşamam beni bir pislik yapıyor, ama umurumda değil, yine de bilmelisin, sana tatlı rüyalar verebilecek tek kişi olduğum için çok memnunum."

Gözyaşlarım geri geldi ve anında dökülmeye başladı. "Ben de Tate," diye fısıldadım.

"Yeniden özel bir şey olmak için uzun süre bekledim bebeğim," diye fısıldadı.

"Bunu anlayan ben olduğum için mutluyum."

Islak gözlerle onun gülümsemesini izledim.

"Pekâlâ, Ace, bu iş bitti," diye sessizce duyurdu. "Ne?"

"Bu kalpten kalbe."

"Oh," diye fısıldadım, hayal kırıklığına uğramıştım çünkü onlardan hoşlanmıştım. "Tamam."

"Şimdi anlıyoruz," diye açıkladı. "Onlara ihtiyacımız yok."

"Oh," diye tekrarladım, artık hayal kırıklığına uğramamıştım çünkü haklıydı. "Tamam." Sonra "Jonas hâlâ uyuyor mu?" diye sordum.

"Evet," diye cevap verdi.

Elim karın kaslarında gezindi.

"Güzel," diye mırıldandım.

"Bebeğim?"

Karnındaki elim kasıklarını avuçlamak için aşağı inerken diğer elimin parmakları saçlarına kaydı.

"Canım oynamak istiyor," diye fısıldadım. Sırıttı.

"Yapabilir miyim?" Ben sordum.

"Oyun oynamayı bırakıp ciddileşmen için hazırım, sana söylüyorum, ciddileş."

"Anlaştık," diye kabul ettim ve gözleri karardı. "Dizlerinin üstüne çök, Ace," diye homurdandı.

İşte o zaman sırıttım. Sonra dizlerimin üzerine çöktüm.

* * * * *

Tate ile banyodaki son kalpten kalbe konuşmamızdan sonra hayat oldukça tatlı bir hal aldı, bu da onun bana oral seks yapması ve ardından arkam leğenin kenarına dayalı, bacaklarım onun omuzlarına sarılmış ve ağzı bacaklarımın arasında orgazm olmamla sonuçlandı.

Bu dramalarımız olmadığı anlamına gelmiyordu. Ama tüm dramalarımız Jonas'ın etrafında dönüyordu.

Bunlardan biri Jonas'ın alışveriş merkezinde on yaşında bir erkek çocuğu krizi geçirmesiydi ve bu kriz Tate ile birlikte onu okul kıyafetleri alışverişine götürdüğümüzde Tate tarafından da desteklendi. Dolabının ve çekmecelerinin çok daha dolu olması gerektiğini düşündüm. Tate ve Jonas aynı fikirde değildi ve iki çift kot pantolon, birkaç tişört ve neredeyse Tate'e aldığım resim kadar tutan bir çift spor ayakkabısı aldıktan sonra (hafif abartı) sinemaya gitme zamanının geldiğini düşündüler.

Ben de pes ettim ve beden ölçülerini bildiğim için ertesi gün Amber, Betty ve Wendy'yi alışveriş merkezine götürdüm ve Jonas'ın gardırobunu genişlettik.

Tate'inkini de genişlettik.

Amber, Betty, Wendy ve benimkini de takviye ettik.

Ayrıca Jonas'ın banyosu için yeni havlular, Tate ve benim banyomuz için de yeni bir sabunluk ve diş fırçalığı aldığımız için Wanda'yı ev mağazasında ziyaret ettik.

Ayrıca mutfak için yeni teneke kutular ve ağır, muhteşem, kolay saklama için birbirine tam oturan yeni bir toprak kase seti aldık, ancak sessiz, tozlu bir yeşil, pembe ve maviye boyandıkları için onları adaya koydum çünkü orada havalı görünüyorlardı.

Jonas ise kız gibi göründüklerini düşünüyordu.

Tate sadece onlara baktı, bana baktı, dudakları kıpırdadı ve sonra uzaklaştı, ben de bunu onay olarak kabul etmeye karar verdim ya da en azından itiraz etmedim.

Diğer dram ise Tate'in Jonas'ı, çok başarılı olduğu ve Tate'in ne antrenmanları ne de maçları kaçırmamak için büyük çaba sarf ettiği küçükler futbol ligine kaydettirmesiydi. Ancak, kaçaklar telefonunuza cevap vermedikleri ve onları teslim edebilmeniz için yerel polis karakolunda buluşmanızı beklemedikleri için, bu Tate ya da Jonas'ın istediği kadar gerçekleşmedi (yine de ben hiçbir maçı kaçırmadım, ancak Tate onu antrenman için almak için evdeyse, onların erkek zamanlarını geçirmelerine izin verdim ve sadece Tate gittiğinde onu aldım).

Neyse ki Jonas'ın takımının kaybettiği ilk maçta Tate de oradaydı. Bu bir şanstı çünkü Jonas kaybetmeyi sevmezdi. Hem de hiç sevmezdi.

Bu kendini başka bir on yaşındaki çocuk krizinde gösterdi. Tate Jonas'a odasına gitmesini emretti, Tate de onu takip etti, Jonas'ın bir süre bağırıldığını duydum, sonra hiçbir şey duymadım.

Tate Jonas'la uğraştıktan sonra dışarı çıktığında ben bahçede yabancı otları ayıklıyordum.

"O iyi mi?" Ben sordum.

"Hâlâ kızgımsın," diye cevap verdi. "Bu sadece bir oyun," diye mırıldandım.

"Bu asla sadece bir oyun değildir," diye yanıtladı Tate ve ben ona baktım. "Hayatta her şeyi kazanamazsın, Tate," dedim usulca, "O bunu öğrenmeli."

"Haklısın Ace, yapamazsın. Ama kaybederek bir daha nasıl kaybetmeyeceğini öğrenebilirsin. Ya da en azından aynı hataları yapmamayı."

Bu doğruydu.

"Yine de tatlım, ortalığı v e l v e l e y e vermemeyi öğrenmeli," dedim dikkatle.

"Bu yoğunluk iyi, sadece odaklanması gerekiyor."

"Bunu ona sen mi öğrettin?"

"Hayır, ama yapacağım."

Yüzümün yumuşadığını hissettim ve ona gülümsedim. Tate de gülümsedi.

Sonra da, "Büyük ihtimalle yardımcı olur, ona büyükannenin çikolatalı kurabiyelerinden verirsin" dedi.

"Annemin çikolatalı cevizli turtasını yapıyorum." Gülümsemesi daha da büyüdü.

"Bu da işe yarar."

"Yemek aşk değildir, Tate," diye kendi sözleriyle ona takıldım.

Çıkıntıda oturduğum yere doğru eğildi, elini enseme doladı ve alnımdan öptü.

Gitmeme izin vermedi ama gözlerimin içine bakarak fısıldadı: "Bu konuda yanılmışım Ace. Şimdi anlıyorum. Senin yaptığın gibi, öyle."

Sonra beni bıraktı ve uzaklaşırken ona baktım.

Sonra arkasında kaybolduğu kapıya doğru bağırdım, "Yeni bir ocakla daha iyi pasta tipi aşk yapabilirim!"

Bedensiz sesinin şöyle bağırdığını duydum: "Dick bölgesi, bebeğim. Ben orada olmadığım sürece bunu aklından bile geçirme."

"Chick bölge," I tutuldu Bağırarak. "A Sobanın içinde mutfağa!"

"Fişi var ve ağırlığı 50 kilonun üzerinde. Tam bir sik," diye kendi bağırışına karşılık verdi.

Pes ettim ve kıkırdayarak bitkilere döndüm.

Tam bir pislik.

Babam komikti.

* * * * *

Ve hepsi buydu. Bazıları büyük, bazıları daha büyük. Ama devasa bir şey değildi.

Ve hiçbir mamutu sevmedim.

Özellikle de Bubba'daki o devasa, hayat değıştiren, kalp kıran, ruhları parçalayan günden sonra ve daha da kötüsü Tate'le birlikte eve gidip olanları Jonas'la paylaştıktan sonra hoşuma gitti.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Bekle

"Üç şişe Budweiser, tatlım," dedim Tate'e, defterime bakarak.

"Bebeğim," diye seslendi Tate.

"Öyle mi?" Kalemimi kulağımın arkasından çekerek cevap verdim. "Ace," diye seslendi.

"Öyle mi?" Tekrar cevap verdim, defterimi karıştırıyordum.

"Bebeğim, bana bak," dedi Tate usulca ve ben de temiz traşlı erkeğime baktım.

O sabah traş olduğu için kavga etmiştik. Belki verdiğim tepki biraz abartılıydı ama sakalını uzatmadığı takdirde vücudumun belli bölgelerine erişimini engellemekle tehdit ettiğim için sakalı hakkında ne düşündüğümünden artık hiç şüphesi yoktu. Tate bunu sinir bozucu değil eğlenceli bulmuştu ve bunu biliyordum çünkü kahkahalarla gülmeye başladı ve ben ona defalarca hiçbir şeyin komik olduğunu düşünmediğimi söyledikten sonra bile bunu yapmaya devam etti. Sonra bana vücudumun belirli kısımlarına sıfır erişim tehdidimi yerine getiremeyeceğimi kanıtladı ve bunu o belirli kısımlara erişim sağlayarak yaptı.

Öyle bile olsa, demek istediğimin anlaşıldığından emindim, ama anlaşılmadıysa da pek umurumda değildi. Doğruyu söylemek gerekirse, sakallı ya da sakalsız çok seksiydi. Ben sadece sakalını seviyordum.

"Ne?" Gözlerim onunkilerle buluştuğunda sordum.

"Buraya gel," diye emretti ve kollarını iki yana açmış, iki yumruğunu da bara dayamış olduğunu fark ettim. Onu daha önce de böyle görmüştüm ve son seferinde sinirliydi.

"Um..." Mırıldandım. "Ben buradayım."

"Daha yakına," dedi.

Elimi bara koyarak yaklaştım. "Daha yakın," diye tekrarladı.

"Tate, ne oluyor-"

"Şimdi,
bebeğim."

İçimi çektim ve iki kolumu da barın üzerine koyarak ona doğru eğildim.

O da eğildi, bir kolunu benimkinin yanına koydu, ensemden tuttu, beni kendine çekti ve uzun, ıslak, çok sıcak bir öpücük kondurmadan önce başını sağa eğdi. Bir elim ön koluna, bir elim boynuna kıvrılmıştı, her ikisini de beni ayakta tutmak için kullanıyordum, o sırada dudakları benimkilerden ayrıldı.

"Bu iş görür," diye mırıldandı, yüzü hâlâ çok yakındı. "Neyi yapmalı?"

Cevap vermedi, onun yerine "Parmağına bir yüzük takmam lazım, Ace" dedi.

Nefes almayı bıraktım ve bacaklarım titredi. "Ne oldu?" Nefes aldım.

"Hizmet ettiğin o çocuklar buralardan değil. Bir kez daha gelirken ya da giderken kışına ya da memelerine bakıyorlarsa, sorunumuz var demektir. Ben derdimi anlattım, sen de benimsin. Yine yaparlarsa, sorun istediklerini biliyorum, o yüzden onlara vereceğim."

Söylediği tek kelimeyi bile duymadım. Daha önceki ifadesine geri döndüm, bu nedenle "Ne?" diye tekrarladım.

"Lauren?" Arkamdan bir ses duydum ve bu sesi tanıyordum. Biliyordum ve buna inanamıyordum. Bunu duymak o kadar şok ediciydi ki, Tate'in benim için hiç de öyle olmayan lafı aklımdan uçup gitti ve Tate'in gözlerinin içine bakarken tüm vücudum dondu kaldı.

Gözleri omzumun üzerinden geçerken kaşları çatıldı ve boynumu bırakmadı ya da uzaklaşmadı. Gözlerinin önce aşağı sonra yukarı hareket ettiğini gördüm, sonra sırttı.

"Sik beni" diye fısıldamadan ve beni bırakmadan önce çok komik bir şey varmış gibi kocaman.

Tahta gibi döndüm ve Horizon Summit'teki düşmanıma, kocamı becerirken en iyi arkadaşımış gibi davranan kadına, korkunç Hayley'e baktım.

"Hayley?" Fısıldadım ve ona baktım.

Her zamanki gibi iyi görünüyordu. Tasarımcı kot pantolonu, karmaşık tasarımcı bluzu, yedi yüz dolarlık ayakkabıları ve iki yüz dolarlık saç kesimiyle görünmediği şey, bir motorcu barına aitmiş gibiydi.

Ben ise Deke'in Sturgis'ten benim için getirdiği Harley tişörtünü giyiyordum. Üzerime tam oturmuştu, soluk al renkteydi ve ön tarafında bordo ve gümüş renklerde Harley Davidson yazıyordu, arkasında da bir çift geniş gümüş ve bordo kanat vardı. Ayrıca kot pantolon (tasarımcıydı) ve yedi yüz dolar bile etmeyen gümüş bantlı sandaletler giyiyordum, ama çok ateşliydi. Saçlarım açıktı, Dominic'e rötuş yaptırmıştım (aynı zamanda Sunny'yi nazikçe evinden çıkarıp kuaföre gitmeye zorlamıştım, böylece Dom Sunny'ye de sihrini gösterebilecekti ve yaptı da, sonuç onun bile hoşuna gitti) ve Tate öyle sevdiği için biraz dağınık kurumasına izin vermiştim.

Hayley, kişisel antrenörü olan ve aylık kuaför ziyaretleri için randevu alan üst, orta sınıf bir banliyö ev kadını gibi görünüyordu.

Motorcu bir bebek gibi görünüyordum.

Ve beni güzel, belalı Tatum Jackson'ı öperken görmüştü. Yüzündeki şaşkın ama kıskanç ifadeden anlamıştım. Onu Neeta'yla ilk gördüğümde de aynı bakışı takındığımdan şüpheleniyordum.

Bu yüzden gülümsedim.

"Hayley, kızım, burada ne yapıyorsun?" Yüksek sesle ve dostça sordum, cevap beklemedim ve Tate'e döndüm. "Tatlım, bu Hayley. Hani şu kocam Brad'i becerirken arkadaşımış gibi davranan kadın."

Tate yine kollarını açmış, yumruklarını bara dayamış, gülümsememeye çalışmış, dudakları yukarı doğru seğirdiğinde başarısız olmuş ve sonra o sert, seksi sesiyle, "Evet bebeğim, Hayley'nin kim olduğunu biliyorum," diye mırıldanmıştı.

Hayley'e döndüğümde onun Tate'e baktığını gördüm, gözleri kocaman açılmıştı, şok olmuştu ve açıkça imreniyordu, dudakları aralanmıştı ve yüzü solgundu.

"Haydi, sana bir içki borçluyum," diyerek ona doğru ilerledim ve Jim-Billy, Nadine, Steg ve Wings'in hepsinin gülümseyerek beni izlediğini gördüğümde onu bara doğru ittim ve Hayley'nin bir tabureye oturmasına yardım ettikten sonra Tate'e döndüm, "Tatlım, Hayley'ye bir martini getirir misin?"

"Hayır," diye yanıtladı Tate.

"Oh," dedim ve Hayley'e döndüm, "Biz burada hanım evladı içkisi içmeyiz. Sek votka içer misin?"

Bana göz kırptı, sonra Tate'e göz kırptı ama cevap vermedi.

"Belki de sana diyet gazozla başlamalıyız," diye önerdim.

"Ben... sen..." diye debelendikten sonra "Neden bana bir içki borçlusun?" diye sordu.

Arkama yaslandım, kollarımı göğsümde kavuşturdum ve sııttım. "Beni Brad'den kurtardığın için sana teşekkür etmek için."

"Ne?" diye fısıldadı.

"Beni Brad'den kurtardın, böylece o cehennem gibi hayattan ve Horizon Summit denen o lağım çukurundan kurtulup Carnal ve Tate'i bulabildim." Bir kolumu açtım ve Tate'i işaret ederek öne doğru eğildim ve ona komplocu bir tavırla, "O benim babam," dedim.

"Baban mı?" diye sordu.

"Motorcu argosunda o benim... erkeğim," diye açıkladım. "Birlikteyiz."

Gözleri tekrar Tate'e döndü ve "Brad'e pek benzemiyor," diye gözlemlledi.

"Çok şükür," diye mırıldandı Tate ve ben bir kıkırdamayı yuttum.

Sonra da, "Tate, tatlım, sen Hayley'e bir diyet getirir misin,

ben de gidip şu tomurcukları servis edeyim," dedim.
Hayley'e dönüp baktım. "I

birkaç bira servis etmek zorundayım. Hemen döneceğim."

Tate üç Buda'nın kapağını patlattı, onları müşterilere götürdüm, ödediler, bahşış verdiler ve sonra Tate'in Hayley'e bir diyet servis ettiğini ve kalçalarını barın arkasına yasladığını, kollarını göğsünde kavuşturduğunu ve beni izlediğini görmek için geri döndüm. Ayrıca Jim-Billy, Nadine, Steg ve Wings'in Hayley'ye daha yakın taburelere geçtiklerini ve Hayley'nin onları ve Tate'i belirsiz bir şekilde süzdüğünü gördüm.

Yanındaki tabureye kaydım ve "Ee, burada ne yapıyorsun?" diye sordum.

Bana baktı. "Ben... şey..."

"Öyle mi?" Ben de sordum.

"Brad'in burada olduğunu duydum," diye cevap verdi hemen. "İçeri girmedi mi?"

Onun bu sözleri üzerine Tate barın arkasından iterek yaklaştı ve mutsuz bir hırıltıyla, "Beni mahvediyorsun," dedi.

Hayley Tate'e bakarken yutkundu, sonra Jim-Billy'ye, Nadine'e, Steg'e ve Wings'e baktı, sonra başı öyle hızlı bir şekilde bana döndü ki boynunu kırdığından emin oldum.

"Şehirde olduğunu söylüyorlar. Seni geri istiyor. O kadar çok istiyor ki beni geri almıyor," dedi sessizce, sanki bu anlaşılabilir bir şeymiş gibi, sanki biri onu gökyüzünün fuşya olduğuna ikna etmeye çalışıyormuş gibi.

"Seni geri götürmek mi?" diye

sordum. "Nathan beni terk etti,"

diye fısıldadı.

"Karısına geri döndü demek istiyorsun," diye önerdim ve tekrar yutkundu, ben de bunu olumlu olarak kabul etmeye karar verdim.

"Ace," diye seslendi Tate ve ben ona baktım. "Şuna söyle," diye başını Hayley'e doğru salladı, "o serseriye arayıp söylesin, saldırının gerçekte ne olduğunu bilmek istemiyor, kışını barımda görmüyorum."

Başımı salladım, Hayley'e baktım ve ayık bir şekilde, "Bunu yapmalısın, Brad'i ara," dedim.

Hayley'nin gözleri kocaman açılmıştı. "Brad'e saldıracağını mı söylüyorsun?"

"Muhtemelen," diye cevap verdim. "Aslında emin değilim ama onu test etmezdim."

Tate'e baktı, sonra başını salladı ve çantasını açtı. "Sen..." diye mırıldandı çantasını karıştırırken.

"Sen..." Telefonunu çıkardı ve bana baktı, telefonu elindeydi, gözleri kucağıma kaydı ve tekrar yukarı baktı. "Brad gittiğinde dağılmıştın."

"Tate beni tekrar bir araya getirdi." Barın üzerindeki dirseğime yaslandım ve Tate'e baktım. "Değil mi bebeğim?"

Tate'in benim kadar eğlenmediğini bir bakışta anlayabiliyordum.

"Onu aramasını söyle" diye emrettiğinde bundan emindim.

"Pekâlâ Kaptan, sakın olun," diye mırıldandım ve sonra Hayley'e, "Acele edip onu arasan iyi olur," dedim.

"Hayley?" Brad'in seslendiğini duydum, taburesinde dönüp bakarken gözlerim onun ötesine gitti ve Brad'i başka bir golf tişörtü, bir çift chino pantolon içinde gördük ve gözleri Hayley'e yapışmıştı. "Burada ne halt ediyorsun?"

"Dışarı," diye homurdandı Tate ve Brad'in gözleri ona kaydı ama yine de Hayley ve bana doğru yürüdü.

Hayley'e "Burada ne halt ediyorsun?" diye sordum.

Ona baktı, korkusu gitmişti, yüzü sertleşmişti ve şöyle dedi: "Onu geri istediğini söyledin ve ben buna inanmadım. Buraya gelmek üzere olduğunu duydum ve gelip kendim görmek zorunda kaldım ve hala inanmıyorum." Öne doğru eğildi ve sözlerini şöyle bitirdi: "Onu gerçekten istiyor olamazsın. O bir garson!"

İşte böyle. Hayley ile hiçbir şey değişmemişti.

Brad, "Ve sen de benimle dalga geçip seni isteyeceğimi düşünemezsin," diye karşılık verdi.

Hmm. Görünüşe göre Brad'de bir şeyler değişmişti.

Hayley kollarını göğsünde kavuşturup, "Beni sevdiğini ve her zaman seveceğini söylemiştin," diye terslerken ben diziyi izlemek için arkama yaslandım.

Eğildim ve "Bunu bana da söyledi" diye paylaştım.

Jim-Billy kahkahalarla güldü. Brad Jim-Billy'ye ters ters baktı. Göz ucuyla Tate'in hareket ettiğini gördüm ve ona döndüm.

"Yapma tatlım, lütfen?" Ben sordum. "Bu çok eğlenceli."

Tate hareket etmeyi bıraktı, bir saniye bana baktı, gözleri yüzümde gezindi, sonra mırıldandı, "Beş dakika eğleneceksin, Ace, sonra ikisini de buradan çıkaracaksın."

Hayley odaklanmıştı, Tate ve benim konuşmam onun dikkatinden kaçmıştı, taburesinden kalktı ve Brad'e tekrarladı, "Beni sevdiğini ve hep seveceğini söylemiştin."

Brad, Hayley'i görmezden gelip bana baktı, tepeden tırnağa süzdükten sonra bakışları Tate'e kaydı.

"Sizi dava edeceğimi söylemek için buradayım," diye açıkladı.

Jim-Billy, Nadine, Steg, Wing ve benim gözlerim Tate'e kaydı. Tate Brad'e baktı ve sonra "Yine mi geldin?" dedi.

"Seni dava ediyorum," diye
tekrarladı Brad. "Ne için?" Tate
sordu.

Brad, "Sevginin yabancılaştırılması," diye yanıtladı.

Tate hiç tereddüt etmeden başını geriye attı ve kahkahayı patlattı.

Sonra bana baktı ve "Haklısın bebeğim, bu çok eğlenceli" dedi.

Tate'in yorumunu duymazdan gelen Brad, "Karımı çaldın," dedi.

Tate tekrar Brad'e baktı. "Evet, dostum, yaptım."

Brad, Tate'i işaret etti ve "Gördün mü? İtiraf ediyorsun," derken sesini yükseltti. Kolunu uzattı. "Şahitlerim var."

"Ben onun sevgisini yabancılaştırmadan önce Lauren senin kışını boşadığı için hiçbir yargıç senin davana bakmaz, ama sen halledersin, ben de cezayı öderim. Bu arada, onun sevgisinden uzaklaşmaya devam edeceğim. Bilmelisin ve bunu avukatlarınla paylaşmaktan çekinme," diye devam etti Tate cömertçe, "program sabah akşam geliyor. Genellikle sabahları bana sakso çekiyor ya da ben onu duşta boşaltıyorum."

İyi geceler dostum... Kahretsin, bu daha da iyi. Kesinlikle para cezasına değer."

Gözlerimi devirdim (çoğunlukla Jim-Billy, Nadine, Steg ve Wings'in bana sırtıttığı gerçeğini görmezden gelme çabasıyla, erkekler biraz şehvetle, Nadine sadece mutlu bir şekilde) ama Brad Tate'e baktı ve sonra gözleri bana geçti.

"Gerçekten mi, Ree? Bu pisliği mi seviyorsun?"

"Evet," diye mırıldandım ve Nadine, Steg ve Wings'in kıkırdadığını ama Jim-Billy'nin kahkahalar attığını duydum.

Brad bana ters ters baktıktan sonra Tate'e baktı.

"Boşanmanın geçersiz ve hükümsüz ilan edilmesi için harekete geçiyorum."

Vücudumun gerildiğini hissettim, bunun mümkün olup olmadığından bile emin değildim ve Tanrı'dan öyle olmamasını umuyordum ama Tate endişeli görünmüyordu.

"Sana iyi şanslar" diye cevap verdiğinde bunu anlamıştım.

Brad, "Ree buraya gelip seninle tanışana kadar boşanmak istemiyordu," diye devam etti.

Tate, "Belki de değil ama bu saçmalığa bir sürü kek dökmeden önce bilmelisin ki, şimdi sahip olduğu için mutlu," diye karşılık verdi.

Brad, "Onun beynini yıkamışsın," diye karşılık verdi, Jim-Billy yine kıkırdadı, ben Brad'e kibrinin akıl almaz boyutları karşısında şaşkın şaşkın bakarken o devam etti. "Onu senden uzaklaştırırsam, geri dönüş yolunu buluruz, öyle dedi."

"Evet, o daha önceydi. O zamandan beri..." Tate durakladı, eğildi, yumrukları yine iki yanında ve barın içindeydi. "Çünkü iyi yaşamın tadına baktı ve senin ona bunu asla vermeyeceğini biliyor."

Brad'in dudağı kıvrıldı, barın etrafına ve Tate'e baktı ve "İyi hayat bu mu?" diye alay etti.

"Bir parçası," diye anında cevap verdi Tate, yumruklarını bardan çekip kollarına yaslandı ve hem meydan okuma hem de kışkırtma amaçlı bir tonda yumuşakça sordu, "Hiç ateşlendi mi, sana saldıracak kadar kontrolünü kaybetti mi? Üstüne tırmanıp seni nefes alamayacak kadar sert sikti mi?"

Brad'in bu darbeden acı çekmesini izledim çünkü ben çekmemiştim, yakınından bile geçmemiştim. İyi seks

yapmıştık ama o kadar iyi değildi ve Brad

cinsel cesaretinden son derece gurur duyuyordu. En iyisinin kendisi olduğuna inanıyordu. Ve Tate'in sözleriyle yanıldığını anladı.

"Tanrım, iğrençsin," diye mırıldandı Brad, yüzünü kurtarmak için tiksintisini dile getirerek.

"Bunu bana da yapıyor," diye devam etti Tate. "Siktir git," diye tersledi Brad.

"Her zaman," diye itti Tate. "Siktir git," diye tekrarladı Brad.

"Bu muhteşem bir şey," dedi Tate.

"Teşekkürler tatlım," diye fısıldadım ve gözleri bana geldiğinde ona sııttım.

Konuşmasından utanmış olsam da aslında minnettarlığımı ifade ediyordum ama Brad'in yüzüne vurmak için şaka da yapıyordum.

Tate değildi. Yüz ifadesi ciddiydi, "Öylesin, Ace. Muhteşemsin."

Bu konuda ciddiydi ve onu nefes alamayacak kadar sert sikmemden daha fazlasını kastediyordu. Ve bu benim için o kadar anlamlıydı ki, onun koyu, alaca benekli gözlerine bakarken nefes almayı bıraktım.

"Sana bir avukat bulmanı öneririm," diye araya girdi Brad, çoğunlukla sözsüz olan konuşmamıza.

Tate'in koyu, alaca benekli gözleri tekrar ona döndü. "Bir tane buldum, dostum. Onu getirecek kadar aptalsan, getir."

Brad bana baktı ama Tate'e hakaret etti, "Tanrım, Ree, doğru düzgün İngilizce bile konuşamıyor."

İşte o zaman bunun eğlenceli olduğunu düşünmeyi bıraktım. Ve bunun eğlenceli olduğunu düşünmeyi bıraktım çünkü kimse erkeğime hakaret etmedi.

"Ona aşığım," diye açıkladım ve Brad'in dudağı tekrar kıvrıldı.

"O senin -" Brad başladı.

"Hayır, yapmadı," diye kestim sözünü. "Sen yaptın. Tina'yı becerdin, Hayley'i becerdin, bana hiç sadık kalmadın ve kendimi değersiz hissettirdin. Bunu bilerek yaptın. Sen

Şu anda bile bana, Tate'e ve bu bara tepeden bakarak bunu yapıyorsun. Sen bir pisliksin ve seninle geçirdiğim her dakika için pişmanım. Her... tek... dakika."

"Ree, sen -" Brad başladı ve ben de ona doğru bir adım ilerleyip yüzüne doğru eğildim.

"Bana ne düşündüğümü söyleme," diye tısladım. "Ne düşündüğümü bilmiyorsun." Arkama yaslandım. "Yap şunu Brad," diye davet ettim. "Boşanmayı geçersiz kıl. Yapmanı istiyorum. Yapmanı istiyorum çünkü senden tekrar boşanmak ve seni temizleyiciye götürmek istiyorum. Özel bir dedektif tutup bütün pisliklerini ortaya çıkaracağım. Tina, Hayley ve aradaki herkes. Sahip olduğun her şeyi alacağım. Yap şunu, sabırsızlanıyorum. Tate ve benim yeni tezgahlara ve halıya ihtiyacımız var ve senin üzerinde yürüme ve sebze dilimleme fikri hoşuma gidiyor. Hadi Brad, yap şunu."

"Bu iyi olmaz," diye fısıldadı Hayley ve gözlerim ona kaydı. Ve ilk kez onu gördüm, doğrudan siyah ruhunu.

Bunu görünce ona "Sen bir şakasın" dedim. "Ne?" diye fısıldamaya devam ediyordu.

"Sen bir akbabasın ama bu işte pek de iyi değilsin."

Sırtı dikleşti, gözleri kısıldı ve "Erkeğini elde etmek için yeterince iyi" diyerek gerçek yüzünü gösterdi.

"Doğru, bunu alacak kadar iyi," diye Brad'i işaret ettim. "Ama bak, ben de bunu alacak kadar iyiyim." Ve Tate'i işaret ettim. "Ve bu, tatlım, asla sahip olamayacağın bir şey çünkü iyi bir adam senin içini görecektir ve bununla hiçbir şey yapmak istemeyecek ve bu sadece eski, üzücü."

Hayley bana baktı, sonra Brad'e baktı ve kuşkuyla sordu: "Bana sahip olmak varken gerçekten onu mu istiyorsun?"

"Beni sadece bana sahip olamadığı için istiyor," diye eğittim Hayley'i. "Ve artık seni istemiyor çünkü sana sahip olabileceğini biliyor ve ondan daha iyi birini tanıyor

seni istemiyor. Tanrım, Hayley," diye mırıldandım sabırsızca, "uyan ve bir ipucu bul."

Konuşmak için ağzını açtı ama Tate ondan önce davrandı.

"Beş dakika doldu, Ace," diye araya girdi Tate, ona baktım, sonra Steg, Wings ve Jim-Billy'nin emir almış askerler gibi taburelerinden kalktıklarını gördüm.

Tate'e başımı salladım ve Brad'e bakarak toparlamaya karar verdim. "Senden nefret etmiyorum. Ondan nefret ediyorum." Hayley'i işaret ettim ve gözlerim ona kaydı. "Kadınların işi yeterince zor, kız kardeşlerimizin senin gibi davranmasına ihtiyacımız yok. Bana kalsa üyelik kartınızı elinizden alırdım." Nadine buna hafifçe güldü ama ben tekrar Brad'e baktım. "Ama sen, sana karşı hiçbir şey hissetmiyorum. Sadece hayatımdan çıkmanı istiyorum ki ben de hayatımı yaşayabileyim. Ve sen, kendini o kadar beğenmişsin ki, uzun zamandır benden o kadar çok şey aldıktan ve karşılığında hiçbir şey vermedikten sonra, ne sevgi, ne ilgi, ne şefkat, ne anlayış, doğum günü hediyesi bile vermedikten sonra, bana bunu bile vermeyeceksin. Yüzünü kurtarmak için daha fazlasını mı almak istiyorsun? Al o zaman. Umurumda değil. Benim için hepsi aynı çünkü sen kendini aptal yerine koyarken ben Jonas ve Tate'in evine gidip onlara yemek hazırlıyorum, televizyon izliyorum ve babamla yatağa giriyorum ve sen varlığını belli edene kadar yoksun ve sonra sadece bir baş belası ve Tate ile benim gülmemiz için bir neden oluyorsun çünkü tıpkı onun gibi," Hayley'e başımı salladım, "sonunda sen de sadece bir şakasın."

Brad, "Bu hayatı gerçekten istediğine beni inandıramazsın," diye karşılık verdi.

"Brad, o kadar güzel ki, onu sadece istemekle kalmam, sahip olmak için savaşır ve ölürüm," diye karşılık verdim.

Onsuz bir hayatı seçeceğime inanmak istemeyen ama inanamayan Brad devam etti. "Sana onun verebileceğinden daha fazlasını verebileceğimi biliyorsun."

"Yanılıyorsun," diye fısıldadım, doğrudan gözlerinin içine baktım ve büyük silahları çıkardığımda fısıldamaya devam ettim. "Uyuyorum."

Brad'in yüzü soldu.

"Ne?" diye sordu ama ne olduğunu biliyordu, tam olarak ne olduğunu biliyordu. Nişan almıştım, ateş etmişim ve hedefi tam on ikiden vurmuştum.

"Bir bebek gibi, dümdüz. Tate benimle yatakta, uyanmıyorum."

Brad baktı at Ben, onun yüz beyazlatılmış Renkli, Yüz ifadesi irkilerek takılıp kaldı.

"Ree -"

"Düz " I tekrarlanan sessizce. "O verir Bana huzur ver."

"Sevgilim -"

"Barış, Brad, yani o bana her şeyi veriyor ve sen bana bunu hiç ama hiç vermedin." Başımı salladım. "Yakınından bile geçmedim."

"Tatlım -"

"Lütfen bana tek bir şey ver, sadece tek bir şey. Beni huzurumla baş başa bırak," diye fısıldadım.

Brad bakışlarımı tuttu ve boğazının çalıştığını gördüm ve uzun zaman önce uykusuzluğumun Tate'i rahatsız ettiği gibi Brad'i de rahatsız ettiğini hatırladım. Beni iyileştirmek istediği zamanları hatırladım. Uzun, çok uzun zaman önce onun da beni düzeltebileceğini ve bana huzur verebileceğini düşündüğünü ve bunu benim için istediğini ve bunu bana veren kişi olmak istediğini hatırladım.

Ve bunu istemeyi bırakmasının uzun sürmediğini hatırladım.

Brad'in de hatırladığını biliyordum çünkü hatırladığı anda bir mucize gerçekleşti.

Bradford Whitaker sonunda insan oldu.

"Jonas kim?" diye sorduğunda anladım.

"Tate'in oğlu," diye cevap verdim ve Brad gözlerini kapattı, kısa ama gerçek bir acı yüz hatlarını kesip geçti çünkü uzun zaman önce bana bunu da vermek istemişti ama sonra vermedi.

Gözlerini tekrar açtı.

"Çocuk sahibi olmalıydık," diye fısıldadı.

"Yapmadık," diye cevap verdim.

Boğazı tekrar çalıştı ama sessizce "Seni özledim Ree," derken gözleri benimkilerden ayrılmadı.

"Üzgünüm Brad, ama bu konuda bir şey yapamam."

Uzun süre bana baktı, yüzü hâlâ solgundu, gözleri yaralıydı ve sonunda başını salladı.

"Bitirdin mi?" Tate sabırsızca öğrenmek istedi ve Brad ona baktı.

"Bir şey var." Hâlâ sessizce konuşuyordu.

Tate, "Tek bir şeyin var, sonra çıkarsın," diye izin verdi ve Brad'in bakışları tekrar bana döndü.

"Seni sevdim," dedi, Tate'in hareket ettiğini hissettim ama Brad'den yana bakmadım.

"Brad -"

"Yaptım, Ree, yemin ederim. Sadece yolumu nerede kaybettiğimi bilmiyorum."

Tate aniden yanımda ve kısmen önümde belirdi.

"İşin bitti," dedi Tate ve Brad ona baktı ve beni bir tüyle devirebilirdiniz çünkü başka bir mucize gerçekleşiyordu.

Brad şimdi Tate'e bir tanrıymış gibi bakıyordu.

"Uyuyor," diye fısıldadı, gözle görülür bir şekilde yutkundu ve neredeyse duyulmayacak şekilde tekrarladı, "Uyuyor." Bana baktı ve sözlerini şöyle bitirdi: "Bunu sana vermek istedim."

Eski kocam ve bir zamanlar sevdiğim bir adam olan Brad'in, sebepsizdi ama onu seviyordum, aydınlanmasını izlerken gözlerimin yaşardığını hissettim ama gözyaşları oluşmadı ve Brad başka bir şey söylemedi, sadece döndü ve bardan çıktı.

"Çık dışarı," diye emretti Tate, vücudum sarsıldı ve ona baktığımda Hayley'e kaşlarını çatıldığını gördüm.

"Ben -" diye başladı.

Tate öne eğildi ve ısırarak, "Kaltak... defol..." dedi.

Hayley gözlerini kocaman açarak ona baktı, sonra bana baktı, sonra başını eğdi ve hızla dışarı çıktı.

Tate'in kolu omuzlarıma dolanmadan ve beni önüne doğru kıvrımadan önce kapı ancak onun üzerine kapandı. Kollarım onu belimden gevşekçe tutarken diğer kolu belime dolandı ve ona bakmak için başımı geriye doğru eğdim.

"İyi misin?" diye sordu.

"Hayır," diye cevap verdim ve kollarıyla beni sıktı.

"Sanırım bitti, Ace," dedi yumuşak bir sesle.

"İyi olmadığım şey bu değil," diye cevap verdim, kaşları kalktı, ayak parmaklarımin üzerine kalktım ve fısıldadım, "Kaptan, herkese sabahları seninle yattığımı söyledin."

Yüzü rahatlayarak sırttı. "Öyle." "Ve duş hakkında."

"Bunu ben yapacağım."

"Ve benim hakkımda... um, nefes alamayana kadar." "Gerçek bu, Ace."

"Biliyorum ama -"

"Demek istediğimi anlatmam gerekiyordu, bebeğim." "Böyle yapmak zorunda mıydın?"

"Şey, evet," dedi sanki bu bir veriymiş ve benim bunu bilmem gerekiyormuş gibi.

"Neden?" diye sordum. diye sordum, çünkü bu hiçbir şekilde, hiçbir biçimde verili değildi.

"Bu bir erkek meselesi," diye açıkladı.

"Bil diye söylüyorum, bir kızın iş yerinde özel zamanını paylaşmaması gerekir," dedim, "ya da herhangi bir yerde."

"Neden olmasın?" Tate sordu. "Neden olmasın?" Tekrarladım.

Tekrar sırttı. "Bebeğim, az önce seni bir efsane yaptım." "Ama -"

"O çocukların her sabah yataklarında olup onları emmeni istemediklerini mi sanıyorsun?"

Ona ters ters baktım ve "Ben bunu her zaman yapmıyorum. sabah."

Tate bir kez daha sırttı.

Farklı bir strateji denedim. "Bu seninle benim aramda."
Tate hala sırtıyordu ve "Artık değil" dedi.

Bunun sadece komik olduğunu düşünmekle kalmadığını, bar müdavimlerimizle özel anlarımızı paylaşmanın yanlış bir şey olduğunu düşünmediğini fark ediyordum. Ve bu bana az önce yaşadığımız sahneyi unutturdu ve Tate'e çok ama çok kızmama neden oldu.

"Kaptan," diye başladım, sesim de en az benim kadar öfkeliydi, "o dramın bir dram olduğunu ve bazen sözlerinizi korumadığınızı anlıyorum, ama bilmelisiniz ki paylaştıklarınızdan hoşlanmadım."

Tate bariz kızgınlığımdan etkilenmemiştii ve bunu biliyordum çünkü bana karşılık verdi, "Ve bilmelisin ki Ace, bana ışık saçma şeklini paylaşması için bir gökyüzü yazarı tutabilirim, bunu yapardım."

Gözlerimin büyüdüğünü ve vücudumun sertleştiğini hissettim. "Delirdin mi sen?"

"Hayır."

"Öylesin."

"Bebeğim, yine erkek meselesi." "Hayır, değil."

O kıkırdamaya başladı ve ben ters ters bakmaya devam ettim. "Evet, kesinlikle öyle," dedi.

"Yani aslında köşenize işiyorsunuz ve bunu sadece Brad'le değil herkesle aranızdaki bölgeyi iddia etmek için yapıyorsunuz."

Kolları sıkılaşıarak beni vücudunun daha derinlerine çekti.

"Ben öyle demezdim ama evet. Esasen."

"Alfa erkeği," diye mırıldandım sinirli bir şekilde.

"Kesinlikle," diye mırıldandı Tate tamamen umursamaz bir tavırla. "Sabah sabah ağzımı kaybettin," diye tısladım ve o da

b i r k a h k a h a patlattı. "Şaka yapmıyorum," diye kahkahasına karşılık verdim ve yüzünü benimkine yaklaştırdı.

"Doğru, bebeğim, gerçekleştiğinde buna inanacağım."

"Olacak," diye tersledim, başını salladı ve burnunu kulağıma sokabilmek için daha da eğdi.

Sonra orada konuştu. "Sikime bağımlısın Ace, beni emmeyi benim seni emmemden daha çok seviyorsun."

Başımı geriye doğru salladım ve "Bu doğru değil" dedim.

Yine de itiraf etmeliydim, belki de öyleydi.

Gözlerinin dans edişinden alay ettiğini anlamıştım. "Bekle ve gör," diye tehdit ettim.

Bana inanmadığını açıkça gösteren gözleri daha fazla dans etti, sonra onları ayıkken izledim.

"Bitti bebeğim," diye fısıldadı.

Ona biraz daha ters ters baktıktan sonra kapıya baktım. Sonra iç çektim ve kollarında rahatlardım.

"Evet," diye fısıldadım.

"Beni seviyor musun?" diye sordu usulca ve gözlerim ona kaydı. "Evet," diye yanıtladım ve sonra paylaştım, "yine de belirtmeliyim ki

Bazen bir pislik olmana rağmen."

Sırtışı geri geldi. "Bununla yaşayabilirim."

O konuşurken kapının açıldığını duydum ve o tarafa baktığımda üniformalı Frank'in içeri girdiğini gördüm.

Ona bir kez baktım ve vücudumun tekrar gerildiğini hissettim, aynı zamanda Tate'in Frank'i gördüğünü biliyordum çünkü onun vücudunun da aynı şeyi yaptığını hissettim.

"Yüce Tanrım," diye mırıldandı Tate ve bana baktı. "Sonbahar tatilinde sen, Jonas ve ben bir plaja gidiyoruz."

Jonas ve Tate ile sahile gitmek istiyordum ve bu gerçeği Tate ile paylaşmak istiyordum ama bize yaklaşan Frank'ten gözlerimi alamıyordum.

"Tate -" Fısıldadım.

"Avustralya'da," diye devam etti Tate. "Tate -"

Tate, "Geri dönmeyebiliriz," diye sözlerini tamamladı.

Frank, "Tate, dostum, seninle ofiste özel olarak konuşmamız gerek," dedi ve ben de Tate'i sıktım.

"Barı aldın mı?" Tate sordu ve bana hitap ettiğini görmek için başımı kaldırdım.

Cevap vermeye başladım ama Frank konuştu. "Lauren da gelmeli."

Kollarım Tate'i bir kez daha sıktı, gözlerim Frank'e kayarken bu otomatik bir hareketti.

Frank gözlerime bakmadı, Jim-Billy'ye baktı. "Billy, bana bir iyilik yap ve Krystal'ı çağır, olur mu?"

"Aman Tanrım," diye fısıldadım çünkü doğru olmayan bir şey vardı ve bu şey her neyse, gerçekten doğru değildi.

"Frank, ne -?" Tate başladı.

Frank, "Yap şunu," diye emretti, Jim-Billy başını salladı ve Nadine çantasını karıştırmaya başladı.

"Bir telefonum var Jim-Billy, numarasını aldım," dedi Nadine sessizce.

Frank hiç vakit kaybetmeden koridora doğru ilerledi ve Tate'in kolu omuzlarımdan düştü ama eli benimkine sıkıca dolandı ve biz de onu takip ettik. Frank ofisin kapısında durdu ve bekledi. Tate cebinden anahtarlarını çıkarıp kapıyı açtı ve benim de ona eşlik etmem için kapıyı tuttu. İçeri dört adım atmadan önce ışıkları açtım ve döndüm. Tate bir saniye içinde yanımdaydı. Frank kapıyı kapattı ve bize döndü.

"Bilmiyorum bile..." Frank başladı ama sonra sustu.

"Söyle işte," diye homurdandı Tate ve Frank'in gözleri Tate'inkilere kilitlendi.

"Mayıs-Aralık katili, Tate, dostum, siktir..." Frank, bir sonraki iğrenç sözleri ağzından çıkmadan önce parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Dostum, Neeta'yı yakaladı."

Vücudum bir darbe almışım gibi sarsıldı ve o anda, acı iç organlarımı kesip geçtiğinde öyle olduğuna yemin edebilirdim.

Ama Tate kıpırdamadı, kılını bile kıpırdatmadı. "Yine mi geldin?" diye fısıldadı.

Frank'in gözleri bana geldi, sonra tekrar Tate'e döndü ve nazikçe, "O öldü, dostum," dedi.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım, midem kasıldı, kalbim daraldı, kafam Tate, Jonas, Pop, Wood, Stella, hatta Neeta ve Blake ile ilgili düşüncelerle doldu, kafam o kadar doluydu ki bir anda çarpmaya başladı.

Frank bir adım öne çıkarak, "Tate -" dedi.

Tate avucunu Frank'e doğru kaldırdı ve Frank hareket etmeyi bıraktı.

"Buddy -" Frank mırıldandı.

"Babam biliyor mu?" Tate sordu. "Sadece sen," diye yanıtladı Frank.

"Siktir," diye fısıldadı Tate, sesi işkence gibiydi.

Ona döndüm ve ellerimi üzerine koymaya başladım. "Bebeğim -"

"Lanet olsun!" diye kükredi ve yanımdan geçip gitti, ellerim onun vücudunda gezinirken masa lambasını aldı ve yan tutarak fırlattı, lamba odanın öbür ucuna uçtu ve duvara çarptı.

Stok tablomu ona sunduktan sonra Krys'in satın aldığı dizüstü bilgisayarını süpürdüğünde ona doğru koştum ve lambayı takip edip odanın bir ucundan diğerine savrulup duvara çarptıktan sonra parçalara ayrıldığında beni zar zor iskaladı.

Ellerimi üzerine koydum, biri karın kaslarındaydı, diğerinin parmakları bileğinin etrafında kıvrılıyordu ve ben ısrarla fısıldıyordum, "Tate, tatlım, dur."

Şaşırtıcı bir şekilde durdu, bana baktı ve gözlerinden çıkan yakıcı duygu gücü içimi dağladığında irkildim.

"Bebeğim," diye nefes aldım, beynimin söylemeyi düşünebildiği tek şeyi.

Sonra kollarını boynuma ve belime doladı ve beni öyle şiddetli bir şekilde kendine çekti ki başım geriye düştü ve bedenim onunkine çarptı. Yüzünü boynuma gömdü, kollarımı ona doladım ve tutundum.

"Dayan," diye ısrar ettim.

"Siktir," diye fısıldadı boynuma ve kolları daha da sıkılaştı.

"Dayan bebeğim," diye fısıldadım, kollarım ona daha sıkı sarılırken ve gözyaşlarım kabarıp yanaklarımdan aşağı dökülürken.

"Jonas," diye fısıldadı.

"Biliyorum," dedim
abucak. "Siktir," diye
tekrarladı Tate.

"Dayan," diye
yalvardım.

O tuttu, ben de o yaparken onu tuttum.

Bir süre sonra nefesimi tuttum ve "Yara bandı" kelimesini
kullanmayı nerdim.

Başını kaldırdı ve bana baktı, gözlerinde ıstırap vardı.

"Yara bandı gibi," dedim nazikçe. "Onlara hızlıca
söylemeliyiz, acıyı vermeliyiz, hızlıca yapmalıyız ki bununla
başı çıkmaya başlayabilelim."

"Doğru," dedi.

"Herkesi eve ağır," diye usulca emrettim.

"Tamam," diye tekrarladı.

"Bebeğim?" Seslendim ve cevap vermedi, gitmeme izin
vermedi, sadece bana baktı. Bir elimi kaldırdım, çenesine
koydum ve "Seni seviyorum" diye fısıldadım.

Gözleri yavaşça kapandı, açtı ve daha az kasvetli değildi.
Beni bıraktı, geri adım attı ve eli arka cebine gitti.

Sonra telefonunu çıkardı.

* * * * *

Eve nce Wood geldi çünkü Tate yle ayarlamıştı.

Ben kahve yaparken Tate güvertede Wood'a anlattı.

Sonra sürgülü cam kapı açıldı, Tate içeri girdi ve gözleri
bana geldi.

"Ona git," diye hırlayarak emretti.

Başımı salladım ve hemen Tate'in dediğini yapmak için
harekete geçtim.

Wood ellerini güvertenin ucundaki korkuluğa dayamış,
gözlerini ağaçlara dikmişti.

Ona doğru yürüdüm ve birkaç adım ötede durdum.

"Wood," diye seslendim.

"Defol git, Laurie."

Başım yana eğildi ve nefesimi içime çektim.

Sonra ona doğru yürüdüm ve elimi nazikçe sırtına koydum.

"Ahşap," diye fısıldadım.

"Laurie, beni rahat bırak."

Diğer elim kalçasına gitti ve alnımı sırtındaki elime yasladım.

"Ahşap," diye fısıldadım.

Wood cevap vermedi ve ben de hareket etmedim. Bu uzun sürdü.

Sonra Wood, "Berbat durumdaydı." dedi.

"Biliyorum."

"Onlarca yıldır."

"Biliyorum, tatlım."

"İnsanların üzerine yürüdü, hayatlarıyla oynadı, kimseyi umursamadı."

"Yapma," diye fısıldadım.

"Bunu hak etmedi," diye fısıldadı. "Hayır," diye onayladım.

"Bunu hak etmedi," diye tekrarladı ve başım yukarı kalktı.

"Hayır, tatlım, yapmadı."

"Kız kardeşim," diye fısıldadı ve başının daha fazla dayanamayacakmış gibi düşmesini izledim.

Kollarım ona dolandı ve arkasından sarıldım. Eli parmaklığı bıraktı ve benimkini karnında buldu, parmakları birbirine dolandı ve tutundu.

Ben de öyle.

Vücudunun gerildiğini hissedene kadar bunu yaptık.

"Buradalar," dedi, elimi bıraktı, ben de onu bıraktım ve uzaklaştım.

Yanında durdum ve Stella'nın arabası yola çıktığında Tate de bize katıldı.

Tate ve ben çalışırken ya da ben çalışırken Tate avlanırken, Stella ya da babam Jonas'ı okuldan alırdı ve Jonas da onlardan biri ya da diğeriyle

Tate ya da ben gelip onu alana kadar garajdaki ofiste kalacak.

Bugün de farklı değildi.

Tate, Wood ve ben izledik, araba yolda ilerlerken bedenlerimiz yavaşça dönüyordu, Pop önde Stella'nın yanında oturuyordu, direksiyonda da Jonas vardı.

"Kahvemi bitireyim," diye mırıldandım ve hızla eve girdim.

Bana orada ihtiyaçları yoktu, şimdi değil. Bana ihtiyaç duyulacak bir zaman vardı ama şimdi değildi.

Dolaba gittim, fincanları indirdim, buzdolabına gittim, sütü aldım, şekeri tezgahın üzerinden duvardan uzağa kaydardım.

Sonra onu duydum ve durdum. Ellerim tezgâha bastırdı, dişlerim sıkıldı ve gözlerim sımsıkı kapandı.

Bana doğru gelmeye devam etti ve ses o kadar korkunçtu ki sanki etimi koparıyormuş gibi hissettim. Eğer ben böyle hissettiysem, Jonas o iğrenç sesi çıkarırken orada olan Tate nasıl hissetti?

Kapı kayarak açıldı ve ben dönerek gözlerimi açtım ve Jonas'ın hızla içeri girmesini izledim. Devam etti ama beni gördü ve kayarak durdu.

Ona baktım, yüzü kıpkırmızıydı, gözleri ve yanakları ıslaktı, nefesi hızlı ve düzensiz geliyordu ve ne yapacağımı bilmiyordum. O da bana baktı ama gözlerinde acıdan başka bir şey okuyamadım.

Sonunda daha fazla dayanamadım ve "Bebeğim," diye fısıldadım ve fısıldar fısıldamaz bana doğru hareket etti. Başını eğerek bana çarptı ve nefesimi kesip acımı içine çekti. Jonas'ın beni itmesiyle tezgâha çarpana kadar geri gittim, sırtımın küçük kısmı tezgâha çarptı, zonklayan acı anında dışarı yayıldı.

İlk başta bana zarar vermek, acısını benden çıkarmak istediğini düşündüm, sonra ellerinin kıyafetlerimi tuttuğunu, tişörtümü çekiştirdiğini, yüzünün hala göğüs kafesime gömülü olduğunu hissettim.

"Laurie," diye inledi, bacakları tutmaz oldu ve düştüğünü hissettim, elleri gömleğimi kavradı ve ben de onunla birlikte dizlerimin üzerine çöktüm, Jonas da onun dizlerinin üzerine çöktü ve onu kollarımla sıkıca sardım. Yüzü göğsümdeydi ve bir kedi yavrusunun annesine sokulması gibi oraya sokuluyor, kıyafetlerimi tutmaya devam ederken yüzünü bir o yana bir bu yana itiyordu.

"Bebeğim, ben buradayım," diye fısıldadım, ona daha sıkı sarıldım, elim başını kavramak ve yanağını göğsüme bastırmak için yukarı çıktı.

"Laurie." Sesi mırıltılıydı.

"Buradayım," diye fısıldadım.

"Laurie," diye tekrarladı, elleri gömleğimin içinde dönüyor, tutunuyordu.

Eğildim ve yanağımı başına yasladım. "Tam buradayım, Bub," diye mırıldandım ve onu sallamaya başladım. "Buradayım, bebeğim. Sıkı tutun."

"Laurie," gözyaşlarını duyabiliyordum ve benimkiler de geldi, nefesim onlarla birlikte öyle şiddetle kesildi ki vücudum titredi.

"Dayan, bebeğim."

Yumrukları hala tişörtümde sıkılıydı ve yavaşça arkama geçtim, onu kendimle birlikte aşağı çektim, böylece çoğunlukla kucağımdaydı ve Jonas ve ben yere oturup ikimiz de hıçkırırken onu bir bebek gibi sallamaya devam ettim.

Bu bir süre devam etti, ne kadar sürdü bilmiyordum ama Tate'in yaklaştığını hissedene kadar devam etti. Yanağımı Jonas'ın kalın, yumuşak saçlarından kaldırdım ve ıslak gözlerimle Jonas'ın yanımıza çömelmiş babasına baktım.

Tate yumuşak bir sesle, "Laurie'yi bırak, Bub," dedi. Jonas hareket etmedi.

"Bırak, Bub," diye tekrarladı Tate.

Jonas kırık bir nefes çekti ve babasına baktı. Sonra bıraktı, Tate'in elleri oğluna gitti ve Jonas'ın bedenini önünde sallayarak havaya kaldırdı. Jonas bacaklarıyla Tate'in kalçalarını, kollarıyla omuzlarını çevreledi ve Tate, oğlu kollarında, odadan çıkıp koridordan geçerek çamurluğa doğru yürüdü.

Yere oturdum ve onları en son gördüğüm alanı izledim.

Sonra bir el görüş alanımı doldurdu, kafamı kaldırdım ve o el Wood'a bağlı bir kola tutturulmuştu.

"Hadi seni kaldıralım bebeğim," dedi nazikçe, sonra çömeldi, elimi tuttu, diğer kolu belime dolandı ve beni ayağa kaldırdı.

Ben yanaklarımı silerken elimi elinin içinde tuttu ve kolunu bana doladı.

"Sen..." Ona söyledim, sonra gözlerim Stella ve Pop'a kaydı, Stella şoka girmiş görünüyordu, Pop'un gözleri kırmızıydı ve bakışlarım Wood'a geri döndü. "Kahve ister misin?"

Wood nazik sesiyle, "Evet bebeğim, kahve iyi olur," dedi.

Başımı salladım ama Wood gitmeme izin vermedi.

Nefesimi içime çektim, gözlerimi kapattım, açtım ve babama baktım.

"Çok özür dilerim," diye fısıldadım.

"Ben de tatlım," diye fısıldadı. Tekrar başımı salladım ve dudakımı ısırdım.

"Kahve istemiyorum," dedi Stella, gözlerim ona kaydı ve sözlerini "burbon," diye tamamladı.

"Bizde var," dedim.

"Güzel," diye cevap verdi.

Wood'a baktım. "Kahve mi, burbon mu?" "İkisi de," diye yanıtladı Wood.

Babama baktım ve konuşmaya fırsat bulamadan, "Wood gibi, tatlım," dedi.

Başımı salladım, burnumdan nefesimi çektim ve Wood'a baktım. Eğilip alnımdan öptü ve sonra beni bıraktı.

Sonra Neeta'nın kederli ailesine içeceklerini getirdim.

* * * * *

"O öldü, dostum."

Gözlerim açıldı.

Tate'in sırtına bastırmıştım ve onu duydum.

Bir televizyon.

Ev büyüktü ama gece sessizdi ve çok uzaklardan bile duyabiliyordum.

Jonas'ın odası.

Yorganı ya da onu rahatsız etmemeye çalışarak Tate'ten dikkatlice uzaklaştım ve yataktan çıktım. Dolaba gittim, Tate'in gömleklerinden bulduğum ilkinin askıdan aldım, milyonlarca kez yıkanmış yumuşak bir pazendi. Kombinezonumun ve pijama altlarımın üzerine silktim ve gizlice odadan çıktım.

Jonas'ın kısmen açık kapısından gelen titrek ışığın rehberliğinde karanlık evin içinde, arka merdivenlerden aşağıya ve koridora doğru yürüdüm.

Kapıyı bir kez çaldım ve iterek açtım.

Jonas yatakta uzanıyordu, sırtı yatak başlığına yaslanmıştı, elinde gevşekçe tuttuğu kumanda kucağında duruyordu, Buster kalçasının uzunluğunu uyluğundan aşağıya doğru uzatmıştı. Gözleri ekranda boştu ve bana geldiğinde de aynı şekilde boştu.

"Uyuyamıyor musun?"

Fısıldadım. Omuz silkti.

"Arkadaş ister misin?"

diye sordum. Yine omuz silkti.

Bunu bir evet olarak kabul etmeye karar verdim ve ilerledim, onunla birlikte yatağa girdim ve sırtımı yatak başlığına yasladım.

Cesaretimi toplayıp kolumu omuzlarına atmam ve vücudunun yan tarafını kendime doğru çekmem biraz zaman aldı.

Tatlı Jonas'ımla, cesaret bulmak zorunda olmadığımı bilmeliydim.

Hemen top gibi kıvrıldı ve başını karnıma yaslayıp kollarını kalçalarımın dolayacak şekilde aşağı kaydı.

Dikkatlice nefes aldım, parmaklarımı saçlarının arasından geçirdim ve televizyon izlerken bunu yapmaya devam ettim.

Jonas'ın çoktan uykuya daldığını biliyordum ama onu rahatsız etmek istemediğim için yerimden kıpırdamadım ve Tate'in kot pantolondan başka bir şey giymeden kapıda dikildiğini görene kadar televizyon izledim.

"Uyuyamadı," diye fısıldadım ve Tate'in televizyon ekranından gelen ışıkla aydınlanan gözlerinin karnıma ve tekrar bana bakmasını izledim.

"O artık dışarıda, Ace," diye fısıldadı.

"Hareket etmeye korkuyorum," dedim ona.

Tate tereddüt etmeden odaya girdi ve oğlunu dikkatlice üzerimden alıp yatağa yatırdı. Jonas ne bu sırada ne de Tate yorgani omuzlarına çekip onları yatırırken hiç kıpırdamadı.

Sonra doğruldu ve bana baktı. "Yat, bebeğim." "Ya tekrar uyanırsa?"

"Yatak."

"Tate -"

"Nerede olduğumuzu biliyor."

"Onun yalnız kalmasını istemiyorum." "Yalnız değil."

"Kaptan -"

"Yatak."

"Ama -"

"Lauren. Yatağa."

Tate'e baktım, sonra Jonas'a baktım ve eğilip saçlarını öptüm. Dikkatlice yataktan çıktım ve kapıya doğru yürüdüm. Tate televizyonu kapattı, karanlığı gördüm ve kolunun omuzlarımda kaydığını hissettim. Koridora çıktığımızda kolum onun beline dolandı. Birbirimize bağlı olarak odamıza kadar yürüdük. Tate kot pantolonunu çıkarırken ben Tate'in gömleğini çıkarıp yatağa girdim ve yanıma geldiğinde beni kendine doğru çekti, önüm onunkine dönüktü.

"Seni ne uyandırdı?" diye sordu.

"Frank'in sesini duydum," diye cevap verdim. "Doğru," diye fısıldadı.

"Sonra Jonas'ın televizyonunu duydum."

Tate cevap vermedi.

Daha da sokuldum ve Tate'in parmakları saçlarımı okşadı.

"Sanırım tatlı rüyalar görmem için biraz zaman geçmesi gerekecek."

diye belirtti.

"Muhtemelen," diye cevap verdim, tereddüt ettim ve "Tate -" diye başladım. Sözümü kesti. "Ben iyiyim."

"Sen ve..." Durdum. "Bir geçmiş var." "Bunu biliyorsun, bebeğim."

"Özür dilerim," diye fısıldadım, elini yumruk yaptı ve bana doğru yuvarlandı, böylece sırtüstü yattım, vücudu benimkinin uzunluğundaydı ve yüzü saçlarımın kenarındaydı.

"Tarih sadece tarihtir. Bunun beni sarsmadığını söyleyemem ama hissettiğim şey Jonas'la ilgili" dedi.

"Tamam," diye fısıldıyordum hâlâ ve ona inanmıyordum da.

Tarih tarihi ama Neeta Neeta'ydı. Tüm hayatınızı bir kızı, sonra bir kadını tanıyarak, hayatınızın bir bölümünü onunla paylaşarak, ondan bir çocuk yaparak ve vahşice öldürüldükten sonra oğlunuz için endişelenmekten başka bir şey hissetmeyerek geçirmediniz.

"Güven bana, Ace."

"Tamam," diye tekrarladım. Tate sessizdi.

"Sadece bilmeni istiyorum, ben buradayım ya da..." Tereddüt ettim ve sonra "Jonas'la senin ihtiyacınız buysa gidebilirim" dedim.

"Lauren, beni ve Jonas'ı terk etmeyi aklından bile geçirirsen, yemin ederim -" derken kolları sıkılaştırmış ve sesi hırıltıya dönüşmüştü.

"Sadece bir süreliğine," dedim çabucak,

"istemiyorum-" "Kapa çenenini." Hâlâ hırılıyordu.

"Ciddiyim Tate, bilmen gerek, senin ve Jonas için -"

"Bebeğim. Lanet olsun.

Kapa çenenini."

"Tamam," diye

fısıldadım.

"Tanrım," diye ısırdı.

"Özür dilerim."

"Ağzınla özür dile, bebeğim." Kafam karışmıştı, ona "Az önce söyledim, Tate." dedim.

"Ağzınla," diye tekrarladı ve ben ne demek istediğini anladım.

"Ya -?" Ben başladım.

"Ağzına ihtiyacım var, bebeğim." "Tate -"

Kollarıyla beni sıktı ve "Sana ihtiyacım var Laurie" diye fısıldadı.

Bana ihtiyacı vardı.

Bu nedenle, onun içine yuvarlandım, sonra üstüne yuvarlandım ve sonra ona ihtiyacı olanı verdim. Boşalmadan önce beni yukarı ve yanına çekti, pijama altlarımı ve iç çamaşırlarımı çıkardı ve beni ona yasladı.

"Becer beni bebeğim, sikimi içinde istiyorum," diye homurdandı. Elimi etrafına sardım ve onu içeri kaydardım. "Becer beni," diye inledi ve ben de hareket ettim.

Başparmağı klitorisime gitti ve daha hızlı hareket etmem için daire çizdi. "İşte bu, Tanrım, işte bu, bebeğim," diye cesaretlendirdi Tate. "Acele et Kaptan, daha hızlı," diye fısıldadım.

"Buraya gel."

Ona doğru eğildim, hala ona biniyordum ve parmakları kaşorsemi aşağı çekti, eli göğsümü kavradı, meme ucumu dudaklarının arasına aldı ve sertçe çekti.

Bu inanılmaz derecede iyi hissettirdi, kalçalarım titredi.

Tate emmeye devam etti ve başparmağı dönmeye devam etti, sonra dili meme ucumu yuvarladı ve eli göğsümden ayrıldı, saçlarıma kayd ve ağızımı kendine çekti.

"Yaklaştın mı?" diye homurdandı. "Evet," diye fısıldadım. "Daha sert bebeğim."

Onu daha sert becerdim, geldiğini hissettim ve "Evet" diye nefes aldım. "İşte böyle."

Elim bileğinin etrafında dönerken başparmağı bana fazla gelmeye başladı.

"Tate."

"Beni daha sert becer."

"Tanrım, bebeğim," diye inledim, sırtım ve boynum kamburlaştı ve sertçe boşaldım ve başparmağı beni tutarken ona daha sert bindim.

"Bana binmeye devam et, Ace."

"Tate -" Nefes aldım, elini ittim, hala boşalıyordum, Tanrım inanılmaz, ezici bir histi, paramparça olacaktım gibi hissettim ama başparmağı daha hızlı daire çizdi.

"Yine boşalacaksın," diye emretti.

"Hayır," diye fısıldadım.

Kalçaları vuruşlarımı karşılamak için kıpırdanmaya başladı ve saçımdaki eli beni aşağı çekmek için kalçama gitti.

"Tate, Tanrım, bebeğim," diye inledim ikinci dalga vurduğunda. "İşte bu," diye inledi, kalçaları yukarı kalktı, başparmağı

Klitorisimi bıraktı ve iki eliyle beni aşağı doğru iterek içime gömülmesini sağladı ve ikinci orgazmım boyunca homurdanan iniltisini dinledim.

Üstüne yığıldım, yüzümü boynuna gömdüm ve kendi nefesimi dengelemeye çalışırken bile onun nefes alışını dinledim.

Sonra uzandı ve hâlâ bağılyken yorganı üzerimize çekti.

Ondan uzaklaşmaya başladım ama kolları beni sardı.

"Sikimin üzerinde uyuyakalmanı istiyorum," diye kulağıma homurdandı.

"Tate, ben çok ağırım -"

"Kımıldama." Hâlâ hırlıyordu. "Bebeğim -"

"

Kolları gerildi. "Olabildiğince yakın olmanı istiyorum." Gözlerimi sıkıca kapattım.

Sonra fısıldadım, "Ne isterseniz, Kaptan." "Aynen öyle, bebeğim."

Kalçalarımı oynatarak içine yerleştim ve boğazından kısık bir ses çıkmasına neden oldum.

"Seni seviyorum Tate," dedim kulağına usulca.

"Biliyorum bebeğim," diye karşılık verdi. "Uyu." "Tamam."

O gün olanlardan ve gece aklıma gelenlerden sonra, Tate'in siki hala içimdeyken onun üstünde uyuyup uyuyamayacağımı sorsaydınız, hayır, kesinlikle olmaz derdim.

Ama ben yaptım.

Yirmi Beşinci Bölüm

Neeta'dan sonra

"Ace!" Tate'in feryadını duydum ve gözlerim aynadan, makyaj masasında oturmuş saçlarımı ensemden topuz yapmamı izleyen Buster'a, siyah takım elbisesi, beyaz gömleğinin yakası açık, küçük çocuk takım elbisesinin kravatı çözülmüş ve sarkmış halde alçaltılmış tuvalet kapağında oturan Jonas'a gitti.

Son beş gündür Jonas bana tutkal gibi yapışmıştı.

Bunu şaşırtıcı buldum. Ne yapacağını bilmiyordum ama bana tutkal gibi yapışması ilk on tahminimden biri değildi.

Ama şikayet etmiyordum.

"Ace!" Tate tekrar böğürdü ve Jonas'a "Aman Tanrım" diye fısıldadım.

Tate de oğlu gibi bana tutkal gibi yapışmıştı. Günler geçtikçe, Jackson'ların her ikisinin de her zamanki gibi aynı şekilde davrandıklarını fark ettim. Kadınlarından biri alaşağı edilmişti, onun hakkında ne hissederlerse hissetsinler, Neeta hâlâ onların kadınlarından biriydi ve işi şansa bırakmıyorlardı.

Jonas bana gözlerine ulaşmayan bir gülümseme verdi, ben de ona karşılık verdim ama benimkinin gözlerime ulaşmasını umarak banyodan aceleyle çıktım, Buster'ın Jonas'la birlikte beni takip etmek için yere düştüğünü duydum. Yataktan siyah ayakkabılarımı aldım ve sırayla bir ayağımı kaldırıp giymek için koridorda iki kez durdum. Hepimiz tam zamanında yemek alanına vardığımızda

Kömür grisi takım elbise pantolonu ve yakası açık gece mavisi bir gömlek giyen Tate, cam kapıyı kaydırarak açar ve içeri girer.

Jonas'a baktım ve Tate'i takip ettik, Jonas'ın benden önce gelmesi için durdum. Buster'ı ayağımla geri ittim ve kapıyı kapattım. Babam, annem, kız kardeşim ve Mack'in merdivenleri tırmandıklarını görmek için tam zamanında güverte basamaklarına doğru döndüm. Babam yavaş ilerliyordu ama çok daha zayıf olsa da fit görünüyordu ve bronzlaşmıştı. Hepsinin üzerinde siyah cenaze kıyafetleri vardı.

Şok içinde bir an onlara bakakaldım. Biliyorlardı elbette, Neeta'nın öldüğünü öğrendiğimiz günün ertesinde onları aramıştım. O günden beri her gün aramışlardı ve cenazenin bugün olduğunu biliyorlardı.

Sadece gelmeyi planladıklarını bilmiyordum.

Bakmayı bıraktım ve koşmaya başladım. Kollarım babama dolandığında onu incitmemek için ilerleyişimi yavaşlattım.

"Baba," diye fısıldadım.

"Tatlım," diye fısıldadı, kolları beni güçlü ve sıkı bir şekilde sararken.

Babama sarılmıştım, onun şifalı kollarını etrafımda hissediyordum ama annemin "Tate, tatlım, Jeannie'ye biraz şeker ver" dediğini duydum.

Babamın omzunun üzerinden Carrie'ye gülümsedim, o da bana gülümsedi. Eğer annem üçüncü tekil şahıs olarak konuşuyor ve şeker istiyorsa, geri dönmüştü.

Babam yanağımdan öptü ve Mack'in bana ayı gibi sarılması için beni bıraktı, sonra ben Carrie'ye sarılırken babamın "Sen Tatum olmalısın" dediğini duydum.

"Tate," diye yanıtladı Tate ve ben Carrie'den uzaklaştım ama babamın Tate'in elini sıkmasını izlemek için bir kolumu ona doladım.

Ellerini bıraktıklarında baba Jonas'a baktı ama Tate'e "Bu senin oğlun mu?" diye sordu.

Annem, "Tabii ki onun oğlu, ona çok benziyor," dedi ve koşarak Jonas'ın yanına gitti. "Merhaba Jonas, ben büyükannen,"

Sonra da "Bana biraz şeker ver" dedi.

Jonas ona baktı, Tate ve Neeta'dan sonra hiç büyükannesi olmadığı için kendi kendini büyükanne ilan eden biriyle ne yapacağını bilemiyordu.

"Öpücük istediğini söylüyor, tatlım," diye Jonas'ı bilgilendirdim ve annem eğilip işaret parmağıyla yanağını gösterdi.

Annesi, "Tam oraya, tatlım, kocaman bir şaplak," diye talimat verince Jonas'ın gözleri babasına kaydı. Tate başıyla onayladı ve Jonas eğilip hızla onun yanağına bir öpücük kondurdu.

"Oo!" Annem bağırdı ve elini yanağına vurarak ayağa fırladı. "Bunu sonsuza kadar saklayacağım."

"Aman Tanrım," diye fısıldadım ve annem bana döndü.

"İkiniz de bana torun vermediniz, ben Tate'in torunlarına talibim," dedi.

"Jeannie, çocuğu korkutmadan önce sesini alçaltsan iyi olur," diye uyardı babam.

Annem babama, "Boloney, korkmuyor," dedi ve sonra Jonas'a baktı. "Sen korkuyor musun, tatlım?"

"Um..." Jonas evet anlamına gelen bir şeyler mırıldandı.

Jonas'ı kurtarmak için "Hadi kahve içelim," diye önerdim.

Mack, "Harika fikir, üç litre az kaldı," dedi ve yürüdü Tate'in yanına gitti, elini tuttu, sıkıca sıktı ve aynı zamanda omzuna vurdu. "Tate, dostum, boktan bir sebep ama yine de seni görmek güzel."

"Ben de, Mack," diye cevap verdi Tate ve Carrie Tate'e sarılmak için harekete geçti.

"Selam tatlım," diye fısıldadı, onu iyice sıktıktan sonra arkasına yaslandı ve ellerini onun omuzlarında bıraktı. "İyi misin?"

"Dayanıyoruz, Carrie," diye mırıldandı Tate.

"Şey, değilim, dün gece geç saatlerde uçtuk, havaalanının yanındaki bir otelde kaldık, bütün sabah yoldaydık. Sonra Gavin kayboldu -" Annem eve doğru ilerlediğini söyledi.

"Ben kaybolmadım," diye açıkladı babam.

Annem sürgülü cam kapının önünde durdu ve ona döndü, "Tatlım," dedi, "sen... yaptın." Tate'e baktı. "Sat nav kim? Navigasyon ne? Navigasyona ihtiyacım yok. Sanki yaşamak için Colorado dağlarında araba sürüyormuş gibi davranıyor!" Sonra kapıyı açıp evin içinde kayboldu ama biz onun "Aman Tanrım, şu kediye bak!" diye bağırdığını duyduk. Sonra da "Kimmiş güzel kedici?" diye mırıldandığını duyduk. Büyükanne gel, güzel kedici."

"Hastane yatağıma özlem duyuyorum," diye mırıldandı babam Tate'e ve annemi takip etmeye başladı, yanından geçerken Jonas'ın saçlarını okşadı.

Jonas'a yaklaştım, eğildim ve fısıldadım, "Ailem biraz şapşaldır."

"Anlayabiliyorum," diye fısıldadı, ona göz kırptım ve doğruldum.

Sonra kendimi tanıttım: "Jonas, bebeğim, bu kız kardeşim Carrie ve ortağı Mack."

"Hey," dedi zoraki bir el sallayışla.

Mack, "Hey, koca adam," diye karşılık verdi, Carrie ona gülümsedi ve Jonas bana baktı.

"Kız kardeşin de en az senin kadar seksi," diye açıkladı, Carrie irkilerek kıkırdadı ve Mack kahkahayı bastı.

"Benim bir milf olduğumu düşünüyor," diye fısıldadım Mack'e. "Sevgilim, öylesin," diye fısıldadı Mack.

"Her neyse," diye mırıldandım.

"Hadi içeri girelim," dedi Tate kaba bir şekilde, ben ona baktım, Mack ve Carrie de bana baktı ama Jonas önden gitti, Mack ve Carrie de onu takip etti.

Geri çekildim, Tate'in elini tuttum ve bana baktığında konuştum.

"Burada olmaları sorun değil mi?" Sessizce sordum.

"Evet," diye cevap verdi ve uzaklaşmaya başladı ama elini çektim ve bana geri baktı.

"Onlar sadece -"

Sözümü kesti. "Biliyorum."

"Aileler böyle yapar, ya da benim ailem böyle yapar," dedim ve bana döndü, eli boynuma geldi, başı benimkine doğru eğildi.

"Bebeğim, biliyorum," diye tekrarladı kararlılıkla.

"İyi olduğuna emin misin?" Yüz hatlarını inceleyerek sordum.

Gözlerini kapattı ve alnı benimkine yaklaşarak fısıldadı: "O toprağa girdiğinde daha iyi olacağım."

Başımı salladım, alnım onunkine değdi ve başını benimkinden kaldırırken gözlerinin açılmasını izledim. Elim de boynuna gitti ve gözlerim onu izlerken başparmağım temiz traşlı çenesini taradı.

"Sakalını özlemişsin," diye mırıldandı.

"Sakalın varken sana aşık oldum," diye cevap verdim.

Birden kolları beni sımsıkı sardı ve dudakları şakağımda, "Siktir, seni seviyorum," dedi.

Onu sıktım ve fısıldadım, "Ben de. Yani, seni seviyorum, kendimi de seviyorum demek istemiyorum," diye aptalca saçmaladım ve yumuşak kıkırdamasını duyduğumda kollarının beni sıktığını hissettim.

Ben ona sarıldım, o bana sarıldı ve sonra beni bıraktı, elimi tuttu ve beni içeri götürdü.

Annem açıkça herkes için kontrolü ele almıştı ama Jonas kahve içiyordu ve annem adadaydı, çikolata şurubunu bir bardağa fişkırtırken aynı zamanda süt renginden o kadar uzak ve çikolata rengine o kadar yakın olan süte karıştırıyordu ki süt çikolata olma tehlikesiyle karşı karşıyaydı.

"Anne, ne yapıyorsun?" Adaya ayak bastığımda sordum.

"Jonas'a çikolatalı süt yapıyorum," diye cevap verdi annem.

"Artık çikolata koymayı bırakabilirsin," diye onu bilgilendirdim. Annem de bana, "Daha tam olarak bitmedi," diye karşılık verdi.

"Orada," dedim.

"Pek sayılmaz," diye karşılık verdi. "Anne," diye uyardım.

O splodged içinde a Kalın, son fişkırtma
ve "İşte!" diye duyurdu.

Gözlerimi devirdim, nefes aldım ve gözlerimi geri çevirdiğimde Jonas'a baktım. Anneme sırtıyordu.

"Kahretsin, Laurie!" Mack ağzı doluymuş gibi bağırdı ve ona baktığımda bir gün önce Jonas için yaptığım çikolata soslu, şekerleme dolgulu çikolatalı keklerden birini yediğini gördüm.

"Mack!" Carrie tersledi. "Kendine yardım etme!" Ama Mack Carrie'yi görmezden geliyor ve Jonas'a bakıyordu.

Mack, "Koca adam, sana Büyükanne Grahame'in çikolatalı keklerinden yapmış, harika," dedi.

Jonas, "Bana da çikolatalı kurabiye yapıyor," diye paylaştı.

"Aaa... biraz," diye tekrarladı Mack.

"Ve çikolatalı cevizli turta," diye devam etti

Jonas. "Harika mı dedim ben?" Mack sordu.

Jonas, "Ve bu kırmızı kek de çikolatalı ama kırmızı," diye devam etti.

"Seni seviyor olmalı koca adam," dedi Mack, elindeki keki tutmayan eliyle Carrie'ye bir kol atıp onu yanına çekerek. "İnan bana, bunlar bir Grahame kadınının cephaneliğindeki ağır toplardır."

Mack, Jonas'ın aklını günün olaylarından uzaklaştırmaya çalışıyordu ama sözleri benim bile tahmin edemeyeceğim bir etki yarattı ve Jonas'ın benden hoşlandığını hemen hemen biliyordum. Vücudunun kaskatı kesildiğini, sonra bana döndüğünü ve gözleri benimkilere kilitlenebilsin diye başını geriye eğdiğini izledim, hepimiz izledik.

Ama konuşmadı, sadece bana baktı ve yüzündeki ifade kalbimi yerinden oynattı.

"Bub," diye seslendi Tate, bakışları görünce.

"Annem bana hiç turta yapmadı," dedi Jonas bana, Mack'in nefesinin altında bir küfür mırıldandığını duydum ama çömeliş Jonas'a bir kol uzattım.

"Buraya gel bebeğim," diye ısrar ettim.

"Bana hiç kurabiye yapmadı," dedi Jonas.

"Sorun değil, buraya gel," diye tekrarladım.

"Bana hiç pasta yapmadı, bir kere bile, doğum günümde bile. Onları satın alırdı," diye devam etti Jonas.

"Tatlım," diye fısıldadım, "lütfen buraya gel."

"Bana bunları sen yapıyorsun," diyerek zaten bildiğim bir şeyi söyledi.

"Biliyorum," diye cevap verdim.

"Bana bunları beni sevdiğin için mi yapıyorsun?" diye sordu. "Evet, Bub, elbette," diye yanıtladım.

"Beni seviyorsun," diye fısıldadı. "Evet, Bub," diye fısıldadım.

"Bu beni sevmediği anlamına mı geliyor?" diye sordu ve anında gözlerim doldu.

"Hayır," diye kararlı bir şekilde cevap verdim.

"Sen..." diye yutkundu. "Seni sevdiğimi biliyor musun?"

Ben de yutkundum ve "Evet" diye yalan söyledim çünkü o ana kadar bilmiyordum.

"Sence onu sevdiğimi biliyor muydu?" diye sordu.

"Kesinlikle bebeğim," diye fısıldadım. "Biliyordu. Kesinlikle biliyordu. biliyordu."

Hareket etmedi ama boğazı düğümlendi ve gözyaşlarına karşı koyduğunu biliyordum.

"Bebeğim -" Hâlâ fısıldıyordum ama ben kıpırdayamadan ya da Tate kıpırdayamadan babam kıpırdadı.

"Pekala evlat, sen beni tanı mıyorsun, ben de seni tanı mıyorum ama sanırım bunu değiştirmemizin zamanı geldi." Babası elini Jonas'ın omzuna koydu, Jonas ona baktı ve babası ona bir bardak kahverengi süt uzattı. "Al bunu, yürüyeceğiz, sen içeceksin ve birbirimizi tanıyacağız. Senin için uygun mu?"

Babam Jonas'ın cevap vermesini beklemedi, onu kapıya doğru yönlendirdi, kapıyı kaydırarak açtı ve içeri itti. Kapıyı kapatmadan önce gözleri Tate'e kaydı. Erkek telepatisi kullandıkları için benim anlamadığım bir şey söylediler; babam kapıyı açtı ve elini Jonas'ın omzuna koyarak onu uzaklaştırdı.

"zgnm, Tate," diye mırıldandı Mack.

"Sorun değil," diye yanıtladı Tate. "Bu bokun ortaya çıkması kaçınılmaz."

Mack, "Evet, ama bir ahmak gibi davranarak değil," diye mırıldandı, açıkça kendini tekmeliyordu.

"İyi bir annesi yoktu Mack," diye paylaştı Tate ve bu beni o kadar şaşırttı ki gözlerim hızla ona kaydı. "Ayyaşın tekiydi ve onu pek umursamazdı. O öldü ama Mack daha iyi bir yerde, geceleri oturup uyuyana kadar onunla televizyon izleyen ve ona kek yapan bir kadınla birlikte. Bununla mücadele ediyor, hayatının onsuz daha iyi olduğunu biliyor, kalıcı hale geldiğinde böyle hissettiği için suçluluk duyuyor. Bir süre bununla mücadele edecek. Bunu ortaya çıkarmanız iyi oldu, ortaya çıkmasına izin vermeli ve en iyisi etrafta ona özenle yaklaşacak insanlar varken ortaya çıkması."

Annem, Carrie, Mack ve ben hep birlikte Tate'e baktık. Sonra ona doğru ilerledim, önümü onun yanına bastırdım ve kollarımı ona doladım.

"Babam onu dikkatle idare edecek, Yüzbaşı," diye fısıldadım, profiline bakmak için başımı geriye eğdim ve o da bana bakmak için boynunu bükte.

"Biliyorum," diye fısıldadı ve sonra gözleri anneme kaydı. "Burada olmana sevindim Jeannie."

"Aile aileye bakar," dedi annem usulca, gözleri önce bana sonra Tate'e döndü. "Ama sen bunu zaten biliyorsun, değil mi Tate?"

"Evet," diye yanıtladı Tate.

"Kahve ister misin?" Annem akıllıca konuyu değiştirerek sordu.

"Evet," diye tekrarladı Tate.

"Sen siyah al," diye mırıldandı ve dolaba doğru yürüdü.

Tate'e doğru bastırdım, vücudum gevşedi.

"Vay canına!" Carrie haykırdı ve kız kardeşime bakarken vücudum tekrar gerildi. "Çok güzel bir kedicik."

"Onun adı Prenses Süslü Pantolon," diye ağzımdan kaçırđım, Tate'in kolu beni uyardı, görmezden geldim ve sözümü bitirdim. "O Tate'in."

Carrie'nin gözleri Tate'e kaydı ve kıkırdadı. "Kedinin adını Prens Süslü Pantolon mu koydun?"

"Lanet olsun," diye mırıldandı Mack.

"Onun adı Buster," diye açıkladı Tate.

"Adı Buster mı?" Annem Tate'e bir kahve uzatarak sordu.

Carrie, "Ben Prens Süslü Pantolon'u daha çok seviyorum," diye karar verdi.

Tate annemden kahveyi alırken bana "Kız kardeşine söyle, kedime öyle diyor, kovuldu," dedi ve ben gülmemeye çalıştım.

"Um... Carrie, sadece şaka yapıyordum," diye açıkladım. "Tate ve Buster çok sıkı fıkıdır. Korumacıdır ve Prens Süslü Pantolon'dan gerçekten hoşlanmaz."

Carrie, Buster'ın Tate'e ve benim ayak bileklerime doğru ilerleyişini izledi ve gözleri önce Tate'e sonra bana gelip "Doğru" diye mırıldandığında dudakları seğiriyordu.

"Uzun bir gün olacak," dedi annem, gözleri Mack'in üzerindeydi. "Mack, bana bir kek uzatsana."

Mack bir kek alıp anneme uzattı ve ben de Tate'in yanından kayarak sürgülü cam kapıya gittim. Onları bulana kadar baktım, babam ve Jonas Tate'in arabasının önünde duruyorlardı, Jonas kolunu kaldırmış bir şeyi işaret ediyordu.

Tate'in arkamdan yaklaştığını ve kolunu göğsüme dolayarak beni vücuduna çektiğini hissettim. Onun da beni izlediğini biliyordum ve babam Jonas'a bir şey söylediğinde Jonas'ın başını geriye atıp babama son derece komikmiş gibi sırttığını gördüğünü de biliyordum. Bunu biliyordum çünkü Tate'in kolu refleks olarak gerilmişti.

Tate'in dudakları kulağıma geldi.

"Özel," diye mırıldandı, parmaklarımı koluna dolamak için elimi kaldırdım ve gözyaşlarıma karşı savaşıırken tutundum.

* * * * *

Tate Explorer'ı cenaze evinin otoparkına park etti, ailem de kiralık araçlarıyla bizi takip etti ve Tate'in yanına park etti.

Emniyet kemerimi çözdüm, kapıyı açtım ve aşağı atladım, sonra Jonas'ın da aşağı atladığını görünce durdum ve

anında sarı saçlı, yaşlı bir kadın tarafından karşılandı. Etek ucunun etrafına desen desen payetler dikilmiş ve alt kısmında küçük çanlar şingirdayan parlak renkli bir çingene eteği; bileklerde toplanan dökümlü kolları ve yakada toplanan bir kravatı olan sıcak pembe bir çingene üstü; aşınmış, açık kahverengi süet kovboy çizmeleri ve kulaklarda, boyunda, parmaklarda ve bileklerde bir sürü gümüş ve turkuaz takı vardı.

"Bubby bebeğim," diye fısıldadı, Jonas'a yapışmıştı, öyle ki Jonas'ın yüzü geniş göğüs dekoltesinin içine gömülmüştü. Elleri Jonas'ın belindeydi, itmeye mi yoksa tutunmaya mı çalıştığını anlayamıyordum ve Jonas'ı kabaca ileri geri sallıyordu.

Yaklaştım. "Yardımcı olabilir miyim?"

Başını kaldırıp bana baktı, koyu kahverengi gözleri benek benekti, çok iyi tanıdığım gözlerdi bunlar.

Tate'in annesi.

Vay canına.

Bana bakarken yüzünde bir şeyler vardı ve onu tanııyordum ama bir şeylerin iyi olmadığını biliyordum.

Ailemi arkada gördüğümde Tate'i cipin kaputunun etrafında hissettim.

"Anne?" Tate sordu ve o da gözlerini benden ayırıp Tate'e baktı.

Jonas'ı o kadar hızlı bıraktı ki Jonas yana doğru yattı ve "Buck, bebeğim," dedi. Sonra kendini Tate'in kollarına attı.

Jonas'a doğru ilerledim, bir kolumu omuzlarına dolayarak onu dikkatlice yanıma çektim, kolu belime doğru kayd ve Tate'e baktığımda annesini tuttuğunu gördüm ama gözleri annesinin başının üzerinden bana dikilmişti.

"Buna inanamıyorum bebeğim, inanamıyorum. Duydum ve inanamadım." Sesi gözyaşlarıyla ağırlaşmıştı, başını arkaya eğdi ve bitirdiğinde Tate ona baktı. "Yıkılmış olmalısın."

"Anne -" Tate başladı.

"Neeta'yı kastediyorum,"

diye devam etti. "Anne -"

"Senin Neeta," diye devam etti. "Anne, ister misin-"

"Bunu göreceğimi hiç düşünmezdim, bir devrin sonu gibi. Siz bir bütünün iki yarısı olarak doğdunuz," dedi Tate'in annesi ve ardından "Buck, bebeğim, diğer yarın olmadan nasıl yaşayacaksın?" diye feryat etti. Ve Tate'in kollarına yığıldı, hıçkırıkları yüksek sesle olduğu için açıkça duyulabiliyordu.

Gözleri annesinin başının üzerinden geçip benimkini bulurken Tate'in çenesinin gerilmesini izledim.

"Bebeğim, Jonas'ı içeri götür," diye emretti.

Başımı salladım çünkü sinirli görünüyordu. Bu yüzden annesinin sözlerinin beni etkilediğini belli etmemeye çalıştım, aileme bir bakış attım ve Jonas'ı binaya doğru yönlendirdim.

Beş adım atmıştık ki, yüksek sesle fısıldadığını duydum: "Buck, hayatım, kim bu kız?"

Jonas'ın kolu belimde kasıldı, ailemin gözlerinden kaçındım ve onu aceleyle ilerlettim.

* * * * *

Jonas anma törenine kadar bana yapışıp kalmadı çünkü Tate'in annesi Shania (Stella adını benimle paylaştı, ayrıca bunun gerçek adı olmadığını, gerçek adının Bernadette olduğunu da paylaştı, Ama kırk yaşına geldiğinde ve ilk orta yaş krizini (Stella bildiği kadarıyla üç tane olduğunu söylüyordu) yaşadığında bu ismi değiştirmişti) ona hükmediyor, onu bir o tarafa bir bu tarafa çekerken şaşkın ve rahatsız görünmesine rağmen hayatının vazgeçilmez bir parçasıymış gibi davranıyor, ellerini neredeyse her zaman onun üzerinde tutuyordu.

Shania da zamanının büyük bir kısmını hıçkırarak, Neeta'nın dünya için ne kadar vahşi, çılgın, hayat dolu bir kayıp olduğunu haykırarak ve genel olarak tüm dikkatleri üzerine çekerek geçirdi.

Yakın ve sessiz duran ailemle birlikte geride kaldım. İşleri daha da kötöleştiren şey, Tate'in annesinin davranışlarından dolayı açıkça öfkelenmiş olmasıydı ve öfkelenen tek kişi o değildi. Pop, Wood, Stella, Krystal, Jim-Billy, Betty, Ned ve hemen hemen herkes ona açıkça bakıyordu ama Shania'nın kalkanları sağlamdı ve bu bakışlar gözle görülür bir etki yaratmadan geçip gidiyordu. Tate Shania'ya yakın duruyordu ama bunun sebebinin annesine yakın olma ihtiyacından ziyade Jonas olduğunu düşündüm. Aslında bir şeyler söyleme arzusuyla mücadele ediyor gibiydi. Ama günün olayları onu edepli davranmaya zorluyordu ve bunun onu çok zorladığını biliyordum çünkü adamım ne zaman havaya girse hemen kendini bırakıyordu ve bu havanın kesinlikle onun üzerinde olduğunu söyleyebilirdim.

Tören başlamak üzereydi ve ben ailemle birlikte yer değiştirmiştim ve olay olduğunda arkada oturuyordum.

Shania, Tate ve Jonas'ı ön sıraya götürdü ve oturma düzenini "iki oğlum" (yüksek sesle söylediği sözler) arasında kendisi ilan ederek bir gösteri yaptı. Ancak Tate ve Jonas, Shania her ikisini de itmesine rağmen oturmadılar. Jackson'ların gözleri kalabalık cemaati taradı ve beni buldu. Bulduklarında başımı salladım ve sorun olmadığını söyleyerek gülümsedim. Neeta'nın cenazesinde onlarla birlikte ön sırada oturmak bana göre değildi.

Çocuklarıma bakıyordum, bu yüzden babamın yanımdan "Tatlım" dediğini duyunca irkildim.

Yan tarafa ve yukarıya baktığımda kolunu babamın önüne uzatmış, elini bana doğru uzatmış olduğunu gördüm.

"Baba, sorun yok," diye fısıldadım.

"Aile önde oturur," dedi babam.

"Sorun değil, bence -"

"Aile önde oturur, Laurie."

"Baba, sen -"

"Ön taraf," diye gürledi.

"Git tatlım," diye fısıldadı babam, ona baktım, başıyla beni onayladı, dudağımı ısırdım, babama baktım ve elini tuttum.

Beni ön tarafa götürdü.

Pop ve ben oraya vardığımızda Stella sessizce, "Yürü Shania," dedi.

"Ne?" Shania Stella'ya sordu ama gözleri benim üzerimdeydi. "Sıranın aşağısında," dedi Stella.

Shania Stella'ya bakmak için boynunu büktü. "Oğullarımla oturuyorum."

"İyi, bunu yapabilirsin ama sıranın aşağısında," diye karşılık verdi Stella. "Ama -" Shania başladı ve Tate hareket etti.

Eğildi, elimi tuttu ve Jonas'a baktı. "Otur, Bub."

Jonas hemen oturdu, Tate beni Shania'nın önüne çekmek için elimi kullandı ve beni Jonas'ın yanındaki koltuğa itti, sonra o da yanıma oturdu.

Annesine baktı ve başını sıranın aşağısına doğru salladı. "Otur, anne."

Stella hemen koridorun sonuna oturdu. Wood onun yanına oturdu, Wood'un güzel, siyah saçlı altı yaşındaki kızı kucağına emekledi. Pop, Wood ve Jonas'ın arasına oturdu, Tate benim yanıma oturdu ve Shania'nın en sona oturmaktan başka seçeneği yoktu.

Neeta'nın adamı Blake koridorun karşısına oturmuş, yanında anne babasına benzeyen bir adam vardı ve Carmen'in başını çektiği Neeta'nın ekibi anne babanın yanındaki koltuklara yerleşmişti. Ona doğru baktım ama Tate bakmadı, Neeta'nın ailesinden herhangi biri de bakmadı, Jonas da bakmadı ve Blake de bize doğru bakmadı. Ama profilinden bile kaybolduğunu ve acı çektiğini görebiliyordum. Yol boyunca her şey kötü gitmiş olabilirdi ama bir zamanlar her şey iyiydi ve Blake Daniels kapalı tabuta bakarken bunu hatırlıyordu.

"Bu saçmalık." Shania'nın mırıldandığını duydum, aklımı Blake'ten uzaklaştırdı ve sonra Tate'in öfkeli, karanlık enerjisinin parladığını hissettim.

Ona döndü ve "Bir kelime daha, yemin ederim..." diye fısıldadı.

Bunu asılı bıraktı ve Jonas'ın sertleştiğini hissettim. Kolumu omuzlarına doladım ve hiç tereddüt etmeden yanıma düştü. Tate'in kolunun omuzlarıma dolandığını

hissettim.

Jonas'ı da yanıma çektim ve Tate'in içine düştüm. Sonra Tate'in dudaklarının kulağıma yaklaştığını hissettim.

"Bunu neden yaptığını biliyorum Ace," dedi Tate sessizce kulağıma ve sözlerini bitirdiğinde hâlâ kızgın olduğunu biliyordum. "Ama sakın bizi bir daha terk etme."

Başımı salladığımda ona bakmadım. Kolu omuzlarımı sıktı. Ben de Jonas'inkini sıktım, sonra eğilip başının tepesine doğru fısıldadım: "Sakin ol bebeğim, yakında bitecek."

"Tamam Laurie," diye fısıldadı Jonas.

Ona daha sıkı sarıldım. Tate de bana daha sıkı sarıldı.

Sonra Guns 'n' Roses'ın "Sweet Child o' Mine" şarkısı çalmaya başladı ve göz ucuyla Wood'un hareket ettiğini gördüm. Ona baktığımda başını Tate'e doğru çevirdiğini gördüm.

Yalnız gitar tınıları sessiz alanı yırttı, onlara daha fazla gitar ve ardından davullar katıldı. Ritim yüksek sesle çarparak göğsümüzü dövüyor, tempo artıyor ve sonunda Axl Rose'un sesi ruhumuzu parçalayacak kadar tatlı sözler söylüyordu.

Wood, Tate'e sıırttı.

Boynumu büktüm ve Tate'in bana sırtarak karşılık verdiğini görmek için başımı kaldırdım.

* * * * *

Daha sonra, mezar başında, Jonas ve Tate'in tabutun yanında oturdukları yerin karşısında, ben de onların arkasında, Bubba'nın papaz konuşmaya başlamadan birkaç dakika önce yas tutanlara doğru yürüdüğünü gördüm.

Tören biter bitmez Tate ayağa kalktı, sandalyesini sıranın dışına çekti, elimi tuttu ve beni içeri çekti. Bir eli bende, diğer eli Jonas'ın omzundayken bizi doğruca Bubba'ya götürdü.

Bubba biz ona doğru yürürken gözleri Tate'e kilitlenmiş bir şekilde bizi izledi.

Tate, Bubba'nın önünde durdu ve ben nefesimi tuttum.

"Tate -" Bubba başladı, sonra Tate hareket etti, elimi bıraktı, kollarından biri Bubba'ya sarıldı ve Bubba'nın gözlerinin kapanmasını izledim, kollarından biri Tate'e sarılırken.

Tate Bubba'nın sırtına vurup uzaklaşmadan önce uzun süre öylece durdular.

Bubba Jonas'a baktı. "Hey küçük adam," diye fısıldadı ve Jonas öne doğru hareket ederek Bubba'nın beline sarıldı.

O geri çekilince ben de içeri girdim, ön tarafına oturdum ve onu sıktım.

"Hey güzelim." Hâlâ fısıldıyor ve bunu saçımın tepesine yapıyordu.

"Hey," diye fısıldadım.

Geri çekildiğimde Tate kolunu omuzlarıma dolayarak beni sahiplendi ama gözleri Bubba'daydı.

"Babama geliyor musun?" diye sordu.

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Bubba. "Beni Pop's'ta mı istiyorsun?" Tate cevap vermedi, sadece Bubba'ya bir bakış attı.

Bubba başını eğdi ve çimlere, "Babama geliyorum," dedi.

Tate başıyla onayladı, elini kaldırıp Bubba'nın omzuna vurdu ve Jonas'la beni Explorer'a doğru götürdü.

Sonra Pop's'a gittik.

* * * * *

Sükunetin ortadan kalkması yaklaşık yirmi dakika sürdü ve Pop'un arka bahçesi bir cenaze sonrası toplantısından çok bir partiye dönüştü. Bunun, dışarıda bira şişeleriyle dolu bir soğutucunun yanında duran fıçıyla ve birçok insanın kendi sert içki şişelerini getirip bol bol içmeleriyle, hatta bazılarının bunu yapmak için bardak bile kullanmamasıyla çok ilgisi vardı.

Ben Jonas ve Tate'e yakın durdum, ailem de bana, yani bize yakın durdu. Yarım saat sonra bira içip babamın yemek odasındaki masayı ve mutfağındaki tezgâhları kaplayan yemeklerden yiyene kadar gevşemedik.

Babam ve Mack'in Jonas'ı almış olduklarını ve Stella, Wood ve Wood'un iki çocuğuyla konuştuklarını fark ettim. Wood'un eski karısı, güzel, minyon, kıvrımlı bir esmer olan Maggie de oradaydı (Tate başını sallayarak bana onu işaret etti ve

"Wood'un yaşı karısı, Maggie" diye mırıldandı) ama onlara göz açtırmıyordu.

Maggie'yi inceleyerek biraz zaman geçirdikten, çok güzel olduğunu düşündükten ve aynı zamanda biraz üzgün ve başıboş görüldüğünü fark ettikten sonra Tate'i gözden kaybettiğimi fark ettim ve Maggie'yi incelemeyi bırakıp onu bulmaya gittim. Onu evde bulamayınca arka bahçeye gittim ve orada da göremedim. Evin etrafında döndüm ve onu gördüğümde durdum, sırtı bana dönüktü, bir çingene eteğinin parlak renkleri önünde duran annesinden görebildiğim tek şeydi.

"... beş yaşından beri. Bu sana böyle davranma hakkını kesinlikle vermez." Dediğini duydum ve sadece sesinden bile ciddi şekilde kızgın olduğunu anladım.

"Tatum -" diye başladı.

"Seni tanımıyor bile, bu durum onun için çok zor ve sen içeri giriyorsun ve..." Tereddüt etti. "Kahretsin, o bokun ne hakkında olduğunu bile bilmiyorum."

"Ben onun büyükannesiyim," diye tersledi.

"Bugün büyükannesiyim, Lauren'in annesiyle tanıştı ve eğer sakın olmazsanız sahip olabileceği tek kişi o."

"Lauren'in annesi mi?" diye tısladı ve ben bakakaldım, Tate'in vücudunun baştan ayağa gerildiğini ve tehditkâr bir şekilde öne doğru eğildiğini gördüğümde müdahale etmek için söyleyeceğim sözler boğazımda düğümlendi.

"Evet, Lauren'in annesi," diye karşılık verdi Tate ve öfkeyle devam etti. "Biliyor musun, her zaman senin sen olmanın sorun olmadığını düşündüm çünkü bildiğim tek şey buydu. Ve bu yüzden Jonas için de Neet'in Neet olmasının sorun olmadığını düşündüm. Bir şeye sahip olması hiçbir şeye sahip olmamasından daha iyiydi çünkü bildiğim şey, hiçbir şeyin seni Neet gibi yapmadığı ve bir şeyin bundan çok daha iyi olduğuydu. Şimdi bu bokun doğru olmadığını biliyorum, senin bokun doğru değil."

"Bunu sana Lauren mı öğretti?" Shania sorusunu tersledi.

Tate, "Bu Lauren'la ilgili değil," diye karşılık verdi.

"Bana öyle geliyor. Bana öyle geliyor ki birileri kendine biraz havalı bir şeyler almış ve şimdi de Bay Başarılı Futbolcu iken düşündüğü gibi bokunun kokmadığını düşünüyor."

Nefesim kesildi ve Shania yana eğildi, beni gördü ve gözleri kısıldı ama Tate yerinde kaldı.

"Beş yıldır yoksun, Jonas seni hatırlamıyor bile ve sen kasabaya gelip bu günü, annesinin öldüğünü öğrendiği günden sonra hayatındaki en boktan ikinci günü, tamamen seninle ilgili hale getirebileceğini düşünüyorsun. Kadın, bu saçmalık."

"Sohbetimize katılmak ister misin?" Shania Tate'i görmezden gelerek sordu, gözleri benim üzerimdeydi. "Madem bu kadar ilgili görünüyorsun."

Tate yana döndü ve gözleri bana geldi ama ben gözlerimi Shania'dan ayırmadan, "Hayır, sadece dinlemekle yetineceğim," diye cevap verdim.

"Belki bana bir iyilik yapar ve oğlumla bir saniye yalnız kalmama izin verirsin sevgilim," diye telkinde bulundu.

"Ve belki de yapmayacağım," diye cevap verdim ve Shania Tate'e baktı. "Neeta'nın mezarı taze ve şimdiden içinde yuvarlanıyor, Bunun burada olduğunu, süslü kıyafetlerini ve süslü ayakkabılarını giydiğini ve geri kalanımıza burun kıvrıldığını bilmek," diye belirtti.

Tate uzun süre annesine baktıktan sonra gökyüzüne baktı ve iç çekti.

Sonra başını dikleştirdi ama salladı ve "İşimiz bitti" diye mırıldandı.

"Değiliz," dedi Shania ve Tate bakışlarını ona dikti.

"Öyleyiz ve bunu her şekilde kastediyorum, anlıyor musun?"

"Ben -" diye söze başlamadan önce tokat atmış gibi görünüyordu.

Tate onun sözünü kesti. "Jonas'ın hayatında senin işlevsiz saçmalıklarından yeterince var ve ben onu bu saçmalıklardan korumadım."

onu. G rd    m kadarıyla, kendi yolunu bulmadan önce onu bu pislikten korumak için sekiz yılım var ve bunu yapıyorum."

"Sana inanamıyorum," diye tısladı. "Bunu bana bugün söylüyorsun."

Neeta benim kızımdı ve onu öylece toprağa verdik."

"Biz bir bok yapmadık." Tate söylemek için ona doğru eğildi. "Her zamanki gibi geçit töreni yaptın, büyük bir olay yarattın ve her şeyi kendinle ilgili hale getirdin. Babam, Stell, Wood ve Jonas bugün onu toprağa verdiler. Sen ortaya çıktın ve her şeyi boka çevirdin." Arkasına yaslandı ve alaycı bir şekilde, "Tebrikler anne, bunun imkansız olduğunu d    n rd m, her şeyi daha da boktan hale getirmek, ama sen bunu ba ardın."

"Onu sevdim!" diye bağırdı, sesi yükseliyordu.

"Eğer  yleyse, annesini kaybetti inde ve başka bir anneye ihtiya ı olduğunda onu neden yüzüstü bıraktın? Gençtim ama Neet'in sana döndüğünü ve senin de en iyi yaptığın şeyi yaptığını, yüz  evirdi ini hatırlıyorum." Shania'nın yüzü soldu ama Tate ona bakmaya devam etti. "Bu arada, hiç annem olmamasına neden olduğun halde beni neden yüzüstü bıraktın?"

"Beni tanıyorsun Tate,  zg r olmam gerektiğini biliyorsun." dediğinde sesi ancak fısıltı halindeydi.

"Evet, iyi haber  u ki, istediğin kadar  zg r olabilirsin. Rahat ol anne, biz hallederiz," diye karşılık verdi Tate.

Shania'nın gözleri bana kaydı ve "Bu onunla ilgili" diye suçladı.

"Aynen  yle," diye karşılık verdi Tate ve yarı tekrarladı, "aynen  yle."

Sonra ondan uzaklaştı ve bana doğru geldi. Bir kolunu boynuma doladı, beni döndürdü ve arka bahçeye, oradan da arka kapiya doğru ilerlerken beni ileri doğru itti.

 eri girdi imizde, " yi misin?" diye fısıldadım.

"Tabii ki hayır," diye cevap verdi, hiç fısıldamadan.

"Yapabilece im bir şey var mı?" Dedim ve bizi babamın oturma odasında durdurdu, bana döndü ve a a ıya baktı.

"Bunu sen yapıyorsun,"

dedi. "Yapıyor muyum?"
Ben de sordum.

Elini sallarken başımın üzerinden baktı ve sonra tekrar bana baktı.

"Beni seviyor musun?" diye sordu. "Evet," diye yanıtladım hemen.

"İşte bu, yapıyorsun," diye bitirdi.

Kolunu boynuma dolayarak bizi Jonas'a götürdü.

* * * * *

Geç oluyordu.

Babamın kanepesinde oturmuş, bir şişe biramı yudumluyordum, parmaklarım Jonas'ın saçlarında gezinirken yanımdaki babama biraz yaslanmıştım, başı kalçamdaydı, vücudu yanımdaki kanepeye kıvrılmıştı, uyuyordu.

"Senin oğlan gibi," diye mırıldandı babam ve ben ona baktım. "Hangisi?" diye sordum ve babam bana gülümsedi.

"İkisi de," diye cevap verdi ve ben de gülümsedim.

Odanın öbür ucuna baktığımda insanların masada kalan yiyecekleri gagaladıklarını gördüm, Tate ve Stella aralarında duruyordu, hafifçe uzaklaşmışlardı. Tate kolunu Stella'nın omuzlarına dolamıştı, Stella başını Tate'in omzuna yaslamıştı ve görünüşe göre ağırlığının geri kalanını Tate'in yanına vermiş, kollarını da Tate'in beline dolamıştı. Carrie ve Mack de onlarla birlikte duruyorlardı. Bulunduğum noktadan annemi mutfakta babamla birlikte görebiliyordum. Kalçalarını tezgâha dayamış, kollarını kaldırmış, dudaklarındaki bira şişesini çekiştiriyordu. Annem bir yandan babamla konuşuyor, bir yandan da etrafı toparlıyor, yemek artıklarını bir tabaktan diğerine taşıyordu. Dışarıdan müzik sesi geliyordu ve dışarıdaki insanların gürültüsüne bakılırsa parti gittikçe gürültülü bir hal alıyordu.

"İyi hissediyor musun?" Ona bakmadan babama sordum.

"Daha iyi," diye cevap verdi. "Yeni bir diyetim ve her gün yaptığım egzersizlerim var. Yemekler berbat, kızarmış mantar yemek için can atıyorum ama onlara bakarsam annen sinir krizi geçirir. Evde yağ bile bulundurmuyor, her şeyi buharda pişiriyor. Sebzeler, balıklar, yemin ederim kadın yapabilse bifteği buharda pişirir," diye yanıtladı babam.

Ona "Formda kalmalısın, kolesterol seviyeni düşürmelisin" dedim.

"Annen böyle devam ederse vücudum kolesterolün ne olduğunu unutacak," diye mırıldandı babam, sırttım ve parmaklarım saçlarında gezinirken Jonas'ın uyluğuma yaslanmış kafasına baktım.

"Annen bana ondan bahsetti," dedi babam yumuşak bir sesle, "Tate."

"Evet?" Parmaklarım tekrar Jonas'ın saçlarında gezinirken usulca karşılık verdim.

"Hasta olduğumu öğrendiğinde seninle ilgilendiğini söyledi. Seni Indiana'ya kadar getirmiş, o salak eski sevgilin için her şeyi yapmış," diye devam etti babam.

"Evet," hâlâ alçak sesle konuşuyordum.

"Söylemeliyim ki tatlım, yıllardır endişeleniyorum. Yıllardır o adamla birliktesin. Kızıma bakması için ona hiç güvenmedim. Asla güvenmedim. Sana göz kulak olacağını, seni güvende tutacağını hiç düşünmedim. Ve sonunda, haklıydım."

Döndüm ve babama baktım.

"Baba," diye fısıldadım.

"Sana söyleyemem Lauren." Sesi alçaldı ve kalınlaştı, gözleri bana dönmeden önce Tate'e doğru kaydı, "Söyleyemem... kızım için endişelenmeyi bırakabileceğimi bilmekten başka."

"Baba," diye tekrar fısıldadım ama başka bir şey söylemedim çünkü Jonas'ın vücudu kıpırdadı, sanki irkilmişti ve uyumadığını biliyordum.

Ben Jonas'a bir şey söyleyemeden, Jonas'ın hareketini hissetmediği belli olan babam konuşmaya devam etti. "İyi bir adam olduğu her halinden belli ama en iyi yanı sana ve oğluna bakışı."

Jonas'ın vücudu daha da sıkılaştı. "Baba -" Ben başladım.

"Sana bir şey zarar vermesine izin vermektense ölmeyi tercih ederdi," diye devam etti babam. "Baba," dedim ısrarla, Jonas'ın vücudunun daha da ağırlaştığını hissederken.

Daha sıkı.

Babam benim üzerimden konuştu. "Sen ya da onun oğlu, o hayatını ortaya koyar, gözünü kırpmaz, düşünmezdi."

"Baba, Jonas -" Ben başladım, Jonas sırt üstü yuvarlandı ve babamın gözleri Tate'e kaydı.

"İşte benim kızım için yeterince iyi bir adam," diye sözlerini tamamladı babam ama Jonas'ın bana baktığını görmek için yere baktım.

"Hangi adamla birlikteydin Laurie?" Jonas fısıldadı ve göz ucuyla babamın başını eğip ona baktığını gördüm ama bakışlarımı Jonas'tan ayırmadım.

"Keseli sıçan mı oynuyorsun, Bub?" Konuyu değiştirmeye çalışarak sırtarak sordum.

"Hangi adamla birlikteydin?" Jonas konuyu değiştirmek istemeyerek tekrarlardı.

Elimi yanağında gezdirdim ve sonra göğsünün üstüne koydum. "Babanla tanışmadan önce evliydim," dedim ona nazikçe.

Jonas oturduğu yerden kalktı ve gövdesini bana ve babama doğru çevirdi, gözleri babamın üzerindeydi.

"Babam kadar iyi değil miydi?" Jonas babama sordu.

Babam kararlı bir şekilde, "Hiç de değil," diye cevap verince Jonas bana baktı.

Sonra sırtıttı ve ben de o zaman rahatladım.

"Babam iyi bir av," dedi.

"Um... evet," diye sırtıttım. Jonas,

"Kızlar onun seksi olduğunu düşünüyor," dedi.

Önce Tate'e sonra da oğluna baktım.

"Evet." Hâlâ sırtıyordum.

Jonas'ın sırtışı yaramazlığa dönüştü. "Herkes tıpkı ona benzediğimi söylüyor."

Babamın kıkırdadığını duydum ve başımı sallamadan önce bir kıkırdamayı yuttum. "Evet bebeğim, öyle."

"Bu benim de ateşli olduğum anlamına geliyor," dedi Jonas. "Şey -" Ben başladım.

Jonas cüretkâr bir tavırla, "Kızlar şimdiden peşimde, teneffüste onları öpmemi istiyorlar," dedi.

"Onları öpüyor musun?" Babam sordu.

"Sadece güzel olanlar," diye yanıtladı Jonas.

Babam hemen güldü ama benim gözlerim Jonas'a dikildi.
"Jonas Jackson, bana güzel kızlarla öpüştüğünü mü
söylüyorsun?

Teneffüs mü?"

"Şey, evet," diye cevap verdi
Jonas. "Bub, sen on yaşındasın,"
diye hatırlattım ona. "Yani?" diye
sordu.

"En az beş yıl daha kızlardan hoşlanmaman gerekiyor,"
diye ilan ettim.

Jonas'ın başı yana eğildi. "Bu bir kural mı?"

"Evet, şimdi uydurdum. Jonas'ın kızlarla ne zaman
ilgilenebileceğine dair Lauren'in kuralı bu."

Jonas bana, "Kural uyduramazsın Laurie," dedi.

"Jonas babama baktı ve gözlerini devirdi ama ben Tate'e baktım ve odanın öbür ucundan bağırdım, "Tate! Jonas teneffüste güzel kızları öpüyor!"

Tate'in gözleri bana kaydı ama Jonas kendini bana doğru attı ve elini ağızıma götürdü.

"Laurie!" diye bağırdı.

On yaşında bir çocuğun bedenine göre çok güçlü olan zayıf bedeniyle mücadele ettim, bir kolum beline dolandı, diğer elim bileğinde, elini ağızımdan çekmeye çalıştım.

Başarılı oldum ve Tate'e "Jonas on yaşında ve şimdiden kızların kalbini kırıyor!" diye bağırdım.

"Laurie!" Jonas tekrarladı, sesi mahcup ve öfkeliydi ve ben Jonas'ın babasının ağızı seğiren yüzünden Jonas'a baktım.

"Evet, öylesin," dedim.

"Odanın öbür ucunda bağırmana gerek yok!" Hâlâ bağıırıyordu.

"Baban bilmeli," diye bilgilendirdim onu. "Bu kadar hızlı hareket ettiğine göre, muhtemelen önümüzdeki hafta randevulara çıkmaya başlayacaksın ve Tate seni götürmek zorunda kalacak ve ben de daha fazla kek yapmak zorunda kalacağım, tüm kadınların seninle çalışmak için eve geliyor."

Jonas arkasına yaslandı ve kollarını göğsünde kavuşturarak bana, "Randevulara gitmiyorum. Sahada oynuyorum."

Babam bir kahkaha patlattı ama ben ters ters baktım ve "Jonas!" diye bağırdım.

Jonas babasına baktı. "Seçeneklerimi açık tutmalıyım, iyi bir tane bulduğumdan emin olmalıyım."

Tavana baktım. "Tanrım, kurtar beni," diye yalvardım ve kaburgalarımı dürttüğünde Jonas'a dönüp baktım.

"Laurie, ben on yaşındayım." Sözlerimi bana karşı kullandı ve sonra yine arsızca sırtıttı. "Dediğim gibi, seçeneklerimi açık tutmalıyım."

"Cezalısın," diye duyurdum.

"Neden!" Jonas bağırdı.

Cevap vermedim, onun yerine devam ettim. "Ve on altı yaşına kadar cezalı kalacaksın."

Jonas'ın başı döndü ve "Baba! Laurie bana on altı yaşına kadar ceza verdi!" diye bağırdı.

Tate'e baktığımda annemle babamın Tate, Stella, Mack ve Carrie'ye katıldıklarını ve hepsinin gözlerini kanepeye diktiklerini gördüm.

"Elbette onu bundan vazgeçirebilirim, Bub," diye karşılık verdi Tate, Jonas bana baktı ve kendini beğenmiş bir şekilde sırttı.

Jonas'a ters ters baktım, sonra gözlerimi devirdim ve "Bir bira daha içmem lazım" diye mırıldandım. Sonra tekrar Jonas'a baktım, kaşlarımı kaldırdım ve "Madem bu kadar hızlı büyüyorsun, sen de bira ister misin?" diye sordum.

"Evet," diye cevap verdi hemen.

"Zor," diye cevap verdim, boynundan tutup kendime çektim ve alnından öptüm.

Sonra onu bıraktım, kanepeden ittim, Tate'e "sonra konuşuruz" bakışı attım, bu sadece başını sallamasına neden oldu, hala sırtışıyla savaşıyordu ve dışarıdaki soğutucuya yöneldim.

Dışarı çıktığımda, insan denizinin arasından Bubba'nın bahçenin alt ucundaki piknik masasının üstünde oturduğunu gördüm.

Biradan vazgeçtim, şişemi taşan çöp kutusuna attım ve cesetlerin arasından yoluma devam ettim. Yanına vardığımda dikkatlice tırmanmaya başladım (eteğim dardı ve ayağımda hala topuklu ayakkabılarım vardı), sonra Bubba'nın eli uzandı ve benimkini kavradı, sıkıca tuttu ve yanına oturana kadar beni sabitledi, kalça kalçaya ve elimi bıraktı.

Geldiğimde bana baktı ve oturduğumda da bakmaya devam etti ama tek kelime etmedi. Omzumla ona çarpmadan önce bunun bir süre devam etmesine izin verdim.

"İyi misin?" Sessizce sordum.

Bubba cevap vermeyince ona döndüm.

"Bubba?"

"Bulutumu özledim," diye mırıldandı ve arkasına yaslanıp

bir kutu kolayı dudaklarına götürerek derin bir yudum aldı.

Kolaya baktım, bira olmayan bir kola ve bir şişe burbon, votka ya da cin değildi, sonra Bubba'ya baktım.

"Bulutunu özlüyor musun?" diye sordum.

Dirseklerini dizlerine dayadı ve cevap vermedi. Ben de kendiminkilere yaslandım ama bunu ona doğru bükerek yaptım.

"Bubba, tatlım, konuş benimle," diye fısıldadım. "Orospu çocuğu Neeta'yı yakaladı," diye fısıldadı. Elimi sırtına koydum.

"Biliyorum."

"Krys haklıydı, Laurie." Hâlâ fısıldıyordu. "Herhangi biri olabilir. O da olabilir ve bu benim suçum olurdu."

"Bubba," dedim nazikçe.

Bana bakabilmek için başını çevirdi. "Onu gördün mü adamım?" "Pardon?"

Gözleri sırtımdan geçti ve bahçeye baktı. Gözlerim onu takip etti ve Blake'e baktığını gördüm, kalabalıktan ayrı duruyordu, elinde çoğunlukla boş bir burbon şişesi vardı, yüzü ıssızdı, tavırları yoktu, gözleri arka bahçedeki insanların üzerindeydi, sanki kim olduklarını, hatta ne olduklarını bilmiyordu, sanki uzaylıları incelemek için başka bir gezegene ışınlanmış gibiydi.

"Blake, onun adamı," diye yanıtladı Bubba, başını salladı, başka tarafa baktı ve "Siktir," diye mırıldandı.

"Tatlım -"

Bubba bana, "O piç kurusu her yerinde bunu hissediyor ve hissetmeli de," dedi.

"Bubba -"

"Aslında uzun zaman önce onun için iyi olacağını düşünmüştüm. Tate için iyi değildi, aralarında çok fazla sorun vardı, çok fazla sorun vardı ama Blake iyi bir adamdı ve onu seviyordu. Bok yoktu, sağlamdı, iyi bir işi vardı, onunla güçlü bir eli vardı. Neyin yanlış gittiğini bilmiyorum, umurumda da değil. Adam düştü ve kıza tecavüz edildi -"

Ona doğru eğildim ve hızlıca, "Bubba, yapma."

dedim. Bana baktı ve "Krys de olabilir." dedi. "O değildi."

"Hâlâ olabilir," diye devam etti ben hiç konuşmamışım gibi. "Piç kurusu hâlâ dışarıda. Ve işte buradayım," diye elini uzattı, "Ben lanet olası Blake'im. Yolda her ne yanlış gittiye, artık bir erkek bile değil, kadını öldürüldüğünde bunun doğru olduğunu kanıtladı ve bu benim." Başını salladı, tekrar başka tarafa baktı. "Bu benim."

"Tatlım -"

"Bulutumu özledim," diye fısıldadı ve başı öne eğildi. "O ölmedi, Bubba, sen de ölmedin," dedim ona, o cevap vermedi ve ben devam ettim. "Değiştiremeyeceğin hiçbir şey olmadı."

"Çeki ve evrakları iki hafta önce aldım, güzelim," dedi kucağına. "İmzaladım. Her şey tamam. Ben yokum. Barın adı Bubba's ama ben yokum."

"O zaman geri dön," diye ısrar ettim ve kafasını çevirip tekrar bana baktı.

"Ne?"

"Sen Blake değilsin," dedim

ona. "Laurie -"

Başımı kolasına doğru salladım. "Kendine çeki düzen ver ve içeri gir."

"Beni istemiyor," diye cevap verdi.

"Seni bir zamanlar istiyordu," diye hatırlattım ona. "Şimdi beni istemiyor."

"O zaman ona seni neden istediğini hatırlat." Yüzüne yaklaştım. "Onu tanımıyorum ama şunu biliyorum, bugün mezarlığa gittiğin anda bunu anladım. Sen Blake değilsin."

"Laurie -"

"Sen iyi bir adamsın, Bubba."

"Muhteşem -"

"Sen iyi bir arkadaşsın, Tate öyle söyledi." "Öyle mi dedi?"

"Evet," diye gülümsedim ona, "boktan bir iş ortağı ama harika bir dost," dedi.

Bubba başını salladı ve başka tarafa baktı.

"Oğluna senin adını verdi," diye fısıldadım ve Bubba'nın vücudunun yanımda sertleştiğini hissettim.

Konuşmadı ve ben de bir süre sessizliğin devam etmesine izin verdim.

Sonra fısıldamaya devam ettim. "Güvende olduğundan emin olmak için onun yanında uyumak zorunda değilsin." Kolum cüssesine dolandı ve onu sıktım. "Bunu bir düşün, Bubba. Umurunda olmayabilir, işi bitmiş olabilir, ama bu senin bundan ne çıkarabileceğinle ilgili olmaz. Önemli olan onu güvende tutmak. Onlar bu adamı bulana kadar bunu yapmanın bir yolunu bul. Sonra ne olacaksa olur. Ama bu arada onu güvende tut. Tamam mı?"

Bubba cevap vermedi, sadece çimenlere baktı, sonra başını geriye eğdi ve bir yudum daha kola aldı. Bir an ona doğru eğildim, sonra uzaklaştım ve masadan zıpladım.

"Geç oluyor," dedim ona.

"Evet," diye cevap verdi.

"Sonra görüşür müyüz?" diye sordum.

"Elbette Laurie," diye cevap verdi gönülsüzce. "Hoşça kal tatlım," diye fısıldadım.

"Sonra," diye karşılık verdi, bana bakmadan.

Bubba'dan uzaklaştım, kalabalığın arasından geri döndüm ve döndüğümde gözlerin üzerimde olduğunu hissettim. Başımı sola çevirdim ve Blake'in bana baktığını gördüm, beni bir Marslı gibi incelemiyordu ama yüzü gergin, gözleri keskin bir şekilde bana bakıyordu. İçimi ürperten bir şey vardı ama iki elimi kalçalarıma koyan sert bir şeye çarptığımda nedenini anlayamadım.

"Bebeğim," dedi Tate ona baktığımda.

"Selam," diye karşılık verdim.

"Gitmeliyiz, Jonas'ı eve götürmeliyiz," dedi ve ben de başımı salladım. "Ceketini bulamıyorum," diye devam etti Tate.

"Nerede olduğunu biliyorum. Koşup getireceğim."

O da başını salladı ama başı sağa döndü ve gözlerim onu takip etti.

Blake'e baktığını görünce nazikçe, "Tate," dedim.

Ben onun önüne doğru bastırıp ellerim pazularının üzerinde kıvrılana kadar optik savaşta kilitlenmiş gibi görünüyorlardı.

"Bebeğim," diye fısıldadım ve bana baktı, "gitmeliyiz. Jonas."

"Tamam," diye mırıldandı, elleri kalçalarımından ayrıldı ve beni önünden kapıya doğru yönlendirdi.

Yoldan uzak tutmak için Jonas'ın ceketini üst kattaki yatak odasına götürdüm ve Tate peşimde olduğu halde doğruca oraya yöneldim. Merdivenlerden yukarı çıktık, koridordan aşağı indik ve kapıyı açtım. İçeri girdim ve durdum, Tate arkamda durdu, ben Maggie'yi duvara yaslamış olan Wood'a bakarken eli belime geldi, elleri Maggie'nin poposundaydı, dili açıkça ağzındaydı, kollarından biri beline sıkıca sarılmıştı, diğer eli başının arkasını kavriyordu.

Tate yutkunarak kahkaha atmaya benzeyen bir homurtu çıkardı ve Maggie ile Wood'un ayrılıp başlarını bize doğru çevirmeleriyle aynı anda çıkan sesle bedenim sarsıldı.

"Üzgünüm, üzgünüm... um, üzgünüm!" Mırıldandım, yatağa doğru koştum ve saçmaladım. "Jonas'ın ceketini. Yoldan kaldırmak için buraya koydum. Sıcaktan bunalıyordu ve çocukları bilirsiniz, ceketini her yere fırlatır ve ben de birinin üzerine bira dökmesinden falan korktum."

"Ace," diye sözümü kesti Tate, ben birkaç çantayı ve diğer ceketleri kenara itip Jonas'inkini alırken.

Doğrudum ve onlara baktım. "Böyle bir ceket nasıl temizleyeceğimi bilmiyorum, o yüzden kuru temizlemeciye gitmesi gerekecek," diye aptalca bilgi verdim. "Aslında olmaz, çünkü düzenli olarak takım elbise giymiyor ve o kadar hızlı büyüyor ki, bir hafta içinde bunu çıkaracak, ama bilirsiniz, olur."

"Ace," diye tekrarladı Tate, eli elime dolandı ve beni kapıya doğru çekti.

Tate bizi kapıya doğru götürürken çenemi eğip Maggie ve Wood'un gözlerinden kaçarak "Tamam," diye mırıldandım.

"Ben sadece," diye fısıldadı Maggie, Tate bizi hareket ettirmeyi bıraktı ve başımı kaldırdığımda onun bir elini saçlarında gezdirdiğini, diğer eliyle eteğini kalçasından aşağıya doğru düzelttiğini, yanaklarının pespembe kızardığını gördüm. "Sadece... şey..." Wood'a, sonra Tate'e ve bana baktı ve sözlerini şöyle bitirdi: "Gidip çocukları kontrol et."

Sonra koştu, gerçekten koşarak kapıdan çıktı.

Tate ve ben onu izledik, sonra Tate ve benim kafalarımız Wood'a bakmak için döndü.

Wood'un gözleri Tate'e kilitlenmişti.

"Yapma," diye alçak sesle uyardı.

"Kardeşim, sana söyledim -" Tate başladı. Wood onun sözünü kesti ve "Yapma" diye tekrarladı.

"Çok tatlı bir kız," dedi Tate kayıtsızca ama sesinde bir mizah titremesi vardı ve sözleriyle başımı geriye atıp ona baktım.

"Dostum, dediğim gibi, yapma," diye homurdandı Wood ve ben de ona dönüp baktım.

"Gitmesine asla izin vermemeliydim," diye karşılık verdi Tate. "Sana söylüyorum -" Wood başladı.

Tate başını kapıya doğru sallayarak, "O boku kaldırdığında seninle konuşmuyordum," dedi. "Şimdi söyleme şansı bulduğuma sevindim."

"Jackson, cidden," diye ısırdı Wood.

"O tatlı bir parça mı?" Araya girerek sordum ve Tate bana bakıp sırtıttı.

"Evet," diye cevap verdi.

"Tatlı bir parça mı?"

Tekrarladım. "Evet, bebeğim," diye yanıtladı Tate.

"O Wood'un çocuklarının annesi!" Tersledim.

Ses tonumdan yılmayan Tate, "O hâlâ tatlı bir parça," diye yineledi.

Elimi onunkinden çektim ve kollarımı göğsümde kavuşturdum.

Tate'in kolu boynuma dolandı, beni vücuduna doğru çekti

ve bir kahkaha patlattı.

Bir elimde Jonas'ın ceketini, kollarımı kavuşturdum ve Wood'a bakmak için başımı çevirdim.

Wood'a "Bence komik bir şey yok," dedim.

Wood da Tate gibi benim duruşuma baktı ve sırtıttı.

"Değildim ama artık öyleyim," dedi.

"Her neyse," diye mırıldandım, Wood yanımıza geldi, elini yüzüme doğru götürdü, başparmağı elmacık kemiğimden gezindi, sonra elini bıraktı, Tate'e baktı, başını salladı ve dışarı çıktı.

Tate yanıma gelip beni kapıya doğru yönlendirirken kendimi kaskatı tuttum.

Koridordayken, "Umalım da bu bok işe yararsın," diye mırıldandım.

"Ne boku?" Merdivenlerin ağzına geldiğimizde sordum.

Tate bana "Wood Maggie ile geri döndü" dedi. "Wood onun bir sürtük olduğunu söyledi," dedim ona.

Merdivenlerden inerken Tate bana baktı. "Öyle derdi bebeğim, pantolonuna girmeye çalışıyordu."

"Ama -"

"Bir pislik gibi davrandığını söylemeyecek, bu da onun karşılığında bir sürtük gibi davrandığı anlamına geliyordu ve bu bok tırmandı çünkü bunun hakkında konuşmadılar ve çözmediler ve sonra o kadar kötüleşti ki, ikisi de başa çıkamadılar ve ayrıldılar."

"Pislik gibi davrandım da ne demek?" Merdivenlerin dibine vardığımızda sordum.

Tate beni durdurdu ve açıkladı, "Babamı öldürmesi ve kız kardeşinin baş belası olması başta olmak üzere bazı şeylerle uğraşıyordu. Maggie ilkinde yardımcı olmaya çalıştı, sonuncusuna katlanmakta zorlandı, çünkü Neet'in çocuklarının yanında olmasından hoşlanmıyordu. İkisi de bunu iyi idare edemedi ve ayrıldılar. Aptalcaydı, o iyi bir kadın, harika bir kızı var, çok tatlı ve onu seviyordu."

Onun ötesine baktım, odayı aradım, Maggie ya da Wood'u bulamadım ve tekrar Tate'e baktım.

"Çok güzel bir kız," diye not ettim.

"Öyle," diye kabul etti.

"Onu seviyor muydu?" diye sordum. "Evet," diye yanıtladı. "Sence -?"

"Kafasını kışından çıkarıyor, evet."

İçimi çektim ve ona, "Bubba ile bir süre dışarıda oturdum. Krys'i özlüyor."

"Yapardı, o da iyi bir kadın, her şeye sahipti ve bir pislik olarak kaybetti, aynı Wood gibi."

"Sence -?" Tekrarladım ve Tate başını sallayarak tekrar sözümü kesti.

"Saçmalık, Ace, Krystal kin tutabilir."

Başımı salladım ve etrafından dolaşmaya başladım ama beni karnımdan bir koluyla yakaladı ve beni tekrar önüne çekti, kolu belime dolandı.

"Kızdın mı?" diye sordu, gözleri beni yakından inceliyordu. "Hayır," diye cevap verdim ve başını yana eğdi. "Kızmadın mı?"

"Ben... öyleydim. Bunu aştım," diye bilgi verdim ve sıırttı.

"O kadar kolay mı?" diye sordu ve ben omuz silktim.

"Sen kimsen osun Tate ve kim olduğunun bir parçası da bir kadına tatlı bir parça diyebilen bir adam olman. Hayat böyle aptalca şeylere kızmak için çok kısa. Ve her neyse, haklısın. Yani, ben erkek değilim ama Maggie'nin tatlı bir parça olduğunu ben bile görebiliyorum."

Alçak sesle attığı kahkahanın şiddetiyle vücudu titriyordu ve Neeta'nın cenaze sonrası partisinde olmasaydık kahkahayı patlatacağını biliyordum.

O mizahını yakarken kollarımı beline doladım.

"Daha iyi görünüyorsun," diye fısıldadım işi bittiğinde. "Toprağın altında," diye fısıldadı.

Başımı salladım. "Bu sana huzur verir."

Başını iki yana salladı. "Hayatı boyunca hiç bulamadığı bir şey için çaresizce arayışını izlemek, bana onun huzur içinde olduğunu hissettiriyor."

"Doğru" diye mırıldanarak onun içinde daha da eridim.
Kollarıyla beni sıktı. "Oğlumu eve götürmeliyim."
"Doğru," diye tekrarladım.

Beni bıraktı, Jonas'a gittik, ailemi topladık, Stella ve Pop bizi Explorer'a kadar takip etti (Wood ve Maggie ortadan kaybolmuştu) ve uzun uzun kucaklaştık. Jonas, Tate ve ben SUV'a bindik; annem, babam, Carrie ve Mack de kiralık araçlarına bindiler.

Ned ve Betty'nin oteline gittiler.
Tate, Jonas ve ben eve gittik.

* * * * *

Eve dönerken cipteyken Amber aradı, Ned ve Betty biz içeri girdikten beş dakika sonra telefon ettiler. Ayakkabılarımı bile çıkarmamıştım.

Sunny ve Shambles uğradığında telefonu daha yeni kapatmıştım. Neeta'yı tanımıyorlardı, bu yüzden cenazeye gitmediler ama iyi olup olmadığımızı kontrol etmek istediler. Jonas onları bir kek için kalmaya ikna etti. Shambles Shambles'tı, biraz daha az neşeli görünüyordu ama çoğunlukla her zamanki gibiydi. Sunny, Tate'in yanında çekingendi, gözlerinden kaçıyor ve vücuduna çok yaklaşıyordu. Açıkçası büyük, erkeksi erkekler onu korkutuyordu ve Tate bunu hemen anladı, daha yumuşak bir sesle konuştu ve ona epeyce alan bırakarak ondan kaçınmasını kolaylaştırdı.

Yola çıktılar ve bir dakika bile geçmeden Wendy Bubba's'taki molasında telefon etti ve bütün yol boyunca konuştu. Mola bittiğinde telefonu Twyla'ya verdi, Twyla'nın telefonda tam bir kız gibi gevezelik edebildiğini görünce şaşırdım ve telefonu Jim-Billy'ye ancak ben ona bu gerçeği söylediğimde verdi. Jim-Billy cenaze töreninden Bubba'nın evine gitmek için erken ayrılmıştı. Neeta'dan beri Jim-Billy'nin daha az içtiğini ve çok daha uyanık kaldığını fark etmiştim. Ayrıca vardiyadan sonra garson kızları arabalarına kadar götürüyor ve Amber, Krystal ya da Jonelle'i sabahın üç buçuğunda bile olsa evlerine kadar takip ediyordu.

Jim-Billy ile telefon görüşmem bittiğinde Tate çoktan Jonas'ı yatağında televizyon izlemesi için aşağıya indirmişti. Hâlâ cenazede giydiğim siyahlar içindeydim ve bir daha asla siyah giymeyebileceğime karar verdiğim anda siyahları çıkarma zamanının geldiğine karar verdim.

Tate içeri girdiğinde dolaptaydım, siyah bluzumu çıkarıp hasır sepetime doğru fırlatmıştım. Eteğim, dantelli siyah demi-sütyenim ve dantelli siyah baldırlarımdan başka bir şey giymemiştim.

"Hey," dedim usulca ve eteğimin arkasındaki fermuarı indirdim, sonra eğilip içinden sıyrıldım. Bir adım attım, gövdeyi büküm ve sepete doğru fırlattım.

Tate'in parmağı bileklerimden birine dolandığında ellerim kalçalarımıdan birindeydi ve "Unh-unh" diye mırıldandığını duydum.

Ona bakabilmek için başımı kaldırdım ve takım elbisesinin pantolonunu giydiğini ama gömleğini çıkardığını gördüm.

"Pardon?" Ben sordum.

Elini benimkine doladı ve sonra onu ve beni çekiştirerek dolaptan çıkardı.

"Tate -"

Dolaptaki düğmeyi kapattı ve yatağa yöneldi.

"Tatlım, Jonas -"

"Çıktı," dedi Tate, yatağa oturdu, elleri kalçalarıma gitti ve beni kendisine doğru çekti, öyle ki ona sarılmaktan başka çarem yoktu, ben de öyle yaptım.

"Pek iyi uyumuyor," diye hatırlattım Tate'e, popom kalçalarına, ellerim de omuzlarına dayanırken.

"Yukarı gelirse onu duyarım," diye mırıldandı Tate ve elleri durmadı, sırtımın yanlarından yukarı kaydı.

Sütyenimin içindeki göğüslerime baktığı için gerçekten göremediğim yüzüne baktım, ellerinin sütyen çizgim boyunca ilerlemesini ve onları avuçlamasını izledim.

Tate ve benim seks hayatımızın düzenli, sağlıklı ve aktif olduğu söylenebilirdi ama Neeta öldüğünden beri Tate düzenli, sağlıklı ve aktif kavramlarına yeni bir anlam kazandırdı. Eğer Jonas'a bakmıyorsak ya da ben çalışmıyorsam, Tate beni kelimenin tam anlamıyla kendine yaklaştırıyordu.

Kendisine benim hayatta olduğumu mu, kendisinin hayatta olduğunu mu kanıtlıyordu yoksa genel olarak hayattan alabildiği kadarını emmeye mi kararlıydı bilmiyordum ama bunu ya da onu sorgulamadım. Eğer ihtiyacı olan şey buysa, ki belli ki buydu, ona vereceğim şey de buydu.

Bu nedenle, "Tamam," diye fısıldadım ama bunu onun ruh hali hakkında endişelenmeye başlayarak yaptım. Jonas için güçlü kalmıştı ve iyi görünüyordu ama bu davranışı beni endişelendiriyordu. Yakınlaşmayı önemsemiyordum; sadece buna duyduğu ihtiyaç beni rahatsız ediyordu.

Elleri geriye doğru hareket etti, sırtımı kavislendirecek şekilde içeri itti ve dudakları sütyenimin kapağındaki danteli takip etti.

Ellerimden biri saçlarına doğru kayarken diğeri boynundan aşağıya doğru süzüldü.

"Annem ve babam bir hafta kalacaklar," dedim ona.

"Evet," dedi tenime karşı, dudakları göğüs dekoltemin arasında gezindi ve sonra diğer göğsümün kabarıklığına tırmandı.

"Carrie ve Mack Pazar günü ayrılmak zorundalar," diye devam ettim.

"Evet," diye tekrarladı Tate, bir eli sırtımdan aşağı inerek parmaklarının popomun yanağında yükselen danteli takip etmesini sağladı, diğer eli öne doğru kaydı, dudaklarının altındaki başparmağı meme ucumda gezindi.

Bu iyi hissettirdi, ben de nefesimi içime çektim ve kucağında kıpırdandım. "Tate, bebeğim, iyi misin?" Fısıldadım.

"Evet," dedi yine, başparmağı göğsümdeki danteli yakaladı ve aşağı çekti.

"Bebeğim -" Başladım ve durdum, meme ucumu derine çektiğinde nefesim kesildi. Kalçalarım kucağına doğru

yuvarlandı ve başım geriye düştü.

Ağız meme ucumdan ayrıldı ve göğsümde gezindi,
altımdaki eli yukarı doğru kayarak göğsüme girdi.

başparmağının ucu sert meme ucuma işkence ederken, beni ıslak, yavaş ve tatlı bir şekilde öpebilmek için başımı aşağı çekti.

Ağzı benimkinden ayrıldığında, dudaklarım yanağından kulağına doğru ilerledi, toparlamaya çalıştım ve yumuşak bir sesle "Aklında ne var?" diye sordum.

"Sen bu külotu giyerken seni nasıl sikeceğimi bulmaya çalışıyorum," diye cevap verdi.

Aklından geçenin bu olduğundan oldukça emindim ama yine de başımı kaldırdım, iki elim çenesine gitti ve "Bebeğim, konuş benimle" diye fısıldadım.

Gözleri gözlerime baktı ve saçlarımdaki eli beni dudaklarıma değdirmek için aşağı çekti, sonra yarım santim uzaklaşmama izin verdi ve "Laurie, ben iyiyim" dedi.

"Senin için endişeleniyorum," diye fısıldıyordum hâlâ. "Bebeğim, ben iyiyim," diye tekrarladı.

"Değişmişsin," dedim ve hızla devam ettim. "Kötü bir değişim değil, sadece... endişeliyim."

"Evet bebeğim, değiştim," diye şaşırtıcı bir şekilde kabul etti. Alnımı onunkine yasladım. "Benimle bunun hakkında konuş."

İç çekti ve sırt üstü düştü. Onu takip ettim, ön kollarımı göğsüne dayadım, elleri arkamı kavrarken ellerim orada düzleşti.

Gözleri benimkilere takıldı ve "Ben bunu aştım" dedi.

Başım yana eğildi. "Üzgün müsün?"

"Ben bunu aştım," diye tekrarladı. "Ama -"

"Bu berbat bir şey, hepsi. Ama seninle başladığımda onu çoktan aşmıştım. Pop, Stell, Wood ve kesinlikle Jonas'ın onların yolunda olmasından hoşlanmıyorum ama Ace, ben acı çekmiyorum."

"Ama daha önce -"

"Bugün çok baktandı bebeğim ve çirkin bir hayat yaşamasının çirkin sonunun beni etkilemediğini söyleyemem ama Jonas'a göz kulak olmak ve annemin kafayı yemiş gibi davranması dışında, bugün çoğunlukla acı çekmediğim gerçeğiyle mücadele ediyordum."

Ellerimden biri yukarı kayarak boynuna dolandı ve fısıldadım, "Ama Tate, sen... benimle... biz -"

"Hayat sana dersler verir Ace, bu ders bana sahip olduklarımın tadını çıkarmayı öğretti. Babam öldüğünde hiçbir şey öğrenememiştim, neredeyse çok geç olana kadar öğrenememiştim. Bu sefer, Neet ölüyor, özellikle de böyle, çabuk öğrendim." Eli omurgamdan yukarıya, saçlarımın arasına kaydı. "Mutluyum Laurie. Elimizdeki şey güzel ve bundan zevk alacağım."

"Yani yakın olmamı istemiyorsun, um... sekse yakın olmak için, uh..."

Burada olduğumu ve iyi olduğumu kendinize kanıtlamak için süper yakın mısınız?"

Ben konuşurken kaşları çatıldı ve konuşmam bittiğinde "Seks yakın mı?" diye sordu.

"Çok fazla seks yapıyoruz, Kaptan."

"Biz her zaman çok seks yapıyoruz, Ace."

"Öldüğü gün bana ihtiyacın olduğunu ve yakınımda olmamı istediğini söylemiştin," diye hatırlattım ona.

"O zamanlar tazeydi," dedi bana.

Başımı yana eğdim. "Yani şimdi iyi misin?" "Evet."

"Ölümle maço, belalı, alfa erkeği gibi bir şekilde başa çıkmıyorsun değil mi?"

Dudaklarını birbirine bastırdı, ifadesi yumuşadı ve sonra "Hayır" dedi.

"Emin misin?" Ben zorladım. "Ace, ben iyiyim."

"Öyle mi?"

Çenesini yukarı kaldırdı ve sonra beni sırtüstü yuvarlayarak üstüme çıktı ve yüzünü boynuma gömdü.

İşte o zaman güldüğünü duydum.

"Tate?"

"Bana bir saniye ver Laurie," diye gürledi boynuma doğru, hâlâ gülüyordu.

I yatmak altında onu için Bu arada,
duruşma ve hissetmek "Güldüğüne
inanamıyorum" diye mırıldandım.

Başını kaldırdı, ağzı hala gülümseme şeklinde kıvrılmıştı,
bana baktı ve "Maço bir erkekte ölümle başa çıkmak,

belalı, alfa erkek tarzında mı?"

"Bilmiyorum ki!" Tersledim. "Endişelendim!"

Başını eğdi, burnu benimkinin üzerinde kayıyordu ve "Evet" diye fısıldadı. Sonra geri çekildi ve bana baktı. "İyi misin?"

"Sanırım öyle," diye cevap verdim küçümseyerek.

"Seni şimdi becerebilir miyim yoksa başka bir şey mi yapmak istersin?" diye alay etti.

"Sanırım seks yapabiliriz ama seni uyarıyorum, bu külotları seviyorum, bu yüzden onları giyerken beni becerme arayışında onları ya da başka bir şeyi yırtma."

"Onları yırtarım, sana yenilerini alırım," dedi, ağzı benimkine doğru geliyordu.

"Tate -" Dudakları dudaklarıma değdiğinde başladım. "Kapa çeneni Laurie," diye hırladı.

"Oh tamam," diye mırıldandım ama beni diliyle öptüğü için susmadım.

Sonra beni becerdi ve Tate benim için hemen hemen her şeyi yapabilirdi, ama külot giyerken beni nasıl becereceğini bulamadı.

Ama kırbaçlarken onları yırtmadan bunu yapmayı başardı.

Yirmi Altıncı Bölüm

Doğum Günü

Bardaki mesaimden sonra ofise gittim, yeni anahtarım ile açtım, içeri girdim, ışığı yaktım, kanepeye doğru yürüdüm ve oturdum. Sonra kot pantolonumdan cep telefonumu çıkardım.

Rehberimde gezindim, tuşa bastım, telefonu kulağıma götürdüm ve çalmasını dinledim.

"Derriford," diye cevap verdi üniversiteli erkek arkadaşım. "Hey Matt," dedim usulca.

"Laurie?" Matt sordu.

"Evet," diye
yanıtladım.

"Kahretsin Laurie, bütün gün aradım. Numaran kesilmişti, cep telefonun, evin ve bir yıl önce işten ayrıldığını söylediler. Çok endişelendim. Ne oldu?"

"Yeni bir telefon aldım," dedim ona, "Phoenix'ten taşındım, artık Colorado'da yaşıyorum."

"Brad sizi Phoenix'ten mi taşıdı?" Sesi kuşkuluydu, Brad'in golfü sevdiğini biliyordu. "Ne? Daha iyi bir iş mi buldu?"

Matt'le doğum günü görüşmelerimizde hiçbir şey paylaşmamıştım; ne boşanma sonrası bir gezintinin sancılarını çektiğim son doğum günümde, ne onun doğum gününde, ne de her şeyin kötüye gittiğini içten içe bildiğim bir önceki yılki doğum günümde. Matt'le doğum günlerimizde yaptığımız telefon görüşmeleri gülmek ve güzel günleri anmakla ilgiliydi, ağır konulara girmezdik.

O gün benim doğum günümdü ve ona söylemenin zamanı gelmişti.

Ben de anlattım. Ona her şeyi
anlattım. Bitirdiğimde sessizdi.

"Matt?" Ben seslendim.

"Buradayım," dedi sessizce.

Onun sessiz ruh halini yanlış anladım. "Ben iyiyim tatlım. Ben... şey," diye gülümsedim kendi kendime, "gerçekten iyiyim."

"Evet, duyabiliyorum," diye cevap verdi ama sesi benim için mutlu gelmiyordu.

"Sen iyi misin?" diye sordum.

"Ellen'ı terk etti," diye açıkladı, nefesimi tuttum ve devam etti, "yaklaşık bir yıl önce."

Bu beni şok etti. Ellen'la aralarının iyi olduğunu sanıyordum. "Matt," diye fısıldadım, "ne oldu?"

Sözümü kesti. "Beni aramalıydın, Laurie." "Ne?"

"Beni aramalıydın."

"Neden?"

"Keşke beni arasaydın," dedi yumuşak bir sesle.

Susma sırası bendeydi çünkü ne dediğini biliyordum.

Sonra fısıldadım, "Matt."

Cevap vermedi.

Sonra, "Adı Tate mi?"

Yutkundum ve beni görememesine rağmen başımı salladım. "Evet, Tate Jackson."

"Ve o bir ödül avcısı mı?"

"Evet."

Hiçbir

şey.

Bekledi

m.

Sonra, "Tanrım, Laurie, sadece sen bir yıl içinde ibnelikten belalı bir ödül avcısına dönüşebilirsin."

Benimle dalga geçiyordu ve her şeyin yoluna gireceğini biliyordum. Onlarca yıldır benim için bir meşale taşıdığını söyleyerek dünyamı sarsmış ve ona Brad'den bahsetmediğim için biraz pişmanlık duymama neden olmuştu çünkü Brad harika bir erkek arkadaşı ve onun iyi bir adam olduğunu biliyordum. Bir yıl önce bunu keşfetmeyi umursamazdım.

Şimdi, hayatta olmaz.

"Yani," diye karşılık verdim, "bunca yıldır içimde bir motorcu bebek olduğunu biliyor muydun?"

"Motorcu bebek?"

"Tate bir Harley adamı," diye açıkladım.

"Goody Two Shoes Lauren Grahame bir bisikletin arkasında," diye yuhaladı. "Sikeyim."

"Tate'in bisikleti çok ateşli," diye karşılık verdim.

"Tatlım," diye cevap verdi, sesinde bir eğlence tonu vardı.

"Onun bir motorcu barı var. Ben de orada garsonluk yapıyorum. Yüksek ayakkabılar giyiyorum.

Topuklu ayakkabılar, dar kotlar ve Harley tişörtler ve kavgaları ayırmak, izini sürdüğü atlamaları kontrol etmediğim zaman. Bilginin arkasındaki kadın benim Matt. Bilgisayarında ödül avcılarının veri tabanları var. Onun ihtiyacı var, ben de

kontrol et ve ona verileri ver. Bana karşı nazik olmalısın, senin hakkında her şeyi öğrenebilirim."

"O zaman senin iyi tarafında kalsam iyi olur." "Bu konuda haklısın."

Bundan sonra rahatça şakalaşmaya başladık, gülüştük, anılarımızı yad ettik ve ancak bana son üç yılını aşık olarak geçirdiği Ellen'dan bahsettiğinde ciddileştik, çünkü Ellen dırdırcı bir orospuya benziyordu. Matt'in kanepesinde üzümlü Kool-Aid içemeyeceğini, çünkü Ellen'ın sinir krizi geçireceğini ve Matt'in de buna razı olmadığını söylemek yeterliydi, en azından Ellen'ın gittikçe daha az değil, daha çok sinirlendiği on beş yıl boyunca.

Eve gidip Jonas'a yemek hazırlamam gerektiğini söylediğimde Matt sessizce, "Sesinin böyle mutlu geldiğini duyduğuma sevindim, tatlım," dedi.

"Bu kadar mutlu olmana sevindim, tatlım," dedim sessizce ve sonra fısıldadım, "Umarım bunu bulursun, Matt."

Matt de fısıldayarak, "Aldım Laurie, kaybettim," diye cevap verdi. Kestik. Hızlıca.

"Matt -"

Sözümü kesti. "Gelecek yıl, Lauren."

"Gelecek yıl."

"Sonra görüşürüz."

"Güle güle."

Telefonumu kapatmak için düğmeye bastım ve sonra ona baktım. Sonra içimi çektim ve çantamı alıp eve gitmek için koltuktan kalktım.

* * * * *

Eski püskü kamyonunda Jim-Billy'nin yanında otururken karanlık manzaranın akıp gidişini izledim.

Kasım ayının başlarıydı ve Mayıs-Aralık katili hâlâ bulunamamıştı. Ayrıca Neeta'dan beri başka bir şiddet eyleminde de bulunmamıştı.

Neeta bir süredir toprağın altındaydı ve Jonas sık sık yaşadığı o anları geride bırakmaya başlamıştı.

Gözleri kaybolur ya da acı çekerdi ve düşüncelerinin karardığını bilirdim. Hâlâ oradaydılar, muhtemelen hep orada olacaktı ama artık daha seyreklerdi.

Bu yüzden ona, Tate'e ya da kimseye doğum gününden bahsetmemiştim. Noel yaklaşıyordu ve onu kutlamak için iki haftalığına Indiana'ya gidiyorduk. Eğlence ve kahkaha için yeterince yakındı. Eğer gölet donarsa, Jonas üzerinde kayabilirdi. Annem onu çok şımartacaktı ve muhtemelen hepimiz yeni bir gardıroba ihtiyaç duyarak geri dönecektik çünkü onun yemekleri yüzünden çok kilo almıştık.

Ama şu anda her şeyin benimle ilgili olması gerekmiyordu. Jonas'la ilgili olması gerekiyordu.

Hatta Tate o sabah kötü bir adamı avlamak için gitmişti. Doğum günüm olduğunu bilmeseydi bile doğum günümde yanımda olamayacak olması berbattı. Ama ikimiz de Jonas'ı yakından izliyor olsak da hayatlarımız düzene girmişti ve onun çalışmayı sevdiğini fark etmiştim. Bir süredir kafasında bir sürü şey olmadan çalışmıyordu ama Jonas'ın işleri yoluna koyması, benim onun evinde olmam, barın iyi işlemesi ve Neeta'nın hayatını (her zamanki gibi) zindan etmemesi sayesinde işini daha odaklanmış bir şekilde yapabiliyordu ve bunu yapmaktan hoşlandığını fark ettim. Ya avlanmaktan ya da dünyayı biraz daha güvenli hale getirmekten ya da her ikisinden de zevk alıyordu. Bu nedenle, o sabah gitmesi gerektiğini söylediğinde onu evde tutmaya çalışmak için bahaneler üretmedim. Babamın beni işe götürmesini ve Jim-Billy'nin beni eve getirmesini ayarladı ve ben tek kelime bile etmedim.

Neeta'nın cenazesinden sonra ortalık durulduğunda, Tate'in yine Tonia ve Neeta'nın katilinin peşine düşeceğini düşünmüştüm.

O yapmadı.

Ona bunu sordum ve basitçe açıkladı: "Federallerin kendi işleri var, polislerin kendi işleri var. Benimki ailemi güvende tutmak."

Buna söylenecek bir şey yoktu, ben de bir şey söylemedim. Bu hiçbir şey yapmadığım anlamına gelmiyordu ve yaptığım şey onu sert ve uzun bir şekilde öpmekti.

Jim-Billy'nin kamyonunun durduğunu fark ettim ve Tate'in arabasının içinde olduğumuzu gördüm. Ayrıca Stella'nın arabasını da gördüm ki bu sürpriz değildi. Benim vardiyamdan sonra Jonas'ı eve getirmekle görevlendirilmişti. Onu aramış ve Matt'le yaptığım telefon görüşmesi nedeniyle biraz gecikeceğimi söylemiştim ama ona Matt'le yaptığım telefon görüşmesinden bahsetmemiştim. Tate ve ben anlaşmıştık ama Tate belalı bir alfa erkeğiydi. Doğum günümde eski erkek arkadaşım ile bir saat boyunca çene çalıp gülmem Brad'i zerre kadar endişelendirmemişti. Tate'in bundan hoşlanacağını sanmıyordum. Stella'nın da koca bir ağzı olduğunu öğrenmiştim.

Jim-Billy'ye döndüm. "Akşam yemeği için içeri gelmek ister misin? Kızarmış tavuk ve patates püresi yapıyorum."

Jim-Billy bana sırtıttı. "Sakıncası yoksa."

Ben de sırtıttım ve kamyonundan aşağı atladım. Jim-Billy beni güverteye çıkan basamaklara kadar takip etti, güverte boyunca ilerledi ve sürgülü cam kapıdan geçti. Işıklar kapalıydı ve televizyon açık değildi, bu beni şaşırttı. Eğer ödevlerini yapmıyorsa ya da odasında video oyunları oynamıyorsa, Jonas her zaman televizyonun önünde kamp kurardı. Stella oradayken ve Jonas arkadaşlıktan hoşlanan kibar bir çocukken, televizyonun önünde kamp kuracağından emindim.

Işıkları açtım, sağa döndüm ve donup kaldım. Sonra ağızım açık kaldı.

Hırpalanmış tezgahlar gitmişti. Yerlerine muhteşem, pırıl pırıl granitler yerleştirilmişti (kasap bloğu ada hariç, o da aynıydı). Eski buzdolabı, ocak ve bulaşık makinesi de gitmişti. Bir zamanlar durdukları yerde yepyeni, parlak, siyah kapaklı bir buzdolabı, ona uygun bir bulaşık makinesi ve güzel, paslanmaz çelik, restoran kalitesinde bir ocak vardı. Ocağın üstündeki eski mikrodalga fırın çıkarılmış ve ocağa uygun yeni bir mikrodalga fırın yerleştirilmişti.

Harika görünüyordu.

Tate'in mutfağının muhteşem olacağını biliyordum!

Adanın üzerinde güzel, eski moda, pembe camdan bir pasta standı duruyordu, üst kısmının kenarları puantiyeli camdı. Standın üzerinde, üzerinde bol miktarda pembe mum bulunan, kremalı, çikolatalı krema ile kaplanmış lezzetli görünümlü bir pasta vardı. Gökkuşağının her renginden kocaman bir buket balon adanın ortasını süslüyordu, çok renkli ipleri ağır taş kaselerimden birinin altında duruyordu.

"Mutlu yıllar Laurie!" Jonas'ın bağırdığını duydum ve onun çamurluktan koşarak çıktığını, arkasından Wendy, Tyler, Shambles, Sunny, Ned, Betty, Pop, Holly, Twyla, Amber, Krystal, Bubba, Dominic, Nadine, Steg, Wings, Stoney, Stella, Wood ve en arkadan Tate'in geldiğini gördüğümde vücudum sarsıldı.

Jonas'ın vücudu bana çarptı, çarpmanın etkisiyle bir ayağımın üzerine düşerken kolları sıkıca sarılmak için bana dolandı.

Sarılması hızlı oldu ve bıraktı, bir adım geriye sıçradı ve "Babam ve Wood Amca bütün gün tezgahları yerleştirmekle uğraştı. Onları uzun zaman önce sipariş etmişti! Buzdolabını ve diğer eşyaları dükkândan getiren adamlar, sen ve Jim-Billy gelmeden bir saniye önce gittiler. Geç kalmanız iyi oldu çünkü babam çıldırmıştı! Tamamen pi... Yani çılgına dönmüştü çünkü siz eve gelmeden işlerinin biteceğini düşünmüyordu. Wood Amca babamın silahlarını saklamak zorunda kaldı!"

Jonas'ın gülümseyen yüzünden tezgâhın ucunda duran, kalçasını tezgâha dayamış, kollarını göğsünde kavuşturmuş, gözleri üzerimde olan babasına baktım.

Sonra mutfağa, yeni tezgahlara, yeni aletlere, pastaya, balonlara ve en önemlisi arkadaşlarıma baktım.

Sonra ağlamaya başladım.

Bunlar narin, sessiz, hanımefendi gözyaşları değildi. Hayır. Bunlar gürültülü, kontrolden çıkmış, gözleri ve burnu akan hıçkırıklardı.

Bir anda Tate'in kollarındaydım ve feryatlarım arasında mırıldandığım "Tanrım, Ace" sesini duydum.

Kolları sıkı olduğu için sadece başımı ve omuzlarımı oynatmayı başararak geri çekildim, gözlerimdeki ıslaklığın arasından Tate'e odaklandım ve "Bir adalet kaçağının peşinde olman gerekiyordu!" diye bağırdım.

"Yalan söyledim bebeğim," diye yanıtladı Tate. "Atlama falan yoktu."

"Bana yalan mı söyledin?" Histerik bir şekilde çığlık attım çünkü histerik bir şekilde mutluydum ve bununla nasıl başa çıkacağıma dair hiçbir fikrim yoktu.

Tate, "Seni işe götüremeyeceğimi söyleyemezdim çünkü tezgahları almaya gitmem gerekiyordu Ace, bu sürprizi bozardı," diye cevap verdi.

Başımı salladım ve sordum: "Doğum günüm olduğunu nereden bildin? Doğum günüm olduğunu bilmemen gerekiyordu."

"İş başvurunda yazıyor Laurie," diye seslendi Krys ve ben onu duydum ama aynı anda Tate'in yüzünün ciddileşmesini izledim.

"Evet, bunun hakkında konuşacağız," diye mırıldandı ve doğum günümü ondan saklamama pek sıcak bakmadığını hissettim.

"Düşündüm ki -" Ben başladım.

"Ne düşündüğünü biliyorum," diye sözümü kesti, "ve bunun hakkında konuşacağız."

Gözyaşlarımı yuttum, yüzümü sildim ve yüksek sesle burnumu çektim. Sonra konuyu değiştirdim. "Pastayı sen mi yaptın?"

Tate sırıttı. "Yok artık. Shambles başardı."

"Moist Factor Five Hundred, babeeeee!" Shambles, Tate'in arkasında bir yerden bağırdı.

Usluca kıkırdadım.

Sonra Tate'e fısıldadım, "Bana yeni bir soba almışsın."

"Evet," diye fısıldadı.

"Ve yeni bir buzdolabı."

"Evet."

Kendimi onun önüne yerleştirmek için hareket ettim ve kollarımı ona doladım, gözlerini tutmak için başımı daha da geriye eğdim.

"Ve yeni bir bulaşık makinesi," diye devam ettim.

"Evet, bebeğim."

"Çok fazla alet var, Tate." "Evet," diye kabul etti.

"Ve bir sürü pasta," diye gözlemledim çünkü sadece bakarak bile beyaz eşyaların ve tezgahların en üst düzey olduğunu ve çok pahalıya mal olması gerektiğini biliyordum.

"Yok artık," diye cevap verdi.

Ona gülümsedim ve fısıldamaya devam ettim. "Sanırım benden hoşlanıyorsun." "Yemek yapmanı seviyorum, muhtemelen daha çok seviyorum, şimdi işi yapmak için daha iyi araçlar."

Gülümsemem daha da büyüdü. "Yemek yapmamdan daha fazlasını seviyorsun." Kollarıyla beni sıktı ve "Evet" diye fısıldadı.

Kollarımı sırtından çıkarıp boynuna doladım ve parmak uçlarımda yükselip ağzımı onunkine değdirdim. Sonra dudaklarım kulağına gitti.

"Beni seviyor musun?"

Dudakları kulağımda, "Ah evet" diye cevap verdi. Gülümsedim ve yüzümü boynuma gömdüm.

"Hasta!" Jonas bağırdı. "Tanrım, pasta falan yiyebilir miyiz?" "Ben gidip ızgarayı yakayım," dediğini duydum Pop'un.

Tate'in bana sarılan kolları, beni kendi tarafına çekip seyircilerimizle yüzleşmemiz için bizi döndürdüğünde tek bir kola dönüştü. "Stell, tatlım, pirzoları ortaya çıkar," diye bitirdi Pop.

"Tamamdır, Kyle," diye yanıtladı Stella, buzdolabına doğru giderken. Tate Jonas'a, "Önce pirzola, Bub, sonra pasta," dedi.

"Tyler ve ben size bir haftalık ücretsiz eğitim kampı veriyoruz!" Wendy aradı.

"Harika," diye mırıldandım, bir haftalık fiziksel işkencenin iyi bir doğum günü hediyesi olup olmadığından emin değildim ama yine de onlara gülümseyerek bunu mırıldandım.

Sunny öne çıktı ve bir kart uzatarak "Doğum günü ayınız için ücretsiz kahve" dedi.

"Ah Sunny, yapamam," dedim kartı alırken.

"All November, Petal," Shambles yaklaştı ve bir kolunu Sunny'nin göğsüne arkadan doladı, sırtışı bana sabitlenmişti, "müesseseden."

"Teşekkürler," diye fısıldadım.

Krystal elinde doğum günü paketine sarılmış ama kurdelesı ya da fiyongu olmayan bir paketle geldi.

Bana uzattı ve şöyle dedi: "Bu bir Harley tişörtü ve çok güzel. Sadece bizim bedenimizde bir tane kalmış. Beğenmediysen geri ver, ben istiyorum."

Krystal'ın benimle aynı beden olduğunu düşünmüyordum ve kendi bedenini aldığını, bu yüzden tişörtü geri vermek zorunda kalacağımı düşündüm. Hafifçe güldüm ve başımı salladım, o ise gözlerimden kaçtı, döndü ve mutfağa geri dönerken Bubba'dan da kaçtı.

Tate beni bıraktı ve diğerleri kartlar ve hediyelerle öne çıkarken uzaklaştı. Holly'den kocaman bir buket çiçek. Stoney'nin mağazasına baktığımı fark ettiği ateşli bir motorcu bebek kemeri. Dominic'ten manikür ve pedikür için bir hediye çeki. Amber ve Jonelle'den "Carnal, Colorado, Harley Heaven" kelimelerinin etrafında siyah, gümüş, gri ve turuncu renkli kurukafa, kalp ve çiçek desenli beyaz bir atlet. Biri Ned ve Betty'den, diğeri Pop, Stella ve Wood'dan olmak üzere ev mağazası için iki hediye çeki. Steg, Wings ve Nadine'den bir şişe çok iyi votka. Bubba'dan kendim için almayı asla düşünmediğim (ama çok sıcaktı ve takmak için sabırsızlanıyordum) üzerinde gümüş perçinler olan ince bir siyah deri şeritten yapılmış bir boyun gerdanlığı.

Ve Twyla'nın mırıldanarak "Çok dikkatli olamazsın" dediği bir kutu biber gazı.

Tüm hediyelerimi açtıktan, kartlarımı okuduktan ve mutfağı oturma odasından ayıran tezgâhın üzerine koyduktan, herkes birasını içtikten ve Stella, Krys, Wendy ve Amber cips, makarna, patates salatası ve pofuduk akşam yemeği ekmeklerinden oluşan kaseleri hazırladıktan sonra Tate bana döndü.

Ve bunu fantastik, uzun saplı, zarif bir martini bardağında zeytinli bir martini taşıyarak yaptı.

Gözlerim onunkilerden hiç ayrılmadan martiniyi aldığımdaya, "Wanda mutlu yıllar diyor," diye mırıldandı.

Tate, benim için Wanda ve Deluxe Home Store'u cesaretlendirmişti.

Gözlerimin yaşardığını hissettim. "Tate," diye nefes aldım.

"Kahretsin bebeğim, yine ağlayacak mısın?" diye mırıldanırken eli belime doğru kaydı.

Yanağımdan bir damla yaş süzülürken "Hayır," diye yalan söyledim.

Tate düşmesini izledi, sonra boştaki elini kaldırdı ve başparmağıyla onu uzaklaştırdı. İşi bittiğinde elini yanağımda bıraktı ve ben de kendimi kontrol altına aldım.

Sonra fısıldadım, "Teşekkür ederim, bebeğim."

Yüzü yumuşadı, hassaslaştı ve burnunu benimkinin üzerinde gezdirebilmek için başını eğdi.

Bir santim uzaklaştı, gözleri benimkilere kilitlendi ve "Bir şey değil Ace," diye fısıldadı.

Annemle babam doğum günü kutlama konusunda iyiydiler. Annem bir doğum günü delisiydi ve her doğum gününü bir öncekinden daha özel yapardı.

Ama yeni mutfağımda durmuş, Tatum Jackson'ın kahverengi, alacalı gözlerine bakıyordum ve annemi ve bana harika doğum günleri yaşatmak için harcadığı tüm emeği seviyordum... ama Tate bana en iyisini vermişti.

Ve henüz bitmemişti.

* * * * *

Bubba, Wendy, Tyler ve Amber'a veda ettikten sonra eve döndüm.

Jonas daha önce Pop'la gitmişti, geceyi onunla geçireceğinden şüpheleniyordum çünkü Tate'in benim için başka bir doğum günü ziyafeti daha vardı, bunu cidden dört gözle bekliyordum çünkü birden fazla martini içmiştim ve cidden sarhoştum.

Sürgülü cam kapıyı kaydırarak kapattım ve ayak bileklerimin etrafında dolanan Buster'a anlamsızca mırıldandım, ben de enkaz dolu, yepyeni, bok gibi sıcak mutfak tezgâhında elinde bir şeyle duran ve ona bakmak için boynunu büken Tate'e doğru ilerledim.

Yanına sokuldum ve sonra kendimi onun yanına yapıştırdım.

Bana bakmak için boynunu büktü ve ben de müstehcen olduğunu umduğum bir Şekilde fısıldadım: "Artık herkes gitti, vahşi, çılgın, motorcu motorcu bebek seksi yapabiliriz", "Hey."

"Matt Derriford kim?"

SarhoŐŐa göz kırtım.

"Ne?"

Bana doğrulttuğu telefonumu kaldırdı ve arama geçmiŐimi gördüm, annem, babam ve Carrie vardı ama en üstte Matt'in adı vardı.

"Um..." Hızlı düşünmeye çalışarak mırıldandım, ancak sarhoştum, bu yüzden hızlı düşünmek imkansızdı.

"niversiteli erkek arkadaş mı?" Tate tahmin etti.

"Um..." Tekrar mırıldandım, yüzünü okumaya çalıştım, ancak sarhoştum, bu yüzden dikkatlice boş olduğu göz önüne alındığında yüzünü okumak imkansızdı.

Tate tekrar telefonuma baktı. "Onunla ne zaman konuŐtun?"

"Um..." "Barda, vardiyamdan sonra." diye tekrarladım. Tate bana baktı. "Saklamaya mı çalışıyorsun, Ace?"

Zihnim "Evet!" diye bağırırken dudağımı ısırđım, çünkü pek mutlu görünmüyordu. Bunu saklamak ahlaki bir zorunluluktu ve gelecek yıl bu konuda çok daha iyisini yapmaya karar verdim.

Cevap vermedim ve Tate telefonumu tezgâhın üzerine bırakıp kollarıma döndü. Elleri yukarı kalktı ve boynumun omuzlarımla birleştiği yere yerleşti.

"Sarhoş musun?" diye sordu.

"Evet," diye cevap vermenin güvenli olduğunu düşündüm.

"Ne kadar sarhoşsun?" diye sordu.

"ok mu sarhoŐtun?" Gerçekten de çok sarhoş olduğum için kesin bir Şekilde söylemem gerekse de bir soruyla cevap verdim.

"Dayanamayacak kadar sarhoşken seni gezdireyim mi?"

Onun bisikletinin arkasında olma düşüncesi karnımı ŐiŐirdi ama gözlerim yeni ocağın üzerindeki yeni mikrodalgaya

kaydı ve sonra tekrar ona döndü.

"Tate, saat neredeyse sabahın biri."

"Dayanamayacak kadar sarhoşsun, Ace," diye tekrarladı Tate.

"Asla tutunamayacak kadar sarhoş değilim," diye cevap verdim. "Ceketini al," diye emretti.

Ona baktım ve kızgın mı yoksa başka bir şey mi olduğuna karar veremedim. Beni sevdiğine, hem de çok sevdiğine ve bunu defalarca kanıtladığına, son olarak da mutfağa bir sürü pahalı, yepyeni eşya koyduğuna göre, Matt'i aradığım için kızmış olsa bile güvende olduğumu düşündüm.

Ceketimi aldım ve beni garaja götürdü, bir bacağını bisikletinin üzerine attı, geri geri gitti ve ben de arkasından bindim.

Sonra ata bindik. Hava soğuktu, rüzgar yüzümü ve saçlarımı kamçılıyor ve kot pantolonumu ısıırıyordu.

Ve umurumda değildi.

Çünkü Tate'in sırtını önüme yaslamış, kollarımı karnına dolamış ve yanağımı omzuna dayamıştım. Bana yaptığı martinilerle sarhoş olmuştum ve onları bana aldığı zarif bardaklarda içiyordum. Zihnim özgür, berrak ve serbestti ve hayatımda ilk kez delicesine mutluydum. Ben, Jonas ve Tate'ten oluşan üç kişilik ailemden memnun, yerleşik, güvende ve mutluydum.

Geç olmuştu ve hava soğuktu ama Tate ve ben uzun süre at sürdük. Sonunda bir tepede durdu, Carnal önümüzde uzanıyordu, ışıkları onu çevreleyen tepelerin ve dağların zifiri karanlığında yanıp sönüyordu, gökyüzü gece mavisi bir örtüyle kaplıydı.

Tate sehpayı indirdi, motosikleti kapattı ve ben arkadan atladım, Tate de peşimden geldi. Tepenin kenarına kadar yürüdüm ve durdum. Tate arkama geçti ve biri göğsümde, diğeri kaburgalarımda olmak üzere kollarıyla beni çevreledi.

"Gelecek yıl bebeğim, ben oradayken onu ara," dedi kulağıma.

Yolculuk boyunca zihnim hiçbir şeyle dolmamıştı. Tate'in akli Matt'le doluydu.

"Tamam," diye fısıldadım. "Ama Tate, bu büyük bir mesele değil," diye ona güvence verdim, bu yıl öyle olsa da bunu paylaşmadım. "Bunu uzun zamandır yapıyoruz -"

Kollarıyla beni sıktı ve ben de sustum. "Ben oradayken yaparsın."

"Endişelenecek bir şey yok," dedim ona.

"Biliyorum," diye cevap verdi.

"Peki neden -?"

"Benden bir şey saklamamı istemiyorum."

"Öyle bir şey değildi."

O oldu bitti ile Bu konu, I biliyordu o ne zaman "Basit bir istek, Ace." diye mırıldandı.

Fark etmeye başlamıştım ki, her ne kadar bazı Belalı, Motorcu, ödül Avlanmak, ALFA erkek Diğerleri sonsuza dek bir gizem olarak kalacaktı. Ellerim havaya kalktı ve parmaklarım göğsümdeki ön kolunun etrafında kıvrıldı. "Tamam, Kaptan. Önümüzdeki yıl

Matt sen oradayken."

Göğsümdeki kolu gerildi ve "Anlaşmayı mühürle" derken mırıldanmaya devam etti.

Manzaraya göz kırptım. "Ne?"

Kaburgalarım dolanan kolu uzaklaştı, sonra eli geri geldi, sol elimi göğsümdeki ön kolundan kaldırdı, yüzük parmağımda soğuk bir şey hissettim ve Tate onun soğukluğunu dibine kadar kaydırıldı.

"Anlaşmayı mühürle," diye tekrarladı, eli benimkini koluna geri kıvrıldı ve dudakları bana bir öpücük vermek için boynuma gitti.

Boynu bükülmüştü ve ben gecenin içinde loş bir şekilde parıldayan bir elmasa bakıyordum.

Öylece bakakaldım, zihnim bomboştu, midem boştu, Tate konuşmaya devam ederken kalbim durmuştu.

"Anlaşmayı mühürle," dedi yine. "Gelecek yıl onunla konuşursan, o yüzüğün dibinde bir yüzük daha olacak."

Boğazımın düğümlendiğini hissettim.

Tate devam etti. "Tanışmamızın yıldönümü olan Nisan ayında evleneceğiz."

Yutkundum ve gözlerimi yüzükten ayıramadım.

Tate devam etti. "Büyük bir şey istiyorsan, bunu yapabiliriz ama bebeğim, küçük olmasını tercih ederim."

Kıpırdamadan durdum, parmaklarım donmuş bir şekilde kolunu tutuyordu, gözlerim hâlâ yüzüğe kilitlenmişti.

Tate devam etti. "Bu geceki gibi aynı insanlar var, ailen dışında."

Sonunda gözlerimi ringden ayırdım ve Carnal'ın ışıklarına baktım ama hala konuşmuyordum.

Bu gitti üzerindeiçin Bu arada ve Tate'in
Silahlar, Şimdi İkisi de tekrar etrafıma sarıldı
ve beni sıkıca kavradı.

"Laurie?" diye seslendi.

"Doğum günüm için bana binlerce dolar harcadın," dedim, sesim kaba, yıpratıcı ve tuhaf geliyordu.

Kolları beni tekrar sıkı ama bu sefer sıkı kaldılar.

"Evet bebeğim, neden bu konuyu büyütme istemediğini anlıyorum ama bu saçmalık. Bu Jonas'a bir ders değil. Öğrenmesi gereken ders hayat devam ediyor ve biz bunu yaşayacak kadar şanslıyız, bu yüzden fırsatımız varken elimizden geldiğince bunu yapmalıyız."

Sanki hiç konuşmamış gibiydi.

"Doğum günüm için bana binlerce dolar harcadın," diye tekrarladım.

İç çekti ve cevap verdi, "Baş üstü azaldı, Ace, bu bok sıkı değil. Rahat bile değil. İyiyiz, iyiden de öteyiz."

"Martini ve son teknoloji aletler," diye fısıldadım.

"Onun gibi bir şey" diye mırıldandığında Tate'in vücudunun sertleştiğini hissettim.

Carnal'a baktım ve Tate'in kolları etrafımda kaldı, vücudu arkamda sağlamdı.

"Lauren," diye tekrar seslendi ama cevap vermedim, Carnal'a baktım, büyüğü görünen bir Nowheresville kasabasına

Gece yarısı. Tate kulağıma, "Kahretsin bebeğim, bana bir şey ver," diye homurdandı.

"Brad doğum günümü hiç hatırlamadı," dedim ona.

Tate beni kaydırmak, kendisine doğru çevirmek istercesine bir hamle yaptı ama parmaklarım kolunun daha derinlerine kıvrıldı ve o da sustu.

"Bana evlenme teklif ettiğinde hissettiğim ilk şey korkuydu," diye devam ettim.

"Ace -"

"Korku çünkü onu istiyordum ve eninde sonunda beni istememesini sağlayacağımı biliyordum."

"Lauren -"

"Ve yaptım," diye devam ettim.

"Yüce Tanrım, Laurie, geçtiğimizi sanıyordum-"

"Onunla birlikte olduğum onca yıl boyunca bir kez bile mutlu hissetmedim."

Tate sessizdi.

"Biraz bile değil," dedim.

Tate de ben de sessiz kaldık ve ikimiz de uzun süre bu şekilde kaldık.

Sonunda Tate, "Şimdi mutlu musun bebeğim?" diye sordu.

"Evet," diye anında cevap verdim ve yüzünü boynumda hissettim. "Küçük bir düğün," diye fısıldadım. "Belki Ned ve Betty düğünden sonra havuz partisi yapmamıza izin verirler."

Başını kaldırdı ve "Kulağa hoş geliyor" dediğinde sesi kalın bir hırıltıya dönüştü.

"Boku yedin Kaptan," dedim ve kolları daha da sıkılaştı.

"Yine mi geldin?"

"Artık sarhoş değilim. Sarhoş Lauren'la seks yapabilirdin."

Vücudunun arkamda hareket ettiğini hissettim ve bunun kahkahayla olduğunu anladım.

"Saldırma havasındaydım," diye bilgilendirdim onu. "Kesinlikle kirli olabilirdi. İstedğin her şeye sahip olabilirdin."

"Şimdi anlamadım mı?" diye sordu, sesi hâlâ kalındı ve şimdi gürlüyordu ama espriliydi.

"Oh evet, hâlâ anlıyorsun," diye dönmeye başladım, kolları gevşedi, yüzümü ona döndüm ve benimkiler boynuna dolandı, ben de ona iyice bastırdım. "Ama bugün benim doğum günüm ve artık sarhoş değilim, bu yüzden şimdi tüm işi sen yapmak zorundasın."

Ağzı benimkine yaklaştı ve "Ben buna varım" diye mırıldandı.

Dudaklarımı onunkilere bastırdım, ağzımı açtım ve dilimi içeri kaydırdım. Tate'in başı eğildi ve eli saçlarımın arasına girdi, öpücüğü çok daha derine götürüp çok daha iyi hale getirirken benimkini diğer tarafa yatırdı.

Dudakları benimkilerden ayrıldığında, "Mutlu yıllar bebeğim," diye fısıldadı.

Ben de ona "Seni seviyorum, Tate" diye fısıldadım.

Boynu büküldü, dudakları dudaklarıma değdi ve sonra kulağıma doğru kaydı, "Ben de seni seviyorum bebeğim" diye fısıldamaya devam etti.

Bana bebeğim demesini nasıl istemediğimi düşünerek yaşlı adamımın içinde tamamen eridim.

Yirmi Yedinci Bölüm

Aralık

Garaj kapısı açılıyor, Tate kontak anahtarını çeviriyor ve ben de arabaya biniyordum ki Jonas'a "Öğretmenin için hediye aldın mı?" diye sormayı hatırladım.

"Neredeydi o?" Jonas arka koltuktan sordu. Ona bakmak için döndüm. "Mutfak adasının üzerinde."

Gözleri benimkilere takıldı ve "Tüh" diye mırıldandı. Tate direksiyonun arkasından, "Git al onu, Bub," dedi.

Jonas'ın emniyet kemerini çözdüğünü, kapısını açtığını ve SUV'den atladığını duyduğumda öne doğru döndüm. O kamyonun ön tarafına doğru koşarken aklıma başka bir şey geldi, kendi emniyet kemerimi çözdüm, Tate'in üzerine doğru eğildim ve elektrik düğmesine bastım.

"Gizli Noel Baba hediyesi aldın mı?" diye bağırdı, Jonas çamurluğun kapısına vurmadan hemen önce.

"Sırt çantamda," diye bağırdı.

"Peki ya sınıf partiniz için kurabiyeler?" Kükredim.

Jonas içerideydi ve bedensiz sesinin "Sırt çantası!" diye bağırdığı duyulabiliyordu.

Camı kapattım ve arkama yaslandım. Emniyet kemerimi tekrar takmıştım ki gözlerin üzerimde olduğunu hissettim ve Tate'e baktığımda yüzünde tuhaf bir ifadeyle bana baktığını gördüm.

"Ne?" Ben sordum.

"Yüce Tanrım, Ace, Noel Canavarı gibisin."

Gözlerim kısıldı, Tate onları izledi ve dudakları kıpırdadı, böylece daha da kısıldı.

Noel Canavarı, onun için söylemesi kolay.

Noel kartları almadı, esprili bir Noel mektubu yazmadı ve şenlikli bir şekilde tasarlamadı (Phoenix'teki tüm eski arkadaşlarıma gönderdiğim resimlerle birlikte, çünkü içinde Tate'in olduğu herhangi bir resim, ki bir sürü resim ekledim, hepsinin kıskançlıktan yeşil gözlü olmasına neden olurdu), düzinelerce mektubun çıktısını almadı, kartları imzalamadı, adreslemedi ve göndermedi.

Tanıdığımız herkes için hediye almıyor, onları paketlemiyor ve Indiana'ya göndermek üzere paketlemiyordu çünkü bagaj kısıtlamaları nedeniyle onları yanımızda taşıyamıyorduk. Bu, postanenin programını ezberlemem ve paketlerin zamanında gittiğinden emin olmak için acele etmem gerektiği anlamına geliyordu.

Çocukların gelecek sezon için yeni formalara ve ekipmanlara ihtiyacı olduğu için Annelerin bir miktar para toplamasına yardımcı olmak amacıyla Carnal'daki Noel Panayırı'nda Gençler Futbol Ligi'nin masasında satmak üzere on iki düzine Noel kurabiyesi pişirmedim. Ayrıca Colorado Dağları'nın soğuşunda beş saat boyunca o standı yönetmedim.

Parti tepsilerini organize etmedi, bir araya getirmedim, personelin Gizli Noel Baba hediye değişimini koordine etmedi ve Bubba'da personel ve müdavimler için Noel partisi düzenlemedi ve

Barda büyük bir kase çivili eggnog ve bir başka büyük kase çivili, baharatlı Noel pançı dahil olmak üzere etrafta kim varsa, personelin (Jim-Billy, Nadine, Steg, Wings, Stoney ve diğer bazı müdavimlerin) vardiya boyunca atıştırmaları için ofiste peynirler, söğüş etler, sebzeler, çeşitli Noel ikramları ve cips kaseleriyle kaplı tepsiler vardı. Ayrıca Bubba'nın evini de dekore etmemişti. Ben, Wendy, Jim-Billy, Amber ve Krys yaptık.

Ayrıca, evinde çok fazla Noel süslemesi yoktu. Ama yine de Carnal, Chantelle, Gnaw Bone ve alışveriş merkezinde süsler, ışıklar, Noel kurabiyesi kavanozları (bize yaptığım kişisel kurabiyeler için), Noel bulaşık bezleri ve banyo el havluları (çünkü banyoların bile Noel neşesine ihtiyacı vardı) bulmak için koşturmamıştı. Tamam, ağacı o kurdu ve Jonas'la birlikte dış ışıkları çok iyi yaptılar ve ikisi de ağacın süslenmesine yardım ettiler ama evin geri kalanı tamamen bana aitti. Noel için Indiana'ya gidiyorduk, ertesi gün ayrılıyorduk ama bu, Noel'e giden yolda evde biraz Noel'e ihtiyacımız olmadığı anlamına gelmiyordu.

Ayrıca üçümüzün iki gün boyunca uzakta olacağımızı da hesaba katmamıştı. Haftalarımı çoktan tamamlamıştım, çünkü yola çıkana kadar yapmam gereken çok şey vardı ve aceleyle toparlanmak istemiyordum ama aynı zamanda Noel için eve gideceğim için heyecanlıydım.

Ve son olarak, benim çoktan yapmaya başladığım düğün planlamasına yardım etmiyordu. Elbette küçük bir düğündü ama yine de planlama gerektiren bir düğündü ve hem de çok.

Bir atlamanın peşinden gitti ve iki hafta boyunca ortalıkta yoktu. Elbette, bu atlama yüksek bir tahvildi ve getirisi muazzamdı, bu yüzden mamut Tate istemezse aylarca çalışmak zorunda kalmadı (ve bu, çiçeklerimizi yapan Holly ve yemeklerimizi yapan Shambles'ın çok mutlu olduğu düğün için çiçek ve yemek bütçelerini iki katına çıkarabileceğim anlamına geliyordu). Ama yine de!

"Noel Canavarı mı?" Uyarı niteliğinde bir fısıltıyla sordum.

"Evet bebeğim, ciddi, yaptığın şeylerin yarısını yapmana gerek yok," diye cevap verdi Tate.

Başımda patlamak üzere olduğunu gösteren bir basınç hissettim.

"Özür dilerim?" Hâlâ fısıldıyordum. "Hangi kısmı atlayacaksın? Küçükler Futbol Ligi'ndeki çocukların yırtık pırtık formaları olmasını mı istiyorsun? Jonas'a şenlikli bir ev dekore etmememiz ve vermememiz gerektiğini mi düşünüyorsun, özellikle de bu Noel'de, bizimle ve annesi olmadan geçirdiği ilk Noel'de? Sizce Horizon Summit'teki eski arkadaşlarıma boğazına kadar ateşli, belalı motorcu nişanlımı sokma fırsatını es mi geçmeliydim? Sizce Jonas, diğer tüm çocuklar bunu yapacakken öğretmenine hediye vermemeli mi, bu da bizim kötü ebeveynler olduğumuzu ya da Jonas'ın boktan bir çocuk olduğunu düşünmesine neden olur mu? Ha? Hangi kısmı atlayacaksın, Tate?"

Beni inceledi ve mırıldanarak "Yaptığın şeyin yapman gereken bir şey olduğunu görüyorum" dedi.

"Aynen öyle," diye mırıldandım, koltuğumda doğrulurken.

"Gelecek yıl Laurie, sahile gidiyoruz," dedi ve ben de ona doğru döndüm.

"Plaja gidemeyiz!" Çığlık attım. "Annem felç geçirir! Noel aile demektir!"

Yine beni inceledi ve bana evlenme teklif ettiği (ya da daha doğrusu bana bir yüzük verip önümüzdeki Nisan ayında evleneceğimizi söylediği) gece düşündüklerimin çoğunu düşündüğünü düşünüyordum. Yani, onun için açık olan ya da olacak olan birçok yönüm vardı. Gizem olarak kalacak başka şeyler de vardı.

"Yani her yıl Noel çılgınlığı yapacağını mı söylüyorsun?" diye sordu Jonas, üzerinde büyük bir altın simli yıldız, saten kurdele sapları ve içinden fişkıran büyük altın simli kağıt mendil tutamları olan parlak kırmızı ve yeşil Noel çantasını taşıyarak garaja girdiğinde.

"Evet," diye cevap verdim.

Sırıttı ve mırıldandı, "Bildiğim iyi oldu." Jonas taksiye atladı, kapıyı çarptı ve Tate, "Laurie'yle konuştum, Bub, Noel'de böyle oluyor. Hazır ol, her Aralık ölene kadar Noel'e gömüleceğiz. Ama iyi haber şu ki, gelecek yıl hazırlanmayı bileceğiz."

Jonas kıkırdadı ve "Anladım" dedi.

Parmağımı Tate'e doğru uzattım ve "Cimri Bir!" diye bağırdım. Sonra koltuğumda döndüm ve "Cimri İki!" diye bağırdım.

Jonas kahkahayı patlattı.

Tate cipi geri vitesine taktı ve garajdan çıktı. Arka camdan dışarı bakmak için koltuğunda dönmüştü ve gülümsemesi genişti.

Kollarımı göğsümde kavuşturdum, ön pencereden dışarı baktım ve kükredim.

* * * * *

Bubba'nın ofisinden çıktım, döndüm ve kapıyı kilitledim.

Önümüzdeki üç haftanın programını bitirmiş, maaş bordrolarını tamamlamış ve Tate ile Krys'i çalışanlara vermeleri için ikna ettiğim Noel ikramiyesi çeklerini yazmıştım. Çok büyük değillerdi ama Noel'de her şey hoş karşılanırdı.

Bir Noel mucizesi gerçekleşmiş ve Tate, Krys'i biz yokken Bubba'nın vardiyalı çalışmasına izin vermeye ikna etmişti. Krys yeni bir barmen olan Izzy'yi işe almıştı ve o da iyiydi ama Noel boyunca her gün normalde olduğu gibi açık kaldı ve Tate ve ben ikimiz de gittiğimiz ve dağlarda kayak sezonu açıldığı için fazladan bir çift ele ihtiyacı vardı.

Tate'in içinin rahat etmesi için fazladan bir çift elin büyük, kötü Bubba olmasını istediğinden bahsetmiyorum bile.

Bubba, Tate'in avukatı Nina Maxwell'in kocası Holden Maxwell için bir iş bulmuştu. İnşaat işiydi, yaptıkları iş yeni bitmişti ve Maxwell ekibine yeni yıla kadar izin veriyordu.

Bubba, gündüzleri inşaatta çalışıp, akşamları Harley'inin üzerinde oturarak zaten iki ucundaki mumu yakıyordu.

Eğer kar yağmıyorsa, geceleri üç buçukta Krys'i eve kadar takip etmek için bekliyordu. Kar yağıyorsa veya yollar açık değilse, Bubba Jim-Billy'ninkinden bile daha harap bir kamyonette oturuyordu ama Krys'in çalıştığı her gece bu kamyonette oturuyordu. Yine de, Noel'e kadar vardiya almak, sürdürdüğü programdan sonra muhtemelen bir mola gibi görünecekti.

Koridorda yürüyüp bara girdiğimde Krys'in barın içinde durduğunu gördüm, barın üzerine eğilmişti, başı Jim-Billy'ye yakındı, saat öğleden sonra iki bile olmamasına rağmen zil zurna sarhoş görünüyordu. Kadın ona bir şeyler mırıldanıyor, Jim-Billy ise birasına bakıyordu. Bu üst üste üçüncü gün olmuştu.

Bu da şaşırtıcıydı. Jim-Billy birasını severdi ve çok içerdi ama sarhoş değildi.

Bar oldukça boştu, yamaçlardan inmiş ve farklı bir eğlence arayan insanlar için çok erken bir saatti. Ayrıca barın kapanmayacağı Noel öncesi bir hafta içi günüydü. Bu, onlara bir tür mola vermek için personelimiz için çok fazla izin planladığım anlamına geliyordu ve sadece Tate, Krys ve ben çalışıyorduk ve Tate'in sadece ben olduğum için orada olduğundan şüpheleniyordum.

Barın etrafından dolanıp Tate'in durduğu yere gittim, kalçaları arka bara yaslanmıştı, gözleri Krys ve Jim-Billy'deydi.

Olduğu yerde durdum, yaklaştım ve ön kollarımı bara dayadım. Tate beni gördü, itti ve yaklaşarak ön kollarını benimkilerin iki yanına koydu.

"Bütün bunlar da ne demek oluyor?" Başımı zar zor Krys ve Jim-Billy'ye doğru eğerek fısıldadım.

"Noel," diye yanıtladı

Tate. "Ne?"

Tate'in gözleri komikleşti ve açıklamadan önce iyi bir şekilde değil, "Jim-Billy eskiden Elise adında bir kadınla evliydi. Güzel şeydi, bana Betty'yi hatırlatırdı. Çok enerjikti, çok tatlıydı. Sıkı fıkıydılar, her zaman sıkı fıkıydılar. Jim-Billy kamyon şoförüydü ama şehre geldiğinde onları ayrı göremezdiniz."

"Ve?" Durduğunda sordum ve bunu, hikâyesinin başlama şeklinden dolayı bilmek istediğimden emin olmasam da yaptım.

"Noel, yaklaşık yedi yıl önce, ağaçtaki ışıklar hatalıydı, ağaç alev aldı, ev alev aldı, duman dedektörü çalışmadı ve Elise diri diri yandı."

Tate'in hikayesinin Noel neşesiyle dolu neşeli bir hikaye olduğunu tahmin etmesem de, duymayı beklediğim ya da istediğim şey bu değildi. Kimse hakkında değil ama özellikle Jim-Billy'nin karısı hakkında. Jim-Billy bir bar serserisiydi ama aynı zamanda özünde iyi bir adamdı.

Gözlerimi sıkıca kapattım ve "Aman Tanrım" diye fısıldadım. "Evet bebeğim," diye fısıldadı Tate ve ben de gözlerimi açtım. "Jim-Billy yolda mıydı?"

"Evet, Billy yoldaydı. Billy aynı zamanda duman dedektörünün pillerini değiştirmeyen adamdı." Tate başını salladı ve gözleri bana dönmeden önce Jim-Billy'ye baktı. "Kendini suçladı ve sonra çözüldü. Hatırlayın. Tanık olmak çok zordu."

Kalbimin kırıldığını hissederek Jim-Billy ve Krys'e baktım, sonra Tate'e döndüm ve "Eminim" dedim.

"Raydan çıktı. Bunu sisteminden atması birkaç yılını aldı. Pisliğini temizlemesi birkaç yıl daha. Bir daha asla işe dönmedi. Bir şekilde malulen emekli olmayı başardı ve bununla ve sigorta ödemesiyle geçiniyor."

"Zavallı Jim-Billy," diye fısıldadım ve bunu hissederek yaptım.

"Belli nedenlerden dolayı Noel'de iyi değil. Krys onunla ilgileniyor ve sanırım Bubba onunla iyi anlaştığı için vardiyaları Bubba'nın almasını kabul etti. Onunla ilgileneceklerdir."

Jim-Billy'ye baktım ve "Belki yapabilirim, bilmiyorum..." dedim. Zihnim tüm düzeltme stratejilerimi gözden geçiriyor ve hiçbir şey bulamıyordu ki gözlerim Tate'e döndü ve uzun bir atış yaptım. "Yüzbaşı, bence Nadine ondan hoşlanıyor olabilir."

Tate başını salladı. "Oraya gitme."

"Öyle olup olmadığını bilmiyorum ama çok sık geliyor ve neredeyse her zaman onunla oturuyor. Önce onunla konuşabilirim, onu hissedebilirim, bakalım -"

"Evet Ace, ondan hoşlanıyor. Görünüşü pek iyi değil ama iyi bir adam ve Elise'e olan bağlılığını gördü. İlk kocası pisliğin tekiydi, ikincisi sarhoş ve pisliğin tekiydi, üçüncüsü ise onu döven sarhoş bir pislikti. Jim-Billy'nin birasını sevdiğini biliyor ama o da birasını tutabiliyor ve bir pislikten o kadar uzak ki komik değil."

"Yani -" Başladım ama Tate'in yüzü değişip ciddiden ölümcül ciddiye dönünce durdum ve çok yakınıma eğildi.

Ve konuştuğunda sesi hırlamaya yakındı. "Bir kadın derinizin altına girer, kaslarınızı, kemiklerinizi, ruhunuzu besleyen türden bir kadın, bunun yerini hiçbir şey tutamaz. Jim-Billy bunu biliyor. Nadine iyi bir kadın ama bunu bir kez elde ettiniz mi, yerine başka bir şey koyamazsınız."

Ben ona baktım, o da bana baktı.

Sonra "Tate -" diye fısıldadım ama eli hareket edip başparmağı altı hafta önce parmağıma taktığı elması cimbızlayınca konuşmayı bıraktım.

"Değiştirmek yok," diye tekrarladı kendi fısıltısıyla.

O haklıydı. Bunu biliyordum çünkü o benim de derimin altındaydı. Kaslarımı, kemiklerimi ama en çok da ruhumu besliyordu. Ve eğer onu kaybedersem, yerini hiçbir şey dolduramazdı. Vazgeçip ömrümün sonuna kadar bir motorcu barında bira içip içmeyeceğimi bilmiyordum. Bildiğim tek şey Tate'siz bir hayatın düşünmeye bile değmeyeceğiydi.

"Seninle hemen şimdi öpüşmek istiyorum," diye ağızımdan kaçırdım ama bunu sessizce yaptım.

Sözlerim üzerine başı neredeyse belli belirsiz bir şekilde sarsıldı ve "Yine mi geleyim?" diye sordu.

"Tatlı davranıyorsun ve sen tatlı davrandığında, ben her zaman seninle öpüşmek istiyorum. Bu yüzden seninle sevişmek istiyorum."

Sonra sırtarak, "Al bakalım, Ace," dedi.

"Jim-Billy'nin önünde olmaz," diye fısıldadım. Sırtışı bir gülümsemeye dönüştü.

Sonra dedi ki, "Ofis, beş dakika içinde."

Ben de gülümsedim ve "Anladım." dedim.

Soyundum, hiçbirinin içkiye ihtiyacı olmayan çok az sayıdaki müşterimi kontrol ettim ve beş dakika sonra Tate ile ofiste buluştum ve patronumla kanepede hararetli ve son derece keyifli bir öpüşme seansına katıldım.

* * * * *

Hafif bir Noel müziği çalıyordu (Tate ve Jonas'ın küçük ölçülerde dayanabildikleri, sonra daha fazla dayanamadıkları bir şeydi, bu yüzden yapabiliyorken tadını çıkarıyordum) ve buzdolabının açık kapısında durup içindekilere bakıyordum, iki haftalığına gitmeden önce tüm yiyecekleri tüketmek için orada ne varsa iyi bir akşam yemeği yapmaya kararlıydım ki sürgülü cam kapının çalındığını duydum.

Tate ve Jonas, amacını paylaşmadıkları bir iş için şehre gelmişlerdi. Merak etmedim. Noel'di ve Noel'de biri açıklanamayan bir ayak işi yaptığında soru sormazdınız.

Tate altı hafta önceki o gece haklıydı, rahattan daha fazlasıydık. İyiydik. Bunu biliyordum çünkü banka hesaplarımızla ilgilenmeyi ben devralmışım. Benimki hâlâ kabarıktı çünkü Tate yiyecek, giyecek ve evini bir yuva haline getirmek için aldığım çeşitli ev eşyaları dışında hiçbir şeyi ödememe izin vermiyordu. Tate'inki kabarıktı çünkü barın cirosu çok iyiydi ve getirdiği atlamalar ona para kazandırıyor ve masrafları o (ya da faturalarını hazırlayıp gönderdiğim ve işlediğim için artık ben) karşılıyordum.

Tate'in, Horizon Summit'teki kapalı sitede martini ve manikürle geçen bir hayattan Colorado'da tepedeki bir evde aile hayatına geçtiğime asla pişman olmayacağımdan emin olmak için kendini adanmış görüldüğü gerçeğini göz önünde bulundurduğumda, o yıl Noel'imın iyi geçeceğinden şüpheleniyordum. Onun bu konuda endişelenmesini istemedim çünkü benim için önemli değildi. Ayrıca bu durum

Bu gerçeği onunla birçok kez paylaştım. Bu nedenle, bunun onun yapmak istediği bir şey olduğu gerçeğini kabullenmiştım ve bunu yapmasına izin verecektim. Gerçekten, ben kimdim ki şikayet edeyim?

Kapıya doğru dönüp yürüdüm ve Dalton'un dışarıda durduğunu gördüm. Bu beni hem şaşırttı hem de endişelendirdi. Tate tarafından Lauren Duty'ye çağrıldığında beni almaya gelmesi ya da eve götürmesi dışında Dalton evimde takılmazdı ve hiç habersiz uğramazdı. O gece Bubba'nın yerinde değildi ama bu bir içki içmek için uğramadığı anlamına gelmiyordu, düzenli olarak olmasa da yeterince düzenli olarak yaptığı bir şeydi bu. Bu da Jim-Billy için orada olabileceği anlamına geliyordu.

Camın ardından ona belli belirsiz gülümsedim ve kapıyı çevirerek duvardaki güvenlik paneline ulaştım, şifreyi girdim (Tate, o yokken alarmin kurulması konusunda kararlıydı, bir iş için gitmiş olsa bile). Kapıyı panele doğru bıraktım, sürgülü cam kapının kilidini açtım ve Dalton için kaydırarak açtım.

"Hey, Dalton, sen ne...?"

Nedense Tate'in uzun zaman önce söylediği sözler aklıma geldi.

"Profilciler onun asimile olabileceğini düşünüyor. O bizden biri."

Tonia. Neeta. Chantelle'deki kız.

"Ya onları tanıyordu ya da bir tehdit oluşturmuyordu. Arkadaş canlısı gibi görünüyor. Çekici bile olabilir. İyi bir flörtçü. Bir kadının gözünü döndürür. Bir şeyler elde edeceğini sanır, ama hiçbir fikri yoktur."

"Laurie," dedi Dalton eve girerken, yüzündeki ifade komikti, işkence görmüştü, gözleri hayatımda hiç görmediğim bir ışıkla parlıyordu, doğal olmayan bir ışık, derin bir delilikten gelen bir ışık ve biliyordum.

Öne ve yana sıçradım, parmağımı alarm panelindeki kırmızı panik düğmesine basmak için uzattım.

Sarsıntı beni vurmadan ve her şey kararmadan önce ona dokunup dokunmadığım hakkında hiçbir fikrim yoktu.

* * * * *

Tate

Tate Jackson'ın cep telefonu çaldı ve oğlu yan koltukta otururken Lauren'a doğru giderken öne doğru eğilip kot pantolonunun arka cebinden telefonu çıkardı.

Telefonu çevirip açtı, kulağına götürdü ve "Jackson," dedi. "Tate," diye yanıtladı Frank, "evinde misin?"

Bir polisin ağzından çıkan bu dört kelime karnına bir yumruk gibi inmişti.

"Hayır, Jonas'la eve dönerken, neden?"

"Tuhaf," diye mırıldandı Frank.

"Neden?" Tate ısırdı.

"Laurie seninle mi?" Frank sordu.

"Hayır, Frank, lanet olsun, neden?"

"Alarmında bir sorun var dostum. Merkez panik düğmesine basıldığı uyarısını aldı."

Tate'in midesi bulandı ve ayağı gaza bastı.

"Birimleri eve götürün," diye emretti.

"Ne?"

"Birimleri eve götürün!" Tate havladı.

"Kahretsin, Laurie orada tek başına mı?"

"Frank -" Tate homurdandı ve Frank onun sözünü kesti. "Hallediyorum," dedi ve bağlantıyı kesti.

Tate telefonunu önce kapattı, sonra açtı ve Laurie'nin numarasını bulmak için sık kullanılanlara girerek hızlandı.

"Baba," diye fısıldadı Jonas, babasının sözlerini duyuyor, babasının titreyişini hissediyordu.

Tate oğluna, "Her şey yoluna girecek, Bub," dedi. "Bir şey mi oldu?"

Tate oğluna baktığında onun yüzünün arabanın ışıkları altında solgunlaştığını ve gözlerinin babasına yapıştığını gördü.

"Her şey yoluna girecek," diye Jonas'a güvence verdi ama Tate'in göğsü gergindi, o kadar gergindi ki nefes almakta zorlanıyordu. Laurie'nin düğmesine bastı, yola baktı, telefonu kulağına götürdü ve "Her şey yoluna girecek," diye tekrarladı.

* * * * *

"Orada dur Jonas, kıpırdama, tamam mı?" Tate oğluna emretti, Jonas başını salladı ve Tate arkasını dönüp bir süre durdu, evin her ayrıntısını inceledi.

Mutfakta, oturma odasında, Noel ağacında yanan ışıklar, dışarıda yanan Noel ışıkları. Yanan mumlar, çam kokusu. Noel müziği çalıyor. Laurie'nin bir sürü Noel CD'si vardı, yaktığı bazı derlemeler. Şimdi Bing Crosby ve David Bowie, Peace on Earth. Laurie'nin en sevdiği şarkılardan biriydi, bu şarkı çaldığında her zaman gözlerinin dolduğunu fark etmişti. Çok severdi. Sorduğunda, ona evini hatırlattığını söylemişti. Kız kardeşi ve annesinin de en sevdiği Noel şarkısıydı.

Mutfak boştu. Laurie neredeyse her zaman mutfakta olurdu. Kendine bir içki hazırlar, ona ya da Jonas'a bir tane alırdı. Yemek pişirirdi. Pişirirdi. Adada oturup alışveriş listesi hazırlıyor; dizüstü bilgisayarından arkadaşlarına ve ailesine e-posta gönderiyor ya da Facebook sayfasını kontrol ediyor; annesi, kız kardeşi, Betty, Sunny, Wendy, Amber, Twyla, Krys ile konuşuyor, onlarla saatlerce çalışmasına rağmen telefonda saatlerce konuşabiliyor, önünde bir fincan nane çayı, deli gibi kıkırdıyordu (Krys ile bile). Burası onun bölgesiydi ve sadece ailesiyle ilgilenmek için kullandığı için değil, evin merkeziydi. Oğullarından gözünü ayırmamak için orayı görüş noktası olarak kullanıyordu. Nerede olurlarsa olsunlar, mutfaktan onları duyabilir ya da görebilirdi. Bu yüzden burayı onun için tamir ettirmek için bir servet harcamıştı. Eğer içinde o kadar zaman geçirecekse, paranın satın alabileceği en iyi mutfağa sahip olmalıydı. O da öyle yapmıştı.

Ama şu anda orada değildi ve cep telefonu adada duruyordu. Cep telefonu olmadan hiçbir yere gitmezdi.

Evin içinde ilerledi. Evin geri kalanı karanlıktı ve hiçbir ışık yakmadı, sadece orada olmadığını bildiği halde onu aradı. Sesini duysa selam verirdi.

Evin neresinde olursa olsun, onları içeri alırdı. Her zaman gelirdi.

O odaların hiçbirinde olmadığını biliyordu çünkü bir odadan çıktığında ışıkları da her zaman kapatırdı. Bunun çevreci olmasından kaynaklandığını söylemiş ama daha sonra babasının büyürken bir kuralı olduğunu itiraf etmiş: Bir odada değilseniz ışıkları söndürün. Onlar çiftçiydiler, bu işin içinde değillerdi. Elektrik faturasını düşük tutmaları gerekiyordu ve bunun endişe verici olmadığı bir hayata geçmesine rağmen bunu yapmaya devam etti. Alışkanlık.

Karanlık yatak odalarında durdu. Perdeler kapalı ama açıktı. Dışarıdaki Noel ışıkları odayı aydınlatıyordu ve ona aldığı resim yatağın üzerinde asılıydı. Duvarlar onun seçtiği boyayla boyanmıştı. Yatak yapılmış, yerler düzenli ve yeni süpürülmüştü. Çekmecesinin üzerinde yeni çerçeveli fotoğraflar. Doğum günü partisinde birlikte çekilmiş bir fotoğraf, sarhoştur ve adamın yanına yapışmıştı, kolları adamın ortasına dolanmıştı, yanağı adamın omzuna bastırılmıştı, adamın kolu belindeydi. Adam ona gülümsüyordu, kadın da kameraya gülümsüyordu. Jonas'la bir başka fotoğrafı da Jonas'ın futbol maçlarından birinin ardından çekilmiş. Samimiydi. Tate elini Jonas'ın omzuna koymuş, ona bakıyor, Jonas'ın kaskı parmak uçlarından sarkıyor ve babasına bakıyor. İkisi de gülümsüyordu. Ve bir başka kare, Tate'in komodininin üzerinde, üçü Şükran Günü'nde, babam çekmiş, Laurie kucağında, Jonas onun yanına sıkışmış, Tate kameraya gülümsüyor ama Jonas ve Laurie birbirlerine bakıyorlar, yüzleri kahkahalarla çalkalanıyor.

Onun parfümünün kokusunu alabiliyordu.

O her yerdeydi, varlığı odanın her santimetresini dolduruyordu.

"Siktir," diye fısıldadı.

Koridora geri döndü ve oğlunun yüzünün çoktan bitkin bir ifadeye bürünmüş olduğunu görünce çenesini Jonas'a doğru eğdi. Çenesini eğmek, oğlunun

Korku içini kemirirken oğluyla iletişim kurmak için yapabileceği tek şey buydu. Arka koridordan çamurluğa ve merdivenlerden aşağıya doğru yürüdü. Ağırlık aletlerini gördü ve daha bir hafta önce, o ofisinde bir şeyler yaparken egzersiz yaptığını hatırladı. Dışarı çıktığını, koridorun ağzındaki kapı çerçevesine yaslandığını ve kahvesini yudumlayıp onu izlediğini fark etti.

"Sissy," diye alay etmişti onun dikkatini çektiğinde. "Benimle eğitim kamplarına gelmelisin. Tyler kışını tekmeler."

Jonas okuldaydı, bu yüzden Tate antrenmanını farklı bir şekilde, tam koridorda bitirmeye karar vermişti. Hiç şikâyet etmedi. Onun terli olmasını seviyordu.

Onu elde edebileceği her şekilde seviyordu.

Bu korku daha da derinlere indi ve sakinliği kayboldu, gözleri bulanıklaştı, ağzı kurudu.

"Odaklan, Jackson, lanet olası odaklan," diye mırıldandı kendi kendine, görüşü açıldı ve karanlık, sessiz odalarda ilerledi ve sonra ağırlık odasına geri döndü ve hareketsiz durdu.

Zorla giriş yok. Boğuşma izi yok. Hızlı ve gizli bir iş için dışarı çıkmamıştı; mumları yanık bırakmıştı.

Kapıyı tanıdığı birine açmıştı. Alarmı devre dışı bırakıp, kapının kilidini açıp tanımadığı birine kapıyı açmazdı. Bu dersi öğrenmişti. Tedbirli olacaktı. Tabii diğer tarafta kimin olduğunu bilmiyorsa.

Onlara güvendim.

Laurie'nin güvendiği pek çok insan vardı ve hepsi tek bir yerde toplanmıştı.

Sirenlerin yaklaştığını duyunca arka cebinden cep telefonunu çıkardı, çevirip açtı ve Krys'i aradı.

"Hey Tate," diye cevap verdi.

"Kim var orada?" diye sordu selam vermeden.

"Ne?"

"Barda kim var?" diye sordu.

"Neden?"

"Lanet olası barda kim var, Krys?" diye sordu.

"Um..." diye tereddüt etti, "Izzy, Bub, Jonelle, Jim-Billy, Nadine, Steg, Stoney -"

Yanlış soruyu sormuştu. Sözünü kesti.

"Kim yok orada?"

Kısa bir tereddütten sonra, "Sen, Laurie... um," diye duraksadı, "Tate, sana ihtiyacın olan şeyi almak istiyorum ama ne olduğunu bilmiyorum -"

"İçimizden biri, orada olmayan, Lauren'ın güveneceği biri."

"Baba!" Jonas yukarıdan bağırdı, sesi güçlüydü ve Aynı zamanda korkmuş. "Polisler burada!"

Krystal onu duydu. "Polisler orada mı?"

"Lauren panik düğmesine bastı. Jonas ve ben Noel hediyesini almak için dışarıdaydık. Geri döndük. O gitmiş."

Sessizlik ve sonra Tate onun dehşetinin hattan geldiğini hissetti.

"Hayır, Tate, hayır," diye fısıldadı ve Tate onun sesindeki titremeyi duydu.

"Neler oluyor?" Tate, Bubba'nın Krys'in telefonundan gelen sert ama mesafeli sesiyle sorduğunu duydu.

"Kim yok orada, Krys?" Tate tekrarladı.

"Tate -" diye başladı.

"Orada olmayan kim!" diye kükredi.

Arka merdivenlerden inen ayak seslerini duyarken telefonunun itişip kakıştığını duydu.

"Tate?" Bubba telefondaydı.

"Lauren yakalandı, tanıdığı biri. Etrafına bak, Bub, kim yok orada?"

"Kahretsin, kahretsin, lanet olsun!" Bubba bağırdı.

"Bekle, bir tarama yapıyorum."

"Jackson," dedi Frank Tate'e yaklaşırken.

"Bana bir dakika izin ver," dedi Tate Frank'e.

Frank sessizce, "Tate, dostum, zorla girmek yok," dedi. Tate Frank'e bir bakış fırlattı.

"Bana bir dakika ver Frank," diye mırıldandı Tate. "Dalton," dedi Bubba onun kulağına.

Dalton. Dalton, Tonia'yı kovduğunda iş başındaydı ama Tonia buralıydı, bar kapandıktan sonra onu alıp oynamak için gecenin geri kalanına sahipti.

Dalton onlardan biriydi. Yakışıklı. Kolay gülümsüyordu. Uzun boylu değildi, yapılı değildi ama yine de zayıf ve güçlüydü, kesinlikle minyon Sunny'den ve Shambles'tan alışık olduğundan daha iriydi. Buralarda yaşamış ama tüm hayatı boyunca değil. Birkaç yıl önce oraya taşınmış. Ama iyi bir barmen ve güvenilir bir çalışan olması dışında Tate onun hakkında en ufak bir şey bilmiyordu.

Profile tamamen uyuyor.

"Ofise git, eski programları ve zaman çizelgelerini kontrol et. Neet'in öldürüldüğü gece orada olup olmadığını ve Chantelle'deki kızın öldürüldüğü gece orada olup olmadığını öğrenin."

"Randevuları hatırlıyor musun?" Bubba sordu ve Tate onun harekete geçtiğini anladı.

"İnterneti kontrol et. Krys'e haber ver," diye emretti Tate.

"Bara geniş bantla gitme dostum," dedi Bubba sessizce, koridordaydı.

"O bardaki birinin internet erişimi olan bir telefonu olmalı ve eğer yoksa, lanet olası bir telefonumuz var, arama yap. Tarihleri bul, programları kontrol et, on dakika içinde bilgi istiyorum, Bubba, daha hızlı, bunu yapabilirsin. Ve başvurusunu al, bana faksla."

Bubba "Anladım," diye cevap verdi ve Tate bağlantının kesildiğini duyunca telefonunu kapattı.

"Dalton?" Frank sordu.

"Jonas!" Tate bağırırdı. "Buraya gel!" "Tate, Dalton?" Frank tekrarladı.

Oğlu merdivenlerden aşağı koşarken Tate cevap vermek yerine, "Federalleri ara," dedi.

"Baba?" Jonas sordu.

"Bilgisayar, Bub. Git çalıştır. Şimdi," diye emretti Tate ve Jonas ofisine doğru yola çıktı.

Frank konuşmaya devam ederken birkaç polis memuru daha merdivenlerden iniyordu.

"Tate, dostum, şimdi bunu bir düşün. Bu düşündüğün gibi olmayabilir. Mayıs-Aralık olmayabilir. Noel'deyiz, Laurie her şeyi yapıyor olabilir. Seni anlıyorum, Neeta, Tonia. Ama Lauren onun tipi değil ve sen böyle bir durumda birinden şüpheleniyorsun -"

Görüşü tekrar bulanıklaştı ve vücudu Frank'e yaslanırken elleri yumruk haline geldi.

"Sana bir şey yapmanı söylediğimde bir kez daha tereddüt edersen, yemin ederim o lanet olası kalbini sökerim. Federalleri ara!"

Frank yarım saniye ona baktıktan sonra elini omzundaki telsize götürdü, düğmeye bastı ve mırıldandı: "Merkez, Özel Ajan Tambo'ya 10-18 çağrısı yapmamız gerekiyor. Jackson'ın evinde Mayıs-Aralık ayları arasında hareketlilik olduğundan şüpheleniliyor. Tamam."

Tate, Merkez'den Jacinda'nın şok olmuş bir sesle, "Jackson konutu mu? Dışarı," dediğini duydu ama dinlemiyordu. Ofisine doğru yürüyordu.

* * * * *

Lauren

"Benimle dövüşmemeliydin Laurie," diye fısıldadı Dalton. "Neden benimle dövüştün?"

Bez tıkaçımın ve kanın tadını aldım.

Çünkü Dalton'un kamyonetinde uyanmış, kafamı toparlamış, bağlı olmadığımı fark etmiş ve ardından kapıyı açarak kamyonet tepelerden hızla geçmesine rağmen yere yuvarlanmıştım. Bu iyi hissettirmiyordu ve kendime zarar verdiğimden şüpheleniyordum ama yine de ayağa kalktım ve Sunny'nin saldırıya uğradığı yeri çevreleyen tepelerdeki dikenli çam ve yapraksız kavak ağaçlarının arasından geçerek kaçmak için elimden geleni yaptım.

Dalton beni yakalamıştı. O ormanı biliyordu. Ben bilmiyordum.

Sonra ne kadar karşı koymaya çalışsam da beni fena halde dövdü, beni alt etti ve kamyonetine kadar sürükledi. Bileğimi kapıya kelepçeledi ve sonra beni buraya getirdi.

İşte.

Gözlerimi kapattım ve başımı başka yöne çevirdim çünkü bir sıra halinde saçları duvarlara çivilenmiş plastik torbaların içindeydi.

Tonia'nın pırıl pırıl parlayan siyah saçlarını, Sunny'nin kırpılmış, kıvrıkcık, kül sarısı saçlarını gördüm.

Ve Neeta'nın kalın, gür koyu kahverengisi.

Mide bulantısının boğazımın arkasına doğru kaydığını hissettim.

"Orada yaşıyor Laurie... Hayatım üzerine bahse girerim, orada yaşıyor. O yeri biliyor. O ormanı biliyor. Hayatım üzerine bahse girerim ki orada yaşıyor. Orada avlanıyor. Orası onun alanı. Orası onun."

Tate nerede olduğumu biliyordu, bilmek zorundaydı. Beni bulacaktı, benim için her şeyi yapabilirdi, beni bulacaktı.

Lütfen, Tanrım, beni bulmasına izin ver.

Dalton bana, "Senin olmanı istemedim," dedi. "Ben istemedim. Onunla savaştım Laurie. Ama buraya taşınmadan önce onunla evlenmeliydin. İyi kızlar evlenir, Laurie. Taşınmadan ve erkeklerin onlara dokunmasına izin vermeden önce evlenirler. Bununla başa çıkabilirdim ama sonra Jonas'ın seninle yaşamasına izin verdin. Sen ve Tate, sürekli birbirinizi beceriyordunuz, tam da onun oğlu oradayken. Oğlu. Anlıyorum. İkinizin nasıl birlikte olduğunuzu görüyorum. Ellerinizi birbirinizden zar zor uzak tutabiliyorsunuz. Dilleriniz her fırsatta birbirinizin boğazında. Ve ben bunu duydum. Sabahleyin onunla yatıyormuşsun." Nefesini içine çekti. "Jonas seni görebiliyordu, duyabiliyordu. Ve duyduğunu biliyorum. Yaptı. Hedidhedidhedid."

Safrayı yuttum, sonra kumaşın yırtıldığını duyduğumda ağzımdan bir çığlık çıktı ve başımı çevirip ona baktım.

Yerde kirli bir şiltenin üzerindeydim, şilte kahverengi lekelerle kaplıydı. Kan. Eski kan. Tonia burada ölmüştü. Neeta orada öldü. Ve Tanrı bilir başka kimler öldü.

Ellerim bağlıydı ve ağzım tıkalıydı, ellerim başımın üzerinden eski, paslı bir radyatöre bağlıydı, bacaklarım genişçe açılmış, yere sabitlenmiş büyük, geniş vidalara bağlıydı.

"Seni duymasına izin vermemeliydin Laurie," diye fısıldadı Dalton ve sonra bıçak yan tarafıma battı ve acı çığlığım tıkaç tarafından susturuldu.

Bıçak kayarak çıkarken ağzı kulağıma geldi.

"Özür dilerim," diye fısıldadı.

* * * * *

Tate

Tate, arkasında duran Bubba'ya "Hiçbir şey alamıyorum," dedi.

Bubba ve Krystal beş dakika önce gelmişlerdi. Bubba oraya bu kadar hızlı gidebilmek için arabayı çılgınlar gibi kullanmak zorunda kalmış, bir yandan da telefonda Tate'le konuşarak elindeki bilgileri ona aktarmıştı.

Dalton, Neeta'nın işi bittiğinde iki gün izinliydi, Sunny saldırıya uğradığında izinliydi ve Chantelle'deki kız vahşice öldürüldüğünde izinliydi.

Krys uygulamayı yanlarında getirmişti ama Bubba ona ayrıntıları tepeye çıkarken vermişti, Krystal kamyonunda verileri ona okumuştı ve Tate son on beş dakikadır bilgileri veri tabanlarında çalıştırıyordu.

Dalton Caulfield McIntyre diye biri yoktu. Adresi şehirdeydi ama lanet olası bir depoydu. Arabası yoktu. Mülkü yoktu. Sabıka kaydı yoktu. Vergi ödemiyecekti. Lanet olası bir ehliyeti yoktu. Kredi geçmişi bile yoktu.

Tate, Dalton'ın bir kamyoneti ve bisikleti olduğunu biliyordu ve Tate, Krys'in ve şimdi de Laurie'nin Dalton'ın maaşlarından vergi kestiğini biliyordu ama nedense bunların hiçbirisi hiçbir yerde görünmüyordu.

Dalton McIntyre bir kara delikti.

Sadece maaşını yatırdıkları bir banka hesabı vardı ve bunu da görünürde bir kimliği olmadan nasıl elde ettiği herkesin tahmin edebileceği bir şeydi.

Ancak hesapta ikinci bir isim vardı, McIntyre değil, adı Michael, soyadı Simpson, göbek adı, ürkütücü bir şekilde Caulfield.

Tate Simpson'la koştu ve boku yedi. Her yerde aynı şey. Vergi yok, ehliyet yok, kredi yok, araba yok, mülk yok. Hiçbir şey yok. Tek bir şey bile. Doğum tarihi dışında, Tate'in doğduğu hastanenin aynısı olan, yirmi dakika uzaklıktaki County Hastanesi'nde doğan Simpson'ın doğum tarihi neredeyse otuz yıl önceydi. Doğum günü sekiz Temmuz, Dalton'ın başvurusundaki doğum tarihi ise yedinci Ağustos.

Aktarılmış.

Peki Michael Simpson kimdi?

Federallerin hiç yaklaşmamasına şaşmamalı. İki de, Dalton ve Simpson, tamamen kayıt dışı.

Tate sandalyesinde döndü ve öne doğru eğilerek dirseklerini dizlerine dayadı ve başını ellerinin arasına aldı.

"Düşün Jackson," diye mırıldandı kendi kendine, "düşün."

Bir hareket hissetti ve Deke'in devasa gövdesinin kapıyı doldurduğunu görmek için başını kaldırdı. Sonra Tate'in gözleri Bubba'ya gitti.

"Birkaç telefon görüşmesi yaptım," diye mırıldandı Bubba.

Deke, "Sizi kilitlememiz gerekip gerekmediğine bakmaya geldim," diye açıkladı.

"Kimse beni kilitlemiyor," diye karşılık verdi Tate.

"Kendini tutuyor musun?" Deke sordu.

Tate cevap olarak, "Evet, siktiğimin bokunu tutuyorum," diye kestirip attı.

Bu doğruydı. Paylaşmadığı kısım ise kendini zar zor tutuyor olmasıydı.

Deke. araştırıldı Tate sonra baktı at Bubba. "Wood garajda arama partileri düzenliyor. Geliyor musun?"

Bubba Tate'e baktı, sonra Deke'e baktı ve "Evet," dedi.

Deke'in gözleri Tate'e kaydı. "Sen mi?"

Tate ayağa kalktı. "Sunny'nin saldırıya uğradığı tepeleri tarıyoruz."

Deke başıyla onayladı. "Wood'un o tarafa giden adamları var zaten.

Lanet olası kadrıkları bile var. Her yerde o var."

Bubba, "Federaller orada hiçbir şey bulamadı," dedi.

"Bu bulunacak bir şey olmadığı anlamına gelmez," diye yanıtladı Deke.

"Krys Jonas'ı yakaladı mı?" Tate Bubba'ya sordu ve Bubba başıyla onayladı. "Stella da yolda," diye ekledi Deke.

"Gidelim," diye mırıldandı Tate ve kapıya yöneldi.

Onlar geldiğinde Krys ve Jonas oturma odasındaydı. Yemek alanına girdiklerinde her ikisinin de gözleri üç adamın üzerindeydi.

Jonas sandalyesinden fırladı ve Tate'e doğru koşarak ona hızla çarptı ve kollarını Tate'in ortasına doladı.

Jonas da kendini tutuyordu ama bu tutuş giderek zayıflıyordu. "Baba," diye fısıldadı Jonas, sesi küçük, korkmuş ve

Tate o anda, Frank'in telefonda sesini duyduğundan beri bildiği şeyi kabul etmesine izin verdi ve bu da bu gece birinin öleceği ve Tatum Jackson'ın onu öldüreceği gerçeğiydi.

"Dışarı çıkıyorum, Bub, Laurie'yi arıyorum," diye mırıldandı Tate, eli oğlunun saçlarında gezindi ve boynuna dolanmak üzere aşağı indi.

Jonas'ın kafası geri çekildi. "Ben -?"

"Hayır," diye sözünü kesti Tate.

"Ama -"

"Gitmem gerek, Bub," dedi Tate ona. "Ama baba -"

Tate onu pazularından kavradı, sıkıca ama nazikçe çekti ve iki büklüm olup oğlunun gözlerine bakarken onu tuttu. Onun gözlerine. Laurie'nin haftalar önce onunla seviştikten sonra yataktayken karanlıkta ona, her iki gözünün de o güne kadar gördüğü en güzel gözler olduğunu söylediği gözler.

"Benim büyük adamım kim?" Tate fısıldadı. Jonas'ın dudağı titredi.

Sonra da, "Ben," diye fısıldadı.

Tate, "Krys'e dikkat et," diye emretti. Jonas hâlâ, "Tamam," diye fısıldıyordu.

Tate onu bıraktı ama bir kolunu omuzlarına dolayarak oğlunu vücuduna çekti ve sıkıca kavradı. Sonra onu tekrar bıraktı ve gözleri Krys'i taradı. Krys ayaktaıdı ve gözlerinin parlak ama çenesinin sıkılmışı olduğunu gördü. Gözyaşlarını tutmak için dişlerini sıkıyordu.

Tate ona, "Laurie'yle birlikte döneceğim," dedi. Kadın yutkundu.

"Doğru, Tate," dedi.

Kapıdan çıkmışlardı, Deke kamyonetine, Bubba kendi kamyonetine, Tate de Explorer'a doğru ilerliyordu ki ışıkların geldiğini gördüler. Shambles ve Sunny'nin VW minibüsünün kenara park ettiğini görmek için durdular. İkisi de araçtan indi, Shambles onlara doğru koştu, Sunny daha yavaş geliyordu.

"Söz mü?" Shambles talep etti.

"Onu aramaya gidiyoruz," diye cevap verdi

Bubba. "Ben de geliyorum," diyerek Tate'e döndü. "Jonas?"

"Evde," diye yanıtladı Tate ve Sunny'ye baktı. "Seni kullanabilir."

Başını bile sallamadı. Eve doğru koştu.

Shambles, Bubba'nın kamyonetinin yolcu tarafına koştu. Hep birlikte tırmanıp dağdan aşağı indiler.

* * * * *

Jim-Billy

O cep telefonlarından bir tane almalııdı.

Gerçekten almalııdı.

Ama yoktu ve ayıracak zamanı da yoktu.

Ayrıca bu kadar çok içmemeliıdı.

Ama Noel'di ve parıldayan her ışık, sallanan her çelenk, her pencerede yanıp sönen her Noel ağacı ona bunu hatırlatıyordu.

Bu yüzden çok içti.

Ama yıllar önce, bir yıldan fazla olmalı, Dalton'la çene çaldıklarını ve Dalton'un ona evinden söz ettiğini hatırlamayacak kadar değil. Jim-Billy bunu düşünmemişti bile, ne o zaman, ne de daha sonra, kızlarla ilgili bütün o saçmalıklar olup biterken. Aklından çıkardığı önemsiz bir konuşmaydı bu.

Ama Dalton ona şehirde bir dairesi ya da evi olmadığını söylemişti. Tepelerde yaşıyordu, hippie kızın saldırıya uğradığı tepelerde.

"Annemin eski evi," diye mırıldandı.

Ve sarhoş Jim-Billy - bardaki herkes bu konuda mırıldanırken, paniğe kapılmışken, adamlar garaja doğru giderken Laurie'yi duymuştu - korku, vücudunu ıslatan alkolün içinden geçip gitmiş ve lisede hamile kalıp bir oğlu olan güzel Jane Simpson'ı hatırlamıştı. Kendine bir erkek bulana kadar ailesiyle birlikte orada yaşamış ve o adamla birlikte olmak için Ouray'e taşınmıştı. Ve kızın öldürüldüğüne dair bir haber duyduğunu hayal meyal hatırlıyordu, bunu yapmadığına yemin eden erkek arkadaşı tarafından bıçaklanarak öldürülmüştü, onu sevdiğine yemin etmişti, suçlanıp suçlu bulunmasına ve bu yüzden hapse girmesine rağmen hayatının aşkı olduğuna yemin etmişti. Tanıdıkları herkes, Jim-Billy Ouray'deki konuşma filtrelemesini hatırlıyordu, şaşkına dönmüştü. Herkes Jane ve kocasının çok yakın olduklarını, birbirlerine aşık olduklarını, birbirleri için dünyaları ifade ettiklerini söylüyordu. Jane'in ailesi de o zamana kadar ölmüş olduğundan, Jim-Billy oğlunun koruyucu aileye verildiğini duyduğunu hatırlıyordu.

O evde yıllardır kimse yaşamamıştı. Ya da en azından kimsenin yaşamadığını düşünüyorlardı.

Dalton iyi bir çocuktuk, herkes onu severdi, özellikle de Tonia. Jim-Billy o barda çok zaman geçirmişti ve kızın ona nasıl baktığını fark etmişti. Dalton'a abayı yakmış, sürekli onun gözüne girmeye çalışıyordu. Jim-Billy, bir izlenim bırakmak ya da onu kıskandırmak için daha da çaresizleştikçe, giysilerinin daha da daraldığını ve flörtlerinin daha da arttığını düşündü. Ama Dalton ne onunla ne de diğer kızlarla ilgileniyordu. Flört ediyordu ama o kadar. Izzy orada çalışmaya başlayalı üç ay bile olmamıştı ve o çocuk neredeyse her gece birileriyle yatıyordu. Jim-Billy bu konuda her şeyi biliyordu. Izzy gençti ama Dalton kadar yakışıklı değildi, o yüzden çok övünürdü.

Dalton değil.

Böyle genç, yakışıklı bir adam mı? Bu doğru değildi.

Jim-Billy bunu hiç düşünmemiştir. Asla.

Şimdiye kadar.

Şimdi Laurie elindeydi ve ona zarar verecekti. Tonia'yı incittiği gibi onu da incitecekti. Neeta'yı incittiği gibi. O güzel, tatlı hippie pilici incittiği gibi.

Laurie de Tate'in Elise'idir. Jonas vardı, yani Elise onun her şeyi değildi, ama bu onun dünyasının yarısını oluşturmadığı anlamına gelmiyordu.

Dünyanızın yarısı sizden koparıldığında, yüz yaşına kadar yaşayabilir ve onu asla geri inşa edemezsiniz.

Asla.

Tatum Jackson iyi bir adamdır. Jim-Billy'nin hayatını hak etmiyordu, her gece soğuk bir yatakta yalnız başına eve gitmeyi ve yatağına girdiğinde yatağının soğuk olmamasının nasıl bir his olduğunu hatırlayarak uyanık kalmayı, onunla birlikte olmasa bile asla yalnız hissetmemeyi.

Ve bu konuda bir şeyler yapacaktı.

Polisleri, hatta Tate'i araması gerektiğini biliyordu ama cep telefonu yoktu.

Ve zamanı yoktu.

Birinin Laurie'ye ulaşması gerekiyordu.

* * * * *

Tate

Şef Arnie Fuller telefonda, "Bu federal bir soruşturma, Jackson," dedi.

"Evet, öyle Arnie, ama bu Tambo'nun Denver'dan buraya gelmesini beklerken adamlarını onu aramaya gönderemeyeceğinin anlamına gelmez," diye karşılık verdi Tate.

Arnie, "Biz bu işi beceririz, federal ısıya sahibiz, federal ısıya ihtiyacımız yok," diye karşılık verdi.

"Hayır, Arnie, federal baskıya ihtiyacın yok. Federallerin işine zaten karıştıklarından daha fazla karışmalarına ihtiyacın yok. Tambo'nun senin lanet olası biletini çoktan aldığını düşünmüyor musun?" Tate geri döndü.

Arnie, "Siktir git Jackson, sen her zaman başımın belası oldun," diye karşılık verdi.

"Benimle yatmıyorsun, Tambo'nun buraya gelmesi için iki saat bekliyorsun. Laurie'yi beceriyorsun. İki saat içinde birden fazla bıçak yarası yüzünden kan kaybından ölebilir, bazı yerlerinden, yemin ederim, bunun üzerine oturursan, hissedeceksin çünkü hapis cezasını görmeni sağlayacağım, seni pislik ve kilit altındaki bir polisin kışına her türlü şeyi sokacağım," diye söz verdi Tate.

"Cehenneme git Jackson," diye tersledi Arnie ve sonra bağlantıyı kesti. "Siktir!" Tate havladı.

"Sanırım Carnal PD'den destek alamadık," dedi Wood, sesi öfkeyle titreyerek.

Tate'in gözleri arkadaşına kaydı.

"Anladım senin .38?" Tate. sordu Ahşap ve Wood's gözlerini ona dikti.

"Tate," dedi, sesi yumuşayarak.

"Evden silahlı çıkmak istemedim, Jonas görecekti.

Bir silaha ihtiyacım var Wood,"

dedi Tate. "Sence -?"

"Sordum," diye Tate onun sözünü kesti, "38'liğin yanında mı?"

Wood nefesini içine çekti. Sonra koşarak ofisine gitti. Ofisten çıkıp Tate'in Explorer'ına doğru koştuğunda Tate direksiyon başındaydı ve SUV rölantide çalışıyordu.

İçeri girdiğinde Tate'in başı ona döndü.

"Anladın mı?" diye sordu.

Wood 38'liği uzattı ve Tate Wood'un dokuz milimetrelik bir tabancası olduğunu fark etti. Tate 38'liği aldı, şarjörü çıkardı, bir an inceledi, tekrar taktı ve silahı kot pantolonunun arka kemerine sokabilmek için öne doğru eğildi.

Sonra kamyonu geri vitese taktı ve garajın önündeki park yerinden geriye doğru hızla çıktı.

* * * * *

Lauren

Bıçağı yatağın üzerindeki kanımdan temizledi ve sonra onunla saçlarımdan uzunluğunu kesti, omuzlarımdan kesti, başladı, gerisi daha sonra gidecekti, biliyordum.

Olay olduğunda saçımı yeni bir poşete sokuyordu.

Kapı açıldı ve Jim-Billy oradaydı.

O kadar şaşır mış, heyecanlanmış ve umutlanmışım ki, sıranın Tate'e geleceğini düşünürken tüm vücudum şiddetle sarsıldı, çünkü şaşırtıcı bir şekilde ellerimin radyatöre bağlı olduğu paslı boru duvardan ayrıldı.

"Ne oluyor?" Dalton homurdanarak ayağa kalktı, elinde bıçakla dönmeye başladı.

Canım çok yanıyordu, yan tarafımdaki yarayı kesen bir acı vardı ama kalkmam, oradan çıkmam gerekiyordu. Doğrudum, ağzımdaki tıkaçı çektim, iki büküm oldum ve sağ ayağımdaki iplere doğru ilerledim.

"Bıçağı var!" Bağırdım ama bunu bir silah patlaması üzerine yaptım.

Bağımı kaldırdım ve Dalton'ın geri döndüğünü gördüm, ortasındaki yaradan kan akıyordu.

Sonra Jim-Billy dizlerinin üzerinde kayarak sol ayağımın dibinde durdu, silahı beceriksizce yere bıraktı ve sonra parmakları iplerin üzerindeydi.

"Seni buradan çıkarmalıyız Laurie," dedi Jim-Billy hafifçe geveleyerek ve dikkatimi sırtını duvara dayamış, elini ortasına götürmüş, parmaklarının arasından kan sızan, yüzü solgun, gözleri boş, vücudu duvardan aşağı kaymaya başlayan Dalton'dan çekti. "Diğer ayağını da kurtar, sevgilim."

Jim-Billy sol ayağımı çözerken ben de ayağımla uğraşmaya devam ettim. Sonra ayağını sürüyerek sağ ayağıma geçti, beceriksiz ellerimi itti ve onu da çözdü.

Serbest kalmışım ve Jim-Billy elimi tuttu, doğrudu ve beni kendisiyle birlikte yukarı çekmeye başladı, o sırada Dalton aniden oradaydı. Dalton Jim-Billy'ye uçan bir çalımla vurdu, Jim-Billy ve Dalton yana doğru savruldular ve ben acıya karşı savaştım ve geri düşmek yerine çömelmeye çalıştım, ellerimden biri yanımdaki ıslaklığa gitti. Diğer Jim-Billy'nin silahına doğru uzandı.

"Git! Git! Yürü!" Jim-Billy'nin söylediği son "git" homurtuyla sona erdi, Dalton onun üzerinden yuvarlandı ve bıçağının Jim-Billy'nin karnından çıktığını gördüm.

"Hayır!" Çığlık attım.

"Git," diye fısıldadı Jim-Billy, acı dolu gözlerine baktım ve tereddüt ettim.

Gözleri bana gelen Dalton'a baktım.

Jim-Billy'ye yardım edecek durumda değildim.

Yardım bulmak zorundaydım. Tate'e ulaşmalıydım.

Silaha uzanmayı bıraktım, ayaklarımı topladım ve koşmaya başladım.

* * * * *

Tate

"Simpson," diye mırıldandı Tate taksinin içinde. "Ne?" Wood sordu.

"Jane Simpson," diye mırıldanıyordu

Tate. "Tate... ne?" Wood ısırdı.

"Tanrım, Wood, o kızı hatırlıyor musun, okulda bizden iki, üç yıl öndeydi. Bütün kasaba bunu konuşuyordu. Hamile kaldı. Sonra Ouray'den bir adamla çıkmaya başladı, adam buradaydı, unuttun mu, petrol kazısında falan çalışıyordu. Onunla birlikte kasabaya geri taşındı, sonra kız öldürüldü ve adam da bunu yaptığı için müebbet aldı."

"Siktir. Evet," diye yanıtladı Wood.

"Sarışındı. Mavi gözlü. Çocuğu gibi. Çocuğunu hatırlıyor musun?" Tate sordu.

Karanlıkta Wood'un başının kendisine döndüğünü hissetti. "Simpson'ların yeri."

"Eski tek şeritli yol. Asfalt değil. Amelia'nın çocuğu kaybolduğu için hatırlıyorum. Polisler arama ekipleri oluşturdu, bu tepelerden geçtik. Onu o yolun kenarında buldum, ne olduğunu merak ettim, meraklı kaldım ve karakola döndüğümde araştırdım. Simpsonlar burayı kızlarına bırakmışlar ve kız öldürülünce de çocuğa geçmiş. Vergisini hiç ödememiş ve devlet el koymuş ama hiçbir şey yapmamış. Öylece bırakmışlar. Kahretsin, kimse orada olduğunu bile bilmiyordu, aramayı bilmiyorlardı."

"Nerede olduğunu hatırlıyor musun?" Wood sordu.

"Evet, Deke'i ara, Bub, herkes oraya gitsin," diye emretti Tate ve Wood telefonunu çıkarmak için harekete geçti.

Yine de sordu, "O kadar emin misin, Buck? Çocukları çekip tek bir yöne mi odaklanıyorsun?"

Tate sadece avda ya da polis olarak değil, futbol sahasında da uzun süre içgüdülerine göre yaşamıştı. Size doğru koşan birine baktığınızda onu indirmeniz gerekiyordu ya da oyun oynayan bir alıcıyı takip ediyordunuz, sizden kaçmak için hangi yöne kaçacakları ya da bir pası yakalamak için hangi yöne dönecekleri konusunda içgüdülerinize göre hareket etmeniz gerekiyordu çünkü diğer yöne gitmek istemediğinizden emindiniz. Tate her seferinde doğru yönü seçtiğini söyleyemezdi ama yanlış yönü seçerek iki yıl üst üste All-America takımına giremedi.

"Herkesi oraya götür, Wood."

Wood, "Yakaladım," diye mırıldandıktan sonra telefonda, "Bub, Tate onun Jane Simpson'ın oğlu olduğunu düşünüyor. Simpson'ların yeri. Haberi yay..."

Ve Wood, Tate sürerken konuştu. Hızlı.

* * * * *

Lauren

Tepeden aşağı doğru koşuyordum, her tarafım ağrıyordu ve kendimi bir alev topu gibi hissediyordum ve peşimde olduğunu biliyordum. Arkamdaki ağaçlara çarparak ilerlediğini duyabiliyordum. İkimiz de yaralıydık ama o bu ormanı biliyordu. Beni daha önce bir kez yakalamıştı. Oralari biliyordu.

Ve yapmadım.

Ama onlar Sunny'nin tepeleriydi ve Tate yaşamak için insanları buluyordu.

O bilirdi.

Bilirdi.

Beni burada arayacağını bilirdi.

Tanrı'ya dua et, bilsin.

"Yardım edin!" Dışarıda beni aradıklarını ve birilerinin duyacağını umarak bağırdım. "İmdat! Yardım edin! Lütfen, lütfen, lütfen bana yardım edin!"

Arkama baktığımda yaklaştığını gördüm. İleriye baktım, bir açıklığa çıktım ve solumda farları gördüm. Beni o kadar şaşırttılar ki vücudum titreyerek durdu ama kamyon tam oradaydı ve çamurda kayarken bir kolumu uzattım, fren lambaları kırmızı bir parıltıyla kuyruğunu aydınlatıyordu.

Durmadan önce bana o kadar yaklaştı ki, avucum sıcak kaputun üzerine geldi. Bunu ön camdan bakıp Tate'i görmeden önce sadece bir saniye yaptı.

İçimi bir rahatlama duygusu kapladı ve "Bebeğim" diye mırıldandım.

Sonra Dalton bir çalımla sırtıma vurdu, acı içimi yaktı ve Tate'in Explorer'ının önündeki çamura tam cepheden düştüm, vuruştan ve iniştan kaynaklanan çifte acı, kafamın bir kayaya çarpmasından bahsetmiyorum bile, ışık gibi bayılmıştım.

* * * * *

Ahşap

"Buck!" Wood bağırdı ama Tate dinlemiyordu. Tate gitmişti. Tate öylesine büyük bir öfkeyle sımsıkı sarılmıştı ki hiçbir şey onu geçemeyecekti.

Wood araya girmek zorundaydı. Wood, Tate Dalton'ı üstünden çekip aldıktan sonra onu kontrol etmişti ve Laurie nefes alıyor ve kendine geliyordu ama bıçak yarısından dolayı kanaması vardı ve dövülmüştü. Önümüzdeki beş ila on yılı Tate'i cezaevinde ziyaret ederek geçirmek için bundan sağ çıkmasına gerek yoktu.

Wood, Dalton'ı tişörtünün boynundan tutup zaten kan revan içindeki yüzünü daha da kan revan içinde bırakacak şekilde döven Tate'e yaklaştı. İki kolunu da Tate'e doladı, Tate'in kollarını yanlarına indirdi, böylece Dalton yere yığıldı ve Wood Tate'i geri çekerek tekrar bağırdı, "Buck! Laurie'yi tepeden aşağı indirmeliyiz."

Tate şiddetle yana doğru sarsıldı, odaklanmıştı, hedefine geri dönmek istiyordu ve Wood'un vücudu da onunla birlikte gitti ama o her şeyiyle tutundu.

Sonra Wood kamyonların geldiğini duydu.

Tanrıya şükür, diye düşündü Wood.

"Her şey bitti, onu hastaneye götürün," dedi.

Tate'in vücudu tekrar sarsıldı ve Wood yine onunla birlikte gitti, gözleri Tate'in profilindeydi, Tate'in gözleri Dalton'ın inleyen, sürünen vücuduna bakıyordu.

"Yaralanmış Buck, onu hastaneye götür," diye fısıldadı Wood, araya girebilmek için sahip olduğu tek şeyi kullanarak.

Daha fazla kamyon geldi, her yerde farlar, acele eden ayaklar. Wood, Deke'in "Yakaladım onu, yakaladım onu, tepeden aşağı iniyor," dediğini duydu.

Bağırdı ve sonra her yerde erkekler vardı.

Wood, Tate'i bırakmanın güvenli olduğunu düşündü ve arkasını döndüğünde Deke'in Laurie'yi kucağında tutarak koşmaya başladığını gördü.

"Onunlayım!" diye bağırdı hippie adam, Shambles, ve sonra Deke'in peşinden gitti.

"Orospu çocuğu!" Bubba böğürdü, bir ayağını geri çekti ve ardından Dalton'ın kanayan tarafına öyle vahşi bir tekme indirdi ki, Dalton iki kez yuvarlanırken bile acıyla inledi.

Bubba, Dalton'a geri dönmek için bir adım attı ve Wings, Stoney ve Pop üzerine atılıp onu geri çekmeden önce bir tekme daha attı.

"Lanet polisler nerede, bilmek istediğim şey bu!" Steg çimlerin üzerinde durup Dalton'a bakarak bağırdı.

Wood'un buna verecek bir cevabı yoktu ve aklına Tate'in son iki dakikadır ne hareket ettiği ne de konuştuğu geldi, böylece gözleri arkadaşına kaydı ve Dalton artık görüş alanında olmamasına rağmen Tate'in hâlâ yere baktığını gördü.

Babam da gördü çünkü "Buck?" diye

seslendi. "İki çift iz," diye mırıldandı Tate.

"Ne?" Pop diğerine yaklaşırken Wood da onun yanına yaklaşıp sordu.

"Kış ılık geçiyor, toprak donmamış," diye mırıldanıyordu Tate hâlâ, gözlerini toprağa sabitlemişti. "İki set iz. Biri ileri geri. Biri sadece ileri."

Wood yere baktı ve gözlerini dikti ama onu göremedi. Yine de Tate gibi bir iz sürücü değildi.

"Ne düşünüyorsun?" Wood yere sorduktan sonra Tate'e baktı ve onun başını kaldırmış uzaklara baktığını gördü.

"Kaçıyordu," diye fısıldadı Tate. "Vurulmuştu." "Tate, evlat, orada neler olduğunu bize de anlat," parmağını sabırsızca Tate'in kafasına doğru uzattı ama Tate aniden döndü ve Explorer'a doğru yöneldi. Uzaktan siren sesleri duyuluyordu ama Tate sürücü tarafındaki kapıyı açmıştı.

Wood babasının gözlerini yakalamak için sadece bir saniyesini harcadı ve sonra yolcu tarafındaki kapıya doğru koştu. Tate o kadar hızlanmıştı ki, lastikler patinaj yaptı ve çamur fışkırdı; bu iyi bir şeydi çünkü Wings'e Dalton'un bedenini raylardan çekip çıkarmak için gereken saniyeyi vermişti.

Wood kışını koltuğa dayadı, kapıyı çarptı ve Tate'e döndü. "Konuş benimle."

"Yukarıda başka biri var," dedi Tate.

"Kim? Bir ortak mı?" Wood sordu.

"Hayır," diye yanıtladı Tate, "bir kahraman."

* * * * *

Lauren

Gözlerimi açtım. Karanlıktı. Hastane kokusu alıyordum. Hiç acı hissetmedim.

Başımı yana çevirdim ve Tate'i gördüm.

Uyanıktı, yatağımın kenarına çekilmiş bir sandalyede oturuyordu, dirseklerini dizlerine dayamıştı, gözleri kan çanağı gibiydi, silinmiş görünüyordu.

"Hey," diye fısıldadım ve dudaklarımda küçük bir gülümseme oluştuğunu hissettim.

Gözleri ağızma düştü ve sonra kapandı, o kadar yavaş ki bunu yapmasını izlemek on dakika sürmüş gibi geldi.

Sonra başı öne düştü ve dizlerinin üzerine çökerek mırıldandı: "Lanet olsun. Yüce Tanrım."

"Tatlım," diye fısıldadım ve kafasını kaldırdı ve sonra görüş alanımı doldurdu çünkü ağzı benimkinin üzerindeydi, nazik ama sertti ve büyük elleri başımın iki yanına uzanmış, beni sabit tutuyordu.

Dudaklarımız arasındaki bağlantıyı kopardı ve alnını benimkine yasladı.

"Bebeğim," diye
fısıldadı. "Jim-Billy?"
diye sordum.

"Tamam, bıçak ona senden daha fazla zarar verdi, midesini delip geçti ama onu iyileştirdiler."

Bu kez gözlerimi kapattım ve gördüğüm tek şeyin onunki olması için açtım.

"Tanrı'ya şükür," diye nefes aldım ve sonra "Jonas?" diye sordum.

"Dışarıda Krys, Stella, Sunny, Wendy ve Carnal'ın yarısıyla birlikte bir kanepede uyuyorum."

"Carnal'ın yarısı mı?"

Başını salladı, alnı benimkine değiyordu. "Carnal'ın yarısı."

"Büyük bir bekleme odası olmalı," diye fısıldadım, bunun beni benden aldığını fark ettim, göz kapaklarım ağırlaşıyordu ve bununla savaştım. İlk defa uyumak istemiyordum.

Tate bunu gördü ve başı birkaç santim yukarı kalktı ama iki eli de çeneme doğru kaydı.

"Uyu tatlım," dedi nazikçe, iki başparmağını da kaldırıp elmacık kemiklerimi okşayarak, "diğer tarafa geçtiğinde burada olacağım."

"İstemiyorum," diye mırıldandım, göz kapaklarım aşağı indi ve çabayla onları tekrar açtım.

"Uyu, Laurie."

"Tate," diye fısıldadım, göz kapaklarım tekrar düştü ve onları açamadım.

Ama uyku beni alıp götürmeden önce dudaklarını dudaklarımda hissettim ve "Tatlı rüyalar bebeğim" dedim.

* * * * *

Jim-Billy

Jim-Billy uyandığında yedi yıldır hissetmediği bir şey hissetti.

Yumuşak, sıcak bir kadın onun yanına bastırdı, eli omzunda yanağının altındaydı.

Çaba sarf ederek aşağı bakınca Laurie'nin sarışın başının üst kısmını gördü; omzu hastane önlüğüyle, vücudunun geri kalanı ise ince bir hastane battaniyesiyle örtülüydü.

Bir hareket hissetti, başı yastığa geri yerleşti ve gözleri Tate'in durduğu pencereden gelen parlak Colorado güneşine döndü, Tate'in gözleri yataktaki iki kişideydi.

"Uyuyor mu?" Jim-Billy, sesi yumuşak bir törpüye dönüşerek sordu. Tate başıyla onayladı.

"Onu buraya getirmemi sağladı, seninle birlikte olmak istedi," diye fısıldadı Tate, sesi zar zor duyuluyordu.

Jim-Billy başını salladı.

"O iyi mi?" Jim-Billy sordu.

"Senden daha iyi," diye yanıtladı

Tate. Jim-Billy yine başını salladı.

Fazla acı hissetmiyordu ama yine de hareket etmiyordu ve yanında yumuşak, sıcak bir kadın bedeni vardı. Tate'in bedeniydi ama yine de yumuşak, sıcak bir dişiydi ve Laurie'ydi, yaşıyordu ve nefes alıyordu. Bu bir hediye idi ve hayat çok kısaydı, bir hediye alırsınız, özellikle de lanet olası bir hastane yatağında yanına sıkıştırılmış olan kadar değerli bir hediye, onu kabul edersiniz.

Tate pencereden yatağa doğru yürüdü, bu kısa yolculuk boyunca gözleri Jim-Billy'nin gözlerinden hiç ayrılmadı.

Yatağa ulaştığında ise önce Laurie'ye, sonra Jim-Billy'ye döndüler.

Sonra sert bir fısıltıyla, "Sana borçluyum Billy, sana borçluyum kocaman."

Jim-Billy yine başını salladı. "Biliyorum."

Ve biliyordu, çünkü Jim-Billy kolundaki serumdan kan dolaşımını besleyen her neyse, bağırsaklarının tamamen hissizleşmesinin ardında yatan şeyin acısını çektiği için değil, Jim-Billy yatağında yanı başında sıkışmış olan şeyi hayatta tutmak ve nefes almasını sağlamak için kendi payına düşeni yapmak için buna katlanıyordu.

Jim-Billy yarı dişsiz sırtışıyla Tate'e baktı. Sonra da "Mutlu Noeller" dedi.

Tate bir an için ona baktı ve bunu sert bir şekilde yaptı.

Sonra Tate'in yüzü gevşedi ve Jim-Billy onun alçak sesle, eğlenerek kıkırdadığını duydu.

Yirmi Sekizinci Bölüm

Şimdi Neredeler?

"Şu anda nerede olduklarına dair en dikkat çekici haberlerden birinde, Penn State'in All-American defans oyuncusu ve Philadelphia Eagles'ın ilk tur draft seçimi Tatum Jackson, yirmi iki yıl aradan sonra yeniden haberlere konu oldu."

Tate'in adını söyledikleri anda, kanepede uzandığımız yerde Tate'in göğsünü biraz yukarı ittim.

Ben ve tüm ailem Pazar günü (Noel'den sonraki gün) maçın devre arasında futbol yorumcularını izliyorduk.

Babam beni bulduktan sonra ilk fırsatta bizimkileri aramış. Ertesi sabah geç saatte kalkacak olan bir sonraki uçağı beklememeye karar vermişler çünkü babamın dediğine göre o zamana kadar Nebraska'yı yarılamış olacaklarmış (ve yarılamışlar da). Böylece eşyalarını ve tüm hediyeleri topladılar ve Colorado'ya gitmek için bütün gece sırayla araba kullandılar.

Tate, Noel'den sonraki gün olmasına rağmen çok kötü bir ruh halinde olduğu için, "Kapat şu boku," diye homurdandı.

Noel arifesinde hastaneden taburcu olmuşum.

Hastanedeki polislerle konuştum. Dalton kurşun yarası ve Tate'in ona attığı dayak yüzünden kötü durumdaydı. Ayrıca Özel Ajan Tambo aleyhindeki kanıtların boyutunu açıkladıktan sonra itiraf etmişti ki beni kaçırdığı, saçımı kestiği, ganimetleri sakladığı, DNA'yla kaplı yatağını atmadığı ve hepimizin üzerinde aynı bıçağı kullandığı, bıçağı Jim-Billy'nin karnında bıraktığı düşünülduğünde bu çok fazlaydı.

Sunny'nin kısmi bir kimlik verdiğinden bahsetmiyorum bile.

Ayrıca annesini öldürdüğünü itiraf etmiş ve suçu annesinin erkek arkadaşının üzerine atmıştı. Tate'in deyimiyle, kafayı ciddi şekilde yemişti. Annesinin hayatının aşkını bulduğu gerçeğini takdir etmiyordu ve özellikle de bunu saklamaktan çekinmediği gerçeğini takdir etmiyordu.

Tambo, Tate'e Dalton'ın ona sadece onun olması gerektiğini söylediğini anlattı.

Dalton'un annesinin erkek arkadaşını, sevdiği bir kadına karşı işlemediği bir cinayet yüzünden yaklaşık yirmi yıl hapis yattıktan sonra serbest bırakmışlardı. Devlet ona tazminat vermişti ama sevdiği kadını ve hayatının neredeyse yarısını hapishanede kaybettikten sonra hiçbir tazminatın bu yaraları iyileştiremeyeceğini düşündüm.

Tambo ayrıca Tate'e, bir bakıma Tonia, Neeta ve diğer kızlar sayesinde gevşediğimi söylemişti. Mücadele ederek radyatörün borusunu zayıflatmışlardı.

Bu gerçekten nefret ediyordum, onların işkencesinin hayatımı kurtarmaya yardımcı olduğunu bilmekten nefret ediyordum ama yine de minnettardım.

Ve son olarak Tambo Tate'e Dalton'ın tüm kızları orada, o eski evde yaptığını, sonra da Nevada ya da Utah anlamına gelse bile onları evlerine götürdüğünü söyledi. Dalton onların eve gitmeleri gerektiğini, aileleriyle birlikte olmaları gerektiğini, tanıdık bir yerde dinlenmeleri gerektiğini söyledi. Dalton pişmanlık duyuyordu, davranışları onu yönlendiriyordu ama buna karşı mücadele ediyordu. Annesinin doğum ayı olan Mayıs'ta ve erkek arkadaşının doğum ayı olan Aralık'ta cinayet işlemişti. Buna izin verirdi. O aylarda verebileceğini bilmek, geri kalan zamanlarda dürtüsünü uzak tutuyordu. Ama, ne zaman

Bar ve Dalton, Tate ve benim aşık oluşumuzu izlediler, bu bir şeyi tetikledi, şalteri indirdi ve kontrolünü kaybetti.

Bu gerçekten ben de nefret ediyordum ama üzerinde durmuyordum. Tate bana, Brad'in bana yapmasına izin verdiklerimle, babasının ölümünden sonra hissettikleriyle, Neeta'nın cinayetinden sonra davranışlarıyla, hayatın üzerinde durmak, özel şeyleri kafanda evirip çevirmek ve kötüleştirmek için çok kısa olduğunu öğretmişti. Tate ve benim aşık olmamız sadece bir motorcu ve motorcu bebeğinin aşık olmasıydı. Dalton için başka bir şeydi ve bu Dalton'a bağlıydı. Tüm hayatım boyunca aradıktan sonra, sonunda özel olanı bulacak ve bir psikopatın bunu çarpıtmasına ve kötüye gitmesine izin vermeyecektim.

Hayır, onu değerli tutacaktım.

Sonsuza kadar.

Aileme gelince, hâlâ yaralı ve biraz acı içinde olduğumu düşünürsek oldukça iyi bir Noel geçirmiştik. Tahmin ettiğim gibi annem Jonas'ı şımartmıştı ama Tate ve beni de şımartmıştı. Annem, Carrie, babam, Stella, Wood ve ben ona her istediğini (hatta bazılarını istediğini bile bilmiyordu) verdiğimiz için Jonas kesinlikle iyi bir Noel geçirmiştir. Hediyeleri açmak saatlerimizi almıştır.

Tate beni Jonas'ı şımartmam için bırakmıştı ve o da beni şımartmıştı. Özel olarak gümüş bir kolye yaptırmıştı, kolyeden sarkan bir kolye ucunda beş adet zarif gümüş çiçek vardı, zincirin halkaları sıra dışı ve güzeldi. Ayrıca beş gümüş bileklik yaptırmıştı, ikisinde sarkan çiçek kolyeler vardı, üçünün her tarafına peridot ve gül kuvars yerleştirilmişti. Ayrıca geniş bir gümüş bant yaptırmıştı, işaret parmağıma uyuyordu, tabandan parmak boğumuma kadar uzanıyordu ve o da peridot ve gül kuvars ile işlenmişti. Bunları bana verirken, herkesin önünde, "Bundan sonra bebeğim, sadece benim gümüşümü takacaksın," demişti. Bunun, yeni gümüş koleksiyonuma ekleme yapmak istediğinin sağlıklı bir göstergesi olduğunu düşündüm ve Tate iyi bir zevke sahip olduğundan, mücevherler çok muhteşemdi, buna hiç aldırmadım.

Annem ve Carrie'nin harika yemeklerine, aile ve arkadaş çevresine rağmen (çünkü Carnal'daki neredeyse herkes

Son birkaç gündür evimizin içinde dolaşıyordu) ve neredeyse sürekli Noel müziği çalınması (çünkü Tate ve Jonas'ın Noel müziğini pek sevmemesine boyun eğebilirdim ama annem bir Noel müziği manyağıydı ve benim de Noel müziğini sevdiğimi biliyordu ve kaçırılmış, dövülmüş ve bıçaklanmışım, bu yüzden Tate kötü biri olsa bile benim en sevdiğim Noel müziğini çalacaktı) nedeniyle işler iyi gitmemiştii.

Telefonun fişini çekmek zorunda kalmıştık, bu yüzden sadece arkadaşlarımız ve ailemiz değil pek çok kişi arıyordu. Horizon Summit'teki eski arkadaşlarımlın hepsi aramıştı ve Tate bu aramalara cevap verirken pek diplomatik davranmıyordu, genellikle "Laurie'nin kocası onu aldattığında onu asanlardan biri misin?" gibi bir şey söylüyordu. Cevap için duraklar, sonra "Saçmalık, git kendini becer" der ve bağlantıyı keserdi (Carrie bunu duyduğunda her seferinde kahkahayı basardı).

Ayrıca yazılı basın ve televizyon için gazetecilerden ve hatta Tate'in başrolde olduğu bir reality programı sunmak isteyen bir yapım şirketinden de telefonlar aldık.

Şaka yapmıyorum. Tate'in oynadığı bir reality programı.

"Hayır, baba!" Jonas yerden bağırarak düşüncelerimi dağıttı. Jonas heyecandan neredeyse zıplayacaktı ve gözlerini televizyon ekranından ayırmıyordu.

Yorumcu sözlerine şöyle devam etti: "Nittany Lions taraftarları Jackson'ın profesyonel futbol kariyerinin, bir fumble'ı zorladıktan, kurtardıktan ve son saniyelerde Eagles'a rakipleri Giants karşısında maçı kazandıran muazzam bir touchdown için endzone'a girdikten sonra, endzone'da kural dışı bir müdahaleye maruz kalmasıyla kısa kesilmesinin acısını hala hissediyor."

"Futbolu bıraktıktan sonra," diye devam etti diğer yorumcu, "Jackson madalyalı bir polis memuru oldu ve şu anda ülkedeki en çok aranan ve başarılı kaçak yakalama ajanlarından biri." Kameraya şeytanca sırıttı. "Biz bu işin içinde olmayanlar için ödöl avcıları bunlar."

"Ama bilemezdi ki," diye araya girdi diğerk yorumcu, sesi ciddileşmişti, "Noel arifesinden iki gün önce Jackson, eski kız arkadaşını, bir çalışanını ve dört yıl boyunca bir dizi başka genç, masum kadını öldüren ve tam da o gece Jackson'ın nişanlısını kaçıran bir seri katilin peşine düşecekti."

Yorumcular değışti. "Katil dört yıldır serbest olmasına rağmen Federal Soruşturma Bürosu davayı çözmeyi başaramadı ama Jackson katili bir saat içinde köşeye sıkıştırıp yerel yetkililere teslim etti ve bıçaklanan bir yerli ile bıçaklanıp dövülen ama şans eseri yara almayan nişanlısının hayatını kurtardı."

"Saçmalık," diye mırıldandı Tate,
"tamamen saçmalık." "Tate," diye
fısıldadım, "sus."

Yorumcu sıcak bir gülümsemeye "Tatum Jackson'ın kariyerine bir göz atalım," dedi ve ardından önceden kaydedilmiş bir dış ses ve Tate'in kısa futbol kariyerine ait çeşitli canlı aksiyon ve fotoğraf kareleri ile Tate'in uzun ödöl avcılığı kariyerine ait bazı fotoğraf kareleri üzerinde çalan hüznölü bir müzik eşliğinde bir montaj izledik. Bunlar Loretta'nın stalker sitesinden tanıdığım resimlerdi, bu resimlerin yaklaşık yedi bin yeni Tate Stalker Sitesinin açılacağı anlamına geleceğini biliyordum. Futbol görüntülerinde Tate'in dizini parçalayan çalım vardı, geç ve kirli bir çalımdı, inanılmaz derecede iri bir hücum yan hakemi tarafından yapılmıştı ve en kötüsü de acıtmış gibi görünüyordu ve bunu görmeden de yapabilirdim.

Montaj tamamlandı - sol üst köşede bir fotoğraf ile Tate'in yorgun ama kesinlikle hâlâ ateşli görünen, hastaneye doğru kararlı adımlarla ilerleyen, gözleri dimdik, eli Jonas'ın omzunda, Jonas'ın yüzü bulanık - kamera spor yorumcularından birinin üzerine kapanmış, o da ayık bir şekilde doğrudan kameraya bakıyor.

"Yüzümü bulanıklaştırdılar!" Jonas bağırdı, açıkça mağdur olmuştu.

"Her Pazar," diyordu yorumcunun sesi alçak ve ciddi, "size sahadaki kahramanları anlatıyoruz. Bu adamların çoğu iyi işler yapıyor ama pek çoğu hayat kurtarmıyor. Eagles için gelecek vaat eden Tatum Jackson'ın futbol kariyeri trajik bir şekilde kısa kesildi. Ancak asıl trajedi, Jackson'ın Colorado'nun Carnal kasabası halkını ve acımasız May-December katilinin gelecekteki kurbanlarını korumaya devam etmemesi olurdu. Sana şapka çıkartıyoruz, Jackson. Sen gerçek bir kahramansın."

"Lanet olsun," diye mırıldandı Tate ve ben kıkırdadım ki bu yanıma acıttığı için kötü oldu.

Mack, Jonas ve Carrie'yle birlikte yerde yatarken, "Hoşuma gitti," dedi, sırt üstü dönüp Tate ve bana baktı, "saf drama, tam bir klas."

Tate kaşlarını çatarak ekrana baktı ve Mack'i görmezden geldi. "Jim-Billy'den bahsetmediler."

"Hepimiz Jim-Billy'yi seviyoruz ama Jim-Billy'nin senin kadar ateşli olmadığını söylemeliyim, Tate," dedi Carrie ve dönüp ön kollarını Mack'in göğsüne dayadı. "Ve, bildiğim kadarıyla, All-American takımına giremedi," sözlerini bitirmeden önce duraksadı, "iki kez."

Jonas, "Bence reality şov yapmalıyız," diye söze girdi. "Bu çok havalı olurdu!"

"Biz mi?" Jonas'a sordum.

"Bub, şunu kafandan çıkar. Böyle bir şey olmayacak," dedi Tate üzerimden.

"Biz!" Jonas Tate'i görmezden geldi. "Sen, ben ve babam. Sen ve ben bu işin arkasındaki beyinler olacağız, babamın bilgisayarında arama yapacağız ve ne bileyim, başka şeyler yapacağız."

"Hareketin arkasındaki beyin," diye mırıldandı babam kıkırdayarak.

"Laurie televizyonda seksi görünür." Jonas bunun baştan çıkarıcı olduğunu düşündü ama değildi.

Tate Jonas'a, "Bunu yapmamak için bir neden var," dedi.

"Neden bu birinci sebep?" Jonas babasına sordu.

"Bub, böyle bir şey olmayacak," diye tekrarladı Tate.

"O seksi olurdu, sen havalı olurdun ve ben de ünlü olurum!" Jonas bağırdı.

İşte o zaman Tate sinirlendi, o kadar sinirlendi ki sözlerini tartamadı.

"Dışarıdaki tek çatlak Dalton McIntyre mı sanıyorsun? Laurie'nin televizyona çıkmasını mı istiyorsun? Bub. Bu. Öyle. Değil. Olmayacak. Olmayacak."

Jonas'ın yüzü soldu ve vücudum gerildi. Sonra Jonas yerden fırladı ve odadan kaçtı.

"Ben giderim" diye mırıldanarak bir hamle yapmaya başladım.

"Ben giderim," dedi annem üzerimden, kimseye bakmadan ve odadan çıktı.

Babam koltuktan kalktı ve "Biramız bitmiş." dedi.

"Biz baba değiliz, orada-" Carrie başladı ama babası onun sözünü kesti.

"Biramız bitti," dedi babam kesin bir dille. "Mack, Carrie, benimle kasabaya geliyor musunuz?"

Carrie aşağı Mack'e, Mack de yukarı Carrie'ye baktı. Sonra kapıdan başka hiçbir yöne bakmadan baba, Mack ve Carrie kapıdan çıktılar.

Dikkatlice, çünkü bıçak yaram mucizevi bir şekilde hayati bir yere isabet etmemişti, ama yine de canım çok acıyordu, Tate'e bakmak için döndüm.

"Bebeğim, gidip Jonas'la konuşmalısın."

Tate televizyon ekranına bakıyordu, bir reklam açıktı, kumandayı kaldırdı ve sesinin kesildiğini duydum. Sonra bana baktı ve yüz hatlarını hâlâ karartan öfke karşısında nefesimi tuttum.

"Sana olanlar heyecan verici değil. O lanet akbabaların etrafta dolaştığı olaydan sonrası da hiç hoş değil. Berbat bir şey. Bunu anlaması lazım."

"Başa çıkmaya çalışıyor," dedim usulca, "bildiği tek yol bu." "Peki ya sen?" Tate kafamı karıştıran bir soruyla karşılık verdi.

"Ben mi, ne?" Ben sordum.

"O evdeydim Lauren. Jim-Billy'nin peşinden gittiğimizde, seni nerede tuttuğunu gördüm, ne gördüğünü gördüm. Yatağın üzerinde kanını gördüm. Başa çıkabiliyor musun?"

"Şey..." Ben de "evet" dedim.

Bana baktı, çenesi sertleşti ve bir kası oynadı.

Sonra da "Saçmalık" diye bağırdı.

Tamamen ona döndüm. Kısmen onun üzerinde, kısmen de kanepede yatıyordum ama hareketlerim beni tamamen onun üzerine getirdi. Canım da yanıyordu ama acıya karşı koydum ve elimi ağır kirli çenesine götürdüm (o gecedan beri tıraş olmamıştı, benim için sakallarını uzatıyordu).

"Tatlım," diye fısıldadım, "ben iyiyim."

Tate, "Gördüğünüz şeyi gördüm ve bir yatağa bağlı değildim," diye tekrarladı.

"Ben iyiyim," diye tekrarladım.

Sonra Tate bana ters ters baktı, tüm vücudu benimki kadar gerildi ve kükredi, "Lanet olası saçını kesti!"

Tate altımdan kayarak odadan çıkarken hareketsiz kaldım ve ona baktım. Kanepeye uzandım ve onu en son gördüğüm yere bakmaya devam ettim. Eninde sonunda böyle bir şey olacağını biliyordum. Tate günlerdir yavaş yavaş yanmaya devam ediyordu ve Tate için için yanmasına izin verip sonra da sönecek türden bir adam değildi. Patlamasına izin verecek türden bir adamdı.

Zekice ayağa kalktım ve onu takip ettim.

Bunu yaparken ellerim Dominic'in taburcu olduğum gün, yani Noel arifesinde acil kesim ve şekil vermek için hastaneye geldiği saçlarıma gitti. Ama gazetecilerin dışarıda olduğunu ve "hiçbir kızımın kötü saçlarla medyanın karşısına çıkmayacağını" söylemişti.

Dalton'un hepsini alma şansı olmamıştı, şimdi omuzlarıma değiyordu ve iyi görünüyordu çünkü Dominic bir

Usta. Bununla birlikte, daha uzun olmasını daha çok sevdim ve görünüşe göre Tate de öyle.

Yatak odasına girdiğimde Tate'in ayakta durduğunu ve panjurlarını çektiği yan pencereden dışarı baktığını gördüm.

"Tate -" Odaya girdiğim anda başladım, bana doğru sertçe döndü ve yüzündeki ifadeyi yakaladığımda konuşmayı ve hareket etmeyi bıraktım.

"Neet'in saçı oradaydı, Tonia'nınki, Sunny'ninki ve seninki bir torbadaydı, onun ödül duvarı için hazırды. Jim-Billy ortaya çıkmasaydı, sen de o duvarda olacaktın Lauren."

"Ama ben değildim," diye fısıldadım.

"Çok geç kalmış olurduk," diye atıldı Tate. "Bunu bilmiyorsun."

"İlk hamlesinde önemli bir yere vurmadı. İkinciye, üçüncüyü sokmak için yeterince zamanı vardı, seni bir yerlerinden kesebilirdi bebeğim, sadece benim yapabileceğim yerlerinden -"

"Kes şunu, Tate." Hâlâ fısıldıyordum.

"Onu öldürmeliydim."

"Kes şunu."

"Saçını kesti. Seni kesti. Jonas'ı görmedin bebeğim, sen kendi kabusunu yaşıyordun, ben ve oğlum ise tamamen farklı bir kabus yaşıyorduk ama inan bana Ace, bu lanet olası bir kabustu."

"Biliyorum," diye fısıldadım.

"Hatırlamak için televizyondaki o saçmalığa ihtiyacım yok. Telefonda ihtiyacım yok. Şehirde ihtiyacım yok. Döndüğüm her yerde boğazıma sokulmasına ihtiyacım yok, bu da oğlumdan ihtiyacım olmadığı anlamına geliyor."

Odanın içinde olabildiğince hızlı hareket ettim ve ellerimi onun karın kaslarına koydum.

"Sesinizi alçaltın, Kaptan," diye tısladım. "Seni benden aldı," diye karşılık verdi Tate.

"O yapmadı, Tate, ben buradayım," diye hatırlattım ona.

"Seni benden aldı, hem de lanet olası evimden." "Almadı. Ben buradayım."

"Seni işe götürmesi ve eve getirmesi için onu aradım. Seni güvende tutması için o hasta herife güvendim ve o seni benden aldı."

İşte buradaydı, öfkesinin özü. Tate kendini suçluyordu.

Ona doğru bastırdım, ellerimi başının iki yanından tutacak şekilde kaldırdım ve "Bebeğim, ben buradayım" diye tekrarlayarak onu salladım.

Tate gözlerini kapattı.

"Yanlış bir şey yapmadın," diye fısıldadım ve Tate gözlerini açtı.

"Seni güvende tutması için o hasta herife güvendim," diye tekrarladı.

"Ben de ona güvendim," dedim. "Ona kapıyı ben açtım. Tonia da öyle yaptı. Neeta da öyle." Kendimi onun önüne yerleştirdim ve iki elimin parmaklarını saçlarının arasına sokarak boynunu büktüm ve yüzünü kendime yaklaştırdım. "Ve ben de yanlış bir şey yapmadım. O bir deli ve şimdi hapiste."

"Bu sana musallat olacak," diye beni bilgilendirdi.

"Uyumayan ben değilim," diye hatırlattım ve tüm vücudu sarsıldı.

Bu doğruydı. Sadece üç gündür evdeydim ama her gece uyandığını biliyordum çünkü uyandığında beni de uyandırıyordu. Hastanedeyken de bütün gün, bütün gece benimle kaldı, son gece benimle birlikte hastane yatağıma tırmandı ve bana sarıldı. Hastaneler gürültülü olduğu için iki kez uyandım ve ikisinde de Tate'i uyanık, gözleri açık, tavana bakarken gördüm.

Ayak parmaklarımın üzerinde yükseldim, böylece yüzüm onunkine bir santim yaklaştı ve fısıldadım, "Yanımdasın bebeğim, gayet iyi uyuyorum."

"Laurie," diye mırıldanırken iki eliyle başımın arkasını kavradı.

"O yatağa uzandım ve beni bulacağını biliyordum. O ormanda koştum Tate ve beni arayacağını biliyordum. Bağırıyordum çünkü beni duyacağını biliyordum. Ve sana doğru koştum çünkü benim için geliyordun."

Ağzını benimkine doğru indirdi. "Bebeğim."

"Mack haklı, bu televizyondaki saf bir dramaydı ama söyledikleri doğrudu. Futbol oynayarak çok para kazanmış olabilirsin ama yaptığın işle bu dünyayı daha güvenli bir yer haline getiriyorsun ve kötü adamları parmaklıklar ardına koyarak geleceklerini değiştirdiğin yüz­süz insanları tanı­mıyordun bile. Ama şimdi onlardan biri yüz­süz değil, Kaptan. Tam burada duruyor."

"Jim-Billy -"

"Oraya ilk ben vardım," diye kestim sözünü, "ama sen on dakika bile geride değildin. Dalton acele etmedi, bütün gece oradaydı. Jim-Billy oraya varmasaydı bile sen varacaktın."

"Lauren -"

"Ve bunu bile bile, dört yıldır onu aradıklarını bile bile, benden önce dört yıl ve on kadın, sen bana ulaşmadan önce benimle sadece bir saat geçirdiğini bile bile, bundan sonra başımı senin yastığına koyduğumu ve bunu yeniden yaşadığımı mı düşünüyorsun? Başa çıkamayacağımı mı sanıyorsun? Burada, senin yanında güvende olduğumu bilmediğimi mi sanıyorsun?"

Başımdaki elleri beni bir santimetre yukarı kaldırdı ve başı eğildi, ağzı benimkini ıslak, derin bir öpücük­le aldı, eğer nefesimi düzensiz hale getirip yaramı acıtmasaydı harika olurdu.

Ağzı benimkini bıraktığında, "Beni öpmeni seviyorum tatlım, ama -" diye fısıldadım.

"Tamam," diye mırıldandı, sözümü kesti, sonra beni bıraktı, geri çekildi, eğildi ve beni kollarının arasına aldı. Beni oturma odasına taşıdı, yavaşça kanepeye oturttu, battaniyeyi bacaklarımın üzerine attı ve sonra yumruklarını kalçalarımın iki yanına kanepeye koydu, gövdesi büküldü, yüzü bana dönüktü.

"Gidip Jonas'la konuşacağım," dedi usulca.

"İyi fikir," diye cevap verdim ve gülümsedim ama o uzaklaşmadı, onun yerine gözleri yüzümü taradı.

Sonra elini kaldırdı ve çenemi kavradı.

Sonra fısıldadı, "Beni alçaltıyorsun."

Gözlerimi kıptım ve sonra nefes aldım, "Ne?"

"Senin gücün, Ace, bunun acemi birliğiyle bir ilgisi yok."
Bir şekilde yutkunmayı ve gözyaşlarımla savaşıırken bile aynı anda gülümsemeyi başardım.

"Tate -"

"Tekrar tatlı rüyalar görmeme yardım edecek misin bebeğim?" diye sordu usulca.

"Deneyeceğim," diye cevap verdim.

"Taze ve daha az taze olmayacak," diye paylaştı.

"Anlaşacağız," diye söz verdim ona.

Bana inanmış gibi görünmüyordu ve tekrar konuştuğunda nedenini anlayacaktım.

"O bir saat Lauren, sana sahip olduğu o bir saat, hayatım boyunca unutamayacağım bir saat."

Ellerim yüzünü çerçevelemek için yukarı kalktı. "Sana yardım edeceğim."

"Deneyeceğini biliyorum ama sana söylüyorum, bunu asla unutmayacağım, hayatım boyunca unutmayacağım."

"Bebeğim, sana bunu yapmasına izin verme."

"Saçını aldı, kanını aldı ve benden de bunları aldı."

"Saçlarım yeniden uzayacak ve yaralarım iyileşecek," dedim ona. "Ve senden aldığı şeyi geri alacağız, Kaptan. Yemin ederim, geri alacağız."

"Ace -"

"Bana tatlı rüyalar gördürdün Tate, şimdi bu iyiliğinin karşılığını vereceğim."

Tate bana baktı ve ben de ona bakarken yakışıklı yüzünü ellerimin arasına aldım.

Sonra fısıldadı, "Seni seviyorum, Ace." "Ben de seni seviyorum, Kaptan."

Dudaklarını dudaklarıma dokundurdu, sonra burnunu dudaklarımda gezdirdi, sonra çekildi ve oğlunun yanına gitti.

Televizyona baktım ve kanal değiştirmek için uzaktan kumandayı elime aldım. Düşmeye üçüncü basışımda başka bir devre arası programında Tate'in resmini gördüm ve sesi kapatmak için düşmeye bastım.

Sonra Tate duymasın diye sesi kıstım ve yorumcuların babamla ilgili övgülerini dinledim.

Sonsöz

Özel

Üzerimde bir bornoz, uzun, ıslak saçlarım geriye taranmış, geniş bir saç bandı yüzümden uzaklaştırılmış, elimde cep telefonumla yatak odamızdan çıktım.

Jonas ve Tate oturma odasındaki yeni mobilyaların üzerine kamp kurmuş, Cumartesi sabahı üniversite futbolu ön gösterilerini izliyorlardı.

Yedi ay süren mükemmel oturma odası mobilyası arayışımın sonuçlarından oldukça memnundum. Kanepe ve koltuklar geniş oturumlu, rahat ve davetkârdı ve neredeyse yepyenyidi ama üzerlerinde spagetti yiyebileceğinizi ya da Kool-Aid içebileceğinizi hissettirmeyecek şekilde değildi. Yeni masalar rustik ve sağlamdı, bu yüzden içeceğinizi üzerine koymaktan çekinmiyordunuz (bardak altlığı aldım ve çocuklarıma kullanmaları için başımın etini yedim, bardak altlığının önemine dair açıklamalarıma sağır olduklarını düşünerek sık sık yapmam gereken bir şeydi bu). Yeni halı kalın tüylü, yündü ve çok pahalıydı ama muhteşem görünüyordu. Yeni boyanmış duvarlar resimlerle -resim ya da baskılarla değil- aile ve arkadaşlarla doluydu. Bazıları küçük çerçeveli, bazıları büyük, bazıları çoklu. Geçen bahar tatilinde St. Thomas sahilinde çekilmiş fotoğraflarımız vardı. Geçen yaz Indiana'ya yaptığımız gezinin fotoğrafları vardı. Jim-Billy hastaneden çıkıp dolaşmaya başladığı için Krys'in Bubba'da verdiği yeni yıl partisinin fotoğrafları; bizim evde, babamın evinde, Wood'un evinde yaptığımız barbekülerin fotoğrafları; Ned ve Betty'nin havuzunda eğlendiğimiz fotoğraflar; Bubba'nın içinde çalışanların ve müdavimlerin fotoğrafları, bazıları sadece bizim arkadaşlarımız, bazıları benim, Tate'in ya da her ikimizin arkadaşlarımızla birlikte çekilmiş fotoğrafları.

En büyüğü Tate, Jonas ve benim fotoğrafımdı ve televizyonun üzerindeki duvarda asılıydı. Tate koyu renk takım elbisesini giymişti; Jonas koyu renk takım elbisesini giymişti; benim üzerimde krem rengi ipekten, kayak yakalı, etekleri dizimin üstüne kadar uzanan, vücuda oturan bir elbise, ayaklarımda seksi, pembe bantlı sandaletler ve elimde narin, uçuk pembe şakayık ve güllerden oluşan kocaman bir buket vardı. Tate kolunu omuzlarıma dolamıştı, önüm ona dönüktü, kolum belindeydi, diğer kolum ve buketi tutan elim Jonas'ın göğsünde idi. Çiçekler yüzünden göremiyordunuz ama Tate'in parmakları Jonas'ın omzunda kıvrılmıştı. Jonas önümüzde duruyordu, sırtı bedenimize sıkıca yapışmıştı. Jonas ve ben doğrudan kameraya gülümsüyorduk ama Tate'in başı hafifçe arkaya ve yana eğikti çünkü az önce kahkahayı patlatmıştı.

Düğün günümüz.

Kendime bir fincan kahve doldurdum ve adadaki tabureyi çekip otururken Tate'in gözleri bana geldi. Ona gülümsedim ve bunun yumuşak bir gülümseme olduğunu biliyordum. Gözlerimin de yumuşadığını hissettim, sadece yaşlı adamımı yeni kanepemizde uzanırken gördüğüm için.

Sonra telefonuma baktım ve rehberime gittim, kimi aradığımı buldum, aramak için düğmeye bastım ve telefonumu kulağıma dayadım.

"Selam tatlım," diye duydum
kulağımın dibinde. "Selam Matt,"
diye karşılık verdim.

Doğum günümdü.

"Nasılsın?" Matt sordu. "İyiyim.

Sen nasılsın?" Ben de
sordum.

"Güzel. Daha erken, bir şey mi var?"

"Bugün için büyük planlarım var,"
dedim ona. "Öyle mi? Sen ne
yapıyorsun?"

Ona söyledim, konuştuk, güldük ve yaklaşık on beş dakika sonra Tate'in hareket ettiğini gördüm. Koltuktan kalktı ve "Bub, duş al, birazdan gitmemiz gerek" dediğini duydum.

Sonra yanıma geldi, ıslak saçlarımı omzumdan çekti, eğildi ve boynumu öptü, sonra eli adada yatan benimkine uzandı. Başparmağı oradaki iki yüzüğünü, nişan yüzüğümü ve çok geniş, altın bir alyansı okşadı.

Sonra geri çekildi ve Jonas'ın kımıldamadığını görmek için oturma odasına döndü.

"Bub, duş dedim," diye tekrarlayınca Jonas içini çekti, ayağa kalktı ve oturma odasından sıvışmaya başladı.

"Adamın bu mu?" Matt kulağıma sordu.

Boynumu büktüm ve Tate'in koridorda yatak odamıza doğru yürümesini izledim.

"Evet," diye cevap verdim, nefes nefese kaldığımı biliyordum ve Matt'in hâlâ Ellen'ı unutmadığını düşünürsek bunun hiç de hoş olmadığını fark ettim.

Ama kendime engel olamadım.

* * * * *

Banyoda iç çamaşırlarımla durmuş, saçıma son rötuşları yapıyordum.

Buster banyo tezgâhının üzerinde oturmuş, kızıl gözleriyle saçlarımdaki ellerimi izliyordu.

Tate kapının girişinde duruyordu, üzerinde takım elbisesinin pantolonu ve elbise gömleği vardı, kapı pervazına yaslanmıştı, kollarını göğsünde kavuşturmuş, ellerimi saçlarımda gezdiriyordu.

Beşinci kez, "Onu giymelisin bebeğim," diye belirtti.

"Krys yukarı istiyor," diye cevap verdim. "Aşağıdan daha iyi görünüyor," dedi bana.

"Tamam, ama Krys yukarı istiyor," diye tekrarladım.

Cevap vermedi. Saçımı bitirdim ve lavabonun karşısındaki saç spreyimi sakladığım raflara uzandım. Bu Buster'ın koşuşturması anlamına geliyordu. Sık sık saç spreyi kullanmazdım ama Buster banyoda benimle takılmayı alışkanlık haline getirmişti, saçıma iyi bir darbe vurduğumda orada olurdu ve akıllı bir kedydi. İsteddiği şeyi çabucak öğrendi.

elimde saç spreyi varken banyonun yakınında olmamam gerekiyordu.

Saçlarıma iyi bir doz vermek üzereydim ki Tate'in vücudu sırtıma çarptı, elleri karnımın derisi boyunca kaydı.

Ağzı çıplak omzuma düştü ve orada mırıldandı, "Bu iç çamaşırı gibi, Ace."

Yapardı. Soluk sarı ve tamamen danteldi, askısız bir sütyen ve neredeyse hiç olmayan bir külot.

"Kaptan -"

İri eli karnımdan yukarı çıkıp göğsümü avuçladı.

"Çok hoşuma gitti," diye mırıldandı, dudakları boynuma doğru ilerliyordu.

"Tate, zaten geç kalacağız."

Aynadan başını kaldırıp gözlerinin benimkilere t a k ı l m a s ı n ı izledim.

"Doğru," diye mırıldandı ama parmaklarının ucu sütyenimin kenarındaki danteli takip etti ve ürperdim.

Tate ürperdiğimi hissetti. Bunu biliyordum çünkü s ı r ı t t ı ve sonra beni bırakıp banyodan çıktı.

Saçlarıma saç spreyi sıktım. Sonra yatak odasına geçtim ve vücuduma parfüm sıktım.

Sonra nedime elbisemi giymek için dolaba gittim.

* * * * *

"Kaç çeşit aptalım ben?" Krystal, kilisenin arka tarafında durmuş, koridorda yürümek üzereyken sordu. "Bubba'yla kilisede evleniyorum."

Şok içinde ona baktım.

Ve bunun nedeni onu dün barda görmesiyle bugün görmesi arasında bir yerde saçlarını koyu, kumral bir kızıla boyamış olması değildi (bu arada harika görünüyordu).

Hayır, Krystal gergin olduğu içindi.

Omzunun üzerinden, yakasında sarı bir gül olan takım elbisesiyle çok komik görünen Jim-Billy'ye baktım. Onu kot pantolon, tişört, şapka ve hastane önlüğü dışında bir şey giyerken hiç görmemiştim.

Krystal'ı veriyordu. Krys'in ailesiyle arası iyi değildi, o kadar iyi değildi ki davet bile edilmemişlerdi. Birkaç ay önce, tam barda, Krys Jim-Billy'den kendisini evlendirmesini istemişti ve bunu her zamanki Krys'in saçma sapan tarzıyla yapmıştı. Öyle bile olsa, bunu yaptığında Jim-Billy ona bakmış, sonra gözyaşlarına boğulmuş ve en az beş dakika boyunca birasının içinde hıçkırığa hıçkırığa ağlamıştı.

Sonra evet dedi.

Krys'e yaklaştım. "Aptal değilsin, bu iyi bir şey," diye ona güvence verdim.

Ve öyleydi.

Bubba hâlâ inşaatta çalışıyordu. Bubba aynı zamanda Krystal'ın her zaman güvende hissetmesini ve sevilmesini sağlamaya da kendini adanmıştı. Bubba artık hiç içki içmiyordu, ara sıra barda vardiyalı çalıştığında ya da ara sıra olmasa da orada takıldığında bile. Asla balığa gitmezdi. Asla. Krys onun dünyasıydı ve bir yıldan fazla bir süredir kendini ona bunu göstermeye adanmıştı.

Biraz zaman aldı ama kadın çözüldü. Sonra onu tekrar içeri aldı ve bir hafta sonra adam hiç vakit kaybetmeden parmağına yüzük takmaya çalıştı.

Üç hafta boyunca takmadı ama sonunda pes etti.

Şimdi, bugün büyük gündü.

"İyi tatlım, ama ona güvenmiyorum," dedi bana.

"Krys -"

"O Bubba, biliyorum -"

Sözünü kestim. "O Bubba ve sensiz bir dünyanın tadına baktığını ve bunun bir parçası olmak istemediğini biliyorum."

"Doğru," diye fısıldadı bana inanmayarak.

"Başka bir şey daha biliyorum," diye devam ettim.

"Dışarıda özel bir şey olduğunu düşünmekten vazgeçmenin nasıl bir şey olduğunu biliyorum ve onun hayatınıza girmesinin nasıl bir şey olduğunu biliyorum ve inanmamanın nasıl bir şey olduğunu da biliyorum. Ama tatlım, artık her gün özel bir şey yaşamamanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum."

"Tate -"

"Şanslısın," diye kestim yine sözünü, "çünkü bende özel bir şey var ve ben bunu ona veriyorum, o da hemen geri veriyor. Ve sende de bu var. Sen özelsin Krystal, bunu hak ediyorsun ve Bubba'nın sonunda bunu anladığını ve geri vermek için elinden geleni yapacağını bilmeyi hak ediyorsun."

Başını iki yana salladı. "Sevgilim, ben özel değilim, ben -"

Daha da yaklaştım ve bir kez daha içeri girdim. "Bana bir şans verdi ve bunu yaparak bana güzel bir hayat şansı tanıdı. Kimse onu deli olduğu için işe almazken Twyla'ya şans verdin. Korkmana rağmen Bubba'yı geri almak için şansını denedin. Ve etrafındaki herkesle ilgileniyorsun, bu konuda tatlı değilsin, ama tatlım, bu hala yapmadığın anlamına gelmiyor." Krystal bana baktı ve ben de sözümü şöyle bitirdim: "Şimdi Jim-Billy ile birlikte koridorda yürü ve sana özel olan şeyin bir parçasına tutun."

"Tamam," diye fısıldadı.

Gözlerine baktım, sakın olduğunu ve kaçmayacağını gördüm. Sonra Jim-Billy'ye baktım ve o da bana gülümsedi, ben de ona gülümsedim. Sonra kilisenin kapısına doğru yürüdüm ve Bubba'yı gördüm, Krystal'dan çok daha gergin görünüyordu, Tate de kilisenin önünde onun yanındaydı. Tate'e sııttım ve başımla orgcuya işaret ettim. Pachelbel'in Kanonu'nu çalmaya başladı.

Hemen uzaklaştım ve Holly'den Krystal'ın buketini alıp ona uzattım, Holly de benimkini bana uzattıktan sonra koridorda hızla ilerleyerek yan kapıdan mabede girdi.

Kapı girişinde durdum ve çiçeklerimi önümde tuttum. Straplez, soluk yeşil, dizlerime kadar uzanan, daracık, bir kilise düğünü için fazla seksi elbisemle (ama Krystal ısrar etti) koridorda önce Bubba'ya sonra da Tate'e gülümseyerek yürüdüm.

Ben ön tarafa vardıktan sonra, orgcu Canon ve düğün marşını çalmaya başladı.

Herkes ayağa kalktı. Krystal ve Jim-Billy koridorda yürüdüler. Gözlerimin yaşardığını hissettim.

Papaz onları karı koca ilan ettikten ve Bubba'ya gelinini öpebileceğini söyledikten sonra Twyla oturduğu yerden doğruldu ve çok ama çok yüksek sesle "Yee ha!" diye bağırdı.

Ben kahkahayı patlattım ama Bubba ve Krys, Jim-Billy'nin ayağa fırlayıp "Tam zamanında!" diye eklemesiyle öpüştüler. Sonra Nadine ayağa fırladı ve "Woo hoo!" diye bağırdı. Diğerleri de ayağa fırladılar, bağırarak cesaret verdiler ve tezahürat çığlıkları attılar.

Bubba Krys'i öpmeyi bıraktı ve cemaate döndüler ve papaz alkışlar ve bağırışlar arasında duyulabilmek için yeni kocayı ve karısını bağırarak tanıtmak zorunda kaldı.

Krys ve Bubba koridorda yürürken el sıkışmak için durmak, sıkı sıkı sarılmak ve içten tokatlar yemek zorunda kaldılar.

Tate yanıma geldi ve elimi tuttu, ona doğru eğildim, ona sııttım ve sonra takip ettik.

Krystal ve Bubba motorcu tipi tebrikleri kabul ederken ve Tate'in ağzını kulağında hissederken biz de durmak zorunda kaldık.

"Ace, sana bu elbisenin içinde seni ne kadar çok sevdiğimi söylemiş miydim?"

Göğüslerim şişerken gözlerimi Krystal ve Bubba'nın sırtına diktim ve ağzımdan "Hımm... hayır" diye mırıldandım.

Tate, ağzı hâlâ kulağında, "Eve döndüğümüzde o etek beline dolanacak bebeğim," diye fısıldadı.

Meme uçlarım sertleşti ve boynum büküldü. "Tate, bir kilisedeyiz," diye tısladım ve kaşları havaya kalktı.

"Evlilik cüzdanını imzaladın mı?" diye sordu.

"Evet," diye cevapladım.

"Ben de öyle, Tanrı'nın umursamadığını düşünüyorum. Siktir bebeğim, seni o kadar seksi yapmış."

Babama ters ters baktım.

Sonra bir kahkaha patlattım.

* * * * *

Çıplaktım, Tate'e sarılmıştım, siki hala içimdeydi ve daha yeni boşalmıştı (gerçi ben daha önce iki kez boşalmıştım).

Eğildim ve gövde mi onunkine bastırdım, sakallı çenesinin altını öpmek için başımı geriye yatırdım.

"Tanrım, Ace," diye mırıldandı, kolları bana sıkıca sarıldı.

"Ne?" Ben sordum.

"Bütün gece dans ettin, kendini aptal gibi içtin ve yine de bana sertçe bindin."

Ona bakmak için ayağa kalktım. "Ben kendimi aptal gibi içmedim," diye itiraz ettim.

"Bebeğim," o Fısıldadı, onun gözler

Dans etmek.

"Sen sarhoşsun. Sana öyle

şeyler yapmama izin veriyorsun ki -"

Gülümsedim çünkü gülümsedim ve onun yaptığı şeyler Muhteşem.

"Bugün benim doğum günüm ve bütün gün başkasının evindeydim.

Parti. Ne? Kendi partimi alamayacak mıyım?" Ben sordum.

"Evet bebeğim, her gece kendi partini verebilirsin, böyle parti yapmak istiyorsan."

"Mükemmel," diye nefes aldım ve kıkırdadığını duydum.

Sonra yuvarlandı, içimden çıktı, beni sırtüstü yatırdı, kendisi çoğunlukla üstümdeydi ve komodine doğru uzandı. Çekmeceyi açtı ve soluk mavi kâğıda sarılmış, geniş, şeffaf, koyu mavi bir kurdeleyle bağlanmış kare bir kutuyla geri geldi.

"Mutlu yıllar, Ace," diye fısıldadı Tate ve ben kutudan ona baktım, sonra kutuyu aldım, omuzlarım yatak başlığına degecek şekilde yukarı ittim, Tate de yukarı çekti, böylece dirseğinin üzerinde yastığa dayanıyordu ve fiyonk ile kâğıdı yırttım.

Kutuda bilezikler yazıyordu ve onları görmek için sabırsızlanıyordum. Tate ara sıra bana Gnaw Bone'da Jenna adında yetenekli bir takı tasarımcısından aldığı özel yapım gümüş takıları getirirdi. Noel'den beri zulama o kadar çok parça eklemişti ki sayısını unutmuştum. Hepsi türünün tek örneğiydi ve hepsi muhteşemdi.

Kağıt düştü ve parlak, karton mücevher kutusunun üstünü açtım ve içinde büyük, siyah bir anahtarlık buldum ve anahtarlığın üzerinde belirgin bir amblem vardı.

Gözlerimi kırıştırdım, sonra yüzüğü işaret parmağımla tutup kutudan çıkardım ve kutuyu yatağın yanındaki yere, kâğıt ve kurdelenin yanına attım.

"Nedir bu?" diye sordum.

"Escalade Hybrid. Wood'un garajında park halinde. Yarın gidip alacağız."

Gözlerimi tekrar kırıştırdım ve ona baktım.

"Doğum günüm için bana bir SUV mu aldın?" diye sordum. "Evet," diye cevap verdi.

"Doğum günüm için Cadillac SUV'a on binlerce dolar mı harcadın?"

"Uh..." diye mırıldandı,

"evet." "Tate!" Çığlık attım.

"Bebeğim," diye fısıldadı, gözleri bana dönmeden önce kapıya gitti, "sakin ol."

"Delirdin mi sen?" Tısladım ve yüzünün sertleşmesini izledim. "Hayır," diye cevap verdi.

"Öylesin. Bu... bir Cadillac... bu... delilik!"

"O Lexus'u sana sikik eski sevgilin mi aldı?" diye sordu ve ben ona sertçe baktım.

Ben de "Evet" diye cevap verdim.

"O zaman bu kadar, gitti. Seni dağ yollarında o sik kafalının sana aldığı Lexus'tan çok daha güvenli olan bir caddy'ye bindireceğim. Ondan kurtulacağız ve ne ondan ne de eski hayatından geriye hiçbir şey kalmayacak. Sadece biz kalırız. Sen, ben, Jonas -"

Ben araya girdim. "Ve bir Cadillac."

Yüzü yumuşadı ve sırıttı. "Ve bir Cadillac." "Tate, sen o kadar iyi bir araba bile kullanmıyorsun."

"Evet bebeğim, ama kamyonetime pislik koydum," diye beni bilgilendirdi ve sonra sertçe devam etti. "Kendini ve çocuğumu seninkine koyacaksın ve Jonas'la birlikte Carnal'ın etrafında lanet bir arabada dolaşacaksın."

Tanrım, bu adamı sevdim.

"Tamam," dedim ve göz kırpma sırası ona geldi. "Tamam mı?" diye sordu.

Parmaklarımı anahtarlığın etrafında kıvırdım ve "Evet, tamam, harika. Ne zaman gidip alabiliriz? İlk iş mi?"

Bana baktı, sonra sırttı, sonra eli elime geldi, başparmağı parmaklarımı açmaya zorladı, anahtarlığı aldı ve komodinin üzerine attı.

Sonra kollarını bana doladı ve beni yatağa doğru çekti, dudakları dudaklarıma değdi ve "Evet, ilk iş, sen bana oral seks yaptıktan sonra" dedi.

"Unh-unh," başımı hafifçe salladım, dudaklarım onunkilere değiyordu, "Duşta parmaklarını alıyorum."

"Ace, otuz dakika önce parmaklarıma bindin."

Başımı yana eğdim ve dudaklarımı tekrar onunkilere değdirdim. "Ee?"

"Yani, yarın senin ağzını alacağım," diye cevap verdi.

Elim sırtından önüne doğru kayd ve orada sikinin etrafına sardım.

"Şimdi ağzımı almaya ne dersin?" Fısıldadım ve ağzının gülümsediğini hissettim.

"Tanrım, bebeğim, seninle sarhoşken seks yapmanın beni öldüreceğini biliyordum."

Bir dizimi büktüm, bir ayağımı yatağa koydum ve onu yuvarladım, dudaklarım sakalının arasından boynuna doğru kayarken, "Bu şekilde ölmekten rahatsız olmayacağını söylediğini sanıyordum," diye mırıldandım.

Dudaklarım göğsünden aşağı kaymaya devam etti ve parmakları saçlarımda gezindi.

"Neden görmüyoruz?" diye homurdandı çünkü elim hâlâ sikine sarılıydı ve okşuyordu.

"Tamamdır," diye fısıldadım ve daha da aşağı kaydım.

* * * * *

Tate

Tate Laurie'nin içinden çıktı ve bunu yaparken onu nazikçe öptü. Sonra yan tarafına doğru yuvarlandı ve komodinin üzerindeki lambayı söndürmek için uzandı.

Lauren onun içine doğru yuvarlandı, vücudunu sırtının uzunluğuna yerleştirdi, kolu ortasına sıkıca dolandı. Yatağa yerleşti, dudaklarının kürek kemiğindeki kartalı öptüğünü hissetti ve sonra yerleşti, vücudunu onunkinin daha derinlerine yerleştirdi. Adamın eli kadının elini buldu ve parmakları birbirine dolanarak onu daha da yakınına çekti, adam kollarını iki yana açıp ellerini göğsüne bastırdı.

"İyi misin?" diye mırıldandı karanlık odada.

"Evet," diye mırıldandı ve adam dudaklarının gülümsediğini hissetti. "Tatlı rüyalar, bebeğim."

"Siz de, Kaptan."

Her zaman beklediği gibi onun bedeninin uykuyla ağırlaşmasını bekledi. Yaklaşık otuz saniye sürdü.

Sonra Tate onu tatlı rüyalara kadar takip etti.

####

Yazar Hakkında

Kristen Ashley, kocası ve kedisiyle birlikte İngiltere'nin güzel West Country bölgesinde yaşıyor. İngiltere'ye on iki yıl yaşadığı Denver üzerinden gelmiş ama Brownsburg, Indiana'da büyümüş. Ailesi ve arkadaşları (en hafif tabirle) kaçıktır ama yazmak istediğinizde kaçıklık iyidir.

Kristen altı yaşındayken annesi onu, erkek ve kız kardeşlerini büyükanne ve büyükbabasının yanına yerleştirmiş. Büyükanne ve büyükbabasının annesinden çok daha küçük bir kızları vardı, bu yüzden hepsi birlikte iç kesimlerdeki küçük bir çiftlik kasabasında çok küçük bir çiftlikte yaşıyorlardı. Glenn Miller, The Everly Brothers, REO Speedwagon ve Whitesnake (ve bunlara uygun gardıroplar) ile büyüdü. Müzik, kıyafet ve sevgi dolu bir evde büyümenin iyi bir yol olduğunu söylemeye gerek yok.

Ve o büyüdükçe, daha iyi olmaya devam ediyor.

Kristen Ashley Yazarına Ait Diğer Kitapları Keşfedin

Rock Chick Serisi:

Rock Chick
Rock Chick
Kurtarma
Rock Chick Redemption
Rock Chick Renegade
Rock Chick Revenge

The 'Burg Series:

Senin
İçin
Huzur
İçinde

Colorado Dağ Serisi:

Kumar

Kristen Ashley'in diğer kitapları:

Penmort Kalesi Üç
Dilek

Kristen ile Çevrimiçi Bağlanın:

Resmi Web Sitesi: www.kristenashley.net

[Kristen](#)'in Blogu:

www.kristenashley.net/menu/blog.html

[Kristen'in Facebook Sayfası](#)

DM Ashley'in Kapak Resmi ve Fotoğrafı

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TİK TİK

